

முருகன் தலை

பழனித் தலம்
முத்தமிழ்ச்சக்கரவர்த்தியாகிய

ஸ்ரீமத்.

மு. மாம்பழக்கவிச்சிங்கநாவலாவர்கள்

இயற்றியருளிய

பிரபந்தத்திரட்டு.

முதற் பாகம்

இது

மதுரை ஜில்லா பெரியகுளம் தாலுகா மார்க்காவன்கோட்டை

ஸ்ரீமாத். பிச்சாண்டி அச்சார்பலவர்கள் குமாரர்

M. P. பழனிச்சாமியாசாமியால்

தொகுக்கப்பெற்றது

மதுரை

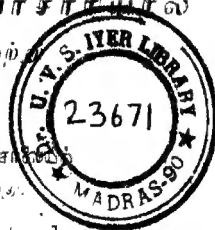
விவேகபாது அச்சியத்திரசாமிநாதர்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

Copy Right Registered.

1908.

இதன்விவரம் 2-8-0.

இப்புத்தகத்தினுடங்கிய பிரபந்தங்களின் விவரம்.

நம்பர்.	நூற்பெயர்.	பக்கம்.	பாடற் குறை
	முகவுரை		
	சரித்திரச்சுருக்கம்		
	சிறப்புப்பாயிரம்		
1	விநாயகமூர்த்திபதிகம்	1	11
2	சரஸ்வதியம்மன் பஞ்சரத்தினம்	3	5
3	சந்தப்புதம்	5	7
4	பழசிப்பதிகம்	12	10
5	குமரகுருபதிகம்	15	11
6	சிவகிரிப்பதிகம்	18	10
7	திருச்செந்திற்பதிகம்	21	11
8	பழகிரான்மணிமாலே	23	46
9	திருப்பழகிலெண்பா	38	104
10	பழகிலெண்பாவந்தாதி	52	102
11	பழனாபிரமாலே	65	102
12	குமரனந்தாதி	78	105
13	சிவகிரியமகவந்தாதி	92	103
14	பழனிக்கோயில் விண்ணப்பம்	106	123
15	தபாதிதிக்கண்ணிகள்	122	30
16	ஆனந்தசீதரசம்	125	23
17	துதிப்பாசுரத்தொகை	131	30
18	திருவருட்சமுக்கிலாசத்துதித்தமிழ்	137	3
19	சுரஜதி	140	5
20	திருவேலக்கச்சிறப்பு	143	1
21	சிங்கரரசமஞ்சரி (19-வது பாரம்)	1	250
22	சந்திரவிலாசச்சிறப்புப்பாயிரம் (2-ம் பாகம்)	1	
23	சந்திரவிலாசம்	7	102
24	தனிச்செய்யுட்காவை சீட்டுக்கவித்திரட்டுடன்	41	303
25	தங்கப்பாட்டுகள்	112	11

குமரகுருபரன் றணை.

மு க வு ரை .

உபாஸனாபூர்த்திகள்.

பண்டான மறைகளுமெப் பண்ணவருந் துதித்துநிதம் பரவிப் போற்றிக்
கொண்டாடும் தன்னருளைப் பூவுலகோர்க் கருள்வருள் கூர்ந்தெந் நாளும்
வண்டார்ப்பும் பொழிற்கழனி வளங்குலவுந் திருப்பழனி மலைவாழ் ஞான
தண்டாயு தக்குமர சற்குருவின் பாதமலர் தலைமேற் கொள்வாம்.

வெண்பா.

புத்தமுக வாரிதியாய்ப் போதானந் தத்தெளிவாய்ச்

சுத்தசிவ ஞான சுகாலயமாய்—நித்தலுமென்

சிந்தையினுஞ் சென்னியினுஞ் சேர்ந்துதுலங் குங்கருணைத்

தந்தைபிச்சாண் டசர்மலர்த் தாள்.

அமிழ்தினு மினிய தமிழ்நலம்பருகும் ஐயன்மீர் !

சீருஞ் சிறப்பும் பொருந்திய இந்தச் செந்தமிழ் நாட்டில் இற்றைக்கு,
இருபதிறைந்தாண்டுகட்கு முன்ன ரெழுந்தருளியிருந்த முத்தமிழ்ச் சக்ரவர்,
த்தியாகிய ஸ்ரீமான் மாம்பழக் கவிச்சிங்க நாவலர், என்னும் நல்லிசைப் புலமை
யாளரின் மஹா வித்வ சாமர்த்ய கௌரவங்க ளுணைத்தையும் இத்தமிழகத்துள்ள
ஆன்றோ ரனைவரும் அறிந்திருப்ப துண்மையாகலான் என்னொலிங்கு எடுத்தியம்
பற்பாலன வொன்றிலலை. எனினும் ஓர் நூலினை யாக்குதல், அல்லது தொகுத்
தல் என்னுந் தொழின்மேற்கொண்டா னொருவன் நனக்கு அம்புயம்சியினிடை
யில் நேர்ந்த வர்த்தமானங்களை நான்முகத்துரைப்பது முறையெனக் கூறியமே
லோரருளைத் துணைக்கொண்டு சில கூறத்துணிந்து முன்வந்தேன்.

அதாவது:—முற்காலத்திருந்த கல்வியிற் பெரிய கம்பநாட்டாழ்வார் முத
லிய பல புகழான்ற வித்வர்தனங்க ளியற்றிய நூற்றொகுதிகளானும், காலதேச
வியல்புகட்குத் தக்கவாறு அவ்வவ் வமயங்களி லொளபுரிந்த தனிப்பாடல்களா
னும், இக்காலத்திற் கல்வியறிவிற் சித்தித்துள யானொ முணரவைத்தாங்கு, இந்நா

வலரவர்களும் முத்திசாதனமாகத் தமது ஞானநேசிகன் மீதியற்றிய துதிப் பிரபந்தங்களுடன், “முனிவரு மன்னரு முன்னுவு பொன்னுமுடியும்.” என்றவாறு இக வாழ்வினுக்கும், தமக்கியற்கையாக நேர்ந்த அபார உதாரவண்மைக் குணத்திற்கும் பொருந்திய பொருள்வருவாய் குறித்துச் சென்ற சென்ற திசைகடோறுந் தம்மையாதரித்தருளிய மன்னவர் மூதலாம் மாண்புடையார்பார் புக்கன்ற சீரிய சுவை முதிர் செத்தமிழ்க் கவிமணிகள் அனேக ஆயிரக் கணக்குகளாக விருக்கின்றன. இவற்றில் முந்திய னுதிப்பிரபந்தங்கள் மட்டும், நாவலர் காலத்திலே அவர்கள் என்னின் வழிப்பட்ட சில மேதாவியராலெவ்வோ ரமயங்களிற் றனித்தனியாக அச்சியற்றி வெளிவந்திருந்தன. அத்தகைப் பழம் பிரதிகளி லொன்று மிக் காலத்திற் காண்ப தரிதாயிது. மருங்காபுரி ஸம்ஸ்தானத்திற் புக்கன்ற பாடல் களை அந்த ஆதின கர்த்தர் ஓர் புத்தக மாக்கியுள்ளார். அதனைத் தவிர வெளி வந்த தனிப்பாடல்கள் வேறென்று மின்றும். இது நிற்க,

எனது ஞான சற்குருமூர்த்தியாகிய தந்தையார் பூரிமான் பிச்சாண்டி ஆச்சார்ய சுவாமிகள் திவ்ய அநுக்ரகத்தால் யான் சிறிது தமிழணர்வு பெற்ற நாளிலிருந்து இக் கவிச்சிங்கத்தின் சரித்திரம்ஸங்களையும், கவிக்களையும் புக்கல் வோர்வாய்க் கேட்டு அவற்றைப் பருகுவானென ஆர்வத்தானி யெக்காலமும் அவைகளிற் புக்க மனத்துட னிருந்தனன். இதை யறிந்த என தாருமித் துணை யான ஜேஷ்ட சகோதரர் பூரிமான் M. P. சுப்ரமணிய ஆசாரியாரவர்கள் தமதரிப முயற்சியாற் சேகரித்திருந்த சில நூல்களையுந் தனிப்பாடல்களையும் கொடுத்தருள் புரிந்தார்கள். அவற்றினைக் காணுந்தொறு மிலைபோல்வன பிறவற்றையும் எவ் வாற்றாது துருவி யெடுத்துத் தொகுத்து ஓர் புத்தக மாக்கல்வேண்டுமென்னும் ஆசை யதிகரித்து அதற்கான எவ்விடங்களினுந் சென்று தேடித் காணுந் செய ன்மேற்கொண்டு, குரோதி வருடம் ஆடித் திங்களில் நாவலர் வாழ்ந்த நற்பதித் தேக்களேன்.

அவிடத்தில் என்னையாளுடைய நாதனான தண்டாபுதப் பகவனது ஒப்பு யர்வற்ற திருவருட்சேவை சாதித்துக்கொண்டு சில நாட்களிருந்து, நாவலரிடம் நண்பு பூண்டோருந் தற்கால மாங்கிண்மையால், அவர்கள் விட்டிற் றேடினாலுந் சில கவிிகள் பொறுக்கலாமென்று நினைத்து, எனதாப்த நண்பர்கள் சிலருடன் சென்று பற்பலர் விட்டினிலுள்ள நீண்ட காலங்கண்ட பேழைகளுகொண்ட காக்கி தக் குப்பைகளைக் கிளறியும் அவ்வவர் குடும்பகாரியத்திற்கேனு மொரு சிறு பய னுக்கு முதலாத அவற்றை நதிவாய்ப்புக விடுத்ததையன்றி யெமக்கானதொன்று மெடுத்திலேம், ஓர் மகம்மதிய நண்பரிடத்துமட்டும் மூப்பான்செய்யுண்மணிகள் டங்கிய புத்தகமொன்று கிடைத்தது. இவ்வாறு யான் தேடித்திரிவதைக்கண்டு நாவலரவர்களின் உரிமையுள்ள சொந்த மைத்துனராகிய பூரிமான் தளி. சுப்பிரம

ண்ய ஆசாரியாரவர்கள் மனமகிழ்ந்து (திருப்பழி வெண்பா, பழஞபுரிமாலே, சிவ கிரியமகவந்தாதி, செந்திர்பதிகம்) என்னும் நான்கு பிரபந்தங்களடங்கிய ஏட்டுப் பிரதியொன்றைக் கருணையுடன் உதவினார்கள். ஒரே இடத்தில் இத்துணைப் பாடல்கள் கிடைக்கும்படி செய்தது முருகக் கடவுளின் நிருவருண் மகிமையெனக் கொண்டேன்.

இந்நகரில் சிலரிடம் நாவலரியற்றிய விரண்டு குறவஞ்சி நாடகத் தமிழும் சித்திரப்பாக்களும் தனிக்கவிகளும் உண்மையாகவைத்துக்கொண்டு பார்க்கவுந் தர மனமின்றி வேறு காரணங் கூறிக் கிடையாதெனச் சாதித்துவிட்டு, கிடைத்தமட்டிலுள்ளவற்றை விரைவி லச்சியற்றுப்படி யென்னை ஊக்கமூட்டிய அன்பாளரும் உளர். இம்மாண்புடையார்க் கென்னாலியற்றுங் கைம்மாறுதான் என்னைபோ? அறியேன்.

இன்னணம் ஆங்கிருந்து கோயமுத்தூர், உடுமலைப்பேட்டை, ஆனைமலை, பொள்ளாச்சி முதலிய ஏனைய பிறவிடங்களினுஞ் சென்று தேடிய காலத்தி லெனது முயற்சியி னளவிற்கேற்ப வாங்காங்குச் சில கவிகள் சேர்ந்தன. இச்சமயத்திலே எம்பெருமா னருளாற் சேலம் ஜில்லா பூநீமான் மாரியப்பமுதலியாரவர்களது ஒப்பற்ற கூட்டுறவுக் கிடைத்தது. அதிலிருந்தே முன்னரென் மனத்தங் ஞரித்த ஆசையென்னும் ஆலின் சிறுமுனை யிந்நாளடைவிலோங்கிப் பணைத்துத் தற்காலம் பலர் களிகூரும் பலனுறப் பொலிந்தது. எனதன்பிற கணிகலமாகிய இவர்கள் தமதிதய சுமலாசன வாசியான கவிச்சிங்க நாவலரவர்களின் ஞாபகசின்னமாக அவர்களியற்றிய தனிக்கவிகள் நூற்றுக் கணக்கானவற்றைத் தம தருமைத் திருக்கரத்தா லெழுதா வெழுத்தைப்போ லெழுதி யறுதினமும் பார்த்துக் கொண்டிருந்த புத்தகத்தையும் தாமச்சியற்றிய தனிப் பிரபந்தங்களையும் அன்புடனுதவினார்கள். மேலும் இத்தொகுதியை விரைவில் வெளியிடற்கான விஷயங்களில் அடிக்கடி கடிதமூலங்களாக, வழுக்கல் நிலத்திற்கோ ஞன்றுகோல்போலுறுத்பயப்பதான வசனங்களால் என்னைத் தூண்டுதல்புரிந்த கருணையின் நிறையேயார் கணமும் மறந்திலேன்.

நாவல ரியற்றிய தனிப்பாக்களை யெத்துணைக்காலம் முயன்று சேகரிப்பினு மவற்றின் எவ்வே காண்பது யாவருக்கு மரியதாசலான் இவ்வாறு கிடைத்தவற்றை விரண்டு பகுதியாக்கி, முதலிற் பதிக முதலாய நூல்களைப் பிரபந்தத் திரட்டெனவும், துதியமைந்த தனிச்செய்யுட்களைத் துதிப்பாகரத்தோகை யெனவும், பிற்பகுதியிற் சந்திரவிலாசமும், தனிச்செய்யுட் கோவையும், முறையே நிறுவி, இத்திரட்டினுதயில் சரித்திர சாரசங்கிரக மிருத்த லத்யாவசிகமானதால் இயற்றிச் சேர்க்கவேண்டுமென்ற அனேக நண்பர்களின் விருப்பத்தை மறுக்க

அஞ்சி, அதற்கான உண்மையுள்ள ஆதாரங்களை நேரிற் கண்டுங் கேட்டும் அன்றத மடைந்த துணம் ஸ்ரீமான் எககையவாகனாலும், ஸ்ரீமத சே. மாரியப்பமுதலியா ரவர்களாலும் அங்கைக கனிபோல யானறிந்த விஷய நுணுகுகளனைந்தையு மெழுதவெகதுணையேடு மிடங்கொளளாகாகலின் அவற்றிறசிலமுக்கயம்சங்களை மட்டும் எனது புல்லறிவிறதேறப்ப புனைநதுரைத்தும் சநகாப்பங்கட தேதுவான பாக்களை யாங்காவருக துலக்கியு மெழுகிச்சோத்தது, இதககைப நற்செயலக னெவ றறையு மெனது மனோபிஷ்டப்படி திறைவேறியநுநங் கருணாகரமூர்த்திகளான சாக்ஷாத தந்தையார, கமையனாரவர்களிடம் உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு, சென்ற 1906-ம் (ஸ்ரீமேஸ் 24)வனறு மதுரைத கமிழ்ச்சங்ககதின் ஐரகாம வருஷ மகோதசவ கரிசனககட னிலற்றையு மரங்கேற்றி "யவர்களி னனுமதிபும் பெற லாமெனபது கருகிச சென நிரநுகேன.

ஆங்கு நம் தமிழகத்திற் புறபல விடங்கனிலி நந்தம் வகுதிருங்க சங்கத தின் அங்கத்தினராய விசுதுவானகனும் ஏனைய கமிழிழமானிதனும், இவவுறசவுடி நடத்தறதென்று குறித்துபு லலவணி நலங்குள சிறந்து விளங்கிய சேதுபதி வைஸ் கூல விகடோரியா மண்டபத்தில ஒருங்கே கூடி மகா அரபுத்தகாட்சி யவிகு தாரகன பின்னர சங்கதகூலவரரன் மாட்சிமைபொருகிய ஸ்ரீமான் யாண்டித் துரைத்தேவரவர்களின் வேண்டுகோளால் ஆங்கு விழபம் ரெய்தி நுகத செனனை மலுற மலேறபாககிபாபா கனம் பிரமமஸ்ரீ வே சாமிநாதையரவர்கள் அக்கிர சனத்தின் சீழககடி ப விசுதுவக கழககதில வழசகம்போறபல உபநபாலவகநம், நாலரங்கேற்றங்கனும், சங்ககதிறகான சீரமன வகனும் நடந்தேறின

இக்கடன அன்று சனா 1906 ச டின்னர் யாவநம் கலங்கருகருகி க காமபூலம் சீரகதா கொண்டி நுகதும் சபபக்கில் என்ன ஆகமபூலநாமான ர புரிமைபூண்ட ஸ்ரீமான். M. R கந்தசாமிக்கவிராயரவாருடன் சென்று மலுற மலேறபாககதியரவார்களிடம் ராவலா பிரபாசசசிரட டினைச கொடுது எனது சங்கதகாணைககையா தெரிவிசகேன உவர்கா கேட்டு அனாகமடைந்து, இமமுயறகி சாவச சிராகசே ரொன பல் உரிநம்பநுநட நெய்னை பாகிதது, ராவலுற பாடலகனிற மமா குறு அபாசதை மிகுதிபாய்க் சாடபிச சில வருடங கடதுபுள்ளுரே பிாவாறு பாடலக ாணைககையா கொதது இவா சரிகதிா மொனடெழுகி பாசபயறுபகாது சாமே சிறவுறகொனாநி சேகரிக்க செப யுடக ாணைதகையும் ச பிழாசவசகதிா கொடுகதிருப்பகாகவுட அவற்றை பிதது டன் அவசிபம் சோதகவேண்டிமெனறம், மறுசினம் நிகழம் சங்கககூட்டகதில வறது இவாவிஷயங்களை பெரிசது உபபலிக துமாடியும உதகரவு கொடுககாகாண்.

அவ்வாறே சங்க மஹோற்சவத்தின் மூன்றாம் திருநாளாகிய (1906-ம் ஆண்டு மேம் 26-உ காலையிற் கூடிய மஹாசபையிற் சங்கஸ்தாபகரான ஸ்ரீமான் பாண்டித்துரைத்தேவரவர்களே அக்கிராசனாதிபதியாக விற்கிருந்தார்கள். அத்தினமும் சங்கத்தார் நியமித்த காலவளவியன்படி உபந்யாஸங்களும் சில மேதாவிபரால் நன்கு நிறைவேறின.

அச்சமயத்தில் பிரம்மஸ்ரீ மஹா மஹோபாத்தியாயர் வே. சாமிநாதையரவர்கள் எழுந்து சிலகாலத்திற்குமுன் இவ்வலகிலிருந்து அழியாப் பெரும்புகழ் நிறுவின ஸ்ரீமான் மாம்பழக்கவிச்சிங்க நாவலரவர்களின் சுவைமுநிர்த பாடல்களின் விருந்தினர் அனைவரும் உட்கொண்டு களித்த லத்யாவகிசமானதெனப் பல அமுதவசனங்களால் இனிதாசுவெடுத்தியம்பினார்கள். சங்கத்தாரனைவரும் அதனை யாதரித்தார்கள். உடனே அக்கிராசனாதிபதியவர்களின் அனுமதிப்படி அவர்களருகில் நின்று நாவலரியற்றிய தேவஸ்துதியான செந்தமிழ்ப்பாக்களிற் சிலவற்றைக் கூறினேன். கேட்டு மகிழ்ந்து தனிக்கவிகளிற் சில கூறும்படி ஆக்ஞாபித்தார்கள். அப்பொழுது அக்கிராசனாதிபதியவர்களின் அருமைத் தந்தையாரவர்களாகிய மாட்சிமைபொருந்திய ஸ்ரீமான் பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள் சமுசுத்திற் பாடிய பாவினங்களைப் பாடினேன். அக்கிராசனாதிபதியவர்கள் இதுவரையுங் கேட்டிராத புதுமைவாய்ந்த இச்செய்யுண்மணிகள்மேலுள்ள அன்பினை யாவர்க்குந் துலங்கிக்காட்டுதல்போ லெழுந்த மந்தஹாஸத்துடன் ஒவ்வொரு கவினையும் இருமுறை மும்முறை சொல்லும்படி கேட்டான்ந்தித்தார்கள்.

இதற்கிடையிடையே நாவலரவர்களின் சரித்திர வாராய்ச்சியில் வந்த புகழ்நலங்களிற் சிலவற்றை பிரம்ம ஸ்ரீமான் மஹா மஹோபாத்தியாயரவர்களும், ராவ் பஹதூர் ஸ்ரீமான் நாகோஜிராயரவர்களும், வேம்பத்தூர் ஸ்ரீமான் பிச்சுவையரவர்களும், சேலம் ஸ்ரீமான் நல்லசாமிப்பிள்ளை யவர்களும், மதுரை ஸ்ரீமான் M. R. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்களும், திருநெல்வேலி ஸ்ரீமான் கவிராஜ நெல்லையப்பபிள்ளையவர்களும், அன்புடன் புகழ்ந்து பேசினார்கள்.

பின்பு அறிஞர் பெருந்தகையாகிய ஸ்ரீமான் அக்கிராசனாதிபதியவர்களும், பிரம்மஸ்ரீ மஹா மஹோபாத்தியாயரவர்களும், இத்தகைய கவிச்சிங்கங்கத்தின் கவிகளனைத்தையும் ஒருங்கே திரட்டிய நுமது நன்முயற்சி கற்றோ ரனைவராலும் வியந்து மகிழ்ந்துகொண்டாடற்பாலனவே, இவைகளைக் காலநீடிக்காமல் அச்சியற்றி வெளிவரச்செய்தல் நம் தமிழ்நாட்டிற்கோர் பேருபகாரமாகும், என்ற அன்பான வசனங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்கள்.

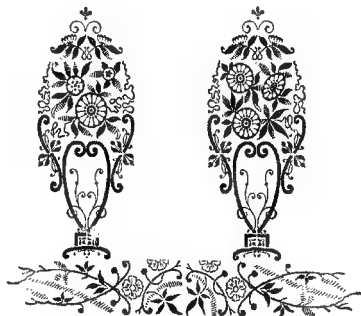
இங்ஙனம் ஆங்கு நடந்தனவனைத்தையும் அருட்பெருந்தகையரான ஸ்ரீமான் தந்தையாரவர்களிடம் வந்து தெரிவித்து, இந்நூல் அச்சியற்றற்கென்று

அவர்களுள்புரிந்த நன்கொடைப் பொருளுதவியை முன்னரே பெற்றிருந்தும் தெய்வாதீனமாக நிகழ்ந்த சில முக்ய காரணங்களா லிடையிற் சிலகாலம் இம்முயற்சி தாழ்ந்து நின்றது. "பின்னர்ச் சில மாதங்கட்குமுன்னர் மதுரை விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில் இவ்வேலை தொடங்கினான். எக்காலத்திலும் என்மீது உழுவலன்பு பாராட்டும் உத்தமசீலராகிய பூமத் M. R. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கள் இக்காரியத்திற் புரிந்த பேருபகாரங்களை பென்னு லெந்நாளு மறக்கற்பாற்றன்று, "காலத்தினுற் செய்த நன்றி ஞாலத்தின் மாணப்பெரிதென்பது" பொய்யாமொழியன்றோ!

இவ்வண்ணம் நிகழ்ந்த செயலனைத்தினுக்குந் தோன்றாத் துணையாகியிருந்து நிறைவேற்றி யாண்டருளிய திருவருள் நிறைந்த தாதையான தண்டாயுதக் கடவுளின் உபய திருவடித்தாமரைமலரை எடுத்து மனமொழி மெய்யென்னுந் திரிக் கரணங்களானும் பத்தியுடன் வாழ்த்தி வணங்குகின்றேன்.

சேகநாம சம்வற்சரம்
இடப-ரவி
24உ

M. P. பழநிச்சாமி,
மார்க்கயன்கோட்டை,
5-6-1908.

புநீ தண்டாயுதபாணிதூணை.

தமிழ்ச் சக்ரவர்த்தியாகிய

பழனாபுரி

மு. மாம்பழக்கவிச்சிங்க நாவலரவர்கள்

சரித்திரச் சுருக்கம்.

மங்கலத்தினிந்த வளம்பல நிறைந்து பங்கமில் குணத்துப் பாண்டிய
ராண்ட தென்னாடுென்னு மிச் செந்தமிழ் நாட்டிற் சீருற்றோங்குந் திருப்பதியும்
குன்றுதோருடல்புரி குமரக்கடவுளினிதுறைந்திடவுகந்த பிரதானத்தலங்களான
படைவீடுக ளாறனுளொன்றும், திருவாவினன்குடிபெனும் பெரிய தீவ்யகேதத்
தீரமுமான, பழநித் தலத்தில் வசிக்கும் விசுவப்பிரம்மகுலத்தினரில், உலகினருக்
கருமைச்சுகங்களைபுங் கொடுப்பதற்கு இன்றியமையாத் துணையினவாகுங், கல்வி
செல்வம், ஒழக்கம் முதலான சகல நன்மைகளும் பொருந்தி யறுதினமும் அறு
முகப்பெம்மானடிமலர்க்கண்பராய், வாழ்ந்த உத்தம சேலராகிய முத்தையாசாரியா
ரென்றொருவரிருந்தனர். அவர் முன்னர்ச் செனனங்கடோறும் புரிந்த செழுந்
தவப்பேற்றினருமையால், நம்புலவர் பெருமானார் கி. பி. 1886-ம் ஆண்டிற்குச்
சரியான தமிழ் மன்மத வருடத்திலவர்களுக் கிரண்டாம் புத்திர ரத்னமாகவந்து
அவதரித்தனர்.

இந்த நன்மகப்பேறடைந்த துந்தயார் மகிழ்வெய்தி ஜாதகன்மச் சடங்கு
நன்கியற்றி மதிமரபுதித்த வழுதியராளுகையின் பின்பு ஆலவாய்ப்பதியி லடங்
வீற்றிருந்து செங்கோலெந்தத்திசையினுஞ் செலுத்திப் புவிதனைக்காத்த புரவலர்
பெருமான் திருமலை நாயக்கரவர்கள் முற்காலத்திற்புரிந்த அரிய பெரிய சிவால
யத் திருப்பணிகட்குப் பொருந்திய துணையினராகியிருந்த இவரது மூதாதைய
ரின் சிற்பசாத்திரத்திறமையிக்குந்த அற்புதக்கைததொழிவினருமையைக் கண்டு
மகிழ்ந்து கொடுத்த செம்பொருட் சிறப்புடன் அன்னவரின் வேதாகமப் பயிற்சி
மிக்க வாக்கின் மதுரபாஷ்யத்தைக்கேட்டானந்தித்து அவ்வள்ளலாற் காரணச்
சிறப்புப்பெயராகச் சூட்டப்பெற்ற அக்காலமுதற்கொண்டு தமது குல மக்களுக்
கணிந்து வழங்கி வரும் பெருமை வாய்ந்த மாம்பழம் என்ற திருநாமம் புனைந்து
மகவினை வளர்த்துவருவாராயினார். இங்ஙனம் நீசமுங்காலத்திற் குழந்தையின்

மு. மாம்பழக் கவிச்சிங்க நாவலரவர்கள்

முன்னும், வயசிற் பிணித்த வஞ்சியம்மையென்னும் விதலை நோயினோ குதலை மொழிப்கரும் மதலைபடுந்துயரைக்கண்டு சகிக்குமாற்றலின்றித் தியங்கிப்பலவாறு சிந்தித்துத் தமது எம்முயற்சியாலும் குழுவியையக்கொடிய நோயினின்றும் விடுவிற்கும் வழிகாண்கலாது வருந்தி மெலிந்து, இனிச்

சிவகிரிக்கட்புவனமுய்யச்சேர்பிரான் புரிதருபச்சிமத்துவார
நவமணிப்பொற்சினகரத்துஞானகருணாநிதியாய் நவவதிரன்பர்
தவவருச்சித்துபசரிக்குஞ்சமையங்கடொறும்பலசுந்தரசொருப
முவகைமுற்றக்காட்டியிருளோட்டியெழுசெழுஞ்சடராயுதித்துவாரமும்,

உமையிளங்குமரனையன்றி நமதிளங்குமரனைக்காக்க வல்லுநரொருவரு
யிலரெனத் துணிந்து குழுவியையோர் பரியங்கத் தமனிபுடனெடுத்துச் சென்று
தண்டாயுதன் றிருச்சன்னிதியடைந்து “என்னுளத்தகலாதிலங்கு வேலிறைவ !
நினதருளால் யானெய்திய இந்த மைந்தனை யருப்பிணி வருத்துவதென்னை ?
ஐயகோ ! இத்துயரினை எவ்வாறு கண்டுசெகிப்பேன். தெய்வமே ! யான் செய்வ
தொன்றறியாமற் நிகைத்து நின்று இத்தினம் உனது கிருபானோக்கச் சன்னதியிற்
கொண்டுவந்து கிடத்தினேன். கவலைநோய்தீர்த்துக் காப்பதுன் பாரம்” என்று
பலமன்றாட்டத்துடன் பிரார்த்தனை புரிந்து போற்றித் துதித்து எம்பிரான்
அருட்பிரசாதரூபமான திருநீற்றுக் காப்பினைக் குழவிக்கணிந்து பரனே ! நினத
டைக்கல மிதுவெனப்புகன் நகன்றேகினார்.

பிறை நானுதயத்தெழுந்து நலந்திகழ் ஷண்முக நதிப்புனல் படிந்து நித்
தியகன்ம நியதிகள் முடித்துப் பூசனைக்குகந்த பொருள்களைக்கொண்டு கரிசுறுந்த
மது பரிசனக் குழுவுடன் இறைவனார் சினகரத் தெய்தி நோக்குழி ஷண்முகத்
தண்ணல் தண்ணருளலத்தால் அவ்விராப்போதினுக்குள் தம்மகவினுடலமுழுது
யிடையறாது நெருங்கி நிறைந்த விரணங்கள் யாவுஞ் செவ்வனையாறித் தெளிவு
டன் மதலை யெம்பெருமான் நிருநாமங்களை யன்புடன் ஒதிக்கொண்டிருக்கும்
அருட்பெருஞ்செயலினைக் காண்டலும், உண்ணிறைந்தோங்கு முவகையம் பெரு
க்கார் கண்கணீர் ததும்பக் கதித்ததம்முடலம் பரவசமடைந்து பாங்குடனுயர்ந்த
மகவினையெடுத்து மார்புடனணைத்துப் பரிவொடு முகத்திப் பார்க்கும்போது
குலவிய கண்ணொளி குறைந்துள தன்மையை யறிந்துளம் மாழ்கி யாகுவித்
தயார்தனர்.

என்னை ? மொய்ம்மலர்க் கடம்பணி முழவுறழ்தடம்புய முருகப்பிரான்
அன்றிரவிற் தம்பாலடைக்கலமுய்த்த வணிகமகவினுக்கு நோயின் கொடுமையாற்
பொருந்திய புறப்பொருள் விளக்குங் கட்டிலுனோகிக் குறைவினுக்குப் பிரதிபுப

காரமாகவும், “கண்ணுடையரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு புண்ணுடையர் கல்லாதவர்” என்று பெரியார் வகுத்த தெய்வத்திருவாக்கினுக்கிவர் சான்றாகவும், நுண்மானுழைபுல நிறைவாற்றேடிக்கொள்ளும் புலமைத்திறத்தினுக்கான் நுண்ம ராய்ச்சிகட்குத் தக்கபடி பின்னரிம் மகவால் நிகழும் ஏகசர்த்தக்கிராஹ்ய மூலமாக ஒதாதுணரலாகும் அரிய பெரிய சக்தியை யருள் புரிந்து, ஞானசற்ருமுர்த்தி யாக சாக்ஷாத்கரித்து உபதேசகலின்னு நாவலர் பெருமானாகச் செய்தருளிய தே வரச்சிபமான உண்மைபின் பெருமையை முன்னர் தெரிந்துகொள்வதென் பது சின்னாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினையுடைய லிபம்மக்கட் பிறப்பிற் கியலாது, காரியமன்றே.

ஆகலின் இவ்வுணங்கவன்ற தந்தையார் ஒருவாறு தேறிக் கண்ணொளி கெடுத்த பகவனே நன்மதி கொடுத்தாளுவனெனத் துணிந்து பரிவொடு மகிழ்ந்து பலமுறை பணிந்து விரிநிலமடைந்து கிரிவலநடந்து மகவினைக்கொண்டு தம் னா முனைக் செய்தினர். அற்றை நான்முதற் குழுவியும் வடிவேலிறைபத மறவா மனத்துடன் வளர்ச்சியுறுங்காலத்தில் ஐந்தாம் பருவம் போதரலுந் தந்தையாந் இவரைக் கல்விபயிற்றல் கருதிக் கழகஞ் சென்று வருதற் கியலாதிருத்தனாற் ருமே தம்மடியிற் கிடத்தி மகவின் முதுகின்புறத்திலெழுதிக் காட்டியனொரு சபு தினத்திலே உயிரு மெய்யுமான முதலெழுத்துக்கள் முப்பதினையும் நன்கறிந்து கொண்டனர். இவ்வாறு சிலதினப்பழக்கத்தினு லேனைய உயிர்மெய்யெழுத்துக் கள் இருநூற்றுப்பதினாறையும், அவற்றின் எண் பெயர் முறை பிறப்பு உருவ முதலான பாகுபாட்டின்றுண்மைகளுடன் செவ்வனே யறிந்துகொண்டு எத்தனைய நெடிய தொடர் வாக்கியங்களாகப் புகலினும் வழமக்களில்லனவாக் கற்பலகை யிலெழுதும் வரிபிறழாது தீட்டித் தந்தையிடங் காட்டுவாராயினர்.

அதனைக்கண்ட பேரறிவாளரான தந்தையாநினையிலாப் பேரானந்தத் துடன் ஆச்சர்யமடைந்து இவ்வாறு சிந்தனை புரிதன் மேயினர். ஆஹா! ஈதென் னபுதுமை! விளையாட்டாக நாமிரண்டொரு தினம் பயிற்றுவித்தமையானே இச் செல்வனது கல்வியறிவிற்புருந்த மனவுணர்வின்விறன் நன்கு விளங்குகின்றது. ஓ இஃதன்றே முதன் மாணக்கரியல். அன்றியும் “விளையும் பயிர் முனையிலே தெரியு”மென்ற மூதுரையின் பொருளிக் குணரத்தக்கதே. மேலும் “தந்தை மகற் காற்று நன்றி யவையத்து முந்தியிருப்பச் செயல்” என்றபொய்யா மொழி யாரின் பொதுமொழியை உய்த்துணர்ந்து பாரக்குமிடத்து அதன் மெய்ப்பொருள் இத்தகைய சேனயப்பெற்ற செல்வனாகிய என்னையாரக் கன்றி ஏனையாரம் புக லீயு வல்லதோ? இன்று. என்? தனயர்தம் நுண்ணறிவினது அதிதீவிர பஞ்ச வம்ன்றே தந்தையர் புரியு மூய்மிகத் துணைக்கு முதற்காரணமாக நிற்பது. ஆக

மு. மாம்பழக்கவிச்சிங்க நாவலரவர்கள்

மீன் இச்செல்வக் குமாணக் கல்வியறிவிற் கதித்தோங்கச் செய்தலே எனது முக் கிய கடமைதலெவற்றுளும் முந்தியதெனத் தெளிந்து, ஓர் ஆசிரியரைத் தமது மனைக்கழைத்துவந்து அவர்பாலொப்புவித்தனர். நாவலரும் சிலகாலமல்லாசிரிய ருடனிருந்து எண்ணெழுத்து முறையான யாவையு மோதிபுணர்ந்து, இலக்கண விலக்கிய நூலாராய்ச்சிபுட் புக்கனர். புகலே, இவரது குகை துணிபோற் கூரிய பேரிய லறிவின் நிறன் அபராவர்ணத்திற் றோன்றும் நிறம் சாயை போல நியிடற் தோறும் அபிவித்தியாகப் பெற்றதனாற் பாடம் சொல்லவந்த ஆசிரியரும் பலராயினார்.

ஞான குருபரன் நல்லருள் பெற்ற நாவலர் புதிது புதிதாக வந்த ஆசிரிய ரெவ்வெவரும், ஒருவாரம் ஒருபகலும் ஒருமதி யென்னும் சிறிய காலத்தளவே யிவர் பக்கத்திலிருந்து பன்னூற் றொகுதிகளை யொவ்வொரு முறை வாசித்துக் கொண்டிருக்கவும் அவற்றினுட் பொருள் துட்பங்களை யிவர்பாற் கேட்டானந்தங் கொள்ளவு மாயினான். நிச் சில மாதங்களாகவேனும் ஆசிரியத் தன்மை பூண் டொழுகு ரொருவரு மிலரே யென்பது தேற்றம். இவ்வாறு சில வருடங்க ளுக்குள், தொல்காப்பிய ருபங்களான இலக்கியங்களினுற் தொல்காப்பிய முத லான இலக்கண நூல்களினும் வடமொழி நூலாராய்ச்சியினும், வேதாந்த கித் தாந்தங்களினும் சோதிடம் சங்கீதம் ஏனைய சமய நூல்கள் முதலான சகல கலை களினும் பயின்று தெளிந்து உலகநடை முழுது முணர்ந்து தாம் பாலப்பருவத் தெல்லையைச் கடக்குமுன்னரே கோலப்புலமைத்திற மனைத்தையுங் கொள்ளே கொண்டனராயினார்.

அவ்வினம்பருவத்தே இயற்றமிழ்க்கணிகளியற்றுந் தகையினராய்த் தமது ஞானாசிரியராகிய குமரகுருபரநாதன் குரைகழற் றுணைத்தாண் மலர்மிசை யணிந்த பாமாலைகளாகிய, பழநிப்பதிகம், குமரகுருப்பதிகம், செந்திப்பதிகம், சிவ கிரிப்பதிகம் முதலானவைகளின் நன்மை பகருதற் கெளிதன்று. அதிநின்றாஞ் சின்னாட்கறிற் சீரிய நாற்கவித் துறைகளுந்தெரிந்த திறனுடைமையும், எத் தகைய கல்விமாண்பினருந் தம்மாலியற்றப்பட்டதொரு நூலை யொருமுறை யோதின் அலைகளைத் தாம் காந்தம் வலியு மிரும்பு போலேற்றிக் தமதருமை தெரிதர, இது தொன்னூலெனச் சாற்றுத்துணிபுடைமையும் ஒலிக்குறிப் புணர்ந் துரைக்கும் துண்மையும் “கேட்டார்ப்பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும் மேட்டா மொழிவதாஞ் சொல்” என்ற தமிழ் மறைக்கணங்க நவரசக் கற்பனாலங்காரப் பிரசங்கச் சொல்லன்மையு மிதுமுதலாக வின்னமு மனேக சமத்தாரம் பெருமித் குணப்பாவங்களினைத்து மொருங்கேயுடையராய்த் திகழ்ந்து கவிராஜ ரென்னும் சிறப்புப்பெயர் புணர்ந்து சிலிகை யேறித் தகுந்த கையேட்டினர்களுடன் சீர்ம

லிந்த பல விருதுகள் துலங்கத் தமது கல்வியின் நிறைபிந்து கொடுக்குங் கொடைத் திறமுடைய அரசமேவரென நாடி, சம்பிரம னளம்பரவுதென்முகவை யம்பதித் தலைவராய் மணிமுடி பொறுத்த மங்களக்குரிகில் மின்னவிர் நெடுவேல் வேந்தர்கள் தம்பிரானுடைய முத்துராமலிங்க சேதுபதியவர்கள் தமதருமைச்சோ தர சிகாமணியும், முற்காலத்தில் மதுரையம்பதியிற் ரமிழ்முச்சங்கங்களை வளர்த்துவந்த பாண்டித்துரைமார்கள் சீர்த்திக்கணங்கத் தற்காலத்தில் அத்திரு நகரில் நான்காஞ் சங்கமெனத் தாபித்து நஞ்செந்தமிழணங்களைச் சீருடன் வளர்க்குந் தாயாய் மெய்ப்புகழ் தழைத்திடும் ஸ்ரீமாந். பாண்டித்துரைச்சாமியவர்கள் செல்வத் தந்தையாருமாயிப் பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்களுட னினினுறைந் தேவந் குர் திருப்பெருஞ் சமுகமடைந்து வருதலே வழத்தரும் புகழுடைத்தெனத் தமது றுண்ணறிவா லறிந்து, இராமநாதபுரம் சம்ஸ்தானத்திற்குச் சென்று தகுந்தவோர் விடுதியிலமாந்து தமது கல்வித்திறமனைத்தையுங் காட்டிய சீட்டுக்கவி யென்று தீட்டி, இறையவர் பேட்டியின் விஷயமாய்க் கையேட்டினர்பாற் கொடுத்தனுப்பினார்.

அதனையறிந்த மன்னவாரிசுவரும் கவிதையின் நிறைமக்கு வெகு ஆச் சரியமடைந்து என்ன செய்யலாமென்று விசனமுற்று கண்ணிலாவரான இவரது வருகையைச் சம்ஸ்தானம் ஏற்றுக் கொள்ளுதல் தகுதியன்றென அங்கேரியாது விடுத்தனார்கள்.

இதனைக் கையேட்டினர்களா லறிந்த நாலவர் நம்மைக் கண்ணில் ஆகவ ரென மதித்துத் தகுந்த காலத்தில் அழைத்துக்கொள்ள வெண்ணி யிங்ஙனங் கூறினார்கள் போலும், என்று இவ்வாறு நின்ற மன்னர்களாலே தகுந்த பேரும் மிகுந்த சீரும் பெற்றாலன்றிப் பிரியேன் இவ்வூரென்று மஹா தீர்க்க வைராக்ய சித்தத்துடன் எத்துணைக் காரியங்களுக்குழ் காலமுமிடமும் வலிதினோக்குதல் கற்றறிந்த மேலோர் கடனாதவால் தாம் கருதிய வினைத்தும் பெறுவதற்குரிய காலானுகூலத்தை யெதிர்பார்த்தாறாகி அந்நகர் வித்வான்களுடன் சம்பாஷித்துப் பொழுது போக்கிக் கொண்டு தமது கைப்பொருளுதவியாற் பலநாளாகு வசைத் தனர். அக்காலத்தில் ஓர்நாள் மஹா வித்வானப்பிரியரான ஸ்ரீமாந் பொன்னு ஸாமித்தேவரவர்கள் தமது ஆத்தான வித்வான்களை நோக்கி ஸ்ரீஸகலாயுதேவி ஸ்துதியான வடமொழிச் சுலோக மொன்றைக் கொடுத்து நாமவரில் எவரேனு மிதன் கருத்தை யோர் வெண்பாவாக வியற்றுகிறென ஆக்குநாடிக்க, அவர்களா லங்ஙனமியற்ற வியலாதிருந்த அந்த சுலோகத்தினை அவ்வித்வான்களு ளொருவர் மூலமான் கவிராயவர்களிடம் வந்து சொல்லி இதன்பொருளை வெண்பாவாகப் பாடுதிர் பார்ப்போ மென்று பரீட்சிக்குமாறு கேட்டனர். அத்தற்கு உடனே

வெண்பா.

அப்புய்மென் ருதுசுகி யாதுனது தீதாள்சுகிமா
ரம்புநிகர் பார்வைசுகி யாதுமெய்யவ்—வம்புயங்கை
தாங்கலம்மெய் மால்வலுரஞ் சார்தலரி தென்னிலென்வாய்
கிங்குரை யாற்றுங் கொறிரு லே.

எனப்பாடினர். இதனைக்கண்டு மகிழ்ந்து கொண்டு சென்ற விதவான் இறையவர் சமுகபடைந்து இசெசெய்யுள் மணியைக் கொடுத்து நடந்த விர்த்தந்தங்களைக் கூறுதலும், அத்தினமே, இப்புவர் சுகாமணியை ஆதரிக்க வேண்டுமென் றெழுந்த வுள்ளன்பின் மிகுதியை வெளிக்காட்டலான புன்னகையுடன் கலியைப் படித்து மகிழ்ந்து சமுகத்திற்கு உடனே அழைத்துவரக் கட்டியிட்டனர். கலி ராயரவர்களு ந்தினை யறிந்து கையேட்டினர். சூழ இறைவர் முன்னர்ச் சென்று

புகழான் நகமின்ற பொன்னின்முலைக் கன்னியொரு புறந்தழீ இப்பல்
லகிலாண்ட முதலாண்ட வருண்மோன சிவஞான வமலன் காக்க
பகர்பூங்காத் தொறும்பூவை பதங்கோவைச் செழும்பாவைப் படிக்குத்தேவை
நகரேந்தர சமுகமுத்து ராமலிங்க பூபவனை நானுநகானே. என்றும்,

மங்கரிய பங்கலிடர் வெங்கடலின் முங்கலுறு வார்மீளற்குள்
பொங்கவக ளங்கசமு கங்கருணை வங்கமது போலுமாலோ
கொங்கச்சக ரங்கர்கள் கலிங்கர்பல ருங்கரமுன் கூப்பக் கீர்த்தி
தங்கவளர் துங்கலு சிங்கமெனு மெங்கள்பொன்னுச் சாமிமாலே.

என்றும் இரண்டு கவிகளைப்பாடி;

நாவலர் போற்றும் காவலீர்! கேண்மின் நாற்கவித் திறந்தெரி நலமனைத்தையும்
தும்பார் கவித்திரு நிதி படைத்திட வெண்ணி யாணிப்பதிவந்து பலநாட்களாயின
ஆயினும் துந்தமருமையுள்ள பேட்டியைத் தஞ்சை காரணங்கொண்டு கையுறல்
வேண்டுமென்றே இதுகாறு மிருந்தனன், துமது திருவுள மின்னுதானிரங்கி யது
போலும் என்றனர். அப்பொழுது அரசர் பெருந்தகை இவரைப் பரீகூழ்க்க
வெண்ணங்கொண்டு, கலைவலீர்! சமஸ்திகள் கூறவருமோ வென்றதற்கு ஈற்றடி
கொடுத்தால் முதலடி யெடுக்கலா மென்றனர்.

ஆங்குக் கொடுத்த ஈற்றடிகளின் முறை வருமாறு:—

- (1) கிரியிற் கிரியுருகுவ்கேட்டு (2) கிரியின்மயல் காட்டறிஞர் கேள்,
(3) கனதன வெணக்கறிற் கண்டு, (4) காணையுரு வழித்தோன் கண், (5)

குடத்தைப்பிடித்தவன் சட்டியை னோக்கக் குறைவில்லையே, (6 மஞ்ஞை மிடற் றுட் புகுந்த முள்ளெயிற்று வல்லரவ மகிழ்ந்தானே” என்னுமிவைகள் போன்ற வின்னும் பலவுள, அவையனைத்துக்கும் கூறிய விடைகள் முறையே வரு மாறு.

வெண்பா.

மாலாம்பொன் னுச்சாமி மன்னப்பிரான் நன்னாட்டிற்
சோலங்கண் மங்கையர்வளிகுருகல்யாழ்—லீலப்
பரியிற் பெரியகொடும் பாலைகுளி ரும் ஆ
கிரியிற் கிரியுருகுங் கேட்டு. (1)

என்றுமொரு தன்மைத தெனவினிக்குமொன்னலரை
வென்றபொன்னுச் சாமி மிறல்வேந்தே—துன்று
வரிசிலைக்கை வேளயிலான் மாய்ந்தகிர வஞ்சக்
கிரியின்மயல் காட்டறிஞர் கேள். (2)

போதுரைமட் டம்புகல்வர் பொங்குபொரு ளொன்றியார்
சிலபொன்னுச் சாமிபெனுஞ் சிங்கேறே—சால
மனமிரக்க மில்லாத வன்கணரைத தேழிக்
கனதனவெ னக்கூறிற் கண்டு. (3)

பத்திபுரி நெஞ்சே பகலிரவும் பேரின்ப
முத்திதரு மையலிடை மூழ்காதே—சத்தியினல்
வாளோ யுருவழித்த வள்ளுகாக்கைச் சிங்கமுகக்
காளோ யுருவழித்தோன் கண்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கடத்தைப் பழித்துக் களபந் திமிர்ந்து கதிர்த்தரள
வடத்தைத் தரித்துச் சணங்கு படர்ந்தொளிர் வள்ளிதன
தடத்தைத் தழுவுந் தனது மலர்க்கைத் தலத்தினிற்குக்
குடத்தைப் பிடித்தவன் சட்டியை னோக்கக் குறைவில்லையே” (5)

விருத்தம்.

அஞ்ஞைகளைத்தினந்தினங்கொண்டாடிநனிபாடிமிடியதனாற்பல்லே
ஞஞ்ஞையெனத்திறக்காதெற்புரக்குமுத்துராமலிங்கநேர்த்திராகேண்மோ
கஞ்ஞையுறுசிறியர்பெரியோரையும்வெல்லுவர்விதியார்கடப்பாரோர்கால்
மஞ்ஞைமிடற்றுட்புகுந்தமுள்ளெயிற்று வல்லரவமகிழ்ந்தானே. (6)

மு. மாப்பழக்கவிச்சிங்க தாவலரவர்கள்

அருணகிரியா ருளிச்செய்த திருப்புகழில் “முந்தைத்தரு” எனனும் முநி ஸ்டி முழுதையுமோர் வெண்பாவாகப் பாடுதிரென, அதற்கு “வாமுதவிக்காக்கும் மனமே வெண்சோதி பரவிய, என்று முதலிற்சேர்த்துக்கொண்டால் வெண்பாவா மென்றனர்.

வேண்பா.

வாமுதவிக் காக்கு மனமேவெண் சோதி
பரவியமுத் தைத்தரு பத்தித்—திருநகையத்
திக்கிறை சத்திச் சரவணமுத் திக்கொருவித்
துக்குருப ரீன்னெனவோ து.

வினா. எலிக்கும் புலிக்கும் சிலேடை.

வேண்பா.

பாயுங் கடிக்கும் பசுகருவா மெப்பிக்கும்
சாயுங் குன் நிறுவிச் சஞ்சரிக்கும்—தூயபுகழ்
தேங்குமுத்து ராமலிங்கச் சேதுபதிப் பாண்டியனே
வேங்கை பொரு சிற்றெலிபாமே. (என்பது விடை)

ஓர் வெண்பாவில் 4 காசி வரவும் முருகர் துதியாகவும் பாடுக என்னும் வினாவிற்கு விடை.

வேண்பா.

இக்கா சினிப்பா விலங்கா சினித்தேவர்
தொக்காசி கூறித் தொழக்கருணை—மிக்காளுங்
கந்தா முருகாசி காவளத்தின் மீதேறி
வந்தா தரித்தருளு வாய்.

இதுவுமது 8 காசி.

துங்காசி வந்த சுமுகாசி லோதிவள்ளி
பங்காசி கிக்குதிரைப் பாகாசித்—தங்காசி
னிச்சைதனி லேங்கா தெனையாள் கு காசிற்றந்த
செச்சைவடி வேலா தினம்.

இதுவுமது 10 காசி.

வாகாசி ராகாசி வாகாசி னாகாசித்
தாகாசி யோகாசி தாகாசி—யேய்காசி
வண்குழலி பாகாசி வந்தவுத்துங் காசிற்று
தண்கருணை கூர்சந்த தம்.

இவ்வாறு காலவளவு சிறிதுமின்றி உடனுக்குடனே கூறும் மறுமொழிகளைக் கண்டுவியந்து இவரது நல்லிசைப் புலமையை யின்னமும் துலக்க நினைத்து 5 நிமிஷத்திற்குள் 1½ காசி வரும்படி சிவஸ்துதியாகப்பாடுதிர் என,

நேரிசை வெண்பா.

14-காசி இதில் 1 காசி யென்றும் 8 காசிவென்றும்.

காசினிபுக் காசிவருங் காசிவணிக் காகிரியேற்
காசித்தே காசினநா காசிவைபா—காசிலேபோற்
காசிவண்வா காசிவதுங் காசிவமோங் காசிவழாக்
காசிவர் தாழ் காசிவளா கா.

(எனப்பாடினர்)

பின்னர் ஓர்சமயம், கால், கொம்பு, விரி, ஒற்று, நீங்கிய அனுகூல நிரோட்டகம் (அதாவது) உயிரெழுத்திலும் மெய்யெழுத்திலும் முதலெழுத்தையன்றி யேனைய வெழுத்துக்கள் வராமலும், அவைகளிலும் நாகியின் றுணையைக்கொண்டு சப்திப்பதான, நகர ஞகரம் வராமலும் இரண்டுதேகளுந் பொருந்தப் பிறக்கும் பகர மகரங்கள் வராமலும், சிவபிரான் மேற் பேரின்பப் பொருள் கொண்ட ஸ்துதிவெண்பா வென்று பத்து நிமிடத்திற் பாடுக வென்றனர்.

அவ்வாறே பாடிய வெண்பா.

அலக கசுட தடர் ளகட
கலக் சயச கசுட—சலச
தரள சரத தரத ததல
கரள சரள கள.

இதன் பொருளை நவரசாலங்காரத்துடன் சலிஸ்தாரமாகப் பிரசங்கித்தனர். இன்னமும், இவைபோன்ற அருமைபான கடாக்க ளனைத்தினுக்கும், தருந்த விடைகள் கொடுத்தும், இடையிற் கிடைக்குஞ் சிறிதுகாலத்தில் உவமை விலக்குகளாகவும் சிறுங்காரங்களாகவும் அநேக கவிதா ரத்தினங்களைச் சொரிந்து அவ்வள்ளலார் மனத்தைப் பலவாற்றினும் மகிழ்வறச் செய்தனர். அக்கவிகள் யாவையு மீண்டுக் கூறுதல் அத்யாவசிகமே யெனினும் சரித்திர மிக விரிதலானும் பின்னருள்ள தனிச்செய்யுட் சிந்தாமணியினுள் தீவரமாகக் கோத்திருப்பதானும் கிறுத்தி அவற்று ளிரண்டொன்றை யிங்குக் கூறுவாம்.

விருத்தம்.

தலைமைபெறு நிருபர்சிகா மணியாய்ச் சான்றோர்

தமக்கணியா யுதித்தபொன்னுச் சாமியென்னுங்

கலைநிதியே கலாநிதின் முகம்போவென்பர்

கவிஞ்சில ரதுநிதமிக் கவின்கொள்வாமென்

தலைநினைப் படிந்துபடிந் தெழுந்துமா சேர்

வாமைகண்டு வென்கமெலிந் தறவுக்கனி

மலையுமல துனதுமுகம் போன்று வெய்ய

வனுக்குமருக் கலியிருநீ மாற்றிடாதே.

மருவிரிபந்து வெருவுறநொந்து வளைசிமிழ் கடைபடமுந்து

வடகிரிகோடத் தடமுக்கைவாட மருண்டுபம் பரஞ்சமுன்றூடப்

பருமணிபொறுத்துப் பருத்துக் கச்சுறுத்துப் பீணத்தொளிர் கண்கறுகறுத்துப்

பவத்தொடர் நீங்குந் தவத்தருமேங்கும்படியடிபடர்ந்தினிதோங்கும்

இருமுலையிருந்து மொருமுலைபொருந்து மெழின்மதன்வரவிவள்வருந்து

மியல்கொளலாமா நயகுணசோமா விற்பநன்கருள் செழுந்தாமா

தருவெனுநோ பொருடலவீமா ஜகமெலாம் பணிசுராமா

தயையமலர்மின்னுக் கையையுபொன்னுச் சாமிராஜேந்தரவத் தமனே.

இத்தகைய கவிசுளைக்கேட்டுப் புளகாந்தமடைந்து, புலியரசர் செங்கரத்தாற் கலியரசர் தங்கரத்தைப் பிடித்துச் சபாஷென்று குலுக்கியபோது சொல்லியது.

அவனிபுக முனதுதிரு வடிமலரி னெழுதுகளா லன்றுநீங்காப்

பவமதகன் றொருகரிய பாரையும்பெண் ணாகுமெனிற் பாராவாரந்

துவளவறு தெடுத்தினிய சுரர்க்கருணின் திருக்கரத்தாற் றொடப்பேற்றேற்குக்

கவலையினி யுளதாமோ காமர்பொன்னுச் சாமியென்னுங் கருணைமாலே.

அப்போது, பொற்பணி சிவிகை யாடை புகலருஞ் செம்பொன் முதலானவனாக சம்மானங்கள் செய்து அற்புதமான வேலைப்பாடுள்ளதும் விலையுயர்ந்ததுமான பணரிஸ் பிதாம்பர மென்னும் பொன்னாடை யொன்றினை நாவலரிரு தோள்களிலும் மாலையாக வணிந்து கவிச்சிங்கம் என்னும் பட்டம் சூட்டி, இது முதலாக நமது சம்ஸ்தானத்திலே யிருத்தல் வேண்டுமென்று அனேக முகமன் கூறி மிகுந்த அன்பு பாராட்டினார்கள்.

அப்பொழுது சொல்லியது.

கங்கவ்ஞலவுகதாவேலான்கனகமேருகருணைமுகிஸ்

பொங்கம்பெறுதென்புதுவைவளர்பொன்னுச்சாமிபூபனெனக்

கெங்குந்திறல்கூர்கவிச்சிங்கமெனவோர்பெயரிட்டெழில்வளமை

தங்கும்புகழ்மேலாங்குலையுந்தந்தெயுணையாதரித்தனனே.

சரித்திரச் சுருக்கம்.

சந்தனம் கொடுத்தபோது 7 சந்தனம் வரும்படி ஓர் செய்யுள் உருவாகியது.
என உடனே சொல்லியது.

கட்டளைக் கலிப்பா.

கந்தச்சந்தனமெய்யிற்பொருக்கெழக்கனவசந்தனம்பாலுன்றன்மோகமே
முந்தச்சந்தனமேவிச்செந்தேனுமுழுதுங்கசந்தனவென்றேமயங்கினள்
இந்தச்சந்தனகுந்தரளம்புனைந்தெழுதச்சந்தனமின்னிவடஞ்சக்கந்
தந்தச்சந்தனதெவ்வமுந்தீர்த்திடத்தயவுகட்பொன்னுச்சாமிநீரெத்தனே.

இங்ஙனம் செல்வமுங் கல்விபு மொருங்கனுபவிக்கும் பெருவள்ளலார்க-
ளான அம்மன்னவருடனிருந்து சதாகாலமும் கனிதாப்பிரசங்கங்களாலும் வசன
சம்பிரதாயங்களாலும் சங்கீத துணுக்கங்களாலும் ரமிக்கச் செய்து வந்தனர்.

நாவலர் தமது ஞானதேசிகன்பீது புகன்ற துதிப் பிரபந்தங்களைக் கேட்டு
ஸ்ரீமாத் பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள் சொல்லிய

வெண்பா.

உன்னியயி துன்னையுலகவலம்வந்தனென்
றன்றோரின்னுமன்பாலளித்தனனோ—மன்னுபொழிற்
தேம்பழநி வேடன் செவிக்குட் டிணையிரத
மாம்பழநீ சொல்லென் மதி.

என்ற அற்புத விசேடம் கற்பனை நிறைந்த செய்யுண்மணியே அம்மன்-
னர்பிரானிவர்மேற்கொண்ட கருணையின் பெருக்கைக் காட்டித்தொழும்.

இவ்வாறு நடந்துவருங்காலத்தில், ஒரு நாள் வடதேசத்திலிருந்து வந்து
விசுவநாத பாரதியார் என்ற தமிழ்வாணரொருவர் சேதுபதியவர்கள் மீது பாடிய
பிரபந்தத்தினை யறங்கேற்ற நினைத்து ராஜ சமீபத்திற்கு வந்தனர். அப்போதங்-
குள்ள கவிச்சிங்கத்தைக் கண்டு, இவரது கல்வித்திறத்தை முன்னரே கேட்டுள்ள
ராதலால் மனந்திடுக்கிட்டு, இவரிலலாத காலத்தி லரங்கேற்றினாலன்றி நமது நூலி-
னிது நிறைவேறாதென்று மதித்து, அரசனிடஞ்சென்று வேறு காரணத்தாற்-
கூறுவார்போல, அரசே! சபைமங்களகரமாகவிருத்தல் வேண்டுமென்று மிருதுவா
யறிவித்தனர். இவரது அகக் கருத்தத்தைத் தெரிந்த, இறையவர் தமது பார்-
வைக் கங்ஙனம் தோற்றவில்லையோ? என்றனர். நாவலர் அச்சமயத்தி லிந்தச்-
சூசனை வார்த்தைகளை யறிந்தும் அறியார்போ லிருந்தனர். பின்னர் பாரதியார்
ரவர்களால் நூலினு ளமைந்த நூறு செய்யுட்களும், முறையே மூலபாடமாக ஒத்த
பெற்றன அச்சமயத்திற் கவிச்சிங்கம் மிகுந்த பதட்டமுடையார் போலநினை-
த்தது. ஆ. ஆ. ஈதென்ன அரியாயம், என்ன துணிவு? சில வருடங்கட்டுமுன்

னரே, இர்புவினீது இப்பிரபந்தந்தனைப்பாடிச் சம்மானம் பெற்றிருக்கீ. நேனே, அது இவர் கைக்கெவ்வாறு கிட்டியதோ? பேர்களைமாத்திரம் மாற்றிக் கொண்டு, குற்றமுள்ளாரை யடக்குங் கொற்றவர் சபையிலச்சமின்திக் கூறவந்தது வெகு விரிதையே. கித்வான்களுள், ஒருவரியற்றிய நூண்முழுதையு மொருவர் கொள்ளையடிக்குங் காரணத்தை யிதுகாறும் கண்டிலேன். இதைக்குறித்தென்ன கேள்விமுறை யின்றி? என்றனர். அவையுள்ளாரனைவரும் பிரமித்தார்கள். அந்தோ! இயற்றினார் கவலை யியம்பவும் பெறுமோ. ஆஹா! வெகு பரிதாபம் பரிதாபம் என் செய்வார், செய்வதொன் றறியாமற் றிகைத்து இவரையே நோக்குகின்றார். இஃதிங்ஙனமாக, வேந்தனும் என்னகா னும் நீளியற்றியதாகச் சொல்லிய பிரபந்தத்தினைக் குறித்து அவரென்னவோ சொல்லுகின்றனரே. இதனுண்மை தெரிந்தாலல்லவோ நன்மை யென்னலும் பாரதியார், கவிச்சிங்கத்தைப்பார்த்து, இந்நூல் உம்மா வியற்றப்பட்டதாக விரும்பில் சிற்சில பாடல்களாவது சொல்லவரு மன்றோ? அங்ஙனஞ் சொல்வீரேல் நுமது வார்த்தைகளைத் தும் மெய்யே என்றனர். உடனே, கவிச்சிங்கம், சிற்சிலவென்ன முழுதுங்கூறலாமென்று கவிக்கோறும் வேறு பேரமைத்து முறைபிறழாது செய்யுட்களனைத்தையும் கூறுவாராயினர். இதற்கிடையிடையி லித்தநீயாம் பாடலில் இத்தனையாம் வரியைக் கூறுகவெனப் பலவாறு வினா யதற்கெல்லாம், நிராடங்கமாகச் சொல்லிமுடித்தனர். இம்மட்டோ நூதனமான விரண்டு செய்யுட்களியற்றியதனிவிந்நூலின் பாடற்றொகையும், அரங்கேற்றிய காலமு மிடமு மின்னதெனவமைத்துக் கூறினர். கின்று வெட்டப் பூதம் புறப்பட்டவாறு போலிதுவென் ன காரணம். இங்ஙனம் நம்மைவந்து சூழ்ந்துகொண்டதே யென்று உண்மைப் பாரதியா ரொன்றும்பேச நாவெழாது விழித்தனர்.

இதனுண்மை யறிந்த இறைவாரிவரும், கவிச்சிங்கமோர் காரணர்த்தமாகக் காட்டிய திறமைப் பாடென்று மகிழ்ந்து கொண்டு, கவிஞரேறே! இவ்விஷயத்தை நீவினே துலக்கவேண்டுமென்றனர். அதற்கு, நாவலர் பெருமான் அடைந்தார்ப் புரக்கும் அருட்பெருந்தகையிர்!

இந்நூலியற்றினார் அவரே. இதற்கி யாதோரையமுமின்று. ஆனால் வித மாறுபாடு நிகழ்ந்த தென்னையோ வெனில், “பொய்மையும் வாழ்மையிடத்த புறநீர்த்தநன்மைபயக்குமெனின்” என்பதுநீதி நான்முறையாகவா னும், இப்பாரதியார் நூல் தொடங்குங் காலத்தில் என்னினைந்தோ சபை மங்களகரமாக விரும்பல் வேண்டுமென்ற வாக்கின் செருக்கை யடக்குதற்காகவும், ஏகசந்தக்கிராஹிய மென்னும் எமதியற்கையான பழக்கத்திறமையை, இம்மஹா சமுசத்திலுமறிவித்தற் காகவு மன்றி வேறின்றா மென்றனர். இந்த ஆச்சரியகரமான தீவ்வி யசத்தியைக் குறித்து உடனே, இறையவராணையாற் சபையோர்களானந்த கரகோஷ முழக்கம் புரிந்தனர். பின்னர் அம்மன்னவர் கவிச்சிங்கத்தை யந்நூலின் பொருட்பிரகங்கஞ் செய்யச் சொல்லிக் கேட்டானந்தித்து இருவருக்கும் தகுந்த சம்மான மளித்தனர். அன்று முதலாக நாவரும் நாவலர் விஷயத்திற் பயபத்தியுடன் அன்பு பாராட்டி வந்தனர்.

ஒரு சமயத்தில் நாவலர் தமக்குப் படியனுப்பும்படி சமத்காரமாகச் சொல்லியது.

வடிகொளமுதனை யபலகலையுமுணர்ந்தடைகுநர்புன்மருளாங்கங்குல்
விடிதரநன்கருள்செயுநின்பெருந்தகைமையறிந்திருந்தும்விருப்பாலின்னம்
படிபடியென்மடிக்கடியெப்படி.மொழிவல்படிமகிழும்படி.நாடோறு
நெடியபுகழ்வளர்க்குமனுதபொன்னுச்சாமிமன்னுநிருப்பேரே.

அன்றுமுதலெதேஷ்டமான போஜனவகைச் சாமான்களனுப்ப உத்தரவு செய்தார்கள். சின்னஞ் கடந்த பின் படி விசாரணை நடத்துவோர் பராமுகத் தாற் பதார்த்தங்கள் மிகுந்துங் குறைந்தும் நியதியின்றித் தகுதியான காலங்களில் வரத்தாமதித்து மிகுந்தன. அப்போது சொல்லியனுப்பியது.

கனப்படி.கமிதுவெனும்பொற்கமலகரதலசுமுகாகணிந்தசெநீத
னெனப்படிவண்டிமிர்குழற்பொன்னிணங்குபொன்னுச்சாமிமன்னுவியழப்பக்கேன்
மனப்படி.நானினைத்தபடிவந்துபடிப்படியுணர்ந்தமாட்டேனின்னே [மோ
தினப்படி.யிப்படியுணர்க்குச்செலும்படியென்றொருபடிசெய்குவாயே.

அதுமுதல் நானொன்றுக்கு ரூபா பத்து வீதம் படி கொடுத்து வந்தார்கள்.

ஒரு நாள் மத்தியானவேளையில் ராஜசமுகத்திற்குக் கையேட்டினருடன் வழக்கப்படி சென்றபோது முதல் வாசலிலிருந்த பாராச்சேவகர் இவர்களை இன் னொன்றறியாது தடுத்தனர். அங்குள்ள இவர் தரமுணர்ந்த சிலர் இக்காரணத் தை, இறையறிந்தா லென்னமோ வென்றஞ்சி,நாவலரவர்கட்கு நலம்படு முகமன் கூறி உள்ளே போகும்படி யேவினார்கள். அவ்வாறு சென்று இறையவன் முன் னரெய்திக் கூறியது.

தருமகுணமிசுமுனதுசமுகமுறர்வறுமையெனச்சலிக்கக்காய்ந்து
வருமிரவ்வெயிலதனன்மயங்கியின் றுநானிங்குவந்தபோழ்தி
லருமைதவிப்பாராச்சேவகர்தமதுபெயர்ப்பொருளையறியக்காட்டிக்
கருவமொடுதடுப்பதென்னோகாமர்பொன்னுச்சாமியெனுங்கருணைமாலே.

இதைக்கேட்டவுடன் அச்சேவகரைத் தருவித்துத் தண்டிக்கஹற்ற பொ முது, கவிச்சிங்கம், அரசே! பாராச்சேவகர்தடுக்காரென்ற தன்றிப் பார்த்தவர் களொன்று கூறிலேன். நென்னல் காறும் அந்நிலைபி னின்ற முதியோரன்று இவர்கள் புதியோராதலின் ஒருவாறு தடுக்கமுயன்றனர், இக்குற்றத்தை மன்னி த்தருளவேண்டு மெனக்கேட்டு அவர்களைத் தண்டனையின்றும் விடுவித்தனர்.

ஓர் தினம், இன்று நுமது போஜனத்திற்கான சமையல்களென்ன வென்ற போது, அன்று நடந்தவைகள், ஓர் துறையாக வமைத்துக் கூறியது.

முதிர்கொடிக்கொத்தவரைக்காய்கத்தரிக்காய்நண்பருப்பமுலைதஞ்சி
மதியிகவுமிளகுரசமாகிமதனெய்ததியால்வருந்துவானோ
கதிர்குலவுநினதுபுயக்காமருபூந்தாமமருள்கவிஞர்நாளுக்
துதிபுதுவைப்பதியதிபசமுகபொன்னுச்சாமியெனுந்துரைக்கித்தே.

நாவலர் சிவகங்கை தேவகோட்டை முதலான விடங்கட்டுச் சென்று
ராநாதபுரம் வந்த காலத்திற் சுரநோய்பற்றிய போது சொல்லியது.

உன்னினியசன்னிதிரொனோவியன்மருவியநாலுடன்றுசைவ
நன்னிலைவிட்டன்னியநான்டைபுகுமின்வணையன் றுநலிந்தகாந்த
லென்னிடத்துந்துன்னிவருத்தியதுசற்றோவுனதருளுய்திருத்தேன்வெண்பூ
தன்னில்வருகன்னிதிருவென்னுமின் னுமன் னுபொன் னுச்சாமிமாலே.

காந்தல் தீர்த்தபோது சொல்லியது.

சொற்செறிமுத்தமிழ்மலர்குதுதலுந் தங்கமணிசரங்கங்கைகடலுங்குந்தத்தப்
பொற்சிலைசமுதலவருள் புனிதபொன் னுச்சாமியென் னுமபுயலேவுன்றன்
மற்செழுந்தகருணைநெடுமழைநீர்ப்பவத்தனென்வறுமையாய்
முற்சுரமும்பிற்சினந்தமுது சுரமுமிகவயலாய்முடிந்தமாலே.

மறக்குத்தான் போட்டுக் கொண்டவதில் நாவலர் மிகுந்த பிரியமுள்ளவர்களா
னதால் ராஜசமுக்கத்திற் பிரசங்கஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுதும், சர்வஜாக்
ரகையுட னெவரும்றியொனாதபடி சம்பிரதாயமாக வுபயோகித்துக்கொள்ளுதல்
வழக்கம். ஒருநாள் அவ்வாறு செய்துகொண்டு டப்பியைப் பக்கத்தில் வைத்திருந்
தனர். அக்கண் யருகிலிருந்த இறைவர் கண்டெடுத்துக் கொண்டனர். பின்னரத
னைத் தேடமுயன்ற பொழுது இதனையே கவனித்துக் கொண்டிருந்த மன்னர்
பிரான் புலவரேறே! பிரசங்கத்தினிடையிற் தேடமுயன்றகாரிய பின்னதெனக்
கழுவியீரென்றதற்கு, புரவலர் பெரும! நாமதருமைத் திருச்சமுகத்தி லஞ்சக
தறிவிக்கற்பாலதான வத்துணைப் பெரிய காரிய மன்றே யென்றனர்.

ஆனால் பொடிக்காரியமோ வென்னலும் ஆமென்றார். அதற்கு வேலவர்
துதியான வொரு வெண்பாவில், ஐந்து பொடி வரும்படி, இந்நிமிடத்திற் பாடுவீ
ரேல், அக்காரியத்தை யதுகூலப் படுத்தலாமென்றனர்.

அப்பொழுது கூறியது.

கரும்பொடியாவ லஞ்சவெறிகைப்பொடிகில்லெற்பர்
தருங்கொம்பொடிசைதெய்வத்தையல்—விரும்புபுய
வான் பொடியாசின் புகதிர் மாலுமயிலோயெனையான்
தேன்பொடியார் பூம்பதந்தத்தே.

உடனே சொன்னதாலுமந்த நவரத்ன கணிதமானதும் விலையுயர்ந்தது
மான பொடிடப்பி ஒன்றைப் பரிசாக வளித்தனர்.

ஓர் நாள் அருளோதய காலத்தில், அரண்மனை வாசல் முகப்பில் அரசருட
னின்று பேசிக்கொண்டிருந்தபொழுது, கீழ்த்திசையிலுதித்த சூரியன் றோற்றத்
தை, அங்கு வலப்பாக மிடப்பாகங்களில் நின்ற புறியமரத்திற்கும் பனைமரத்திற்
ருமிடையே கண்டு, “இந்தப்புனிக்கும் பனைக்கும் நடுவே பொழுது புறப்பய்
டதே” எனக்கொடுத்த நற்றிற்குச் சொல்லியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அளிக்கும் பனைக்குஞ் சரவுரியான்முத லாருமஞ்சங்
களிக்கும் பனைக்கும் பிட்டாறுமுகளைக் கலந்தெழுது
நளிக்கும் பனைக்குந் தெரியாமற் சேர்தரு னாத்திலிந்கப்
புளிக்கும் பனைக்கும் நடுவே பொழுது புறப்பட்டதே.

பனிக்காலத்தில் தமக்குப்போர்வை கேட்டது.

கற்போர்வை திகரெவருங் கலிதுறந்து புதுவைவயற் களங்கடோறு
நெற்போர்வை கியபடிநன் னிதிப்போர்வைத் திடவுதித்த நிபுணநாளும்
பொற்போர்வை வேலரருள் பூத்தபொன்னுச் சாமிமன்னு புதுமுக்கேற்ற
நற்போர்வை யின்னமெற்கு நல்கவில்லை பனிவருத்த நவிலொணாதே.

சால்வைத்துப்பட்டி கொடுத்தபோது சொன்னது.

மால்வைத்துப்பட்டிலுவுள்ளுறவேன்மன்னர்மன்னன்மகிழ்வாவாணர்
மேல்வைத்துப்பட்டிகையன்னமுங்கொடுத்தாரித்தருளும்விவேகநன்னி
ரேல்வைத்துப்பட்டி னஞ்சூழ்குவைமுத்தராமலிங்கமெனுநரேந்தரன்
சால்வைத்துப்பட்டியொன்றுதந்தெனதுபுறநடுக்கத்தைபுந்தீர்த்தானே.

பிரதமபர வித்தைக்காரர்கள் வந்து ராஜசமுகத்தில் வித்தைகளாடிச்
கொண்டிருக்கும்பொழுது, கவிச்சிங்கம் தமக்கும் சில வித்தைகள் தெரியுமென்று
உபயங்கித்தமாகச் சொல்லியது.

ஆசிரியம்

அட்டவரைகளையுண்டனந்தனைவிழங்கியேழண்டத்தைபுங்குலுக்கி

யஞ்சாமலிடியைப்பிடித்துப்பொடித்துமருவலர்கமையெலாங்கசுக்கி

மட்டரியகனலைப்பிழிந்துசாறுக்கியதைவயிறுகொளவாய்முத்து

வனவேங்கையைச்சிமிழில்வைத்தடக்கிக்கொடுமகிழ்ந்துவிளையாடவறிவேம்

துட்டவெங்கலிதனைவெருட்டவொருவித்தைநீசொல்லிக்கொடுத்தல்வேண்டும்

துங்கவகளங்கசுதுரங்கதளவிங்கிதகமங்களவலங்கிரதருண

வட்டுடைபகட்டுமெழிலிட்டுளமருட்டுமிளவட்டமுலையிட்டமடவார்

மதனவன்னப்பூமிதுதிசெய்பொன்னுச்சாமிமகராஜசுகபோஜனே.

இவ்வாறு பல மாதங்களாக இராமநாதபுரம் சமஸ்தானத்தில் வாசஞ் செ
ய்து கொண்டிருந்து மேன்மேலும் திருந்த சம்மானங்களுடன் அம்மன்னவரிடம்
உத்தரவும் பெற்றுக்கொண்டு, இராசதானியாகிய, சென்னைநகர், தஞ்சை, சேலம்,
கோயமுத்தூர், மதுரை, திருநெல்வேலி முதலிய ஜில்லாக்களெங்கணும் சீருலாப்
போந்து, அவற்றுள்ளடங்கிய அனேக ஜமீந்தார் மிட்டாதார் உத்தியோகஸ்தர்
கனதனவான்கள் ஐட்டி கலெக்டர்க ளாகிய ஆங்கிலத் துறைமார்களிடஞ்சென்று,
அற்புதக்கவிமாலைகள் சூட்டி, அவ்வவர்களாலளிக்கப்பெற்ற அநேக வரிசைக
ளேற்று மகிழ்ந்து, ஆங்காங்கெதிர்த்த புலவரை யடக்கி, உலகினிற் கல்விக்கொடி

நாட்டி புலாவித் திரிந்த காலத்தில், இக்கவிச்சிங்க மியற்றிய இசைத்தமிழ்ச் சிங்கார நூல்கள் பல. ஒலைத்துக்குகள் முதலான திறக்கவிச் சிந்தாமணிகள் எண்ணிறந்தன.

செந்தமிழ் வித்வ சிகாமணியாயும் சங்கீத சாஸ்த்ர சம்பன்னராயும் ஆன்னதானப் பிரபுவாயும் விளங்கிக்கொண்டிருந்த சேலம் ஜில்லா வேளஞ்சூழிச்சிமிட்டா ஜயின்தார் ஸ்ரீமார் வேலப்பகவுண்டரவர்கள் சமூகத்திலிருந்து அற்புதானந்தமயமான கவி்களாலும் பிரசங்கங்களாலும் அவ்வன்னலை யனவரதகாலமுமகிழ்வித்துவந்த காலத்திலோர் நாள் பிரபு பழம்பாடல்களான சித்திரக்கவி்களின் பெருமையைப் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். நாவலரிஞ்சூழிப்புணர்ந்து ஒகோ! நாமிதுகாறுமில் வள்ளியோன்மீது சித்திரப்பாக்களிபற்றினேமின்று. ஆவை கேட்கவிரும்பியன்றோ இங்ஙனம் கூறுது கூறினாரென்று நினைத்து,

“நேரதிராகமின் வந்தா டதியிதி னேடியரு
டாரதின் வஞ்ச மிலட்டி தகாதய தண்கமலை
விரகண் பாரா விடிற்சந் திரன்பணு மெய்ப்புதுமை
பாரணி நேய புயாசல வேலப்ப பாண்டியனே.”

“காம லகரி கடலா மமையாது
தாமசம தேது சலாமேவி—நீமருவே
சீராமா மாநேம தேகபுனி தாகழைவின்
மாராவே லப்பபு மா.”

என்ற சதுரங்கபந்தக் கவித்துறை யொன்றும் அஷ்டநாகபந்த வெண்பாவொன்றும் உடனே யியற்றிக் கூறினர் வேந்தன் இவைகளைக் கேட்டுப் புளகாங்கிதங் கொண்டு மேன்மேலும் கவிச்சிங்கத்தின் கடலைய கல்வியின் பெருமையைத் தம்மாலியன்றவரை காணுமவா மிஞ்சி நானிலம்புகழும் நாவலர் திலகமே! புராதனமான சித்திரங்கட்கிணங்கச் செய்யுளியற்றலினும், சித்திரமும் செந்தமிழும் துதனமாகவிரும்பின் விசேஷ சம்பிரமமாகு மென்றெண்ணுகிறேன் என்றனர். இக்களைக்கேட்ட நாவலர் புன்னகை காட்டி நீவிரெவரேனும் ஓர் அரிய சித்திரத் தீட்டுதிரெனலும், இறைவனதானையால், அச்சபையிலிருந்தவர்களிலொருவரும் ஒவியத்துறையிற் கைதேர்ந்த உத்தமருமான ஸ்ரீமார் சேலம் மாரியப்ப முதலியாரவர்கள் இரட்டை நாக பந்தத்திலிதற்கு முன் இல்லாத விதமாகவொன்று தீட்டி, அதற்கு விசிற உபயநாகபந்த மென்பேற்கூட்டி, இவ்வெண்பாவிலடங்கும் அறுபான் மூன்றக்கரங்களில், 6+8, 14+40, 16+18, 20+46, 22+24, 26+28, 30+48, 32+50, 34+52, 42+44, 58+60, என்னும் இலக்கத்தொடர்கள் ஒவ்வொன்றும் சந்திப்புள்ளன வெனத் தெரிவித்துக் கேட்டுக்கொண்டமாத் திரத்தில், அனைவரும் கூடியோசித்தெழுது மோவியத் தமைதியில் வளவுதானே” வென்று உடனே,

முதன்வசித்ர உபயநாகபந்தம்.

“மன்மதன்னை வாகை மடங்காது பன்னலென
தன்ம கனக தனிபனியிற்—துன்னுது
சீலப்ர தாபசக தேகவின்பந் துன்னுதுங்க
வேலட்ப பூபநீ மேவு.”

என்று வெண்பாவை முன்னரே பாடிவைத்திருந்தவர்போல யோசியா
மற் புகன்றதுமன்றி, நூதனமான ஜப்பானியுணைமந்த சந்திகளைப் பிற்காலத்தி
னார் நன்குணர்த்தக்க் குத்திரமாக

“எட்டி னுக்காறாகுமெண்ணைந் தினுக்கேயியைந் தபதினலதாகும்
ஈரெட்டி னுக்குவருபதினெட்டுநாலெந்தினுக்குநாற்பத்தாறுதான்
தொட்டவிருபத்திரண்டெண்மன் றுநாலேழ்துலங்குமிருபத்தாறதான்
கோன்றுமெண்ணுறுக்குமுப்பதாம்பந்தந் துதாயமுப்பத்திரண்டாம்
திட்டமுறுமுப்பத்தாந் தினுக்கைம்பத்திரண்டதாமாழேமுடன்
செப்புநாற்பத்தினுலேம்பதிற்றெட்டுன்சேர்வதோறுபதாறாகும்
கட்டமில்லாமலுபத்துமன் றக்கரங்கையுடையவெண்பாவிது
கமழ்விசித்திரவுபயநாகபந்தனமாங்கனிந்துருகுசெஞ்சொன்மாதே.”

என்று மகலே முதன்னிலைகொண்ட செய்யுளையுங் கூறியருளினார். இது
ளில், “எத்தகைய மிறைப்பா வினத்துள்ளும் தமது றுண்ணிலானது சிறிதுந்
தட்டினிற் செல்லுந் திறத்தது” என்னு முண்மையைக் குறிப்பா லுணர்த்து
வார்போல் “கட்டமில்லாம லுபத்துமன் றக்கரங்கையுடைய வெண்பாவிது”
வெனுஞ் சொற்போங்காற் கூறியவாற்றல் காண்க.

இன்னணம் நிகழ்ந்தன வனைத்தையும் செந்தமிழ் முருமையிற் சிறந்த
அவ்விறைவன் கண் டாச்சர்யமடைந்து ஆஹா இவர் சாக்ஷாத் தண்டாயுதப்பகவ
னது பூரணவரம்பராதம் பெற்றவசென்பதற்கு இக்காட்சியே தக்கசாட்சியென்று
ஆனந்தாமிர்த பாஷிதங்களான ஸ்துதிகள் செய்து பயபத்தி பூர்வமாக வனேக
சம்மானங்கள் செய்யப்பெற்று மகிழ்ந்தனர். இந்தப்பிரபுவின் வண்மைக் குணதி
சயங்கள் யாவும் தனிச்செய்யுட்கோவைப் பாடல்களால் நன்கு விளங்கத்தகுவன
வே. ஆயினும் மருங்குபுரிச் சிட்டுக்கவிக்கரிலொன்றிலுள்ள

“தருராம நாதபுர சேதுபதி யாம்பொன்னு ஸாமிக மாரஜன்மெச்சித்
தந்தவெரு மதியோ கணக்குக் கடங்காது தருமவே னுக்குறிச்சிச்
சத்தரபதி வேலப்ப முகிலொர்சீட் டெக்கவி தனக்குமுந் நூறுபுர
தகுபெட்டி வண்டிமா டருளினு னவன்மீது சந்திரவி லாசஞ்சொழேம்
அருகேயழைத்துபுரையிரண்டா யிரமுமதிகவரிசையுறல்கினுன்.”

என்ற ஐந்தடிக்கும் இங்கு எடுத்தியம்பத்தக்கன. இலன்னனுமெவ் வமுறையாமை மேற்கொண்டு ஈத்துவக்குமின்பாவம்வாய்ந்த இம்மன்னவனேற்ற சந்திரவிலாசமென்னுந்தனிநூலானது, யமகம், திரிபு, சிலேடை, முதலிடைகடை மடக்கு, முதலிய வணிகளாற் பொலிந்து அகத்துறை நிறைந்து, சொல்லினும் பொருளினுஞ் சுவைபெற நியிர்ந்து, வனிதைபர் கலவிதுணுக்கங்களை விளக்கும் மதனநுலெனத் திகழ்ந்து, கவிவலரிதயங் களிப்புற நிலவும்.

மதுரைஜில்லாமார்க்கயன்கோட்டையிலிருந்தருளியஇல்லறமெய்ஞ்ஞானதிலகரும் நாவலரவர்களின் சிறியதந்தையாருமான ஸ்ரீமாந் பிச்சாண்டி ஆச்சார்ய சுவாமிகள் சமுதத்திரிருந்தபொழுது ஒருசமயத்தில் முன்னர் காளமேகப்புவலரியுற்றிய பூட்டுவிற்பொருள் கோள்கொண்ட

“சிறுவனனைபயறுசெந்நெற்கடுகு
மறிதிகிரிதண்டுமணிநூல்—பொறியரவம்
வெற்றேறுபுள்ளன்னம்வேதனரன்மா லுக்குக்
கற்றழம் பூவே கறி”

என்னும் வெண்பா முதன்மையிற் சிவபிரான், விஷ்ணு, பிரமன், என் பார்ளுக்குக் கொண்டமுறை பின்னர்ப் பிறழ்ந்துளவால் அவற்றைத் திருத்தியும்; அம்மாவரின் தேவியரும், செய்தொழிலும் பொருத்தியும், முந்தைய “கற்றழம் பூவேகறி” என்னு மீற்றையே கொண்டு முடிக்கவேண்டுமென்றபோது ஒருக ணமும் பின்னிடாம லுடனே சொன்ன

வேண்பா.

“சேயனைமுற் கங்கடுகு செந்நெலுழை சக்கரந்தன்
டாயபணி மாமணிநூ லான்புள்ளன்னம்—மாயைபொன்சொற்
பொற்றோகை போக்களிப்புப் பூப்பரன்மால் வேதனுக்குக்
கற்றழம் பூவே கறி”

நாற்கவிச்சிங்க நாவலர் தமது இருபத்தொன்றாம் பருவத்தியற்றிய தேவாங்க புராணமென்னுஞ் செந்தமிழ்நூன் முழுதினு நிறைந்த விலக்கணவமை தியுட னுருமையான கற்பனாசாரங்களைப்பெற்று மதுரச் சுவையிடுக்க கம்பிரமான செய்யுள் நடையிலமைந்திருத்தலாற் செந்தமிழறிந் திறந்துள யாவர்க்குமுதவி நூலாய இலக்கியமெனத் திகழா நிற்கின்றது.

சேலமர நகர வாசிகளான சில மேதாவியர்களின் வேண்டுகோளால், வடமொழியிலிருந்த, சிங்காரரச மஞ்சரிபை மொழிபெயர்த்து, இலக்கண விலக் கிய வியற்றமிழ்க் கவிகளால், மங்கையர் திறத்தெழின் மாண்புற வழுத்திச் செந் தமிழலகற் தெரிதர வைத்ததும், இன்றியமையா விருந்துணைச் சிறப்பே, இதன் புகழ் பகராரேவருநிலர்.

நாவலர் தமக்கு நல்லன்பு செலுத்திய மித்ரரத்தனமும் சேலநகர்ச் சகவ னமுதலியாரவர்க ளருமையுள்ள புகர்ரத்தனமுமான ஸ்ரீமான் மாரியப்ப முதலியா ரவர்களால் இந்நூலின் சீரினுக்கு மியற்றினார் பேரினுக்கு மிணங்கவியற்றிய அழிப்பரும் புகழ்சேர் பொழிப்புரையின்றிறன் கற்றவர் யாவரும்கிழந்துகொண் டாடற்பாலனவே.

இவ்வாறு இவர்களுடைய ஜீவிதகாலத்தில் நடந்த முக்யாம்ஸமானவுண் மைகளை யிங்குக் குறித்த சரித்திர னாராய்ச்சிக்குப் பொருந்தச் சிற்சில வாங்கா ங்கு கூறிச் செல்லுதன் முறையெனக் கொண்டேழுதவதிற் சாலவிரிதல் கண்ட ஞ்சி, இம்மட்டில் சிறுத்தி இனிச் சரித்திரப்பொருண் முடிபுகாட்ட முயலுதம்.

இங்ஙனம் புகழ்வினைத்துயர்ந்த இப்புலமையாளர் இருபத்தேழாம் பரு வத்தினிற் நிருமணம் புரிந்து இல்லறம் வழுவா தியல்புற நடாத்திச் சகல செள லாக்யத்துடன் அரிய சுகபோகங்களெல்லா மதுபவித்துத் தண்டபாணிப் பிராணைப் பழகி நான்மணிமாலை, திருப்பழகிவெண்பா, குமரனந்தாதி, சிவகிரியமகவந்தாதி முதலிய திவ்யகவிப் பிரபந்தங்களியற்றித் துதித்து வாழ்ந்திருந்தனர்.

பின்னர்ச் சிலகாலங்கழித்துத் தமதுடயிற் றொடர்ந்தமேகரோகத்தின் வாதனை நீக்கியருள, வேதனைச் சிறையிட்ட நாதனைத்தினமும், பழகிவெண்பாவந் தாதி, பழனாபுரிமாலை, பழகிக்கோயில்விண்ணப்பம், கீதாமிர்த சாரமென்னும் பிர பந்த ரூபங்களாற் பிரார்த்தனை புரிந்து, விதிவலியால் விளைந்த அவ்வினையினின்று ம் குருவருளாற் சிறிதுகாலம் நீங்கிச் சுகமுற்றிருந்து, நாற்பத்தெட்டாம் வயதா ன 1884-ம் ஆண்டிற்கிசைந்த தாருணநாம சம்வத்சரம் கும்பாவி சுக்கிலபக்கம் நவமிதிதிசூடிய சுபயோக சுபதினத்திரவு ஐந்துநாழிகையளவிறமது கையேட் டினர், மாணாக்கர், இஷ்டஜன பந்துவர்க்கத்தினர் யாவரு மொருங்குகூழ்ந்திருக்க, சச்சிதானந்தஸ்வரூபமான ஜீவான்மாவிற்காகரமாகியிருந்த ஸ்தூல தத்துவக் கரு விகளாந்தக்கரணமு மொடுங்கி நிர்க்குண நிராமய நிரதிசயானந்த வாழ்வில் ஐக்ய மாகுந்தருணத்தை ஜென்மாந்தர புண்யவசத்தாற் கிடைத்த தமது பேரறிவாலு ணர்ந்து தமது பரிபூரணகால நிலைமையை அனைவர்க்குந்தெரிவித்து, அடியார்களை அரகரவேன் முழக்கஞ்செய்ய வாக்குாபித்துத் தமதிரகரங்க்கோயுஞ் சிரமேற் குவித்துக்கொண்டு

“என்னபிழையான்செய்திருந்தாலுமெண்ணும
லன்னபிழையெல்லாமகற்றியின்னே—நின்னுபய
பாதநிழல்நல்கியெனைப்பாலித்துக்கொள்சமயம்
நீத்குகனேநம்பினேன்”

என்ற திருப்பாடலைப்புகன்று நிருவிதர்ப சமாதியோகமாயிருந்து ஆங் கனமே குதைவரிவடிவேற்குவரதன்றன் பதமலர்நிழலாம் பரகதியடைந்தனர். சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

திருச்சிற்றம்பலம்.

சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இது

சென்னை பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்
கனம் ப்ரும்மபுரீ மகாமகோபாத்தியாயர்

உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்கள்

இயற்றியது.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

சீருறு செந்தமிழ்க் கீரனும் பெரியனும்
அருண கிரியெனும் பொருணயக் கவியும்
போற்றுறு பெருமை வீற்றுறுமேவி
அறுமுகன் படைவி டாறனு ளொன்றாய்ம்.
பல்வளஞ் செறிந்த பழனியம் பதியில்
விச்சுவ குலத்தின் மெச்சுறு தமிழ்பயில்
நன்மைசான் மரபிடைத் தொன்மையோர் செய்து
புண்ணிய மென்ன நண்ணிய வண்ணல்
கந்தன் பதத்திடை முந்தன் புடையோன்
உம்மைத் தவமிவன் செம்மையி னுளனெனச்.
செந்தமிழ் மொழியி னைந்திலக் கணமுஞ்
சுந்தையே யேடாத் திரிபின் றுணர்ந்தோன்
தேனினும் பாலினுந் தானினி தென்னச்
சொன்னயக் கவிபல பன்னுறு வாக்கி
அயலவர் கருத்தினை நயனுற வறிந்தே
வேகமாந் காள் மேகமே யென்னப்
பாடுபு வேத்தவை கூடிய தீரன்
சந்தக் கிராகியிவனெனப்
பாகசந் தக்கவி பாடுவோ னிவனெனு
அது கவியென வாகிலாக் கவியெனக்

கற்றவ ருவந்து சொற்றிட விளங்கியோன்
 பன்னுறு முகவைப் பதிவயி னடைந்து
 மாது பதியுரச் சேது பதியும்
 தோயில்சீர்ப் பொன்னுச் சாமியா மகிபனும்
 ஆண்டுள புலவரு மகமகிழ்ந் திடப்பாத்
 தேம்பழ மெனத்திக் தித்திடப் பாடி
 மாம்பழக் கவியெனு மாப்பெயர் படைத்தே
 இக்கார் விழுச்சுவை யக்கா ரக்கனி
 நச்சும னாரெனு காவல னெனவுட்
 குவிவீரு மந்தகக் கவிவீர ராகவப்
 பாவல னெனப்புகழ் மேவிய புலவன்
 நன்றிபா ராட்டுறு நயமுடைச் சுருணன்
 இவன்போற் பாடன்மற் றெவர்க்குறு மோவெனக்
 கவிஞர்க ளெண்ணப் புவியிடை மேயோன்
 கூலமா மறுகிற் சேலமா நகர்வாழ்
 மாரி யப்பவேன் மனமகிழ் நண்பன்
 ஆகிய விவனை யறியா ரெவரே
 அனையவ னியம்பிய புனைபல நூல்களும்
 இனிப்பா வுளவாந் தனிப்பாப் பலவும்
 தொகுத்தே நிறையா வகுத்தே யெவர்க்கும்
 பயன்பட வச்சிற் பதிப்பித் தீர்தனன்
 ஈண்டிய வளஞ்செறி பாண்டிநன் னாட்டிற்
 சீர்க்கயஞ் சலவு மார்க்கயன் கோட்டையன்
 மேற்கூறியகவி விழுக்குடிப் பிறந்தோன்
 தேற்றுறு தமிழ்ச்சுவை தெரிந்து
 சாற்றுறு பழனிச் சாமியென்.பவனே.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம் செந்தமிழ்ப்பத்திராசிரியர் ப்ரும்மநீ.

மு. ராகவய்யங்காரவர்களியற்றியது.

காவலர் சிகாமணியா மென்கள்பொன்னுச் சாமியன்னன் களிக்கு மேலாம்
 பாவலர் சிகாமணிமாம் பழக்கவிச்சிங் கேறுரைத்த பாக்க ளெல்லா ,
 நாவலர் சிகாமணியா நயந்தேற்ப வச்சிலிட்டு நனிசீர் பெற்றான்
 பூவலர்நீர் மார்க்கயனார்ப் புகழ்ப்பழகிச் சாமியெனும் புலவன் மன்னே.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம் சேதுபதி செந்தமிழ்க்கலாசாலை உபாத்தியாயர் ப்ரும்மழி

சுந்தரேசய்யரவர்களியற்றியன.

நதியமலை யெறிந்தவனே நங்கைவனே யெனமனமா னுடு நன்னீர்ப்
பொதியமலை முனியெனுமாம் பழக்கவிச்சிங் கேறுபல புத்தே ளிர்க்குத்
ததியமலை தரப்பகரும் பன்னூலு மதுரசந் துளும்புஞ் செந்தேம்
பொதியமலை யாதபொருள் போதரச்சொல் கவிபலவும் பொதுளக் கோத்து

அத்தகுநன் னாவலவன் சரித்திரமும் வரைந்துபிணைத் தளிகு ரச்சப்
புத்தகமா யிரமாக்கிப் புலவரெலாம் வியந்தேற்பப் புரிந்தான் மேலா
முத்தமன்மார்க் கயன்கோட்டை யூரிலுறை பிச்சாண்டி யுரவோன் மைந்தன்
முத்தமிழ்ச்சுப் பிரமணியன் றுணைபழநிச் சாமியெனு மொழிவல் லோனே.

சென்னை எக்ஸ்சியூடிவ் இன்ஜினியர் கனம் ப்ரும்மழி உத்தமபாளையம்

U. S. இராமசாமி அய்யரவர்களியற்றியது.

குமரனடிக்கே கண்ணுள்ளார் கொடுவெம்பிறவிக் கண்ணில்லார்
குறுமாமுனியே நிகராநார் குணத்தினுயர்வி னிகரில்லார்
அமரர்முனியார் தினநாடு மருமைப்பழனித் திருநாடர்
அருளாற்கவிதை விரைந்துரைப்பா ரனிதமொருநா ளினுமுரையார்
பமரமிசைநீ பத்தாரார் பத்தர்மகிழத் திருத்தருவார்
பயிலுமுலக மயக்கவித்தார் பகர்மாம்பழக்க விராயரென்பார்
விமலவிசுவ குலமணியார் வியன்செந்தமிழின் மிகவணியார்
விந்தைத்தனிப்பாப் பலவுரைத்தார் வேரூரவற்றி னிணையுரைப்பார்.

வேறு.

அன்னவற்றை யுலகிலுளோ ரணைவருநன் கறிந்துவியந் தனுப விக்க
வுன்னியசீர் விசுவகுலத் துதித்தவள்ளல் கவிச்சிங்க முகந்த பாலன்
மன்னிய மார்க் கயன்கோட்டைப் பிச்சாண்டி மகராசன் பெற்ற மைந்தன்
பன்னுகவி ராவலவ னும்பழனிச் சாமியச்சிற் பதித்திட டானே.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்களி லொருவராகிய கனம் ப்ரும்மழி

பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயரவர்களியற்றியது.

மாற்றரிய நெடுந்தவத்துக் குறுமுனியின் தமிழ்ப்பெருவா ரீதியை வாங்கி
யாற்றன்மிகு மாம்பழப்பேர்க் கவிமுகல்பொன் மணிசிதறி யவிரு மாறே.

தேற்றமிழ் கொடைச்செம்ம லவரோனும்பற் பலசிலம்பு தொறுங்கா லுன்றிக்
காற்றியவொன் கவிமாரி நெடுவெள்ளங் கணக்கிலவாங் கவற்றைக் கண்டு (1)

பண்டுகுட கினுமற்றும் பொழிமாரி பயனறுதல் பணி னாக் கே
கண்டரச ரூன்கவைத்துக் கனலுமழு வானியநீர் கரைய ளாக்கி
யெண்டிசையும் பொன்னிநதி யெனப்போற்றி யாடிநய நெய்தி மல்கக்
கொண்டுவந்து வினாவமைத்துப் பல்லுயிரும் வாழனைத்த கொள்கை யொப்ப (2)

ஆயபெரும் புலவர்பிரா னேகியவூர் தொறுமேகி யவற்றைச் சொல்லு
நேயரைத்தா னுசாவியின் றளவிட்டி கிசியுரைகள் னின்றபுல்ல
பாயமெழு கின்றிறாட்டிப் பல்லளமாக்க கிடுத்தனது பான்மைக் கேற்ப
வேயவெழு தாவெழுத்தி னேற்றியருந் தமிழ்நாண ரேற்பத் தந்தான் (3)

சார்க்கையங்கோட் டரியகன தனப்பாலை பங்கரடி யேத்து மன்ப
னார்க்கையங்கோட் டியர்வாளை நெடுந்தெங்கற் பாயவஞ்சி நின்ற மேதி
கார்க்கையங்கோட் டிடப்பாய்ந்து கயமுழக்கிக் கஞ்சமலர் சுறித்து வைகு
மார்க்கையங்கோட் டையினிதி வாழ்பழனிச் சாமியெனு மதிவல் லோனே. (4)

மதுரை மாணவர் செந்தமிழ்ச் சங்கத்து அக்கிராசுதிபதியும்,
மதுரைக் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதருமான ப்ரும்மபூர்.

III. கோபாலநிருஷ்ணையரவர்களியற்றியவை.

உலகுதனி மறைப்பொருளென் றோதுமுமை பாகனுக்கு மொருகா லத்தில்
சிலவியநற் பிசணவமெய்ப் பொருளைநனி நேர்ந்துரைத்த நிமல னான
குலவுபுகழ்க் குமரகுரு பரமுருகன் குடியிருப்பாங் குன்று மேவும்
பலவளமுஞ் செறிந்ததிருப் பழனியெனுங் கழனிநிறை பதியின் பேரூய் (1)

கண்ணுடையார் கற்றனரே முகத்திரண்டு புண்ணுடையார் கல்லா தாரென்
றெண்ணிய பொய் யாமொழிக்கோ ரிலக்கியமா யிவ்வுலகி லிலங்கா நிற்குங்
கண்ணியனா மனிதர்முகக் கண்ணுணராய் பொருளாயகக் கண்ணு னோக்குந்
திண்ணியனாப் புலவர்புரி புண்ணியமோ ருருவெடுத்தத் திகழ்வோ னாகி (2)

முத்தையனா சாரியெனு மூதறிஞன் முயன்றதவ முனையாய் மூவா
ளத்திசையும் புகழ்மணக்க வினிதுதித்தே விளமையினி லினிமை யார்ந்த
முத்தமிழு நாற்கவியு மொழிந்திடுமைந் திலக்கணமு முறையி னோர்ந்து
வித்தகநற் பிசசங்க விற்பனவற் புதுனாகி விளங்கா நின்ற (3)

பொன்னமரும் புதுவைநகர் பொலியவரும் புகழ்ப்பொன்னுச் சாமித் தேவ
மன்னவன்றன் மனக்கிசையத் தருஞ்சமிசைக் குரியவிடை வகுத்துக் கூறிக்
கன்னலுக்கைத் திடத்தமிழின் மின்னலினுந் தீவிரமாக் கவிசன் பாடி
அன்னவனாற் கவிச்சிங்க நாவலனென் றுயர்பட்ட மணியப் பெற்று (4)

பூதவுடல் பொன்றிடினும் பொன்றாமாம் பழக்கவிஞப் புலவ ரேறு
மேதகைய வாரணத்தோ கையைமருவி வள்ளியையு மேவும் வேலன்
மீதுறநற் தமிழ்க்கவிஞர் தமைப்புரக்கு மேலோர்கண் மீதுஞ் சொற்ற
ஒதரிய மாதரிய சாதரிய கவிதைபல ஒருங்கு கோத்து (5)

நதிபுணையுந் திருமுடிபா ராதிசெந் நாவலரு நண்ணித் தாமே
மதுரநுந் தமிழ்வளர்த்த மதுரையெனும் பதியிலதன் மாண்பை யோர்ந்து
துதிமருவு சைவமொடு தொன்மை மிகு தென்மொழிக்குந் தொண்டு ஞற்று
நிதிகொடைநல் லறிவுபுகழ் நேர்பாண்டித் துரையென்னு நிருபர் கோமான் (6)

காதலி னு னிறுவியவங் கச்செயுநான் காமதுரைக் கழகந் தன்னில்
வேதியர்சி காமணியாய் மிளிர்பெரும்பே ராகிரிய மிமலன் சாமி
நாதனுய ரீணையிருப்ப வரங்கேற்ற மற்றவற்றை நவிலக் கேட்ட
கோதகலவ் வேதியன்பான் டித்துரையா தியர்கன்கனி கூர்த்தோ ராகி (7)

ஏதிகனைப் போலுளது தீதுபதி யாப்புலவோ யெம்மைப் போன்று
மேதினியோர் கருமகிழ வேண்டுமென யாங்கண்மிக விருப்பங் கொண்டேம்
ஆதலினம் மேதகுநன் னாவலவ னருங்கவிச ளனைத்துஞ் சேர்த்துத்
திதறுமச் சியற்றியிகச் சிறப்புறுக வெனச்சொலவத் திரட்டை யாய்ந்து (8)

பாமருவு தாதையெழி னூறமையன் நன்பெயரின் பான்மைக் கேற்பக்
காமருவு மாமதுரை மேவுகந்த சாமியெனுங் கவிவ லோன்சீர்
மீமருவி மாமகளு நாமகளு மேனிமகிழ் விவேக பீது
நாமமுறு சாலையிலச் சியற்றியவன் யாவனெனி னவிலக் கேண்மின் (9)

சாதுசங்கப் பிரியமுளான் சற்குணவான் றனையடைந்தோர் தம்மைக்காப்போன்
ஓதுபங்கப் பிச்சாண்டி ஈசனது திருத்தவத்தி லுதித்த மேலோன்
கோதுதங்கா விசுவகுல மணியெனமாம் பழக்கவிஞன் குலத்தில் வந்தோன்
மாதுபங்கற் கிசைகுமரன் மலர்ப்பதமே மனத்திருத்து மாண்பு வாய்ந்தோன் (10)

மருமலரார் குழலுமையான் மதுரைநகர் மாணவர்செந் தமிழ்ச்சங் கத்தின்
பொருளுதவும் போலுக்குப் புகழுறுமங் கத்தினனுப் பொலிவோன் கோம்பைத்
திருமலைச் சுயகவுண்டன் செய்தசிவ பிரான்யமகத் திரிபந் தாதிக்
கொருதனிநேருரையவகுத்தவுத்தமன்மார்க்கயன்கோட்டையூரில்வாழ்வேன் (11)

தருப்பமுகு திருக்கரத்தான் நகைபெறுசுப் பிரமணியன் நனக்குப் பின்னேன்
திருப்பமுனி மாணையப் பொருப்புறைசெவ் வேள்புயத்திற் றிகழச் சாத்தி
விருப்புறுவோன் சிறப்புறுஞ் சூழ்பிகையா தியர்பதிகம் வியக்கச் சொற்றோன்
உருக்குருகப் பிரசங்கம் புரிபழிச் சாமியெனு மொருவன் மாதோ. (12)

பெரியகுளம் தாலுகா சின்னமனார் கனம் ப்ரும்மழீ - வித்துவான்

வெங்கடநரசிம்மய்யரவர்களியற்றியவை.

நத்திருக்கு நத்தனுநான் முகனுயிவர் நாடரிய னரிபென் நேத்தும்
முத்திருக்கு மொளிர்தன முதல்வனுக்குப் பிரணவத்தை மொழிந்தோ னன்பர்க்
கெத்திருக்கு மணுகாம் லெழிற்பழை புரியுறவோ னிசைவன் டார்க்குங்
கொத்திருக்குங் கடம்பணிதோட் குகனடிதன் முடிசூட்டுங் கொள்கை யாளன். (1)

மன்னுபுகழ்த் தபதிய்தம் மரபோங்க மலைமுனியே வந்தா னென்னப்
பன்னுதமிழ்க் கரைகண்ட பண்டிதரே லாம்பகரப் பன்னா லாய்ந்தோன்
பொன்னுலக மனபுதுவைப் பதிபுரக்கும் புரந்தரனும் பொன்னுச் சாமி
என்னுமகி பதியளித்த கவிச்சிங்க மெனும்பெரும்பே ரிசையப் பெற்றோன். (2)

இன்னபெரும் புகழுறுமாம் பழக்கவிச்சிங் கக்குரிசி லிலகுந் தோகை
வன்னமயில் வாகனன்மேன் மன்னர்கண்மே லேனையர்மேன் மகிழ்ந்தன் பாகச்
சொன்னநறுங் கவிகளெல்லாந் சேர்வறவச் சிட்டுலகிற் றுலகி னுஞ்
நன்னயஞ்சேர் மார்க்கயன்கோட் டைப்பழனிச் சாமியெனு நரவ லோனே. (3)

அதுமந்த நகரம் கனம் ப்ரும்மழீ

மதுரகவி ஸ்ரீதிவாசய்யங்காரவர்களியற்றியவை.

கனகமலைநகர்பழனிச்சிவகிரிவாழாறுமுருகக்கடவுடன்கோ
கனகமலைபுரைகொளிருகழல்கள னுதினமுமுளங்கருதுங்கற்பாற்
கனகமலையருள்பெருகுங்கடாட்சகவியெனக்கவிஞர்கலைவல்லார்கோ
கனகமலையிரும்புவிடிற்புகழருமைபெருமைகிறைகடலொப்பாவான். (1)

நன்றுக்கார்பயன்வெண்காரயன்சிறந்தவமைதியுள்ளோனதியோ டந்தன்
பொன்றுக்காரிதழிமலர்புனைந்தசடாடவிப்பரமன்புனிதப்பொற்றா
டன்றுக்காரிநிறையுளத்திறுங்கியமேதகைபுலமைத்தக்கோர்க்கெல்லா
மன்றுக்கார்கவியாணர்வழுத்திநிதிருனமெனுநல்வரையேபோல்வான். (2)

முத்தமிழுநாற்கவியுமுதுக்குறைந்தகவிவாணர்மொழிந்தவண்ண
மித்தகையாலிவ்விசையாலிப்பரிசாலிக்கருத்தாலிசைத்தியென்போர்க்
கத்தகையுமவ்விசையுமப்பரிசுமக்கருத்துமைந்துதோன்றச்
சித்திரமீதெனவிமைப்பிற்செப்புநாவிர்னெனுஞ்சீமானுமால்.

(3)

எழுத்தாதிதிலக்கணத்தாலியலிசைநாடகத்தமிழாய்ந்திசைக்குமாண்பாற்
பழுத்தாருங்கவிபாடும்பரிசுதனற்பழமைதரும்பண்புமேவி
வழுத்தாதிதிலக்கியநூல்வகைதேர்த்துபிறர்க்குரைக்கும்வழக்கானுடன்
முழுத்தாமநாவலர்க்குண்முத்தம்பநாடரெனமொழியத்தக்கோன்.

(4)

மற்றுமிவன்பெருமைதனைவிரிவஞ்சிகிடுத்தாமிம்மதியோனாங்
கற்றுணர்ந்தார்பாவருண்கறிவரெனல்பெருமையெனக்கருதேங்காட்சி
யுற்றதிகையெட்டிடத்துமுறைதருவாரெல்லாருமுணர்வாரானால்
முற்றருமைத்தமிழ்ப்புலவீரன்னவர்தம்புலமைநலன்மொழிவயற்றோ.

(5)

இன்னபெரும்புகழ்பெருமாம்பழக்கவிநாவலவனெடுத்தினிமைகூரச்
சொன்னலங்கொண்டொவ்வொருகாற்சொற்றதனிப்பாடலொடுஞ்சுவைமிக்கான்ற
பன்னரியகடவுளர்தம்பிரபந்தமனைத்தினையும்பரிவிற்சேர்த்து
மன்னியநந்தமிழிலத்துமாந்தரனைவரும்வியந்துமகிழ்வினேத்த

(6)

கல்வியறம்பொருளறிவுகலையொழுக்கம்வாய்மைநிறைகனஞ்சீர்சான்ற
சொல்லிசயன்விசுவகுலதுரந்தரன்மார்க்கயநகர்வாழ்ச்சுபரதீபன்
செல்லியருள்பெறுபழிச்சாமிபெனுநாவலவன்மெளவிற்தேர்த்து
பல்விசையம்பெறுபாக்கிங்கச்சியற்றிப்புகழெவனும்பரப்பினானே.

(7)

ஷெ. யாரவர்கள் சகோதரர் கனம் ப்ரும்மபூர்.

அ. சு. கிருஷ்ணசாமி அய்யங்கார் அவர்களியற்றியவை.

விழுமியசெங்கேழினிர்க்கொன் றையங்கணிச்சிப் பராற்பரன்முன் விரிக்கயாணர்
பழுநியமாண் டமிழ்மணந்து நோற்றலினுற் றலிற்சிறந்து பரந்த மாண்பேரன்
எழுதியவைந் திலக்கணமுங் குழுவிகணீர் பிலிற்றவுரை யிசைத்த நூலும்
வழுவறவங் குரித்ததிந்த வழதிவன நாடெனில்யாம் வழத்தற் பாற்றோ.

(1)

அருகாற்றுப் புறந்துணர்ப்பைங் கமலமலர்த் தேத்தனிக ளளியே செய்யப்
பெருகாற்றுப் புடைதரள மொளியெறிக்குந் தமிழ்ப்பொதியப் பிறங்க னின்று
வருகாற்றுத் தொறுநஞ்சந் தனங்கமழு மிவ்வழதி வனநாட் டோர்பால்
முருகாற்றுப் படையிலஞ்ஞான் றுரைத்தவொரு பெருந்தலையு முதுமை மேவி.

பன்னகரம் பரர்முனிவர் கடவமென நிதமுறையும் பழநியென்னும்
இன்னகர முருற்றுதவ னெவன்கொலென மகிபுகழ வெழுத்திற் கெல்லா
முன்னகர மெனக்கவிஞர் தமக்குமுத லெனவுதித்து மும்ம தத்த
கன்னகர மலையளித்தோன் மருகனெனு முருகனிருங் கருணை வாய்ந்தோன். (3)

மீனவிழி மலைமடைந்தை கழன்மலரைச் சிரமணிந்து மேதக் கோர்கள்
மானவிழி யருள்சிறக்க மருள்துறக்கு மனவொழுக்க மாண்பு பூண்டே
ஊனவிழி பொறுத்தவர்க்கும் வானவழி நிறுத்துமுனர் வற்ற கேள்வி
ஞானவிழி படைத்தவன்மாம் பழக்கவியென் றுயர்த்தபுகழ் லோனே. (4)

தவாததிரு நாவெனுஞ்செங் கோனிநீஇத் திகந்தமெட்டுந் தழைத்த சீர்த்தி
யுவாமதியென் குடைநிறுற்ற நகுமணிச்செஞ் சுடர்மகுட முயர்த்த வேந்தர்பால்
அவாவறுநெஞ் செணுந்திறைகொண் டெனைத்துலகு மமுதமுதென் றருந்த முப்
நிவாசமுறப் பலவமையத் தறைந்தபல பாடலினன் னீர்மை லோக்கி (5)

மிசுத்தகலை யுணர்வொழுக்கம் வாய்மையுறன் பொறைபுலமை மேனி முக்கோ
துகுத்துமகா மகோபாத்தி யாயநென வரசர்தரு முரிமை பூண்ட
வகுத்தமறை யந்தணன்செந் தமிழ்ச்சாமி நாதவள்ளன் மாண்பா வெல்லாந்
தொகுத்துநனி யச்சியற்று கெனவியற்றி யழிவிலிருஞ் சுகமுற் றானல். (6)

அன்னவன்பா ரெனினறைது மறையுணரந் தணர்கெழும் வணிய தாய்முன்
சொன்னதிரு நாட்டிடையே யெனைத்தறமு மிவனவெனத் துதித்தற் கேன்று
பொன்னகரிந் நகர்பொருவா தெனும்புகழ்மார்க் கயன்கோட்டைப் புரியில் வந்தே
கன்னலுங்கைத் திடவமுதஞ் சிவணநல நாற்கவியுந் கழற் வல்லான். (7)

மனக்கினிய தலதுமறந் தெனினுமுருற் றிடலொழிந்தோன் வடிவேற் கையான்
றனக்கினிய னவன்கழலே நிரதமன மிசைநிறுவந் தகைகடை யானன்
இனக்கினியன்சுக்கினியன்செவிப்பொருளும்புவிப்பொருளுமேன்றேயென் றும்
எனக்கினிய கேண்மையுளா னுயர்பழனிச் சாமியெனு மியல்வல் லோனே. (8)

சேல்ம் ஜில்லா சங்ககிரிதூர்க்கும் சப்ரிஜிஸ்தராபீசு ஹெட்கிளர்க்கு இராசிபுரம்.
புவனேசுவரையரவர்கள் குமாரர் ப்ரும்மநீ;

அசுவத்த நாராயணையரவர்களியற்றியது.

அலைகடல் சுவடி மம்புலி தன்னி

னலனெலா மமைந்த நற்பர தந்தனிற்

புண்ணிய பதிக ளெண்ணினை வாயினு

மண்ணெலம் பெருமன னருமலைப் பொற்கொடி.

ஆன்னுடற் பாதிவன் மன்னிய தலங்கள்
 லருள்வினை யாட லுறுபுத்து நான்கு
 புரிதரப் பெற்ற புரிதிரு வாலனாய்
 மூதூர் நங்கை முகமதி போன்ற
 மேதகு திருவா வின்ன்குடி செய்த
 மாதவப் பயனா மண்ணிடை வந்தோன்
 எக்கனி தனிலு மிக்க விரிய
 நற்கனி யாகு நவின்மாம் பழப்பெயர்
 வாய்ந்த மாதவந் தோய்ந்த சிந்தையன்
 புண்ணியத் தோகைப் புரிதமா மயிலுர்
 வள்ளி மனாள் வார்கழன் மலரடி
 யல்லும் பகலு மகத்திடை நிறுத்திப்
 பல்கலைக் கொடிநாப் பண்பா விருத்தி
 முத்தமி மெல்லை முநியிற் கண்டோன்
 சததி சிவன்றூட் டலைமீக் கொளீஇ
 யெத்துறையாயினு மெப்பா வாயினும்
 புத்தமு தம்போற் புகல் காம்பீரன்
 கற்றோ ரிவன்சொற் கவித்திறங் கண்டே
 நற்கவிச் சிங்க நாவல னென்றார்
 பன்னிரு கரத்தோன் பாதாம் புயத்திற்
 சொன்னநற் பதிகத் தொகைபல வுளவேன்
 மன்ன ரவையின் மதவேழம்போற்
 சொன்னயம் பொருணயந் தொடையணி நவரசு
 வின்னமு தூற விசைத்தபுப் பலவா
 லவற்றைத் திரட்டி யறிஞர் தருகெனத்
 தவத்தி னுரதன் றமிழி லகத்திய
 னறிவி லனந்த னழகின் மதனன்
 தருநிகர் பழனிச் சாமிப் பெயரோ
 னச்சிட் டந்தன னவனி
 மெச்சும் புகழை விளம்பிலா ராரே.

மதுரை அமெரிக்கன் மிஷன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் ப்ரூம்மபுரீ
உத்தமபாளையம் பி. நாராயண ஐயரவர்கள் இயற்றியவை.

அறுசீர்க்கழிநெடியடிசரிய விருத்தம்.

மூலப்பொதுளி மணமிசூரீன் வண்டலைதன் டலைபுடைசூழ் மணிரீச் செந்நெல்
நிலமலிமார் க்கயன்கோட்டை நிலவவரு விசுவருல நிமல னாளும்
பலபுலவர் புகழ்புனிதப் பிச்சாண்டிக் குரிசிறவப் பயன வந்த
கலைவலவர் மதிபுலமை மிகுபழநிச் சாமிபெணுங் கலைவ லோனே. (1)

முருகவிழ்பைப் தொடைபுனையெம் முருகனினி னுறைபதியின் முதன்மை மேய
திரமுருவு பழநிரகர் திகழவரு நாவலனற் தீம்பால் காலும்
பருவமழை நிகரவருங் கவிபொழிமாம் பழக்கவிஞன் பரக்கச் சொற்ற
வொருதனி நற் கவிகளெலா மொருங்கச்சி னுறுத்தியுயர் வுற்றன் மாதோ. (2)

சேற்றூர்ச் சம்ஸ்தான வித்துவானும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க

நூற்பரிசோதகருமாகிய கனம் மகா-ரா-புரீ

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்களியற்றியவை.

அதிமதுரசமாகத்தன்னாக்கில்வரும்பாக்களமைதனாலே
மதியிகுமாம்பழமெனும்பேர் தக்கதெனுங்கவிச்சிங்கமகிழ்ந்தான் னாழ்
பதியிலமர்பழநியாண்டவரருளந்திருவருட்சம்பத்துமன்னர்
துதிபெருக்கொண்டாடியுதவுபொருட்சம்பத்துத்துப்பான்னேண்டி. (1)

எத்தனையோவொவ்வொரமையந்தொ றும்பாடியநா ளுமின்ன னுஞ்சொல்லென்
றுத்தமமாகியகவிசள் சிரந்தீளக்குந்தனிப்பாஷமொன்றானு
மித்தனையிற்றவருமற்பம்பலநல்லிடங்களெனாமேகித்தேடி
யத்தனையுந்திரட்டிவந்துநன்முறையிதென் றுகண்டோரதெயிப்ப (2)

அச்சினிவிட்டாயிரம்புத்தகமாக்கித் தமிழ்வழங்குமாங்காங்கும்த்தான்
உச்சியிற்கைகுவிப்பவரைப்புரந்தருளெமபெருமானாருவக்குங்கூடற்
பச்சிமதிக்கினிலிருக்குமார்க்கயன்கோட்டைப்பதிவாழ்ப்பழநிச்சாமி
மெச்சியற்பாவலனென் னும்புலவர் குழாத்துள்ளென் னும்விவேகமன்தே.

மதுரை விவேகபாறுப் பத்திராதிபர் கனம் மகா-நா-புத்
மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்களியற்றியவை.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தருவாவி மலைகானம் பணையுலரி வளம்பலவுஞ் சமைந்தெந் நாமும்
பொருவாவி மலைபரசு புரிகன்னி தன்மகுடப் பொற்பிற் ருவி
யொருவாவி வரலுரு மெங்கருணைக் குகநாதம் குறைபு ளான
திருவாவி னன்முடியான் விசுவகுல திலகமெனச் செனித்த செம்மல் (1)

எண்ணென்ப வெழுத்தென்ப விருலிழிபா மிவ்விழியை யேலார் கண்கள்
புண்ணென்ப வெனத்தேவர் புகன்மொழிகோர் காட்டாகப் புலமை வாய்ந்தோன்
மண்ணென்ப விண்ணென்ப வாழ்புலவர் மனமியன்சீர் மதிக்குந் தோறன்
துண்ணென்ப தன்றியொரு நிலைப்படுமோ வெனக்கலைதேர் துகடர் செல்வன் (2)

இடையினவல் வினபேத மெண்ணுகிலார் தனைமோனை யெதுகை யாதி
தொடையினல மறியகிலார் கவிஞர்நா வலரெனப்பேர் சூட்டிக் கொண்டு
கொடையினரைக் குறுகிப்பாப் பதருகுப்பா ருமாமப்புங் கொள்வார் யானே
தடையினரிக் கவிக்கொடுமை யெனக்கவல்வா ருளக்கலை தணிக்க வந்தோன் (3)

செவ்விதக்க கற்பனைய மகந்திரிபு துறைமடக்குச் சிலேடை யாதி
யெவ்விதக்க விதைகளைபு மெழுதுபவர் கரஞ்சலிக்க விசைக்கும் வல்லோ
னவ்விதக்கல் விபினருமை யறிந்துபொன்னுச் சாமியெனு மதிபுனிந்தக்
குவ்விதக்கக் கவிச்சிங்க நாவலவெனப்பட்டங்கொடுப்பக கொண்டோன் (4)

தேம்பழக்க முறவினிக்ஞர் தெள்ளமுதப் பிரசங்கஞ் செய்யுஞ் சீரோன்
சாம்பழக்க வினுமிளந்தோட் கலைவாணி வீற்றிருக்குங் கமல பீட
நாம்பழக்கம் பணையறியோம் புதுக்கம்ப னிவனெனவே நாவ லோர்சொன்
மாம்பழக்க விச்சிங்க நாவலப்போர்க் கவிச்சுக்ர வர்த்தி வள்ளல் (5)

ஏரம்ப மெய்க்கடவுள் வெண்கமலா சனத்தேவி பெம்மைக் காக்கும்
வாரம்ப னையநயன வள்ளிமண வானமுதன் மற்றுந் தேவர்
சீரம்ப னுவன்மலராத் செறித்துலகர் தவமுருவாத் திரண்டா லொப்ப
வாரம்ப முதற்றொடுத்த பதிகமுதற் பிரயந்த மந்த மாமால். (6)

இந்திரவி யுளவுரையும் புகழ்நிறுவி வேள்குறிச்சிக் கிறைவ னாக
வந்திரவி னால்வருந்து நாவலரைக் காவலா வாழ்வித் தோங்குந
தந்திரவி சாலதுந் தரவேலப் பேந்திரவுத தமன்மேற் சாற்றுஞ்
கந்திரவி வாசமெனப் பெயர்ப்படைத்த மிகச்சிறந்த தனிநூ லொன்றும் (7)

மன்னவர்குள் னவன்பொன்னுச் சாமிமகி பதியுடன் பூ மண்ணக் கெல்லா
முன்னவனு விருந்தமுத்து ராமலிங்கச் சேதுபதி முதல்வ னாகி
பன்னவரும் புகழுடையார் பலர்வியப்புச் சமத்தியுடன் பல்லாற் றுலுந்
சொன்னவருங் கற்பண்சா றனிக்கவிச ளளப்பிலவாத் தோன்று மாலோ (8)

இந்தவிதக் கவிகண்மட்டோ விசையினிலக் கணம்மீழ்வா தியம்பா நின்றி
சந்தவிதச் சரஜிதிகீர்த் தனைகண்ணி பதம்பலவாஞ் சாற்றக் கேட்டோர்க்
கெந்தவித னெழுந்தவிர்த்து மகிழ்வுறுத்து மிவற்றைபங்கங் கெய்தி நாடி
முந்தவிதன் னினுமினிய பொருட்சுவைகண் டொருவாறு முறையிற் கோத்து

தாழுறுமின் புலகுறச்செய் ததிகவின்ப முறலறிஞர் தகவா மென்னத்
தேமலிசொற் தேவர்மொழிந் தமைக்கேற்ப முன்போலத் தென்கு டற்கண்
னாமமலி தருநான்காந் தமிழ்ச்சங்கத் தைநதகவை நன்னாட் கண்ணே
நேமமுடன் பலபுலவர் குழுமியுறு மவைகளைத்து நேயத் தெய்தி (10)

இன்னமுறை யின்னுமுறை யென்னவன்னு ரகத்துமகிழ் வெழுந்தாங் கார்ப்பச்
சொன்னலங்கூர் பலபாடல் சொல்லியகாற் குறுமுனிபோற் றென்னு லாய்ந்து
சென்னைவளர் தமிழ்ச்சாமி நாதமா லிவற்றையசகிற் செறித்துத் தந்தான்
மன்னுபலன் மிகவாமென் றினிதுரைப்பப் பிறருமங்ஙன் வழத்தக் கேட்டே (11)

நல்லார்கைப் படுபொருளொன் றாயிரமா மெனமுதிஞர் நகிலு மாற்ற
மெல்லாரு முணர்மொரா யிரம்பிரதி யசகியற்றி யியனு லாதி
கல்லாருங் கற்றவருங் களிப்பெய்தப் பரப்பியுப கரித்தா னிநத
வல்லான்யா ரெனினெமது மனமகிழ்நது வாய்குளிர வழத்தா வாமால் (12)

புண்ணியத்தின் றுறையெனுமார்க் கயன்கோட்டை நகரியின்ப புலவ ரோது
நண்ணியசீர் விசுவகுலத் தினர்பெருமை யெந்நாளு நலமபெற் றோங்க
வண்ணியபே ரறிவாளன் சாதுசங்க பரிபால னைபு வாய்மை
கண்ணியஞ்சேர் பிச்சாண்டி யிசுவரப பேர்க்கருணைக் கடலொன் றுண்டால் (13)

அக்கடலிற் றோன்றிவள ரிருநிதிநா மகன்வதனத் தருண்மீக் கொண்டு
தொக்கவிரு கிழிநாம னிலக்குவன்போ லவதரித்த துணைவர் தமமுண்
மிக்கதிற் லறிவடக்கம் வாய்மையின்சொல் ஈருணமொலா மேவக் கொண்ட
தக்கவன்சுப் பிடிமணியப் பெருந்தகையின் பின்னவனாந் தகுதி யுள்ளோன். (14)

தண்டமிழ்நா லவரேனு மவர்விடுக்குங் கவியேனுந் தன்னை மேவக்
கொண்டதினந் தான்சுதின மெனக்களிக்கு மதியுடன் குணவி வேகன்
கண்டவருங் கேட்டவரு மதிசபிப்பப் பழுத்தகவைக் கவிகள் சொல்வோ
னெனடிசையும் புகழ்பரவ வளர்பழகிச் சாமியெனு மியல்வல் லோனே. (15)

பூமத் மாம்பழக்கவிச்சிங்கநாவலரவர்களின் அன்புள்ள நேசரும் சிங்கநாவலர்
மஞ்சரி நூலின் உரையாகிரியருமான சேலம் கனம் மகா-நா-பூ

மாறியப்பமுதலியாரவர்களியற்றியன.

பம்புதிரைக்கருங்கடல்குழ் மாசிலத்தி வினியதமிழ் பரவு நாட்டிற்
சும்பமுனி முதற்புலவ ரெல்லாருங் கண்டுகரங் கூப்பு மாறு
செம்பழநதேன் பொதிநததெனப் பலகவிதை யுலகுய்யச் செய்து வைத்த
நம்பியவ நென்னையன் பூம்பொழிக்கு முயர்பழநி நகரா னம்மா (1)

நாம்பழக்க முறவேண்டு மெனப்பெரிய புகழ்படைத்த லோரு
மேம்பழக்க முறுமனவையன் குணத்தெவரும் பொருவாத மேம்பா னெள்ளன்
பாம்பழற்கண் ணுதலுடையாற் கடிமைபூண் டொழுதுதகை படைத்தோ னுன்ற
மாம்பழக்க விச்சிங்க நாவலரை மென்னிதய மறவா நாதன் (2)

அப்பெரியோன் செய்தருள மற்றென்றும் பொருவாம லமுதே போலச்
செப்பரிய சுவைபெறுபல் கவிதேடி யச்சிட்டுச் செழும்வை யத்துக்
குப்பெரிய பொருளாக வுதவினான் மார்க்கையன் கோட்டை வாழ்வோன்
தப்பரிய குணப்பழநிச் சாமிமே தாவியெனார் தமிழ்வல் லோனோ. (3)

திருமயிலை வித்துவான் சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் மாணுக்கரும், சென்னை
எஸ். பி. ஜி. காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய பூமத் கனம்
கா. நமச்சிவாய முதலியாரவர்களியற்றியவை.

கான்மடங்கா நறுங்கடுக்கை மிலைந்தசடைப் பெருமானார் கணிவிற் கொண்ட
தேன்மடங்கா மாங்கனிககே விழைநதன்று தன்முன்னார் செம்மன் முன்னே
நான்மடங்கா கியவிரைவின் மயிலுக்கைத்து வலம்வந்தும் நாரி பாகன்
வான்மடங்கா தருள்வேல பழநியே யெனப்புகலும் மாந கர்க்கண் (1)

செவ்வேளும் விழைந்ததுவு மக்கனியா வதன்றியினிச் செகத்து ளாரும்
செவ்வியந் கனியென்னு முக்கனியிற் சீரிதாச் செறித லானே
நவ்விழி யார்மயிலை யொருங்கவித்த புலமைசெறி லோன்றான்
திவ்வியமாம் பழக்கவிச்சிங் கப்பெயரே தனுக்குரித்தாத் திழ்த்திட் டானால் (2)

வானக்கண் கொண்டுள்ள வெம்மனோ காண்பரிய வுவையெ லாந்தன்
ஞானக்கண் ணதுகொண்டு நனிநாடி யாங்காங்கு நகின்ற வெல்லாம்
தேனக்கண் னொளிர்சுவையா வயங்கியபாச் சுவையினிது தேர்ந்திங் கின்று
வானக்கண் னானோர்க்கு மரியதொரு தமிழுமதம் வயங்க வம்மா (3)

சேரலரும் விரும்புமெழிற் சீரியநல் வளங்குலவு சேர லத்தான்
நீரலருங் கடல்பருகி யுவர்நீக்கி யுலகுய்ய நீரு மாரிப்
பேரலரு மப்புவினற் பேரலரு மாரியப்பன் பெரிது மைத்தே
நாரலர வினிதளித்து விரும்பியதொர் தனிமொழியை நலமாக் கொண்டே (4)

பதியுரிமை யொடுகுலத்துப் பண்புரிமை பெயருரிமை பரிவி னோர்ந்து
மதியுரிமை கொண்டிருந் விசுவகுல மணியன்னான் மாண்பு சான்றான்
நிதியுரிமை கொண்டமைக்குப் பெறும்பேறு விந்துலை நிலவத்தந்தான்
கதியுரிமை கொளுமனத்தோ னுயர்பழனிச் சாமியெனுங் கலைவ லானே. (5)

நாகுர் தர்கா மகாவித்துவானும் மதுரைத் தமிழ்ச்
சங்கப் புலவருளொருவருமாகிய பூமத்
வா. குலாங்காதிரு நாவலரவர்க ளியற்றியது.

அகவற்பா.

வேங்கடங் குமரி கீழ்க்கடன் மேல்கட
லாங்கு நடுப் பட்ட வருந்தமி முலகத்துப்
புலவர் முன்னு ளிருந்தனர் பலரே—யவருட்
பத்துப் பாட்டின ரெட்டுத் தொகையினர்
பதினெண் கீழ்க்கணக் கினரொடு புதிய
பஞ்சகா வியத்தின ருஞ்சிறந் தனரே
சீதை கேள்வன் காதையுங் காந்தமும்
பிறவு முடையார் சிறந்தனர் நடுநா—னிர்நா
ளீழத் தொருவரு மீங்குமற் றொருவரும்
சொல்வயி னின்பமும் பொருள்வ யினின்பமும்
புல்லிய லிலக்கணப் பொலிவு மாகப்
பாடிய செய்யுட் டேடிப் படிக்குநர்
வாய்வழி நறவு பாய்வரு தன்மைய
பல்வகைச் செய்யுள் செய்யுழிச் சிறப்பு

மேய்வரு புலவன் யாரை யோவென
 ஆய்வழி யொருவனே யாபின் னவனே
 மாணுங் கங்கையு மாதுமை தானுஞ்
 செங்கையிற் சிரத்திற் றங்குபா கத்துக்
 கொண்டவன் குமாரன் விண்டெனும் பழனி
 மங்கலில் சீர்த்தி மாம்ப முக்கவிச்
 சிங்கநா வலனெனச் சிறந்தோன் றுனே—யவனுடைக்
 கவியுந் திறனுங் கல்வியு மிவையென
 மற்றையர் கூறல் வேண்டா விற்றெனற்
 கான்றவன் பெயரே சான்றா யினதே—யவன்செய்
 கவிபல திரட்டிப் புலியினர் வாய்கட்
 கின்னமு துருத்தாங் கென்ன வாச
 வச்சவயிற் பதித்தும னிச்சையிற் பரத்தினன்
 நீந்திழிச் கல்வியிற் தேர்ந்துறு புலவன்
 பூந்தொடை தாங்கிய வேந்தெழின் மார்பன்
 ருழ்வறு பொருளில் வாழ்வறு செல்வன்
 கற்றவர்த் தழீஇ யுற்றுணர் தன்மையன்
 வறியவர்க் குகவுஞ் செறிமுகிற் கரத்தினன்
 பெருமையி னுன்ற குணத்தி னருமையன்
 சீரிய பழனிச் சாமியா சாரியென
 வறிந்தவர் வியக்குஞ் சிறந்தவன் றுனே.

இளையாண்குடி மாஜி ஸ்பெஷல் மாஜிஸ்திரேட்டும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க
 வித்துவான்களில் ஒருவருமாகிய கனம் மகா-ரா-ஸ்-புரீ சோதுகுடி.

M. K. M. அப்துல் காதிரு ராவுத்தரவர்களியற்றியன.

வெண்கரிமேற் கரியவன்போற் செங்காவிக் குடைநிழற்கீழ் மேலி யின்சொற்
 பண்களினும் பசங்கொடிப்பொற் பாவையர்கள் பல்லாண்டு பாடு மோதை
 விண்கதாவ விற்றிருந்து முகவையிற்செங் கோல்செலுத்தும் வேந்தர் வேந்தன்
 தன்கவிஞர்க் கிருநிதியுந் தருவுமெனத் தருபொன்னுச் சாமி வள்ளல் (1)

மனமகிழ்ந்து கவிச்சிங்க நாவலனென் றுயர்பட்டம் வழங்கப்பெற்றோன் [ஹம்
 றீனயடைந்தோர்க் கிருபொருளுந் தருசுருணன் முத்தமிழுந் தழைப்பத் தோன்
 தினகரனாற் கவிராஜ சேகரீணந் திலக்கணமுந் தேர்ந்தோ னான
 கனைகடற்றெள் ளாமுதெடுத்தித் கவிழ்த்தெனப்பற் பலபிரசங் கஞ்செய் வாயான்

புகியரசர் பல்கியந்து போற்றவுளார் புனைதபுனற் புலமை சூன்ற
கவியரச ரெனுமொழியை பெயல்வாக்குங் காட்டாகக் காட்டி னேனகட்
செவியரச னுப்பினக்க நிமிட்கவி பலபாடுந் திறமை வாய்ந்தோன்
நவியரச னையகிழியார் செறிபழகு புரிவாழ்ந்த நன்மை யானான் (8)

வியத்தகுசீர் மாம்பழக்க விச்சிங்க நாவலவன் விளம்பி வைத்த
நயத்தகுபன் னால்கடனிக் கவிகடொகுத் தச்சிலிட்டு நல்க னுனற்
செயத்தகுவு தெனைத்தனைத்துஞ் செயமுரவோன் விசுவநுல திலக னென்று
முயத்தகுசன் மார்க்கமிசை யொழுமுகுமார்ச் சுயன்கோட்டை யூசில் வாழ்வோன் (9)

எமக்குண்மை விசுவாச வியற்புலவர் சகவாச னெம்போல் வார்க
ளமைக்குமுன் மலர்வாச னணிகொள்பரி மளவாச னழகார் செய்யு [ரோர்
ளிமைக்குமுன் பலசொல்லோ நெத்தகையோ ரையும்வெல்லோ னினிமை சான்
தமக்குளுயர் தருபழநிச் சாமிகவி வலனிவன்சீர் சாற்றற் பாற்றோ. (5)

கந்தபுராணக்கீர்த்தனையியற்றிய குமாரசாமி முதலியாரவர்கள் குமாரரும்,
திருச்செங்கோட்டுக் கலம்பகமியற்றிய சுந்தரமாதலியாரவர்கள் கனிட்டரும்
மதுரை ஜில்லா பெரியகுளம் ஐஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய

முத்தமிழ் வித்துவான் சேலம் மகா-நா-ஸ்ரீ

சே. கு. விசாகப்பெருமாள் முதலியாரவர்களியற்றிய

நேரிசை யாசிரியப்பா,

உலகெலாந் துதிக்கு முயர்மறைப் பொருளாய்
நிலவிய நன்மன நேர்ந்தவ ரகத்தினிற்
குலவியே யொளிரறு குணமுடைத் தேவாய்ச்
சலதியங் கையினிற் றுனெடுத் துண்ட
குடமுனிக் கின்மமிழ் கோதற வுணர்த்திய
வடலே நிவரு மைய னுமையவட்
கிடத்திருப் பாக மீந்தவன் கற்றைச்
சடையின் மதிநதி தரித்தவ னைசுது
வினவப் பிரணவம் விழைவொடுரைத்த
பனற்கரு மொண்கதிர் பரப்பிய வேலோன்

பவனமுண் கடுசேர் பஹலை யரிதான்
 கவலை கொளப்பாய் கனமயில் வாகன்
 றண்டா யுதநேர் சரவண பலன்வா
 மொண்டா மராமிக வோங்கிடுஞ் சரசேர்
 டாறுரு வோருரு வாகவேள் வந்தாங்
 கீறுரு வளங்கொண் டிருமுன் ருறு
 மொன்றாய்க் கூடி யோடிய தரத்தி
 னன்றார் சண்முக நதியின் பெருக்கால்
 வருக்கை கதலி மரவந் தமால்
 நெருக்கொடு பூக நீள்பனை தென்னை
 பாடலம் வகுளம் பற்பல தருக்களின்
 பீடமை தண்டலை பேசரு மாண்பார்
 கன்னல் செந்நெல் கவினுறப் பொதுளிய
 நன்னயந் தருசெறு நனிவளத் தொடுகுழ்
 பழநியம் பதியிற் பான்மைமூத் தையமால்
 கிழமையா லும்மையிற் கெழுமிய வரத்தாற்
 புதல்வ னாகப் பொருந்திய முகக்க
 ணுதவி யருளென வொப்பிலா முருகன்
 கழலினை தொழுவகக் கண்ணினைத் தருவே
 மெனவருள் பாலிக் திடமகிழ் வொடுநோ
 மன்னமெஞ் ஞான்று மாறு திலக்கண
 விலக்கியம் பாவு மிளமையிற் றுளே
 துலக்கமுற வுணர்ந்து சொல்லிய நாற்கவி
 யிமைப்பொழு ததனி லிசைக்கும்வன் மையுமர
 னமைத்தவின் னிசைநூ லாய்ந்திடு வன்மையுந்
 தமிழ்க்கட னீந்தித் தரணியிற் புகழ்ப்பெறு
 நிமித்தமெக் கா லு நேர்ந்தநா வலர்க்கெலாம்
 பொன்னுத வியநற் பொன்னுச் சாமிமால்
 மின்னுங் கதிர்முடி விளங்கிய செம்மல்
 முத்து ராம விங்கசே துபதி
 யொத்து மனமுவப் புற்றிடு தம்முன்
 மெச்சப் பலவகை விசித்திரக் கவிக
 னிச்சகத் துள்ளோ ரெவரும் வியப்பக்
 கழறியிக் காலக் கம்ப னெனப்பே

சமுதாயமிகக்கொண் டரும்பிர பந்தம்
 வேலவற் றுயர்ந்த மாலையாத் தரித்துக்
 கலியுகந் தனில்வரு கன்ன னெனச்சீர்
 பொலியவே வாழ்ந்த புயன்மலி கொல்லி
 மலைவள னோங்கு மாவேள் குறிச்சி
 மிலைமலர் வேந்தன் வேலப் பேந்தான்
 றகைமைக் கீனிய சந்திர விலாசம்
 வகைவகைக் கற்பனை மடக்குச் சிலேடை
 பலவுற வியற்றிய பாவல னாய்ந்த
 புலவர்சொற் றிடுநூல் பொருத்தமா வோர்காற்
 செவியிற் கேட்டபோ தேயினு லுரைத்தவ
 ரவிரமனந் திகைக்க வரைமாத் திரையிற்
 செய்துட னக்கவிச் சிறப்பினைப் புகழு
 மைதீர் வன்மைபு மன்னவைக் களத்திற்
 பிரசங் கம்மெனப் பிரசங் கம்பொழி
 திரனார் திறனார் சிறந்தநா லெனெனு
 மெத்தகு வன்மைபு மொத்தவா றுற்ற
 சீர்மாம் பழக்கவிச் சிங்கநா வலன்சொல்
 பேர்நன் கொளிர்தற் பிரபந் தத்திரட்
 டேர்மிக வெழுதா வெழுத்துறச் சேல
 நேர்பதி தன்னி னிறையளி வளரு
 மாரி யப்பமால் வண்கவிப் புலவன்
 காரியம் .வழாமற் காக்கும் வகையினைப்
 பழத்தின் ரசமெனப் பைந்தமிட் கவிசொ லும்
 பழநிச் சாமிமா புலவ
 னுதவியாற் புரிந்துசீ ரிதமடைந் தனனே.

கோம்பை நகரம் வித்துவான் மஹா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ
 திருமலைச்சக்கயகவுண்டரவர்களியற்றியது.

நேரிசையகவற்பா.

குருகினமடர்தலின் மருவியரீள்வரால்
 விசையொடுபாயா நசையுறரீரிடைப்
 படிகருமேதியின் மடிநனியொல்க
 உரந்தரமுட்டலிற் சுரந்ததீம்பால்
 பொழிதருதலினால் முழுதும்வெளிநா
 மன்னியவிசும்புலா மின்னினமென்ன

மிடைந்துநறுநீர் குடைந்தெழுமடவாந்
 திருமுதலாக வருமணங்குகளாய்ச்
 சிறையளிமுக நறைமலர்க்கமலம்
 சசாகரனாய நிகாகரனாக
 நீளமென்னுண்மலி நாளவரும்பாஞ்
 சலசமமிர்த கலசமதாத
 ஆன்றதன்பாற் றேன்றக்காட்டி
 வற்குந்தவளப் பாற்கடலென்னத்
 தடந்திகழ்வாவியோ டிடங்கொள்வான் றடவுங்
 காவினன்மல்கு மாவினன்குடியெனு
 நலனுயர்ப்பழநித் தலநிவாசன்
 வஞ்சநீர்கிர வஞ்சநாம
 மஞ்சூர்கிரிபொடு வெஞ்சூர்தடிந்து
 பண்ணவருய்வான் விண்ணரசனித்த
 சரதமார்கலியுக வரதனூந்தண்ட
 பாணியின்னருளைக் காணியாக்கொண்டோண்
 தரமுயர்விச்சுவப் பிரமநன்மரபினன்
 இலக்கணமேனை யிலக்கியமென்ப
 வனைத்துமோருருவாச் செனித்துலகுய்ய
 வந்தவனைக சந்தக்கிரகி
 பெருன்னங்கிரியின் மின்னவிர்குடுமியி
 னேற்றுநீர்கடரெனச் சாற்றினுமமையா
 வானுலாங்கிரணப் பாதுவின்யாண்டுந்
 தெரிதரவிளங்கும் விரிபெரும்பாவலன்
 இறைந்தவேழ்கடன்மடை திறந்துசேறலின்
 துங்ககலனிப்பிர சங்கம்புரிவோன்
 அனந்தன்வாயனைத்துந் தினந்தினம்புகவினு
 முற்றுருமகத்துவம் பெற்றுயர்வொப்பரும்
 புங்கமாம்பழக்கவிச் சிங்கப்பைப்புயல்
 கிரணவேற்குருபான் கருணைப்பெருக்கா
 மிருங்கடன்பிசையா வருங்கலைமுதிர்வாங்
 கமஞ்சுலெய்தி யிமஞ்சார்வரைவரை
 யீட்டுபெரும்புகழ் வாட்டிதடியா
 அழக்காறுடைய விழுக்காங்கவினூர்

மருண்மணக்கட்செவி வெருவுறத் தடைபடா
 வசனவன்மையா மசனிமுழக்கத்
 தடவுலகெங்கணு மிடனறப்பொழிதரு
 நிரதவொண்கவிகளா மரதனமணிகளைத்
 தொகுத்தொன்றாக வகுப்பான்முன்னுபு.
 திருத்தகுதேக வருத்தமதனை
 விரவியசீர்சரல் திரவியச்செலவினைச்
 சிறிதும்பொருள்செயா துறுதியின்முயன்று
 துன்றுபஹிசைதொறுஞ்சென்றுசென்று
 சேடமொன்றின் நி நாடிப்பொறுக்கி
 வியப்புறுநூலிடை நயப்புறக்கோவா
 உவர்கூழ்மகிதலத் தவர்நூலுணர்வோ
 டாய்ந்தபேரறிவு வாய்ந்தபன்னமாம்
 பேரெழில்வாய்ப்பச் சீரியநெஞ்சிடைப்
 புனைந்துய்தரநனி வனைந்தினிதளித்தனன்
 காவலர்புகழந் நாவலர்கோளரி
 தனிட்டபந்துவாந் கனிட்டதந்தை
 நயனுறுவைதிக நியமசிரேஷ்டன்
 பிறவாவரனடி மறவாவுளத்தன்
 கள்ளயில்வெள்வாய் மள்ளர்கிழர்கள்
 சங்கின்புன்கனி நுங்குதோறும்
 நந்தமைநீரிடைச் சிந்தவினக்கனித்
 திரௌனவாரித் தரளம்வாய்ப்பெய்துமிழ்
 கயல்குதிபாய்தரு வயல்வளமன்னுபு
 காருலாந்தண்டலை யேருலாம்பொன்னி
 நாட்டைநேர்மார்க்கயன் கோட்டைமாநகரான்
 திருமகளுடனவள் மருமகன்பொருந்தி
 நத்துழன்புடனித மொத்துவாழ்வுறுநன்
 மாசுழிதனக்கோர் சாசுழியாயுயர்
 செல்வங்கல்வி மல்கியவகத்தன்
 தன்னுயிரினுநனி மன்னுயிரோம்பும்
 புறமகாருண்யன் பிறமனானிகளுந்
 காண்டகுபிச்சை யாண்டியோகிசன்
 தன்னவியல்பெல்லாம் பின்னவருணர்வான்

சான்றதாவளித்த தோன்றல்நம்பிராட்டியார்
 அன்னையும்பிதாவு முன்னறிதெய்வமென்
 ரோதியமுதுநூல் நீதியதனை
 யியல்பாந்தனாது செயலாற்காட்டுவோன்
 கண்யமார்க்பர மண்யோத்க்ருஷ்டமு
 தறிஞனைஞான்றும் வறிஞரையத்தனி
 லன்னையிற்புரந்தருள் பின்னைகொழுனனோர்
 அதுலசக்ருணனை மதுரபாவிதனை
 முன்னவனாக்கொள் தென்னவன்பண்டை
 யிலக்கணவிலக்கியக் குலக்கணங்கட்கோ
 ருறையுளாத்தண்ணருள் நிறையுளமளித்தோன்
 மருவலர்க்காயந்தனி மருவலர்த்தும்பைவேய்
 வாசவன்களப வாசவன்புயத்தான்
 அனகவின்குணன்மதி அனகவின்வதன
 சித்தசன்றாயர்நே சித்தசன்மார்க்கன்
 பூங்கஞ்சக்கரன் ஓங்கஞ்சக்கரன்
 பதந்தனைமறவான் நிதந்தருமறவான்
 கழல்நனியார்க்குங் கழலினன்யார்க்கும்
 இடர்செயாதவன் சுடர்செயாதவன்
 விண்ணினின்றேச்சுங் கண்ணொளிபாய்தராத்
 தலத்தினுநிரம்பச் செலுத்தாற்புகழ்மளி
 பண்பிஞனெனையுமோர் நண்பனாக்கொண்டோன்
 தேமிசைபழநிச்சாமி
 பென்னுநன்ரும மன்னுநாவலனை.

கோயமுத்தூர் ஜில்லா உடுமலைப்பேட்டை கனம் மகா-நா-நா-பூநீ

அ. முத்துசாமிக் கவிராயரவர்களியற்றியவை.

அறகீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

முந்தக் கடல்குழி மண்டலத்தே முதிய புதழ்ச்சிக் கம்பன்முத
 வெந்தக் கவிவா ணருமினையோ வென்றம் புதமா வெழுந்துகின்றோன்
 சிந்தைக் கிறும்பூ தாயோர்காற் செப்பி னெய்யித் திடுமேக
 சந்தக் கிளாகி முத்தமிழ்க்குஞ் சக்கர வர்த்தி மாம்பழமே

மெச்சுஞ் சிலேடை தனிற்காள் மேகஞ் சமுத்ர விஸாகமென்பார்
தச்சங் கிடந்து சுவைபருகச் சந்திர விஸாகம் பகர்ந்தகிங்கம்
அச்சங் தரச்செவ் வேள்சிவன்பால் அடையா திருந்த கனியடையப்
பச்சென் நிலங்கும் பொழிற்பழனிப் பதியி லுதித்த மாம்பழமே. (2)

தாது கமழ்ந்த தொடைமஶர்பன் நனதன் முத்து ராமலிங்கச்
சேது பதிமுன் கல்விநிறை சீமான் பொன்னுச் சாமிதுறை.
பேது பெறநேர் பேட்டிபெற்றுப் பின்பு கரிசில் பரிகிப்பவ
போது மெனக்கொண் டாரிலுவர் புலவர் பிரானெம் மாம்பழமே. (3)

பல்லக் கனந்தந் திகழ்பிதாம் பரங்க ளனந்தம் பொருளனந்தம்
ஒல்லக் கனசன் மானமுற்றே உவந்தான் பிறர்க்கு முதலிவந்தான்
சொல்லற் கரிய மாதூரியந் தொடர்சா தூரிய மெவராலும்
வெல்லற் கரிய விதம்படைத்த வித்வா நெங்கண் மாம்பழமே. (4)

விணைச் சுரந்தோர் மாதிடத்தான் விரிசோ திடத்தான் வயித்தியர்கோன்
சேணைக் குறித்த வேதாந்த திவாக ரன்சித் தாந்தரத்தம்
கோணைக் செல்வர் கவிஞர்கட்குக் குலைத்த மானங் குலையாத
பூணைத் தரித்தான் செல்வாக்குப் பொழிந்த பழனி மாம்பழமே. (5)

எட்டு மதன்மே வீரட்டியும்நிறியம்புஞ் சதமும் விதம்விதமாய்க்
கட்டு மவதா னங்குறிற்றன் கருத்தை யெளித்திற் பொருத்த வல்லான்
விட்டுப் பிரிந்தார் பல்லாண்டின் மேலண் டினுஞ்சொற் குறியுணர்ந்து
கிட்டுங் கேண்மை ஞாபகஞ்சேர் கீர்த்திக் கொருவன் மாம்பழமே. (6)

ஆதி நிகண்டுங் காப்பியங்க னோந்துந் தனிப்பே ரகத்தியமுங்
கோதி விதிகாச ங்களுஞ்சீர் குலாவு மற்றைக் கலையுளவு
மோதி யுணர்ந்த வடமொழியி லுடன்றென் மொழியுந் தெளிந்ததுங்கள்
சோதி வடிவேன் முயின்மறவாச் சுகிர்தன் பழனி மாம்பழமே. (7)

மேலு மதரஞ் சித்திரம்பன் வித்தா ரங்க ளத்தனைபுஞ்
சாலு மாச வல்லமையிற் றருகெம் பிர வாக்கிமன்னு
நாலு மறையுந் தொடர்ந்துதி நவிலும் விசுவப் பிரமகுலப்
பாலு தாத்தன் முகக்கண்ணைப் பழிக்கு மகக்கண் மாம்பழமே. (8)

விரித்த சிறுவ னனைபயற்று வெண்பாப் பண்டு நிரனிறைவிட்
டுரைத்த முரணை வசைப்புலமைக் கொருவன் வாக்கைத் திருத்துகென்னப்
பெருத்த புகழ்மார்ச் கயன்கோட்டைப் பிச்சாண் டசன் மகிழ்ப்புயக்
கருத்தி வீரண்டை யேற்றிவிண்ட கவிக்கோன் பழனி மாம்பழமே. (9)

கொளாங் கிலயக் கோலரசிற் கீர்த்தி புனைபல் லுத்போகர்
களமேல் வரவா சாலகஞ்சேர் கவிஞர் கிளம்பாக் காலம்மா
தளர்வே யின்றி யணையவருஞ் சன்மா னிக்கப் பன்மாணபு
காமா னியத்திவ் வீற்றிருந்தான் வையா புரியின் மாம்பழமே. (10)

வேறு.

இப்பெருந்தகைமாம் பழக்கவிச்சிங்கமெங்கணுவலர்பெருமான் போர்
வைப்பெழி னுவலாக்களஞ்சியம்வளஞ்சால்வரிசைமுத்தமிழ்ச்சக்ரவர்த்தி
யொப்பெனுஞ்சுட்டுக்கொன்றையுங்காணுதோங்கியபுகழ்மலையோரங்
கைப்பெறுங்கல்விச்சுடலுலாய்த்துறைகள் கண்டு வந்தண்டியவங்கம் (11)

எங்கண்மாம் பழப்போர்வங்கத்திலெடுக்கெடுக்கலுன் றட்சயமதனால்
அங்கண்மாளில் திலனே கர்வாரினர்மற்றவ்வங்கம்விதியின்மூழ்கின நாள்
இங்கடையார்க்கும் பொங்குமன்பாலேயியன் தமட்டுதவுவானெண்ணிக்
கங்கணதரனாதோன்றினுன்குலத்தைக்காக்குஞ்சன் மார்க்கவைவராக்யன் (12)

கன்னிரன்னாட்டுமாரக்கயன்கோட்டைக்கையறுநிலைக்கவிபுனைந்து
மன்னியபுகழ்பிச்சாண்டியெஞ்சனகன்மாதவப்புத்திரமணியம்
பொன்னியல்வாழ்க்கைப்புண்ணியன்புலமைப்பொக்கிஷமுணருமஞ்சனத்துத்
தன்னியன்சுப்ரமண்யனெம்பழனிச்சாமிசோதரநுரத்தரனே. (13)

சென்னை சர்வே ஆபீச ரயிட்டரும் தமிழ் வித்துவானுமாகிய ஸ்ரீமான்
ம. இராஜகோபால பிள்ளையவர்களியற்றியது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சீரளிக்குந் தமிழலகந் தினங்களிக்குந் திறனளிக்குந் செழிக்கும் வாக்கக்
காரளிக்குந் கனிந்தளிக்குந் கருணைமாம் பழக்கவிச்சிங்க கம்மென் றோதும்
பேரளிக்கும் பெருந்தகையான் பெரிதளிக்குந் கவிதையெலாம் பெட்டி னாய்ந்திந்
கேரளிக்கும் வணந்திரட்டி யினிதளித்தான் கைம்மாறென் னீவ தம்மா. (1)

அந்தாற்கு மவைநூற்றச் சிட்டாற்கும் பெயரறிய வாசைநூற்கின்
பொன்னூற்குந் கச்சினையும் பொரநூற்கும் புதுமுலையாய் புகலக் கேணற்
சொன்னூற்கும் பிரபந்தத் திரட்டுதனிச் செய்யுட்டிரட்டுத் தூய கங்கை
மின்னூற்கும் வேணிபரந் கினியபழ னிச்சாமிவேளென்பாரே. (2)

சென்னைப் பச்சையப்பன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமத் பூ. கிருஷ்ணசாமி
முதலியாரவர்கள் மாணக்கருள் ஒருவராகிய ஸ்ரீமான். ஆரணிமேடிகை
சென்ன கேசவலு நாயுடவர்களியற்றியது.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருவளர் பழநா புரிதனில் வாய்மை பொறைமுதற் றிண்ணிய குணமே
யுருவளர் பெரியோன் பெருமைசால் கவிஞ ரெவரினு முயர்வினை யேற்றோன்
கருவளர் விடஞ்சே ராதிசே டனம்பின் காணவே கவிமழை பொழிவோன்
மருவளர் மாம்பழக்கவிச் சிங்க நாவல னெனும்பெயர் வாய்ந்தோன் (1)

காவஞ்சுங் கரத்தான் பொன்னுச்சா மித்தே வன்புகழ் கவிஞர் த மேறு
பூவஞ்சிக் கலிப்பா விருத்தம்பா டெனுமுன் பல்வளத் தக்கணம் பாடும்
மேவஞ்ச லில்லா னொசொடு மதுர கணிகளின் மேன்மையைப் பெற்றோன்
நாவஞ்ச மன்றோன் புகழையென் சொல்லி யேத்து னுனிலத் தோரே. (2)
இப்புல வன்செய் பிரபந்தத் திரட்டு மினியலார் தனிச்செய்யுட் டிரட்டு
மொப்புட னுப்தே யொன்றெனச் சேர்த்திவ் வுலகெலாம் புகழ்ந்திடும் மய்யம்
தப்பித மின்றி யச்சுவா கனத்திற் றகையுடன் வெனியிடு வித்தான்
அப்பணி பெருமா னடிபணி பழனிச் சாமியா சாரிகா ணமமா. (3)

சென்னை இந்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் மகா-ரா-புரீ
கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்களியற்றியது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சிங்கலறு பன்னாறுந் திறனமைந்த தனிச்செய்யுளும செப்பம் வாய்ப்பக்
கங்கையணி வேணியரற் கன்புடைமாம் பழககவிசெங் கசகி ரேட்டன்
துங்கமுறச் சொற்றவற்றைப் பழனிச்சா மிப்புலவன் தொகுத்தச் சேற்றி
யிங்குறையுந் தமிழ்மககட் கினிதனித்தான் கைமமாறென வியம்பு கேளே.

சேலம் ஜில்லா திருச்செங்கோடு விவேகதிவாகரன் பத்திராதிபர் மகா-ரா-புரீ

தி. அ. முத்துசாமிக்கோனுவர்களியற்றியவை.

அரும்பாலை யிடத்தனடி முனிபோற்றிப் பெறுநதியுள ளமைகும் பத்தை
வரும்பாலை ராவதற்காக் கொடிகவிழ்ப்பக் காவிரியா மாண்பு மற்றைத்
கரும்பாலை யொலிகேட்டுக் கரிபிலிற்றிச் சினைசாடக் கவிபாய் தாடும்
பெரும்பாலை கொல்லிவைகா வெள்ளிமலை யொல்லைவளம் பிறங்கு கொங்கல் (1)

நெஞ்சினினை வினைகூடப் பான்முதற்கா வடியினிறை நிரையா யன்பு
மிஞ்சினவ் வுடுததவச மாகியடை வுறநடிகக மெய்யின் வேர்வை
எஞ்சிவரக் கண்டனப ரயர்வகல் நீர்தோய்தம மிரண்டு பொன்னம்
பைஞ்சிறகால் வீசியுள முருகனமார் கழனிசெறி பழனி மூதூர் (2)

அந்நகரத் தன்னிலகிவ்வப் பம்மகுல தீபமென வவத ரித்துப்
பன்னிருகை வேளாளுநர் பலகலையாய் தவைக்கனத்திற் பலர் திகைக்கச்
சொன்னபழம் பொருணயமுந் திணையமுந் துறைநயமுஞ் சுவை முதிர்ந்த
என்னயமும் நன்னயமாக் கடன்மடைபோ னிமிடகவி மியம்ப வல்லோன் (3)

த்பாகசிந்து வாக்கவரு போஜனத்தை யோர்காற்பாச் செப்பச் சொல்லும்
ஏகசந்தக் கிராவிபிருந் தனரென்ப பொருமுறைநா லீயம்பக் கேட்டு
யோகசந்த துட்பவிநி பொருண்முதன பண்கானாய் துற்றார் போற்சொல்
சாகசந்தெய் வீகமெனப் பிரமைகொள்ளப் புகல்வல்ல சதூர தீரன்

(4)

பற்பலதே யத்தவரும் பார்த்துவியப் புறநீடு பான்மைத் தாகப்
பொற்பமையா லயகோபு ராதிபல பணிசூதரப் பொறிக ளியாவுஞ்
சிற்பவறுப் புகளீரைந் தாலியற்று திறமோர்ந்த தென்கூ டற்கோ [டோன் ()
விற்பனரற் புடன்முன்னோர்க் கிந்த “மாம் மழம்” எனும்பேர் விரும்பிக் கொண்

வலியவெனை யழைத்தன்பு பாலித்த பாக்கரநன் மண்ணை யின்ற
கலைகொண்முத்து ராமலிங்க சேதுபுதி சமுகமூற்றுக் கவிதை மாரி
பொலிவுபெறச் சொரியவிறும் பூதுற்றுச் சன்மானம் புரிந்து சிந்தை
மலைவில் “கலிச் சிங்கம்” என மகிழ்ந்தழைக்கச் சிறந்திலங்கு வண்மை யாளன்()

இத்தகையோ னியற்றுதணிப் பாடல்பல பிரபந்த மெனமச் சேற்றிப்
புத்தகமாக் கித்தருக வெனவேண்டு மறிஞர்குழாம் புகழ்ச் செய்தான்
வித்தகமா கியமார்க்க யன்கோட்டைப் பிச்சாண்டி விவேக னீன்ற
முத்தமிழா யும்பழனிச் சாமியெனும் நலநிறைந்த முதியோன் ருனே

(7)

சிவகிரி சம்ஸ்தான வித்துவான் மகா-ரா-ந-பூரீ

ச. திருமலைவேற் கவிராயரவர்களியற்றியவை.

சிரசங்கஞ் சங்கத்தி னைப்புன லுக் குமைக்கிடமாஞ் சிவனே யன்கார்
வரசங்கஞ் சங்கத்தி கைக்குழல்கந் தரநடைகா மருசெந் தேனி
னிரசங்கஞ் சங்கத்தி மொழிமுகங்க ணெனுமடவார்க் கெழின்மா ரன்பாப்
பிரசங்கஞ் சங்கத்தி னிடைபிரந்து நடத்துகல்விப் பெருமை வாய்ந்தோன்

(1)

சுகுமார மணிமலர்ப்பூம் பொழிறிகழ்மார்ச் கயன்கோட்டை துலங்க வாழ்வோன்
றகுமார மணிபுயத்தான் பிச்சாண்டித் துறையருமைத் தவத்தாற் றேன்றி
யகுமார மணிசெயசுப் பிரமணிய முகிறுனைவ னானே னென்றும்
வெகுமார மணிபுறறு புகழ்பழனிச் சாமியெனும் விவேகன் மன்னே

(2)

சூழதகவின் மலர்க்கழனி சூழ்பழநி வேட்குவனைக் குழைத் தஞ்சிந்
துழதகவி யன்கடலுண் டவனைநிகர்த் தவன்மாற்பிற் சொனக்குண் றென்ன
விழதகவி னுயர்முலையார் பவின்மணிமா ளிகைமுதனை வேந்தன் மெச்சு
மழதகவி னோர்திலக மாம்பழநி மாம்பழஞ்சொல் லருட்பா வெல்லாம்

(3)

கண்டுகண்டு வியந்துதிரைக் கடலமுந்த யப்புலவர் களிக்க வாலிற்
 புண்டுகண்டு யின்றவனங் களித்ததெனப் புலவர்களிப் பானச் சீர்மை
 யண்டுகண்டு நிகர்சுவைப்பா வளைத்துமச்சிட் நெவினன்னு ரயரச் சோக.
 னுண்டுகண்டு லவப்பொருதாற் பணியுமிவன் போற்புகழ்பெற் றுயர்ந்தோர் யாரே. (4)

கண்மணி, பன்னிருநீதிக்கதை முதலியவற்றின் நூலாகியயான

சென்னை மகா-நா-நூ

பு. வே. சபாபதி முதலியாரவர்களியற்றியது.

அகவற்பா.

மஞ்சகண்படுக்குமணிமுடிநெருங்கியு
 மஞ்சனக்குவாலிடையகழ்ந்தவாவிபோற்
 பாழிகண்மலிந்துபன்மருங்கமைந்துங்
 காழகிற்றூரொடுகவின்சந்தேமுத
 லேயபல்விருக்கமெங்கணுமுயர்ந்தும்
 பாயலாவமர்ந்தபருமணியநந்தன்
 பல்லுருக்கொண்டுபரவினபோன்ற
 அருவிகள் பலவுமாங்குறைமணிகளை
 யொருமையிற்றிரட்டியோடுபவாகியும்
 தம்முயர்வறியாத்தகைமையோர்போல
 வோங்கியபழநியொண்மலையடுத்துறூஉ
 நகரிடைவந்தோன்நாவலர் தலைவன்
 மூவிருமுகத்துமூவாமுதல்வன்
 அடியிணைக்கன் புபூண்டவனதனால்
 அகக்கண்கொண்டேயிணைத்தையுமறிந்து
 பாடும்புலவன்பலர்புகழ்சுகுணன்
 அமுதெனவயுங்குமருந்தமிழ்க்கடலகத்துத்
 தன்னாவதுவேதாழியாகக்
 கடைந்தவனெழுநவரீதந்திரட்டி
 மெய்ப்புலவோர்க்கிவண்விருந்தாயளித்தோன்
 மாம்பழக்கவிஞ்ஞமாண்பெயர்ச்சிடுகன்
 அவ்வப்போதவனார்வமொடியூத்த
 வமிழ்திணுமினியவரும்பாத்தொகுதியும்

சில்லறைச்செந்நூற்சேமநிதியும்
 சிதைந்துபோகாமேதிரட்டியச்சிட்டன்
 அன்னோன்யாரெனினறைகுவல்கேண்மோ
 முதலிடைகடையெனமுச்சங்கங்களான்
 இறைவனேமுதலோரிருந்தவனாய்ந்த
 செந்தமிழ்வழங்குதிப்பியமதுரை
 மாப்பதியினைந்தமார்க்கயன்கோட்டை
 தன்னில்வதிவோன்மமிழறிவுடையோன்
 விச்சுவகுலத்தன்வியன்குணநலத்தன்
 அன்பருளந்தெவிட்டாவமுதன்னோன்
 அறிவோர்சொல்லாரணமாக்கொள்வோன்
 சரியபழகிச்சாமியென்னும்
 ஆய்ந்தறிபுலவரவாவுவோனே.

இந்திரபீடம் கரபாத்திர சுவாமிகள் ஆதீனம் ஸ்ரீமத், ஈசுர் சச்சிதானந்த சுவாமி
 கள் அடியார்களிலொருவரும் பழனாபுரி ஸ்ரீமாத் மாம்பழக்கவிச்சிங்க நாவல
 ரவர்கள் மாணுக்கர்களிலொருவருமாகிய சேலம் மகா-நா-ஸ்ரீ
 திரு. கோமளேசுவர முதலியாரவர்களியற்றியது.

நீலமண்டில வாசிரியப்பா.

ஆரணமுடிவிலமர்ந்திடுபூரணன்
 காரணகாரியகற்பனைக்கதீதன்
 சச்சிதானந்தசற்குருசரவண
 பவனாமெம்மிறைபயிலுஞ்சயிலப்
 பழனிப்பதிவாழ்பருணிதனெங்கோன்
 விசுவமறைபவன்விண்ணவர்மண்ணோ
 ரெவருமேத்திடுமியலீசைநாடக
 மெனுமுத்தமிழ்க்கடலீனிதுறப்படிந்து
 பருகியகொண்மூபருவமையெனச்
 சிலேடையமகந்திரிபேமடக்குச்
 சித்திரமாதியாஞ்செந்தமிழ்க்கவிபல
 கருதுநர்மனப்படிசுணப்பொழுததனிற்
 பொழிந்திடுபாவலன்புலவர்பெருமான்

புவிசொ லும்பிரசங்கப்பலவர் வியப்புறு
 மற்புதப்பெசங்குளிற்பனநாவவன்
 கும்பன்கம்பன்குவலுதொல்காப்பியன்
 துங்கமார்தேன்சங்கத்தறிஞ்
 ராதியவான்றேறனைவருமோருருக்
 கொண்டெனவிந்நாட்குவலயமதனிடை
 முத்தையாசாரியாள்முயல்பெருந்தவத்தான்
 வந்தவரோதயன்வளர்பெருங்கருணையன்
 அடக்கமிரக்கமன்பேனாய்மை
 முதலியசற்குணமுற்றும்பெற்றுளேன்
 சண்முகன்முண்மலருண்முகம்பொருத்திச்
 சந்ததம்வந்தனைமுந்துறப்புரிபவன்
 சேதுபதிபாற்போய்க்கோதுபதியாக்கவி
 தேம்பழந்தேனெனச்செப்பிப்பவர்புகழ்
 மாம்பழக்கவிச்சிங்கநாவலவனென்ன
 மன்னஞ்சிறப்பாற்றுன்னியபெயரை
 பெய்தியமாட்சியனெண்ணருஞ்சீர்த்தியன்
 வேங்கடங்குமரிமேற்கடற்கீழ்க்கட
 னாங்கினெல்லையினப்பண்மருவிய
 தமிழ்நாட்டன்பர்தவறற்செவியி
 னுண்டுவிப்பாணுதலியவமிழ்தின்
 சுவையெனவவ்வவ்வமயஞ்சொல்லிய
 செய்யுட்டிரட்டையுந்தெய்வப்பழனி
 யையன்மலரடிக்கலங்கலாவன்பிற்
 சூட்டியபிரபந்தத்தொகைபலவற்றையு
 மன்னானின்னிசையாருஞ்சரிதமு
 நன்றுறவாராய்ந்தொன்றுறத்திரட்டி
 யெழுதாவெழுத்திலேற்றியெண்டிசை
 மட்டுங்கீர்த்திவளர்த்தினன்சீர்சால்
 விசுவமரபினன்விண்ணார்பூம்பொழி
 லோங்குமார்க்கயன்கோட்டைவாழ்வுற்றவக
 கற்றவர்கற்றுகைகல்விக்கவனனி
 செல்வன்சிவன்ராட்சிந்தையிலென்று
 மறவாமாண்பனறமேபுரிபவன்
 பார்புகழ்பழனிச்சாமியாசாரி
 யென்னுநாமத்திருந்தவத்தோனே.

பாரதம்பாடிய அஷ்டாவதான அரங்கநாதமுதலியாரவர்கள் பௌத்திரரும்,
சைவசித்தாந்த வேதாந்த தத்துவதீபமான, இராஜபுரம் மிட்டா ஜமீன்தார்
குமாரசாமிமுதலியாரவர்கள் புத்திரருமான சேலம் முகா-ரா-ஸ்ரீ

கு. ஐயாக்கண்ணுமுதலியாரவர்களியற்றியது. 4

நேரிசையாசிரியப்பா.

நான்முகன்படைத்தநானிலந்தன்னிற்
மேனிழிந்தனிகள்தேக்கிடவுண்ணுஞ்
சுத்ததீவினி லுத்தமத்தீவு
முத்துசெம்பவளமிரத்தினவினங்கண்
மற்றுளவளனொலாமுற்றும்பெற்றுப்
பல்லுயிரதனிற்றொல்லினைத்தொடக்கை
யெல்லைகண்டகற்றவேற்றவினிய
மக்கட்பிறப்பார்மறையங்கமாத்
தக்கென்றியிற்றன்வயின்மேவ
முக்கணெந்தமுடிவிலாக்கருணை
பக்கம்வைத்துப்பார்விண்ணீர்கால்
கனன்மயமாகுங்காணியவுருவாய்
மனமுவந்திருக்குமாண்டகுநாவலன்
முத்திமுடிவாமொழிபொருண்குஞ்
சித்திதருவதுசிறப்புடைக்கல்வியென்
றகத்தாலாய்ந்திட்டருந்தமிழ்க்கடலை
யகத்தியன்போலவருந்தியபெரியோன்
செந்நாப்புலவர்முன்னுளிருந்தோர்
பின்னாவிவன்விற்பிழைப்பிலையென்று
பெருந்திகல்கொண்டேயிறந்தனர் பலரே
இவன்காலத்திலெதிருறற்கஞ்சிச்
சிவன்பாதத்திற்சேர்ந்தனர் பலரே
தன்னோடொத்தார்தன்னிற்சிறந்தார்
பின்னாண்மேவாரென்றாதுயராற்
பிஞ்சுகள் நனக்குப்பிள்ளைமுன்னாவி
லஞ்செழுத்துண்மையளித்தனன்போன்று
தானுஞ்செப்பச்சார்த்தனவன்பாற்
போனவனாரெனிற்புகலுதுங்கேண்மோ

நாரணன் மருகனம்பிவாழ்நீத்
 தாரணிநங்கைதனக்கணிதிலகம்
 விழவொலிநீங்காப்பழநாபுரிசெய்
 பழம்பெருந்தவத்தின் பலனாவுதித்தோன்
 விச்சுவகன் மவிளங்குங்குலத்தின்
 மெச்சிடவந்தவுச்சிதவிற்பன
 னட்டவிலக்குமியங்கங்குலவ
 விட்டமென்றதைபாவிருத்தியபெருந்தகை
 பாம்பணிபரமன்பதம்பணிபத்தன்
 மாம்பழக்கவிச்சிங்கமாஞ்ஞாவல
 னிவன்கவித்திறத்தையெவரேயிசைப்பார்
 புவிதனிற்கற்றோர்போற்றருந்தக்கோர்
 சுவைமலியவற்றைத்தொகுப்பிறிரட்டித்
 தருகெனமுத்தமிழ்த்தண்கடலாழியைப்
 பருகுகொண்டுவெனப்பாரினில்வந்தோன்
 கற்றவர்போற்றுங்கற்பசம்போல்வான்
 சிற்பரன்கழலிற்சின்னதரிந்துவோன்
 கொடியிடைநல்லார்குறிப்பிடுமழகன்
 சீர்பெறும்பழநிச்சாமிச்செல்வ
 னேர்பெறுமச்சிட்டெந்திப்
 பாடுலாம்புகழைப்பரப்பிவிட்டானே.

சோழவந்தானார் வித்துவான் ஸ்ரீமத்

அ. சண்முகப்பிள்ளையவர்களியற்றியவை.

பாசடைக் கமலத் தன்னம் பயில்பொழிற் பழனம் பல்ல
 தேசடை மதியந் தாங்கு செங்கதிர்க் கூட்டங் காட்டும்
 ஆசறு பழநி யிற்பொன் னசலமேல் விளக்க மென்னக்
 காசிணி யுரைப்பத் தோன்றுங் கருத்தினுன் றிருத்த மிக்கான். (1)

பன்னாளுஞ் சீர்த்தி வாய்மாம் பழக்கவிச் சிங்க மென்றே
 என்னாளுஞ் சொல்லுந் தொல்லோ னியற்றிய கவிய னைத்தும்
 இந்நிலத் திறவா வண்ண மியல்புறத் தொகுத்தச் சேற்றி
 மன்னுல சுவப்பத் தந்தான் மணிவழங் கெழிலி மான. (2)

ஆன்னவன் யாவ னென்னி லக்கவிச் சிங்கந் தோன்றும்
 பன்னய மரபின் வந்த நாவலன் பாவ லன்சீர்
 பன்னுறு மதியி னொத்த பண்பின னண்பின் மிக்கான்
 இன்னலில் பழநிச் சாமி யென்னுநன் னுமத் தோனே. (3)

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

மார்க்கயன்கோட்டை பூமித் தனம் மஹா-ஈ-ஈ-பூமி

சி. கப்பிரமணய ஆசாரியாரவர்கள் சூமாரும், இந்நூல் தொகுத்தாரின்
மருகரும், மாணுக்கருமாதிய

மகா-ஈ-ஈ-பூமி

M. S. சுந்தரமாசாரியவர்களியற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

எழுசீர்க் கழிநெடிடடி யாசிரிய விருத்தம்.

பொன்னுலா வியநான் மறையும்விண் ணிறையும் பூமல ருறையும்புத் தேளுந்
துன்னுபே ரன்பிற் றெடர்ந்தினி திறைஞ்சுஞ் சோதிவா னவனருட் டுணைச்சீர்
மன்னுசெந் தமிழின் மணங்கமழ் சைவ மங்கலப் பாண்டிநன் னுட்டிற்
பன்னலங் களினுஞ் சிறந்தரு ளோங்கும் பதிதிருப் பழியியம் பதியே. (ச)

இன்னமா நகரில் விச்சுவப் பிரமத் தினியமா மரபினி லுதித்துப்
பன்னுமுத் தமிழின் பயனெலாந் தெனியமாப் பழக்கவிச் சிங்க நாவலவர் [குத்து
சொன்னது நனிப்பாத் தொகையெலா மொருங்கு தருவியாங் கவற்றினைத் தொ
வன்னமா ரச்சிற் பதித்தினி தளித்த வள்ளலா ரியல்வமுத் துவனால். (2)

புங்கமா ளிகையின் மிசையிசை மடவார் பூங்குழற் கூட்டகிற் புகைகள்
துங்கவா னகத்திற் சூழ்வன காணுந் தோகைமா மயிலினஞ் சூற்கொண்
மங்குலா மெனவுண் மகிழ்ந்தெழி லுயர்ந்த வான்கிறை விரித்துநின் றூடும்
பொங்கமாந் சோலை மார்க்கயன் கோட்டை புரிதவத் தாலுறை புரிதார். (3)

இடையகன் றிலகங் கடல்வளை யுலக மிசைந்தமெய் யறிவினர் திசுகம்
கடைதவிர் வேதங் கழறுநன் னீதங் கருணையன் பருட்பிர சாதம்
உடையருண் முந்தை யுருவினர் சிந்தை யுணர்தவ ரெனதனை தந்தை
அடைதிரு நேயர் நடையுறு துய ரரியசெம் பொருட்கனி வாயர். (4)

என்றுமே வுலகத் தின்பமோ டமர ரிறைஞ்சிடு மில்லறத் தொழுகித்
துன்றுவாழ் வதனிற் றுலங்குயிர் பலவாத் தோற்றுவ வுருவினி லெனினும்
ஒன்றதாம் பிரமத் துறைமனத் துறவா லுலகிய லறமுறை யுணர்த்தி
நின்றமா தவரிந் திருபரென் றடியார் நித்தலுந் துதிக்குமெய்கு ஞானி. (5)

சீருறு கவிஞர் செய்தவப் பயனே திகழ்கலை மடந்தையா தமக்கு
நேருற வாக்கு நிதியமோ நீதி நெறியுநால் வேதநன் நிலையு
மோருரு வெடுத்திங் குதித்ததோ வெனலிவ் வுலகெலாந் தொழுதினி துவக்கும்
பேருற வணர்ந்த பெருந்தகை பூநீமான் பிச்சையாண் டிஸ்வரப் பெரியோர். (6)

இந்தவே தியர்தந் திருவருள் பெறுபுந் திராநிரந் தரவர சரதர்
சொந்தமா துலரென் சிரமுறை மலர்த்தாட் சுப்பிரமணியதே சிகர்பின்
வந்தமே துகையர் வடிக்கொரு மமுத வாக்கின ரிருங்கலை வாணர்
சந்தமார் புயத்தர் தகுபுகழ்ப் பழனிச் சாமியாங் குருவரோ தயனார். (7)

மூடனா மென்னைச் சூழ்மயக் ககற்றி மொழியுநல் லறிவுநற் செயலு
நீடநா டொறுஞ்சற் போதனை புரிந்து நிகரிலாக் கலைபல நிகழ்த்திச்
சீடனாக் கொண்டு திருத்தியான் டருளுஞ் செல்வவாழ் வினரிவர் ஔயலைப்
பாடநாப் பதிற்றுப் பத்துறுங் கோடி படைத்தில னேமலர்ப் பதியே. (8)

கலிநிலைத்துறை.

“நின்னையாட் கொண்டுநிறைபல லமெலா நீட்டுந்
தன்னை யேயினை யாகிய சற்குரு சரணப்
பொன்னை நாடுதற் குகந்துநீ முந்தையிற் புரிந்த
தென்ன மாதவ மியம்புதி வாழிநெஞ் சகமே” (9)

கடவுள் துணை

விநாயகமூர்த்திபதிகம்.

ஸ்ரீ மகாகணபதி துதி.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

சீர்கொண்ட ஐரணாகர திரசடா மகுடமூந் திரியம்ப காம்போஜமூந்
திடகரட கடவிகட ஐயகும்ப கெம்பிர திவ்யகுஞ் சரவதனமூந்
தார்கொண்ட பரிமள சதுர்ப்புய விலாசமூந் தரளவெக் ஷோபவித்
தூமார்ப் லம்போ தரப்ரவா கழுமூசுந் தவளாம்ப ரானந்தமூந்
கூர்கொண்ட பாசாங் குசாஸ்தமூந் கிண்கிணி குலங்குபத் முங்கண்டியான்
குமழிட் டிறைஞ்சவருள் கூர்ந்துதவ வேண்டிய குணசகல பரிபூரண
வார்கொண்ட களபதன வல்லபை மனோகரா வஷமுறுந் துறைகடோறு
மருவுபிர ணவவேக ஷொருபுசம ரசநீத வாதகிவ கணநாதனே.

பதிகம்.

நேரிசை வெண்பா.

சிற்றணர்வாற் குற்றமென்ன செய்துளே னேனுமவை
முற்றமினி நீபொறுததென் முன்னிறபாய்—~~கின்று~~யாநோகார்
புந்திதனிற் றேன்றிப் பொழியுங் கருணைமதத்
தந்திமுகடி பிள்ளாய் சரண்

(1)

சரணமல்ல வாழ்த்தித் தமிழ்செழுலப்பெற் றுர்ககு
மரணபூய மாற்று மருந்தே—கிரணவரைக்
கொப்போதுந் தும்பிமுகத் தேருங்காரத் துட்பொருளே
யெழ்போதுந் தூப்பா யெனை.

(2)

எனைத்துந் திருவருளா ணீன்றளிக்குந் தேவே
நீனைததன் பொடுதுதித்து நின்றோர்—வினைத்துன்ப
மாற்றுந் கயமுகத்து வள்ளால் விரைந்தெனையே
டேற்றுஞ் சமைப மிது.

சமையற் தொறுநிறைந்த தற்பரமே யன்பர்க்
கமையுந் தனித்தென் ளாழ்தே—யுமைதந்த
கண்மணியே யாணீழுகக் கற்பகமே பேரின்பு
விண்மணியே யாள்வாய் விரைந்து.

(4)

விரைதனும்பு ஞானமத வேழமுகத் தெந்தா
யுரைகடந்து நின்ற லொளியே—வரைவிளங்கப்
பாரதத்தை முன்னெழுதும் பாசாங் குசுதரவென்
கோரதத்தை மாற்றியருள் கூர்.

(5)

கூரியவேற் கண்ணார் கொடியமய லேத்தலிர்ந்துச்
சீரியபே ரின்பத் துணைருளிப் —பாரிலெனை
நீயடிமை கொண்டு நிதங்காத் திடல்வேண்டும்
தூயமத வேழமுகத் தோய்.

(6)

தோயுங் களப சுகந்தமட வார்விரகப்,
பேயுங் சுவலைப் பிணியுமினி—யோயும்
படிபுரிந்து வேழமுகப் பண்ணவனே யென்னை
யடிமைகொண்டு நீயாண் டருள்.

(7)

அருளா யுருவா யருவாய்ப்பே ரின்பத்
தெருளாய் முதியமறை தேடும்—பொருளாய்
தந்திமுகத் தோனே தமியேன் குறித்தவரம்
வந்தினிது தந்துதிவு வாய்.

(8)

வாயாலு லுத்தர்தமை வாழ்த்திவருந் தாமலெனை
நீயா தரித்து நிதங்காப்பாய்—வியாத
தொண்டரித யாம்புயமார் தூயமணிக் கோயில்குடி
கொண்டகண நாதவருள் கூர்ந்து.

(9)

கூர்ந்தமதி தந்தடிமை கொண்டெனையாள் வேதமின்னஞ்
சார்ந்தறிய மாட்டாத் தணிக்களிறே—தேர்ந்து
நடைசிறந்த லின்சீர் நவிலுந் திறமை
யுடையதன்றே யென்சிற் றுணர்வு.

(10)

விநாயகமூர்த்திபதிகம்.

முற்றிற்று.

௨

வாணிதூணை.

ஆஸரவ்வதி அம்மன் பஞ்சரத்னம்.

ஆசிரிய்விருத்தம்.

சேர்கொண்ட செம்பொற் சிலம்பிசை ததும்புனது சேததள வனச பாத
தெரிசன மெனக்கரு தினங்கொடுத் தெண்ணியவை சித்தியாம் படிமுடித்துக்
காரொண்ட கனபருவ காலமுகில் போல்முதிர் கவிதைமழை தடைபடாமற்
கணிவிடுநடு பொழியவென் வாக்கினிற் குடிவந்து கருணை புரிதல்வேண்டும்
பார்கொண்ட ஜீவபரி பாலன குணலபர பாகரா னந்த வடிவே
புலதேவ கணிவிதுத படிகரத் துபரண பரிமள விநோத வமுதே
நார்கொண்ட வடியர்மன நடனமயிலே பிரம னாவிற்றிருந்த குயிலே
நாதவடி பதவேணி வேதபுத் தகபாணி ஞானமுத் தமிழ்வாணியே.

(1)

அன்னையின் கருணாகடாக்ஷமெளி யற்கோ ரணுத்துணை கிடைத்திருந்தும்
அதுகொண் டுனைப்பாடி யானந்த மடையாம லந்தோ வயர்ந்து வினே
சன்னையொன் றறியாத சர்வசங் கடலோப சண்டாளரைத் துதித்துக்
சரமமது ராபுர நங்களை யிறைத் தக தரித்திரத் துழல்வ தழகோ
என்னையிங் டிப்படி சிடர்க்கடல் புதுத்திடா சீதேற்றி யருளல் வேண்டும்
இனிநீ பராமுகஞ் செய்பத நகாதுபுத லீலையெனக் குன்னையன்றி
நன்னயர் தருதவள நரினமண் டபகனக நவரதன் மயபூஷனி
நாதவடி பதவேணி வேதபுத் தகபாணி ஞானமுத் தமிழ்வாணியே.

(2)

காவிரிதா சுன்பாண கவிபீட கவிதண்டி கட்டுரைப் பட்டுமுத்தி
கம்பனுயர் புகழேநதி காளமே கஞ்சொற் கவிந்தவொட் டக்கூத்தனென்
றாளினே ராசுவரிவ ரனைவரு முனைப்போற்றி யல்லவோ மகிமை பெற்றார்
அப்படித் தமியேனை யுருதொண்டு கொண்கொத் தாருவலிது 'சகலபூஷம்மே
வாணியோ டிசுசுதற வாளுறை புகக்கெண்டை வானீ ருட்டானிப்ப
மான்பிணை வனந்தோறு மறையப் பரந்துசெவ் வரிபடரு நகனதருணி
நாளினோர் நாளுமற வாதுதொழு வாரிதய நரினமே விபவன்னமே
நாதவடி பதவேணி வேதபுத் தகபாணி ஞானமுத் தமிழ்வாணியே.

(3)

சம்பந்த ரப்பர்சுந் தரரருண கிரியார் தழைக்குநக் கீரதேவர்
 சரதமா ணிக்கவா சகர்சிவப் பிரகாசர் சார்ந்தசிவ ஞானமூர்த்தி
 கும்பந்த மிக்கமுச் சங்கநன் னவலர் குலாவுபொய் யாமொழிமுதற்
 கோதிலா வாணர்க னெலோருநின் னருள்சிறிது கூடியன் றேறுவுயர்தார்
 வெம்பந்த பவரகித வீடுன்ற னாலலது வேறென்றி னுலெய்துமோ
 மெய்யான தெய்வரீ யாதலா லெனையிந்த வேளையீ டேற்றல் வேண்டும்
 நம்பந்த முனிவர்மன தீபமே யெவ்வுலகு நல்குபே ரின்பவாழ்வே
 நாதஷட் பத்வேணி வேதபுத் தகபாணி ஞானமுத் தமிழ்வாணியே. (4)

அகலிரு ளறப்பெற் றரும்பொரு ள்னைத்தையு மறிந்துநன் றிதுதித்தென்
 றறுதின மதித்துநித் யாரித்ய சாதன மடுத்துவீ டடைவதற்குத்
 திகழுனது கட்கருணை சிறிதேனு மின்றியெத் தேவரா னுங்கூடுமோ
 திறமாக வென்வாக்கினிற் குடியிருந்து பலசித்தியுந் தந்துகாப்பாய்
 சுகவிமல சிற்பரஞ் சோதியே பேரின்ப சுத்தசை தன்ய வாழ்வே
 சுமுக சந்த் ரோதய சுலக்ஷண சுமங்கன சுசீலசுந் தர சொருப
 நகபருவ கற்பூர குங்கும பஹன் னயபயோ தாரத்னமே
 நாதஷட் பத்வேணி வேதபுத் தகபாணி ஞானமுத் தமிழ்வாணியே. (5)

ஸரஸ்வதி அம்மன் பஞ்சரத்னம்.

முற்றிற்று.

உ
ஓம் சரஹண பவாய நம:
ச ந்த ப் ப க ழ்.

ஆதிருப்பரங்கிரி.ஆ
குழிப்பு.

தனதன தனதன தனத்த னந்தன
தனதன தனதன தனத்த னந்தன
தனதன தனதன தனத்த னந்தன—தனதானு.

ஆசிரியவண்ணச் சந்த விருத்தம்.

கதிர்பர வியமணி யுரத்தி லம்புய மதுமலர் வனிதையை யிருத்து பைம்புயல் கடவுளார் குலமுயர் தரக்க டைந்திடு	பொழுதுதே
கடலெழு மமுதினு மினித்த செந்தமிழ் முனிகொள வருமறை விரித்த நின்கழல் கருதியு மனதினில் வருத்த மென்பது	வரலாமோ
அதிர்பரி புரநிறை தரித்த கிண்கிணி கலகல கலெனமு நெதிர்த்த வஞ்சக வசுரர்கள் சிதறிட நடத்த லங்கருத	மயின்மீதே
யருகினில் விரைவுட னடுத்து வெம்பவ விருண்முழு மையுமொரு கணத்த கூன்றிட வனவர தமுமதி திருத்தி நின்றினி	யெனையாள்வாய்
முதிர்பல வனமலி தினைப்பு னந்தனின் மொழிகிகர் கிளிகடி குறக் கருங்குயின் முலையினை முகடுமு தலிற் குழைந்தொளிர்	புயலோலா
முறைகளை யெளிதினி லவிழ்த்து வண்டின முறைமுறை விளரிகள் படிக்க வெண்டிசை முருகுல வியநறு மலர்க்க டம்பணி	கெடுமாந்நா
சதிர்பெரு கியகொடு முடிக்க வஞ்சம துடைபட மகபதி வினைக்க டிஞ்சிறை தனில்விவ கிடவிடு முனைப் பெருந்திறல்	வடிவேலா
சருவிய வறுபகை களைக் களைந்ததி சயரக கியகிலை தனைத்தெ ரிந்தமந் தவவிற தியர்புகழ் திருப்ப ரங்கிரி	முருகோனே

திருச்செந்தூர்

குழிப்பு.

தன்ன தனத்த தனத்தந் தானன
தன்ன தனத்த தனத்தந் தானன
தன்ன தனத்த தனத்தந் தானன — தனதான.

தரும குணத்தை விடுத்தும் பாதக
வருவு படைத்து மிடிப்புன் பேய்கொடர்
தரலினு லுத்தந் களைக்கொண் டாடியு மவர்பாலே

தமிழை யிறைத்து மலுத்தந் தீநடி
கதனி லிறக்கி யழுத்தும் பேதையர்
தமது வலைக்கு ளினை த்தும் பாழினி லலைவேனோ

மருளை யொழித்து வருத்தந் தீரிது
தருண மசட்டை செயிற்பின் பார்த்து
வரும மெதற்கு நினைக்கின் றுயது சரியாமோ

மயிலை நடத்தி வறற்குந் தூரம
தலநி னியற்கை தடுக்கின் றுரொரு
வருமில் சமஸ்த வகைக்கும் காரண நிதிரீயே

அருகு குறித்து விழங்குந் தோறிய
வருண கிருக்கு மிகத்தந் தாய்னர
மகவல் படித்து வருத்துங் கோன திடர்தாமா

தகல விரக்க முதித்தங் கோடினை
திரிபு வனத்து முனக்குண் டோநிக
மதனை யெடுத்த விரிக்கும் பேரறி வினனோ

பருவ தளத்தை யவிழ்த்தன் பாலளி
சுருதி யிணக்க மதிற்குண் றுதிசை
பலவு மிழற்று மதுப்பங் கேருத மலருடே

பரவி யுடுக்க னெனத்தண் சூல்வளை
தரள வினத்தை யுயிர்க்குஞ் சீர்திகழ்
பழன முடித்த திருச்செந் துருறை முருகோனே. (2)

ஆதிருவாவினன்குடி. து

குழிப்பு.

தானன தனதன தான தந்தன
தானன தனதன தான தந்தன
தானன தனதன தான தந்தன — தனதான.

ஆணவ முதலிய பாழ் மலங்களி
னூலவ னியினிடை தீது நன்றறி
யாதது தினமெளி யேன் வருந்துவ தழகாமோ

ஆதர வுணையல தேது வஞ்சக
நீதினை குவது நியாய மன்றெனை
யாளுதி சமையமி தாதி சங்கர குருநாதா

பாணமு மமுதமு மால முங்கரு
நீலமு நளினமு நாண வென்றரி
பாய்விழி வனசர மாது தன்கர மலராலே

பாகுனு மினிமைய தாக முன்பொரு
நாளுத வியதினை மாது கந்திடு
பாவன பரமச காசமங்கள் குணசீலா

வாணகை நிறைதரு சீத சந்திர
மாமுக விமையகு மாரி பொன்புனை
மார்பினு நலமடி மீதி னுந்தவழ் சிறுபாலா

மாசறு சரவண வரவி யின்புடை
மாமென வுலவிய முனி ரண்டனை
மாரிள முலைபொழி பான்ம ணங்கமழ் கனிவாயா

சேணக ரெழுதரு நீழ லிந்திர
னார சரிமைகெ டாது நும்படி
தியுமிழ் வடிமுனை வேல்வ ளங்கொளு மயில்வீரா

சீதர னயனிமை யோர் புயங்கு
லாதிப ரிருடிகள் யாவ ரும்பணி
சீர்பர வியதிரு வாவி னன்குடி முருகோனே. (3)

ஜெதிருவேரகம்.ஜெ

குழிப்பு.

தானத்தன தானன தானன
தானத்தன தானன தானன
தானத்தன தானன தானன — தனதான

ஏதித்தனை வாடுதெளி யேன்முறை
காதிற்புக வேயிலை யோபிற
ரேசிப்பல கூறிடு மாடுறனை

விடலாமோ

ஏழைக்குரு காத்து பாதக
மேதுர்க்கலி காலசு பாவமி
தேலுத்தம தேவதை காரண

மெனசாய்

யாதித்தனி நாயக நீசெயல்
சோதிக்கவொ ணுதினி மேலென
தாபத்தையெ லாழுட னேயெழு

பரியூர்தே

ராதித்தன்மு னேபனி போலய
லோடப்பணி நீடிய தினை
யாசைக்குள்வி ழாமல்லி வேகம

தருள்வாயே

போதித்தசி வாகம நூல்வழி
சாதித்தத போதனர் மானத
பூசைக்குரி யாய்பரி பூரண

சுகுணனா

பூவிற்பொலி நாதனை வேலைவி
சாரித்தனை யான்மரு ளாமிருள்
போகச்சிறை யூடுந டாவிய

புகழ்மேலோய்

சோதித்திரி சூலக பாலவி
பூதித்தட மார்பக ஞானசொ
ரூபப்பெரு மான்மகிழ் தேசிக

மெனவேநேர்

சோனைப்புய லான்மயின் மாதரு
நாணப்புது நாடக மேபயில்
சோலைத்திரு வேரக மேவிய

முருகோனே(4)

சூழ் குன்றுதோறூடல். சூழ்

—:0:—

குழிப்பு.

தந்ததா னுதன்ன தானதன தானதன
தந்ததா னுதன்ன தானதன தானதன
தந்ததா னுதன்ன தானதன தானதன—தனதான

முந்துகா மாதிமுழு மோசவிப ரீதவலை
வந்துமேன் மேலுலவு பாசவுவ ராழிதனின்
முங்கியே மீளவழி யேதுமுண ராதுநிலை தளர்வேனே

முன்பின லோசனைசெ யாமலுட னேயுனது
செம்பொனே போலுமிரு பாதமல ராகியதொர்
மொய்ப்புகர் தோணிதரு வாய்பருவ காலமிது சலியாதே

சந்துது ளாயுலைய வீசியிகல் பாய்தவள்
தந்தியூர் வேளனதுத போபலகு மாரிபுணர்
சந்தநா தாதடைப டாதபல பூதகண் தளவிரா

கண்களி றுறுடைய காரணகு காவுசித
கங்கைபா லாகழின சூரகுல கோபஜெய
கங்கனா தேவகவி வாணர்கன்ப ராவுகன் கொலுராயா

நந்துநீ நடுகதிர் தாவமுதிர் சூல்வயிறு
நொந்துமா ருதலறி யீனுமணி வாணுவி
நந்தவே சூழ்சரவ னேதயவ னேகபிர பலதாயா

நம்பினோர் மானததி யான்வடி வாயுறையு
மெம்பிரா னேயுலக ஜீவபரி பாலனந
யந்தகோ லாகலச டானனப டரபரி மனதேகா

கொந்துவார் தேனிடவி டாமலய லேயொழுது
பைங்குரா நீழலினு மேவி மகிழ் வாய்வளர்கு
ளந்தைவே லாபழைய வேதமுடி மீதுநட மிவொழுவே

கொண்டறழ் சோலைசெறி சாரல்கனெ லாமருவி
வண்டற மாலையென வேயசைய மேன்மைதிகழ்
குன்றுதோ ருடியவு லாசசு குணபரண முருகோனே (5)

பழமுதிர்சோவல.து

குழிப்பு.

தனதனதான தனத்தன தானன
தனதனதான தனத்தன தானன
தனதனதான தனத்தன தானன—தனதான

வழிவழிமுட ரெனத்திரி வேர்களு
முனதொருநாம நினைக்கினு மோதினு
மதியினசாகி யுயர்ச்சியை மேவுவ தியல்பேநான்

வரவரவாடி மலைத்திட நீண்டு
வதுசரியான தலச்சிறி தாயினு
மனதினகாம விருக்கிற காரண மெதினலோ

விழியிணையாறு படைத்தனை யேயென
துடலில்வியாதி தனைத்தொரி யாதுள
விவரமியாது தமிழ்த்துதி காதினு னுழையாதோ

விவிதகிலேச மினிச்சகி யேனிது
தருணமயூர வயப்பரி மீதினில்
விவரவுடனேறி யடுத்தெனை யாளுதி முனியாதே

யழிவறுஞான விளக்கொளி யேயறி
வரியவினோத மகத்வவ கோசர
வருவுருவாய முதற்பொரு ளேபிர ணவவாழ்வே

யடியர்தியான் தவப்பய னேயுமை
யவள்கைகுலாவு சருக்கரை யேதனி
யமிர்தசொருப ரசக்கனி யேவினை தருதேனே

பழிதொடராத குணக்கட லேரக
சியசுவயோக முயற்சியி னுலெழு
பரமசுகாது பவத்தெளி வேயிமை யவர்கோவே

பகலிரவார்வ மிகுத்தக லாதர
மகனார்கள்பாடி நடித்திட வேவளர்
பழமுதிர்சோலை மலைக்கரு னாகர முருகோனே. (6)

செவகிரி . இ

குழிப்பு.

தத்தத்தன தத்தத் தனதன
தத்தத்தன தத்தத் தனதன
தத்தத்தன தத்தத் தனதன—தனதான

இட்டப்படி கட்டித் தழுவித்
ழிற்பற்பதி வட்டத் தனநெரு
டிக்கைத்தொழின் மெத்தச் சொகுசயல்

விலகாதே

யெத்திக்குனு நிற்கொப் பிலையினி
வெட்கத்தைவிடுத்தச் சுகியென
வெத்திப்பல் சொத்துக் களிணையு

மடியோடே

தட்டத்தகு கெட்டித் தெரிவைய
ரொட்டுக்குள கப்பட் டியல்வழி
தப்பிப்பிர மித்துப் பகலிர

வுழலாமே

சற்பத்தரி னத்துப் பழகியு
னைப்புத்தியி ருத்தித் தொழவினை
தத்துத்தவிர் வித்துத் திருவருள்

புரிவாயே

மட்டற்றம தத்துக் கயமுக
துட்டப்பகை வற்செந் றிமையவர்
வர்க்கத்தையி ரகித்தித் திடவரு

மொருருள்

மத்தத்தையெ ருக்கைச் சிறுபிறை
யைக்கொக்கிற கைப்பச் சறுகினை
வைத்திட்டமு டித்தற் பரனது

சுகுமாரா

கட்டச்சக விச்சைத் தொடர்பற
நிட்டைத்தல மெட்டித் தவநடை
கற்றுத்தெளி சித்தர்க் கினிதெதி

ருபகாறம்

கற்பத்துநெ ருக்கத் தினுநிலை
பெற்றுப்பொலி வுற்றுத் தழைதரு
கற்றைக்கிர ணப்பொற் சிவகிரி

முருகோனே (10)

சுந்தப்புகழ் முற்றிற்று

உ

ஸ்ரீ தண்டபாணிதுணை.

பழநிப் பதிகம்.

—:0:—

ஆசிரியவிருத்தம்.

மணிகொண்ட கனகதட மகுடபந் திபுமெழில் வயங்குஷண் முககமலமும்
வளர்கருணை பொழிவிழிபு மிளநகையு முதுமறையின் மதுவொழுது குமுதவாயுந்
திணிகொண்ட பனிரண்டு தோளுமென் னுளுஞ் சிலம்பொலி யலம்புதாளுந்
திரள்புனித கரமுமக லுரமுமிடு கவசமுஞ் சேவற் பெருந்துவசமுங்
கணிகொண்ட வயிலுநட மயிலுமணி வெயிலுமிரு கன்னியர்க டென்னுமொயிலுங்
கண்டுமன மண்டுதுயர் விண்டுனது தொண்டுநான் கணிவினொடு பணியவருள்வாய்
பணிகொண்ட கண்டகர் பயங்கொண்ட வண்டரைப் பரிவுகொண் டாண்டதேவே
பழகும்ங் களகீத முழவுகண் டியிலாத பழநியம் பதிநாதனே. (1)

அருமைபெறு கருமமுத லாபபயிர் காயவநி யாயநெடு மாயமொடுவந்
தடர்காம வெங்கோடை கடவாடி நொந்தேனை யம்போரு கம்போர் லுநின்
நிருவாடி நிழற்கீழ்நுத்திக் கருத்தைத் திருத்திக் தழைத்தவருளே
செய்யவந்த ரஸமய மையமதி தவழிமய சிமயமினி தீன்றெடுத்த
தருணங் பசுமசுந் தரிசுமா ராவிர சமதமர கதமயூரா
சலனபல மலரகித தாரக சொரூபா சதானந்த சுருணதீபா
பருவமழை மருவநிமிர் பருமணிக் கனகப் பசுங்கதி ரரங்கமெங்கும்
பழகும்ங் களகீத முழவுகண் டியிலாத பழநியம் பதிநாதனே. (2)

வஞ்சமத மானகன குஞ்சரம கோரசின வரிவேங்கை விரிதிங்கையே
வலிதுபுரி யுங்காம மலையரவ கங்கார வண்டர கண்டரவந்
துஞ்சரிய மோகமெனு மஞ்சனவ ராகந் துவேடப்ர சண்டமேதி
தொடரிடம் பக்காடி நடனசங் கற்பகுண துட்டமட் டிக்குரங்கு
சஞ்சவல லோபசர பஞ்சமர்வி டாதுகுடி தங்குபா சாடலிக்குட்
சுற்றுமனு காமலுனை முற்றுமினி தாகநினை தன்மைதமி யேற்குதவுவாய்
பஞ்சமுக வுரனுமுதிர் கஞ்சமொளிர் பரனுமெதிர் பசுவவரு ருசுவவெங்கும்
பழகும்ங் களகீத முழவுகண் டியிலாத பழநியம் பதிநாதனே. (3)

இவைதரும் மிவைபாவ மென்வுலக நடைநூலி னியல்கிறி தறிந்திருந்து
மெண்ணை லைந்துவின் புண்ணை தன்றியிங் கென்மாய வன்மனப்பேய்
நவைதவிரு மோனமுழு ஞானவரு ளானதொரு நாளேனு நாடகிலையே
நானிதற் கென்செய்கு வேனினிச் சென்றுய்யு நல்லவழி சொல்லவருவாய்
கவனமத களிமெலார் திவ்வுருவி நிறைகுலாக் கணிதரன மணிநிலவினாற்
காமனயி ராவதம தாமெனவு லாவுமுது கானல்வரை யேனல்காக்கும்
பலாவிதழ் வநிதைபுணர் பரிமளப டரபுய பரமெம் பிரவரதா
பழகும்ங் களகீத முழவுகண் டியிலாத பழநியம் பதிநாதனே.

(4)

வாடிமுனி வருமஞ்ச முடிவெகு விதவஞ்ச மாயைபுரி கரவுஞ்சமால்
வரைதனினு நிலைமைபெறு திரைதனினு மெனதுசிறு மனவல்ல லென்னல்லதோ
நாடியொரு கோடிமுறை நான்சொற்று மேன்சற்று நலியுமி தகற்றநிலை
நம்பினே னைக்கயவர் கும்பினூ டிட்டிடுத னன்மையோ தன்மையோக
வீடினிது கூடிட விரும்புன தரும்புனித மெய்யடிய ரொடுசேர்த்துளாய்
வேதமுடி வேபஞ்ச பூகவடி வேகஞ்ச மென்கைகுவி யக்குழைந்து
பாடியனு தினம்ன்பு நீடிநினை பவர்முன்பு பரிவினெதிர் துரியவாழ்வே
பழகும்ங் களகீத முழவுகண் டியிலாத பழநியம் பதிநாதனே.

(5)

தடமடுவி னிடையீண்டி மடவினைஞ் ரெறிதுண்டி நனி லுளதோற் சவைவேண்டியே.
தாவுகினை் கெடலோர்ந்து மாவுண்ணி தெனநேர்ந்து தானுழி மீணுனர்வுபோற்
றிடமகுட முடிபெற்ற வடலரசர் முதலுற்ற திருவினரு நிலைமையற்ற
சிற்றின்ப விடமுண்டு பற்றின்றி மருள்கொண்டு செத்திங்கு மடிதல்கண்டும்
நடனமன மதைநாடி விடவரிய சதகோடி நவைமுடி நெடிதுவாடி
நையுதே விம்புபல செய்யுதே நான்கவல னன்றோவு னடிமையன்றே
படலகிரு ளுடலமொடு படருநம னடருமுன் பதுகாத் தருளவருவாய்
பழகும்ங் களகீத முழவுகண் டியிலாத பழநியம் பதிநாதனே.

(6)

மாசைவளர் வித்துதரை யோசையொடு மொய்த்ததிரை வாரிபுனை பாரிடமெலாம்
வாவிவார் நிசைபிற வுலாவிமீண் டசைவுற மனப்பெண் டனைச்சுழற்று
மாசைவிவ கார்ப்ப சாசையதி துரத் தகற்றவொரு வகையிலையோ
வையகோ வகனெடிய வெய்யகோ னினையடிய னுற்றரிது தேற்றவருவாய்
கேசவனு மயனுமணி வாசவனு மினிதுபணி கிரைசர னாரவிந்த
கேசுர புயபார மாயூர ஜயவீர கிருபைப்படி பலவுதாம்
பாசபவ மோசனகு கேசவுப கேசவுற் பனவதத் வனவரதமும்
பழகும்ங் களகீத முழவுகண் டியிலாத பழநியம் பதிநாதனே.

(7)

தடைபடா துளநியதி யிடைவிடா தியல்புவிதி தவநிடை தழகொழுமுதத்
தமிழ்மலை யிமிழ்வேலை தந்தபத முந்தமுத சாரமென வினிதியற்றி
நடைதவா விபுதர்மலை விடையவா னுலகைநிலை நாட்டுனது தோட்டிரட்டே
நனிபுனைத் துணைகின்று தனிநினைத் தெனையின்று நானுணர வருள்புரிசுவாய்
விடையகா மிகள்வஞ்ச முடையகா ரிருணைஞ்ச மிசைபென்று மிசைகின்றிலா
விமலபரி புரசரண கமலஞ்ஞ பரவிரண வெங்கிரிமு னங்கிரியவேற்
படைநடா வியசேந்த மிடைசடா தரசாரந்த பத்தர்புகழ் முத்தவெங்கும்
பழகும்ங் களகீத முழவுகண் டெயிலாத பழநியம் பதிநாதனே.

(8)

சரணமென வணுகுமெனை மறணபவ துரிதவினை தனிவினி யமுத்திடிஹனைச்
சற்றுமக ணாதுபழி சுற்றுமிக லேதுமொழி தனிநறவ நரினமெனுமுன்
கிரணபத சேவையருள் கரணவிப ரீதவிருள் கெழுமாத முழுமாதவக்
கிழவருள மிசையிலகு குழகவதிர் தவினுலகு கிழியவறி வழியமுனியா [குழ்
முரணமர் தொடங்கவுணர் திரண்டு நடுங்கவிணர் மொய்த்தவள மைத்தொடையல்
முடிவரர் சுலர்க்கநிலை குடிவர வெடுத்தவிலை முனைவேல வணிகோலவா
பரணநெடு மார்பநய பிரணவசொ ரூபசெய பரமவுயர் கிரமவகையிற்
பழகும்ங் களகீத முழவுகண் டெயிலாத பழநியம் பதிநாதனே.

(9)

இதுவரைபு முயர்போத மதுகிறிது முதியாத வேழையேன் பிழைமதியா
லெப்பல மிழைத்துறினு மப்பல மனைத்துறினு பிரவிமுன் விரவிமம்போற் [துங்
கதுமென விடைந்தொழிய முதுவர்தொழு நின்செழிய காட்சிதந் தெண்ணெமுற்
காப்பதுன் பரமைய நீப்பரும் புனல்வெய்ய காப்பெருந் தொகுதி பெய்ய
மதுரவமு தொழுகுலை விதுவுலவு சிகரமலை மையிலொரு கையிலேந்தி
மன்றிநிறை பசுவய்ய நின்றவிநிறை மகிழ்தாய்ய மருகதிரு முருகசெய்ய
பதுமவுரை பொருளென்று சதுமுனை மெலவன்று பணிகொண்ட பகவதந்நிற்
பழகும்ங் களகீத முழவுகண் டெயிலாத பழநியம் பதிநாதனே.

(10)

பழதிப்பதிகம்.

முறிநிறு.

உ.

முருகன் றுணை.

குமரகுருபதிகம்.

இரட்டையாசிரிய விருத்தம்,

பூங்கதிர் விரிக்குமதி தாங்குசிக ரப்பெரிய பொன்மலையி லிம்மெனவிலும்
புனனதி கறுத்தநிற வினமணி கொழித்தசெயல் போற்கவுண் மத்தருவியின்
பாங்கர்வரி வண்டின்கு ழாங்கள்சதி கொண்டிசை பகர்த்துபுர ளும்புகர்முகப்
பஞ்சகர குலநளின செஞ்சரண மவுனகண பதிசகோ தரவேலவா
மாங்குயிலை வென்ற மொழி யோங்குகன கும்பமுலை மாழையொண் கட்பவளவாய்
மஞ்சரி நெடுங்குழற் குஞ்சரி மகிழ்ந்துகித மருவும்க் களநாயகா
தேங்கமழ் தருங் கங்கை வேணியற் கினியபொருள் செப்புமெய்ஞ் ஞானவடிவே
செயமிகுத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே. (1)

பற்பல கதிர்த்திர ளெனப்பரு மணிச்சடர் பரப்புமகு டத் தினழகும்
பத்தர்மகி முக்கருணை வைத்தினிது பார்க்கின்ற பத்மநய னத்தினழகும்
உற்பன மறைப்பொருளை நற்றமிழ் முனிக்குமு னுணர்ந்துசெவ் வாயினழகும்
ஒழுகமிர்த நயகிரண முழுமதிபு மனநாணு மோராறு வதனவழகும்
பொற்பருவ தத்தினைநி கர்த்துவளர் பன்னிரு புயத்தினழ சூந்துலங்கிப்
பொங்குவெண் னீற்றினழ குங்கண்மி தமியேன் புகழ்ந்துதொழ வரமுதவுவாய்
சிற்பரச தானந்த கிட்களநி ராலம்ப திவ்யசுக பரீபூரண
செயமிகுத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே. (2)

வாசமலர் வகைகுடி நேசமுட னிசைபாடி வளர்கொங்கை யதனைமூடி
வஞ்சனை யம்பேசி விஞ்சுகள பம்பூசி வளையணி கரங்கள்விசி
யாசைமுக மதுகோட்டி மோசவரி விழிகாட்டி யற்பின் பத்தையூட்டி
யடைவாக சுககந்த பொடிதுனி வெகுசொந்த மப்பொழுது செய்யுமந்த
வேசையர்த மயல்போக்கி மாசுடைய பிணிரீக்கி மேவுகின் கருணைதேக்கி
மெய்யறிவு தந்தென்னை யாளுதற் கிதூநல்ல வேளையுனை யேரம்பினேன்
நேசகிகழ் சரவணத டாகத்து தித்தருள்ளி சித்ரப்ர னவசொருபா
செயமிகுத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே. (3)

நெடியசக் கரவரைபு மிடியவெந் புகள்பலவு நெரியநித் திலவரிசைநீர்
 நிறைதிரைக் கடல்சிறை முறைவிடுத் திரவிமதி நினைவுமற் றுளமருளவே
 படிபொறுத் திடுமரவு விடமுயிர்க் துளறியிடல் பதைபதைத் துழலமரநீர்
 பறவையொத் திடவலய முறுதிசைக் கடகரிகள் பரதவித் தலறிவிழ்மே
 லுடுவுயிற் றுதிரமகி முடியர்விக் கினமொழிய வுயர்முகிற் படலமதெலா
 முடைபடக் கனபரத நடனமிட் டிகலிவிரை வொடுசமர்க் களமதனிலே
 சிடுசிடுத் திடுமவுணர் படைதிடுக் கிடவுபய சிறையடித் தினியபுகழ்சேர்
 செயமிகுத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே. (4)

கறுத்துடு விடத்தொடு மழற்சிகை பரப்பிய கடைக்கன லுதித்ததெனவே
 கனப்பொரு களத்திடை யுழக்கிமுடு கிப்பரர் களைச்சதூர் மருப்புகளினல்
 வெறுத்தவர் திடுக்கிட வுரத்திடு பதத்தினின் மிதித்துடல் குழைத்துளனிபோர்
 விளைத்தடரு முக்தக வளக்கட களிற்றிறை விடுத்திடு யுகப்புயலெலா
 மிறுத்ததொறு வக்ஞல நிரைத்திரள் பயப்பட விடித்துவருடித்திழைமநா
 ளிடக்கொடு முடிப்பரு வதத்தினை மலர்க்கையி லெடுத்தவல வர்க்குமருகா
 சிறுத்திடு மனத்துய ரகற்றிய சற்குண திடத்தினை யெனக்குதவவாய்.
 செயமிகுத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே. (5)

பரவுமிசை வரிவண்டு விரைகமழு மதுவுண்டு பயிலுமென் மலர்கொண்டுகின்
 பங்கய பதங்கரி லணிந்தினிய செந்தமிழ் பகர்ந்துனை வலம்புரிந்து
 சரவணப வாபரா பரவடிவ மேசரா சரமான கருணாகரா
 சதூர்வேத பூரண முதுஞான காரண சமாதே தனவாரண
 அரகரகு னாரீதி வரதன்மரு கரசோதி யாதியே யெனவோதியே
 யதநின்று மெனதுதுரு மனசைபொரு வழிநிதுவி யடியேன் றுதிப்பதற்குத்
 தெருளது கொடுத்துவெம் பருவரல் கெடுத்துளந் தேற்றிவினை மாற்றியாள்வாய்
 செயமிகுத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே. (6)

மாறாத பேராசை வேரோடி நீள்பாச வனமதின் முளைத்தெழும்பு
 வளர்பெண்டு பிள்ளைக் கொணங்கவர் விரித்தறிவு வண்டபழைக்கைச்சொரிந்து
 வேறான சுற்றமாம் பறவைக் குழாங்கட்கு மேவுமிட மாங்கின்று
 வையகரா மாதிலர் விரவியுறு பாவநறை விசிமத மாங்கனிபழுத்
 தாறாத சுவலைப்ர சண்டவெங் காற்றினு லிலையுயிவ் வாழ்வார்மா
 மதுகற்றெ. னுந்தச்ச னார்கைப்ப டாமுண்ண தடியினை கொடுத்தென்னையாள்
 சேருடு குஞ்சுமக் களபமணி பூண்முலைத் தெய்வகுஞ் சரிமணுளா
 செயமிகுத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே. (7)

அிறனது புரிந்தென்ன மறைமொழி தெரிந்தென்ன வணிபுகழ் விரிந்தென்ன நூ
 ருகமங் சுற்றென்ன யோகமும் பெற்றென்ன வரியபிணி யற்றென்னசீ
 ருதுதவ முடித்தென்ன முறைபல படித்தென்ன வுனதருளை யடையாதவர்க்
 குறுதியிலே யிம்மையினு மறுமையினு மன்னுபல னென்றுமிலை யாதலாலென்
 வறுமைகுற் றந்தீர்த்து நிறையருட் கண்பார்த்து மனசைத்தி ருத்திலல்ல
 வழிகாட்டி யென்னை நீ யாளுதற் கிதுசமய மவுனசர வண பலதகா
 திறலவுணர் படையன்று முறியமுனி வொடுசென்று செருவினின் முடுக்கிவென்று
 செயமிசூத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமர குருவே. (8)

என்னென்ன விதமாக முன்னின்று சொல்லிமுறை யிட்டபோ தினுமேழைமே
 லெள்ளளவு கிருபையு மிலாததே துன்மன மிரும்போ திரண்டகல்லோ
 அன்னையே சிறுமதலை தன்முகம் பாராம லகலத் துரத்திவிட்டா
 லாதரிப் பவர்களுவர் பூதலத் தினிலினிய வமுதகவி மாவேருட்டி
 உன்னையே தொழுமடிமை தன்னை நீ நழுவவிடி னுன்னையல் லாமல்வேறே
 ருதவியுண் டோபல வுணர்த்தலென் னையெனை யுவந்தான்வ துனதுகடனூற்
 றென்னர்கோன் கன்மச்ச ரங்குனிரண்டையுந் தீர்த்தருள்செய் கார்த்திகேயா
 செயமிசூத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே. (9)

ஆர்ணனு மாகிரெடு நாரணனு மாகியுய ரமரர்புக ழரணுமாகி
 யாதியாய் நீதியாய்ப் பாதியா யொன்று யனாதிப்ப ரஞ்சோதியாய்த்
 தாரணிச லங்கனல கோரவளி விண்ணெனச் சாற்றுமைம் பூதங்களாய்ச்
 சத்தியாய்ச் சித்தியாய் நித்தியா னந்தவெளி தானாகி மோனமாகிக்
 காரணக் கருவாகி யருவாகி யுருவாய்க் கனிந்தபே ரருளுமாகிக்
 கதியாகி விதியாகி மதியாகி பெங்குங் கலந்தவே தாந்தவாழ்வே
 சீரணி யுலாசபரி பூரணம னேகரா சிறியேனை யடிமை கொள்வாய்
 செயமிசூத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே (10)

சாதிபல பேதமுறை யாகிவெஞ் தூரஞ் சமீபமா யணுவிலனுவாய்த்
 தற்பரமு மாகிவன ருற்பனமு மாகியறு சமயங்க ளுக்குமெட்டா
 நாதமய மாகியழி யாதபே ரின்பசக ஞானப்ர காசமாகி
 நாலான வேதத்தின் மேலான பொருளாகி நட்பினொடு பகையுமாகி
 மாதவமு மாகிமனு நீதபல னாகிமும் மலபாச விருளகற்ற
 வருமணிவி ளக்காகி விரிகிரண மதியிரவி வடிவாகி நின்றமுதலே
 சீதமல ரணையின் பாததித மறவாத சிறியேனை யடிமைகொள்வாய்
 செயமிசூத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே. (11)

குமரகுரு பதிகம் முற்றிற்று.

உ

குருபான்றுணை

சிவகிரிப் பதிகம்.

—:0:—

பதினான்குசூரீக் கழிநெடி-லடி யாசிரியவிருத்தம்.

சுடர்மணி யடுத்த கடல்புடை யடுத்த தொல்புவிதனில்யமன் விடுத்த
தூதையே வன்னக் கோதைமா ரென்னத் துணிந்துமற் றவர்வளர் சொன்னக்
குடமுலை யிடையிற் படரிரு துடையிற் கொழுநறு மலர்செறி சடைபிற்
சூலவிய மணத்திற் கலவிசெய் ருணத்திற் குலுங்குபு புலம்புகங் கணத்திற்
றிடநறை மொழியிற் றடவரி விழியிற் றீக்கடி தடவிழு குழியிற்
சின்தையைப் போக்கி நின்றையைத் தேக்கித் தியங்குறு தியக்கெலா நீக்கி
யுடல்கெழு பத்தி யுடனுயர் சித்தி யளித்தெனை யாண்டருண் முத்தி
யருவிகள் பல்குழ் தருசிவ கிரிவாழ் ஐயனே தெய்வநா யகனே (1)

தனைநிகர் பாவி வினையொடு மேவித் தலைத்தலை குரங்கெனத் தாவித்
தவநிலை துறந்து பவநடைசிறந்து சாதன நான்கையு மறந்து
மனைமுத லாய புனைதனி லோய வாஞ்சைவைத் துழலு மென்மாய
மனத்தைநீ திருத்திக் கனத்ததூய் னீருத்தி வாய்ப்பநல் வினத்திடை யிருத்தி
யுனைநிதம் போற்று நினைவுநன் காற்று முணர்வு மெற் கருள்கதி யேற்று
முயர்குண நிதியே யயர்வறு துதியே யுறுசெழுங் கருணைவாரிதியே
யனையுமை பாலா முனைவடிவேலா வடியவர் தமக்கனு கூலா
வருவிகள் பல்குழ் தருசிவ கிரிவாழ் ஐயனே தெய்வநா யகனே. (2)

மூடரை வணங்கிக் கேடரை யிணங்கி மூதுணர் வினரொடு பிணங்கி
முயனெறி தாழ்ந்து மயனெறி வீழ்ந்து முடிவறு பலக்கட லாழ்ந்து
வாடலை விடுத்து நீடல் ரெடுத்து மணமெழ மாலிகை தொடுத்து
வசைபினின் பாத மிசையங் காத வகையணிந் துருகிமெய்ப் போத
வீட்டை செல்வப் பீடருள் சொல்வ வேறினியாவுள வில்வ
வேணிபர் மிகவே பேணிய மகவே வெம்பணி நெளி நெளிந் துகவே
யாடல் செய் பரியோய் பாடல்கொள் பெரியோ யாரண முந்தொடர் வரியோ
யருவிகள் பல்குழ் தருசிவ கிரிவாழ் ஐயனே தெய்வநா யகனே. (3)

கருங்கொடி பருந்து பருங்கழு கருந்து காரிய விருந்துதீப் பொருந்து,
கடும்பவக் காடு கெடும் புழக் கூடு கக்கிசப் பொக்கிச வீடு
சுருங்கவின்மோக நெருங்குமி ராகந் தொகுமிட மென்னுதித் தேகஞ்
சோருமுன் னின்னைச் சோநெறி தன்னைச் சொலிக் கொடுத்த தாண்டரு. னென்னை
மருங்கொளிர் செய்ய வளைந்தத் தழுவி மலர்களை யெறிந்தினி தாய்
மாதரை விரும்பி மதக்கர விலங்கை மருகுமத் தள்ளிவானையும் பெற்
றருங்கலை யெடுத்தக் காரவாரங் கொண் டனைதவி. னனையர வரிபோண்
றருவிகன் பலசூழ் தருசிவ கிரிவாழ் ஐயனே தெய்வநா யகனே. (4)

தருமதூ லெல்லை மருவிடா தொல்லை தழைந்தெழு சினங்கெட வில்லை,
தாமத மென்ற காமமு நின்ற தாபமுஞ் சமர்புரி கின்ற,
விருவினை யறியேன் நிருவருள் குறியே னெங்கன முய்வனே. சிறியே
னிவையுனக் கழகா நவைகளிற் பழகா வியற்கைதந் தென்னையாள் குழகா
வரவுமை தழுவி வளர்பல மதனை வருத்துபு தருக்குழை தாங்கி
வண்டலையேந்திக் தொண்டகங் கவர்ந்து வசம்பணி மாவிடை நடத்தி.
யரவமேற் கொடுமுத் தாரமுங் காட்டி யடுத்தி மலைவளைத் தரன்போன்
றருவிகன் பலசூழ் தருசிவ கிரிவாழ் ஐயனே தெய்வநா யகனே. (5)

பிரிவறுநேச மரிவையர் பாசம் பேசவொண் ணாததன் மோசம்
பிடித்திடிந் யாரே படித்திடு நேரே பின்னடந் துய்வர்பேய்ப் போரே
பரிவென வொன்றோ பெரிதுள. வன்றோ பாவிதே யனதிற்பட னன்றோ
பருவநா வீது வருமமா காது பாதுகாத் திடத்தடை யேது
தெரியவே யிசைமா தினைமணத் தலிணம் செழிக்குமெண் கணிவருந் திறத்தாந்
றிரண்டவா ரணங்கள் செறிந்தொலிப் பதனும் சென்றுகா வனத்திலே னுதவா
லரியதா மரைமே லாகவந்திடலா லலைமு முதவல்லா வயன்போன்
றருவிகன் பலசூழ் தருசிவ கிரிவாழ் ஐயனே தெய்வநா யகனே. (6)

தருங்கரும் பார மோங்குகங் காரஞ் சலமுதல் விளைசமு சாறத்.
தருங்கனா னந்தத் திருக்குரீன் பந்தத் தலைப்புகா துயயநின் சந்தப்
பூங்கழ லருளேநீங்கலி நெருளே பூத்தவே தாந்தமெய்ப் பொருளே
பூரணக் குருவே காரணக் கருவே புகலுரை கடைந்தசித்துருவே
தேங்கரும் பெடுத்துத் திருந்தவண் டினமேற் செறித்துமென் பூவையு மேந்திக்
திகழ்களை நடத்தி யிகமதிக் கவிப்பிறு சென்றுலாய். தரக்கயல் காட்டி
யாங்ககன் றவரை யலைத்திறுத் திறத்தா லங்கச வேட்குமொப் பாகு.
மருவிகன் பலசூழ் தருசிவ கிரிவாழ் ஐயனே தெய்வநா யகனே. (7)

வேர்பெரி தோடிச் சோர்வற நீடி விரிந்தமும் மலகிருண் மூடி
 விண்பகல் கழித்து மாண்பறி வழித்து மெலிவனோ வினைமுழு தொழித்துப்
 பார்புகழ் கனமுஞ் சீர்புனை மனமும் பத்தியு மளித்தனு தினமும்
 பாதுகாப் பாயே சோதிவேற் சேயே பாகியேற் குறுதுணை நீயே
 தேர்பரி யமரத் திரள்வலி புடைத்தாய்ச் சினமரும் பச்சிலை தோன்றத்
 திகிரிசெவ் வானி சிறுவனை தடிகத் திகையெடுத்தெதிர்மரு வலரை
 யார்வம தொடுசென் றலைத்தலாற் செங்கோ லரசர்தம் படைக்குமொப் பாகு
 மருவிகள் பலகுழ் தருசிவ கிரிவாழ் ஐயனே தெய்வநா யகனே. (8)

தக்கவ ிடையே புக்கவர் நடையே சார்வோ தனங்கவேள் படையே
 தாக்கநொந் துருகி யேக்கமும் பெருகித் தழைபவக் கனலினற் கருகிச்
 சிக்கட ரீனத் துக்கமதான திரைப்படிந் துழல்வனோ ஞானத்
 திருவமு தூட்டிப் பொருள்வழி காட்டித் திருந்தவாண் டருள்புலையோட்டி
 யெக்கலை கனும்பெற் றிறவினை யெறிந்தாங் கெதிர்மலங் காமைபுந் தழுவி
 யிலங்கிய தருக்காம் புலங்களை யடக்கி யிலைவிடுத் தனுதின முழைகொண்
 டக்கரை மனத்து டழுத்தலான் மவுனத் தருந்தவ முனிவரு மனை ய
 வருவிகள் பலகுழ் தருசிவ கிரிவாழ் ஐயனே தெய்வநா யகனே. (9)

மதிவலர் போலே முதிருரை யாலே மாத்திரம் பிதற்றிமேன் மேலே
 வஞ்சக விதமு நெஞ்சக மதமு மன்னினே னலதுனை நிதமுந்
 துதிபுரி சிலனே கதியெனு நிலனே தோய்வதெங் னனமினி னலனே
 தொடர்துணி பேற்றி யிடர்பிணி மாற்றிச் சுகங்கொடுத் தருண்மலர் தூற்றி
 விதிமுனி வரரு நிதிவளர் சுரரு மேதகு வித்தியா தரரு
 மிகப்பணி பாதா மகத்துவ வேதா வெஞ்சிறை விடுத்தமெய்ப் பேராதா
 வதிர்ந்தை செழிக்கும் பொதியிருள் கழிக்கு மணிநல மணிநிறை கொழிக்கு
 மருவிகள் பலகுழ் தருசிவ கிரிவாழ் ஐயனே தெய்வநா யகனே. (10)

சிவகிரிப்பதிகம்

முற்றிற்று.

உ

கந்தநாதன் றுணை

திருச்செந்திற் பதிகம்.

வாங்குமிடை யேங்கு மென தூங்குபுனை கோங்குமுகை மலர வாட்டி
யாங்குவிமி வீங்குமுலை தாங்குபவர் திங்குமய லீனத்து மின்னே
நீங்குமொரு பாங்குதனை யீங்குதவு தூங்குமிசை ஞிமிறண் டார்க்குந்
தேங்குலவு பூங்குவனை தேங்குவய லோங்குதிருச் செந்தி லானே. (1)

வேற்றுமையி னூற்றுமைநகர் சாற்றுதுணி வாற்றுணைகின்மெய்த்தாட் கேதொண்
டாற்றுபவரீ றுறுவரு கூற்றுவிளி மாற்றுவின்தெள் ளமுதத் தாவர
பூற்றுக்கிற் தூற்றுசிறு கீற்றுமதி தோற்றுசடை யுடையோர் பாலா
தேற்றுபொரு ளேற்றுவினை பாற்றுதவர் போற்றுதிருச் செந்தி லானே. (2)

முந்துகிழிப் பந்துகிரி பிந்துறமு னிந்துவளர் முலைபார் பாற்பட்
டந்துகளி னந்துனெலி னெந்துளல மந்துசலித் தலையாவண்ணர்
தந்துதய ரந்துடைமலிந் துசெறி கொந்துவிநி தண்கா வெங்குஞ்
சிந்துகதி ருந்துகலை யிந்துமுகில் வந்துதவழ் செந்திலானே. (3)

ஈறுபடு காறுமொரு சோறுமுண வேறுயிர்கட் கியார் பாற்போய்
வீறுபல நூறுதுதி கூறுபுநா டோறுமியான் மெலிகு வேணு
வூறுகலி மாறுவகை பேறுதவு நாறுபொழி லொளிர் வண்டார்ப்பத்
தேறுமலர் தூறுமது வாறுவய லேறுதிருச் செந்தி லானே. (4)

பாந்தநெறி வீந்தமன மாந்தநென லாந்தடியர் பாந்தசென் றேற்பப்
போந்தகலி நீந்தவர மீந்தருள்செய் கூந்தன்முகில் பொருவும் வள்ளி
காந்தவயி லேந்தமரர் வேந்தவச ராந்தகமை கனிவி னூர்ந்த
சேந்தகுண சாந்தமுதிர் பூந்தமிழ்கு லாந்தகைகொள் செந்தி லானே. (5)

சூலமணி காலனெறி கோலவலை யோலமுதிர் தாய வேலை
யாஹறு நீலமலர் சேலமுது போலவிழி யமைந்த மாதர்
மாலகல நூலறிவு சாலவருண் மூலமறை வழுத்த ஞான
சீலவனு கூலவுமை பாலவடி வேலதிருச் செந்திலானே. (6)

பையமத நெய்யவிறு சையமுலை நெய்யவிறு பவளச் செவ்வாய்த்
தையலர்கள் குய்யமதின் மைபலொடு நையவினித் தகுமோ நாயேன
பொய்யகல வையமிசை யுய்யவருள் செய்யமயிற் புரவி வேற்கைச்
செய்யமுரு கையவளர் மெய்ய்ப்பணி துய்யதிருச் செந்தி லானே. (7)

கன்றல்புரி நின்றவினை வன்றனைகள் குன்றமெழு கதிரோற்கண்ட
துன்றலென வின்றகல வென்றனுள நின்றறிவு துலக்கி யாள்வாய்
மன்றவள நன்றமர ரொன்றவிடை பின்றரிய வயவார்குழச்
சென்றமரி லன்றவுணர் பொன்றனி வென்றதிருச் செந்திலானே. (8)

ஆன்றுமலை போன்றுசுவை யூன்றுபெரு மூன்றுமயக் கான காட்டைச்
சூன்றுபொருள் சான்றுதமிழ் யேன்றுறவு தான்றுணிபச் சொலியான் மேன்மை
யேன்றுறவை கான்றுமுனில் கின்றுகதி ரோன்றுரகத் தெல்லை தாவித்
தேன்றுளிக ணான்றுபய னீன்றுபொழி ரோன்றுதிருச் செந்தி லானே. (9)

மேக்குமறை கோக்குமணி நாக்குரிசி லாக்குமல வீடாங்குடு
மூக்குமுனை லாக்குறைவு நீக்குபுமெய் வாக்குதவி முற்றுங் காப்பா
யூக்குமனி தூக்குபல பாக்குணை தாக்குயில வொகர மாடத்
தேக்குறறை போக்குநறு மாக்குவளை நோக்குதிருச் செந்தி லானே. (10)

வாழி.

ஏகபாதக்கட்டளைக் கலித் துறை.

மங்கலந் தானவ ரஞ்சித மானவ மன்னனந்தா
மங்கலந் தானவ ரஞ்சித மானவ மன்னனந்தா
மங்கலந் தானவ ரஞ்சித மானவ மன்னனந்தா
மங்கலந் தானவ ரஞ்சித மானவன் வாழியவே.

திருச்செந்திற்பதிகம்.

முற்றிற்று.

வ.
வடிவேலன் துணை.

பழநி நான்மணிமாலை.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தபரஞ்சிலாக்ய விபுதர்பரவுந் தனிமுதலே
சுபரஞ்சிதம்பெறு மெய்ப்பொருளே யுயர்சுத்தமதா
னபரஞ்சிதம்புக முன்பர்க்குதவு நயவருள்சே
ரபரஞ்சிவேழமுகனே நிற்பாத மடைக்கலமே. (1)

இதுவுமது.

நீதிரியும்பெறு பாவமுந்தொல்லைச் சிறுமையுமிப்
போதிரியும்படி நானுங்கருணை புரிந்தருள்வ
மாதிரியம்பகன் வண்டினஞ்சூழ மலர்நிறைபூம்
பாதிரிவேழமுகவன் செந்தாமரைப் பாதங்களே. (2)

இதுவுமது.

விசலைவேலை புடைசூழ்புவிதனில் வேளினது
பூசலைநீக்கு மறிந்தறியாமன்முற் போதுசெய்த
மாசலைவான துயர்தீர்க்குமொற்றை மருப்பருட்கட்
கோசலைவேழ முகவன்பொற்றாள்சிரங் கொண்டவர்க்கே. (3)

காப்பு—வேண்பா.

மணிமாலைக் கும்பதன வள்ளியன்பன் றன்னான்
மணிமாலைக் கின்பமிக வாழ்த்திப்—பணிவோர
கம்பகர வாரணமேற் காமுற் றிலங்குசெம்பொற்
கம்பகர வாரணமே காப்பு.

நூல்—வேண்பா.

நாதா வலங்கார நாயகா வின்னுமென்மேல்
வாதா வலங்கார வாணகையம்—போதார்
குழனிமலை தந்த குமரா வயல்குழ்
பழனிமலை யாய்கடைக்கண் பார். (1)

கலித்துறை.

பாரப்பருவ முலையார்மயலைப் பகைத்துகின்றான்
சேரப்பருவ ரலேந்தெனக்கருள் செய்விடையை
பூரப்பருவ ரலையுண்டவற்குமொன் றோதியலங்
காரப்பருவ தமதிற்குலாவிய காவலனே.

(2)

விருத்தம்.

வலனேபுரிந்து மருக்குலவுமலர்கூவி விடையமதிற்
புலனேகாம னிறுவினின்றான்போற்றித் தமியேன்பணிந்துநல்ல
பலனேபெறுதற் கருடகடைக்கண்பார்த்துக் கவலைநீர்த்தாள்வாய்
கலனேர்குடிக்கொண் முலைக்குறத்திகணவா வடிவேற்கரத்தானே.

(3)

அகவல்.

தானேவலைப்படு மானேபோலக்
காணுறாகத் தேனூரிளஞ்சொல்
விடந்திகழ்கருங்கண் மடந்தையர்கலவி
தனைமிகவிரும்பி யுணைநிதமறந்து
மதிதடுமாறி நிதிபலதேட
வொல்லெனவோடிவெம் புல்லரைப்பாடியு
மிழிவொடுதிரியுந் தொழில்பழகாம
லமிழ்தினுமதுரத் தமிழெனுமலர்கொண்
டுன்பதாம்புயத்தை யன்பினுற்போற்றிப்
புகழக்கருணை புரிவாய்
பகர்தற்கரிய பழமறைப்பொருளே.

(4)

வேண்பா.

பொருளிலங்கும் பத்தனத்தார் புன்மயனிக் கும்பத்
தருளிலங்கும் பத்தனத்தார் தம்மா—மருகனன்பாற்
பாடுபவர்க் கஞ்செல்வம் பாவிப்பா னைப்பணியோர்
வாடுபவர்க் கஞ்செல் வரோ.

(5)

கலித்துறை.

செல்வரத்தானே மயிலாடுமாலைத் தேவைமலர்ச்
செல்வரத்தானே யவுணர்படையைச் செறுத்துவென்ற
செல்வரத்தானே முருகனைப்போற்றல் செய்யார்நரகிற்
செல்வரத்தானே குவர்கெடுவாரித் திறநிசமே.

(6)

விருத்தம்.

மேகமெனுங்குழல் சீவிவகிர்ந்ததில் வேர்புணையிங்குத மாணார்மா
மோகநெடுங்கட லூடுனதன்பனு மூழ்கிமனஞ்செயல் சோர்வேனே
தேகபவந்தவிர் யோகர்வனங்கிய சேவடிதந்தெனை யாளாயோ
மாகிதைந்தவி லேகாருந்துயர் மாறவிளங்கிய கோமானே.

(7)

அகவல்.

மானேர் வரிவீழி மடமங் கையர்தம்
ஊனே குடிக்கொண் டுகடி தடமெனுங்
கொடும்பவம் விளையுந் தடம்பனை யதனுள்
உலப்பரு விதிவலிக் கலப்பையின் வசமாய்த்
தாமத குணந்தரு காமமாங் கயிற்றிற்
கட்டுண் டடர்மட முட்பெருங் கோலால்
இடிபட் டுழுக டெனமதி தளர்ந்து
காறடு மாறிக் கதியினை யிழந்து
மிடையுமுற் பவச்சேற் றிடைகிடந் துழன்று
வினே திரிந்தருள் பேணு தவர்காண்
மறைகளின் முடியீ துறைபாளு் சோதி
குர்வணி திகழ்புய சரவண பவனிரு
பாற்பங் கயத்தை யேதினந் துதித்து
வந்தனை புரிந்து மகிழ்மின்
சிந்தையி னினைந்தவை சித்தித் திடவே.

(8)

வேண்பா.

திடத்தருண் மீதுவருந் தேவா வருஞ்செய்
திடத்தருண் மீதுவருந் தேலென்—றிடர்ப்பிணிதீர்
வாமா விளங்குமரா மாலைபுரள் பொற்புயச்செல்
வாமா விளங்குமரா வா.

(9)

கலித்துறை.

வானத்தமர கனம்பனைகுழந்த வையாபுரியாய்
வானத்தமர ரரசேகினைத்த வரமருடு
வானத்தமர முகின்மேனியான்மரு காமலர்ப்பால்
வானத்தமர கதவல்கிபெற்றகண் மாமணியே.

(10)

விருத்தம்.

மணிமகுட ஸண்டர்சிவ தவமதுபு ரிந்தமுனி வரர்மவுனர் வந்து முறையே
பணியுமுரு கன்றனது திருவடியை யன்புகொடு பலதாரி னீன்று புகழ்வோ
ரணியுலகி லின்பமுற வெகுபொழுதி ருந்துதெளி வறிவினெடு பின்பு நமனார்
கணிதர்தமை வென்றினிய கருணைபெரு கும்பரம கதியினல னும்பெறுவ ரே. ()

அகவல்.

பெறுபே ரறிவெனு முறுபா கெறிந்து
பொங்குப தேசமா மங்குசந் துறந்து
கழிபெருங் காமங் கஞ்சின மயலெனும்
இழிவுடை மும்மதம் பொழிதர வுலக
பாசமா கியமுக படாத்தினி லமைந்து
தொடர்ந்திடு மெழுபவ விடங்கணி தாங்கி
மைதோய்ந் தடுதொழின் மறலீபோற் கறுத்து
நெய்தோய் வேலென நீண்டிரு குழையொடு
பொருதுமென் குழிழின் புறமறிந் தொதுங்கி
முழுக்கொலை களவு பழுத்தொளிர் தடங்கண்
மங்கைமார் புளகிதக் கொங்கைமால் வரையைக்
கண்டே நுகர்பொரு ளுண்டென விரும்பிச்
சார்பினிற் சென்றித முறலை யருந்தி
நயங்கெடு மல்குந் பயம்பினில் வீழ்ந்து
புத்தியு மருண்டு தத்தளித் துழன்று
தூணைர் கரதல மாணார் களிநென
வீணை கலங்கு மெய்மதி யிலர்காண்
மிகத்தவ மியற்றிய வகத்திய முனிக்கொரு
பொருளினை யோதிய திருவருள் வாரிதி
வானவர் புகழ்த் தானவர் படைகளை
வென்றுமீண் டுளமகிழ்ந் தன்றுகோ பதிக்குத்
தணிவறு சுடரெறி மணிமுடி சூட்டிய
முருகன் சிவசண் முகசர வணபவன்
சங்கினை முயிர்த்த தரளக் குப்பையைப்
பவளவாய்ச் செங்காற் பசியபொற் சூட்டு
நன்னிறத் தூவி யன்னமுங் குருகுந்

தஞ்சினை யாமென நெஞ்சினு ணினைந்து
வந்தடை கிடக்குஞ் சுந்தாச் செழுநீர்க்
கழனிகள் சூழ்ந்த பழனியங் கிரிவாழ்
போத சொரூப புனிதன் றனதிரு
பாதபங் கயத்தைப் பணிவீ ராயின்
அகில தலத்தினி லரும்பினி யின்னிச்
சகல வெறுக்கையுந் தாம்பெற் றமர்ந்து
பின்பு சுவர்க்கப் பெருநக ரெய்தி
யங்குள போக மெலாமனு பணித்து
மாலோன் பிரமனும் வாழ்த்த
மேலாம் பதத்தினில் வீற்றிருப் பிரே.

(12)

வேண்பா.

பிரமரு மானலத்த பெட்புழுலை யம்பிகைகிங்
காரமரு மானலத்த கம்பொருதன்—சீரடியை
வந்தித்த வந்தவீர்வான் வாழ்த்துநர் மனத்துறுபு
யந்தித்த வந்தவீர்வா னால்.

(13)

கலித்துறை.

ஆலத் திருக்கும ராவல்கு லுங்கொடி தானவீர்தர்
சாலத் திருக்கும ராகுமுஞ் சேர்பெண்க டம்மைவிட்டுச்
சீலத் திருக்கும ராமுரு காநெறி செப்புமறை
மூலத் திருக்கும ராவணி யாயென்முன்னுநெஞ்சே.

(14)

விருத்தம்.

சேலினை வெறுத்து வேலினைச் செறுத்துச் செறிவிடத் தீனுங்கறா கறுத்துச்
செவ்வரி பரந்து வெவ்வினை சுரந்து சித்தர்த மனத்தையும் கருந்து
கோலமை தீட்டிக் காலனை வாட்டிக் குலவிய மதர்விழி காட்டிக்
கொண்டையு முடித்துச் செண்டது பிடித்துக் குயில்பொரு மினியசொற் படித்து
மாலைகள் வேய்ந்து மேலெழில் வாய்ந்து வருமட வார்தமைத் தோய்ந்து
மறந்தரு தீது பிறந்தலை யாது மகிழ்வுற வருள்செயிப் போது
காலை டோறுஞ் சோலைபி னாறுங் கவ்வையாற் பயிர்வனா யீறுங்
கழனிகள் சூழும் பழனியில் வாழும் கர்த்தனே நிய்யகா ரணனே.

(15)

அகவல்.

நேமிகள் புடைசூழ் பூமியின் மீதே
யன்னைதன் வயிற்றிற் றுன்னிய கருவாய்ப்
பகருமுந் தூறு பகல்சென் றதற்பின்
பிறந்துட னவ்வுழி சிறந்திடு முறவோ
ரேனையோ ரெடுத்துச் சேருவ்வாய் புகட்டி.
மாதிடம் பெறவே சோதிடம் னினவி
மனமது மகிழத் தனவமிர் தருந்தித்
தவழ்ந்து நடந்து தான்வினோ யாடி
யற்புத மழலைச் சொற்பல பயின்று
சிறுரொடு கூடி நழுமவர் சூழிக்
கலனுடை யணிந்து கலைசில தெரிந்து
வாலிப வயதாய் மதன்களைத் தொடரக்
காமங் கனிந்து கலவியை நினைந்து
கொலைசூழி யிருந்த விலைமடந் தையர்த்
மனைதொறும் புகுந்தவர் மயலிடை விழ்ந்து
பொருள்புய வலிகன மருமைத னிளமைபும
வறிதே யிழந்து மதியினை மறந்து
சின்னாட் சன்னைகள் செய்தலைத் துழன்று
மூப்பினி லுயர்ந்து முக்கால் படைத்து
நரைத்துட றளர்ந்து நடுக்கமுற் றெல்கி
யிரும லினைப்புப் பொருமலா லுலைந்து
தாழ்வாய் லனைந்து போழ்வா யாகிப்
பொருந்திய வினையால் வருந்திடு மிந்தப்
பொய்யுடை வாழ்வை மெய்யென விரும்பி
யுனதடி யேனு முளமெலி யாம
லின்பநல் வறிவை யெனக்கருள் புரிந்தே
யனுதின மெனைநீ யாள்வாய்
மனுமுறை வழித மெனனசற் குருவே.

வேண்பா.

வேலா வலையமன மின்னார்மா றீர்த்தருள்கூர்
வேலா வலையமன மின்னுசெங்கை—மா லும்
விழுத்தவரும் வள்ளிதலை மென்மலர்வந் தோனும்
வழுத்தவரும் வள்ளிதலை வா. (17)

கலித்துறை.

தலைவ னமலை புதல்வன் பவளத் தடஞ்சடையின்
றலைவ னமலை யரற்குட் பொருள்சொலுஞ் சற்குருதி
தலைவ னமலை முலைவள்ளி யன்பன்பொற் றுண்மிசைக்கா
தலைவ னமலை வதுதீர வைத்துத் தவஞ்செய்நெஞ்சே. (18)

விருத்தம்.

சேத னப்பொருட் டேட மறிந்துநெஞ்
சேத னப்பொருட் டேசெவி னென்வரு
மாத ரச்சம வேலனை வாழ்த்தியா
மாத ரச்சம வாவைவிட் பெய்யவே. (19)

அகவல்.

வேரிசூழ் பங்கய மென்முக மலர்ந்து
காரிதழ்க் குவளையங் கண்ணினை விழித்து
நயமிசு நறவ வெயர்வது சொரிந்தங்
கெழுந்துள வள்ளைக் கொழுஞ்செவி குலுக்கி
யமுதமீ தூறிய குமுதவாய் பொருந்தித்
தண்ணுறு தரள வெண்ணகை திருந்திப்
புனனறுங் குமிழிக் கனதனம் படைத்து
வந்தடர் சைவலக் கொந்தள மலைய
நந்தெனுந் தூய சுந்தர மார்ப்ப
மற்றொரு பூங்கொடிச் சிறுநிடை யொகியச்
சிறந்திடு சிறையனம் பறந்திரி தருமொளி
சிலம்பென விளங்க நலம்பெறு கணவர்தந்
தடம்புய ம்ருவிய மடந்தையர் நிகர்க்குமீ
வாவிசேர் சிவகிரி மேவிவாழ் குருபா
நாதவி நோதமெய்ப் போதசொ ருபா

துன்னுமிவ் வுலகினின் மன்னுபல் னுயிர்க்குக்
கடாகூழற் றுதவும் சடாகூரப் பொருளே
தொடர்பவ துன்பக் கடலிடை வீழ்ந்து
கரைகா னுமற் கலங்கி வருந்துமிந்
நாயேன் றனக்கு நல்வழி காட்டித்
தாழ்மனந் தேற்றி யூழ்வினை மாற்றி
நிதமுனைப் போற்றி நினைய
மதிக்கொடுத் தருள்வாய் வள்ளிமோ கனனே.

(20)

வேண்பா.

மோகமட மானார் முதுமயல்விட் டுப்பெருஞ்சே
மோகமட மானார் மருகனிகழ்—வாகியமுப்
பாத கமலம் பவமிகந்தோர் பா னுறைவேள்
பாத கமலம் பணி.

(21)

கலித்துறை.

கமலத் தனத்தன கந்திர்த்த நாதன் கடற்றுயின்ற
வமலத் தனத்தன மென்கந் தரவள்ளி யன்பனன்பர்
விமலத் தனத்தன லார்புன் மயலில் விழார்வினைதந்
சுமலத் தனத்தன ராலெசெல் லார்கதி கூடுவரே.

(22)

விருத்தம்.

வரத்தானைப் புயல்வணன்செல் வரத்தானை மிகுந்தபுகழ் வளர்வே லான
தரத்தானைக் குகனைமெய்ச்சந் தரத்தானைக் கமலமெனத் தயங்கீ ராறு
கரத்தானைப் பிறைதவழ்சே கரத்தானைக் கனையானைக் கருனை சேர்நேத்
திரத்தானைச் சடாகூரமந் திரத்தானைப் பணிந்துவினை தீர்ப்பாய் நெஞ்சே.

(23)

அகவல்.

சேணுறு பெரியரைத் தேமாங் கணியும்.
பெட்புடை வருக்கையின் முட்புறக் கணியு
நிரம்பிய விரிதலை யரம்பமென் கணியுந்
தாமே பழுத்துத் துதும்பிப் பொழிதரு
மம்முது வேதன் மூம்முது மாசு
விரும்பிசை மிடற்றுச் சுரும்பின மணிகொடு
படர்ந்துள தோற்ற மிடங்கணி யாகக்

சோகவெம் மிடியெனும் பாகனை யெறிந்து
 செழுங்கதிர்க் கற்றையஞ் சீகர மலைத்து
 விடாப்பெரு நிறைமுக படாத்தினி லமைந்து
 பூமக டன்களி றுமென விளங்கும்
 வயல்குழ் பழனி மலையில்வீற் றிருக்கு
 மருமறைப் பொருளே யடியர் கண்மணியே
 யின்பமே விளைந்த வினியசெங் கரும்பே
 மலைத்தவிண் ணவர்வினை தொலைத்தநன் மருந்தே
 துதிப்பவர் மனத்தினு ளுதிக்குமெய்ச் சுடரே
 மருவுக்குஞ் சரிக்கு வாய்த்ததென் ளழுதே
 தினமு முனது திருவருள் புரிந்து
 தமிழேன் கலலை தணிப்பாய்
 கமழ்பூங் கடம்பணி கனகதிண் புயனே. (24)

வேண்பா.

புயலனைய மேனிப் புனிதன் படைக்குஞ்
 செயலனைய மேனித் தியர்க்குஞ்—துயர்தவிர்த்த
 தேவா சுகந்தந் திடம்புனைமார் பாமின்மீ
 தேவா சுகந்தந் திட. (25)

கலித்துறை.

திடத்தா னவரச லத்தையும் வாட்டிவெண் சீற்றமதோற்
 கடத்தா னவரச னுக்கருள் செய்த கனகொடிக்குங்
 குடத்தா னவரச வேழமென் சொல்வள்ளி கோனருடம்
 மிடத்தா னவரச னிக்குரற் கூற்றையு மெத்துவரே. (26)

விருத்தம்.

துவரனைய விதழமிர்த வசனவனி தையர்சிறிய சுகசலதி யிடைவி டுவையோ
 பவமருவு கயவாப்பிசை தினமுமது ரிதமொழுகு பலகவிதை சொலவி டுவையோ
 தவமுனிவர் பரவியநின் மலரடியை யடிமைமதி தனிநிறுவ வருள்பு ரிவையோ
 உவமையறு முனதுதிரு வுளமகிமை யெவரறிவ ருலகுபுகழ் பரம குருவே. (27)

அகவல்.

குருமணி கொழித்து வருமணிநெடுந்திரை
 மொய்த்தபாற் கடலிடை மெய்த்துயில் கூர்ந்த
 மான்மக பதிதிரு நான்முகன் முதலா
 மெண்ணரு மிமையவ ருண்ணிறை மகிழ்வொடு

பரவி நெருங்கிப் பணிபுந் தோறும்
வயங்கிய பைம்பொன் மருடந் தோய்ந்துந்
தண்டைகண் கிணிசிறு சதங்கைநூ புரங்கள்
சிலம்புற வணிந்தும் புலன்களைந் துயர்ந்த
நேசர்மென் மலராற் பூசனை புரிந்துஞ்
சிவந்தநின் பாத தீவ்யதா மரையை
மனத்தி னுளிருத்தி வாழ்த்த
வெனக்கருள் புரிவா யின்பாநா யகனே.

(28)

வேண்பா.

நேமிசூந்த மாதிகொண்டு நேரெதிர்த் துரைவென்று
தேமிசூந்த மாலையும்பர் சீர்புரந்த—சாமியெங்கள்
செந்தில்வந்தி நெஞ்சுக்கன்செ மும்பதங்க ணம்புகின்ற
புந்தியன்பர் தம்பவங்கள் பேரம்.

(29)

கலித்துறை.

பவங்கண் நோயு மனுசாது வஞ்சம் படர்ந்தமது
பவங்கண் லார்கொடும் பாசஞ்செல் லாதுபைந் தேன்கணிரம்
பவங்கண் மார்செய் வினையும் பழனிப் பரனருளின்
பவங்கண் னீன்ற சுகன்றாண் மனத்துள்ளைப் பாரகத்தே.

(30)

விருத்தம்.

கத்துதிரை நத்துதவு முத்துகள்கொ ழித்தலைக டற்புலித னிற்கருதி நா
னித்தியமு னைத்துதிசெ யச்செயவொ ரற்பமுநி னைத்தனையி லைந்தரும மா
அத்தர்மகீழ் வுற்றினிய புத்திரார்வ ருத்தமத கற்றுதல்வ முக்கமல வோ
எத்தனைவி தத்தினி லு ரைப்பினுமவெ றுப்பினொடி ருப்பதென்ம லைக்குமா னே

அகவல்.

மலைக்கு மனத்தையோர் நிலைக்கு னிறுத்திக்
களபசந் தனமணி புளகமந் தரமுலைக்
கயல்கிழி மடவார் மயலினை யொருவிப்
புலிபொருள் வெறுத்துப் பொய்கொலை யிகழ்ந்தே
யுலர்நரு சருகொடு பலகணி துகர்ந்தைம்
புலன்களை முனிந் துயர் நலம்பெறு தவஞ்செயு

மிருடிகள் பர்வுங் கருணையங் கடலே
யன்பரை வளர்க்கு மின்பமா முதலே
பெங்கணு நிறைந்த துங்கபூ ரணனே
அருண கிரிக்குமுன் பரகதி கொடுத்தா
யப்பரா நெடுஞ்சடை முப்புரந் தகற்கு
மகத்துவ மிருத்தி வகத்திய முனிக்குங்
கருதரு முண்மைப் பொருளினை மொழிந்தாய்
திடத்தமிழ் வலவந் கிடர்த்தாய் தீர்த்தாய்
வரிச்சிறை யறுகா லரிக்குல மமர்ந்து
கடிகமழ் பொன்னிறப் பொடியிடை தோய்த்தங்
கொழுகை யவிழ்த்து விளரிகள் படித்துத்
துளிமது வருந்திக் களிசிறந் துறங்கு
மெழிலார் கற்பகப் பொழில்லு முலகின்
மேவிய சுரர்க்குத் தீவினை தவிர்த்தாய்
நிதிநித முனது பதமலர் பணியு
மடிமையை யாள்வ தரிதோ
வடிவுறு மான்மகண் மருவுகா தலனே.

(32)

வெண்பா.

தலமந் தரந்திகைக்குந் தானயமுந் றோங்க
வலமந் தரந்திகைக்கும் வண்டோட்—கொலையவுணர்
மெத்த மலைத்தே வெருவவென்றோய் மாதவர்பூ
சித்த மலைத்தே சிகா.

(33)

கலித்துறை.

காதலங் கார முலைமறைத் தேவிழி காட்டிவருந்
திதலங் கார நகையார் வலையினுட் சிக்குவரோ
போதலங் கார மறையோனைக் குட்டிய பொற்கரத்தான்
மாதலங் காரகல் வானெங்க ணுந்திகழ் வானன்பரே.

(34)

விருத்தம்.

வானம் திப்பிறை வார்பவ ளச்சடை மாஹி லற்குமுணை
ஞானமொ ழித்திற னேதிய சற்குரு நாதவி ணைத்தொடர்பா
லினர்த மைப்புக ழாமலு ணைத்தொழ வேழைம னத்துயர்சி
தானதொ ழித்துவி வேகமெ னக்கரு ளாதிம ஹப்பொருளே.

(35)

அகவல்.

பொருளினதென் றறியாப் புன்மையேன் மனத்து
 ளிருளினை யகற்றி யின்பமெய்ஞ் ஞானத்
 திருவிளக் கேற்றித் தினமுமஃ திலங்கநின்
 னருளெனு நெய்வார்த் தவ்வுழி வந்து
 குடியிருந் தென்னை யடிமைகொண் டாள்வா
 யக்கரி யம்புலி யறுகு மணிந்து
 மன்னிய கனமறை மாறொரு புறந்தழி இச்
 சிவகலை யேந்திச் சிவன்றனைப் போன்றும்
 வளையுந் திகிரியு மருவத லாலு
 நெடுந்தவர் கண்டக நெருங்குத லாலும்
 வனங்கொள லாலு மாலைன நின்னு
 மெண்கணி யங்குற ளிருங்கலை யினங்கை
 வாழ வாரணம் வளரப் பாரித்
 தன்ன முயர்த்தோன் றன்னை நிகர்த்துங்
 கோகில மொலிப்பக் கொழும்பலந் தாங்கி
 மகிழ்வேயந் ததனான் மதனை நேர்த்துந்
 தகுருரு காடத் தகரமா மேற்கொண்
 நெத்தண்ட முந்தொட் டென்றனைப் போன்று
 மிலகிய பழனி மலைதனி லுறையு
 நித்தியா நந்த நிமலசொ ரூபா
 வுத்தியா னத்தோ நெழ்கொந் தளகத்
 திறல்வடி வேற்கட் குறமகள் புளகக்
 களபமென் முலைதோய் கனக தடம்புய
 துங்க மனோகர மங்கள் லோலா
 சிறைவரிச் சுரும்பர் நிறைமது வருந்திப்
 பராகம் பூசி யிராகம் பாடிக்
 கணங்கொடு பயில்பைங் கடம்பின்
 மணங்கமழ் தொடைபுரண் மார்பசுந் தரனே.

(36)

வேண்பா.

தரங்கவலை மாறவரந் தந்துலங்கு வானோர்
 தரங்கவலை மாறவரந் தந்து—புரந்தவுணர்
 கன்று மறவா கவந்தொலைத்தோன் றன்னைநெஞ்சே
 பென்று மறவா திரு.

(37)

கலித்துறை-

இருதனர் தந்தமி னூசிமிழ் கண்கணை யின்பநடை
மிருதனர் தந்தமி சைந்தழுத் தம்பொரு வேசையர்பாள்
வருதனர் தந்தமி கைப்பிணி தேடு மயலகற்றிக்
கருதனர் தந்தமிழ் கற்பித் தருள்சுரர் காவலனே.

(38)

விருத்தம்.

காவலருமலர்மதுவுண்டனிகள் பாடக்களித்து மயினடிக்கவன்னங்கருதிநோக்கு
மாவளஞ்சூழ்பழனிமலைமுருகாசற்றுமனமிரங்காவகையேதுவாதோருதோ (டோ
பாவிவழுத்துதல்செவிகளாதோவொன்றும்பகராயோவுனக்குமெற்கும்பகைமுன்னுண்
நீவருதற்கிதுதொலையோதருமந்தானோநீன்கருணைமதுரிதமேகிறைந்ததேனே. (1)

அகவல்

தேனின் முரன்று செழுமது வருந்துங்.
கானமர் சினைமலர்க் கத்திகை மிலேந்து
தழையகிற் புகையுந் தகரமு மனோந்து
புழுகுமான் மதமும் பொலிவுற நீவிக்க
கொண்டலுந் தெண்டிசை கொழித்ததெள் ளறலும்.
விண்டொடு பொழிலும் வெள்கநெய்த் தொழுதி.
நிறையிருள் வளர்ந்த நீள்கருங் குழலுங்.
கறையிகந் தவிப்பிறை சிறைகிடந் தனைய,
நிருநது லுந்திண் சிலையென வளைந்த.
புருவமு மறவி போற்கொலை பயின்று
திறத்தவேற் படையினை வெறுத்துமை தோய்த்திரு,
புறத்திலுந் தாவிப் பொருவரி விழியுங்.
குமிழுமென் மலரெனக் குலவிய மூக்கு,
மமர்செயு மதன்ற னழகுநோக் குதற்குக்.
தொகுத்தநான் மறையோன் ரெல்லெனா. எதனில்
வகுத்ததர்ப் பணமென வயங்குக போலமும்.
வள்ளாவார் செவியும் வனமுருக்கிதழுங்.
கள்ளவி ழாம்பற் கவினுறு வாயுந்
தண்ணில வெரிக்குந் தாளவெண் ணகையும்.
பண்ணினு மதுரப் பசங்களி மொழியும்.

விழுமிய கிரண முழுமதி முகமும்
 வழுவகல் வளைபோல் வாய்ந்தகந் தரமுந்
 கரும்பெனத் திரண்ட கனதடம் புயமுந்
 திருந்துமம் புயத்தைச் சேற்றிடை விழ்த்திக்
 கடகமுஞ் சரியுந் கனககந் கணமுஞ்
 சுடர்மணி பதித்த தொடியுமீ தணிந்த
 கரமும் பவளக் கழகையிற் சிறந்த
 விரலுஞ் சிகர மேருவைச் சினந்தெண்
 பொருப்பினே டெதிர்த்து புகர்முக வேழ
 மருப்பினைக் கடிந்து வாகைகொண் டமிர்த
 குடத்தினைப் பழித்துக் குவிந்தடி பரந்து
 புடைத்திறு மார்து பூரித் தெழுந்தந்
 கிடங்கொடு ததும்பி யிணங்கிய சுணங்கு
 படர்ந்துமா தவத்தினர் பலரு மயங்க *
 முனைகறு கறுத்து முதிர்ந்தசெஞ் சார்து
 பனிநீர் களபம் படைந் திமிர்ந்து
 வாரணி யணிந்து மகரயா முனைத்த
 பூரண மோகப் புளகித முலையு
 மெழும்பின தொழுக்கென விசைந்துவு ரோமமு
 நறும்புனற் சூழிகிர் நலங்கொ ணுடியு
 மிளைஞர்தம் மனஞ்சென் றேறுதந் கடைத்த
 வளமிகு படியென மருவிய மடிப்பு
 மாலினர் தனிரினு மழகிய வுதரமு
 நூலினு மெலிந்து நுடக்குசிற் றிடையும
 புடைவை தாங்கிப் புடையகன் றரவின்
 படசிகர்த் திழைகள் பயில்கடி தடமும்
 நயந்தவ ரம்பையை நகைத்துயர் தொடையும
 ளியன்கினை வராலெனு மென்கணைக் காலு
 மனிச்ச மலரை யனுங்கிய சேநகந்
 தனைக்கடு கடித்துமாந் தனிரினை வாட்டிச்
 செய்யபஞ் சூட்டிச் சிஸ்ஸிச் சிலம்புந்
 துய்யுகண் கிணியுந் தொணித்தபொற் பதழு
 ழுண்ணநன் ணுடையு மின்னலி னியலுந்

தன்னிய வஞ்சத் தொழிலு மாயமும்
 பெற்று விளங்கிய பெண்களை விரும்பிப்
 பற்றிய மயலாற் பரிதபித் துழன்றுங்
 காலேக டோறுங் கனல்வனீர் தெரியும்
 பாலையே போன்ற லீலையில் வீழ்ந்துஞ்
 சிலரை மிகழ்ந்துந் தீயரைப் புகழ்ந்துஞ்
 சால்வருந்தித் தளர்த்தலை யாம
 லுன்றனைக் கருதி புவந்துபே ரின்பத்
 தென்றமிழ் பாடிநின் சேவடி பரவி
 வந்தனை புரிய மதியெனக் கருளிச்
 சிந்தைவெங் கவலை தீர்த்தெனை யாள்வாய்
 பழநா புரிவாழ் பரமசொ ரூபா
 குமகா புனிதா குமரச டாட்சர
 முதல்வா சிவசண் முகசர வணபவ
 சதாமா மறைமுடி தன் லுறை குரூபா
 தெய்வகுஞ் சரிபுணர் திவ்யவி னோதா
 சைவமென் பெயருடைச் சமயவா னந்த
 மோனகெம் பிர முழு மெய்ஞ்
 ஞானதண் டாயுத் நாதா வினைந்தே.

(40)

வாழி விருத்தம்.

முருகன்வாழி நிமலவேத முதல்வன்வாழி மோனமே
 கருதும்போகர் மனசின்மேவு கமலபாதன் வாழிசீர்
 தருகலாய் மயிலும்வாழி சமரவே லும் வாழிமான்
 மருகன்வாழி பழனிஞான வரதன்வாழி வாழியே.

வேறு,

அருண்வொன்சடை முடியில்வெம்பணி யவிர்செழும்பினைருகுமோள்
 படிமர்தஞ்செவி தனிவரும்பொருள் யகருமிக்கிதன் வாழிசீர்
 கருணைதங்கிய நயனபங்கய: கணகதின்புயன் வாழிவான்
 மருவுமங்கையர் தொழுவருங்குற வனிதைகுஞ்சரி வாழியே.

பழனிநான்மணி மலை முற்றிற்று

உ

குமரன் றுணை.

திருப்பழனி வெண்பா.

காப்பு—வெண்பா.

திருமேவும் பைந்துளபத் தேனலங்கன் மார்பன்
மருகோன் பழனிவெண்பா மாலைக்—கொருமாரன்
கைக்குஞ் சரமுகத்தான் கட்டமூலுய்த் தானருள்செங்
கைக்குஞ் சரமுகத்தான் காப்பு.

நூல்.

மின்னூர்வெண் மாமதியும் வெங்கதிரோ னுந்தொழுது
பன்னாளுமேத்தும் பழனியே—யொன்னார்
மனந்தடுமா றக்கரத்தார் வைவேலாற் பண்டு
சினந்தடுமா றக்கரத்தார் சேர்பு.

(1)

அம்முகில்விண் மானகையொத் தாழியுண்டன் னுள் குழல்போற்
பம்மிமழை பெய்யும் பழனியே—பெய்மைநிலை
நாட்டுங் கருத்துடையார் நாடோ றும் வஞ்சர்தமை
வாட்டுங் கருத்துடையார் வாழ்வு.

(2)

மாலாநீ விழ்வதுபூ மாதெவ் ஷயிர்க்குமுலைப்
பாலாநீவ் தொக்கும் பழனியே—கோலவரிப்
புள்ளமருந் தாமமலர் பொற்புயத்தார் முற்பவத்தைத்
தள்ளமருந் தாமமலர் சார்பு.

(3)

வாய்ந்தமலை வெள்ளநல்லோர் வண்புகழ்போ லோங்கியெங்கும்
பாய்ந்து நிரம்பும் பழனியே—பாய்ந்துதொழா
வஞ்சத் திருக்குமத்தர் வண்டினிதி ராடியார்
நெஞ்சத் திருக்குமத்தர் நேர்வு.

(4)

வார்தடத்தா றந்தியபன் மாமணிவான் விற்கெதிர்விற்
பாற்சிடித்த தொக்கும் பழனியே—போர்வினைக்குஞ்
செங்கட் குறவர் திருக்குலமா னண்பரன்பர்
தங்கட் குறவர் தலம். (5)

தத்துபுன லார்ப்புமள்ளர் தாமுமுமார்ப் புந்தியையோர்
பத்துநிறைந் தோங்கும் பழனியே—முத்தருளர்
தங்கவரு மாதரத்தார் தானவர்த மாவிழுமு
துங்கவரு மாதரத்தார் தோய்வு. (6)

கூடிவய ரேறுமணி கொண்டிறைப்ப தென்னமள்ளர்
பாடிவிரை தூற்றும் பழனியே—தேடிமிக
வீரூ னனத்தார் விபுதர்கம லத்தர்புக
ழாரு னனத்தா ரகம். (7)

வண்ணநெடுஞ் சோலைமலர் வாய்விண் மெழந்தசெந்தேன்
பண்ணைதோறும் பாயும் பழனியே—விண்ணவர்கு
ழாறுபடை வீட்டினு ரன்றவுணர் கொண்டவஞ்ச
மாறுபடை வீட்டினுர் வாழ்வு. (8)

மெள்ளக் கடைசியர்கான் மென்களங்கண் டாமைநந்து
பள்ளத் தொளிக்கும் பழனியே—புள்ளத்தின்
மோனம் குறையார் முனைவருவார் பாவிகன்பாற்
ருனம் குறையார் தலம். (9)

மாவயனீர் தோங்கடைசி மார்நிழலை மள்ளர்புன்ற
பாவையரென் தேத்தும் பழனியே—பூவயன்மால்
யோக முனிவோ ருளமகிழத் தானவர்தூ
ளாக முனிவோ ரகம். (10)

கொங்கவிழ்பூம் பண்ணைநல்லோர் கொண்டிறை செல்வமென்ப
பைங்கதிர்பெற் றோங்கும் பழனியே—பொங்குமொளி
தங்கா னனங்களைந்தார் தந்தகந்த ரன்பர்பந்த
வெங்கா னனங்களைந்தார் விடு. (11)

மீக்கநெற்கொய் தேதொழுவர் வேயந்துளபோர் பஸ்கிரிபோற்
பக்கமெலாந் தோன்றும் பழனியே—தக்கபொரு
ளொன்றதுகண் டங்கறுத்தார்க் கோதினர்வெஞ் சூர்மரமாய்
நின்றதுகண் டங்கறுத்தார் நேர்வு. (12)

சீரெருமை யேற்றாற் றெளிக்குநெற்போர் கார்தவழ்பொற்
பாரவரை நேரும் பழனியே—வீர
மடுத்து வருமயிலா ரன்றுகிர வஞ்சு
நடுத்து வருமயிலார் நாடு.

(13)

சொற்பழுது தீர்த்திரப்போர் துன்பறத்தந் தஞ்சகட்டாற்
பற்பலர்விட் டெய்க்கும் பழனியே—பொற்பதுமக்
கைக்கும் பதனத்தார் காதுவில்வீ ழாமலெனை
வைக்கும் பதனத்தார் வாழ்வு.

(14)

செங்கயல்வாட் கண்ணார் திருமணிமா டங்கடொறும்
பங்கயமான் மேவும் பழனியே—துங்கவுல
கெல்லா மதிக்குமர னீன்றசுதன் வஞ்சுகர்பார்
செல்லா மதிக்குமரன் சேர்பு.

(15)

திங்கட் பிறைபொழின்மேற் சேர்தொறுங்கொக் கென்றுகெண்டை
பங்கத் தொளிக்கும் பழனியே—தங்கத்த
மைக்குஞ் சரிகொழுநன் மாமணிமின் னுந்தொடிசூழ்
கைக்குஞ் சரிகொழுநன் காப்பு.

(16)

ஆடலனங் காண் வலர்தேன் பொழியவண்டு
பாடமயி லாடும் பழனியே—நாடரிய
வேதங் கடந்தார் விரிகடலுண் டோற்குனிய
போதங் கடந்தார் புரம்.

(17)

வீறியபூ கக்கனிகள் வீழப் புனல்வானை
பாறியுக்கிலும் பழனியே—பேறினிய
பத்திவரத் தேரகத்தார் பைந்தமிழுவல் லோர்பரவுஞ்
சித்திவரத் தேரகத்தார் சேர்பு.

(18)

தண்பதும முத்தந் தனைக்கருவென் றோதிமங்கள்
பண்பினெடு காக்கும் பழனியே—வண்பிழைக
மரத் துதித்துவந்தார் சிந்தைதனில் வாழ்பரமன்
முரத் துதித்துவந்தார் சார்பு.

(19)

கோட்டகமாந் தாய்முகிழ்மென் கொங்கை முகமலர்ந்து
பாட்டனிகட் கூட்டும் பழனியே—பூட்டுகன
வட்டவிர தத்திருந்தார் வாடமுனிந் தாழடியா
ரிட்டவிர தத்திருந்தா ரில்.

(20)

வில்லெடுத்த வேளை விளிப்பதுபோற் சூதமெல்லாம்
பல்லவக்கை காட்டும் பழனியே—செல்வமுற்று
வாழும் பரங்கிரியான் மண்ணளந்தோ னும்பணிந்து
சூழும் பரங்கிரியான் றோய்வு.

(21)

சேணகழிற் கெண்டைபுவி சீறிவிண்ணின் மேல்விடுத்த
பாணமெனத் தாவும் பழனியே—பூணுவளை
யாரத் தமைவர் னளகவுள்ளி சும்பதன்
பாரத் தமைவான் பதி.

(22)

காந்துகதி ரைத்திருமால் கைத்திகிரி யென்றிடங்கர்
பாந்துபரி கஞ்சுழ் பழனியே—யேந்துமுலைக்
கோட்டமர மாணர் குழாம்பணிவள் ளிக்காக
நீட்டமர மாணர் நிறைவு.

(23)

இச்சைமட வார்முழற்குட் டின்புகைகா ரென்றுகுன்றிற்
பச்சைமயி லாடும் பழனியே—வச்சிரற்கு
விண்ணளித்தா ரம்புயத்தார் வேதன் சிதைதவிர்ந்தார்
பண்ணளித்தா ரம்புயத்தார் பற்று.

(24)

வான்மணிமா டங்கனிற்கார் மால்பாற் கடலமர்ந்த
பான்மையென மேவும் பழனியே—மேன்மைதரு
போதமுடி வானோர் புனிதருங்கா ணாத்தூரியா
தீதமுடி வானோர் செறிவு.

(25)

வேறு.

வெய்யவனாற் காய்ந்துநெர்த் வெப்பக்ற்றல் போற்கொடிகள்
பையமதி தோயும் பழனியே—பொய்யறவர்ச்
சித்தஞ் சலிப்பார் திருக்கறுப்பார் வஞ்சரெனிற்
சித்தஞ் சலிப்பார் செறிவு.

(26)

வார்த்துணைமென் கொங்கைநல்லார் வாள்சிலைகொண் மரமுகத்தைப்
பார்த்துமதி யஞ்சம் பழனியே—கூர்த்தகழை
வாய்த்தகர வாகனத்தான் வண்மறைகூ றும்பவன்
வாய்த்தகர வாகனத்தான் வாழ்வு.

(27)

பூமணமு மின்னார் புழுகுமண மும்புலவோர்
பாமணமும் வீசும் பழனியே—நேமமொடு
வாரமிசை யும்பெருமான் மானுநிறத் தோன்பரவ
வாரமிசை யும்பெருமான் வாழ்வு.

(28)

பூங்குயில்கேட் மச்சகமும் பூவையுமா நங்கமுறை
பாங்குபெற வோதும் பழனியே—யோங்குங்
கனகமயக் கோட்டுவார் கற்பகநா டாடும்
கனகமயக் கோட்டுவார் காப்பு.

(29)

ஏடலர்த பூந்தா ரிறைமறுதெ லாங்கயங்கள்
பாடலங்க ளார்க்கும் பழனியே—நீடுமின்ப
வான்மலைமா தங்கத்தான் வண்கணிக்காப் பூவலஞ்செய்
வான்மலைமா தங்கத்தான் வாழ்வு.

(30)

வெவ்வுவாய் வேல்வேந்தர் விதிதொறு மாமுரசும்
புவ்வமென வார்க்கும் பழனியே—செவ்வியசீ
ருள்ள முருகா னுறுதியிலா தார்க்கருள்சே
ருள்ள முருகா னுறைவு.

(31)

வேணிமுனி வோருமயன் மீறமுட வாரினிய
பாணிபல பாடும் பழனியே—சேணியிர்நூஞ்
செய்யவிளம் கற்பகத்தான் நேவர்புடை சூழ்ந்துதுதி
செய்யவிளம் கற்பகத்தான் சேர்பு.

[(32)

ஆசையொடு கேட்பினுங்கண் டாலுந் துதித்திடினும்
பாசவினை தீர்க்கும் பழனியே—நேசருளத்
தென்று மொழியா ரிகழ்படிநர்க் குட்பொருளீ
தென்று மொழியா ரிருப்பு.

(33)

வஞ்சநெடும் பாவ மயக்கையெல்லார் தீயினிட்ட
பஞ்செனவே செய்யும் பழனியே—குஞ்சரமோர்
வேலைமுன மேவினார் மெய்யுறமுழன் னீர்குவற
வேலைமுன மேவினார் வீடு.

(34)

புத்தியில ராயிருந்த போதினுங்கண் டாலுடனே
பத்தியையுண் டாக்கும் பழனியே—முத்திதருந்
தாரகவி நாயகனார் தந்துணைவர் மெய்யருள்வித்
தாரகவி நாயகனார் சார்பு.

(35)

ஆர்வமிசூத் தேபரவு மன்பர்கட்கு மெய்ஞ்ஞானப்
பார்வைகொடுத் தானும் பழனியே—போர்வடிவேற்
கையான் மலைவில்லான் காதலனென் மீதுமனங்
கையான் மலைவில்லான் காப்பு.

(36)

வண்டுறையு மாதுநில மங்கைகதிர் வான் பசுவும்
பண்டுதொழு தேத்தும் பழனியே—தண்டணிசெங்
கைக்குரவ-னம்பரமன் கண்ணிமனா ளன்சிகழி
கைக்குரவ-னம்பரமன் காப்பு.

(37)

ஏமமலர் கொண்டுபிர மேந்திரஞர் முன்முறைதப்
பாமலினி தேத்தும் பழனியே—நேமமறை
யோதி தருமகத்தா னும்பணிவே ளன்பருக்கே.
யோதி தருமகத்தா னார்.

(38)

ரித்தியநா தன் தன் னினிவுநிறை வேறவிருப்
பத்தொடுபு சிக்கும் பழனியே—சித்தமது
வந்துபொருந் தண்டத்தார் மாற்றவ்வேன் னிட்டொழிய
வந்துபொருந் தண்டத்தார் வாழ்வு.

(39)

சுத்தமதி யாளனெனுஞ் சொன்னருத்தன் றீமைதண்பு
பத்தனிரின் றேத்தும் பழனியே—ரித்தநெறி
யொன்றுதரு மங்கலையா ருள்ளுவப்ப ஞானநிலை
யொன்றுதரு மங்கலையா ரார்.

(40)

மாதவத்தான் மிக்கவஞ்சி மன்னவற்கு முன்புதிறம்.
பாதமுத்தி நல்கும் பழனியே—போத
வராக வரையான் மறந்தாரைப் பின்செல்.
வராக வரையான் மனை.

(41)

வந்தித்தே ரின்பநிலை வாழ்வுபெற வாயிலேந்தும்
பந்தித்தோர் போற்றும் பழனியே—சந்தத்
தருக்கா-னகமலையான் தன்குருமெய்ஞ்ஞானத்.
தருக்கா-னகமலையான் சார்பு.

(42)

ஆதரவி தாமென் றடைபவர்க்குச் சிந்தைகுழம்
பாதவகை தந்தான் பழனியே—வேதநய
சாரமறை வாக்கினான் றண்டமிழ்வேந் தற்குமுன்வி
சாரமறை வாக்கினான் சார்பு.

(43)

சீராய்வேள்வி செயுமிடனெ ளும்வேத
பாரா யணர்க்குப் பழனியே—பேரரசை
சிந்திப்ப னந்திப்பார் தேவாதி தேவவெணை
சிந்திப்ப வந்திப்பார் சேர்வு.

(44)

காதலலை நீந்திக் கதிநகரஞ் சேர்வதற்கோர்
பாதையென வோங்கும் பழனியே—மோதுதிறன்
மாசந் தரமாட்டார் மைந்தரடி யார்க்கொருமும்
மாசந் தரமாட்டார் வாழ்வு.

(45)

மோசவினை வெம்பகையை மோதிவெல்லு ஞானிகட்கோர்
பாசமைய தாகும் பழனியே—பூசித்
தவர்முன் வரமமையான் சந்ததமு நன்மா
தவர்முன் வரமமையான் சார்பு.

(46)

மைந்தரக லந்தொறும்பொன் மங்கையுற விந்தைகன
பந்திரிந்தோண் மேவும் பழனியே—சிந்தைநெறி
யன்புங் கவர்கோமா என்னவார்மா தீர்ந்தோர்நே
யன்புங் கவர்கோமா னூர்வு.

(47)

அஞ்சரசகக் கிள்ளையுமா முய்பருந் துங்களித்தோர்
பஞ்சரத்தூண் மேவும் பழனியே—கஞ்சன்
மதமிறவப் போதவித்தான் மாமாருக வேடா
மதமிறவப் போதவித்தான் வாழ்வு.

(48)

உம்பருறை யும்பதியு மொப்பலவெ னப்பலக
பும்பரவ வாமும் பழனியே—செம்பதுமக்
கந்தவிரும் போதகத்தான் காதலுறு மைத்துன்னசோ
கந்தவிரும் போதகத்தான் காப்பு.

(49)

நீர்மவிழுத் துங்கொழிக்கு நீடுகட லாடையுனை
பார்மகள்கண் போலும் பழனியே—யோர்மும்
மலக வனத்தலைவன் மாவினர்கா னூவா
மலக வனத்தலைவன் வாழ்வு.

(50)

வேறு.

செஞ்சுடர்மா டக்கொடியுந் தேறுமன்பர் சிந்தையுயின்
பஞ்சிகுழைந் துன்னும் பழனியே—விஞ்சுகன
லொத்த குணக்கடலா ரொலுத்திறல் வாருமுன்னு
தித்த குணக்கடலார் சேர்பு.

(51)

சந்தந் திரிர்முலையார் தாமுந் துறவோரும்
பந்தந் தெடுக்கும் பழனியே—சந்தரஞ்சேர்
ழினத் துவசத்தான் மெய்ப்புதல்வி சேய்விமல
ஞானத் துவசத்தா னூடு.

(52)

வெற்பஞ்ச விம்முகொங்கை வேசையரும் பண்டிதரும்
பற்பஞ்ச சமைக்கும் பழனியே—முற்போ
துறுதிவரம் பற்றா ருளத்தனுகார் தோற்ற
மிறுதிவரம் பற்றா ரிருப்பு. (53)

சேலித்த செய்யுட் டிரிபகடும் பம்பரமும்
பாலரத்த மேபும் பழனியே—வாஸிதுப்பைக்
கைத்துப் படைத்தார் கனிந்துதந்தோ ணைச்சிறையில்
வைத்துப் படைத்தார் மனை. (54)

நேயர் தமைப்பிரிந்த நேரிழையா ருங்குழலும்
பாயல் வெறுக்கும் பழனியே—தூயவருட்
போதவா னந்தத்தான் பூவயன்மா தேடியறி
யாதவா னந்தத்தா னாவு. (55)

முத்தாரக் கொங்கையரு முல்லைநில மாக்களுயின்
பத்தாவைப் போற்றும் பழனியே—கொத்தார்
செழுந்தும் பயந்தாரார் தேசிகநா யேற்குள்
ள்முந்தும் பயந்தாரா ராவு. (56)

காணம் பவிலனிசூழ் கான்மலரி ணந்தடத்தும்
பானந் திமிரும் பழனியே—தானென்
பதுமா தனத்தார் பரிவுமுறார் நெஞ்சாம்
பதுமா தனத்தார் பதி. (57)

காவகமுந் தூயபஞ்ச காவியங்க ளானவுந்தேம்
பாவலர்வா சிக்கும் பழனியே—பாவல்
வடிவாகு மாகடம்பர் வாழ்த்துட் கொளார்தேன்
வடிவாகு மாகடம்பர் வாழ்வு. (58)

வாணிதத்தை யொத்தமொழி மாதரும்பாழ் வல்லவரும்
பாணிதத்தைக் காட்டும் பழனியே—தாணினைத்தோர்
தீங்கங் கடத்தழைத்தார் சிந்துரம்வள் னிக்காக
வோங்கங் கடத்தழைத்தா ரார். (59)

தேனுலவு பூங்குழலார் சிந்துரமுங் கன்றினமும்
பானுகர நேரும் பழனியே—வானவர்கோன்
கத்தர் தரங்கத்தான் கைதொழுதேத் துஞ்சனாவே
கத்தர் தரங்கத்தான் சார்பு. (60)

வெல்கியபூ வாவியினும் வீறுபுல வேர்மனத்தும்
பல்கலையோ சிக்கும் பழனியே—செல்வநிறை
வஞ்சிக ரத்திருப்பார் வைப்பதும் மன்னவன்செய்
யுஞ்சிக ரத்திருப்பா ஞர்.

(61)

மாணை நிகர்த்தவிழி மங்கைபர்சொற் குஞ்செவிக்கும்
பான லமைக்கும் பழனியே—கானமலர்
தானைக ரத்தான் நவத்தினுயர் வோர்பணிநூ
முன்னக ரத்தா னகம்.

(62)

தண்ணக்கட் பேதையர்சொற் சாரமும்பூ கப்பொழிலும்.
பண்ணைக் கடுக்கும் பழனியே—விண்ணிற்போங்
கோட்ட விரும்பிறைவன் கோட்டுமுகத் தாருகனை
வாட்ட விரும்பிறைவன் வாழ்வு.

(63)

போயவன சத்திரமும் போர்விளையாட் டாடவரும்
பாயசமு மூட்டும் பழனியே—தூயர்புக
முட்டதிரு மங்கலத்தா ரம்புயப்பொற் பாதமிசை
யிட்டதிரு மங்கலத்தா ரில்.

(64)

கோட்டுத்த பூம்பொழிலுங் கூறுநல்லோர் நெஞ்சகமும்
பாடலக்க ணறும் பழனியே—நீடுவர
வாட்கோ கனகத்தான் மார்பிடந்தோ னும்பரவுந்
தாட்கோ கனகத்தான் சார்பு.

(65)

வாசங் கமழ்கமல வாவியுமின் னூர்புயமும்
பாசம் பிணையும் பழனியே—நேசந்
தரும்போத வாரியனார் தங்குமனி தன்னால்
விரும்போத வாரியனார் வீடு.

(66)

மேவும் பெரியர் வினையகத்து நாவகத்தும்
பாவந் தவிரும் பழனியே—யாவுந்
தருமஞ் சனத்தார் தவமுனிவோ ராட்டுந்
திருமஞ் சனத்தார் செறிவு.

(67)

கோதையர்பூந் தாள்களினுங் கும்பமுலை மீதுமரும்
பாதசர மாட்டும் பழனியே—போதகவி
சேடவெழு மாதவத்தார் தேடமலர் பாவவிரு
னோடவெழு மாதவத்தா ஞர்.

(68)

காலந் தெரிபவருங் காணையரு மந்தந்தார்
பாலன் பொருவும் பழனியே—ஞாலந்
துதித்த வரத்தார் னுணர்ந்தெனையா ளச்சம்
மதித்த வரத்தார் மனை.

(69)

முல்லைக்கோ தண்டவல்லோர் மொய்ம்பினுங்கோ விதிவினும்
பல்லக்க டாடும் பழனியே—மல்லற்கோட்
டோதியற மோதின ரோங்கு மருணங்கிக்
காதியற மோதின ரார்வு.

(70)

கூருந் தவத்தினருங் கோவு மதிக்கவலைப்
பாரங் கடக்கும் பழனியே—வீரந்
தகுவான்முத் தாரத்தான் நன்றுணைவன் மாப்பி
னகுவான்முத் தாரத்தா னுடு.

(71)

வீரரசர் வேல்கனினு மேவுநெற்போர் நீழலினும்
பாற மமரும் பழனியே—கூறுபொருண்
மாதர னாவான் மயங்காமை தந்தெனக்கோ
ராதர வாவா எனகம்.

(72)

தோடவிழ்மென் பூவளிக்குந் தோகையர்நிர்த் தத்தினுக்கும்
பாடலியங் கூட்டும் பழனியே—கேடறுசீர்
மண்டு கலந்தகுகன் மாமுலைமான் மாதையந்நாட்
கண்டு கலந்தகுகன் காப்பு.

(73)

அஞ்சொன் மடந்தையரும் யாசகரு மேற்றகதம்
பஞ்சந் தணியும் பழனியே—செஞ்சுடர்வே
னீங்காதா ரத்தமைந்தார் நேடரிய மூவிரண்டா
யோங்காதா ரத்தமைந்தா ளார்.

(74)

ஆர்த்தடர்க்கு மல்லருங்கற் றுயந்தபொறை யாளர்களும்
பார்த்திபத்தை நேரும் பழனியே—சேர்த்துரத்தி
லப்போது மாதரித்தா ராதிவிண்ணோ ரியாவரையு
மெப்போது மாதரித்தா ரில்.

(75)

வேறு.

மங்களமா தங்கியண்ணல் வாழ்ந்திசைமே லோர்குழுமிப்
பைங்கயிலை போலும் பழனியே—பெங்கு மென்றாய்
நின்றவிறு தாரத்தார் நேயத் தொடுமருவா
நின்றவிறு தாரத்தார் நேர்வு.

(76)

மாலேசெறிந் தத்தியர வந்திகழ்ந்தா ரங்கொடுகா
பாவிமுடி போலும் பழனியே—தாலமிசைச்
சோனை மயக்கார் தொழுக்குழலார் பாலேழை
பேனை மயக்கா ரிருப்பு.

(77)

வண்ணவயன் மொய்கதிர்கள் வாழ்த்தமுத வேரிகொண்டு
பண்ணவார்நா டொக்கும் பழனியே—நண்ணுசுவ
யோகவரு வித்தகத்த ரோங்குகங்கை நக்கிரற்
காகவரு வித்தகத்த ரார்வு.

(78)

விஞ்சபுல வோர்குழுமி வேண்டுமிடந் தந்துயர்ந்து
பஞ்சதரு நேரும் பழனியே—மஞ்ச
விரவுமணி யாண்டலையான் விசுகடன் ஞாலம்
பரவுமணி யாண்டலையான் பற்று.

(79)

மேலுயர்வின் மஞ்சதுழாய் மென்றேகை வாழ்த்தருட்கோ
பாலனுரம் போலும் பழனியே—நீலநிறத்
தானவரை யேற்றார் தவமறந்து ளார்தமைமெய்ஞ்
ஞானவரை யேற்றார் நகர்.

(80)

மங்கா வனம்பொருந்தி மாவா ரணம்பயின்று
பங்கே ருகனும் பழனியே—கொங்காற்பூஞ்
செச்சையவி ராகத்தார் சிற்றூரமா னைத்தழுவு
நிச்சையவி ராகத்தார் நேர்வு.

(81)

மாசார்ந்த கோடவிரந்து வல்லவைமே வுந்திறத்தாற்
பாசாங் குசனும் பழனியே—தேசார்
தருங்கஞ் சமுகத்தார் தார்புகுட வானோர்
நெருங்கஞ் சமுகத்தார் நேர்வு.

(82)

உற்றவிர தம்பலநின் றோயாப் பொறிகடந்து
பற்றனுகார் போலும் பழனியே—முற்றியசீ
ரோங்குமா றங்கத்தா ரோர்பதினெட் டாயகொடுந்
தீங்குமா றங்கத்தார் சேர்பு.

(83)

துன்றுகங்கை மாவருக்கந் தூயதண்ணங் கொண்டரனேர்
பன்றிவரை சாரும் பழனியே—வென்றிநடந்
தானமருந் தோகையினுர் தாமவள்ளி தன்னதர
பானமருந் தோகையினுர் பற்று.

(84)

சீர்ப்பெருமான் மெய்தழிச் சேண்பொலிந்து கோங்கவனம்
பார்ப்பதிபோ லோங்கும் பழனியே—நீர்ப்புவன
வஞ்சமென்ப தஞ்சிவந்தார் வைகலும்பு சிப்பதனாற்
கஞ்சமென்ப தஞ்சிவந்தார் காப்பு. (85)

சாந்தமணி யுங்கொடுத்த தாங்குதலால் னில்வவனம்
பாந்தனிறை போலும் பழனியே—காந்தி
நிகழங் கனவேலான் சிந்தைதணிற் சற்றூ
மிகழங் கனவேலா னில். (86)

ஆண்டுசெங்கோன் மேய்மதுரை யார்ந்து மகிழவனம்
பாண்டியனை நேரும் பழனியே—வேண்டி
வழுத்தவிருந் தாரணியார் மாதவர்பொன் னாடர்
வழுத்தவிருந் தாரணியார் வாழ்வு. (87)

அம்பரவ மொய்பலந் தாமைபெற்று நெல்லிவனம்
பம்புகடல் போலும் பழனியே—வெம்பொறியோ
ரஞ்சங் களிப்பா ரடியேன்புன் சொற்ககிந்து
நெஞ்சங் களிப்பார் நிறைவு. (88)

செய்யவளை மேவியலை சேர்த்தாறு றுஞ்சயனப்
பையரவன் போலும் பழனியே—தையலர்கண்
மைவசம யங்காப்பான் மைப்பொருளின் பர்க்கருள் வான்
வைவசம யங்காப்பான் சார்பு. (89)

ஆரமணி கொண்டிசைதேர்ந் தங்கலைநூழ்ந் தேதடங்கன்
பாத்திபோல் வாழும் பழனியே—சீருலவு
கந்த மலையான் கருதுமென்றன் தீவினையைச்
சுந்த மலையான் செறிவு. (90)

மாற்ககமாய் வெள்ளையல வன்கமலை தோன் நிமடுப்
பாற்கடலு மொக்கும் பழனியே—மேற்ககனந்
தன்றும் பலங்குன்றார் சோதிமெய்ஞ்ஞா னத்தலைவ
ரென்றும் பலங்குன்றா ரில். (91)

இன்பமல ரம்புகழை யேந்திவண்டு கொண்டுநந்தர்ப்
பன்பொருவுஞ் செய்குழி பழனியே—யன்பர்
வயமா நிரண்டார் வரைகளைவென் றோங்கும்
புயமா நிரண்டார் புரம். (92)

போர்த்தலைவில் வண்டேந்திப் போர்த்திரு மாலடித்துப்
பார்த்தனிகர் காச்சூழ் பழனியே—யார்த்த
திடவர் தமருகனார் செல்வரரி நேசித்
திடவர் தமருகனார் சேர்பு.

(93)

நன்னிலைபெற் றம்புயனு நண்ணிமணிக் கோபுரங்கள்
பன்னுமறை போலும் பழனியே—கன்னியுமை
வண்டரய னத்தான் மருகன் கருணைகுதி
கொண்டரய னத்தான் குடி.

(94)

கந்தரநா கம்புலிபூங் காண்மருவி ஷானிகையின்
பந்திவரை போலும் பழனியே—சந்ததமங்
காவின் மனங்குழைவார் காதிர்பொய் யாமொழியார்
பாவின் மனங்குழைவார் பற்று.

(95)

மாகோ டடுத்தலைந்து மால்பதமேல் வாழ்ந்து துசம்
பாகேதிநேர் பழனியே—மேகாதி
யாயவரும் பாவந்தா ரன்னுநதீ ரன்கவலை
யோயவரும் பாவந்தா ரூர்.

(96)

பூனுலகை கோடிலங்கிப் பொன்னகில்சேர்ந் தாவணமால்
பாணியென வாழும் பழனியே—நீணிலவு
வாய்க்கு மதிபன் மழைதவழ்காக் குன்றமலை
வாய்க்கு மதிபன் மனை.

(97)

மேற்கலைபுட் டோய்ந்துவந்து வெவ்வாள் கைக் கொண்டுமன்னர்
பாற்கரனை நேரும் பழனியே—சேற்கருங்கண்
முத்த மணிவார் முலைவள்ளி நாயகர்வே
லத்த மணிவா ரகம்.

(98)

மன்னிசைமான் மேன்மைதங்கி மாலையுத வித்தமிழ்கிற
பன்னர்மதி போலும் பழனியே—சொன்னவொரு
முத்தா கமவித்தார் மோனந் திகழ்பேரின்
பத்தா கமவித்தார் பற்று.

(99)

மத்தமல ரும்பணியு மாமதியுங் கொண்டுகிவ
பத்தரற் கொக்கும் பழனியே—வித்தநெறி
யோது மறவா னுலகிலெனை யாளுவதெப்
போது மறவான் புரம்.

(100)

கொற்ற வடிவேற் குமரன் பழனிவெண்பா
வுற்ற விருபத்தைந் தோர்திறமேன்—மற்றிருபத்.
தைந்தோர் திறமிருபத் தைந்தோர் திறமிருபத்.
தைந்தோர் திறமா மரோ.

(101)

வாழிபுனி வாழிசுரர் வாழிகடல் வாழிமுகில்
வாழிமறை வாழியறம் வாழிதவம்—வாழிதிரு
வாழிநிதி வாழிசுதி வாழிபதி வாழிமதி
வாழிமலை மேவுபெரு மான்.

(102)

தெய்வ நலம்வாழி திருநீறு வாழியருட்
சைவ சமயநெறி தான்வாழி—கைவடிவேல்
வாழிதூவி நீடுதோகை வாழிமேவு வேழமாத
வாழிவாழி தூயகான மான்.

(103)

திருப்பழனி வெண்பா முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ தண்டபாணி துணை.

பழனிவெண்பாவந்தாதி.

—:0:—

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

மதிமென்பூ நந்தனமேல் வந்தூர் பழனிப்
பதிவெண்பா வந்தாதி பாடத்—துதிபுர்வாங்
காமக்கோட் டத்தி கலசமுலைப் பாலநுந்துந்,
தாமக்கோட் டத்தி துணை.

நூல்.

கார்தாங்கு பூமரங்கள் காமரங்கள் பாடிவரு
சீர்தாங்கு வண்டுலப்பத். தேன்பிலிற்றி—நேர் தாங்கு
வண்மைப், பழனிமயில் வாகனா, நீயெனையா
ஞண்மைத். துணையாக வுற்று.

(1)

உற்றூர்பெற் றூர்பிறரா னுண்டோ வுறுதிமிகக்.
கற்றூர்மற் றூருங் கனிந்தேத்தும்—பொற்றூர்
வடிவேற் குகாபழனி வள்ளால் களைக.
ண்டியேற்கு, நின்னருளே யாம்.

(2)

ஆமைப், புறவடியா ராசைக். கடலுழந்துந்
திமைப், புலியெனைத், தேற்றையோ—மாமைக்,
கழனிக்குகாமுக் கனிகடந்த. தேன்பாய்
பழனிக், குகாகுடைக்கண் பார்த்து.

(3)

பார்த்துயரு மேலைப். பசும்பொற், பதித்துயருந்,
தீர்த்துயரு நின்னைத். தியானித்தும்—பேர்த்து
முனைமையி னென்னும் வயற்பழனிக் கந்தார
தினமுநிலை நிற்கவருள் செய்.

(4)

செய்ய வுனது திருவடிபோற் றித்தமிழே .

னுய்ய விரைவி னுளந்தெளிப்பாய்—துய்யவடி.

வேலா பழனி விமலா வுமைபின்று

பாலா ததியிதுவப் பா.

(5)

பாவலர்கூழ் தென்பழனிப் பண்ணவா விண்ண வர்க்கைப்

பூவலர்கூழ் தின்னருமைப் பொன்னடியை—மேவலந்தாங்

காம முதலாய் கடலெப் படிக்கடந்து

மாமவுன வாழ்வுபெறு வார்.

(6)

வார்க்குமின் மாக்குமின் மன்னுபழ னிக்குமரா

தீர்கவலை மோகவலை சின்னவெனக்—கார்கதிறம்

துன்னையல தென்னசொல வுள்ள துநீ தள்ளவொண்ணு

தென்னவகை தன்னையறி யேன்.

(7)

ஏனையா வன்ம மிரக்கமிலே யுயிணி

னானையா தென்னையுன்னை நண்ணுவிப்பாய்—வானை

யடரும் பொழிற்பழனி யாண்டவா வீண்டெடவ்

விடருந் தவித்தருளி யே.

(8)

ஏதுமறி யாதுழலு மேழைநா னென்னினுமென்

மீதுதய வேபுரிய வேளையிது—நீதுணையென்

துற்றேன் பழனி யுடையா யயிற்படையாய்

மற்றேன் பராமுகஞ்சம் மா.

(9)

மாதாபி தாகுருதெய் வங்கனொலா மிக்கெனக்கு

நீதா னெண்ணிலக்க னீதியன்றா—லாதாரம்

வேறுணர்கு லேன்பழனி வித்தகா வெவ்வினையை

நீதுசெயல் வேண்டுமின்றே நோந்து.

(10)

நோந்துனது நாம நிகழ்த்துமெளி யேன்பவநோய்

தீர்ந்துவிட நீகருணை செய்குவாய்—சோர்ந்து.

பராமுகமா யுற்றற் பலர்க்கும் பழனிக்

கூராவடிவே லாபழிப்பா கும்.

(11)

கும்பிட் டிறைஞ்சாக் கொடியேன் குணமிலநான்

வம்பிட்ட கொங்கைமின்னார் மா லுழந்து—வெம்பிப்புண்

ணனை னெனினு மறிவுதிருத் திப்பழனிக்.

கோனை யெனையடிமை கொள்.

(12)

கொள்ளித் துளையெறும்பாய்க் கோரநோய்க் கஞ்சமெனீத்
தள்ளிற் பழிபுனைத்தான் சாராதோ—வள்ளிக்கு
நண்டா தமிழ்ப்பழனி நாதா வுனக்கபயங்
சண்பார் கருணை கனிந்து.

(13)

கனித்தகணி யின்பொறையாற் கற்புடைமா னுரிற்
குனிந்தவனி கோக்குதருக் கொம்பர்—முனித்தநிலாச்
சிந்தமுது வண்டு தெவிட்டியிசைக் கும்பழனித்
கந்ததமிழேணமுற்றுங் கா.

(14)

காவிசூழ் வாவிச் சுழனிப் பழனிவள்ளால்
பாவினா னென்னினுங்கண் பார்த்தருளித்—நீவினையை
மாற்றுவுது நின்கடமை வஞ்சிப்பா யாகிலெனைத்
தேற்றுபவர் நீயலதார் செப்பு.

(15)

செப்புக் களிம்புவல்லோர் தீர்ப்பதுபோ லென்னிதயுத்
துப்புக் களைந்துனையே தோத்திரிக்கு—மப்புத்தி
தந்துகதி காட்டச் சமயமிது மாமயிலில்.
வந்துபழ னிக்குகதே வா.

(16)

வாவா வினித்தா மதியேல் வயற்பழனித்
தேவாதி தேவ சுகாமணியே—நீவாது
பண்ணு வதுமுறையோ பாவ முனக்கிலையோ
நண்ணு முனதடிமை நான்.

(17)

நான்முகனு மான்முதல் னல்லோர்மற் றெல்லோரும்
கான்மருவு தேன்மலந்துய்க் கைகுவிக்க—மேன்மைதரு
தென்பழனி யின்பச் செழுஞ்சுடரே நீயெனையா
னெய்மணு காமலெப்போ தும்.

(18)

தூம்பிழூரல் சோலைபுடை சூழ்ப்பழனி வாழ்ப்பரம
வெம்பிணியி லென்னை விடலாமோ—நம்பி
புனக்கபய மென்றாலு மோகோ விருங்கா
புனக்கபட மென்னசொல்லு வாய்.

(19)

வாய்துதிக்கச் சென்னி வணங்கக் கரங்கடொழ்த்
தூய்துபெற்றுச் சித்தமுனைச் சூழ்ந்துருகப்—பாய்திறைப்பொற்
கஞ்சமடுத் தென்பழனிக் கார்த்திகே யாநியமித்
தஞ்சலெனத் தேற்றியெனை யான்.

(20)

ஆனிமுக னாதி யவுணரையெல் லாமடர்த்த
பீனியெனு நீயெனது வெவ்வினையைத்—தூனிசெய
மாட்டாயோ வஞ்சனையேன் வாழ்பழனி ஷேன்முருகா
காட்டாயோ நல்ல கதி.

(21)

கதநீ யலாதிலைசிங் காரப் பழனிப்
பதிஞான பண்டிதவிப் பாவச்—சதிநோயை
நீப்ப தரிதோ நினைவின் படிக்கெண்ணைக்
காப்ப துனது கடன்.

(22)

கடனே படாது கலிநோய் தொடாது
திடனே விடாதெனை நீ தேற்றி—புடனேயாட்
கொண்டா லதனும் குறைவுனக்குண் டோபழனித்
தண்டாபு தாக்குநா தா.

(23)

தாமதியே லென்றாற் சகிக்கமுடி யாதுதுயர்
நீமதியே னென்னினுநான் நேறியுய்ய—நீமதியே
நட்டமுனக் கென்னதனி நற்பழனி யப்பாநின்
விட்டமனைத் தும்பிறிதொன் றில்.

(24)

இல்லாமை யில்லாமை பெவ்வளவும் வெவ்வினையோய்
புல்லாமை புள்ளம் புலராமை—நல்லாமை
மல்குபுனல் குழ்பழனி வாசமுரு கேசவரு
ணல்குசலி யேலெனையிந் நாள்.

(25)

நாளின் பகையிலக்கு னப்பகைகரா சிப்பகைகபல்
கோளின் பகையெக் கொடும்பகையும்—வாளின்கட்
குஞ்சரிபங் காபழனிக் கொற்றவா தீர்த்ததீனது
நெஞ்சுகரின் நேயருள்வாய் நீ.

(26)

நீயே கலியுகத்தி னிச்சயதெய் வம்புவிக்கோர்
தாயே யெனவந் தனையன்றோ—நோயேகச்
செய்யா யெனினுநான் தென்பழனி மேவியவென்
னய்யா வருளினர்மூற் றார்.

(27)

ஆராரோ முன்னின் னருளடைந்துய்ந் தாரெனவிப்
பாராரோ துஞ்சொற் பழுதேயோ—நேராக
வென்னமுறை யிட்டு மிரக்கமிலை யேபழனி
மன்னவிது தன்மமன்றாள் வந்து.

(28)

ஊந்துலவு பஞ்சாய் மனதுசுழ லாதுறுதி
தந்துபிணி தீர்த்தானின் முய்தந்தை—கொந்து
கிடுப்பாரோ தென்பழனித் தெய்வமே வைது
தடுப்பாரோ காதலிமார் தாம்.

(29)

தாம்பார் வலைநீழ் தனிமான்போன் மாலுமுந்து
சோம்பா தறிவு துலக்கியே—பூம்பாத
சேனைதரல் னேண்டுத் திருப்பழனிச் செல்வநின்னால்
யாவைமுடி யாதனைவ யா.

(30)

யாமுந் தலைவணங்க யாணர்வண்டு பாடுபொழில்
சூழந் தமிழ்ப்பழனித் தோன்றலென்—ஊழ்வினேநோய்
திரே கருத்தைத் திருந்தே யருட்கண்ணுற
பாரே யுனக்கென்கோ பம்.

(31)

பம்புபுனல் வாவிப் பழனிப் பிரானேயென்
வெம்புபிணி நீதவிர்க்கா விட்டாலிவ்வம்புவிதா
னேறுசொல்லா துன்னையுதி லென்னநமக் கென்னிலொரு
போதுமெய்யா மோநின் புகழ்.

(32)

புகழ்த் தெரியாத புன்மையெனன் றென்னை
யிகழத் தகாதுநின்பா லென்றுந்—திகழ்பத்தி
நாட்டவமைத் துப்பழனி நாயகா நீயிதய
வாட்டமொழித் தான்சலியா மல்.

(33)

மல்லார் புயப்பழனி மாமுருகா நெஞ்சமென்ன
கல்லா சிறிதுங் கரையாதா—பொல்லாத
வேலைபல பாவநின்னால் வெல்லமுடி யாதனவா
தானேநினை வேனையின்னே தாங்கு.

(34)

தாங்கச் சிவிலையா சார்தற்கு தொலையா
நீங்கச்ச முந்தீர்த் திடன்மலையா—பூங்கச்சிட்
டோங்குதனப் பொன்மா துலாவுபழ னிப்பதியா
யீங்குவரத் தாமதிப்ப தென்.

(35)

என்னு லினிச்சகிப்ப தெப்படியப் பாவருத்த
முன்னால் விலக்குவதற் கொண்ணதோ—பொன்னுடு
காத்தாயே தென்பழனிக் கந்தா வடியரிடர்
நீத்தாயே நெஞ்சகத்தி னின்று.

(36)

நின்றுணையுண் டாகிலெந்த நீசரும்வெம் பாசவினை
வென்றுசுகம் பெற்று விளங்குவரா—லென்றுயரம்
பற்பலவு மற்பகலாப் பார்த்துமிரங் காததென்ன
பொற்பழனி யற்புதவிப் போது.

(37)

போதுபல னூவியுனைப் பூசித் திறைஞ்சுகிலேன்
சாதுவென நீதி தழுவுகிலேன்—சூதுபல
கற்றேன் பழனிக் கடம்பநின்பேர் பன்னவுன்னப்
பெற்றேன் பொறுப்பாய் பிழை.

(38)

பிழைத்தோ மவுணப் பிணிதவிந்தோ மெல்லார்
தழைத்தோ மெனவிபுதர் தாழா—மழைத்தொனியிற்
போற்றவடி வேலெடுத்த பொற்பழனி யப்பவென்புன்
னாற்றவீது வேபருவ மால்.

(39)

ஆல்வளர்சுஞ் ஞான வரசின்ற பூங்குருந்தே
மேல்வளர்செந் நெற்பழனி மெய்ப்பொருளே—மால்வளர்புன்
னெஞ்சேன் வருத்தத்தை நீக்கிச் சுகந்தேங்கி
யஞ்சே லெனக்காத் தருள்.

(40)

அருள்சிறிது நீபுரிவா யாகிற் கொடிய
மருள்சிறிது மென்பால் வருமோ—தெருள்செறியு
மன்பர்புகழ் தென்பழனி யாறுமுக தேவவிரைந்
தென்பழைய வல்வினை தீர்ந்து.

(41)

இன்றுதியொன் றுந்தெரியா தென்றுமுனி யேலெனை
யன்றுதிரண் டென்புமுரு வானதன்றே—நின்றுபெருந்
தெய்வமதித் தாற்பழனிச் செல்வாமுற் றுதீவுண்டா
மெய்வழிபெற் றுய்வகையை விள்.

(42)

விள்ளும் புதியமலர் மென்மணம்போல் விண்புவிமற்
றுள்ளும் புறமுகிறைந் தோங்குகின்பாற்—கொள்ளும்
வீருப்பமக லாதருளி மெய்யுறுதி தந்து
திருப்பழனி வேலவினை தீர்.

(43)

தீர்த்தமணந் தம்படிந்தென் றெய்வம் பலதொழுதென்
பார்த்ததலம் தோறும் பயின்றுறைந்தென்—கார்த்திகைமுன்
னே பதியமைந் தாபழனி யெந்தா யுனதருளாற்
காந்தியமைந் தாசையரு தார்.

(44)

தார்புனைதோ ஞங்கமலத் தாளுந் தனிவேலு
மார்புறைநா லுஞ்சே வலுமயிலு—நேர்பொலியக்
காட்சிகொடுத் தென்னைமுற்றுங் கர்ப்பாற்றல் வேண்டுகினி
யாட்சியுடைத் தென்பழனி யாய் (45)

ஆயுங் கலைகற் றருந்தவஞ்செய் தாலுமுனைத்
தோயுங் கனிவெளிதிற் றேன்றுமோ—தாயும்
பிதாவுமென நீயருளிப் பேணினில்லாற் செம்பொற்
பதாபழனி வேலா பணி. (46)

பணியெனக்கு நின்னைப் பணிவதுவே யாகத்
ஹணிவுமுற்று நங்கித் தொடர்ந்த—பிணிநொடிக்குண்
மாற்றிப் பழனி வரகா வருள்சேர்வி
டேற்றிப் புரப்பா யெனை. (47)

எனைத்துமுன தின்னருளா கிங்கியங்கு மென்ற
ஹனைத்தவிர வேறுபொரு ளுண்டோ—வனைத்துமொரு
நீயே யெனையன் னியனாச்செ யேல்கவுரி
சேயே பழனியர சே. (48)

சேவியே னின்னைவலஞ் செய்யேனை யோகொடிய
பாவியே னானெய் படியுய்வேன்—மேவியெனை
யாளாயோ தென்பழனி யப்பாவின் ணப்பமொன்றுங்
கேளாயோ வுள்ளங் கிளர்ந்து. (49)

கிளர்ந்துவட மேருவையுங் கிழடக்கி மேன்மேல்
வளர்ந்துகடல் சீறி வரினுந்—தளர்ந்துகிடாச்
சித்தருங்கா னாதவுனைத் தென்பழனி யப்பாநா
னெத்தரங்கா ணப்பெறுவே னிங்கு. (50)

இங்குமுளா யங்குமுளா யெங்குமுளா யென்பதனை
பொங்குபுரா னாகமங்கள் போதுமோ—மங்குதறிர்
வேதமுமெய்ப் பாமேசின் மேன்மைபக ரப்பழனி
நீதவுனக் கேது நிகர். (51)

நிகர்விகளாய் நீதிநெறி நின்றதுதி யென்றும்
பகர்பேரியோ ருள்ளுறைபொற் பாதப்—புகர்மதமால்
யானைதுணை வாபழனி யல்வனவே லாதமிய
னேனையினி நீவஞ்சி யேல். (52)

ஏலா தனவுநமக் கேலுமென வென்னிதய.
மாலா யுழன்று வருந்துமத்தோ—மேலாங்
கந்தேது அவதனியெக் காலம் பழனிப்
பதியாய் பரிபாலிப் பாய்.

(53)

பாயும் புலனைப் பலவழிசெல் லாதடங்கி
வாயுந் தனுவு மனமுமொத்து—நோயுந்
அயருமகன் அன்னைத் தொழப்பழனிக் கந்தா
தபவுபுரிந் தானெனினித் தம்.

(54)

தம்பமுமிக் கெல்லா நின் றுளலது வேறில்லை
யிம்பரெனைக் காக்கவுனக் கென்னதடை—யம்பழனிக்
காங்கேயா வள்ளி கணவா வினிச்சிந்துந்
திங்கேயா வண்ணந் திருத்து.

(55)

திருத்துவசத் தோகைச் செழும்பழனி யாயென்
கருத்துவசத் தோகைக் கனிவைப்—பொருந்நா.
மயக்க வலையும் வருத்தும் பலகா
மியக்க வலையும் விட.

(56)

விடத்தாலோ தொல்லி வினையாலோ விண்சங்
கடத்தாலோ மாதர் கலவி—நடத்தாலோ
வேதின லோவினந்த விந்நோயாற் றேன்பழனி
யாதிபா தீர்த்துறனுண் டாக்கு.

(57)

ஆக்குலமும் பொன்னுட் டவர்குலமு மன்பர்களின்
மாக்குலமும் காக்குறெடு மான்மருநா—தாக்குலமு
மன்னபுயத் தென்பழனி யப்பா வடியேயன்பே
லென்னவெறுப் பின்னமுழீ டேற்று.

(58)

ஏற்றுநடை யான ரெனினும் பிணிப்பட்டா
லாற்றுவது சாவ வரிதன்றே—போற்றுவது
மேராய்நா னென்னசெய்வே னோகோ பழனியப்பா
தாராயோ தேகசகத் தை.

(59)

தையலா ரும்பிறருந் தாமொவ்னோர் தன்மையெண்ண
மையலா ரும்பிணிக்குள் னாலெனே—மொய்யவர்க்குழ்
நந்தவனத் தென்பழனி நாயகா நீயெனையா
விந்தவனத் தந்தவிர்த்தே யிண்டு.

(60)

ஈண்டுகட வுட்புலவோ ரின்கவிக னெத்தனையோ
பூண்டிவளர் கின்றநின்மேற் புன்மையினேன்—வேண்டுவன
பாடினும்பின் பாமா பழனிக்குகாரீயே
வாடினவென் பாற்கருணை வை

(61)

வைவார் தமைபுயர்த்தி வாழ்த்துநரை வாட்டுவது
சைவா கமதெய்வ சம்மதமோ—கைவேழு
மூர்பழனி வேன்முருகா வுன்மையறி யேனருளிக்
தீர்பழைய வெவ்வினையார் திங்கு.

(62)

திங்குதலை வள்ளிபுணர் தென்பழனிக் கந்தாநா
னேங்குதலை நீசிறிது: மெண்ணிலையே—யோங்குதலை
மீது விதியெழுத்தை வெவ்வதரி தென்னிலுனைக்
கேது மகிமை யியம்பு.

(63)

இயம்புயலி னாங்காங் கிசைக்கும் பழனிச்
சுயம்புமுரு காகிடங்கிற், சோர்ந்து—சுயம்புகல்போற்
பந்தபா சத்திடைவிழ் பாவியே னைப்புரப்ப,
தேந்தாநா ளந்தோ வினி.

(64)

இனிக்கவுப சார மியம்பிபுடம் பெல்லாம்
புனிக்கமுழு நாவும் பதறத்—துனிக்கயவர்
தம்பா லலைந்து சலித்தே னருள்பழனி.
வம்பார் கடம்பா வளம்.

(65)

வளர்கின் றதுகவலை வாட்டுகின்ற தாசை
துளர்கின் றதுமனது சால—வுளர்கின்ற
வண்டுலாஞ் செச்சையணி மார்பபழ னிக்குகரின்
றெண்டுநான் கண்டு திடஞ்சொல்.

(66)

சோல்லும் பசுங்கரும்புஞ் சூழ்பழனி யாய்முறைபிட்.
டல்லும் பசுவு மலருவனே—கல்லு
மிரும்புமுரு குந்தயவே. னில்லையுனக் கென்மேல்,
வீரும்புலன தந்தாள் விரைந்து.

(67)

விரைமலர்தா விக்கனியை மென்றளிர்க்கைக் கொண்டு
வரைவில்கணீர் பொங்க வணங்கு—விரைநிறையே
பூசையன்பர் போலும் பொழிப்பழனிப் புங்கவனென்
யாசையின்று தீர்த்தருள் செல் வம்.

(68)

வம்புலவு நின்மலர்த்தாள் வாழ்த்துநர்க்கெல் லாம்பழனி
யம்புனித பண்டிதனீ யன்றியுண்டோ—நம்பும்
வகைமருந்தே னுங்கனவில் வந்தா கிலுஞ்சொன்
மிகையுற்றந்தீ நோப்தொலைய வே.

(69)

வேற்று மருந்தேன் விபூதியொன்றே போதாதோ
தேற்று நருண்மாத் திரமிருந்தாற்—காற்றுலவு
பஞ்சாமே நோயனைத்தும் பார்த்துப் பழனிவள்ளா
லஞ்சாமே யாள்வ தறன்.

(70)

அறக்கொடிதே செய்வ தழகா வுனக்குக்
குறக்கொடிசே ரும்பழனிக் கோவே—மறக்குடிவத்
துன்பமெல்லா மின்னே தொலைத்துத் தொழுதுய்ய
நின்பதமே நல்கியென்முன் னில்.

(71)

நில்லா தனபலவு நிற்பனவென் றேமயங்கிக்
கல்லா தவரிற் கடைப்பட்ட—பொல்லாத
வெண்ணையுரி காப்பாயோ வெப்படியோ பொற்பழனி
மின்னியில்வே லாவுணரேன் மெய்.

(72)

மெய்யோ மழைமின் விபவம் புனற்குமிழி
யய்யோ நினைவ தனைகவிதம்—பொய்யோதி
வீணாள் கழித்தேன் வினைதீர்த் தருள்பழனி
வாண குறித்த வரம்.

(73)

வரம்பிலடங் காதுபொல்லா மாயா விகாரந்
திரம்பிறிதொன் றின்றித் திகைத்தே—னிரம்புசெழுஞ்
செச்சைப் புயபழனித் தேவே யெனைத்திருத்தி
யிச்சைப் படிக்குவர மீ.

(74)

ஈயுமெறும் பும்புள் ளினமுநீர் யும்பலபேய்
நாயுமருந் தூனுடம்பை நானென்றே—யோயுங்
கருத்தினே னைப்பழனிக் கற்பகமே முற்றுந்
திருத்தினால் வாழ்வுறுநின் சீர்.

(75)

சீர்தனோசுன் றுங்கவிபோற் றென்பழனி யப்பாநான்
பார்தனினிந் திக்கப் படுவேனோ—நேர்தழுவுந்
தன்மையில்வைத் தின்மைபிணி சஞ்சலமெ லாம்விலக்கி
கண்மைவினைத் துண்மைநிலை நாட்டு.

(76)

நாட்டுள்ள செல்வர் நகைக்க நகைப்படுசொற்
கேட்டுள்ள மொல்கிக் கெடாமலுனை—வேட்டுள்ள
ஔதறிவு நீதருவாய் மும்மைத் தமிழ்ப்பழனி
நீதருக நாதனை நீத்து. (77)

நீத்தமெவை யும்பொன் னிரைகொழிக்குந் தென்பழனி
யாத்தவிட முண்டுபுளி யண்டமெலாங்—காத்தசெவ
சம்புகத னீகொடுமை சாதிக்க லாகாது
நம்புமெனை யான்வாய் நயந்து. (78)

நயந்துயர்தோன் றுதமன ஞானிகளு மெய்தி
வியந்துபரா வும்பழனி வேந்தே—பயந்துதா
வாவெனோ நோயான் மருந்துமருந் தென்றுசம்மா
தேடுவனோ தேற்றுகிவந் தே. (79)

தேவரிடர் கீரன் சிறைநீக் கிளையொருபெண்
கூவெனத் வந்தனைசெங் கோல்வழுதி—தாவசர
முன்பகலச் செய்தாய் முதல்வபழ னிக்குகுவென்
அன்புமதைத் தீர்ப்பதரி தோ. (80)

தோற்றி யருணகிரி துன்பந் தனைத்துடைத்தாய்
தேற்றி யயனைச் சிறைவிடுத்தாய்—யேற்றிமுனம்
பொய்யா மொழிப்புலவன் போற்றவந்தாய் தென்பழனி
யையானென் பாலே னடம். (81)

அடங்கவில்லை யாங்கார மாறவில்லை கோப
மடங்கவில்லை மாச்சரிய வன்மை—தொடங்கவில்லை
சித்தந் தவம்பழனிச் செல்வவினி நானாய்வ
தெத்தந் திரங்கொண் டிருந்து. (82)

இருந்துறவோ பூணவறி வில்லைல்லோர் பாலுந்
திருந்துறவோ கோகிறுஞ் செய்யேன்—வருந்துறவோ
வினை பிறப்பித்தாய் மெய்ப்பழனி யப்பவென்னைப்
பேனே தணியே பிணி. (83)

பிணியவிழ்செந் தாமரையும் பிந்துனது பாதப்
பணிதழுவும் பத்தி பழுத்துத்—துணியுமனந்
தந்தா தரிஞான தண்டாயு தாபழனித்
கந்தா கருணா கரா. (84)

கராமடுவிற் பற்றக் கலங்குங் கயம்போல்
விராவுதுயர்க் குள்ளாய் மெலிந்தேன்—குராவடிவே
லப்பா பழனிக் கதிபா கரையேற்றித்
தப்பா தருளுனது தான். (85)

தான் மதங்கந் தழுங்குபழ னிக்கருணை
யான் மதங்கொண் டலைந்தேனை—நீள
வருத்துவது நீதியன்று வாழ்த்தன் பினரு
டிருத்துவது தானே யிடம். (86)

இதன லினுவினாயு மென்றறியே னுக்குள்
பதசேவை நல்கப் படாதோ—முதலாள்
நீயென்ன செய்தா லு நிற்பெருமை தென்பழனித்
தாயென்ன ஞானோதயா. (87)

தயாநிதிநீ யென்பதுதான் சத்தியமே யானால்
வியாநியின லென்னைமெலி விக்கை—நியாயமதோ
சொல்லாய் விரைவிற் சுகந்தரவேண் மீட்டழனி
வல்லாய் தகாதுவன்கண் மை. (88)

மையற்குள் வீழாது வன்பிணிதோன் றுதுமருண்
டையக் கனவி லழந்தாது—நையச்ச
மில்லா துணைமறவா தெங்கள்பழ னிக்குகபோய்க்
கல்லா துறவருளுக் கம். (89)

கம்பித்த பாவிமனங் காட்சிபொருந் தித்திருந்த
வெம்பித்த மேமுதனோய் விட்டேன—நம்பித்த
பத்தர்புகழ் தென்பழனிப் பாலதண்ட னாணியெனு
முத்தவருள் செய்தளரா முன். (90)

முன்னே மகிமைபல மூடருங்கா ணச்செலுத்திப்
பின்னே திருவுளமேன் பேதித்தாய்—நின்னேர்மை
யாரறிவர் தென்பழனி யாறுமுக தேசிகவென்
கோரவினை தீரவருள் கூர். (91)

கூரியவே லாபழனிக் கோலா கலசீலா
வாரியபா லாமெய்க் கனுக்கலா—காரியநா
னென்றுமறி யேன்வழுக்க ஞள்ளனவெல் லாந்திருத்தி
நன்றுதுதி யென்றுதுதி நல்கு. (92)

23671

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-90

நல்குரவும் வல்லினைபு நையவருள் செய்யவிகள்
புல்குரவும் வெட்சியும்பைம் பூங்கடம்பு—மல்குரவுத்
துங்கா பழனிச் சுகாதெய்வ யானைவள்ளி
பங்கா வளர்சிற் பரா.

(93)

பராபரமா யல்லாய்ப் பகலாய்ப் புவன
சராசரமாய் மேலாய்த் தனியாய்—நிராமயமா
யுற்றுநீ யொன்று முனைராப்போன் ருப்பழனிக்
கொற்றவா நிற்கதொழுங் கோ.

(94)

கோபமுண்டா னோர்பாற் குணமுண் டெனுமுலக
நீபரிந்தே யாளா நிலைமையென்ன—தாபமொன்றோ
வெத்தனையென் னோதுவன்பா நென்குமில்லக் கும்பழனி
வித்தகநின் பார்வைவையென் மேல்.

(95)

மேலறியேன் கிழறியேன் மெய்யறியேன் பொய்யறியேன்
மாலறியேன் போத வழியறியே—ஊலறியே
ஊன்னை யறிவதெவ்வா னோங்குபழ னிக்குகவென்
முன்னை வினையை முனி.

(96)

முனிவரத வாவை முடிக்கும் பழனித்
தனிவரத வாவை தயவு—கனிவரத
னத்தங் கமய நகைபுனைநின் ருளிலென்னுள்
னொத்தங் கமய வுடன்.

(97)

உடலிலுள நோயுமுள்ளத் துட்சஞ் சலமுங்
கடலிலெழு செங்கதிரைக் கண்ட—மிடலிருள்போ
லின்னெவிட் டேகவரு ளிங்குபசா ரம்பழனி
மன்னே நிற்கென்ன மொழிவல்.

(98)

வல்லே யருள்சுரந்து வந்துவகை யேதேனுஞ்
சொல்லே சொலியுட் டியர்தணியே—நில்லையென்
சித்தமிசைத் தென்பழனித் தேவசே னுபதியா
முத்தமநிற் கென்னகுறை யும்.

(99)

உம்பரிடர் தீர்த்தனையென் றுண்மையா கத்தெரிந்தா
விம்பருய ரும்பழனி பெய்மானே—நம்பவருஞ்
சீருலா நின்றபிற தெய்வந் தொழுதுவணங்
காருளையே சேர்வார்மயங் கா.

(100)

வாழி

மின்பரவு கார்வாழி விண்வாழி மண்வாழி
யன்பர்குலம் வாழி யருள்வாழி—தென்பழனி
வாழிதமிழ் வாழிசுகன் வாழிபன்னி மார்வாழி
வாழியயில் வாழி மயில்.

பழனி வெண்பா வந்தாதி முற்றிற்று.

பழஞபுரி மாலை.

காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கடலுண்ட கார்திரு மால்வடத் தேலுயில் காட்சியின்மீ
தடர்கின்ற வார்பொழில் சூழ்பழ னுபுரி யாண்டவற்குத்
தொடரன்பி னோர்கமிழ் மாலை புணையத் துணைவருவ
திடரும்ப சோபித வைங்கரக் குஞ்சரச் செஞ்சரணே.

நூல்.

கிரிபோலும் வாகுமுன் னுலங்கை வேலுங் கீர்டமும்பொற்
புரிநூலு மார்பமுஞ் சண்முக மும்புனை பூங்கடம்பும்
பரிமாம பூரமுஞ் சேவலுந் தோன்றவென் பாலணுகி
யரிதான சேவைதந் தாள் பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(1)

பரிபுரமோலிநி நின்னிரு சீதள பாதமலர்த்
தெரிசன மேழை யடியேன் பெறவருள் செய்வதென்றோ
விரிதிரை வாரியி னூடே யனந்தன் மிசைத்துயில்க
ரரிமரு காமுரு காபழ னுபுரி யாண்டவனே.

(2)

எப்பா விகளுனைப் பாடினும் பாட்டுக் கிரங்கியவர்
தப்பா னவைபொறுத் தாள்வதன் றோமுறை சஞ்சலத்துன்
வெப்பா நனற்புழு வொப்பாக நீயெனை விட்டுளதே
னப்பா மனவெறுப் பாபழ னுபுரி யாண்டவனே.

(3)

சாலோக விற்ப முதற்பத எங்குந் தரற்குரிய
நீலோக பண்டித நென்றாணிற் கென்பிணி நீக்கரிதோ
மாலோ னயன்புகழ் வேலோய் தரள மணிவளைகா
லாலோல மென்புனல் சூழ்பழ னுபுரியா ண்டவனே.

(4)

ஈராறு கண்பெற் நிருந்து மவற்றென்றி லேனுமெனைப்
பாராம லேனிர்த வன்கண்மை சாதிப் பதுபடித்தாய்
நேராகு மோவிது தினத யாநிதி ரீபெனப்பின்
ஓராகி லுஞ்சொல்ல சோபழ னுபுரி யாண்டவனே.

(5)

பாவக் கலியுக காலத் தினும்பற் பலமகிமை
மேவக் கருணைமிகு தெய்வ ரீயன்றி வேறுளதோ
காவச் சமுழுட் கவலையுந் தீர்த்தெனைக் கானவள்ளி
யாவற் கிசைதுணை வாபழ னுபுரி யாண்டவனே.

(6)

எத்தனை விந்தைக் ளோவடி யார்பொருட் டேவினைத்து
முத்தல முந்தொழ நின்றோய்க்கென் னெண்ண முடிப்பரிதோ
சித்த மிரங்கி யருள்செஞ் சடைக்குள்வெண் டிங்குள்புனை
யத்தர் தரும்புதல் வாபழ னுபுரி யாண்டவனே.

(7)

இன்னம் பராமுக மாயிருந் தாலதி லெங்குமின்ற
சின்னம் பலவு நினக்கே யெனக்கல்ல நீங்கொழிப்பாய்
பொன்னம் புயந்தனி னுஞ்சத் திரத்தினும் பொங்கியபா
லன்னம் புகழ்வினைக் கும்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(8)

காரண காரிய மாகியெங் கெங்கும் கலநதபரி
பூரண ரீபெற் கயலான தென்ன புதுமையாதோ
சீரண வாவெளி யேன்புன் மனத்தைத் தெளித்தருள்வா
யாரண வோ சைமிகும்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(9)

சற்றா கிலுமித் தமியே னுனது தயவுவரப்
பெற்றா லெலைபின் பெருதன வெண்ணம் பிறழ்வதுண்டோ
முற்றா முலைபுமை பாலா தவத்தின் முயன் றுவினை
யற்றார் பெருந்துணை யாம்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(10)

உன்னை யலான்மற் றெருபெருந் தெய்வ முணர்ந்தலன்யா
னென்னை விடேலுனக் காளாக்கிக் கொள்வதி லென்னதடை
முன்னை விரோத முளதோ பொறைநின் முறைசிறியேற்
கன்னை பிதாருரு ரீபழ னுபுரி யாண்டவனே.

(11)

தினைத்துணை யேனுநின் சித்தமென் பக்கந் திரும்பிவிட்டால்
வினைத்துயர் தீர்வ தரிதோ பனிலெவ் வெயிலி னுண்டோ
நினைத்த வரந்தமி யேற்கருள் செய்துமுன் னின்றிரட்சி
யனைத்துல குமபணி யும்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(12)

செனன் தொறுந்தெரிந் துந்தெரி யாமலுஞ் செய்துவந்த-
மனவஞ் சனைமுதற் பாவ மனேக வகையெனினுங்
கனலொன் றியபஞ் செனவவை தீர்த்தெனைக் காத்தருள்வா-
யனரஞ் சிதன்பர வும்பழ னுபுரி யாண்டவனே;

(13)

கொடியேன் விவேகிகள் கூட்டம் புகேனன்பு கூர்ந்துருகிப்
படியேன் வணக்கமொன் றில்லேன்புல் லேன்பெண்கள் பா லுழன்ற
மடியேன் முழுவஞ் சகிநா னெனினும் வழிவழிநின்
னடியே னெனைக்கை விடெல்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(14)

போற்றுகி லேன்பத்தி பூணுகி லேனின் புகழ்பலகாற்
சாற்றுக் லேனெழுத் தாறுந் தெரிந்துச் சரித்துவினை
மாற்றுக் லேன்புன் மயக்கால் வினைந்த மனக்கவலை
யாற்றுக் லேனென்னை யாள்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(15)

எஞ்சலொன் றின்றி யெழுந்தவெங் காற்றி னிண்டயிலவம்.
பஞ்சலைந் தென்னப் பகலு மிரவுப்பல விடய-
சஞ்சலந் துந் தவித்தேனை நீயித் ததிதிருத்தி
யஞ் சலந் துந் தரிப் பாய்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(16)

நாட்டுகொள் நாட்டுகொள நல்லறி வின்றி நடைபிச்சி
வாட்டுகொள் நாடகண் ணார்வலைப் பட்டு மனத்துனது
தாட்டுகொள் வந்தெரி யாதுழல் வேளைத் தருணமிதி
லாட்டுகொள வேண்டுமை யாபழ னுபுரி யாண்டவனே.

(17)

எல்லாச் சுருதியு நின்னியல் பன்னி யினைக்குமென்ற
கல்லாச் சிறிய ரினுஞ்சிறி யேனென்ன கண்டுரைப்பேன்
பொல்லாத் துதியையும் கொள்வா யெனக்கும் புனியிலுனை
யல்லாற் புகலிலை காண்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(18)

சுன்றவ னுமைக் குழந்தை குழறினு மின்புறுதல்
போன்றடி யேன்வெந் துரைக்கும் கருணை புரிந்தருள்வாய்
தேன்றரு சோலைத் தமிழ்ப்பொதி யாசலச் செல்வன்முத-
லான்றவர் சேவிக்க வாழ்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(19)

பேராசை யென்னும் பிசாசு பிடித்துப் பிறப்பிறப்பொன்
றோராம லுன்னடி யேன்பே துறுவ துனக்கழகோ
சீராக வென்னைத் திருத்திக் கருணை செயவருவா
யாசாத வின்னழு தேபழ னுபுரி யாண்டவனே.

(20)

துயில்வது முண்பதும் வீணை செலப்புண் றொழில்வழியிற்
பயில்வது மன்றிமற் றொன்றறி யேனென் பயந்தவிர்ப்பாய்
வெயில்விரி யும்பொற் றீட்டவின் னோர்சிறை மீட்டவெற்றி
யுயில்வார் செங்கைக் குகாபழ னாபுரி யாண்டவனே. (21)

தினந்தொறு நானிப் படித்துன்ப சாகரத் தேதினைத்து
மனந்தடு மாறிற் கரைகாண்ப தெவ்வகை வாழ்த்துமென்மே
வினந்தய வேன்வர வில்லை யுனக்குங் கெனைப்புரப்பா
யனந்த வினோதத் தமிழ்ப்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (22)

உனதரு ளாலடி யேற்கமை கவ்வி யுணர்ச்சியனு
தினமுயர் வாயபி விர்த்தி பெறும்படி செய்யிகமேல்
கன்னிதை தூவினர் கட்குறு காத்தல் கடமைகண்டா
யனக தயாநிதி யேபழ னாபுரி யாண்டவனே. (23)

கல்லையுந் தாழ்த்திய வன்னெஞ்சு வஞ்சக் கசடரிடம்
பல்லையும் பாட்டையுங் காட்டும் படிதொடர் பாழ்பிடியுந்
தொல்லையுந் தீர்த்தருள் வானோர் பயத்தையுஞ் சூரினமா
மல்லையும் போக்கி யுளாய்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (24)

வெவ்வி ய. பாதக னானென் னினுநினை வேண்டுமென்றே
னெவ்வி ய. வீசெய். யினுநின் பெருமை யெனக்கதிவென்
செவ்வி ய. மாதவர் சிந்தையி. என்றிச் சிறியதொழி
வவ்வி ய. பாலனு. காய்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (25)

கையா லுனைத்தொழிச் சென்னியி னாலுன் கழல்வண்ணக்.
மெப்பா யடிக்கடி வாக்காற் றுதிக்க விதித்துமன
நையா விபற்கையு நல்லினி யென்னை நழுவவிடே
லையா வுனக்கப யம்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (26)

தொடைக்கல மங்கைய. ராசையைப். போலுட் டினைக்கவல்ல
படைக்கல மொன்று மிலைப்பினுந் துன்பங்கள் பற்பலவா.
திடைக்கல கம்புரி கின்றன நானெளி யேனினிநின்
னடைக்கல மஞ்ச விடேல்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (27)

கவிராஜ னென்றொரு பேரிட்டிந். நாள்வரைக். கண்ணியமாய்ப்.
புவிராஜ ருஞ்சொல நீவாழ்வித். தாயது. போலுமுற் றுந்.
தவிராம வென்றனைக். காப்பதுன் பாரந் தகார்மனத்து
வவிராத செஞ்சுட் ரேபழ னாபுரி யாண்டவனே. (28)

வன்றுய ரக்கடல் வாய்த்துநம் பாயென் மனமலைந்து
கன்றுமி தற்கினி பென்னசெய் வேனெனைக் கூத்தருள்வா
யின்னுமு னக்கப யங்கால னுலெனி யேன்கலங்கு
மன்றுமு னக்கப யம்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(29)

ஓதா ரனந்தரன் னேரெண் னாமுமுடித். துள்ளிருந்தாய்
காதார வென்புன் கவியையுங் கேட்டுக் கடைக்கனிகின்
பாதார ஷிந்த மலதெனி யேனையொப் பார்க்கினிலே
ருதார மொன்றுள தோபழ னுபுரி யாண்டவனே.

(30)

பொருணடி நல்ல புவிநாடி மாதர்புன் போகமெனு
மருணடி யல்ல னுழந்தேனிக் கால வரையினிரான்
தெருணடி யையநின் சேவடி நாடிச் சிவகிரிசூழ்ந்
தருணடி யுய்வதென் றோபழ னுபுரி யாண்டவனே.

(31)

தஞ்சம் பிறிதிலை நாயேற்கு நின்மலர்த் தாகையன்றி
வஞ்சம் புரிவது நீதிகொன் மாயை வசத்தலைந்து
நெஞ்சம் பகலு மிரவுநொந் தேனெனை நீபுரப்பா
யஞ்சம் பகில்வயல் சூழ்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(32)

கெஞ்சா தவறையுங் கெஞ்சி யனேக கிலேசமுற்று
நெஞ்சா னதுநொந் திடவச மோநம்பி னேனினிரான்
பஞ்சா னனசொற் பனவேழம் போற்கடன் பாட்டையுன்னி
யஞ்சா தெனைப்புரப் பாய்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(33)

மடிமைசண் டாளா ருறவு வியாதி மனக்கவலை
மிடிமைமெய் பாவ வினைதொட ராமல் விலக்கமுற்றுங்
குடிமைசுன் றுவருட் செல்வமெய்க் கல்வி கொடுத்தெனாநீ
யடிமைகொண் டாதரிப் பாய்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(34)

வாயிற் பிறர்மதிக் கப்பேசு வேன்சில: வார்த்தையவை
யோயிற் பழைய படிபே மயங்குமென் னுள்ளமந்தோ
தாயிற் கருணை சுரந்தெனை யாதரி தாமதிப்பா
யாயிற் கவலை பொறேன்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(35)

இசபர: மென்பனும் சிவேசுர ஜகத் தென்பனும்வாய்ப்
புகல வருஞ்சுகம் போலைய மின்றிப் பொருளுணரேன்
சுகல விதங்களுங் காட்டி யெனக்குநின் னுளருள்வா
யுகணி தடம்புறஞ் சூழ்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(36)

தத்துவ முற்றும்வி சாரிக்கி லேன்சமர்த் தாற்சிலரை
யெத்துவ தற்கு நினைத்தேபன் னாங்கழித் தேனிதையப்
பித்துவி கற்பமி திற்நீரு மோதவப் பேற்றான்செய்
யத்துவி தப்பொரு ளேபழ னாபுரி யாண்டவனே.

(37)

பேசுவ தொன்று நடப்பதொன் றாகமுன் பின்மறந்து
மாசு ளாமுந்திய நாயேற்கு முய்யும் வகைபுகல்வாய்
பூசுசு கந்த மொடுத்தமி மேந்திப் பொதியாலை
யாசுக மெங்கு முலாம்பழ னாபுரி யாண்டவனே.

(38)

பூசுர மோருட மோவென விம்மிப் புடைத்தமுலை
மாதர வாவின் மயங்கா திருக்க மனவுறுதி
நீதர வேளை யிதேவெறுத் தாவினி நின்னையன்றி
யாதர வார்சொலய் யாபழ னாபுரி யாண்டவனே.

(39)

சாதி சுனஞ்சமு சாரமெல் லாம்பணந் தான்மிருந்த
போதிசை யுங்கை மெலிந்தாலுண் டோவெறும் பொய்யுறவு
நீதின முந்துணை யென்றடைந் தேனன் னிலையில்வைப்பா
யாதி யினங்கும ராபழ னாபுரி யாண்டவனே.

(40)

மதமோக டம்ப வகையால் விளைவை மறந்துபல
விதகா ரியங்க டொடங்கி வந்தின் மெலிதுவனே
பாதசைவை தந்து பரிவாசிப் பாயெனைப் பல்புகழ்சே
ரத்தாரடை யன்குழந் தாய்பழ னாபுரி யாண்டவனே.

(41)

சொல்லற் கமைகுவ தல்லபொல் லாமனத் தொல்லையதை
வெல்லற் குபாயமொன் றுங்கண்டி லேனிர்த வேளையிலுன்
மல்லற் பதம மலர்த்தான் வழுத்த வரங்கொடுத்தென்
னல்லற் பினிதவிப் பாய்பழ னாபுரி யாண்டவனே.

(42)

ஒருமட மான்முரு காமுரு காவென் றுரைக்கமுன்னேர்
வருகரு ணாகிது யாகிய நீயெனை வாட்டுவதென்
றருமமி தோபரி பாவிப்ப துன்கடன் சங்கடந்தீர்த்
தருதினி லேயிருப் பாய்பழ னாபுரி யாண்டவனே.

(43)

உருளவெற் பேறு மருண கிரிக்கெதி ரோடிவந்து
தெருளமுற் போதுப தேசுத்த நீயித் தினத்தெனியே
விருளகற் றுதிரங் காதிருக் கின்றதென் னென்னையுங்காத்
தருளவுற் றுற்குறை யோபழ னாபுரி யாண்டவனே.

(44)

விசைய கிரித்துரை நாளி லனேக விசேடமிந்நாட்
 ழுசைய நடத்தினை நீயென் பதுநிச மேற்சகல
 வசையு மொதுக்கி யெனைக்காப்ப தென்ன மலெகொ ளுனக்
 கணசின் மனத்தர் தொழும்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (45)

யலையாள முற்படு நாட்டிடை மூடர் மனத்துமெய்தித்
 தொலையாத வற்புத மாங்காங் கியற்றத் கொடுக்கணநன்
 னிலை நீ யெனக்களித் தாலெவர் வைது நினைத்தடுப்ப
 ரலையா தினிப்புரப் பாய்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (46)

இன்புதன் பங்க ளிருவினை யால்வரு மென்னின்மற்றோர்
 வன்பெருந் தெய்வ மகிமையென் னையுள்ள வாறுணர்த்தி
 நிற்பதந தந்தெனை யீடேற்றல் வேண்டுகன் னேரமிதா
 லன்பர்தஞ் சிந்தை யுளாய்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (47)

பத்திசெ யுஞ்சனர்க் கெல்லாஞ்சித் திக்குமப் பத்திசெயார்க்
 கேத்திசெ யுஞ்சக மில்லையென் பார்பத்தி யேபெரிதோ
 வித்திய நின்செய லேபெரி தோவைய நீதெளிப்பா
 யத்திமு கன்றுணை வாபழ னுபுரி யாண்டவனே. (48)

சிலர்தமி ழின்படி மூன்கேடு செல்வஞ்சித் தித்தனவாம்
 பலர்தமி ழும்பின் பவித்தில வேயென்ன பாவமந்தோ
 மலர்முக நின்க ணருள்சற்றுண் டேலெந்த வண்மையுமுண்
 டலர்பொழில் விண்டட வும்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (49)

வேதா விதித்த விதிப்படி யேயெவ் விதங்களுமிப்
 போதா மெனிற்சிறை புக்கவன் னேன்கைப் புணர்ப்பதனை
 நீதான் விலக்கரி தன்றே யெனது நிலைமைதேரி
 யாதா வுனக்கதென் னோபழ னுபுரி யாண்டவனே. (50)

சிரிப்பார் புறத்துநிந் திப்பார் சலிப்பிற் றிரும்பிழுகஞ்
 சரிப்பார் குறிப்பறி யாரன்றித் தேறுதல் சொல்லியுப
 சரிப்பா ரிலைத்தமி யேனென்னசெய் வேனெனைத் தாங்குதொல்லை
 யரிப்பார் பொறுப்பரை யோபழ னுபுரி யாண்டவனே. (51)

முன்னமு னென்குன் சென்முண் டென்று முதுபுலவோர்
 சொன்னகையு லெனைய தாகநம் பாமற் சமுன்றினைத்தே
 னென்னகையு லெனைய தாகநம் தவிர்த்தரு ளின்பபிறை
 யன்னவ வினையு லெனைய தாகநம் னுபுரி யாண்டவனே. (52)

தோலையா வறுத்தமிங் கார்ச்சகிப் பார்தினந் தோறுமனஞ்
சிலையா விரக்க மிலையா வுணக்கருள் செய்வதொரு
கலையா வெறுப்பென் சொலையாகண் பாரெனை மாந்திபொன்
னிலையா விதைத்தொதுக் கும்பழ ஒபுரி யாண்டவனே. (53)

ளையொரு பக்கந் துயரொரு பக்க நுழைந்தகலிப்
பேயொரு பக்க மலைக்கொநாந் தேனெனைப் பேணுகண்டாய்
நீயொரு பக்கம் நெறுத்தாலென் செய்ந்து நேயவன்ளி
யாயொரு பக்கமன் னும்பழ ஒபுரி யாண்டவனே. (54)

கற்றன கேட்டன் வெல்லாஞ்சந் தேகக் கீடற்சுழிபி
துற்றன வேற்றமி யேனென் னனமுனை புன்னியுய்வேன்
குற்றமு மேக்கமு நீக்கிமெய்து ஞானங் கொடுத்தருள் செய்
யற்றமி தாற்கும ராபழ ஒபுரி யாண்டவனே. (55)

தமராதி மற்றெவ னுஞ்சலிப் பெய்தத் தரித்திரமாங்
கமரார் சுரத்துழல் வேற்குன் கருணைக் கடலருள்வாய்
குமரா குரத்திம னுளாகந் தாமெய்க் குகாகுழகா
வமரா வதித்தலை வாபழ ஒபுரி யாண்டவனே. (56)

முருகா வெவர்க்கு முதல்வா சிவசண் முகாதிருமான்
மருகா தமிழ்ப்புல வாவென்று நானுனை வாழ்த்தமன
முருகா திருப்பது நீதினொ லோவென்ன யோசனைகா
ணருகா வருட்கட லேபழ ஒபுரி யாண்டவனே. (57)

ஒன்றோ வருத்தமென் செய்வே நெனையிவ னோர்கசட
னென்றோ நெறுத்தனை நானேழை யேமற் றிதுவுனக்கு
நன்றோ வடைக்கல முற்றவந் தம்மை நலிவதிகழ்
வன்றோ விரக்கமின் ரோபழ ஒபுரி யாண்டவனே. (58)

பெருமித மார்பன் னிருகட் கருணைப் பெருக்கிலெனக்
கொருதுளி யேனுங் கிடைக்கச்செய் தாற்குறை வோவுனக்குப்
பருவமி லானென் றெனை நீ வெறுக்கப் படாதுகண்டா
யருவுரு வாயெங்கு மாம்பழ ஒபுரி யாண்டவனே. (59)

வாக்கிற் குடிக்கொண் டிருந்து கனிதை மழைமதுநீர்
தேக்கிப் புகழும் திருவு முயர்த்திச் சிறுமைபிணி
நீக்கித் துதியையு நீமகிழ்ந் தேற்றெனை நின்னடிமை
யாக்கிக் கருணைசெய் வாய்பழ ஒபுரி யாண்டவனே. (60)

செவியினி ரண்டிருக் கின்றவுனக்கெச் செவியினுமென்
செவியினி தும்புகத் தானிலலை யோனிக் கபடமென்னோ
குவிமன மின்றியெய்த் தேன்வினை தீர்தருக் கொம்பென்கு
மழிமலர் வண்டிசைச் சும்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(61)

பவவுரு வாகப் படைத்திடைக் கொஞ்சம் படிப்புநல்கிக்
கவலைபு காமற் சிலநான் கடத்திப்பின் காதலுய்த்து
விவரயி லேனைத் தவிக்க விட்டாயிவ் வித்திலுன்னை
யவனியெ லாமெச்ச மோபழ னுபுரி யாண்டவனே.

(62)

இரவல னுணா தொல்லைப னேகயிங் கியவல்ல
புரவல ரார்பினி சோம்பிடை யூறுபின் போவதெங்ஙன்
ஈரவறி யாதயர் கின்றேன் மயக்கத்தை மாற்றுண்டா
யரகந வேன்முரு காபழ னுபுரி யாண்டவனே.

(63)

நீயறி யாதன வில்லையென் னெண்ணின் னெஞ்சறியுந்
தாயனை யாய்சிறு சேயனை யேனைத் தாழவிடேல்
வாயத னுலற வாழ்த்தியர்ச் சித்த வணங்குமன்ப
ராயச சிலர் தொழும்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(64)

வெறுமைப் பயமும் வியாதிப் பயமும் விலக்கிலையேன்
மறுமைப் பயனருந் வாயென நம்பவு மார்க்கமுண்டோ
சிறுமைப் படமுடி யாதென் கலக்கத்தைத் தீருவமை
யறுமைப் பரியு முளாய்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(65)

இவ்வழி நல்வழி பென்றோர்க லேனுய்ந் திடுவதற்கோர்
செவ்வழி யொல்லெ தெரிவிப்ப துன்கடன் சின்னவென்னை
வெவ்வழி செல்ல விடேலடி யார்க்கு வினைகடக்கு
மவ்வழி நல்கிற வாபழ னுபுரி யாண்டவனே.

(66)

பலபல யோசனை செய்து வெறம்புண் படுவதன் றி
நலனிது தீதிது வென்றுது ணிந்துமெய்ஞ் ஞானநெறி
செலவறி யாகென துள்ளாமற் தோவெரு சீக்கிரத்திவ்
வலமா தீர்விம லாபழ னுபுரி யாண்டவனே.

(67)

தூக்கமும் பந்த ரெடுமுச் சடிக்கடி தோன்றநல்ல
வூக்கமும் ஊடு மொதுங்கப் பொலிவுக வழற்றமன
வேக்கமுந் துன்ப மெவையுந் தணித்தெனக் கின்னமும்பே
ராக்கமுந் தீர்த்துந் வாய்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(68)

வாய்புல ராது மனஞ்சலி யாதுடல் வாடிமிக
 நோய்புகு தாதுபன் னூன்மற வாது நொடிக்குண்ணப்
 பேய்புற மோட முடுக்கி யெனக்குந் பேர்தருவா
 யாய்புல வோர்துதிக் கும்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (69)

முந்தினர் பாவமென் வெவ்வினை தெய்வ முனிவுநல்லோர்
 தந்திடு சாப முதற்றிங் கெவையிருந் தா லுமவை
 சிந்திவி சாரமெ லாந்தீர்த்தல் வேண்டுந் திகழ்பொழிண்மே
 லந்திவி லாவுல வும்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (70)

பிறந்தவி ராசிப் பிழைநவக் கோளின் பிசுசுறினும்
 பறத்தவை யோடப் பணிப்பதற் கென்னநின் பால்வநிமை
 சிறந்தல தோவெப் படியேனு மென்குறை தீர்ந்தருள்வா
 யறந்திரி யாவற் புதாபழ னாபுரி யாண்டவனே. (71)

பொறிதள ராமற் புலனலை யாமற் புகல்கரண
 நெறிபிசு காமற் கபமே லிடாமலந் நேரநின்றூட்
 குறிதவ ராமற் மெளிந்துய்ய வெண்ணைக்கைக் கொண்டருள்வா
 யறிவுடை யோர்மொய்த் துலாம்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (72)

இவனை யார்நமை யேத்தினென் னேத்தில ரென்னினென்னென்
 றுவமையி லாதுள நீதினைத் தாலுல குய்வதுண்டோ
 கவலைபு ருவகை காப்பா யெனைத்ததி காலந்தா
 லவவழி யூடு விடேல்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (73)

சூலை கிரந்தி மகோதரங் குன்மஞ் சுரங்குளிர்கா
 மலை பவுந்திரங் குட்ட முதற்பிணி மற்றவுரிந்
 காலை நினைத்தவர் பாற்சார்வ வோவென் கசுடொழிப்பா
 யலை மருங்குய ரும்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (74)

கூறிய கூறிய கூறினு மேற்றுக் கொடுசிறியேன்
 தேறிய நீயருள் செய்திடல் வேண்டுந் தியங்குகிடேல்
 வீறிய வாரிரு தோண்முதல் வாமயல் வென்றுமுனி
 வாரிய போதர் தொழும்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (75)

எழுத்தொடு சொற்பொருள் யாப்பலங் காரமென் நிற்குயர்ந்தோர்
 வழத்து மிலக்கண மென்புன் களியில் வழவினுநீ
 முழுத்தய வுற்றினி தாக்கொளல் வேண்டு முனிவருள்ளத்
 தழுத்து மலர்ச்சர னாபழ னாபுரி யாண்டவனே. (76)

இழிவான குற்ற மெலாங்குண மாகக்கொண் டென்னைநல்ல
வழிநீ புகுத்திடி. னல்லான்மற் றெந்த வகையிலுய்வேன்
விழியால் கிருப்பொரு பார்த்திடர் தீர்த்திடல் வேண்டுமென்று.
மழியாத மெய்ப்பொரு ளோபழ னாபுரி யாண்டவனே.

(77).

நாடுங் குறுமுனி கீரன்பொய் யாமொழி நாவலவ்
னீடுங் கருணை யருண கிரிமுத னின்றமல்லோர்
பாடுங் கவிவல னீயென் னினுமென்புன் பாடலுங்கொ
ளாடுங் கனிமயி லுர்பழ னாபுரி யாண்டவனே.

(78).

வையந் தனிந்கிர வஞ்ச மெனும்பெரு வஞ்சநெடுஞ்
சையந் தனைத்துக் ஷாக்கியத் தாருகற் றுக்கிமிச
சையந் தமத்தரை முற்காத்த நிற்கந்த நாளிலென்னுள்
சையந் தவிர்ப்பரி தோபழ னாபுரி யாண்டவனே.

(79).

மோனந்த வாழுனி வேரையும் பேதிக்கு, மோகமெனி
ஞனந்த வாதையெவ் வாறு கடந்துனை நாடியுய்வேன்
மேனந்த வாசனை விசுநின் பூவடிச் சேவையரு,
ளானந்த வாரிதி யேபழ னாபுரி யாண்டவனே.

(80).

உயராக மப்பொரு ளொன்றறி யேன்வினை யூடலைக்க.
வயராரு கொட்ட கலாநிதி யென்ன. மதிமழங்கித்
துயராழி யிற்சுழல் கின்றேன் கருணை சுரந்துமுன்னின்
றயன தெனைப்புரப் பாய்பழ னாபுரி யாண்டவனே.

(81)

தாழாது லுத்தரைப் பாடிக்கொண் டாடித். தரித்திசுத்துள்
விழாது துட்டர்சொற் கேளாது மற்றொரு. வெவ்வினையுஞ்.
சூழாது பத்தியிற் சோராது சென்மத் துயர்க்கடலு.
ளாழா தெனைப்புரப் பாய்பழ னாபுரி யாண்டவனே.

(82).

பணிகின்றி லேன்றுதித் தர்ச்சித். துணைச்சிவ பத்திவழி
துணிகின்றி லேன்புலைக் காமாதி மூன்றுந் துறந்துபவந்
தணிகின்றி லேன்றமிழ்த் தார்மற வாதுநின் ருண்மிசைநா
னணிகின்றி லேன்பொறுப் பாய்பழ னாபுரி யாண்டவனே.

(83).

நனவி விகழ்ந்தன வல்லா விகற்ப நடைபலவுங்
கனவி னெழுந்து மயக்கின வேயிக் கலக்கமுள்ள
மனசு திருந்துவ தென்றோ விரைந்து வரந்தருவக
யனவ ரதந்துதி சேர்ப்பழ னாபுரி யாண்டவனே.

(84).

ஒடின நாள்பல வேட்டைப் பழங்குடத் துட்புனலாய்க்
கூடின மேனரை கூற்றி னுதையக் குறியெனப்பின்
னீடின வாசை கிலேசங் கரணமு நெஞ்சமுங்கூத்
தாடின நீயெனை யாள்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (85)

தேகமும் தேகியும் வெவ்வேறென் பாரொன்றுந் தேறுகிலேன்
மோகமுஞ் சோகமும் தீர்த்தென தெண்ணத்தை முற்றுவிப்பாய்
மேகமும் பூகமும் போலுங் குழற்பொண் மிடற்றுள்ளி.
பாகமும் பாகமுஞ் சேர்ப்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (86)

கலைபல சொற்பல வெண்ணம் பலமயக் கம்பலவீண்
புலைபல விச்சை முயற்கி பலமனப் புண்பலனென்
விலைபல வெப்படி நான்றோர்தாய் வேனரு ணியியங்க.
ளலைபல வொத்திசைக் கும்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (87)

மாயா விகற்ப மிதுசச் சிதானந்த வாழ்விதென்று
நீயா தரிக்குமிந் நாயேற் குணர்த்திட நேர்வருவா
யோயா மனப்பெரும் பேய்பிடித் தாட்ட வழர்நிழிவொன்
ருயா தினைத்துறொந் தேன்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (88)

வனறி வின்றி யியற்றினே பாவங்க ளென்றெனைநீ
தானலி னின்ற திதுவே லுனது தயைக்கழகோ
நானது கண்டு நடந்தினி யுய்வதெந் நாளிமையோ
நானவர் வந்து தொழும்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (89)

சோபத்தை யும்பவத் துன்பத்தை யுங்கெட்ட துட்டமனத்
தாபத்தை யும்பகைக் காலப் பிசகையுஞ் சண்டந்மன்
கோபத்தை யும்பினிந் கோரத் தையுமென் குறையையுமெவ்
னாபத்தை யுந்தவிர்ப் பாய்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (90)

மத்தத்தை வென்றிருக் கின்றவர் போற்றுன் மலர்ப்பதத்தென்
கித்தத்தை யன்பிற் செலுத்தும் படிக்குத் திருத்தியினி
மெத்தத்தை யுந்தவிர்த் தீடேற்றல் வேண்டு மிசைகுழிலோ
டத்தத்தை யும்படிக் கும்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (91)

கராசர சீவ தயாநிதி நீயிச் சமைபமென்முன்
வராவிடில் யானினி யாரை நினைத்து வரம்பெறுவேன்
சூராவடி வேல குழந்தைக் குமா குருமணிச்சுட்
புடாவனே மால்பா ஷம்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (92)

இருவினை யின்பயன் பின்னா மெனவு மிலையுடனே
வருமென வும்பொய் வழக்கீ தெனவும் வகுத்துமுல
கொருவித மன்றெது வுண்மை யகனை யுணர் த்தியெழ்து,
னருண பதந்தரு வாய்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(93).

முனந்தவ சிலர் மொழிதீர்த்த யாத்திரை மூர்க்கிதரி
சுனந்தல வாச மிவைவே றனுட்டிக்கச் சத்திபுண்டோ
தினந்தமி யேனுனை யேநம்பி னேன்வினை தீர்புகழ்தற்.
கனந்தனு மேமயங் கும்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(94).

பெருவெளி யோரணு வாக வணுவும் பெருவெளியாய்
மருவ வனேக விநோத மெவ்வாறு வழங்குவரக்
கருதினு நீசெய லாமென் கவலை களைந்திடுவ
தருமை கொலோபுக லாய்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(95).

பூவாழ் சுபாவ நரேசருங் குற்றம் பொறுத்தருளி
மேவா வனேகர் களைத்தெண் டியாமல் விலக்குகின்றார்
தேவாதி தேவ சுகாமணி நீயடந் செய்வதென்சொ
லவா விதோதரு மம்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(96).

நீதித் துறையறி யேனெனி னுஞ்சில நின்பெயரை
யோதித் துதிபுரி கின்றேன் வருத்த மொழித்தருள்வாய்
சோதித் திடநினை யாகே பொருதுளந் துய்மதியோ
டர்தித்த னுமவலஞ் சூழ்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(97).

பார்க்கு மளியிசை பாடிய பூங்கற் பகனிமையே
நூர்க்கு முரக ருலகினுக் கும்பண் டொருக்கந்.
தீர்க்கு முயர்வுடை நீதமி யேனைவஞ் சிக்கலினி
யார்க்கு முறையிடு வேன்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(98).

வணங்குவ துங்கை குவிப்பதும் வாழ்த்து வதுந்தொழும்புத்.
கிணங்குவ துந்தெரி கில்லாத பர்வியென் றென்னைவெரு
துணங்குத லின்றியின் றுய்யும் படிக்கரு ளோங்குகங்கை.
யணங்கு முவந்தமைந் தாபழ னுபுரி யாண்டவனே.

(99).

பாடிய பண்பெப் படியிருந். தாலுமென் யாமலர்த்தாள்
சூடி வரம்பற் பலவுந்தந் துள்ளத் துயர்தணிப்பாய்
வாடி மயங்கச் செயேல்வரை தோறு மகிழ்ந்துணை
யாடி வருஞ்சிற் பராபழ னுபுரி யாண்டவனே.

(100).

வாழி.

கார்வாழி வாழி சுராசனம் வாழி கருதுபொருள்
சீர்வாழி வாழிசை வந்தமிழ் வாழி செழுங்கடப்பந்
தார்வாழி வாழி மயில்வாழி வேல்புடை தஞ்சுருங்கை.
மார்வாழி வாழி பழனு புரிக்குகன் வாழியவே.

பழனுபரிமாலை முற்றிற்று.

உ.
கடவுள்துணை.

குமரனந்தாதி.

காப்பு.

கட்டளைக் கலித்துறை.

பூமேவு கற்பகப் பொன்னகர் முன்னொர் புலவனுக்கு.
மாமேவு மன்சின் வழங்கிய பேரருள் வள்ளலெனு
நாமேவு வேற்கைக் குமரனந் தாதிக்கு நற்பழனிப்
பாமேவு சீர்திகழ் பட்டத்தி யானை பதந்துணையே..

அமரனந் தாதி னனிநந் தொறுந்துயி லம்பழனிக்
குமரனந் தாதி சொலத்துணை யாமயன் கோபதிவாழ்த்
துமரனந் தாதி பனிவர்கொண் டாடவந் தோன்முகற்காய்
சுமரனந் தாதி லகுமைங் கரத்தன்பொற் றுளிணையே.

அன்பர் தாதி.

பொருந்திரை வேலை யருந்திய செல்வனைப் போற்றியின்பந்
திருந்து மருண கிரிநாதன் பொற்பதஞ் சிந்தையிலவைத்
தருந்திறல் சேர்திருத் தொண்டர்க ளோப்பணிந் தன்பினர்பால்
வருந்தனி மோனக் குமரனந் தாதி வழந்துவனே.

தூல்.

புலவந் கடந்த பரம்பொரு ளேயொளிர் பொற்புடைத்துங்.
கவனந் கடந்த னடைதன நேர்ச்சி கண்களிகூர்
தவனந் கடந்த விருமுன் னருள்வர தாமலப்பா
வவனந் கடந்த கந்தா நம்பினே னின்மலர்ப்பதமே..

(1)

பதங்கா தலங்குற வஞ்சி கயவர்தம் பாற்சொலிச்சர்
ததங்கா தலங்குற வாக்குமம் மாதரைச் சார்ந்துடலம்.
ஸதங்கா தலங்குற நற்போதந் தந்தெனை மாசடரா
விதங்கா தலங்குற ளையனந் தோன்றொழு மெய்ப்பொருளே..

(2)

மெய்யந் தரங்க முதல்வனைத் தானவர் விறுயிருட்
சூய்யந் தரங்க வருநெடு வேலனைக் கூறுதுதி
செய்யந் தரங்க மெறிகடன் ஞாலத்துட் செல்வமெல்லாம்
பொய்யந் தரங்க வனமுனக் கேனதிற புன்மனமே.

(3)

புன்னாக மஞ்ச பொறுக்கும் பழனிப் பொருப்பிலுறை
மன்னாக மஞ்ச குணமா தவத்தர் வழத்துமுமை
துன்னாக மஞ்ச முகமுடை யானரு டோன்றல்விடப்
பன்னாக மஞ்ச மயில்வா கணன்பதம் பற்றுநெஞ்சே.

(4)

பற்ற கரத்தரங் கெட்டுவெஞ் சூரன் படப்பொருவே
லுற்ற கரத்தரங் கோர்நா ரதன்மகத் தூடெழுந்த
மற்ற கரத்தரங் கஞ்சமென்றோ மதித்துருகா
வெற்ற கரத்தரங் கக்கட னோர்பவம் விட்டிலவே.

(5)

விட்டிலங் காவ தறியாமை யாற்சுடர் மேல்விழல்போற்
கட்டிலங் காவ னிதிவா ணுதலிற் கனதிலகப்
பொட்டிலங் காவ லரிவையர் மையலிற் போவதென்னே
மட்டிலங் காவ துடையான் மருகனை வாழ்த்து நெஞ்சே.

(6)

வாழ்வித் தனந்த வறுவதன் நென்று மயங்குநெறி
தாழ்வித் தனந்த வினைசெய லுற்பவத் தைத்தருமோர்
பாழ்வித் தனந்த கவாநடை யார்சம பாசநெஞ்சே
சூழ்வித் தனந்த மலைக்கும ரேசன் றுணைச் சரணே.

(7)

சரங்கா விதந்தர மெஞ்ச வயங்குகட் டையலர்பா
வீரங்கா விதந்தர வந்தருள் வாய்பொன் னெழினலமு
திரங்கா விதந்தர வஞ்ச நடிக்குஞ் சிகாவாமா
தூரங்கா விதந்தர ணிக்குள் வள் ளிக்குறத் தோய்பவனே.

(8)

தோய வலைக்கு வலபத்து னென்னைத் துலங்குமெழி
லாய வலைக்கு மிழியைப் பொருமுலை யார்தமது
மாய வலைக்கு வசப்படுத் தேலமர் வாள்வண
ரோய வலைக்கு மயிற்கும ராவரு ஞண்மதியே.

(9)

மதியா தவனற் சினமூடர் கட்டு வரந்தரச்சம்
மதியா தவனற் சூழற்குஞ் சரிமண வாள்ளவிர்
மதியா தவனற் சுரர்பணி வேளாருள் வாழ்வறத்தா
மதியா தவனற் புதமலத் தானே வழத்துநெஞ்சே.

(10)

வழுத்த விரும்பழ வாரணத் துச்சியில் வாழ்முருகன்
சொழுத்த விரும்பழ னம்புடை சூழ்ந்து குறையிலின்பம்
பழுத்த விரும்பழ நிக்ரும ரேசன் பதத்திணையின்
வழுத்த விரும்பழ னீள்வினைப் பாச மறற்கு நெஞ்சே.

(11)

அறந்த வளமலை யாற்குரைத் தோயங் கவன்சடைமேற்
சுறந்த வளமலை யன்பாமைந் தாவினை செய்யமதித்
தறந்த வளமலை கொங்கையர் மைய றவீர்த்தருள்சீர்
பிறந்த வளமலை வின்மா பழநிப் பிரபலனே.

(12)

பிரமனந்தத்த மிசையேந்து மாயன் பிறங்குவெண்மா
திரமனந்தத்த வசுத்தர் புகழ்மந் திராவெனகங்
கரமனந்தத்த துருநருள் செய்பொற் கமலதிரந்
தரமனந்தத்த மதுப்பெய் பழனித் தயாபரனே.

(13)

பரவற்கரிய பதந்தரு ஞானம் பயிற்றுமலர்
விரவற்கரிய குழலார் மபல்வெல் வினைதவிர்க்குங்
கரவற்கரிய திகர்தொழந் தூயன் கவமவளி
யரவற்கரிய தனித்தான் மகன்சர ணம்புயமே.

(14)

புயங்கந்தனக்கு நிகரான வல்குலும் பூவுலக
மயங்கந்தனக்கு வடுமுடை யாரின்ப வாழ்வுநற்றெவ்
வியங்கந்தனக்கு வியுநிலை யோருஞ்ச மேலிதநித்
தியங்கந்தனக்கு மரனரு ளாகிய செல்வமெய்யே.

(15)

செல்லங்கவனத் தொடையான் மருகன் செகமெனுயிவ்
வில்லங்கவனத் தமதகன் முர்க்கருண் மெய்க்குமரன்
புல்லங்கவனத் துணைப்பான்மைந் தன்பதம் போற்றுநெஞ்சே
சொல்லங்கவனத் திருப்புகழ் வைவச் சுதனஞ்சவே.

(16)

அஞ்சரிதான புலன்மற் றதனைவென் றங்கமவை
புஞ்சரிதான வனிவாழ்வு பொய்யென் றுணர்ந்துதெய்வ
குஞ்சரிதான வனவள்ளி கோணன்பு கொண்டவர்பாற்
சஞ்சரிதான தவயிது முத்தி தருநெஞ்சமே.

(17)

தருமங்களங்கலங் காரம் பெறத்திருத் தார்பிறர்மேல்
வருமங்களங்கலங் குங்குலை காமம் வளர்த்துவர்செந்
திருமங்களங்கலந் தோங்கும் பழகிச்செவ் வேனையுன்னார்
சுருமங்களங்கலந் தீர்வதெவ் வாறு கனநிலத்தே.

(18)

கனகமலைக்குங் கவின்றற பூண்முலை காதடர்கண்
பனகமலைக்குங் கடிதடங் கொண்டவர் பற்றுமிருந்
தென்கமலைக்குந் துயர்நீ ரரிக்கு மிலங்குமயி
லனகமலைக்குந் திருமரு காரின் னடைக்கலமே. (19)

கலங்கா மனத்தின மன்னைப் படாதெனைக் காவுன்டைக்
கலங்கா மனத்தின தென்ற லுலாவக் கடிக்கழிந்த
கலங்கா மனத்தின மின்புற வந்தகந் தாகதீபு
கலங்கா மனத்தின மூர்ப்பழ னுபுரிக் காவலனே. (20)

காவம்பரத்தை யளாவுஞ்செந் தூர்க்கதிர் வேற்குமர
மேவம்பரத்தை யனைய கவலை மிக்கொடிய
பாவம்பரத்தை யராசை கிரகப் பகைதவிர்த்துத்
தாவம்பரத்தை யுணருமெய்ப் போதஞ் சதாநந்தமே. (21)

நந்தாமலக வீடம்புகழ் சைவத்தை நாட்டியவேற்
கந்தாமலக முடையா ருளத்தனு காக்குமர
முந்தாமலக வனத்தர சேநின் முதிருருளின்
பந்தாமலக வனத்தால் வருமுந் பவமறவே. (22)

பவளம்பரவ வருமிதழ் வேலவிழிப் பார்மகளர்
பவளம்பரவ மருய்ய வந்தமெய் யானினதீர்
திவிளம்பரவ மருத வயல்புடை சேர்ந்துதலங்
சுவளம்பரவ வளரும் பழனிக் குமரய்யனே. (23)

ஐவரையங்க சனைடுஞ் கூற்றை யடக்கமுழு
மைவரையங்க ணியரைவெல் வீரன்று வள்ளியஞ்சக்
கைவரையங்க மதமா வழுத்தருள் காரணன்மெய்ச்
சைவரையங்க முதமேற்று வான்பெயர் சாற்றுமினே. (24)

மின்னலங்கார தனிலெழல் போலுமீம் மேதனியிற்
பொன்னலங்கார மனைமுதல் வாழ்வதிற் போயுழன்று
பின்னலங்கார மிகுகோப மேவும்பித் தீர்குமரன்
றன்னலங்கார மலர்த்தாளொஞ் ஞான்றுந் தலைக்கொண்மினே. (25)

கொண்டலைவாவி வெருட்டிக் கமுகின் குலையுதிர்த்துத்
தண்டலைவாவி தனில்வானே மேவுந் தமிழ்ப்பழனி
வண்டலைவாவி கடமிடி தீர்திதி மைந்தர்வலி
கண்டலைவாவி பொருந்திமை யோரைமுன் காத்தவனே. (26)

தவந்தானமல வினிகொண்டு காலந் தனைக்கழித்த
லவந்தானமல ரளிநாடல் போ லும்பர் யாருமதிப்
பவந்தானமல னெனுங்கும ரேசன் பழனியென்று
முவந்தானமல மொழிப்பாணைத் தேடி யுருகுநெஞ்சே.

(27)

உருவாரமர மனையா ரருமை யுளத்துணரார்
தருவாரமர மகன்றரைப் பாடித் தயங்குவனோ
மருவாரமர வணிந்தசெவ் வேணி வரன்புதல்வா
திருவாரமர தளாதிப னேற்ற செயலருளே.

(28)

செயமந்தராசல வண்டோட் குகனைத் தினமறந்தம்
புயமந்தராசல னங்குழ லொப்பவர் புன்னலநம்
பியமந்தராசல நீங்கா வவாதிருப் பெற்றியெல்லா
பியமந்தராசல மேலாந் குமிழி நிலைத்தென்பவே.

(29)

பவராகவத்திரி பாசொழி யானும்பர் பற்றலரென்
பவராகவத்திரி யத்தடிந் தானுற் பவந்தவிரின்
பவராகவத்திரி யாதி முனிவர் பணிகுகன்சு
பவராகவத்திரி யானுண் டெமக்கோர் பயமில்லையே.

(30)

பயம்புவைப்பாரத் திகள்போன் மயலுட் படேல்சிரத்துந்
தியம்புவைப்பாரத் திருதுத னுட்டத் தினிலுதித்த
சுயம்புவைப்பாரத் தனையுந்தந் தானைத் தொழுதுதமி
ழியம்புவைப்பாரத் தனிவேன் மயிலையு மெண்ணுநெஞ்சே.

(31)

நெஞ்சுத்தானந்த நீடமுனான்கரி நீள்வதன
வஞ்சுத்தானந்த வரன்புகத் தாக்கு மயிற்சுமரன்
விஞ்சுத்தானந்த மெய்யடி யாரை விடாணைமறந்
தஞ்சுத்தானந்த னந்தவர் கீந்துமென் னுவதுவே.

(32)

ஆவலரும்பணி மென்னகை மங்கைய ராடவந்து
மேவலரும்பணி செல்வரும் பொன்றினர் விணதன்றோ
நீவலரும்பணி லஞ்சுழ் வயற்பழ நிக்ஞமரன்
பூவலரும்பணி மார்பன் கழற்கன்பு பூண்மனமே.

(33)

பூண்டவிராதவ மாமுலை மங்கையர் போகமென
மூண்டவிராதவ வன்ப ரிதய முளரிவிள்ள
வாண்டவிராதவ னாங்கும ரேசனை யன்பினொடு
வேண்டவிராதவ மாசெவி தாமுயர் மெய்க்கதியே.

(34)

கதித்தவரும்பரஸ் வெங்கான் புருதக்கை கேசிசொற்சம்
மதித்தவரும்பர கோர மறவி மயக்கிசுந்த
விதித்தவரும்பர வுங்கும ராவன்பர் மெய்ப்பிணிதி
துதித்தவரும்பர நாதாமெய்ஞ் ஞான சுகமருளே.

(35)

சுகந்தங்கமழ முசையவிழ் சுற்பகத் தூயநிழ
லகந்தங்கமழ சுளிற்றிந் திரனைவைத் தாயதிபா
தகந்தங்கமழ கியமாதர்க் காசுநெஞ் சத்தெணிப்பொய்
புகந்தங்கமழ லுறதெனை யாண்டரு ஞந்தமனே.

(36)

மனத்திருக்கானவை வாரானன் முத்தி வழிவருஞ்சந்
தனத்திருக்கானவை தீகமெய்ஞ் ஞானத் தமிழ்முனிசெஞ்
சொனத்திருக்கானவை தீரும் படிபுகழ் தூபவன்பொய்
யினத்திருக்கானவை வாணோர் தலைவனை யெண்ணுமினே.

(37)

பின்னாகரிக லருந்தவத் தோரு மிகமயங்கப்
பன்னாகரிக ஷாஸூதந் கீதம் பயிலுநல்லா
ரின்னாகரிக மயக்குங்கண் டவ்சுகத் தீர்மலர்த்தார்
மன்னாகரிக பரத்தரு வேலர் வரம்பெறினே.

(38)

வரம்பினத்தோடு மதுரா புரிவில் வழுதியர்கோன்
சுரம்பினத்தோடு தவிர்த்தமெய் யாசொண்டார் தூய்மனத்த
தரம்பினத்தோடு பின்மன்று ளாடிய சம்புகைந்தா
நிரம்பினத்தோடு விரிகடம் பாசர ணின்பதமே.

அன்பளிப்பு
நிதிய: கி. வா. ஜி.
'சுந்தரபாலை'
பெருக்கடி - 609 928.

பதனம்பதனந் தளரிடை யென்னப் பணைத்தொளிர்கும
பதனம்பதனந் துறமுதுச் சொற்பா ணப்பொருசு
பதனம்பதனந் தரமாங்க ணுள்ளவர் பற்றறவேன்
பதனம்பதனந் தருஞான மோன பலநெஞ்சமே.

(40)

பலவாமகத்துவந் தோங்கு மயக்கவை பாரவினை
கலவாமகத்துவந் தங்குமெய்ஞ் ஞானக் கதியருள்சொற்
பலவாமகத்துவந் தெல்லாம் பெறுமப் புனிதர்புகழ்
வலவாமகத்துவந் தன்ன நடைத்தகர் வாகனனே.

(41)

வாகாதுவருமங் கொவ்வாதமேனி வரன்றருமைந்
தாகாதுவருமங் காக்குழை யாயினந் தாமதமேன்
ஆகாதுவருமங் கேகயமீதுவந் தாரருள்செய்
மேகாதுவருமங் குற்றமு லாரன்பு தீர்த்தென்றுமே.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-90

தீர்த்தமனந்தர மானத லம்பல சென்றிடினுங்
கூர்த்தமனந்தர முண்டாகு மோகதி கூடவென்றுந்
கார்த்தமனந்தர தத்துதிப் பாணெனக் காயந்தழிண்ப்
பார்த்தமனந்தர ரேத்துங் குமாணைப் புரமினே. (43)

பாடலங்காத வழிமணங் காட்டும் பழநிமுத,
னீடலங்காத நெறிமறை யெங்கு நிறைகுனைக்.
கேடலங்காத மனத்துட்கொண் டார்பவக் கேதயிப்பார
மூடலங்காத வளைக்கண்ட தென்ன முடிவுறுமே (44)

முடிக்குமராம மலர்க்குமுல் வேழ முதல்வியென்ப,
வடிக்குமராம னுலகும் பணிவள்ளி யென்னுமிரு
குடிக்குமராம துவையுண்டு வண்டினங் கூடியிசை
படிக்குமராம லணிப்பு நேனின் பதமருளே. (45)

பதக்கமலங்க வளர்மார்ப, நேதண் பனைநொறுமுக்
சிதக்கமலங்க டமைமேய்ந்து காஹியைச் சேனினம்வாய்.
குதக்கமலங்க துறங்கும் பழனிக்குருபரதி
ஹதக்கமலங்க வலைதவீர்த் தாண்டெய்த், துணிவுதந்தே. (46)

தந்திக்குமார முடியிமை யோர்க்குமச் சந்தணித்தேந்
னுந்திக்குமார, னுறுசிறை நீத்த வுனக்கரிதோ
முந்திக்குமார னமர்கடந் தோங்கு முனிவருளந்,
சுந்திக்குமார முதமே யெனக்கருள் செய்வதுவே. (47)

செய்யவடங்கவி மாநீழ்நீயினிந் திரனுவப்ப
வெய்யவடங்கவி புண்மனத் தானவர் வீடவன்ப,
ருய்யவடங்கவி ருபஞ் சரவணத், துடுதித்த
துய்யவடங்கவி னுர்முலை மாதர் துறவருளே. (48)

துறக்கவரம்பயர் போகநன், நென்னினுந் தூயருள
நிறக்கவரம்பயர் கட்பார்மின், னுர்பந் நெனினுமதை;
மறக்கவரம்பய, னாக வெனக்கருள் வார்செழுங்கண்,
னறக்கவரம்பயல், குழ்பழ னுபரி, நாயகனே. (49)

கனவஞ்சனஞ்சின, மன்னவொன் னுர்புறங் கண்டவெங்க,
கனவஞ்சனஞ்சின; யில்வாழ்வம், பெற்றவர், காலமுமோர்,
கனவஞ்சனஞ்சின, முற்றகண் னுரக்கங், காட்டுமின்வர,
கனவஞ்சனஞ்சின, கைக்கும ராகின் கழலருளே. (50)

கழங்காடியன்ன நடையாரைக் கூடிவெங் கள்ளருந்தி
வழங்காடியன்ன குருவைநிற் தித்துயிர் மாய்த்தொழியார்
பழங்காடியன்ன மெனினுமுண் டின்னருள் பற்றுவரி
மிழங்காடியன்ன வநிகர்ச்செந் திற்குக வேடொண்டரே.

(51)

லேடுவரிக்கலை நேர்மனத் தோடெறி வெவ்வலைக்குள்
வாடுவரிக்கலை தப்புல தென்ன மதிக்குநல்லோர்
நீடுவரிக்கலை மண்டலத் தாசை நெருக்ககண் று
கூடுவரிக்கலை செய்குழ் பழநிக் குருவருளே.

(52)

குருவருணத்துவர் மெல்லிதழ் வள்ளி கொழுநனங்கை
மருவருணத்துவ கைக்கோ மகன்சுதை வானவர்கன்
தருவருணத்துவ ளக்கட லைக்கடைந் தோன்மருகன்
நருவருணத்துவர் பேர்கூ றினும்பவத் திதஞ்சமே.

(53)

அஞ்சவர்க்கத்தலை நெஞ்சைத் திருத்தி யணிமகரந்
துஞ்சவர்க்கத்தலை யாழி யணையமெய்த் தூயவனுக்
குஞ்சவர்க்கத்தலை வற்குமெட் டாத குமரனன்பு
விஞ்சவர்க்கத்தலை மோனமுண் டாமெனும் வேதங்களே.

(54)

தங்கச்சிலம்பகங் காந்தி மைந்த தனத்திடையோ
யுங்கச்சிலம்பகங் காட்டுமின் னுரைவென் றோர்மதிபு
மங்கச்சிலம்பகங் காரித்தெய் வேன்குடை மைதவழ்த்
துங்கச்சிலம்பகங் காழுற்று ளோய்தளனென் றொல்பவமே.

(55)

பவர்க்கஞ்சமர விழிமாதர் பற்றறும் பற்பலபே
தவர்க்கஞ்சமர சமதாமெய்து ஞானத் தவம்பலிக்குந்
துவர்க்கஞ்சமர மதுசூழ் பழநிச் சுகபரங்ரு
னவர்க்கஞ்சமர ரிடர்தீர்த்த வேள்பத நம்புவர்க்கே.

(56)

நம்புங்கவரிய மாதிகண் டோர்பணி நாதர்மல
ரம்புங்கவரிய வேண்மைத் துனரொன்ன லார்பலமும்.
வம்புங்கவரிய நீள்வேவர் தானே வழத்தினும்பால்
வெம்புங்கவரிய மன்புகு மோசொலும் வீணர்களே.

(57)

களவரவந்த மதியர் சினத்திற் கடியவிட
முளவரவந்த னமுமனை யார்டட் பொழித்துனது
தளவரவந்த புதம்பெறு நேமமுந் தந்தருள்வாய்
மொளவரவந்த வகந்தணித் தோன்பணி வேலவனே.

(58)

வேலாவலய மடைத்தோன் சுரர்மக வேந்துமறை
 ஞாலாவலய னுவப்பப் பொருப்பற ஞாநியவேற்
 கோலாவலய ரவருங் கொடுங்கதீர்க் கோனுமிணை
 சாலாவலய மணிபுய னேழுத்தி தந்தருளே. (59)

தந்தத்தத்திக்கு வருதுணை வாவரந் தந்தருள்வீ
 தந்தத்தத்திக்கு மதன னடத்துந் தனிதநீ
 தந்தத்தத்திக்குத் தொறுமணஞ் சூழ்செந்தி லாய்தமிழோர்
 தந்தத்தத்திக்கு மடமை தவிர்க்குந் தவக்கொழுந்தே. (60)

தவளவிலங்க றினையன் நெடுத்த றாநுமிடை
 துவளவிலங்க முலைப்பூ மகணலந் துய்ப்பவெண்ணி
 யவளவிலங்க மழிந்தான் புன் காமநன் றன்றுதொண்ட
 கவளவிலங்க ஞுறைவேலற் போற்றுமின் காதல்கொண்டே. (61)

காதகப்பாவரைத் தேடிப் புகழ்ந்துபற் காட்டிமுறை
 யேதகப்பாவரைக் காசுக்கும் பாடிப்புண் ணெய்துவலே
 மூதகப்பாவரைக் கொக்குஞ்செந் தூர்ச்சண் முகாவெவர்க்கு,
 மாதகப்பாவரைக் குங்கலி தீர்த்தருண் மாசின்மையே. (62)

மாசினமாவரு துன்பத்து னென்னை மயக்கலுனக்
 கேசினமாவரு ளாற்புரந் தேரானிகர் கேழ்முநிலை
 மூசினமாவரு டேகரத் தேய்முறை யோவிதுநீ
 பேசினமாவரு மஞ்சிறி யேன்செய்த பேதமென்னே. (63)

பேதாமனங்கன தம்பட ராதெனைப் பேணமுடி
 யாதாமனங்கன கக்கிரி நேர்புயத் தார்ந்தரிம்ப
 மாதாமனங்கன ளோய்தீர நீறு வழங்குகுரு
 நாதாமனங்கன கல்லோ வின்றோநன் னடுகிலையே. (64)

நடுக்கந்தரத்தம மாமெனச் சூழ்ந்து நலிந்தபவங்
 கடுக்கந்தரத்தம னத்துண் மயலுங் கடிதகல
 முடுக்கந்தரத்தம ரேசன் றொழப்புவி முற்றுமுன்கார்
 வடுக்கந்தரத்தமர் வான்சொற் படிவலம் வந்தவனே. (65)

வந்தித்தியங்கு மவர்க்கெளி யாய்மெய் மறந்தறிவன்
 புந்தித்தியங்கு மயங்காட்டப் பாடுமப் பூவையர்பார்
 னீந்தித்தியங்கு மதத்தோ ரிடத்துஞ் செலாமலென்கித்,
 துந்தித்தியங்கு முழுதும் புகழ்பதந் தந்தருளே. (66)

தந்தாவளக்கரும் பூதர வாய்தனிற் சார்ந்தநன்னீர்ச்
செந்தாவளக்கரும் பென்னபின் னூர்வசஞ் சேர்தனன்றோ
ந்தாவளக்கரும் டோதாத மோக நவைதவிர்ப்பாய்
கந்தாவளக்கரும் பூரண ஞானக் கதிக்கொழுந்தே. (67)

கொழுங்கோகனக முகவேளன் றுயர் குடியிடைத்த
வழுங்கோகனக குபேரனென் றேகுங்கு மச்சமைகொண்
டெழுங்கோகனக சடரைப் புகழ்ந்துபொய் யீங்குரைப்ப
தொழுங்கோகனக வலைதீர்க்கு மையனை யுன்னுநெஞ்சே. (68)

உன்னங்கிரியை வழுத்தார் கிளைபெண் டொதெயர்
சொன்னங்கிரியை பெறினுமுண் டோகதி ஞாயகயர்ந்து
மூன்னங்கிரியை வருக்கருள் செய்த முதன்மருகா
மின்னங்கிரியை யடர்த்தசெவ் வேற்படை வித்தகனே. (69)

வித்தம்புயங்க மணிதண்டி கைகரி வெம்பரிபல்
வித்தம்புயங்க மிளர்கண்மி னூர்முதன் மெய்த்திருமே
வித்தம்புயங்க டதும்பின் றுலுமுள் வேட்கைதுன்ப
வித்தம்புயங்க ணிகர்குகன் றுளில் விவேகிகட்கே. (70)

கட்கம்பணிய மிளர்ந்துசெவ் வேலைக் கடிந்துதெவ்வ
ருட்கம்பணிய முதுகிந்த வீறி யுயர்நமற்குள்
வெட்கம்பணிய விழிமாத ராசை மிகாதெனையாள்
புட்கம்பணிய வயல்குழ் பழனிப் புரவலனே. (71)

வலஞ்செய்யவஞ்சக மில்லார்புண் காய்மருந் தேமலர்மெய்
யிலஞ்செய்யவஞ்சக மோடெதிர்ப் போனைவென் றெய்தவர்விண்
டலஞ்செய்யவஞ்சக மேத்துங்கு காகதி தந்தருணித்
திலஞ்செய்யவஞ்சக திச்சங்கு குஞ்செந்திற் சேவகனே. (72)

சேவற்கனத்து வசமுரு கோனருட் சீர்மறந்து
மேவற்கனத்து நடையார் பதத்தினும் விழ்ந்துகளைப்
பூவற்கனத்து வரிக்குத்தென் றற்குப் பொருங்குயிற்ரு
மாவற்கனத்து முழுமுடர்க் கென்று வருங்கதியே. (73)

வருந்தும்புலவருந் தேகம்பொய் யேயது வான்கழுகும்
பருந்தும்புலவருந் துந்தகைத் தென்ற பரிசுணர்ந்தே
யிருந்தும்புலவருந் தீதகற் றுமதி யீர்மறைபுந்
திருந்தும்புலவருந் தேடுங் குகன்புகழ் செப்புமினே. (74)

செப்பந்தவிரக வான்க டமதுபுன் சிந்தைவிட்டுத்
தப்பந்தவிரக னாங்கு நன்பர் தமக்கிருத
னப்பந்தவிரக லக்கோதை மார்தந் நனினவலை
யப்பந்தவிரக நோய்தணிக் கின்ற வருமருந்தே. (75)

அரும்பரஞ்சோதிக் குமதனன் செங்கை யமினெடுங்கட்
சரும்பரஞ்சோதிக் கனின்மாதர் பாசச் சுருக்ககல்பன்
பரும்பரஞ்சோதிக் கனிசொல் பலரும் பணிபழனி
வரும்பரஞ்சோதிக் கடியார்க்கிங் கேது மறுசென்மமே. (76)

மறுத்தவிராகம னோகர யாவு மதித்துவரை
யறுத்தவிராகம னத்தவர் தேடமு தாயகுத
சிறுத்தவிராகம லர்ப்பத நாதவென் றீமைமுற்றும்
பொறுத்தவிராகம மெய்ப்பொரு டந்து புரந்தருளே. (77)

புரவலருந்தவ வேத்துநக் கீரன் புலம்பொழிய
விரவலருந்தவ ருங்கதி ரோன்பொரு வேல்லிடுந்தற்
பரவலருந்தவ ருக்குமெட் டாத பரமவென்மேற்
கரவலருந்தவ னங்கணு ருவகை காவென்றுமே. (78)

காவிரிவானதி ரும்பல நாகக் கவின்கணிகோ
தாவிரிவானதி தோய்வார் குமரன் சரண்கருதார்
நோவிரிவானதி கத்தா றெழுத்தையு நோக்கலரந்
தோவிரிவானதி கைப்பென்ற கல்வரிச் சோம்பார்களே. (79)

களங்கக்கரவரி நேரல்குன் மாதர்சங் கத்துமுறை
களங்கக்கரவரி யுந்தெரி யாத கவடமனக்
களங்கக்கரவரி னாத்தும்பு கடதெனைக் காத்தருடு
களங்கக்கரவரி மாவுரி யான்பெற்ற கண்மணியே. (80)

கண்ணியரும்பின கொண்டு குமரன் கழலிணையை
நண்ணியரும்பின மெய்ப்புள கத்தொடு நாளுமர்ச்சித்
தெண்ணியரும்பின மாமயல் போக்கி யிராரெனிலைத்
திண்ணியரும்பின மன்பதி காண்பது திண்ணமன்றே. (81)

அன்றலங்கோதை நெடுங்கடற் சூரை யடர்த்துயர்வேந்
தன்றலங்கோதை யுருத வகைவைத் தனைமயின்மேற்
சென்றலங்கோதை யொருத்திக் கொழித்தனை தேன்கதம்ப
மன்றலங்கோதை முருகர் வெனக்கொர் வரமருளே. (82)

அருளமருந்து திகன்பல செய்துகொண் டாடியபத்
தருளமருந்து கலோநீங்க லூடெழுந் தம்பரகெல்
வருளமருந்து கதிர்வே லவபுன் மதித்தமியேன்
மெருளமருந்து தரநீய லான்மற்றோர் தேவில்லையே. (83)

தேவாங்குகனகத் தாந்தை குரங்கிற் தியமுடும்பி
னுவாங்குகனகத் திட்டரைத் தூட்டி நயந்துயிரை
யேவாங்குகனகத் தாமமின் னூர்பற் றிகந்தமரர்
கோவாங்குகனகத் தன்புசெய் யீர்கதி கூடுதற்கே. (84)

கூடங்கடக்குஞ் சரதவி னேகக் குமரனைப்போ
ராடங்கடக்குஞ் சரமுகத் தாருக னுற்றல்விண்ணோர்
பாடங்கடக்குஞ் சரவண வேளைப் பணியதிவி
சேடங்கடக்குஞ் சரசமின் னரன்பு திருநெஞ்சே. (85)

நீரம்பயிலு மதிதந்து பாவமுந் தீவினைபுங்
கூரம்பயிலு மயங்கவஞ் சங்குடி கொண்டவிழி
யாரம்பயிலு மனுகாம லென்றனை யாண்டருள்வாய்
வாரம்பயிலு முகிறவழ் சோலை மலைக்கந்தனே. (86)

கந்தனந்தாமஞ் சரிமென் கதம்பக் கனகபுயா
ந்தனந்தாமஞ் செறிவா விகன்பழ னங்கடொ ழும்
வந்தனந்தாமஞ் சுகச்செந்தி லாய்கின் வரமெனவோ
அந்தனந்தாமஞ் சளகமின் னூர்மருட் குதொழித்தே. (87)

சூதங்கமுகப் புயறேய் மதுமையிற் சூழமணர்
நீதங்கமுகப் புறுகழு வேற்றுந் திருக்குமரன்
மாதங்கமுகப் புனிதற் கிளைய வரன்பழனித்
கோதங்கமுகப் பணிமார்ப வேளைங் குலதெய்வடிம். (88)

குலவம்பரவை பருகிய வேற்கைக் குகாதிகழ்பொற்
கலவம்பரவை நெடுங்குவி சன்மரு காகணங்குல்
வலவம்பரவை நிகர்மட மாதர் வசத்தமுந்நம்
பலவம்பரவை புகாதாண் டருள்செய் டீர்கதையே. (89)

பரந்தகரந்தம முண்ணச்செல் வானெனப் பாய்மதத்தா
பரந்தகரந்தம பூர்த்து லாவும் புக்வசரும்
பரந்தகரந்தம தோதியிற் கொண்டபொற் பாவையராற்
பரந்தகரந்தம தற்குமு னின்னருட் பார்வைசெய்யே. (90)

பாரம்பரிய மிகுபந்த பாசப் பவிரோழப்புந்
தாரம்பரிய தனையதிற் சிக்குத் தளர்ந்துமதன்
கூரம்பரிய மயங்காமன் ஞானங் கொடுத்துமயிற்
சீரம்பரிய தனில்வந்து காத்தருள் சிற்பரனே. (91)

சிற்பங்கணிதங் கரண மிலக்கணந் தேர்ந்திடினுங்
கற்பங்கணிதங் களித்துண் ணினுநற் கதிவருமோ
வெற்பங்கணிதங் குறைந்துள் தாருகன் மெய்கலங்க
முற்பங்கணிதங் கியகதிர் வேலனை முன்னுமினே. (92)

முன்னுட்டமனிய வெற்பசைத் தாயுடன் முற்றுநிறை
நன்னுட்டமனிய னுடளித் தாய்குறு நாதனெங்குஞ்
சொன்னுட்டமனிய கல்விதந் தாயெத் தொழிலுமுள்ளா
யுன்னுட்டமனிய ராரறி வார்மறை யுட்பொருளே. (93)

பொருகந்தருவ விரதவெய் யோனைப் பொருந்திநிற்ரு
முருகந்தருவ ரிசைசூழ் பழனியின் மோனர்விண்ணோர்
வருகந்தருவ ரெவருந் தொழுவன ருங்குமரா
மிருகந்தருவ னிதைதலை வானின்ப விடருளே. (94)

விடம்பரந்தரு வேந்தனெஞ் சுந்திரு வெண்கொடிமேன்
மாடம்பரந்தரு விண்ணினு மேவி வளர்ந்தபுக
ழாடம்பரந்தரு ணம்பெறி னுட்பய னன்றதிவி
சேடம்பரந்தரு நாதாநின் பார்வை செலாவிடினே. (95)

விடியாக்கருவரி யன்ன பலம்பல மேவிடினு
முடியாக்கருவரி னுந்தீர்ந்து பேரின்ப முற்றுமிரு
குடியாக்கருவரி ஞாலத் தமரர் கொடும்பகையைப்
பொடியாக்கருவரி வேலவர் நாமம் புகன்றிடினே. (96)

புகரும்பனக ருரித்தெரித் தாற்குப் புனிதநெறி
பகரும்பனக மகலாத மோனப் பரமனமு
துகரும்பனக விஜயர் சகாயன் கருதிதெளிந்
தகரும்பனகர் தொழங்கும ரன்பதஞ் சார்ந்தனமே. (97)

தனனத்தனந்தன மென்றே நடிக்குந் தனிமயில்வா
கனனத்தனந்தன வேந்தன்மென்று ஞானக் கலசமுனி
வனனத்தனந்தன தன்பணி செந்தில் வளர்குகன்மெய்
யினனத்தனந்தன வைப்பவந் தீர்க்கு மிறைநெஞ்சமே. (98)

சமையஞ்சமய மிதுவெண் ணியவரர் தந்தருள்வா
யிமையஞ்சமய நெறியிற் புகாம லீருந்துதிருத்
திமையஞ்சமய மிகுடந்த லாரைச் செயித்தவர்பூ
வமையஞ்சமைய ரெறுஞ்சூழ்வை காபுரி யற்புதனே.

(99)

புதருமலைபுந் தவஞ்செய்துற் றோருமப் பொன்னகர்வி
புதருமலைபுந் துயர்காய் குமாற் புகழ்நர்விரும்
புதருமலைபுந் தியாகத்த ராயெதிர் புல்லலர்வீம்
புதருமலைபுந் திவளங்கொண் டாள்வர் புவனங்களே.

(100)

—:0:—

நான் முற்றும்.

மந்தரவாகுவி நெஞ்சத்து ருத மறைப்பொருளே
மந்தரவாகுவி தந்துர் பவன் றுணை வள்ளறெரு
மந்தரவாகுவி யன்சேட னஞ்ச மயிலில்வரு
மந்தரவாகுவி னோதவ ரோதயன் வாழியவே.

(1)

கங்கை தருந்திரு மைந்தன் குமாந் கடவுடனிச்
செங்கை யிலங்கிய வேல்வாழி வாழிநற் சேவலெழில்
பொங்கிய தோகை மயில்வாழி பெங்கும் புகழ்ந்ததந்தி
மங்கையு மின்ப மிகுங்குற நங்கையும் வாழியவே.

(2)

குமரனந்தாதி முற்றிற்று.

சுமரகுருநாதன் ஸ்ரீணை.

சிவகிரி யமக வந்தாதி.

—:0:—

விநாயகர் துதி.

கட்டளைக்கலீத்துறை.

கனகமருவி கொழிக்குஞ் சிவகிரிக் காரணன்மேற்
கனகமருவி னமுதினந் தாதிசொல் கைக்கிபமு
கனகமருவி புதரிடர் தீர்த்த கணுதிபன்கோ
கனகமருவி கசிதமென் பூவடி காப்பென்றுமே.

நூல்.

திருமாதரங்க னவரதம் போற்றுமை செல்வசெங்க
திருமாதரங்க வடவையும் போன்றெதிர் சென்றுநித்
திருமாதரங்க வுணர்த்தேய்த்த வேற்கைச் சிவாசலமு.
திருமாதரங்க வலெதிர்த் தெனக்கருள் சீர்வரமே.

(1)

வரவஞ்சினவ சுரரை வென்மாயன் டிருகபவ
வரவஞ்சினவ மலர்குழ் சிவகிரி வாணபரு
வரவஞ்சினவ மரம்பா னுருக்க மகனிர்பணி
வரவஞ்சினவ மதிநல்குன் பாத மலர்தஞ்சமே.

(2)

மலரும்பராக ளனசமின் னுர்மன்ன வண்மையரு
மலரும்பராக முதிர்தமிழ் செல்லம் வரவருள்வி
மலரும்பராக நெகிழ்த்தேத்தச் சென்றுமுன் மாத்தழிந்த
மலரும்பராக கனந்தோய் சிவகிரி வந்தவனே.

(3)

வந்தனந்தங்க வலையறச் செய்கிலர் மாய்த்தனர்து
வந்தனந்தங்க வணிநிதம் பந்தரு மாதர்பற்று
வந்தனந்தங்க வடமீட்டு வாராய் வகையெவன்கொல்
வந்தனந்தங்க வயல்குழ் சிவகிரி வாழ்பவனே.

(4)

பலனங்கனிக்க னயசெவ் விதழ்மொழிப் பார்ப்பதியென்
பலனங்கனிக்க வருசேப் சிவகிரிப் பண்ணவன்றுய்ப்
பலனங்கனிக்க வினவனிக் காக்கும் பரன்பதவின்
பலனங்கனிக்க வலைவேலை நீந்துநர் பற்றுவமே. (5)

வரைவருந்தாம தமதிற் சுழன்று வளர்களைச்செல்
வரைவருந்தாம மகளிசை நம்பிய மன்விடுப்ப
வரைவருந்தாம திரநேர் வளைக்க மயங்கியிறு
வரைவருந்தாம லெனையாள் சிவகிரி வானவனே. (6)

வானத்தருமை மதிதோய் சிவகிரி மன்னநன்கும்
வானத்தருமை முகில்வா கனரு மறையவரும்
வானத்தருமை யுறவின் முனிவரும் வாழ்த்துகனல்
வானத்தருமை மகிழ்பால காடுவன் மருடவிர்த்தே. (7)

மருமஞ்சரிய தணிந்துன் பதங்கள் வணங்குகென்கா
மருமஞ்சரிய திருங்கைமின் னூர்வினை மாய்ப்பர்விண்ண
மருமஞ்சரிய மதிதோய் சிவகிரி வாசவெஞ்சூர்
மருமஞ்சரிய வயில்விடு ஞானதி வாகரனே. (8)

வாகமலாதன மாதி தருஞ்சிவ மால்வரைத்தே
வாகமலாதன குங்கதிர் நேர்கெடன் மானசிரு
வாகமலாதன வாமிடர் நீபுறின் மாறுமன்றே
வாகமலாதன நேத்தவின் னேமயில் வாகனத்தே. (9)

கனத்துப்புடைத்த வளமென் பிறையெழில் காட்டுறுதற்
கனத்துப்புடைத்த முலைப்பே தையர்மயல் கைப்பதுபு
கனத்துப்புடைத்த ரணிக்ஞனை யன்றிக் கதியெவன்க
கனத்துப்புடைத்த வனன்றோய் சிவகிரிக் கற்பகமே. (10)

கற்பவந்தத்து மொளிர்தென் சிவகிரிக் கர்த்தனைச்சங்
கற்பவந்தத்து நெறியிற் புகாமற் கருதிமறு
கற்பவந்தத்து விடக்கற்ப தேபெருங் கற்புமற்றைக்
கற்பவந்தத்து மனமேயிவ் வுண்மையைக் கண்டுகொள்ளே. (11)

கண்டகருவரி பொன்றிட வென்ற கடம்பசொற்கற்
கண்டகருவரி மென்குழற் குஞ்சரி கண்களிகூர்
கண்டகருவரி னந்தீர் சிவாசல் காலையென்றுழ்
கண்டகருவரி போலென் மயக்கறக் கைத்தருளே. (12)

கைக்கும்பரமன முங்கற்ப மாங்கணங் கண்டகர்தோள்
கைக்கும்பரமன வெங்கணை யால்விழக் காய்ந்தவன்வாழ்
கைக்கும்பரமன நேத்துஞ் சிவாசலன் கான்மயிலு
கைக்கும்பரமன தன்பான் மயங்குமிக் காரிகைக்கே. (13)

காரியங்கண்ட மனத்தார் தொழப்பினங் காத்தசுகக்
காரியங்கண்ட னயதனை மாவிழை காந்தமழைக்
காரியங்கண்ட மடர்தென் சிவாசல கந்தரத்திற்
காரியங்கண்ட வமைத்தோன் சுதநின் கருணைசெய்யே. (14)

கருவந்தவாமற் தரவான் குழலியர் கைப்படிம்பு
கருவந்தவாமற் தரகம் புகாதெனைக் காத்தருள
கருவந்தவாமற் தரநீர் சிவகிரிக் கந்தமுந்தக்
கருவந்தவாமற் தரவுடற் சூர்வலி காய்ந்தவனே. (15)

தவனந்தரவரு வேசைய ரானைத் தவர்கனன்
தவனந்தரவரு பாயத்தி டேலுன் சரணெனைச்சர்
தவனந்தரவரு கோங்குஞ் சிவாசலத் தாய்தமிழ்மா
தவனந்தரவரு னும்பங்கொண் டாடிய தற்பரனே. (16)

பரமருந்தாமனத் தேவருங் கண்டகப் பாதகவம்
பரமருந்தாவனத் தோருங்கொண் டாடிழை பாடுசரும்.
பரமருந்தாமனத் தன்புஞ் சிவாசலன் பற்றருள்சிற
பரமருந்தாமனத் தத்துயர்க் கேத்தவன் பாதருஞ்சே. (17)

பாதவமாகம னிச்சூழ் சிவகிரிப் பைந்தொடைமார்
பாதவமாகம நீதியி லென்னைப் பரிந்துதிருப்
பாதவமாகம ணிட்டா லுனக்குப் பழிவருமப்
பாதவமாகம ஞானமி தென்று பணித்தருளே. (18)

பணியங்கமைய வணிந்தோன் சுதவம் பரமகவான்
பணியங்கமைய னயன்கூழ் சிவாசல பைந்தனிரும்
பணியங்கமைய லரிவயர் பற்றிற் படாதவகை
பணியங்கமைய திமதித் தாளுன் பதஞ்சரணே. (19)

சுரதவிராம தகய மதனத னுதிபத
சுரதவிராம வெனலோ பரைப்பழிச் சாதினிவஞ்
சுரதவிராம திபுகாச் சிவகிரித் தண்கடம்பின்
சுரதவிராம லுணைப்பாடச் செய்தருட் சார்புநல்கே. (20)

சாரங்கவிய ருமையறி யாமந் தரைப்பவமே
சாரங்கவிய லுலுத்தரைக் கெஞ்சித் தமிழ்ச்சொலிவி
சாரங்கவிய மயங்காமற் காவெனைச் சந்ததம்பூஞ்
சாரங்கவிய னிசைசூழ் சிவகிரிச் சண்முகனே. (21)

முகந்தவனங்க சடுபோக் கிப்பெய்யு முகிறவழ்க
முகந்தவனங்க விவயற் சிவகிரி முத்தயவிம்
முகந்தவனங்க சரந்தித் தானெனை முற்றுமிங்குன்
முகந்தவனங்க ளறத்தெரி சிக்கு முறைமைதந்தே. (22)

தந்தேயமர துடங்கிடை மாதர் தனயரனந்
தந்தேயமர செவைபெறி னுங்கதி சார்வர்கொல்வி
தந்தேயமர ரினஞ்சூழ் சிவாசலன் றுள்பவதொந்
தந்தேயமர பினிற்பணி யாதபொய்த் தாமதரே. (23)

தாமங்கலந்தக ருங்குழற் குஞ்சரி தன்பதிச
தாமங்கலந்தக வோங்குஞ் சிவாசலன் றுணினைவோர்
தாமங்கலந்தக னூர்புக லின்மறந் தார்கடல்வாய்த்
தாமங்கலந்தக ருந்நென விழுவர்புன் சஞ்சலத்தே. (24)

சலனமனந்தவ ருது கறங்கத் தவித்துநின்றீர்
சலனமனந்தவ லன்கொள லாமென்றுஞ் சற்றுமின்றஞ்
சலனமனந்தவ னாதியர் போற்றத் தழைத்தசிவா
சலனமனந்தவ ரோதய வேலன் றனைநம்புமே. (25)

தனையமராவதி யன்பினெண் ணார்க்ககல் சம்புதந்த்
தனையமராவதி ரந்தோய் சிவாசலத் தாயெனக்கந்
தனையமராவதி காத்தோனை லாழ்த்தச் சலிப்பெனவித்
தனையமராவதி னிப்புரி யேல்வஞ் சகடுஞ்சமே. (26)

சகவனத்தத்தி லிடேலெனை யன்றொர்பத் தன்பயம்பி
சகவனத்தத்தி னிறக்கூற்றட் டோற்கருள் சத்தியவா
சகவனத்தத்தி லகநுதல் வள்ளி தழுவுமுல்லா
சகவனத்தத்தி நடாத்துஞ் சிவகிரித் தாயகனே. (27)

தாயம்பரவின னிரியர் போகமஞ் சார்க்கிரங்கா
தாயம்பரவின சூடுஞ் சடூலர்மைந் தாசனைநீர்
தாயம்பரவின மாவுண் சிவகிரிச் சண்முகத்தெந்
தாயம்பரவின தண்டாயு தாநல்குன் றன்பதமே. (28)

பதங்கமலங்கலை கண்முலை பந்தெனும் பாவையர்சீர்
பதங்கமலங்கலை யேடுகொள் விளக்குறும் பண்பெனவேட்
பதங்கமலங்கலை யுந்தீர்த் தெனக்கருள் பாலிகடம்
பதங்கமலங்கலை நீர்க்குழி சிவகிரிப் பாவலனே. (29)

பாவக்கருமங்கு மைத்தே வரமுட் பரமவின்பம்
பாவக்கருமங்கு னேர்பயிர் போற்பத்தி பங்குநல்கப்
பாவக்கருமங்கு முத்தரு நூற்றுப்பத் தாந்தொகைதப்
பாவக்கருமங்கு வாழ்த்துஞ் சிவகிரிப் பார்த்திபனே. (30)

பனகமடங்க வருமயி லாய்மஞ்சி பங்கனென்ப
பனகமடங்க லதிர்சிவ வெற்பவின பக்கடற்ற
பனகமடங்க ணிகர்புலத் தோர்தொழும் பாதவிந்கென்
பனகமடங்க சடுநீத் தருள்செய் பரசுகமே. (31)

சுகந்தவரும்பழ கார்தன வன்னி சுகம்பெறக்கொஞ்
சுகந்தவரும்பழ முண்டுபைங் காவிற் சுருதிகளஞ்
சுகந்தவரும்பழ கப்பன் சிவகிரித் துங்கநன்னெஞ்
சுகந்தவரும்பழ வல்வினை தீர்த்தரு யேமதியே. (32)

மதிக்குமலைக்கு மதற்கு முடைந்திந்த மாதுனையே
மதிக்குமலைக்கு வளைக்கட் சகிகளை வய்பவஞ்சம்
மதிக்குமலைக்கு மருவாய் சிவகிரி வாழ்மலர்த்தா
மதிக்குமலைக்கு வலையமும் போற்று மனோகரனே. (33)

கரவிலகாதவ நீதியிற் சென்றுல கம்பிழைப
கரவிலகாதவ சங்கரத் தான்மயங் காதுகுண
கரவிலகாதவ னேர்வேற் சிவாசல கண்டகர்க்காய்
கரவிலகாதவ நாயேனை யூழ்வினைக் கட்டறுத்தே. (34)

கட்டத்தியான மருஞ்செய் புகத்தழை காத்தொழும்ப
கட்டத்தியான துறங்குஞ் சிவகிரிக் கட்டகுவின்
கட்டத்தியான கணையாது ஞானக் கணிவருள்பு
கட்டத்தியான முதற்சித்தி கூடக் கடைக்கணித்தே. (35)

கணிக்குமரவம கோத தியமுதுங் கைத்தசொன்முங்
கணிக்குமரவம குஞ்சடை யாற்குங் கவின்புதல்வ
கணிக்குமரவம ரஞ்சுழ் சிவகிரிக் கான்மலர்ப்பூங்
கணிக்குமரவம ரேசமுன் னின்றெனைக் காவென்றுமே. (36)

என்றேகமல மயக்கைக் கடிந்தரு நெய்திருநாள்
என்றேகமல கலானெஞ்சன் னுதென்செய் வேன்பிணியால்
என்றேகமல மராமுன் சிவவெற் பிடத்தினொளிர்
என்றேகமல பதந்தொழுவென்னை யிணக்குவையே. (37)

வைபத்திரவிய நேத்திர மாதர் வசத்தழந்தி
வைபத்திரவிய நெஞ்சரைக் கெஞ்சி வணங்குல்லோர்
வைபத்திரவிய மால்கொண்டெய் யாதென் வயிற்கருணை
வைபத்திரவிய ளாவுஞ் சிவகிரி வல்லவனே. (38)

வனப்பாவலருள நாட்டுமின் னாபுன் மயக்கெனைப்பா
வனப்பாவலருள வந்தாள் குசுபல வானமல்க
வனப்பாவலருள தேன்பாய் சிவாசல வாட்டலென்சொல்
வனப்பாவலருள வார்க்களை யாதமெய்ம் மாதவமே. (39)

மாதவியாம லசஞ்சுழ் சிவாசல வாழிய
மாதவியாம துரத்தன முண்ட வரவருள்வீம்
மாதவியாமன் மனந்தேற்றி முத்தி வழிதனைச்சும்
மாதவியாம லுணர்பண் பெனக்கு வருவிப்பையே. (40)

வருந்தாரமய்ய நிதிசுத ராதி வலைச்சுழன்று
வருந்தாரமய்ய டனத்தாய்விண் மீனொடு வார்கழைக்க
வருந்தாரமய்ய மறமின் சிவாசல வணமனை
வருந்தாரமய்ய தொழித்தே யருள்செய் வளரின்பமே. (41)

வளமைவனப்பு மதிதுதி பங்கய மங்கையென்ப
வளமைவனப்பு னிவர்மா தருள்கதி வந்துறுங்க
வளமைவனப்பு கரிபழு கன்றுணை வள்ளறன்று
வளமைவனப்பு னிதச்சிவ வெற்பை வலஞ்செயினே. (42)

வலவம்பரம நயகட் குறத்தி மணுளசெஞ்சே
வலவம்பரம வெனச்சிவ வெற்பனை வாழ்த்தியெண்ணு
வலவம்பரம னலுமமை யாப்பவ மாற்றுகிறீ
வலவம்பரம களிர்காதல் கொண்டு டலைக்குருஞ்சே. (43)

மலைவருமங்க நிலையன் றிதுநல் வழியுணரா
மலைவருமங்க விழாமுனெஞ் சேபணி மன்னுசிவ
மலைவருமங்க வனமயில் வீரனை மாற்றுமைக்கம்
மலைவருமங்க டொடுத்தளி னென்பெறு வார்பலனே. (44)

பலவிடையப்பரி பாய்தலி னுல்வரு பாதகம்பற்
பலவிடையப்பரி ஆடமுந் தாதுகண் பார்த்தெனையான்
பலவிடையப்பரி பாடுஞ் சிவகிரிப் பண்டிதவம்
பலவிடையப்பரி யங்குகட் டோன்று பரம்பொருளே. (45)

பரம்பரவச்சிர ஞாலத் தெனக்குண் பணியருள்பம்
பரம்பரவச்சிர கந்தாழ் முலைக்குறப் பாவைபுணர்
பரம்பரவச்சிர தத்தெதிர் ஞர்வென்ற பாவனவும்
பரம்பரவச்சிர ரெண்சிவ வெற்பவின் பந்தகவே. (46)

தகரவரும்பல ஶாரக் குழலியர் தந்திறத்தாழ்ந்
தகரவரும்பல மூடருங் காணத் தகாய்பிலவைத்
தகரவரும்பல வத்தாய் சிவாசல சண்டன்வினை
தகரவரும்பல தாபமுந் தீர்த்தருள் சத்துவமே. (47)

துவருமுருக்க மலருரை வாய்ச்சியர் தெரந்தமெம்மு
துவருமுருக்க லரிதே லெனக்குத் துறவதெப்போ
துவருமுருக்க முனக்கிலை யாவருள் குதமஞ்சத்
துவருமுருக்க வனவேந் சிவாசல சுந்தரனே. (48)

தரமனமான வரைப்போய்க்கெஞ் சாதமெய்த் தன்மைமுதிர்
தரமனமான துனையேகொண் டாடத் தயைசெய்நிரந்
தரமனமான நடக்குஞ் சசிபதி தாழ்சிவபூ
தரமனமான தனையேந்து வோர்நந் தனவிரைந்தே. (49)

தனவிலையங்கனை மார்தோட் படிந்தணி தார்துகில்சந்
தனவிலையங்கனை யார்க்கேசம் பாதிந் தலிற்பினிழிந்
தனவிலையங்கனை யாமுனப் புன்மைநச் சாதிதுமு
தனவிலையங்கனை நெஞ்சே சிவாசலத் தான்புகழே. 50)

தானந்தவமரு மைப்பெருங் கல்வித் தரம்பலகி
தானந்தவமரு வப்பெறி னுஞ்சுகத் தீர்தமுலாய்த்
தானந்தவமரு ணேர்வேந் சிவாசலன் றன்னைமற்
தானந்தவமரு டர்ப்பரி தாலிது சத்தியமே. (51)

தியங்காமலையம் பிறைக்கனை யாமலென் சிந்தைதிருத்
தியங்காமலையம் பொலிதமிழ் யாவுந்தந் தேயிக்கித்
தியங்காமலையம் பிரிதவர் போற்றுஞ் சிவகிரிச்சோ
தியங்காமலையம் பகவேந் கரிபுத் திரிபங்கனை. (52)

திரியம்பகவ ரதன்கனிக் காகத் திரண்மகரங்
திரியம்பகவ வனிரொடி முன்வலஞ் செய்தசிவாத்
திரியம்பகவ னடிபோற்று மன்பினெஞ் சேமிகழு
திரியம்பகவ லிணமுதற் பாவவன் சீர்புகண்மே. (53)

புகலப்புவன முடித்தேவு மெய்க்கும் புலநெஞ்சையன்
புகலப்புவன வர்போற் செலேலெனப் போற்றினும்பாய்.
புகலப்புவன முலையாரிற் போமெற்குன் பொன்னடியே
புகலப்புவன சுவயற் சிவாசல போதநல்கே. (54)

போதகவேத மொழித்தோன் மருகன் புகழ்வனசப்
போதகவேத னிறைஞ்சஞ் சிவாசலன் பூங்கழற்கட்
போதகவேத மிழைப்பாடென் ரூம்புறம் போவதுபண்
போதகவேத தனிற்பெறு வாய்புன் புலன்கொணெஞ்சே. (55)

புலவாமலின தாரந்தா விரகம் பொறுப்பதன்றற்
புலவாமலின மெனவென் றயற்பெண்பின் போந்துழலும்.
புலவாமலின ரிடத்தும் புகாதெற் புரந்தருண்மெய்ப்
புலவாமலின திகள்கூழ் சிவகிரிப் புங்கவனே. (56)

கவடம்புலிய னயதீபர் நட்புவெங் காம்பனே
கவடம்புலிய களவுள னேனுங் கமித்தெனையாள்
கவடம்புலிய புயபார் களங்கெனக் கான்றருப்பூங்
கவடம்புலிய துரைக்குஞ் சிவகிரிக் கந்தப்பயனே. (57)

கந்தங்கவரு மளித்துன வோரற்றங் கண்டுற்சிங்
கந்தங்கவரு விலதிர் சார்பெங்குங் காத்தலிற்குற்
கந்தங்கவரு சிவாசல நல்குன் தழல்களன்பு
கந்தங்கவரு வினதிரர் திடத்தொழுங் காத்தலெற்கே. (58)

காதமருங்குல வன்பரு மேங்கமங் காமுனெனைக்
காதமருங்குல மாமணிக் தோட்டுருத் கண்டிடத்த
காதமருங்குல மம்பைய ராடுபைங் காமணமோர்
காதமருங்குல வுஞ்சிவ வெற்ப கலாநிதியே. (59)

கலாபத்தருண மயிலூர் சிவாசலன் கானெனஞ்சி
கலாபத்தருண ருதற்கே யெளரியகண் டார்ப்பரசு
கலாபத்தருண தியினகத் துயக்குமெக் காலுமயங்
கலாபத்தருண னெதிரிநு னென்னக் சுழ்தவித்தே. (60)

வித்தையிலக்கண நேர்வாரைப் பாடி விழாமலின்ப
வித்தையிலக்கண வாத புகழ்ச்சிவ வெற்பனைச்சே
வித்தையிலக்கண மெய்ப்பாச் சொ லுஞ்செவ் வியர்க்கறும்
வித்தையிலக்கண மைந்தா லுங் கூற்றை விலக்குவரே. (61)

சுவலயமாவன டாத்தத் தொழுஞ்சிவ குன்றவயங்
சுவலயமாவன சூழ்தின் புயவிந் குமனமுனக்
சுவலயமாவன கக்குண நீவஞ்சங் கூரினென்செய்
சுவலயமாவன சம்போனின் றுணல் சுவையெனக்கே. (62)

சுவையாகவந்த விராகத் திடிற்பழி கூறுமுனைக்
சுவையாகவந்த மலர்போனின் முனிநிற் கூயெனையங்
சுவையாகவந்த நறுந்தார்ச் சிவாசல கூர்திறல்வா
சுவையாகவந்த நிலடரும் பற்செறுங் கோளரியே. (63)

அரிதப்பரிய லரிதொழும் பாதனன் றும்பயிரை
யரிதப்பரிய லுறநெஞ் சுறன்பண் டறுமடந்தை
யரிதப்பரிய முலைபுண் சிவாசல னன்பர்க்கல்லாள்
அரிதப்பரிய லுளப்பவ் தீர்த்தரு ளாடுதலே. (64)

ஆடகவற்ப மகற்றின் பாத மருளியெனை
யாடகவற்ப ரிறைஞ்சஞ் சிவகிரி யாய்சமர்பா
யாடகவற்ப சியமயி லூர்கும மய்யமணி
யாடகவற்ப னிருபுய ஞான சுகாரம்பனே. (65)

ஆரஞ்சலிக்கு நகைபுமை பாலன லர்ப்பதழி
யாரஞ்சலிக்கு லனோத்தெய் பவற்குடை யாதமதி
யாரஞ்சலிக்கு மொருசிவ வெற்ப னலதாபின்னை
யாரஞ்சலிக்கு மிசைத்தீர்த்தம் றார்க்குற வாவர்களை. (66)

ஆவலிதாங்கு தவாது கதிபொரு ளாதிநிலை
யாவலிதாங்கு மயக்கத னாலுன் னரியதன்மை
யாவலிதாங்கு படைபோற் கெடாம லடைதிகனி
யாவலிதாங்கு விவயற் சிவவெற் பரசைநெஞ்சே. (67)

ஆரவமளிக்கு லமதெழுப் புங்குழ லக்கணிகை
யரவமளிக்கு நெறியிற் செலாதெனை யாண்டருன்செய்
யரவமளிக்கு முறுங்கா ருலாவுசி வாசலத்தோ
யரவமளிக்கு ரியன்மா மருகவந் தஞ்சலென்றே. (68)

அஞ்சவித்தார மலரோனைப் பார்த்தன் றவன்கலங்கி
யஞ்சவித்தார கழுதற் பொருளென் னறைகவென்றே
யஞ்சவித்தார கலாவேற் சிவாசல வாய்ந்துநசை
யஞ்சவித்தார தகநேய யானின் னடைக்கலமே. (69)

கலவியவாவி மடவாரெங் கென்று கரைந்துபல்பு
கலவியவாவி மனஞ்சூழ லாதெனைக் காவியை
கலவியவாவி புதர்போற் றிபவலக் காரவெண்மங்
கலவியவாவி திகழ்சிவ வெற்பிற் கடம்பனினே. (70)

கடமைவிலங்க தெனப்பயின் றேகொ ளுங் கள்ளவண்டர்
கடமைவிலங்க வழக்கரைக் கெஞ்சிப்பற் காட்டியசங்
கடமைவிலங்க வருள்புரிந் தென்றனைக் காப்பதுநின்
கடமைவிலங்க லெலாந்தாழ் சிவகிரிக் காவலனே. (71)

காவதங்காத னறைபாய் களபக் கவின்புயக்கு
காவதங்காத வுணர்செல வென்றதுங் காசிவப்பக்
காவதங்காத வனைத்தோய் சிவாசல காணுமெனைக்
காவதங்காத மலர்ப்பதற் தந்து கனிகுரந்தே. (72)

சுரதந்திரிய னயமென் மொழிவினைத் தோகையர்தஞ்
சுரதந்திரிய மயத்துமெண் ணுமதி தொன்மதன்மெச்
சுரதந்திரிய மலர்காச் சிவகிரித் தூயகவிச்
சுரதந்திரிய வினைநீத்தல் வேண்டுந் துரிதத்தினே. (73)

தத்தினகரவ றுமனத் தேனைச் சகவினைப்பந்
தத்தினகரவ நண்பிறற் றளாதுன் சரணாருள்போ
தத்தினகரவ கன்சிவ வெற்புத் தனிக்கனகத்
தத்தினகரவ ரேத்த வருமுத் தமமுதலே. (74)

தமனியமஞ்சந் தனிற்றுயில் வீர்தனுச் சாம்பொருள்பந்
தமனியமஞ்சந் தகனோர்முன் சேர்த்துஞ்சித் தந்தனைக்கே
தமனியமஞ்சந் ததந்தவி ராமுத் தமிழ்முனிவாழ்த்
தமனியமஞ்சந் தமால்குழி சிவாசலன் றுள்வசத்தே. (75)

வசந்தனமா தியற்றலிற் சோர்ந்ததம் மாதியற்க
வசந்தனமா கதச்சிமிழ் போன்று வளர்ந்துவிழு
வசந்தனமா வடுந்தோகை வந்தும் வராததென்சென்
வசந்தனமா மலிசிவ வெற்புள் வாரிதியே. (76)

வாரியங்கஞ்சன விர்திர ஸூதியர் வாழுவெம்பேய்
வாரியங்கஞ்சன மார்த்தாடக் கண்டகர் மாயவம்பு
வாரியங்கஞ்சன வென்னவெய் தோன்சிவ மாமலைகுழ்
வாரியங்கஞ்சன மாஹம் புகழ்பி மானத்தரே.

(77)

மானத்திலக மிலாதயற் றெய்வதம் வாழ்த்துநர்காண்
மானத்திலக. தெனத்திகழ் கந்தர வாரணிகோ
மானத்திலக நுதலுமை சேய்சிவ மால்வரைவி.
மானத்திலக மலையடி. சேர்மின் வரானமனே.

(78)

மனத்தானகில மயல்போக்கி முத்தி வழங்குதெய்வ
மனத்தானகில மெலாம்படைத் தான்றெழு. வாழ்துதன்சர்.
மனத்தானகில விருஞ்சிவ வெற்பன் வரிசிவைய்கா
மனத்தானகில முழிவய்ளி தோய்தட மாந்தனே.

(79)

மாரனவரத மார்தரு நீழல் வலாரிமுனி
மாரனவரத நேத்தா மெழுத்தை மதித்துடல்விம்.
மாரனவரத மென்னிற் சிவகிரி வாழுமைகு,
மாரனவரத. கஞ்சார்ந்தெவ் வாறு வரந்தருமே.

(80)

தருமந்திகைக்கு மனமின்றிக் கொண்ட தவர்க்குணவு
தருமந்திகைக்கு ளமைத்துக் கொண்டதஞ். சார்தொறும்பாய்.
தருமந்திகைக்கு மணிகுழ் சிவாசலன் றுளுனிற்சித்
தருமந்திகைக்கு ரியர்போற்ற. வாழ்வர் தளர்வகன்றே.

(81)

தளவந்தரிக்கு மடந்தையர் மால்வருத் தத்தளர்ந்து
தளவந்தரிக்கு நெலாவேற்குன் பாதந் தருதிசுர
தளவந்தரிக்கு மயற்குந். துபர்தவிந். தாய்முதிற்குந்.
தளவந்தரிக்கு மதலாய் சிவகிரி தங்கத்தனே.

(82)

தங்கவலாரி னியமுலை யாரைத். தழீஇமதிவ
தங்கவலாரி சுழத்தவங் கொன்றுபந். தத்திடைரித்.
தங்கவலாரி தயம்வாழ். சிவாசல தானவெண்மா
தங்கவலாரி முருகனின் றுட்கொனெண் றன்னைவந்தே.

(83)

வந்தேகவிந்த வழிச்சுழல் பஞ்சின் மறுகுமென்பா
வந்தேகவிந்த வருத்தமுந். திரெதிர் ணந்துநெஞ்சு
வந்தேகவிந்த வரிகுழ் சிவாசல வன்மைபரு
வந்தேகவிந்த மடர்தேகாற்கண் றெனந்ருள் வாய்மையனே.

(84)

வாயவணங்கு மதியெற் கருளியென் வன்பவம
வாயவணங்கு மனத்தை நினது வசந்திருப்பு
வாயவணங்கு சகரற்குப் பின்னர் வரும்பவன
வாயவணங்கு வியுஞ்சின வெற்பொளிர் மாமணியே. (85)

மாமனம்போருக மதறற் கின்ன வழியயல்கம்
மாமனம்போருக லெல்லிடி தென்றருள் வாத்தெனகம்
மாமனம்போருக மஞ்செனத் தானவர் மாயலெய்த
மாமனம்போருக னேத்து சிவாத்திரி வாழப்பணே. (86)

அப்பங்கரும்பு நுகர்வானே சோதர வண்டர்வழி
யப்பங்கரும்பு னகன்றுய வந்தசி வாத்திரியாய்
அப்பங்கரும்பு ளிமிர்கொன்றை வேணி யணிகடவுள்
அப்பங்கரும்பு முலையாள் சுதவெண்ணை யான்பரிந்தே. (87)

பரியங்கவரி கலிகைமற் றின்ன படைத்துலகும்
பரியங்கவரி தெனுஞ்சீர் பெறினும் பணவரவப்
பரியங்கவரி பணிசிவ வெற்பணைப் பாடிவரேற்
பரியங்கவரி பவத்திய ராவினாப் பாருண்மையே. (88)

பாரப்பனல னிலம்வின் கலங்கும் பகலுறவென்
பாரப்பனல றனைப்பிறர் பாலிப் பரோபவமாம்
பாரப்பனல மனனேநம் பேறுணை பையவெண்ணிப்
பாரப்பனல மலிசிவ வெற்பிருப் பானருளே. (89)

பானந்தியக்க மணிரகை யார்வலைப் பட்டுமது
பானந்தியக்க முறக்கொள் பவனெனி னும்பவந்தீர்ப்
பானந்தியக்க ரிறைஞ்சுஞ் சிவாசலன் பாதநினைப்
பானந்தியக்க வினும்பகல் பார்புகழ் பாத்திரனே. (90)

திரணங்கடிய பவந்தீர்ப்ப தென்ன திரணத்திலோர்
திரணங்கடிய னயநெஞ்ச மேயிந் திரனுடைமு
திரணங்கடிய ரிடர்கூர னுக்கஞ் சியசுரர்புந்
திரணங்கடிய வெழுந்த சிவாசலற் சேவிக்கினே. (91)

விக்கினரம்பை வரம்பு திறம்ப மிடைந்தமன
விக்கினரம்பை விழிக்காட்ட விழுமுன் விடருள்க.
விக்கினரம்பை புகக்கூறு தீஞ்சொன் மினர்படிவா
விக்கினரம்பை மதுப்பாய் சிவசிரி வித்தகனே. (92)

வித்தகவளக்கிரிய மதனை வெலுந்தெருட்சி
வித்தகவளக்கிரிய வயற்றூள் விதைத்தருள்கோ
வித்தகவளக்கிரிய துரித்தவன் மெய்ச்சுதமே
வித்தகவளக்கிரிய பொழிற்சிவ வேதண்டனே. (93)

தண்டவிரும்பு வனமாய வாழ்வைச் சதமெனுமுத்
தண்டவிரும்பு மனங்குழைத் தாளென் றினக்கதலித்
தண்டவிரும்பு னிதவாம வள்ளி தலைவகர
தண்டவிரும்பு தமிழ்ச்சிவ வெற்ப சமயமிதே. (94)

சமையமனந்த நினைந்தேத் துனைவந்து சார்ந்துவினை
சமையமனந்த வுரங்கடர் தோர்க்கன்பு தான்செயவஞ்
சமையமனந்த விரரோக்கெற் குன்பத மேயினித்தஞ்
சமையமனந்த னவனச் சிவகிரித் தாரகமே. (95)

தாரகலலித மான சிவாசல தாக்கமர்நேர்ந்
தாரகலலித னந்தொண்டர் தீர்த் தயங்கயில்லித்
தாரகலலித ரும்புய வுன்வசந் தான்செய்பர
தாரகலலித னிற்செலு மேழைநெஞ் சந்தனையே. (96)

சந்தவமுத கவிவலர் போற்றுந் தன்கநிரே
சந்தவமுத வமலன் சிவகிரி தான்புகில்வ
சந்தவமுத லவனுந்தன் செய்கை சகலமுங்க
சந்தவமுத றிடஞான யோகங்கள் சாதிக்குமே. (97)

திக்கினமனவ கக்குரங் கேசித் தியமுவந்து
திக்கினமனவ ரேத்துஞ் சிவாசலந் சிந்தித்துமுத்
திக்கினமனவ வாவுற்றி லாய்புன் செயல்கொடுவா
திக்கினமனவ திக்கென்செய் வாயத் திறம்புகலே. (98)

கலைநந்தனவன சாசனன் போற்றியிற் கையசுமந்
கலைநந்தனவன கச்சிவ வெற்பவெற் காப்பதுண்டேத்
கலைநந்தனவன மாங்குயிற் றிஞ்சொற் கதிர்மணிமே
கலைநந்தனவன மென்கள மாதர்கட் காமத்தையே. (99)

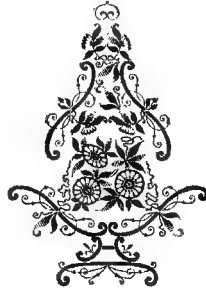
காமனம்பத்தி களைவென் றிரிபடர் கட்சுகிதோய்
காமனம்பத்தி யொடுசூழ் சிவகிரி கானவன்பன்
காமனம்பத்தி னியதிக்கும் போற்றுன் சுழலிணைநீன்
காமனம்பத்தி னமுஞ்சோத் தருண்மெய்க் கதித்திருவே. (100)

வாழி

படியேழு மேழும் பணிதென் சிவகிரிப் பண்ணவன்பூங்
கொடிபோலு றுண்ணிடைக் குஞ்சரி கானக் குறக்குலப்பைந்
தொடிமா திவர்புடை துன்னவெந் நாளுந் துலங்குகதிர்
வடிவேலுந் தோகை மயிலுங்கொண் டென்னெஞ்சுள் வாழியனே. (1)

வாழி தடங்கடல் வாழி செழும்புயல் வாழிசூர்
வாழி நெடும்புனி வாழி யருந்தவர் வாழிசைவம்
வாழி யறம்பொருள் வாழி சுகங்கதி வாழியன்பர்
வாழிசெந் கோள்முறை வைவேற் சிவாசலன் வாழியவே. (2)

சிவகிரியமகவந்தாதி முற்றிற்று.

• ௨ •
முருகன் றுணை.

பழனிக்கோயில் விண்ணப்பம்.

விநாயகர்துதி - வஞ்சித்துறை.

திருவுயர் புகழ்க்கதி தருவன முதுசீர்
மருவிய கரிமுக னிருபத மலரே.

இதுவுமது.

நேரிசைவெண்பா.

எந்த வுலகு மிடர்தீர்ந் தினிதுய்ய
வந்த குகளை வழுத்துகின்ற—செந்தமிழா
மிக்கபழ னிக்கோயில் விண்ணப்பத் திற்கருட்கட்
கைக்கயமு கச்சோதி காப்பு.

முருகர்துதி.

நேரிசைவெண்பா.

பரிசுத்த சித்தமுழுப் பத்தியொடு நானின்
கரிசுற்றி முற்றக் கிருபை—புரிமிக்க
காரண தென்பழனிக் கார்த்திகே யாவகண்ட
பூரண நீயே புகல்.

கலிவிருத்தம்.

சோதி ஞான சொரூப சுசீலநின்
மீதி னானும் விரைந்து செழுந்தமி
ழோதி நானினி துய்யும் படிக்கரு
ளாதி தேவதண் டாபுத பாணியே.

முதிய தீவினை முற்றும் கற்றியென்
மதியி னூடு வயங்கி வரந்தரத்
ததியி தேபைந் தமிழ்ப்பழ னுபுரிக்.
கதிப னுனதண் டாயுத பாணியே.

(2)

கமல பாதங் கருத்தி லிருத்தியென்
மூமல பாவ முடித்தருள் செய்குவாய்.
விமல னார்கொள மெய்ப்பெரு னைப்பக.
ரமல ஞானதண் டாயுத பாணியே.

(3)

கோர நோயுமெக் குற்றமுந் தீர்ப்பதுன்
பார மேழை பயந்திட நீவிடேல்
சேரர் கோன்செய் சிலாசலக் கோயில்வா.
ழார மார்பதண் டாயுத பாணியே.

(4)

உன்னை யேகதி யென்றுளத் துன்னினே
னென்னை யினொ முேச விடேவினி
முன்னை யூழ்வினை முற்றும் தளிர்த்தரு
ளன்னை போலுந்தண் டாயுத பாணியே.

(5)

இருள்வி னோந்தவிவ் வேழை மனத்திடைத்.
தெருள்வி ளங்கிடச் செய்து செகப்பெரு
மருள்வி தம்பிணி மாற்றிநின் நென்னையாண்.
டருள்வி ரைந்துதண் டாயுத பாணியே.

(6)

தருண மீதுசலிக்கத் தகாதினிக்.
கருணை யாலெனைக் காப்பது நின்கடன்
வருணை னாதிபர் வந்து பணிந்துரு
முருணை தேகதண் டாயுத பாணியே.

(7)

வண்மை தங்குநின் மால்வரை சூழ்வா
வுண்மை யன்புமவ் வுக்கமும் யாக்கையிற்.
றிண்மை யுந்தரல் வேண்மிந் தினமுமெற்.
கண்மை நின்முதண் டாயுத பாணியே.

(8)

பத்த னோவிவன் பாதக னேயெனக்.
சித்த நீசெயிற் றிக்கலை யாற்பரி
சுத்த போதஞ் சுகங்கொடுத் தானெனை
யத்த னுனதண் டாயுத பாணியே.

(9)

கோள்வி ரோதமுங் கூற்றின் விரோதமு
நாள்வி ரோதமுந் தீர்த்தரு ணல்குவாய்
கோள்வி யா லுணர்ந் தேர்தமைக் கிட்டநின்
முள்வி னோததண் டாயுத பாணியே.

(10)

ஆ. செய்யுள் ௧0.

வேறு இதுவுமது.

சோதனை நீசெயத் தொடங்கி னாற்பை
வாதனை யாலுழன் மனத்தி னேன்டெனறேன்
வேதனை தீரினி வினாந்து வீணிலிச்
சாதனை யாகுமோ தண்ட பாணியே.

(1)

அன்னியர் மதிக்கநா னடிமை காட்டினே
னென்னினு மெனக்குரீ யிரங்கல் வேண்டுமாற்
றுன்னினர் வயிற்சிழை சூழ்கி லார்நலோர்
தன்னிகற் மகத்துவ தண்ட பாணியே.

(2)

ஓர்வழிப் படவிலை யுள்ள மூழ்வினை
தீர்வதெப் படியெனத் திகைக்கின் றேனருட்
பார்வைவைத் தெண்ப்பரி பாவிப் பாய்மலர்த்
தார்வரைப் புயகிவ தண்ட பாணியே.

(3)

கலியுக மிதுவிவன் கசட னாதலின்
மலியருள் புரிவதென் னெனம தித்தியேன்
மெலிவினை விலக்குநர் வேறி யார்கறாஞ்
சவியொடு சுரர்புகழ் தண்ட பாணியே.

(4)

நன்னிலத் தெவர்க்குமெந் நயமு நல்குரீ
யெண்ணிடத் தருள்செயா திருப்ப தென்கொலோ
மின்னிழற் சிவகரி மேற்குப் பார்த்துள
சன்னிதிப் பெரும்புகழ்த் தண்ட பாணியே.

(5)

அன்பர்பண் பொருகிறி தாயி னுங்கொளா
வன்பனென் றெனையிது வரைவ ருத்தினு
மின்பயின் றெனக்கரு ளிந்தி ரற்கவன்
முன்பதங் கொடுத்துள தண்ட பாணியே.

(6)

எண்ணீர் யாட்கொளி நெவந்த பெப்பரிங்
குன்னையேன் யோசனை யுளமி ரங்குவாய்
மின்னையேர் சடைப்பிரான் வியப்ப வேர்மொழி
தன்னையோ தியகிவ தண்ட பாணியே. (7)

உனதுள மிரங்கினெற் குவகை கைவரக்
கனபகல் செல்லுமோ கணத்தி னாகுமே
யனவர தமுமுனக் கபயம் யான்வவறத்
தனவுமை யருளிய தண்ட பாணியே. (8)

எத்தனை கெஞ்சினா னியம்பி னானூர்
யத்தனை யங்குறி யாதி ருந்தனை
சித்தம் தென்கொலோ தெரிந்தி லேன்பிணித்
தத்ததை விலக்குவாய் தண்ட பாணியே. (9)

வந்தனை புரிந்திலேன் வாழ்த்து கின்றிலேன்
சிந்தனை பெரிதுளேன் நெளிப்ப துன்கடண்
சந்தர பிரணவ சொரூப கோதியாய்ச்
சந்தத மொளிர்தரு தண்ட பாணியே. (10)

ஆகச்செய்யுள் உய்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

எங்கெங் கேயோ விருந்தனந்த ரெழிற்கா வடிக் கொடுத்துவா
வங்கங் கேபோய் மகிமைவினைத் தருள்கின் றினையே யடியேற்றத்
தங்கம் போலே வயங்கியநிஜ் சரணங் காட்டத் தடையென்ன
பங்கந் தீர்வா விதுசமையம் பழனிக் குமரப் பெருமானே. (1)

எண்ண முடியாக் காவடிக் கொய்து வனகா ணிக்கையுமவ்
வண்ண மபிடே கங்கையார் வகுக்கற் யாலார் மகிமைபல
நண்ண வளர்நின் சன்னிதநா னாடி னேனென் னவைதவிர்ப்பாய்
பண்ண வரைமுன் காத்ததிருப் பழனிக் குமரப் பெருமானே. (2)

ஆர்க்குந் தெரிய வனேகர்குறை யகற்றா நின்ற யடியேனோய்
தீர்க்குந் திறமை யுனக்கிலையோ தியங்கக் கொடுமை செய்யிலீந்த
வூர்க்குந் திசைக கொவற்றினுக்கு மோனோ யழிப்பா முவந்தெனைக்கண்
பார்க்குந் தருண மிதுவருள்கார் பழனிக் குமரப் பெருமானே. (3)

ஒருசொற் பொருளு முணரேனின் னுள்ள முவகை யுறவழுத்தி
யருமைத் தமிழைப் பாடவென்னு லாமோ ளுளறி யதையேற்றுக்
கரும்பு பிணியைத் தவிர்த்துமுற்றுங் காப்ப துனது கடமைகண்டாய்
பருவக் குறமின் மணவாளா பழனிக் குமரப் பெருமானே. (4)

தடிப்புந் திமிருஞ் சுரவையுங்கார் தலும்பீ னசமுந் தாகமுங்கால்
வெடிப்புந் தளர்வு மலபந்த விரையு மிவையால் வெருண்டமனத்
துடிப்புந் துயருந் தவிர்த்தெனையாள் சுருதி யிசையுஞ் சுவைத்தமிழின்
படிப்பும் பலசங் கழுமுழங்கும் பழனிக் குமரப் பெருமானே. (5)

தேச மனைத்து மதிசயிப்பத் தினமு மகிமை செலுத்திமுழு
நீசர் தமக்கு மின்பநல்கு நீதித் தெய்வ நீயென்றே
வாச மிகுத்த வுனதுபதம் வழத்தா நின்றேன் மனமிரங்கிப்
பாச மயக்க மொழித்தெனையாள் பழனிக் குமரப் பெருமானே. (6)

மாவச் சிரபா ணிக்குமணி மகுடஞ் சூட்டி மனத்துவகை
மேவச் செயுநீ தமிழேனை வெறுப்ப தழுகோ விரைந்துமலர்
துவப் பததா மரைவணங்கத் துதிக்கக் கருணை சுரந்தெனது
பாவப் பிணிநீ ரிதுசமையம் பழனிக் குமரப் பெருமானே. (7)

கிரம மறியே னொருசிறிதுங் கெஞ்சார் தமையுங் கெஞ்சிவெறுஞ்
கிரம முடையே னாகியந்தோ திகைத்தே னென்னைத் திருத்திலல்
வரம தருள்வாய் புறக்கணித்தால் வருத்தஞ் சங்கக் காட்டேனான்
பரம குருவே வளமலிதென் பழனிக் குமரப் பெருமானே. (8)

வாயுந் தனுவு மனமுமொரு வழியின் றிடநின் மகிமைதனை
யாயுந் திறமை வரவிலையே யையோ வென்ன செய்வேனான்
றூயும் பிதாவுஞ் சற்குருவுந் தமரு நீயென் றனைக்காப்பாய்
பாயுந் திரைபொன் கொழிக்குந்திப் பழனிக் குமரப் பெருமானே. (9)

உனது திருநா மங்கள்சில வுரைப்பேன் வாயா லுருகுதிலேன்
மனம தனையோர் வழிநிறுத்த மாட்டே னானெவ் வகையுய்வேன்
றினமு மெனைநீ திருத்தியிடர் தீர்த்துக் கருணை செயல்வேண்டும்
பனக ரிமையோர் பணிந்துதொழும் பழனிக் குமரப் பெருமானே. (10)

கொச்சகக் கலிப்பா.

பத்தர்திருக் கூட்டம் பயின்றறியேன் பாடுவதாப்
பித்தர்தயிற் கத்துகின்றேன் பேயேன் பிழைபொறுப்பா,
யத்தர்செவிக் குட்பொருளை யன்றோ தியகுமரா
சித்தர்துதிக் கும்பழனித் தேவசே னுபதியே. (1)

வினாள் கழித்து விபரீத வெண்ணமனம்
பூண தெனக்குணது பொற்பாத சேவையருள்
பாண தரிக்கும் பமரம் பலபயிலச்
சேனார் பொழிற்பழனித் தேவசே னுபதியே. (2)

துட்டமன வாதனையோ சொல்லமுடி யாதுதுயர்
விட்டகல நீயருளி வெவ்வினையே னைப்புரப்பாய்
மட்டவிழு மென்மலர்தூய் வாழ்த்திவன மாகவந்து
சிட்டர்பர வும்பழனித் தேவசே னுபதியே. (3)

உள்ளுறுதி யெள்ளளவு முள்ளேனல் லேனெனினுந்
தள்ளுவது தன்மமன்று சாமீ யுனக்கபயம்
விள்ளுமலர் வாவிதொறு மிக்கசுவை முக்கனியின்
மெள்ளுநறை பாய்பழனித் தேவசே னுபதியே. (4)

ஆருனது மேன்மை யறிந்து புகழவல்லார்
பாருலகின் யான்புன் பவமெப் படிகடப்பேன்
ஒருணர்வு மின்றி யுழன்றே நெனைக்காப்பாய்
சீருலவு தென்பழனித் தேவசே னுபதியே. (5)

கெஞ்சுறுவோர் தம்மைக் கிசேசக் கடலழுத்தி
நெஞ்சருகா துற்றிடுத னின்பெருந்தன் மைக்கழுகோ
வஞ்சதநீர் வஞ்சனையீ தாகா தடைக்கலநான்
செஞ்சுடர்வே லாபழனித் தேவசே னுபதியே. (6)

இன்னுனித் தெய்வநம்பி யேதேதோ பாடிவந்தந்
தன்குகப் புன்னேய் தவிர்த்திலனென் றுரேனுந்
சொன்னுலப் போதுனது தொன்மகிமை யென்னுந்
தென்னூர்நெற் சூழ்பழனித் தேவசே னுபதியே. (7)

பாதகமோ ரைந்தும் பயின்றிடினுத் தன்குழந்தை
மீதருளே யன்றி வெறுப்புவைப்ப னோமிகத்தா
யாதலி னு லென்குறைபெண் னுமலெனை பாதரிப்பாய்
சீதளதா மாபழனித் தேவசே னுபதியே

(8)

கல்லா னையுமுன் கரும்புதின்க் காட்சிதந்த
வல்லான் மகன் மனம் வைத்தா லென்னுடைய
பொல்லா வினைமுழுதும் போகாதோ வோர்நொடிக்குட்
செல்லார் பொழிற் பழனித் தேவசே னுபதியே.

(9)

மாயா வினோத மலையுந் தகர்த்தனையென்
னோயா னதைவிலக்க நோன்மையிலே யோவுன்க்கு
நீயா ளெனையிதுநன் னேரமுமை யின்மறடுத்த
சேயா கியபழனித் தேவசே னுபதியே.

(10)

ஆகச் செய்யுள் ௪௦.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

இபுருகற் கினையாய் போற்றி யீனர்மால் கனையாய் போற்றி
சுபகவிப் புலவா போற்றி சுருதிதூல் வலவா போற்றி
விபவசிற் சுகனே போற்றி கிமலதே சிகனே போற்றி
தபவனப் பழனி மேவுஞ் சண்முகா போற்றி போற்றி.

(1)

அருவரு னாவாய் போற்றி யலைவுள மேவாய் போற்றி
குருவென வருவாய் போற்றி குணநலந் தருவாய் போற்றி
பெருவினை யறுப்பாய் போற்றி பிழையெலாம் பொறுப்பாய் போற்றி
தருவாய் பழனி மேவுஞ் சண்முகா போற்றி போற்றி.

(2)

கடவுளர் பதியே போற்றி கருணைவா ரிதியே போற்றி
திடமறை முடிவே போற்றி சின்மய வடிவே போற்றி
சுடருமிழ் மணியே போற்றி தொண்டர்கட் கணியே போற்றி
தடமலி பழனி மேவுஞ் சண்முகா போற்றி போற்றி.

(3)

சீர்வளர் முருகா போற்றி சீதரன் மருகா போற்றி
கூர்வளர் வேலா போற்றி குமரிதன் பாலா போற்றி
பேர்வளர் வீரா போற்றி பிறங்குகெம் பிராபோற்றி
தார்வளர் பழனி மேவுஞ் சண்முகா போற்றி போற்றி.

(4)

வரந்தி புதல்வா போற்றி வானவர் முதல்வா போற்றி
குரவணி வாகா போற்றி குஞ்சரி பாகா போற்றி
யரன்மகிழ் குருவே போற்றி யருட்பெருந் தருவே போற்றி
சுரமுயர் பழனி மேவுஞ் சண்முகா போற்றி போற்றி. (5)

உரைமன மொன்றாய் போற்றி யுயிர்தொறு நின்றாய் போற்றி
வரைபக வெறிந்தாய் போற்றி மறைமுழு தறிந்தாய் போற்றி
விரைமலர் நீபா போற்றி விண்ணவர் பூபா போற்றி
தரைபுகழ் பழனி மேவுஞ் சண்முகா போற்றி போற்றி. (6)

வினைதவிர் மருந்தே போற்றி மெய்யினர் விருந்தே போற்றி
நினைதரு தெருளே போற்றி நித்தியப் பொருளே போற்றி
வனைமல ரடியாய் போற்றி மாமணி முடியாய் போற்றி
தனைநிகர் பழனி மேவுஞ் சண்முகா போற்றி போற்றி. (7)

கலையொருங் குடையாய் போற்றி கடுங்குறட் படையாய் போற்றி
மலைவருங் குகனே போற்றி வள்ளினா யகனே போற்றி
நிலைபெறுந் தனியே போற்றி நிறையருட் கனியே போற்றி
தலைமையம் பழனி மேவுஞ் சண்முகா போற்றி போற்றி.

திருப்பரங் கிரியாய் போற்றி செந்திலுக் குரியாய் போற்றி
யருட்குணங் கடியாய் போற்றி யாவின்ன குடியாய் போற்றி
இருக்குறுந் தேனே போற்றி யேரகத் தானே போற்றி
தருக்குதென் பழனி மேவுஞ் சண்முகா போற்றி போற்றி.

இலிழ்திரை முடித்தாய் போற்றி பெய்திர்த்துருர் மடித்தாய்போற்றி
அமிழ்தினு மினியாய் போற்றி யன்பரை முனியாய் போற்றி
அமிழ்தரு.கிரணு போற்றி யுயர்குணு பரணு போற்றி
தமிழ்தழை பழனிமேவுஞ் சண்முகா போற்றி போற்றி. (10)

ஆகச் செய்யுள் 50.

சந்தக்கொச்சகக்கலிப்பா.

மடற்கமல மலர்த்தவிசில் வசுத்ததிசை முகத்தினனு
பிடற்கருட னுயர்த்தவனு மிகத்தளர வரப்பவுணர்
கடற்நாடையை முடித்தவையில் கதித்திலகு கரத்தவென
கூடற்பிவினிய விலக்கியரு ளுனக்கபா முனக்கபாய். (1)

நிருத்தமிடு வெறிக்கவியை நிகர்த்தபுலை யகத்திலுள
வருத்தமுரை செயற்கரிது வயற்பழனி டிலைக்குறரை
சுருத்தவொரு கணத்துனது கழற்றுணைகள் வழத்தியவெ
னுருத்தள்வு தணித்திடுதி யுனக்கபய முனக்கபயம். (2)

மதித்தபடி பொடிப்பொழுதின் மணக்கவலை யொழித்ததிச
துதித்தமிழி னியற்கவிகள் சொலக்கனிவு கொடுத்தருள்செய்
குதித்தமரர் தொழப்பினிச குணப்பரம னுதற்கணிடை
யுதித்தசிவ கிரிக்குமர வுனக்கபய முனக்கபயம். (3)

அளப்பரிய மகத்துவநி னடித்துணையை யடுத்தவர்கள்
சளப்படுவ திலைச்சகல சவுக்கியமு முறப்பெறுவர்
வளப்பவுல கினிற்பெரிய வழக்கிடு மலைக்குகுவெ
னுளப்பயம தகற்றியரு ளுனக்கபய முனக்கபயம். (4)

அமைக்குமுன துளப்பெருமை யளப்பதெவர் தமக்குமரி
திமைக்குமுன மெனைத்தொழி லு மியற்றிடுவை நினைத்தெனது
சமைக்கவலை தனிப்பததி சுருக்கமதின் மயக்கமென
வுமைக்கினிய திருப்புதல்வ வுனக்கபய முனக்கபயம். (5)

அவப்பொழுது கழித்துமன மலுத்திடுவ தற்க்கொடுமை
தவப்பினிதர் தொழக்குலவு தனிச்சிகிபி னுதித்தெனது
பவப்பினிக டவிர்த்துபய பதப்பதும நினைக்கவரு
ளுவப்புடைய தமிழ்ப்புலவ வுனக்கபய முனக்கபயம். (6)

செழித்தகட லுடுத்தவிரி செகத்தின்மிசை சிலச்சிலர்கள்
பழித்துறகை செயக்குறைவு படுத்திடுவ தியற்கையல
விழித்துணையி னருட்கனிவு மிருத்துவிரை வினிற்பினியை
யொழித்துதவு கிரிக்கதிப வுனக்கபய முனக்கபயம். (7)

இரக்கமுன துளத்தினிடை யிலைச்சிறிது மெனிற்பழுது
புரக்கவிது நலத்தததி புலைத்துயரை யொழித்தருள் செய்
கரக்கைகொள் வரைத்தலைவ கடப்பநறு மலர்த்தேரிய
லுரக்களப புயத்தவினி யுனக்கபய முனக்கபயம் (8)

அரைக்கணமு மினிச்சிறிய னகக்கவலை சகிக்கரிது
தரைக்கணுயர் வறக்கருணை தனைப்பிரிதி தமிழ்ப்பொதிவ
வரைக்கலச முனிக்குமுன மதித்தறிய மறைப்பொருளை
யுரைக்கவரு தனிக்குடவ வுனக்கபய முனக்கபயம். (9)

சடைக்கவிட லெனைச்சிறுமை தவிர்த்துனது மலர்க்கழலி
விடைக்கவிதை சுலோப்புணைய விணக்கிலை சுசுத்தையருள்
விடைக்கடவுள் விப்பம்மறை விரித்தருக குவட்டி னைமு
னுடைக்கவிரை படைப்பொருள வுனக்கபய முனக்கபயம்

(10)

ஆக செய்யுள் 60.

கடடலைக்கலித்துறை.

மருளுந் துயர்மன மாயா விகாரத்தை மாற்றிலல்
தெருளுந் தயிரிய முஞ்சுக மும்பெருஞ் செல்வமுமெய்ப்
பொருளுந் தமிழ்மல ராலர்ச்சித் தேத்தும் புனிதர்தமக்
கருளுந் திருமுரு காவடி யேனின் னடைக்கலமே.

(1)

நீளுந் கதிர்வடி வேலு மயிலுநன் னீபவரைத்
தோளுந் கமல முகமு விரண்டுஞ் சுசுத்தவெட்சித்
தாளுந் கவினு மிலங்கவந் தன்பர் தமைத்திருத்தி
பாளுந் குகவர தாவடி யேனின் னடைக்கலமே.

(2)

சேண்டட வும்பழ னிக்கிரி மீதினிற் சேரலன்செய்
காண்டரு பைம்பொன் விமானத் துவகை கனிந்தவினை
வேண்ட விரைந்து வினைநீரு மேமுன் விதித்துயர்தீர்த்
தாண்டருள் வந்துகந் தாவடி யேனின் னடைக்கலமே.

(3)

மெப்பான காரண தெய்வ முனையன்றி வேறுளதோ
பொய்யா பழைய கதைகளெல் லாமிப் புதுமைபென்னே
நாற்பா வகையெனை யாள்வாய் ததியிது நற்பழனி
யையா பவளமெய் யாவடி யேனின் னடைக்கலமே.

(4)

செயத்தரு காரிய மொன்று மெனக்குத் தெரியவில்லை
மயக்க விகார மனஞ்சரி யாக வருவதென்றோ
கயற்கினை யான கருங்கட் குறத்தி கணவனினி
யயர்க்குத் தீயன் றுலடி யேனின் னடைக்கலமே.

(5)

ஈரம் பெருநெருப் புக்கில்லை யென்ப தியற்கை யென்னாந்
கோரம் பரவுமெக் குற்றமு நீயுட் கொளத்தகுமோ
தீரம் பலவுமிப் போதரு ளிப்பிணி தீர்கடம்பி
ஊரம் புரள்புயத் தாவடி யேனின் னடைக்கலமே.

(6)

ஒருவினை யேனு முனக்கெதி ரேநிற்கு மோபழைய
கருமம தேனு கடைக்கணித் தாலென் சுசுடொழிப்பாய்
மருவினி சோலை புடைசூழ் பழனி மலையின்மிசை
யருளுரு வாயமர் வோயடி யேனின் னடைக்கலமே. (7)

நீதரு கட்டளை யின்படி கன்ம நிகழ்மன்றி
யேதந னுக்கொரு சத்தியுண் டென்ப திழிவுடைத்தாற்
பாதக முற்று மகலக்கண் ணுலெனைப் பார்த்தருளி
யாதரி மெய்க்கும ராவடி யேனின் னடைக்கலமே. (8)

சொழிலைத் திணுக்கு மதிகாரி நீயெனத் கொல்லுலகு
மொழியுங் குறிப்பின் முடியா தனவில்லை முற்றொடர்ந்த
பழியுந் தவிர்த்த வரந்தரல் வேண்டும் பழனிவெற்பி
லழிவின் நி நிற்பவ யோயடி யேனின் னடைக்கலமே. (9)

புகலும் கவிநிற் பிழையிருந் தாலும் பொறுத்திரவும்
புகலும் கருணைத் துணையா யெனைப்பரி பாலியய்யா
விசலும் திதிபுத் திராமீது வேணம் நிமையவர்புண்
வாகலும் படிக்கொட்டு னாயடி யேனின் னடைக்கலமே. (10)

ஆக செய்யுள். 70.

கலிவிருத்தம்.

உலவா வொருகு ருடல்கு றிடுவேல், வலவா-திருமான் மருகா மறைநூற்
புலவா வுமையான் புதல்வா பழனித், தலவா னவனே சரணஞ் சரணம். (1)

பமரா ரவபஞ் சதருக் குலநீ, டமரா வதிகா வனஞ் கவமைந்
தெமரா சனுமெஞ் சவுணர்ப் பொருவெஞ், சமரா குமரா சரணஞ் சரணம். (2)

அலைவர் நிதிசு முகலத் தினில்வெம், புலைவா தனைநோய் புறமோ டிடநன்
னிலைவாழ் வருள்வாய் சிமலா பழனித், தலைவா முருகா சரணஞ் சரணம். (3)

கனிவா யுனதாள் கருதூற் தமியேன், துனிவே தனைநீர் கருதித் தவமா
முனிவோ ரிமையோர் முறையிற் பரவுந், தனிவே லரசே சரணஞ் சரணம். (4)

கண்டா மரைவா னவன்மான் முதலோர், கொண்டா டுபுகும் பிடவின் புதுவாய்
கிண்டாழ் பழனிக் கிரியீ துறையுந், தண்டா யுதனே சரணஞ் சரணம். (5)

பணியத் தமிழ்ப்பற் பலபா டியுனக், கணியத் தெரியா தவனா னெனினும்
பிணியைத் தவிர்பின் னிடலென் னபெருந், தணிகைக் கதிபா சரணஞ் சரணம்

அருவா யுருவா யறிவா யழியாத், திருவா யுருகிச் சிவனும் பரவுங்
குருவா யடியார் குறைதீர் கருணைத், தருவாய் வருவாய் சரணஞ் சரணம். (7)

துதிகூர் பழனிச் சுகவா ரிதியே, கதிவே றிலேநின் கழலல் லதூர்
மதியா விடில்பார் வலர்நோய் களையத், ததியி் தெனையான் சரணஞ் சரணம் (8)

கவலைப் பிணியைக் கருதிச் கருதித், துவளாத் தகுமோ சுகநீ தருவாய்
பவமற் றுயர்வோர் பரவும் பழனித், தவமெய்ப் பொருளே சரணஞ் சரணம். (9)

நகுமா விலேவே லவனல் கவருஞ், சகுமா ரதுயர்க் கடலூ டடியேன்
வெகுசா மதா கமெலிந் துழலத், தகுமோ வருள்வாய் சரணஞ் சரணம். (10)

ஆசச் செய்யுள் 80.

கவி நிலைத் துறை.

மலநெ டுஞ்செக வனத்தினி னினைத்துள வழிபோ
யலம ருந்துரு மனக்குரங் கினைவச மாக்கிக்
கலக மொன்றுமில் லாதனைக் காப்பதுன் கடனாற்
பலவ ளம்புனை பழனிவாழ் சரவண பவனே. (1)

அவமு யற்கியி லிலைந்தலைந் தனுப்பதே யன்றி
விவர மற்பழ் முணர்ந்திலே னென்பழ வினைதீர்
சுவல யத்தெவர் குறிக்கினுந் திருவருள் கூர்ந்து
பவமொ ழித்தொவிர் பழனிவாழ் சரவண பவனே. (2)

இந்த மானுட வுடல்கிடைத் துளதரி திடையிற்
வந்த தீவினை யன்றினோ யுங்கொள வசமோ
சொந்த னீயுன தடிமைநா னருள்செய்ப்பூஞ் சோலைப்
பந்தர் சூழ்தரு பழனிவாழ் சரவண பவனே. (3)

மனித யாக்கையுற் றுளபொழு தேயருள் வருவ
தினிது மேற்பிறப் பெதுகொலோ வறிகிலே னெனையாள்
கனிக யேக்கதிர்க் கடவுளு மிடைச்செலக் கவினும்
பனித வாப்பொழிற் பழனிவாழ் சரவண பவனே. (4)

எண்ண வாகருத் திலையுனை யிடையிடா தேத்தி
நண்ண வாயலப் பலதடையுய்வதெந் நாளோ
வண்ண வாகுளத் தோகைமேல் வந்தருள் வடிவேற்-
பண்ண வாதமிழ்ப் பழனிவாழ் சரவண பவனே. (5)

கருவ மேழுத விழிந்தநீக் குணமெலாங் கலந்தோ
ருருவ மாகிய வெனக்குணை யலதுகிக் குளதோ
வெருவ நீயெனை விட்டிடேல் விரைந்துநோய் விலங்கப்.
பருவ மீதருள் பழனிவாழ் சரவண பவனே. (6)

அதிக வாசையா கியபெரும் பேய்பிடித் தாட்ட
மகிபி லாதுநான் வருந்தினா டுவதுசம் மதமோ
முதிய பாவம்பா வைபுந்தவிர்த் தாளெனை முழுதாழ்
பதித பாவனா பழனிவாழ் சரவண பவனே. (7)

சங்கை பென்பது தவிர்த்திலே னுளத்திலென் நனக்குச்
செங்கை தங்கிய நெல்லி போ லெவற்றையுந் தெளிப்பா
யங்க யந்தொறு மன்னமென் பேடையோ டமர்ப்பும்
பங்கயந் திகழ் பழனிவாழ் சரவண பவனே. (8)

வந்தக் காரிய மும்பிற ராலல தெனியேன்
சொந்தத் தேழுடி வனவிலே சதாமனத் துயரே
யந்தப் பட்டெவ ராற்றலாம் விரைந்ததற் றப்ப
பந்தத் திவினை பழனிவாழ் சரவண பவனே. (9)

அயல வர்க்குப சரித்துவேண் டெவகொடுத் தமைந்தாற்.
செயல்சி லச்சில நடத்தலா மில்லையேற் செல்லா
வியல்ப ணைத்தையு முணருமே திருவுள மெனியேன்
பயமொ ழித்தருள் பழனிவாழ் சரவண பவனே. (10)

ஆகச் செய்யுள் 90.

எழுசீர்க்கழி தெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மறிகடல் குடித்த வயவடி வேலு மயிலுஞ்செஞ் சேவலு மார்பும்
வெறிகமழ் கடம்பும் விறுபன் னிருதோள் விளக்கமுஞ் சண்முக வியப்பு
மறிவொரு சிறிது மணமந்திலா வடியே நகத்துதித் திடவெளி யனவோ
செறியிரு ளகலச் சேவைகந் தெனையாள் சிவகிரிக் குமரதே சிகனே. (11)

வேதவண் டினம்பண் மிழற்றமுத் தமிழின் விரை கமழ்ந் தெழில்விளங் குன்னு
பாதபங் கயமிப் பாவியே னிதையப் பைந்தடத் தலர்த்திடப் படாதோ
கோதறுங் கரும்பே கொழுஞ்சுவைக் கனியே குணநிதி யேயருட் குருந்தே
சேதவெண் கிரணத் திங்கடோப் குடுமிச் சிவகிரிக் குமரதே சிகனே. (2)

பற்பல சீருஞ் சொற்பன நேரும் பயன்மறப் புள்ளுற வோரும்
சற்பனை யுலக கற்பனை கலக சமுத்திர மதனில்யான் விலகப்
பொற்பணி யுன்னு நற்பத மெனது புலன்மைத் திரங்குவாய் மனசு
சிற்பர வடிவே தற்பத முடிவே சிவகிரிக் குமரதே சிகனே. (3)

அந்தியும் பகலு முந்திரின் நிகலு மறுபெரும் பணைகளென் றகலும்
புந்திநொந் தேனே வந்திதந் தானே புகலுனக் கடைக்கல நானே
மந்திரந் துதித்த வந்திரன் கதித்த வாழ்வுபெற் றிடும்படி யுதித்த
செந்திலம் பதியாய் தந்திர விதியாய் சிவகிரிக் குமரதே சிகனே. (4)

உருவமு நயமு மொழிந்தவ ளொருத்தி பொருசது ரனைவச மாக்கக்
கருதிய படிசின் கருத்தினைத் திருத்தக் கவியெனச் சிலசொலிக் கதறு
மருவினை யேனை யடிமைகொண் டெந்நா ளாள்வையோ வறிகிலே னருள்செய்
திருவுறை கமலச் செழுந்தடம் புடைசூழ் சிவகிரிக் குமரதே சிகனே. (5)

நரைதிரை முதிர்ந்து நடுங்கிய விருத்தை நடனகீ தத்தையார் நயப்பார்
கரைதவிர் மோகக் கசடனே னுளறுங் கவிக்குன னுளங்கனி வுறுமோ
தரைபிசை நானெத் தனைபசற் கவன்று தளர்வலாண் டருளிது சமையர்
திரைபொரு நதிநித் திலமணி கொழிக்குஞ் சிவகிரிக் குமரதே சிகனே. (6)

என்னினை வுளஞ்சற் றிரங்கிலா யத்தோ வேழைநா னென்னசெய் சுவனின்
சன்னிதி தனில்வர் தவரெவ ரெனினுந் தளர்ந்துபின் வருந்துறத் தகுமோ
கன்னியு மொருபாற் கவினவான் கடவுட் கங்கையுந் கடுக்கையுந் பிறையுந்
சென்னியி லேலங்கத் திகழ்ந்தரன் போலுஞ் சிவகிரிக் குமரதே சிகனே. (7)

எவ்வயித் தியர்தம் மிடத்துநம் பிக்கை யின்றிநின் சன்னிதி யெய்திக்
கவ்வையத் தனையுந் கழறவோர் மருந்து கைவர நல்கியென் கருத்து
மவ்வயிற் றெளிவித் தனைகுறி மலரா லன்னதே யனுட்டிக்கின் றேன்யான்
செவ்வயிற் கருணை செய்குவாய் முழுதுஞ் சிவகிரிக் குமரதே சிகனே. (8)

மனமுழு லோப முனமெழு கோப மற்சரம் பற்பல தாப
நனவினு மூடக் கனவினுங் கூட நலிவன வவைபறந் தோட
வனதரு பாத நினைவருந் சேத வொளிரில வழகுருன் றுத
நினகர னுலவுந் கனபொழில் குலவுஞ் சிவகிரிக் குமரதே சிகனே. (9)

மயலிலே வலுத்த பயல்களா முலுத்த வஞ்சரைக் கெஞ்சிவா யலுத்த
துயரெலா மொருவ நியமமே மருவத் தொல்வினை யோடியே வெருவத்
தயவுகூர் வாலே யுயர்வுளோர் கோவே சரததண் டாயுத்தத் தேவே
செயகுநா கந்தா சகசநா நந்தா சிவகிரீக் குமரதே சிகனே.

(10)

ஆ செய்யுள் 100

வஞ்சித்துறை.

- உள்ளினேனைநீ, தள்ளிடாமலான், வெள்ளிமுரல்கூர், வள்ளிலோலனே. (1)
- புத்திதேயமோர், சித்தியிருவாய், நித்தியாபரா, சத்திவேலனே. (2)
- தொந்தாயையால், வந்ததீதெலாம், இந்தவேளைதீர், கந்தநாதனே. (3)
- கவடமாகுமோ, பவவியாதிபோ, யுவகைகூரனேர், சிவகிரீசனே. (4)
- தொழமுயற்சியே, னுழல்வகற்றுலாய், நிழல்வருக்கைகூழ், பழனியப்பனே. (5)
- தொண்டூடுபோ, யண்டீசெயா, கண்டலேசர்தாழ், தண்டபாணியே. (6)
- சுனையாளனீ, யாகையால்விடே, னோகைவாழ்வதா, தோகைவிரனே. (7)
- உய்வதோதியே, கைவிடா துகா, தெய்வயானேசேர், மெய்விசாகனே. (8)
- சுகசமாகநான், மிகநினைதாள், புகழ்மேவியாள், குகசவாமியே. (9)
- தளர்விடுமபதீர், கிளர்சுரும்புதா, துளர்செழுங்குரா, வளர்கடம்பனே. (10)

ஆ செய்யுள். 110.

அறுசீர்க்கழி நெடிஸடி யாசிரிய விருத்தம்.

பொழிதருகற் பகமலரும் புள்ளினமும் பந்தரிடு போர்ப்பூ மிக்குள்
விழ்சுழல்பற் பலபேயும் விண்ணவருந் துதிக்கவொரு விளையாட் டெய்திப்
பழியுருவப் பிறையெயிறுந் படையவுண் ருபிரையுண்டு பரவைமாந்தி வாம்.
யெழில்கொள் கரத்துறங்குமொள்வேலெந்தைதனைச்சிந்தையில்வைத்திடர்தீர்ந்துய்

ஆலெடுத்த மகவாய்க்குன் றன்றெடுத்த பெரியோனு மலரு ளானு
மாலெடுத்த மகவானு மறையாது தலையெடுக்க மறவி சாயக்
காலெடுத்த பரஞ்சுடருந் கரத்தெடுத்து முத்தமிடக் கனிவு கூர்ந்தோர்
வேலெடுத்த குமரனமேன் மேல்வழுத்திக் கொடியபழ விரைநீர் தூய்வாம். (2)

அண்டர்தள ராதிருக்க வயனுநெடு மாலுமடுத் தறியா லீல
கண்டர்மன தினுங்கவுரி கருத்தினும்பே ருவகையெழக் கலங்கா ஞானத்
தொண்டர்தவ வேள்விபிடந் தொறுநடக்கத் துன்பமெலார் தொலைந்தே யோட-
வண்டர்பயில் சரவணப்பூ மலர்தவழ்செல் வனைத்துதித்து மயக்கந் தீர்வாம். (3)

கனநரசிங் கத்தையொரு கணத்தில் வென்ற சரபமெனுங் கயிலை யாளி
மனமகிழும் படிதும்ப மதகரட யானையின்பின் வந்து தோன்றிப்
புனமுழுதுந் திரிந்துபெரும் புகழ்வேங்கை யாகிநின்று புவிவா னுய்ய
வினமுயருங் குறமாணை யிணங்குமெங்கள் கோமாணை யிறைஞ்சி வாழ்வாம். (4)

முனாமதியொத் திலங்கெயிற்று முகிற்குரற்கா ருடற்றனது முறையே தோன்றக்
கிளைதழுவிப் பத்திரமுன் கெழுமுபுமேற் பூமயங்கக் கிளர்காய்ப் பெய்தி
விளைபலமெப் பொழுதுமறா விதமேந்திச் சாலமது மேவப் பெற்று
வளைகடலேற் பொலிந்தவெஞ்சூர் மாத்தடிந்த கடம்பரசை வழத்தி வாழ்வாம். (5)

அடலவுணர் தடம்புயங்கண் ணாதியிடங் களிநிடைமு மந்ந லார்தம்
முடலில்வல மும்பிலத்துள் ஞரககண பண்டவியு முலகும் வெற்பும்
படபடென் றெடிதாடப் பணியாடத் தனியாடும் பசங்க லாபத்
திடமயில் விளையாடித் திரியுமிளங் குழந்தைதனைச் சிந்தை செய்வாம். (6)

பனிவரையி னுதித்துமுக்கட் பளாவரை தழுவுபுபற் பலபூ நல்கும்
புனிதமர கதவல்லி புகழிளம்பா லனைவிபுதர் புழக்கந் தீர்த்த
தனிவிடலை யைப்புலவோர் தனைக்குறிஞ்சிக் கிழவனெனுந் தன்மைக் கேற்ப
வினிதுமகிழ் குறக்குமரிக் கெதிரடுத்த விருத்தனைநெஞ் சிருத்தி வாழ்வாம். (7)

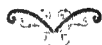
தொடுத்தமய லலைகண்ணி தோண்மிசைக்கொண் டுரியபடை துவன்றித்தோன்ற
வெடுத்ததிக மாயவரை யிடத்தசரப் பிறைநெடுங்கோட் டிகல்வே ழத்தைக்
கடுத்தமுதிர்ப் பிற்சிபின் கடுங்கொலைச்சிங் கத்தினையுங் கடந்து மேன்மே
லடுத்தபல மாவேட்டை யாடியவே டனைவணங்கி யரந்தை தீர்வாம். (8)

சிவகிரிக்கட் புவனமுய்யச் சேரர்பிரான் புரிதருபச் சிமத்து வார
நவமணிப்பொற் சினகரத்து ஞானகரு*ணநிதியாய் நவைநீ ரன்பர்
தவவருச்சித் துபசரிக்குந் சமையங்க் டொறும்பலசந் தரசொ ருப
முவகைமுற்றக் காட்டியிரு னோட்டியொளிர் செழுஞ்சுடரை யுள்ளி வாழ்வாம். (9)

அரியபழ மறைகளுங்கண் டறியாத தனதுதிரு வருளாற் றெண்டர்க்
குரியதொரி சனந்தரத்தன் டொருகையி னுன்றிமருந் கொருகை சேர்த்து
வரியளிகொள் பொழிற்பழனி மலைமிசைமேற் றிசைகோக்கி வயங்கா றிற்குந்
அரியமுடி வாகியசிற் சொருபத்தைத் துதித்துவினைத் தொடர்பு தீர்வாம். (10)

ஆக செய்யுள். 120.

பழனிக்கோயில் விண்ணப்பம் முற்றிற்று.

உ.
கடவுள் துணை.

தயா நிதிக் கண்ணிகள்.

வெண்செந்துறை.

சீர்பூத்த நிற்பாத சேவைதந்து தீவினைதீர்
வார்பூத்த கொங்கையுமை மைந்தா தயாநிதியே. (1)

இந்திரனைக் காத்தவுன்ன லென்னமுடி யாதிடர்தீர்
தந்திமுகத் தெந்தை சகோதர தயாநிதியே. (2)

மாமறைநா லுந்தொடர மாட்டா வுனையெனிலிப்
பாமரனா லென்னும் பழனித் தயாநிதியே. (3)

கீர்த்தி விஜய கிரித்துரைகா லத்தினிற்செய்
பூர்த்தி மகிமையெல்லாம் பொய்யோ தயாநிதியே. (4)

இக்கலிகா லத்தினுமிங் கேயுனைப்போ லேதுதெய்வந்
துக்கமெலா நீக்குவெட்சி சூடுந் தயாநிதியே. (5)

சற்றுமறி வில்லாத சண்டாள னுனெனினு
முற்றுமெனை யாள்வாய் முருகா தயாநிதியே. (6)

பத்திசிறி தேனுமில்லாப் பாவினா னென்றலுஞ்
சித்தியரு னையா சிவாசல தயாநிதியே. (7)

என்னபிழை நான்செய் திருந்தா லு நீபொறுத்து
வன்னமயி லேறியென்முன் வாலா தயாநிதியே. (8)

னாராயோ மாமயிலில் னந்துகலி தீர்த்துவரந்
தாராயோ தென்பழனிச் சன்முக தயாநிதியே. (9)

மாயா விகார மயக்கையெலா மாற்றியெனை
நீயாள் பழனி நமஸா தயாநிதியே. (10)

உன்னையன்றி யுண்டோ உலகிலெனக் குற்றதனை
பென்னைவஞ்சி யேல்பழனி யெந்தாய் தயாநிதியே. (11)

திராத வெவ்வினையுந் தீர்க்குநீ யேழைமுகம்
பாராத தென்னதண்ட பாணித் தயாநிதியே. (12)

எப்பா வழமகற்றி யீடேற்றல் வேண்டுமெனை
யப்பா சுவகரிததண டாயுத தயாநிதியே. (13)

சூதுதான் கற்றனையோ சும்மா விருந்தனைநின்
காதுதான் கேளாதோ கந்தா தயாநிதியே. (14)

சுராயு காதிருந்து மென்சொற்கே வாததென்ன
பேராயு சூடிபெற்ற பின்வாய் தயாநிதியே. (15)

பண்ணிரண்டு கண்ணிரிந்துந் பாராத தென்னவென்னை
யுண்ணிரண்டு தாளுநமளி யுற்றேன் தயாநிதியே. (16)

நீமனது வைத்தா விரப்பா தனவுமுண்டோ
பூமனது மாமமதை போக்குந் தயாநிதியே (17)

அல்லாம் வினைப்பயனு மென்னி லுனக் தென்ன புகழ்
சொல்லாயுல் லாசுவன்னி கோயுந் தயாநிதியே (18)

ஆனானு மித்தவநி யாயமுனங் கா காது
தேனார் கடம்புனை திண்டிய தயாநிதியே. (19)

இப்படியே நீயிருந்தா லென்னசெய்வே னோருறுதி
செப்படியே னுக்குச் சிவாகுல தயாநிதியே. (20)

நீயிருக்க நின்றோர் நினைந்திருக்க வென்னுடவி
னோயிருக்க லாமோ நுவல்குந் தயாநிதியே. (21)

அட்டியென்ன விண்ணுமெனை யாதரிப்ப தாலுனக்கு,
நட்டியென்ன சொல்லுவள்வி நாயக தயாநிதியே (22)

காலமெல்லாம் வினை கழித்துமயங் காதுநல்ல
சீலமெலா நல்கிவினை தீர்க்குந் தயாநிதியே. (23)

எத்தனைதுன் பங்களொளி யேனெப் படிச்சகிப்பே
னத்தனையுந் தீர்ப்புனி யப்பா தயாநிதியே. (24)

நானனந்த மர்க நவின்னுமிரங் காததென்ன
தினபந்து நீயலவோ செந்தூர்த் தயாநிதியே. (25)

பாடவறி யேனெனினும் பற்றினே னின்னையென்னை
வாடவிட லாமோ வடிவேற் றயாநிதியே. (26)

சுற்பனையோ பூர்வ கதைகளெல்லா மல்லதூநீ
சுற்பனையோ செய்கின்றாய் சாமீ தயாநிதியே. (27)

பெய்த்தெய்வ பத்தருஞ்சீர் பூண்டனர்நா னம்பியநீ
மெய்த்தெய்வ மென்னசொல்வேன் வேலா தயாநிதியே. (28)

பானுமுன மேது பணிநீகண் பார்க்கினிடர்
தானுமுன தாமோ சடாகூடா தயாநிதியே. (29)

ஒன்றுந் தெரியா துழன்றேனைக் காப்பதுனக்
கென்றுங் கடமைசெவ்வே லேந்துந் தயாநிதியே. (30)

தயாநிதிக்கண்ணிகள் முற்றிற்று.

ல

முருகன் துணை.

ஆனந்த கீதரசம்.

ஞானரசத் தென்பாங்கு.

இராகம் - சாமா அல்லது எதுகுலகம்போதி.

தந்தைதாய் பந்துஜனார் சற்குருநீ யேயெனது
சிங்ஹைநோய் தீர்த்தருள் செய் தென்பழனி வேலோனே.

ஆனந்தசிந்து.

இராகம் செஞ்சுருட்டி அல்லது நாடநாமக்கிரியை ஆதிதாளம்.

பூரண நந்தசிவ போதகுரு நாதா
புண்யகா றுண்ய சுப்ரமண்ய குண நீதா
வாரணன் னாரணனும் வந்துதினமுந் துதிமனோதிதா
காரணவள்ளியைக்கண் டணைந்த சாமி நா
னம்பினனுன்றனை நா நா நன்னுன.

(1)

பாவவினை தீர்த்துனது பாதந் தரல்வேண்டுந்
தேவர்முனி வோர்பரவுந் தென்பழனி வேலோனே.

தேசமெல் லாந்துதிக்குந் தென்பழனி வேலா
தேவதே வாமவுன சிற்சுக விசாலா
பாசபவமோசன சாம்பராஜ்ய சுபமங்கன சபாலோலா
நேசமா யென்னைமுன் னின்று ரட்கி சாமி நா
னம்பினனுன்றனை நா நா நன்னுன.

(2)

நின்பதமே தஞ்சமென நேர்த்தே னிதுசமைய
மின்பமெலா நீயருள்வா யிங்குததண் டாயுதனே.

என்னை யிப்படி யிடர்படுத்த லாமா
ஏழைழையக் காவாதிருந்தால் விட்டுப்போமா

அண்ணபிதா கின்னைபலா லாரினியபய முனக்கையையா
 உன்னயமாம் பழனுபரி வாழ் சாமி நா
 னம்பினனுன்றனை நா நா நன்னுன.

(3)

எல்லா முனதுசெய லென்றி நக்கின் நேனெனையாள்
 சல்லப வம்மிபுனார் ஷண்முக தயாநிதியே.

பத்தர் பூசித்தபக பங்கய கல்பாணி
 பார்வதி யீன் ததிவ்ய பாலகண்ட பாணி
 சித்தமகிழ்ந் தித்தருணந் த்யானித்த படிக்குதவி செய்துவாய்
 சுத்தசைதவ்ய சொரூப குருசாமி நா
 னம்பினனுன்றனை நா நா நன்னுன.

(4)

மாயா ளிகற்பக வரழ்மைமதி யாமலெனை
 நியா தரித்தருள்செய் நித்யசிவ சற்குருவே.

பஞ்சமா பாதகப் பசாசர் களைத்தேடிப்
 பருவம் பார்த்தே புகுந்து பாடல்பலபடி
 நெஞ்சமெலாஞ் சஞ்சலமாய் நின்றுதினைக் கின்றேனை நியர்வாய்
 குஞ்சரிவள்ளி குலாவி மகிழ்சாமி நா
 னம்பினனுன்றனை நா நா நன்னுன.

(5)

யின்பொழுது போக்குவதே வேலையா னுனுனைநான்
 கான்பொழுதன் றோவருள்வாய் கானவள்ளி நாயகனே.

தண்டைபொன் கிண்கணி சதங்கைகள் குலுங்க
 சமஸ்தபு ராதனவே தண்டமு மலுங்க
 ஆண்டவகண்ட மசைந்தாடிட லுலாவு மயிலாநீபா
 தொண்டநெந்நாளுந் துதிக்குந் குகசாமி நா
 னம்பினனுன்றனை நா நா நன்னுன.

(6)

உண்டுநற்கு கின்றதன்றி பெருந் துமறியே நெனையாள்
 வண்டுநற்கு பூஞ்சோலைவையா புரிக்கரசே.

மாதர்மே லெப்பொழுது மாறுதில்லை யிச்சை
 மனஞ்சுழன்றே யுதினமயங்கு தென்ன லச்சை
 யாதரவாய் நீதமியே வல்லலைத் தணித்தருள லாகாதா
 சாதனைசெய்வது தர்மமோ வென்காமி நா
 னம்பினனுன்றனை நா நா நன்னுன.

(7)

பாடேற்றி வாட்டுமின்னார் பாலேற்றி டாமலெனை
யிடேற்றி யான்வா யிமயவர்சே ரூபதியே.

அலையா லேவரும் அனேகவித தொல்லை
யமைத்தீடா நெஞ்சிற் சுதுதெரிய வில்லை [னே
வேசையர் பாதர்காசையெலாந்நிலினைதத்துத்தாயர்க்குள்விழ்வே
மாசையகற்றி மசியருளென் சாமி நா
னம்பினனுன்றனை நா நா நன்னுன. (8)

எப்போதெப் போதுனைநா நெண்ணினுமெண் ணைப் படிநீ
யப்போதப் போதுமுன்னின் முள்வாய்தண் டாயுதனே.

என்னசொன் னுநெஞ்சு சிர்க்கமே யிராதா
எரியவன் மீதினுனக் கேனித்தனை வாதா
சின்னமெலா நின்னதுவே சிற்பரதண்டாயுத சிவபோதா
வன்னமயிலேறி வந்தெனையான் சாமி நா
னம்பினனுன்றனை நா நா நன்னுன. (9)

வெய்யகலி நோய்கவலை வேரோடு தீரவருள்
செய்யவிது நல்லததி தென்பழனி நாயகனே.

பாவமுந் துன்பமும் பலபினியு நீக்கிப்
பகையநிர்க் தூனாக் கிப் பாக்கியத்தைத் தேக்கி
நீவரமே தானிதுநன் னேரமுப காரா நிகுவிரா
தேவர் பரவுஞ் சிவகிரிவாழ் சாமி நா
னம்பினனுன்றனை நா நா நன்னுன. (10)

பார்த்தவர்க ளென்னைநினை* பண்ணு வகைகவலை
நீர்த்தருளல் வேண்டுஞ் சிவகிரித்தண் டாயுதனே.

முன்பொரு கன்னி முருகாவென நேர்ந்தாய்
முறையிடுந் தேவர் முகங்கண்டருள் கூர்ந்தாய்
வன்பவமார் துன்பமெலாமாற்றிநினைவோர்கனின்மனஞ்சார்ந்தாய்
அன்பனை யாள்வ தரிதோருக சாமி நா
னம்பினனுன்றனை நா நா நன்னுன. (11)

பானிநா நெண்ணினுநின் பாதந் தனைத்துதித்தால்
மேவிநீ யாள்வதன்றோ மேன்மைமலடி வேலோனே.

தொந்தமாய் நின்று சுழற்றுதே விசாரம்
 சொல்லமுடி யாதந்தத் தூர்க்குண வகோரம்
 எந்தவித முந்தமியே நெண்ணநிறை வேற்றுதற்குதுநேரம்
 செந்தமிழ் மாம்பழந் தியானிக்கு மென்சாமி நா
 னம்பினனுன்றனை நா நா நன்னுன.

(12)

—0—

காமரசத் தென்பாங்கு - சிங்காரச்சிந்து.

தண்டா யுதபாணி தன்பவனி வேடிக்கை
 கண்டாசை கொண்டேன் கருத்திலிது நீங்காதே.

தண்டபாணிப்படி தடம்புய முந்நாலும்
 தயாளமுந் சண்முகமும் தாவுபுரிநாலும்
 வண்டடர்தார் கொண்டொளிர்வென் மாப்புந் செஞ்சேவலும் வடிவேலும்
 கண்டவுடனே கனிந்தமோக தாகமென் * புத்திமயக்குது
 நா நா நன்னுன.

(1)

சற்றுமினி மோகஞ் சகியா திதுசமைய
 முற்றுமுனை யுற்றேன் முகம்பார் முருகோனே.

சற்றுமென் மோகஞ் சகிக்கமுடியாது
 தருண மிப்போது தயவிலாத தேது
 நற்றிணையாய் முற்றுமுனை நம்பினேன் வகைநீ நயந்தோது
 மற்றுமுலைகள் வளருதேமுருகையா = முத்தமிட்டிட.
 நா நா நன்னுன.

(2)

மோடியினி பென்னமெத்த மோகமா நேன்மகிழ்ந்து
 கடவினை யாடியருள் கூர்பழனி வேலோனே.

முத்தையா மெத்தவுன்மேல் மோகமாயிரண்டு
 முலைகளும் விம்முதென்ன மோடித்திகண்டு
 சுத்தமதா மெத்தைதணிற் சொந்தமோடு கொஞ்சிச் சுகங்கொண்டு
 வித்தையனேகம் வினாத்தருளென்சாமி = நானென்ன செய்துவின
 நா நா நன்னுன.

(3)

பார்தன மீறமதன் பாண்மெய்தா லென்னசெய்வேன்
சோரல்ல நேரமிது தேவசே னுதிபனே.

சந்தனகும்ப தனந்திரண்டு மீறச்
சுகத்திடா நெஞ்சந்தளர்ந்துதடு மாற
வந்தனைமார் நிந்தனையாய் வையவுனை யெண்ணி யெண்ணி வா பூறத்
கந்த மதவேள் கனைபாயு தேசாய் நீ - கொஞ்சியனைத்தருள்
நா நா நன்னுன.

(4)

முன்னே யெனைவசஞ்செய் முத்தையனிப் போதொருத்தி
கன்னைய முற்றதெவர் தந்திரமோ செந்திருவே.

ஆதிநா னென்னை யழைத்துவிசு வாசித்
தருமைமயாய்த் தானே யனேகநயம் பேசி
வாதிடுஞர் மோதியவேல் வல்லவனிப்போதொரு மக ராசி
மீதினிலாசை மிகுந்ததென்னமானே யார் - மித்திர மித்தொழில்
நா நா நன்னுன.

கந்தரங்க வுல்லாசங் கண்டேன் வன்காணேன்
அந்தரங்க நீதெரிவித் தாலதிக புண்ணியமே.

கந்த ராதன் பவநி கண்குளிரக் கண்டேன்
கடகமுங் கங்கணமுங் கைவலையும் விண்டேன்
வந்தமதன் சொந்தமலர் வாரியெதிர் தூவிட மயல் கொண்டேன்
அந்தரங்கத்தை யறிவித்து வாபோடி - யென்சிறதை மயங்குது
நா நா நன்னுன.

(6)

வன்னமயில் வீரன் மருவியதை யென்னசொல்லவேன்
சன்னதமெந் நாளுந் தலைசுழற்றி யாட்டுதடி.

வன்னமான் தேரிகை மயிலுலவுஞ் சோலை
மலைமுரு கேசன் மகிழ்ந்துசெய்த லீலை
என்னசொல்வேன் மின்னரசே யெப்பொழுதினும் பார்த்திடா வேலை
சன்னதமென்னைத் தலைசுழற்றியாட்டியே - சொக்குது மெத்தவும்
நா நா நன்னுன.

(7)

வள்ளிமண வாளன் வலிதிலெனை முத்தமிட்டுத்
துள்ளியினை யின்பசுகஞ் சொல்ல முடியாதே.

வள்ளி மணாளன் வலிதிலிங்கே வந்தான்
மலர்னை மீதில்விச வாசமாயி ருந்தான்
வெள்ளிலைபாக் கள்ளிநல விறதை விறதையாக மிகத்தந்தான்
துள்ளியினைந்த சுகத்தையென்ன சொல்வேனென் - சித்தமுருக்குது
நா நா நன்னுன.

(8)

துதுவிட்டு மெள்ளவரச் சொல்லியெனை வேலர்மெத்தை
மீதுமுத்த மிட்டனைத்த வித்தைகள் நேகமடி.

வேலவ நென்னை விரும்பித்தூது விட்டான்
விரைந்துசென் நேன்பசப்பி மெள்ளமுலை தொடரான்
ஜாலமிகு லோலனெனுஞ் சாமிகனிவாய் முத்தமிட்டான்
கோலமா மஞ்சத்திற் கொஞ்சியதை யென்சொல்வே - நெத்தனை விறதைகள்
நா நா நன்னுன.

(9)

என்றுந் துதிவேல ரென்னைமரு வஞ்சமையத்
தொன்றுந் தெரியுதிலை யுண்மையென்ன பெண்மயிலே.

பார்புகழ் செல்வப் பழனிமலை வாசன்
பசுந்தமிழ் மாம்பழம் பாடுமுரு கேசன்
தார்மலர்பொன் மாற்பிலெனைத் தானனைத்து முத்தந்தரு நேசன்
சேர்பொழுதொன்றுந் தெரியுதிலையென்னடி - யற்புதமற்புதம்
நா நா நன்னுன.

(10)

ஆனந்தேசரம் முற்றிற்று.

உ
ஷண்முகநாதன் துணை.

துதிப்பாசரத் தொகை.

ஸ்ரீ தண்டாயுதப்பிரான் திருவுருவப்புகழ்.

சுடியவிடக் கனிமதுவாற் கதித்ததினைப் புனமானைக் கவர்ந்து பாதை
முடியவிடச் சினக்குறவர்க் கொளித்தோடி வந்ததனான் முழந்தான் சேர்ந்தோ
மடியவிடக் கயமகர மதனனைநோக் கியவரனார் மதலாய் நாளும்
நெடியவிடக் கரமதனை யிடைசேர்த்துத் தடியுன்றி நிற்கின் றுயே. (1)

பரங்கிரிநாதன் துதி.

பெடைகாட்டு மொருசிறிய நடைகாட்டி மயல்பூட்டிப் பினிர்காட்டுங்கட்
படைகாட்டு மாதர்பின்போய்ப் பயில்காட்டி யொயில்காட்டிப் பற்காட்டாமற்
றொடைகாட்டு நின்றுபதத் துணைகாட்டி யெனையாள்வாய் துலங்கும் பண்ணை
யிடைகாட்டுத் தரளமதி பெழில்காட்டும் பரங்கிரிவா மெம்பிரானே. (2)

இதுவுமது.

சேட்டுமதி வாட்டுதத னீட்டுமிரு கோட்டுமுலைத் தெரிவை மாரை
வேட்டுமயல் பூட்டுமவர் கேட்டுவினை யாட்டுளியான் விழா மற்றென்
பாட்டுவகை கூட்டுபல தோட்டுமலர்த் தாட்டுணைநீ பாவித் தான்வா
யீட்டுபவ மோட்டுகதி காட்டுதிருப் பரங்கிரிவா மெம்பிரானே. (3)

கலித்துறை,

கந்தா வரன்றிரு மைந்தாவென் றன்பிற் கருதுதொண்டர்
சந்தா குலத்தைத் திருத்துங் குமரன் சிவகிரியிற்
கொந்தார் செழுங்கம லப்புதுப் பூமணங் கொண்டுவவு
மந்தா னிவம்பதி மார்பமர் மாதையும் வாட்டியதே. (4)

சமஸ்தி வெண்பாக்கள்

தீருப்புக்கு முதலடி நற்று

வரமுதலிக் காக்கு மனமேவெண் சோதி
பரவியமுத் தைத்தரு பத்தித்—திருநகையத்
திக்கிறை சத்திச் சரவணமுத் திக்கொருவித்
துக்குருப ரன்னெனவோ து.

(5)

நற்று

கந்தரநீ லத்தறையக் கன்னிகைபாற் று துணிட்ட
சந்தரனே பத்தருக்குத் தொல்சான் றான்—முந்த
அலைதேர் சிவகரியா யையாற்றிற் சேய்ப்பு
தலையாலே தான்றருத லால்.

(6)

4. காகி

இக்கா சினிப்பா லிலங்கா சினித்தேவர்
தொக்காசி கூறித் தொழக்கருணை—மிக்காருங்
கந்தா முருகாசி காவளத்தின் மீதேறி
வந்தா தரித்துதவு வாய்.

(7)

6. காகி

துங்கா சிவந்த சுமுகா சிலோ துவள்ளி
பங்கா சிவக்குதிரைப் பாகாசித்—தங்காசி
னிச்சைதனி. லேங்கா தெனையாங்கு காகிறந்த,
செச்சைவடி வேலா தினம்.

(8)

10. காகி

வாகாசி ராகாசி வாகாசி னாகாசித்
தாகாசி யோகாசி தாகாசி—யேய்காசி
வண்குழவி பாகாசி வந்தவுத்துங் காகிறிது.
துண்கருணை கூர்சந் ததம்.

(9)

14. காகி (8. காகிவ 6. காகியென்று)

காசினிபுக் காகிவருங் காகிவணீக் காகிறியேற்
காகிததே காகிவைபா காகினனா—காகிலேபோற்
காகிவண்வா காகிவதுங் காகிவமோங் காகிவழாக்
காகிவந்தாழ் காகிவனா காகி.

(10)

அகர வர்க்க அநாகிக நீரோட்டகம்.

அலக சுசுட தடர னகட
கலந சமசு கதட—சலச
தரள சரத தரத ததல
கரள சுரள கள.

(11)

5. பொடி

கரும்பொடியுமா வஞ்சவெறி கைப்பொடியில் வெற்பர்
தருங்கொம் பொடிசைதெய்வத் தையல்—விருபடியு
வான்பொடியா நின்றகதிற் மாணுமயி லோயெனையாள்
தேன்பொடியார் பூம்பதந்தந் தே.

(12)

கடைப்பூட்டு

சேயனைமுற் கங்கடுகு செந்நெலுனை சக்கரந்தண்
டாயபணி மாமணிநூ லான்புளன்னம்—மாயைபொன்சொற்
பொற்றோகை போக்களிப்பு பூப்பரன்மால் வேதனுக்குக்
கற்றழம் பூவே கறி.

(13)

சமஸ்தி

பற்பலநூல் ஷற்றாலும் பாக்கியங்கள் பெற்றாலுஞ்
சிற்பரன்மா நற்பதத்தைச் சேர்வரிதா—லற்பலருஞ்சே
பித்தற மேலிப் பிதற்றேல் பெருங்காதல்
வித்தறவி மும்பிறப்பு, மேல்.

(14)

சமஸ்தி

பத்திபுரி நெஞ்சே பகலிரவும் பேரின்ப
முத்திதரு மையலிடை மூழ்காதே—சத்தியினல்
வானை யுருவழித்த ஸன்னகிர்க்கைக் சிங்குமகக்
கானை யுருவழித்தோன் கண்.

(15)

நித்தாஸ்துதி

அப்பனும்பாம் பாட்டியன்னை யானவளு மறத்தியத்தை யவள்வண் ணாத்தி
செப்பரிய வலையன்மான் மைத்துணன்மா தாரிதம்பி சின்ன னுடான்
தப்பிலியா கியதமையன் பலவேடன் மூத்தகுடி தனிக்கு சத்தி
யொப்பினைய குடிசுறத்தி நீசெட்டி நானிலையோ வுனக்கு வேணே.

(16)

மடக்கடிவிருத்தம்

தலையாணை முகம்பெறுமைந் தலையாணை யரைக்கையத் தரித்த நற்றேற்
கலையாணை யமுதமதிச் சலையாணைச் செஞ்சடைக்கா டலைக்குங் கங்கை.
யலையாணை யிறந்துபிறத் தலையாணைக் கடற்பிறந்த வடுநஞ் சண்ணை
மலையாணைக் கற்குடிமா மலையாணை யனுதினமு மனத்துள் வைப்பாம். (17)

சுகவனர் அழகுநாதர் துதி

நாகமலை யிடத்திருப்பார் மேன்மைக்கட் கங்கையுளார் நத்து மாயர்
மோகமலை வில்லாரக் கதைபுலையார் கஞ்சனைமுன் முனிந்து வென்றார்
மாகமலை நாயகர்கோ பாலின்னா காரணத்தால் வடிவ மொன்றே
யாகவரு சுகவனரை யழகுநா ஜரைவணங்கி யருள்பெற் றுய்வாம். (18)

இதுவுமது

அத்திமிசைப் பொருந்துகலா லரியகலை யெடுத்ததனா லமரர் போற்றும்
பத்தியினாற் பினாகமுள்ள பண்பாற்றா ரணிகொல்லாற் பாவை யேற்குஞ்
சத்தியத னாற்பேதஞ் சற்றுமின்றி யொருவடிவந் தானே யான
சித்தசுவந் தரராஜர் சுகவனம், நிவாரசரணஞ் சிந்தை சேர்ப்பாம். (19)

இதுவுமது

தானவரை யடக்கியதித் தார்பலியைத் தணித்துமுனை தனைவாய்க் கொண்டு
கானமைத விருப்பியுர கம்பொலிந்து மேன்மைபெறுங் கவினா லொன்றே
யானசுக வனநாத ரழகுநா யகரிவர்தாட் கன்பு செய்து
ஞானபர சுகமிகவு நணுகினைப் பவந்தவிர்த்தென் னாளும் வாழ்வாம். (20)

புநீராமஜயம்
பாகல்மா நகரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும்
சென்னராயப்பெருமாள்
திருப்பதிகம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி விருத்தம்.

திருவளர் தடம்பொன் மார்புந் திரள்புய வரையுந் தெய்வ
மருவிரி துளவுங் காயா மலர்நிற வடிவு மாகக்
கருதிய வடியார் ஞானக் கண்ணெதிர் தோன்றி வேண்டிற்
றருள்புரி சென்ன ராய வண்ணலே போற்றி போற்றி. (1)

பொன்னியல் வனச வாவி புகுங்கவ ரிகள்கா ரென்ன
மின்னிய மயில்க ளாட வியந்துதேன் பொழியுஞ் சோலை
துன்னிய செழுந்தோ ளூறிற் சுரமெலார் தொழுதி றைஞ்சு
மன்னிய சென்ன ராய வரதனே போற்றி போற்றி. (2)

பவளமென் கொடியோர் நீலப் பருவரை படர்ந்த தென்னத்
துவளிடை மலர்ம டந்தை சுடர்மணி மார்பிற் றோன்
வுவமையில் வளமைசூழ்தோ ளூர்தனில் வீற்றி ருக்குந்
தவர்பணி சென்ன ராய தயாநிதி போற்றி போற்றி. (4)

கடலிடத் துதிக்குந் தெய்வக் கதிரினங் கிரண நீலத்
தடவரை தவழா நின்ற தன்மைபோற் பஹு ராயா
சுடர்தழைத் திலங்கு மார்பந் தோன்றவந் தெம்மை யானூந்
திடவருட் சென்ன ராய தேவனே போற்றி போற்றி. (4)

ஒருகருங் கடலி னூடே யுலகெலாம் புகழா நின்ற
விருபெருஞ் சுடருந் தோன்றி யிலங்கிய வெழில்போற் செங்கைப்
பொருவருந் திகிரி சங்கம் பொலியவந் தெம்மை யாட்கொண்
டருந்செயுஞ் சென்ன ராய வமலனே போற்றி போற்றி. (5)

விண்ணகர்ப் பெருமை யிந்த மெய்த்தலத் தெழிற்கொப் பாமோ
கண்ணிற் காண்டு மென்னக் கும்புனல் வானோ காவுந்
தெண்ணித் தோளுந் தன்னிற் கிறந்துவிற் றிருக்குஞ் செல்வத்
தண்ணருட் சென்ன ராய சாமியே போற்றி போற்றி. (6)

மணிமுடி விபுதர் காண வரவுஞ்செல் லவுநேர் வைத்த
திணிமர வேணியேபோற் சிறந்துகின் ணியிருஞ் சோலை
யணிபுனை தோளுந் தன்னி லகிலமுந் திசையும் யாவும்
பணியவாழ் சென்ன ராயப் பரமனே போற்றி போற்றி.

(7)

கருதிய வனைத்து நல்குங் கருணையங் கடலே போற்றி
கருதியின் முடிவாய் நின்ற தொல்பரஞ் சடரே போற்றி
விருவினை போக்கி யெம்மை யீடேற்று மிறைவ போற்றி
திருவுயர் சென்ன ராய சீதரா போற்றி போற்றி.

(8)

அடியவர்க் கழுதே போற்றி யானந்த மயமே போற்றி
நெடியமெய்ப் பொருளே போற்றி கிர்க்குண நிதியே போற்றி
முடிவில்ந் புகனே போற்றி முத்திக்கு வித்தே போற்றி
வடிகுடச் சென்ன ராய வள்ளலே போற்றி போற்றி.

(9)

பன்மலர்ப் பொழில்சூழ் பாகற் பதிரங்க சாமி யன்பன்
றன்மனப் படிமுன் னின்னு சகலபாக் கியமு நல்கும்
பொன்மகட் கிசைந்த மார்ப புண்ணிய முதல்வ போற்றி
சின்மயச் சென்ன ராய தேவனே போற்றி போற்றி.

(10)

சென்னராயப்பெருமாள் திருப்பதிகம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ வீரபரம்ஹேந்த்ர குருமுர்த்திகளாகிய
அரிஹராயாச்சார்ய சுவாமிகள்
திருவருட்சமுகவிலாசத் துதித்தமிழ்.

ஆசிரியவ்ருத்தம்.

திருமலர் மிசைப்பிரம் தேவஞ்ரு வாய்ப்பல சிருட்டியை நடாத்து சமுகம்
சீதரா னந்தகோ விந்தனென நின்றவை திருந்தாட் சீத்த சமுகம்
சுகரகயி லாசருத் திரசொரு பமதாய்ச் செகம்பலவு மாற்று சமுகம்
தெளிமஹேஸ் வரனெனுந் தெய்வமாய்த் தேர்ன்றிக் திரோபவ மியற்று சமுகம்
சிற்பர சதாசிவப் பொருளா யநுக்ரஹஞ் செய்யுஞ் சிலாக்ய சமுகம்
சுரளண்ட கோடியேந் தியனிராட் டாகச் சிறந்துநிற் கின்ற சமுகம்
திவ்யதே ஜோமய பரப்ரம்ஹ் மாகியெத் திசையினு நினைந்த சமுகம்
சித்தர்கின் ன்ரருகர் வித்யாத ராதிகண தேவர்கள் பராவு சமுகம்,

மருவுலவு வனதபோ தனர்நிரு விதற்புமுனி வரர்வரம் வேண்டு சமுகம்
வரிசைமது மயத்வஷ்ட சிற்பிவிஸ் வக்ஞரெனும் வர்க்கப்ர தான சமுகம்
மந்த்ரவே தாகம புராண்ஷட் சாஸ்த்ரவித மங்கள் விலாச சமுகம்
மாகற்ப னாகால்ய நாடகர் லங்கார மதுரப்ர சங்க சமுகம்
மகரசல நிதியமிர்த வசன்சா மர்த்யகவி வர்ணர்கள் வழத்து சமுகம்
வாணிசெந் திருவ்ஜய வனிதையென் னோரமு மகிழ்ந்துகுடி கொண்ட சமுகம்
மணிமுரசு பேரிகை தடாரிதுந் துபிதிமிலை வணகதொனிக் கின்ற சமுகம்
மத்தா மீடக்கைகைத் தான்மல கோசைகுழல் வழுவாம லிசைகொள் சமுகம்,

சுருணமுணர் சின்னமெக் காளமொடு பூரிதுத் தாரிக வியம்பு சமுகம்
தவன்சங் டங்கொம்பு கன்னுக்கள் வாங்கா தனித்தனி சிலம்பு சமுகம்
சாரங்கி வீணைதம் புருபிட்டில் வேறுபல தருவாத்ய கோஷ்ட சமுகம்
தரிவிடத் திங்கணத் தோமெனு மடந்தையர் சதாந்நன தே சமுகம்
தடகர்ட் குஞ்சர துரங்கவொட் டககன சயின்யமெக் பிர சமுகம்
தண்டுகை சுருட்டிமச கிரிசிவிகை கொடிகள்வெண் சாமரைகள் பரவு சமுகம்
சரியலாச சமயகண் டனவுஜித ஷண்மதஸ் தாபனாச் சார்ய சமுகம்
தாரித்ர தோஷாந்த காற்பட லந்தைத் தகர்க்குந் தயாள சமுகம்,

விருதுபுனை யணிமாதி யஷ்டசித் திகளும் வினைத்துத் தழைத்த சமுகம்
வேதாள பூதபஞ் சனதுஷ்ட நிக்ரஹ விபூதிப்ர சாத சமுகம்
விந்தைதரு மெந்த்ரதர் த்ரானுபவ பாண்டித்ய வித்யா விநோத சமுகம்
விபவசிவ யோகதிட மெய்ஞ்ஞான வுபதேச மேன்மைப்ர தாப சமுகம்
விநிபொழிற் போதலூர் வீரப்ரம் ஹேந்த்ரவடு வேஷவவ தார சமுகம்
மிகுமாத்ம ராமமய ஸ்ரீஐகத் குருவாய் விளங்குமுத் துங்க சமுகம்
விமலபஞ் சப்ரம்ஹ யாகமுத லுளசகல வேள்வியு நிரப்பு சமுகம்
வினைதிர்க்கு மரிஹரா யாச்சார்ய குருசாமி வீற்றிருந் தருள் சமுகமே.

ஸ்ரீமத் ஷட்சமய வுத்தாரண சர்வார்ய பரமஹம்ஸ ஸ்வரூபராக்ய

திருநெல்லை

ஸ்ரீமாந். பரசமய கோளரிநாத சுவாமிகள்

திருவருட்சமுக விலாசத்துதித்தமிழ்.

ஆசிரியலிருத்தம்.

மங்கள மிகும்பரி மளங்குலவு பங்கய மடந்தைகுடி கொண்ட சமுகம்
மதுரநய வசனமதி வதனம் மனியதவள வனிதைநித மருவு சமுகம்
மகாவுத்தி யணையதிரு வளமைபெறு முபநிடத மறைகுமுறு கின்ற சமுகம்
வாய்த்தஷ்ட சாஸ்த்ரவஷ்ட டாதச புராணவொலி மாறாத புனித சமுகம்,
துங்கமணி சங்கமிரு தங்கமுர சங்கனக துந்துபி முழங்கு சமுகம்
துடிதிமிலை தவில்லாக சுரமுமுறை முறையெதிர் தொனிக்கின்ற திவ்ய சமுகம்
துத்தாரி பூரிசின் னங்கொம்பு காளங்கள் சுருதியி னியம்பு சமுகம்
குழந்தினிய கட்டியர் பராக்ஞேச் சரிக்கைகள் சொலித்துதிக் கின்ற சமுகம்,
செங்களப ஸ்ரீலோகின மங்கையர்கள் பரதவகை சேர்ந்தூட னஞ்செய் சமுகம்
தெளிவினைச் சாரங்கி தம்புருவ னேகவாத் தியநாத கீத சமுகம்
சிறுநூல வட்டஞ் சுருட்டிவெண் சாமரை சிறந்துமலி கின்ற சமுகம்
சித்திரப் பூச்சக் கரக்குடைகள் மச்சிகிகள் செயடால்க னோங்கு சமுகம்,
சங்கமிடு கின்றகார் தங்குட் கெலாழறிமை தந்துநிலை நாட்டு சமுகம்
தளர்முல்லை யம்பொழில்கள் வளர்நெல்லை யம்பதி தழைத்திட வுதித்த சமுகம்
தமிழ்மாம் பழக்கவிச் சிங்கத்தை யிடேற்று தானவாபி மாண சமுகம்
சகலபோ கமுமுதவு சுகமகா சுருணபர சமயகோ ளரி சமுகமே.

மங்களம்

வரமுதவு சதூர் வேதர்
சுரவிதாத மனு நீதர்
சரசமதி முகசீதர்
பரசமய குருநாதர்

மவுணபிர ணவபோதர்
சுகவினோதர்
தவமதூர ரசகீதர்
பதமலர்கட்கு (ஜயமங்களம்) சதா சுபமங்களம்.

திருவனிதை வினாயாட
வருபுலவர் துதிபாட
சுருதியனை வருநாட
விருதுபுனை பரசமய

திவ்யசரஸ் லதிகூட
மகிமை நீட
கனககட் டியம்போட
மெய்க்குருவிற்கு (ஜயமங்களம்)

மலர்மகுட கேசூர
திலகமுக புயபாரா
நலசமுத வலங்கூர
கொலுனில்வரு பரசமய

மகரகுண் டலஹார
திடமு நேர
நாகரிக ஜனர்கோ
குருபரற்கு (ஜயமங்களம்)

கனமுரசு தவில்பேர்
அனகஜனார் துதிமுழங்க
வனசமல ரனையமுக
தினமுமகிழ் பரசமய

கனகதூந் துமிபூரி
அருள்வழங்க
மண்டலகெம் பிரமிகத்
தேசுகற்கு (ஜயமங்களம்)

மங்களம் முற்றிற்று.

சு ர ஜ தி .

இராகம் செஞ்சுருட்டி தாளம் ஆதி

மா கா ரீ சா நீ த பா , த ச ரி ரீ சா ரி க } மாயூரகோலாகலா
மாயூரகோலாகலா, மருவாய்நீயெனை

ம கா ம பா, ம பா த பா, மீ த பா, ம கா ரி க } மாயூரகோலாகலா
மயா திபா, மண ளமா, மகா குகா, மனோ ஹா

மா க ரி ச க ரி, மா க ரி சா ரி க } மாயூரகோலாகலா
மாமயல்வினா, மாதையேனினி

மா ம க ம் ரி க ச ரி க ரி க மா, த ப ம ப த ப ம க ம ப மா, ப த ரி
மாவலவகுமிலிசையி னெடுமா, ருதரத மதிவ்ரு சிலைமா, ரனுமெ

த நீ த ப ம ப மா, த ப த ம ப மா, ப ம க ரி க } மாயூரகோலாகலா
தேரேவெகு விதமா, விடுகனை சுமா, விடுவ தல

மா ரி த ப ம க மா, த ப ம க க மா, ப ம க ரி க மா, க ரி
மாவிகையு நிலைமா, ஹவது தருமா, விது தருமமா, வரு

ச ரி க, மா க ரி, மா ரி க, மா த பா, மா ப த, மாநித, தப ம க
மமின, மாமன, மானமு, மாரமு, மாதையு, மாலைநில, நமுவிட

மா க ரி க ச ரி க } மாயூரகோலாகலா
மார்பிலடருமுலை

இ ராக மா லி கை .

இராகம், பிலகரி. தாளம், ருபகம்.

விரும்பிலஹரியானுள், உன் மீதிலிங்கொருமானுள்.

பா ம க ரி க, பா ம க ரீ க சா, பா த ச ரீ க ரி க, பா த ப ம க ரி க ரி
பாபர ஹித, பாவனசுருணை, பாருலகேழுநிறை, பார்வதிதழுவுஜய

சநித, பாதசரிக, பமகசரிக, பாதநிதப, மகரிசரிக, பாதச
 ரமண, பாலிதநய, பருவகுளப, பாரகன்கசயிலகனப்ர, பாகர
 நிதபதசா, பாதபமக, பாமகரிச, பாதசரிக, பாதசநித
 புய தருண, பாவலர் புகழ், பாகநடன, பாததிடச, பாவுசுதக
 பாதரிசநி, பாதகரிச, பாதசநித, பாமகபத } விரும்பி
 பாலகரக்ரு, பாம்புசொரு, பாததி யிது, பார்மனசினிவ்

இராகம் வராளி தாளம், ருபகம்.

திருந்திமையவ ராளிபோற்றும் திவ்ய சகவனேசா

பாதபமதமாகரிசநிசா, கரிசம, பாதபாமகாரிகாம
 பால்கனிவகைதேனமுதெனலா, மிவளுரை, பாணலானபூவுலாச
 பாமகாரிசாரிசாநி, பாதநீச, காரிகாம, பாதநீத
 பார்வை தோடிபூரிகாபி, பாடியாடல், கூர்வினோந், பாவைசொர்தல்
 பாதநிசா, பாதபமக, பாமகரிச, பாதசரிக, பாதசநித
 பாதகமே, பாலையனைய, பாலநிலவ, பாயமொடுகு, பார்செயவரு
 பாதரிசநி, பாதகரிச, பாதசநித, பாமகபத } விரும்பி
 பாவிமதன, பாணமழைகள், பாயவறிவு, பாதிமறுகி

இராகம் பூர்விகல்பாணி. தாளம், ருபகம்.

மருவத்தகுந்த மஞ்சைய பூர்வி கல்பாணி காணும்.

பாமகரிசமாகரிசதசா, சரிசரிசகமம், பாதபபமமகரிசம
 பாடலமலர் குடுகுழலினுள், கனவினுமமனி, பாயல்கள்பலவுமொருவினன்
 பரமககரிசரிசரிச, பாதசசரிசரிசகமம், பாதநிபதபசா
 பாதுபுரிபவ ரெவர்புகல், பாரதமதுறவினரிகல், பாடதிசொடுமையே
 பாதபமக, பாமகரிச, பாதசரிக, பாதசநித, பாதரிசநி
 பாலநயன, பானுநிதச, பாகடல்விட, பாரணதன, பாரிடசா
 பாதகரிச, பாதசநித, பாமகபத } விரும்பி
 பாமதவிட, பாருடனிரு, பாழிகவுணை

இராகம் தன்யாசி தாளம், ருபகம்

அருமைப்பெருந்தன்யாசி தானந்தநாயகா

பா க ம ப கா ரி ச நி சா, நி ச க ம ப க ம, பா த ப, ச நி த ப ம க ம

பாடகம் தாணியணிவாள், வீளைமதுர ரச, பாயச, வகையனமுசித

பா த ப, நி ச க கா ம, பா த ப, நி ச க ரி ச நிச, பா த ப, ப ம க ரி ச

பானமு, நிதமொனாது, பாணியில், வீளைதொடிசரிகள், பாறிட, விடையிலுள்

பா த ப ம க, பா ம க ரி ச, பா த ச ரி க, பா த ச நி த, பா த ரி ச நி

பாசிழைதுகில், பாலினில்விடு, பான்மைதவிரு, பாயவிதச, பாவமொடுச

பா த க ரி ச, பா த ச நி த, பா ம க ப த

பாடுசனவணை, பாவுகுயில்சொல், பாணிலுருந்

} விரும்பில் ஹரியானை.

இராகமாலிகை முற்றிற்று.

உத்தமபாளையமென்னுந் திருநகரி லெழுந்தருளியிருக்கும்.

முத்துக்கறுப்பண சுவாமி

திருவோலக்கச்சிறப்பு.

இராகம் சேரளாஷ்டீரம் தாளம்-ஆதி.

பல்லவி

பவனி வரும் வேடிக்கை பாடும்—நம்மைரசுதிக்கப்
பவனி வரும் வேடிக்கை பாடும்.

அநுபல்லவி

தவசிவ ஞானசுந் தரவழி ராமி
தனதருள் வளருமுத் தம்புரி நேமி
கவனக டினதூர கதபதி பூமி
கருதும் கிமைமுத்துக் கறுப்பண— சாமி

(பவனி)

சரணங்கள்

வேத முனிவர்கள் கொண் டாட — வானவர்நறுஞ்
சீத மலர்மலர்கள் பேரட—மகாவகோர
பூத சயின்ய வகை கூட — மதுரிதசங்
சீத சுதிநாரதர் பாட — தித்தியிணங்கத்

தம்புரு வெங்குமு முங்கமிர் தங்கமு மடிக்க—தத்தியென்று
வம்புரு வுந்தன சம்பரம ரம்பையர் நடக்க—வித்வஜனர்கள்
கும்புதி ரண்டுருழைந்தசெழுந்தமிழ் படிக்க—அஷ்டதிக்கிலும்
பம்புது ஜங்கள் பசந்துள வெண்குடை பிடிக்க—விசிறியால

வட்டமுநிறப்படு சுருட்டியும் பிடித்திடவுல் லாச — மசகிகள்
சட்டவய ணப்படி தழைத்திடத் திருக்கவரி வீச — இனிமையாகிக்
கட்டளை நடத்துபல கட்டியாக னெச்சரிக்கை பேச— காணிக்கைவைத்து
கிட்டர்பரவப்புமுருசட்டவஜிதக்களப வாச — பூசனைசெய்து

மாலிகை துவளவ சீதா மோக
வடிவெழில் கண்டுமன் மதனும்பி னேக
மேலிரு நயனவு லாசவை போக
விக்கித முகநய மிகவொயி லாக

(பவனி)

நீலக் கொண்டைக்கட்டுரு
ஜாலத் திலதமும்முந்
கோலச் சல்லடமுமப்
சிலக் கவசமுமேன்

மாலும் — நெற்றியிலிந்தர
நூலும் — அங்கநிஜாருந்
பாலும் — காங்குக்கச்சையுரு
மேலும் — ஜவலிக்கக்கையிலு

வெங்கணை யுஞ்சிலை யுங்கனல் சிந்தரி
கங்கண் மும்புள கங்குடி கொண்டுயர்
அங்கத மும்பகை யஞ்சி பொதுங்கிட
செங்கும லங்கணை வென்றுகி மம்பிடு

வாளும் — வீரபரதாப
தோளும் — நவமணிசேர்
நீளும் — வீசைமுறுக்குஞ்
தாளும் — குறுநகையும

பத்தர்தெரி சிக்கநவ சித்தர்வர முத்தர்துதி
சுத்தமன முற்றதொர் சுவைக்கனி வமைத்தமார் காண
சத்தமுதில் வர்க்கமு மடிக்கடி மலைத்துருவி
உத்தம கருத்தனிவ னெப்பில நெனக்கனிவு

பேண — விதயாதரர்கள்
பாண — பருவகால
நாண — சகலபேர்க்கும்
தோண — வனேகவித

தங்கவஸ்த்ரர்பர ணங்கன்கு
சரசமடந்தையர் தமிழ்ப்பர
மங்குள சோபன வரிசைது
வறுமை கலங்கிட வளமைகள்

லுங்க
சங்க
லங்க
பொங்க (பவனி)

தாளம் தவிலமுரசு
காளம் குழலநகார்மல்
வாளம் கிடுகிடுடெனும்
மோளம் கானதாரைதுத்

நூரி — நாகசின்னமெக
லாரி — சல்லேரிசகர்
பேரி — தடாரிசநத்ர
தாரி — சாரங்கவீணை

சுநதரி தண்டி குடஞ்சர மண்டலி
தந்தர தூதுபி பம்பை வலம்புரிக்
கந்துடி யிங்கித கஞ்சரி கொம்புத
னெந்தநெ டுங்கட லுந்திர ளும்புடி

கண்டை — டங்கநாவபத்
கெண்டை — உறுமிபாடக்
வண்டை — முதல்வாத்யங்க
யண்டை — தொறுமுழங்க

துஷ்டர்கச டச்சிறு தொழிற்பெரு மதத்தர்தடு
கஷ்டவினை வைப்பொடு கடப்பினுட நெக்கரிச
நஷ்டமக லத்தினம் நலப்புசுழ் திருக்கருணை
இஷ்டமன மெத்தவு மினித்தகுறி வைப்புநிறை

மார — பில்லிகுணியங்
நீற — நம்பினபேர்க்கு
மீற — கவிமாம்பழம்
வேற — கடாக்கூம்செய்து

மதியுத் வுஞ்சாரபி நதிதிசுழ்
வாய்க்காற் கரைதனில் மணியணி
சதிர்பொழி யாலயக் கடவுள்சற்
கதிக்க வுதித்த முத்துக் கறுப்பண

பூர்த்தி
சேர்த்தி
கோத்தி
மூர்த்தி (பவனி)

சிவமயம்.

சிங்கார ரச மஞ்சரி.

பாயிரம்.

விநாயகர் துதி.

விருத்தம்.

திருமேவும் புவிபுவப்பத் திகழ்வடநூற் புலவர்முன்னத் தெரிவித் திட்ட
மருட்சிங் காரரச மஞ்சரியைச் செந்தமிழால் வகுத்தல் செய்யக்
குருவாப்வத் தன்பர்மனக் கோயில்குடி கொண்டருளிக் குறித்த வெல்லாம்
தருமோர்குஞ் சரவதனத் தலைவன் மலர்த் தாளிணைக டலைமேல் வைப்பாம்.

சுகவனேசுவர்துதி.

கோலநெடு மாடமின்னூர் குழற்கூட்டு மகிழ்புகைகுற் கொண்மூ வென்ன
நீலமயில் வண்டிசைக்கு நெறிநடிக்கக் கனிமலர்தே நெகிழ்ந்து தூவச்
சாலநதி மணிகொழிக்கத் தருத்தலையாட் டிடக்குவளை தருக்கி நோக்குஞ்
சேலநகர் தழைத்தோங்கத் திகழ்சுகவ னேசர்பொற்றான் சிந்தை சேர்ப்பாம். (உ)

கயிலாசநாதர்துதி.

நமதுதலத் தினுக்கணைபொன் னக்ரோபார்த் திடல்வேண்டு நாமென் றெண்ணித்
தமதுசெருக் கானியிர்ந்த தன்மையெனும் படிவிசம்பு தடவிரீண்டு
பமரமிசைத் திடவயங்கிப் பரிதியயர் வுயிர்ப்பதற்கோர் பந்த ராகிக்
கமழமலர்ப் பொழிற்பழனித் கயிலாச நாதர்பதங் கருத்துள் வைப்பாம். (ங)

சொர்னும்பிகைதுதி.

தனதியலை மயிலெனவெண் டலைப்புழைபெற் றரவொடுங்கச் சடைக்கட்டு
சினவுகிலை துதலையஞ்சித் திங்கன்புக விழிக்கயல்மான் நிரும்பி நான
வனசமலர் வயற்சேல மாநகிற் சுகவனர்பான் மகிழ்வுற் றோங்குங்
கனவழுத கலச்சப கரதனசொர் னும்பிகைதான் கருதி வாழ்வாம். (ச)

பெரியநாயகியம்மைதுதி.

ஒருமதனுக் கினுவரைநா மொளிர்கவரி யிரட்டியுயிவ் வூர்மின் னோதம்
பருவமிடற் றழகிணையற் பழம்பெறுகி லேமினிப்பற் பலதே வர்க்கும்
அருமையினத் தொழில்புரிந்தா னுனுமாயர் வாமெனவின் னைடர்பூ கங்கண்
மருவுவயற் றிருப்பழனி வளர்பெரிய நாயகிதான் வழுத்தல் செய்வாம். (ரு)

சுப்பிரமணியர்துதி.

சூழலிமதி தவழ்தொறுங்கூன் கோடுமுலா லிறுலுடைந்து குழறிப் பாய்தேன்
மழலைவரி வண்டிசைக்கு மலர்ச்சுனைபுக் கடங்காமல் வழிந்து மேன்மேற்
கழனிசெல துகருமிளங் கயன்மகளிர் நயனவெழில் காட்டுஞ் செல்வப்
பழனிமலை வளர்வடிவேற் பண்ணவன்பொற் பதநனிநம் பணிதல் செய்வாம். (சு)

சரசுவதிதுதி.

படிகமணி மாலிகையும் பழமறைப்புத் தகமுமின்சொற் பகர்நல் யாமும்
கொடியிடைபு மழுதகும்பக் குவிமுலைபு மிளநகையும் குழத வாயும்
நெடியவருள் விழியுமதி நிகர்முகமு நினையுமன்பர் நெஞ்சிற் றோன்றி
வடிபனுவ லுதவுதமிழ் வாணிபதம் பேணிநிதம் வரம்பெற் றுய்வாம். (எ)

தூற்பெயர்க்காரணம்.

மொழிபலவு மகரந்த முதிர்பொருடே னலங்கார முறைகுழ் வாசம்
கொழிகவிதை யிதழ்பகுதி குசுமமன்ன கிற்சிலவேர் குச்ச மாக
வழுவிலைவ மூன் றுடைத்தா யறிஞர்மன வண்டுறத்தோன் றழகா லின்பம்
வழிதருசிங் காரரச மஞ்சரியென் றிந்நூலை வகுப்பர் மாதோ. (அ)

இந்துலாகியமாலையின் னொருக்கு

அணிவோமெனல்.

இனியநடை நாளுமைற் தெஞ்ஞான்று மலர்ந்துபுலர் லின்றி மேன்மேற்
சனியுகவி வயங்குமிச்சிங் காரரச மஞ்சரியைக் கலைஞர் வாழ்த்தத்
தனிவளமை பெறுசேலந் தனிற்சொர்னும் பிகையையிடந் தழுவியோங்கும்
புனிதசுக வனநாதர் பொன்னடியிற் புனை துழப்பத் பொருட்டு மாதோ. (ஆ)

அவைவடக்கம்.

உதித்ததின முதற்சிறிது முணர்வின்றி வெறிமேற்கொண் டுமுலு மூமன்
விதித்தபல கலைபுயிக விரித்துரைசெய் திடப்புதூந் விதமேயொக்கும்
கதித்தவட மொழிப்படிசிங் காரரச மஞ்சரியைக் கடல்குழ் பாரிற்
றுதித்தமிழ்வலர்க்கெதிர்யான் சொல்வலெனத்தொடங்கியதோர் துணிவுதானே.

ப தி க ம் .

தொகுத்தபல நாயகிக ளிலக்கணமுஞ் சகிசுணமுந் தூத்சபண்பும்
மிகுத்தவித நாயகர்பே தமுநரும சசிவர்களின் வேறு பாடும்
பகுத்துளசாத் துவிசுமுஞ்சம் போகமொடு கிப்பிரலம் பத்தின் கூற்றும்
வகுத்ததசா வத்தைதெரி சனமுமற்றை யவுமுணர்த்த வருமிந் நூலே. (கக)

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் ௧௧.

உ
சிவமயம்.

சிங்கார ரச மஞ்சரி.

நூல்.

க-வது குச்சு.

விருத்தம்.

சுருதிபுகழ் சேலமதிற் சுயம்புலகு வாயெழந்த கவனேசர்
திருவருள்கொ டுணிதமுடித் திடந்தெட்டங்கு மித்நூலிற் றெரிவிக்கின்ற
பொருவரிய சிங்காரப் புதியசுவைக் கருப்பிடமாய்ப் பொலியா நிற்போர்
அருமையுள நாயகிக ளாமலாந்த நிலக்கணமுன் னிறைந்து பாடின (4)

திரிவிதநாயகிகளின் பெயரும் சுவீயநாயகியி னிலக்கணம்.

ஆவல்கூர் சுவீயைபர சீயைசா மானியையெல் றறிவிக்கின்ற
மூவரா நாயகிக ளவர்தமிழ்வேட்ட டவனிடத்தே முழுதுமன்பா
யேவல்கோ ணாகவற்காற் றிடல்சீலம் பொறுமைவஞ்ச மின்மை யினன்
மேவவாழ் சுற்புடைய மெல்லியிலே சுவீயைமற்றும் விரிப்பா மன்றே. (உ)

சுவீயநாயகிக் கிலக்கியம்.

சுசீயை நோக்கி நாயகன் சொல்லியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சிலம் பொறுமை புகழ்வாய்ந்து தீவினை தீர்த்தெமாழ்முற்
காலம் புரிபுண் னியமோ ருருக்கொண்டென் சுற்பினளாய்
ஞாலத் தனில்வரப் பெற்றேன்மற் றேராதமை நாடுவதே
மாலன்பி னேத்துஞ் சுகவன நாதர் வரையணங்கே. (6)

பரசீயை சாமானியைகளின் இலக்கணம்.

மணம்புரிந்து கொண்டவனை மறந்துபர புருடர்களை மனத்தே வேண்டி
இணங்குகின்ற குழலநடை யேந்திழையே பரசீயை யிவன் போலாது
பணங்கவாந்து சுகந்தகுந்த படிபலர்க்குங் காட்டிமுறை பற்று நீதி
தணந்திருந்த பொதுமடத்தை தானேசா மானியையாஞ்சாற்றுங் காலே (ச)

பரசீயநாயகிக் கிலக்கியம்.

சுகீயை நோக்கி நாயகிசொல்லியது.

நதிக்கரை மாம்பொழின் மன்மதன் பூசைக்கு நல்லீடமங்
குதித்திள மாருத மின்மண நல்கு முறுவகைமஞ்

சுதிர்ந்துத் துளித்த திதற்கென்செய் வேனவ னுன்மயங்க
விதித்தன னேயெனை வேதன் சுகவனர் வெற்பின்மின்னே.

(௫)

சாமானியநாயகிக் கிலக்கியம்.

தலைவன் மனத்தொடு சொல்லியது.

அரைப்பணங் காட்டி யநேகம் பணம்பிற ராற்கவர்வார்
தரைக்கணென் னுள்ள தனதிற மரப்பைத் தனமுணர்த்த
விரைத்தடந் தோயு மிவளைக்கண் டாலெவர் மீளவல்லார்
திரைத்துயின் றேனயன் போற்றுஞ் சுகவனர் சேலத்தினே.

(௬)

சுவீயா நாயகியின் பேதங்களும், முத்தையி னிலக்கணமும்,

அம்முத்தையின் பேதங்களும்

எடுத்திரைத்த சுவீயைமுத்தை மத்தியைநற் பிரகற்பை யெனமுப் பேதம்
அடுத்தநிற்கு முத்தையுதி தாகவரும் யவ்வனத்தா ளீனைய மாது
தொடுத்தினர்த்தி னஞ்ஞாத யவ்வீனையி னெடுகளபத் துணைப்பொற் கொங்கை
வெடுத்துரத்து விழிஞாத யவ்வீனையென் றிருபேத மருவு மன்றே.

(௭)

முத்தாநாயகிக் கிலக்கியம்.

தலைவன் தலைவியினது நலம்புனைந்துரைத்தல்.

மதன்புரி யவ்வனச் சோலை புதிதின் மலரவதி
விதம்பெறு வண்டிரன் டொத்தகண் டேனெனத் தினித்தசொற்சன்
னதம்புழு மன்னவன் மாமுடி யொத்த நகல்கவினை
விதந்தழு விற்று முகமிச் சுகவனர் வெற்பினட்கே.

(௮)

அஞ்ஞாதயவ்வீன ஞாதயவ்வீனகளின் இலக்கணமு மவருட்பிரிவும்.

உரைசெயுமவ் வஞ்ஞாத யவ்வீனையவ் வனமடுத்த துணராப் பேதை
வரைநிகரு முலைஞாத யவ்வீனமற் றஃதுணர்வார் வருயின் னோர்க்குள்
விரையளக நவோடையென்றும் விசுரத்த நவோடையென்றும் விரிந்து சூழ்ந்த
திரையுலகி லிருபேதத் தெரிவையருண் டவரியல்பைத் தெரிவிப்போமால்.

(௯)

அஞ்ஞாதயவ்வா ஞாயகிக்கிலக்கியம் கவிக்கூற்று.

சலமுழ்கி நின்னுலப் பாற்செவிச் சென்றகை தன்களைக்கால்
அலரோ வெனத்தொடு மங்கவு ரோம வணியையசை
வலமோவென் றேனிலக் குங்கடி பார மதித்துவகை
மெலவே வினவுஞ் சகியைச் சுகவனர் வெற்பணங்கே.

(௧௦)

ஞாதயவ்வா ஞாயகிக்கிலக்கியம் தலைவி சகியை வினவுதல்.

நயம்பொளி சேல நகர்வாழ் நாயகனும்

சுயம்பு வடிவிற்பருத்தவென் கொங்கைத் துணையினியெவ்

வியம்புனை புண்ணிய வாணுகி ராற்றலை மேற்பிழைகொண்
டியம்புமம் மூர்த்தியி னந்தமுற் றுட்பெறு மேற்கிழையே.

(கக)

நவோடைவிகரத்தநவோடைகளின் இலக்கணம்.

சகமுதலோர் பரிகாசத் தால்வருவெட் கழம்பயமுந் தான்மேற் கொண்டு
சகியெனுநா யகன் றரதத் தொழிற்கிசையா ணவோடை யந்தச் சுழற்சியின்றி
நெகிழ்தருநூ டலரமனி நேர்ந்துமங்க சங்கோச நீங்காப் பேதை
விகிதகலா மதிவதன விசுரத்த நவோடையென விரிப்பர் நல்லோர்.

(கஉ)

நண்டுக்கூறிய நவோடைகளின் குணங்கள்.

வீலகாத தமதுபெரு வெட்கத்தா லுளக்குறிப்பை வெளியாக்காமை
பலபேத நூதனவா பரணுகி கனின்மேன்மேற் படருமாசை
மலர்கோப சமயமதின் மதுரவமு தெனுமிருதுவார்க்கையின்ன
குலீதி தனைக்காக்குங் குவளைவிழி நவோடைகளின் குணங்களாமே.

(கங)

நவோடா நாயகிக் கிலக்கியம் நாயகன் கருத்து.

கரத்தாற் பிடிக்கினும் பூவனை சேர்க்கினுங் கட்டிமெள்ள
உரத்தா லனைக்கினுந் தான்புறஞ் செல்ல வுடன்விரையும்
தரத்தா விரகஞ் சிதரா தமைக்கிற் றழுவிடலாம்
வரத்தா லுயருஞ் சுகவனர் வெற்பினிம் மாதீனையே.

(கச)

விசுரத்த நவோடாநாயகிக்கிலக்கியம் நாயகனுரைத்தல்.

உற்றொரு கைதொடைக் குள்வைத் துடைமுடி யூட்டக்கி
மற்றொரு கையின் முலைமுடிக் கண்வடி வான்புதைத்துச்
சொற்றொடர் சூடுஞ் சுகவனர் வெற்பிற் சுருக்கெனவப்
பொற்றொடி யென்னரு கிற்படுத் தாளுடல் பூரித்ததே.

(கரு)

மேலேசொல்லிய மத்தியாநாயகி அநி விசுரத்த நவோடா நாயகிகளின்
இலக்கணமும் குணங்களும்.

கலவிதனிற் பிரியமும்வெட் கழுஞ்சமமா கப்படைத்த கன்னி தானே
நலனுயர்மத் தியையிகவு நாணிலதி விசுரத்த நவோடை யென்பர்
குலபதிதப் பிதம்புரிந்த போதுதயி ரியமுளதேற் கோணைச் சொல்லும்
பலனுடையத் தயிரியமின் றேற்கடுஞ்சொல் லும்பகர்தல் யுண்டா மன்றே.

(கசு)

மத்தியநாயகிக்கிலக்கியம் கவிக்கூற்று.

துயிலிற் குரிசின் முகங்காண் பரிது துயின்றிலனேற்
பயிலிற் பெரிய விவனங் கரங்களைப் பற்றுவுணை

றாயிலிற் சிறந்த னிழிமாத வொட்கழு மன்புமொங்க
ஒயிலிற் பதியணை புற்றான் சுகவன ரோங்கல்வே.

(௧௭)

அதிவிசுரத்தநகோடாநாயகிக்கிலக்கியம், நாயக னுரைத்தல்.

கலவி விரும்பினள் போற்படுக் கைக்குட கடிதடுத்தும்
விலகு வண்முத்த மிடிற்றொடிண் மேனி விதிர்க்குழல்வள்
சிலவகை செப்பித் திருத்தினு நா னுவன் சேர்வாங்கொஞ்சான்
உலக மதிக்குஞ் சுகவன ஞர்மின்பண் போர்வரிதே.

(௧௮)

பிரகற்பாநாயகியினிலக்கணமுயகளுட்பிரியும் அக் கிலக்கணமும்,

தலனுநகக் கலவிசெயுஞ் சமர்த்திரை கற்பையெனத் தக்க பெண்மற்
றவன்சுரதப் பிரியைசுர தானந்த மோகிதையென் றிருபா லாகும்
அவனிமிசைச் கலவியப் பவன்சுரதப் பிரியையென்ப ரதினு மின்பத்
துவகைகொளப் பூவைசுர தானந்த மோகிதையென் றுரைக்க லாமே

(௧௯)

பிரகற்பாநாயகிக்கிலக்கியம் தலைவன் தலைவியைப்புகழ்ந்துரைத்தல்.

பொறிபல ஐஞ்சம வின்பந் தினைக்கப் புனகெழுமென்
அறிவனு வேனு மகலாது தன்வசத் தாழவன்பிற்
குறிமத கேளி நடாத்து மிவனைக் கொடுத்துள தாற்
செறிவற நான்முன் சுகவனர் வெற்பினிற் செய்தவமே.

(௨௦)

சுரதப்பிரியாநாயகிக்கிலக்கியம், கவிக்கற்று.

தடமுலை கொட்டிக முண்டனைத் தாடை தனையகற்றிப்
படர்குழல் கோதித்தன் வான்முகக் கைப்பதி பார்த்தவுடன்
சுடரெழல் காண்ப னெனநீலப் பூஞ்செவி தோகையினுன்
மடவர லெங்கள் சுகவனர் வெற்பின் மறைத்தனளே.

(௨௧)

சுரதானந்தமோகிதாநாயகிக்கிலக்கியம், நாயகிசுரியொடுசொல்லியது.

சூதேது வைத்திருக் கின்றன னேவென் றுணைவனனை
மீதே கலவி தொடுத்தான் சுகவனர் வெற்பினிள்
போதே யெனையு மறநீதேனங் கேயவன் போன்மயக்க
மாதேசின் னாற்கற்ற கலவியொன் றேனும் வரவிலையே.

(௨௨)

திராதிபேதங்கள்.

பேசிவரு மத்தியைநற் பிரகற்பை யென்னுயிரு பெண்களுள்ளு
மாகிறபி ரியமுளதாற் றீரையென்று மிலாமையினு லதீரையென்றும்
தேசிலக வந்திருந்து பிராதவியல் பாற்றீரா தீரையென்றும்
காசினியின் மிசைவழங்கு மப்பேதங் களைவிடுத்துக் காட்டுவோமால்.

(௨௩)

மத்தியதீராநாயகிக்கியம். தலைக்கணம்.

மனவெகுளிக் குறிப்பையுப சாரவுரை யாலுணர்ந்து மடங்கை வாட்கட்
கனதனமத் தியதீரை கடியசொல்லா லழகையினுற் காட்டி கிற்பாள்
அனநடைகற் றுலவுமத்தி யாதீரை யிருவரியல் பாலுந் தோன்ற
முனமநிவித் திடுபவண்மத் தியதீரா தீரையென மொழியலாமே. (2ச)

மத்தியதீராநாயகிக்கியம். தலைவனோடு தலைவி சொல்லியது.

தோகை களாடு மலர்க்கா வுலாவித் துவண்டனையோ
ஓகை விடாநின் னுடல்மிக வேர்த்த துணர்குவதன்
ருகையின் மாந்தரி ரால்லிசி நான் வயர்வகற்ற
வாகையு ளாய்நினைக் கின்றேன் சகவனர் மாதலத்தே. (2சு)

மத்தியதீராநாயகிக்கியம். தலைவனோடு தலைவி சொல்லியது.

வேறு நிமித்த முரைத்திது காறுந் விழித்திருந்தாய்
ஊறு புல்லசிவப் புற்றவென் கண்களுண் டுள்ளைஉடு
மாறுமென் னெஞ்சனக் குச்சோலை யிற்கனி வாய்த்ததுவேன்
சிறுவ வென்னை யிறுவென் சகவனா சேலமன்னே. (2சு)

மத்தியதீராநாயகிக்கியம். கவிக்கூற்று.

சரச முதற்பல தன்மைக ளாலுஞ் சமானமிலா
வரசனு மென்னுமி ரன்பனு நீயின் றலுத்ததென்ன
விரச பொழிற்குயில் வேட்டனை யோவென்று விம்மிநின்றான்
முரசதீர் சேலச் சகவனர் வெற்பிறை முன்னனக்கே. (2எ)

பிரபுதீராநாயகிக்கியம். இலக்கணம்.

மருவநகை யிலாதவன்போன் றிருத்தலினுற் சினமுணர்ந்து மதர்வேற் கண்ணி
கருதுபிர புடதீரை பிரட்டியடித் தக்துறிப்பைக் காட்ட வல்லாள்
தருபிரபு டாதீரை யிவ்விருபண் பினுந்தெரியத் தான்செய் கிற்பாள்
திருவினுயர் பிரபுதீ ராதீரை யெனவடநூல் செப்பு மாலோ. (2அ)

பிரபுதீராநாயகிக்கியம். தலைவியோடு தலைவன் சொல்லியது.

மலரனை சேர மனமலை யேனு மதரமொழி
சிலசொல வந்தடை யாதுன் சககளைச் சிறுதல்போல்
மெலவத னத்தைத் திருப்பினை யுண்மை வெளியிலிடாய்
நலனிது வன்று சகவனர் மால்வரை நாயகியே. (2ஆ)

பிரபுதீராநாயகிக்கியம். கவிக்கூற்று.

சடைமதி யுடுதன் சாயைகண் டிகொரு தையலுற்ற
லிடைபி லெனக்கிளங் கொண்டேசொர் னும்பிகை பெண்ணமின்றி

மிடைவளை யோலிடக் கையெடுத்தோங்கி மிரட்டினாளர்
படைமழு வேந்துஞ் சகவன நாதர் பயப்படவே.

(௩௦)

பிரபுதீராதீரானாயகிலக்கியம். தலைவன் மனத்தொடு சொல்லியது.
கடிமா மலரணை சேர்த்தா லுடன்புறங் காட்டுவன்பின்
அடியே யென்றாலு மடிப்ப னுபசரித் தாலவட்டம்
விடிகாலை மட்டு மிரட்டினு மெத்த மிரட்டுவனெப்
படியோ சகவனர் வெற்பினெஞ் சேயிலன் பாவனையே.

(௩௧)

சேட்டாகனிட்டாதி பேதங்களும் இலக்கணமும்.

சேட்டைகனிட்டு டைகனெனவித் திரைமுதன் மூவரினுந் திகழ்வ ரோர்சார்
வேட்டவனா லன்புமிக்காள் சேட்டையது சிறிதுபெற்ற மின்க னிட்டை
காட்டுவர்தீ ராசேட்டை கனிட்டையதீ ராசேட்டை கனிட்டை மற்றும்
வாட்டமிலாத் திராதீ ராசேட்டை கனிட்டையென்று வகுக்குங் காலே.

(௩௨)

திராசேட்டைகனிட்டைகளுக் கிலக்கியம். கவிகூற்று.

இருபா விருவ நுறவணை யொன்றி னிணங்கியபோ
தொருமான் முக்காடிட்டுறங்குன ரொப்பமற் றோர்மயிலின்
அருகே புரண்டொலி யின்றித் துகிலை யவிழ்த்துமெல்ல
விருதோ னெழுப்பினன் சேலச் சகவனர் வெற்பிடத்தே.

(௩௩)

அதிராசேட்டைகனிட்டைகளுக் கிலக்கியம். கவிகூற்று.

அருத்தியைத் தான்வெளி யாக்கா திருமனை யாட்டிகளில்
ஒருத்தியைப் பூவுக் கனுப்பிச்சற் றேயிமைத் துள்ளகணிற்
கருத்தினைக் காட்டு முகத்தெழின் மற்றொரு கன்னிதனைத்
திருத்தியச் சோலையிற் சேர்ந்தான் சகவனர் சேலமன்னே.

(௩௪)

திராதிராசேட்டைகனிட்டைகளுக் கிலக்கியம். கவிகூற்று.

இருமட வார்சினந் தோர்பா லுறக்கண் டிணக்குதற்குப்
பருமணி யார மொருத்திகை மேல்வைத்தப் பண்பின்மற்றோர்
பொருவில்பெண் கையிலவைத் தும்போதக் கைதொடல் போல்விலக்கித்
திருமுலை தொட்டு மகிழ்ந்தான் சகவனர் சேலமன்னே.

(௩௫)

க - வது மலர் முற்றும்.

இரண்டாவது மலர்.

பரகியாபேதங்களு மல்லிலக்கணங்களும்.

கருதுபர கிபைதனிற் கன்னிகைப ரேட்டையெனக் காட்டும் பேத
மிருவகைகள் லிணைகதந்தை தாய்முதலோர்க் கடங்கிமன விச்சை தன்னை

ஒருவருமங் கறியாம லொளிப்பவானாம் பரோடைமணன் துளகேள் வற்கு
வெருவிமுன மெடுத்துரைத்த மெல்லியலே போன்றிருக்கு மின்னா மன்றே. (௩௬)

கன்னிகாநாயகிக் கிலக்கியம். கவிக் கூற்று.

புருவவிற் கோட்டிக்கட் பூங்கணை தீட்டிப் புனைகழுத்தின்
குருமணித் தாமமுன் னுடப் புயத்தைக் குழைதழுவத்
திருவிறற் காதிற் செறித்துச் சுகவனர் சேலமதிற்
பருமுலைக் கோமின் சிரித்தோரத் தோர்செல்வற் பார்த்தனளே. (௩௭)

பரோடாநாயகிக் கிலக்கியம். நாயகிதானே யெண்ணியது.

இந்தக் குரிசி வழிகென் மனங்கவர்ந் திட்டதந்தோ
சந்தச் சிலைமன் மதனிவ னேயிவன் றண்ணைண்ணிச்
சொந்தக் கணவ னறியாதெவ் வாறு சுகிப்பனியான்
பந்தச் சுகவனர் நாட்டெலி யேன்செய்த பாவமென்னே. (௩௮)

பரணையினுட் பிரிவுகள்.

வேறு.

குத்தை விதத்தை யிலக்கைதவெங் குலடை யணுச யானையினே
டொத்த முதிதை சாகசுகை யுலையப் பிரதி பாசுறரை
தத்தை யலைய வபலப சுறரை முத்திபே தம்பலமுன்
வைத்த பரகி பையிலவழங்கி வருமென் றுணர்த்தும் வடநூலே. (௩௯)

குத்தையின் பேதல்கள்.

விடயமறைந்க வல்லகுத்தை விருத்தசுரத கோபணைமேல்
வடிவமிருத்த வருத்திச மாணசுரத கோபணைமெங்
குடிவவிருத்த வருத்திச மாணசுரத கோபணையென்
றுடையதிருத்தின் முப்பேத முறும்பின்விவரித் துரைசெய்வாம். (௪௦)

அப் பேதல்களினிலக்கணம்.

நடந்தகலவி துணைமறைக்கு கங்கைக்குடமு நாணவியம்பி
மிடைந்தகங்கந் களபழுலை விருத்தசுரத கோபணையின்
முடார்ந்துகடப்ப தாகியவத் தூயகிரிடைத் தொழிலொளிருகு
மடந்தையடுத்த வருத்திச மாணசுரத கோபணையே. (௪௧)

இதுவுமது.

முத்தநடந்த கலவியும்பின் முயன் றுடக்குங் கலவியுமங்
கெத்தபனிதற் குந்தெரியா திருக்கமறைக்கு மேந்திழையாள்

சிங்கார ரச மஞ்சரி.

வந்தவிருத்த வருத்திசு மாணசுரத கோபனையென்
றந்தவடநூல் வகுத்திடுமற் றவர்பணிபுனைபு மறிவிப்பாம். (௪௨)

குத்தாபேதகிரிவிதநாயகிகளுக்கு கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

அத்தை வெறுக்கினும் பாங்குக றேனும் மல்லலர்மற்
றெத்தை யுரைக்கினும் பள்ளி புகேனென் றெலியனைசார்
கத்தி கூகவெரு கென்செய்யு மோசற்றுங் கண்பொருந்தா
தொத்தினி தென்றனன் மெய்ப்போற் சுகவன ரூர்வஞ்சியே. (௪௩)

வித்தையினிலக்கணமும் பேதங்களும் அவற்றிலக்கணங்களும்.

சமையவுசித சாதுரிய சமர்த்திவிதத்தை யாமவட்டுட்
கமையிலவாக்கு விதத்தையென்றுங் கயற்கட்கிரியாம் விதத்தையென்றும்
அமையுமிருபான் முன்னவன்சொல் லதனுண்மேற்காட் டமைதியுளாள்
சிமையமுலைப்பின் னவடொழிலாற் றிறமன்னதுபெற் றிடுபவளே. (௪௪)

வாக்குவித்தாநாயகிக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

செங்கதிர் பொங்கப் பலபூவும் வாசனை செய்யுமந்தத்
துங்க நதிக்கட் பொழில்விவ காமற் சுகங்கருதித்
தங்க வழிச்செல் பவன்வேண் டெவது தஞ்ந்ததன்றோ
எங்கள் சுகவனர் வெற்பினென் றோர்பண் ணியம்பினளே. (௪௫)

கிரியாவித்தாநாயகிக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

பனிரா எரிலந்தப் பழத்திற்குச் செல்வது பண்பலவென்
றினிதா மனைக்கறி வித்தத் தருவைவெட் டென்னவொரு
தனியாளே நாயக னேவுக்கு டாரர் தனைக்கிணற்று
நனிநீரி லீட்டு மறைத்தாள் சுகவனர் நாட்டவளே. (௪௬)

இலக்கிதை குலடையென்று நாயகிகளின் இலக்கணம்.

வேறு.

ஒளிப்பறு தனதுசெய்கை யுலகிலெல் லோருங்காண
வெளிப்படை யாக்கிக்கொண்ட மின்னிலக் கிதையாமென்பர்
களிப்பொடு குலவரம்பு கடந்துசேர் துழலுங்காமி
துளிப்புய லீடிக்குமஞ்சாத் துணிஷடைக் குலடையாமே. (௪௭)

இலக்கிதாநாயகிக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

இதுவரை யாகிய தாகிய தேமற் றினிச்செயப்போம்
அதுவு முறுதி நடக்கின்ற துந்தவ ருதுசிடுப்

பதுமதி யின்மை குரூரத்தி லென்ன பலன்சொலென்றார்
விதுமுக நண்பனை நோக்கிச் சுகவனார் வெற்பொர்மின்னே.

(சஅ)

குலடாநாயகிக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

மி துமழை பெய்யு முகில்பல புல்வினை விக்குமலை
தொகுகனி காட்டுந் தருக்களவ் வாறு துணைவார்ல்கத்
தருவன வோவெம் பொருட்டென்ன நீபடைத் தாயெனத்தேன்
நகுமல ரோனை வெறுத்தாள் சுகவனார் நாட்டொர்மின்னே.

(சக)

அனுசயானு நாயகியின் இலக்கணம்.

தாங்குநற் றிடுசுந் கேதத் தலமது தவறியேனும்
ஆங்கதற் பின்னெண் டுஞ்சார் பமையுமோ வமையுமோ
தேங்கல்பெற் றேனு முன்சென் றிருப்பனோ வென்னோகோனப்
பாங்கருக கென்றே னும்புண் படுபவ ளனுசயானே.

(ரு0)

அனுசயானுநாயகிக் கிலக்கியங்கள். பாங்குகூற்று.

வன்ன வசந்தம் புகுவில் வங்கவல் விப்புகரின்
பன்ன முதிர்ந்தன பார்த்துந் கண்புனல் பாய்ந்தவன்றி
என்னல முங்கொள் சுகவனார் வெற்பிவ னெண்ணமென்னோ
மின்ன னு வழ்ப்பனை யோலையப் போல வெளுத்தவவே.

(ருக)

இதுவுமது.

நாயகிக்குச் சகி சொல்லியது.

வருந்தே ஶீருக்கை மருவினி யன்பன் மனைப்புறத்திற்
பெருந்தே ரிரவி கதிரும் புகாதினம் பேடையொடு
திருந்தேர் மயிலுறங் கத்தழைக் கும்பல தேம்பொழில்கள்
இருந்தே யுனவென் சுகவன நாத்தவெற் பேந்திழையே.

(ருஉ)

இதுவுமது.

கவிக்கூற்று.

விழிபுனல் பாய விமையாது நிற்குமவ் வேளைதனிற்
எழிப்பனை சண்பகங் காதில்வைத் துக்கனி யேந்தியன்பின்
வழிவர நோக்கின ளந்தோ சுகவனார் மால்வரையிற்
பொழிமது ஊலைப் புரிசூழற் பூண்முலைப் பூங்கொடியே.

(ருங)

முதிதை சாகசிகை பிரதிபாசனையென்னுந் நாயகிகளினில்லக்கணம்.

வேறு.

பையநினைவின் படிக்கமைவு பார்த்துமங்கூர் பலன்முதிதை
செய்யமுடியாக் காரியமுஞ் செய்யத்துணிவான் சாகசிகை

சிங்கார ரச மஞ்சரி.

வெய்யதனது சொல்லையவ்வவ் வேளைக்கிசைந்த விதமாற்றுந்
தையல்பிரதி பாசதுரை யென்பர்வடநூற் சான்றோரே.

(ருச)

முதிநாராயகிக்கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

முதுமாமன் மாமிகண் ணில்லாரிந் நாததி முழுச்செவ்நிடி
சதுரான நாயக னூர்க்கே கினனெனைத் தாங்குததி
யிதிலேயென் றோர்பதி கற்கோதிக் கொங்கை யெழுநெகிழ்த்தாள்
புதுவார் சுகவனர் வெற்பினன் மேனி புளகிக்கவே.

(ருரு)

ளாகசிகாராயகிக்கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

என்விழி கட்டுனைக் காண்பனென் றங்ஙனுந் தோடிடித்து
நின்விழி கட்டுவ நென்னைப் பிடியென நேயபதி
தன்விழி கட்டிச் சுகவனர் நாட்டத் ததிவிடனைப்
பின்விழி யானில விற்குய்த்துய்த் தாளொரு பெண்கொடியே.

(ருசா)

பிரதிபாசதுரநாயகிக்கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

மதினாவி யாற்றைக் குடங்கொடு நீந்துழி வன்விரலால்
எதிர்மா முதலேதள் ளிப்போய்த்துய்த் தேனவ னின்பமெனுந்
ததினோன் சகியுருக் கொண்டுந் தோர்ந்தித் தகைக்கனவு
விதியோகண் டேனென் றுரைத்தாள் சுகவனர் வெற்பொர்மின்னே.

(ருசா)

அபலாபசதுரநாயகியினிலக்கணம்.

மிக்கமோச வார்த்தைகளை வேளைதெரிந்து விரித்துரைத்தும்
துக்கநீடி யவன்போலச் சும்மா வழுதுஞ் சொந்தநண்பன்
பக்கமேவி வேண்டுகிற்கும் படியேயுபாயம் பாராட்டத்
தக்கபாவை யபலாப சதுரையெனுமிச் சகதலமே.

(ருஅ)

அபலாபசதுரநாயகிக்கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

சுகவன ஞர்மின் னிருட்கரந் தன்னியற் றோய்ந்திடக்கான்
புகவுரு மாற்றிவந் தான்கோ னவனெனப் புல்லியறிந்
திக்குதிரு டாரிந் பிடிக்க நிகத்திரிந் தேன்கிடைத்தாய்
மிகவெளி யாச்சுன்பண் பென்றழி தான்பதி வேண்டினனே.

(ருசா)

சாமானியயினுட்பிரிவும் அவற்றிலக்கணமும்.

ஆங்குமொழிசா மானியைக்கு ளாகந்துகசா மானியையென்
றோங்குபவளுண் டொருத்தியன்னு ஞரியகணவந் குப்பயந்து
திங்குசிலநாண் மறைந்தியற்றித் தேர்ந்துபின்பு வெளிச்சென்று
பாங்குபெறுநாட் டினிற்புதிய பரத்தையாகும் பழிப்பினனே.

(ருஓ)

ஆகத்துகசாமான்யநாயகிக்கிலக்கியம். நாயகியெண்ணியது.

அன்பிற் கடங்கி மறைவா யிதுவரை யன்னியர்பால்
இன்பத் தினைச்சுகித் தேனித் தனைதொரட் டென்னவினித்

தன்பப் படாவிலை மாதர் தெருவித் துத்தெவின்னு
தென்பச் சுகவனர் வெற்பிற் சதானந்தம் தேடுவனே.

(௪௧)

பதினாறு விதநாயகிகள் வருமாறு.

வேறு.

மாதருக்குண் மத்திபைநற் பிறகற்பை யென்றளிநு வருந்நீராதி
பேதவர்க்கத் தறுவர்களாய்ப் பின்சேட்டா கனிட்டாதி பேதகண்ணி
வதமற்ற வியல்பினிற்பன் னிருவர்களாய் முத்தையைச் சேர்த் தெண்ணாவன்னோர்
பூதலத்தின் மீதுபதின் ஸ்வைகய ராவின்னம் புகல்கிற்பேமால்.

(௪௨)

இதுவுமது.

பரசியை வகையிலீரு வருமொருசா மானியையும் பகர்த்துபோத்த
தரமேவு பதின்மூவர் தமிற்பொருந்த விருமருங்குந் தருக்கியோடி
அரநேரு மதர்விழிநா யகிகள் பதி னறுவர்களா யமைவாரென்ன
மரபாக வடமொழிநா வலரெவரு மினிதுரை வகுத்தாரன்றே.

(௪௩)

வேறு.

கந்தமலி மலிரண்டாற் பதின்முப்பேத களபதன சவீயையிலக் கணமுமன்றிப்
பந்தமுளவிருவகையாய்வழங்காநின்ற பரசியை யிலக்கண மும்பண வ்கைக்கொண்டு
பிந்தமரு வுறுமொருசா மானியைக்குப் பெற்றவிலக் கணமுமற்றைப் பிரிவுஞ்சொ
ன்னா, மிந்தவித நாயகிக ளெனுமவர்க்கு மிசைந்தபொ துக் குணங்களைமே லெடுத்துச்
துச்சொல்வாம்.

(௪௪)

உத்தமாதிகுணநாயகிகளின் பேதமும், அவற்றிலக்கணமும்.

உயர்பிரிய நாயகிகள் குணபேதத்தா லுத்தமமத் திமவதம வொழுங்கே யன்
வப், பெயர்பெறுவ ருத்தமநா யகிதன்கேள்வன் பிழைசெயினர் தானிதமே
பேணிச் செய்வா, ளயர்வரிய மத்திமநா யகிமற்றன்னோ னடுத்தேதின் றெவை
செயினு மவையே செய்வான், துயரதம நாயகிகள் னலஞ்செய்தாலுந் துணிந்தது
திங் கெனவெகுளுந் தோகை யாமே.

(௪௫)

உத்தமநாயகிக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

மதுமான் முலைக்குறி மார்பொடு நோர்மண வாளைக்கண்
டுறுமூர லாஞ்சர் தனம்பூசி நோக்கெனு முற்பலத்தாற் •
சிறுகா மலர்ச்சித்தின் சொற்பனி நீர்தெளித் தேவியப்ப
நறுநேய வேடிக்கை செய்தாள் சுகவனர் நாட்டணங்கே.

(௪௬)

மத்திமநாயகிக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

பிழைத்துந் துணிந்து குழல்கோதிக் கோன்சுகம் பேணிநண்ணத்
தழைக்குஞ் சினக்கட் கணையா லொதுங்கச்செய் தாளவன்பின்
குழைக்குஞ்சொற் கொண்டுடை நீக்கச் சுகவனர் சூன்றவன்பொன்
இழைக்குட் பணித்தன் னுடற்கற் பகக்கொடி யிடுதனனே.

(௪௭)

சிங்கார ரச மஞ்சரி.

அதமநாயகிக்கிலக்கியம். தலைவியை நோக்கிச் சகிசொல்லியது.

கதிரா லுடல்வருந் தூற்பொடி யாற்பதங் கன்றுநிற்கென்
 நெதர்மா மரையைக் குடையா வெளித்துமண் னெங்குமண
 முதிர்நீர் தெளிக்கும் பதியைச் சுகவன மூர்த்திவெற்பிற்
 கொதிவே லெனச்செங்கண் கொண்டு மிரட்டலென் கோமளமே. (௬௮)

மேலேசொல்லிய நாயகிகளுக்குத் திருத்தாதிபேதங்களும். அவற்றிலக்கணங்களும்.

வேறு.

திருந்துமிவ ரேதிருந்தை யதிருந்தை யொடுதிருத்தா திருந்தை யென்னப்,
 பொருந்துவாரற் கலவிசெயும் பொழுததனிற் திருத்தியுற்ற பூவையன்னுள், வரு
 ந்தரிய திருத்தையுற ள்திருந்தை யுற்றுமுற வடிவேற்கண்ணி, முருத்தியை முறு
 வலிவ முலைத்திருத்தா திருத்தையென்பர் முதுதூல்வல்லோர். (௬௯)

திருத்தாநாயகிக்கிலக்கியம். நாயகன் பாங்கறொடு சொல்லியது.

இளைத்தேன் மிகவுநிற் கேநா னடிமையென் றின்பபவள்ளர்
 தளைத்தே தளரத் தழுவித் குதலை செழித்தபலாச்
 சுளைத்தே னெனப்பல சொல்வானைக் கூடிச் சுரதவகை
 விளைத்தே னெனக்கெதி ருண்டோ சுகவனர் வெற்பிடத்தே. (௭௦)

அதிருத்தாநாயகிக்கிலக்கியம். நாயகன் பாங்கறொடு சொல்லியது.

மார்பை யடிக்கடி தட்டிப்புட் போற்கத்தி வைதுகின்ளிப்
 பூர்வையி னுற்றொடை யாலெச் சரிக்கை பணிச்சிரிப்பை
 நேர்விப ரீதப் படுத்தலுக் தும்பின் னெடிதிழுத்துச்
 சேர்வ ளிவனாவெல் வாரார் சுகவனர் சேலத்தினே. (௭௧)

திருத்தா திருத்தாநாயகிக்கிலக்கியம். நாயகன் பாங்கறொடு சொல்லியது.

கனிவாய் முறைமுறை போங்கித்தன் கூந்தல் கலைந்தசையத்
 தனிமா மலர்குழைந் தென்னவென் மார்பினிற் சாய்ந்துநில்லி
 தினிதா மினிக்கொஞ்ச மேலேறென் றேசொலு மேந்திமுழையத்
 தொனிகூர் கலவியில் வென்றேன் சுகவனர் சோலைபிலே. (௭௨)

இன்னும்த நாயகிகளுக்கு திவ்வியாதிபேதங்களும். அவற்றிலக்கணங்களும்.

மின்னுறழ் துண்ணிடைநா யகிகண்மற்றோர் விதத்தாற்றிவ் வியையுங்கன்னல்
 இன்னுரைசொ ல்திவ்வியையுந் திவ்வியா திவ்வியையு மெனமுப்பேத
 மன்னுவர்வா னுள்ளவடிவ் வியையல்லா ள்திவ்வியைமுன் வாணுளாளாய்ப்
 பின்னுலகில் வருபவளே திவ்வியா திவ்வியையாம் பிரிக்குங்காலே. (௭௩)

திவ்வியாதிபேதமூன்றற்குமிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

சசிமுத லோர்சந் திரமதி யாதியர் தாரளக
 ள்சித சனகியுருக்கு மணிபுள்ளிட் டோரெவருங்
 கசிவுறு மன்பிற சுகவனர் பாதங் கருதியன்றே
 கசிபெறு தத்தங் கருத்தின் படிக்கின்பந் துய்த்தனரே. (௭௪)

திவ்வியநாயகிக்கிலக்கியம். தலைவனெண்ணியது.

அடியாதிசேடன் முடிமேற் படிபடி யானுவழி
நெடிதோ வியத்தலர் பங்கே ருகத்தை நிகர்த்திலங்க
வடிவா லராம விருணர்க்கித் தோன்றுமிம் மாதெவனோ
பொடிபூச மேனிச் சுகவன நாநர் பொருப்பிடத்தே.

(எரு)

அதிவ்வியநாயகிக்கிலக்கியம். தலைவனெண்ணியது.

மயலா லுளத்துள வாட்டத்தைக் கூந்தன் மலருணர்த்தக்
கயலாய பார்வை யெதிர்ந்தோ ரறிவைக் கவர்ந்துவிடப்
புயலார் சுகவனர் வெற்பிற் பொலியுமிப் பூவைதன்
தியலோ மயில்சொற் செயலோ குயில்கிற் றிடையிலையே.

(எஃ)

திவ்வியநாயகிக்கிலக்கியம். தலைவனெண்ணியது.

நரகன் னியர்க்கு னொருகன்னி யாய்நடு நண்ணினுமுற்
சுரகன்னி யேயிவ னந்தா லிலக்கணந் தொக்கமையால்
வரகன்னி யல்ல னொன்னிக் கருணை மகிமைபுண்டோ
சிரகன்னி நாநர் சுகவனர் வெற்பிற் றிகைக்குநெஞ்சே.

(எஎ)

பின்னுமன் றையகிகளுக்கு அன்னியசம்போக துக்கிதாதிபேதங்களும்
அன்னியசம்போக துக்கிதையினது இலக்கணமும்.

மற்றுமவ ரன்னியா சம்போக துக்கிதையின் மதனேங்கச்சென்
றெற்றுவிழி வக்ரோத்தி கருவிதைநன் மானவதி யெனவுநாம
முற்றிடுவ ரன்னியா சம்போக துக்கிதையின் நெருத்திதன்னைப்
பற்றிசைதன் பதிபுணர்ந்த பரிசுணர்ந்து துக்கிக்கும் பாவையாமே.

(எஅ)

அன்னியசம்போக துக்கிதைக் கிலக்கியம். தலைவி சகியை வினாவுதல்.

தருக்கக லாத சகியே சுகவனர் தஞ்சிலம்பில்
மருக்கமழ் பூம்பொழிற் கேகினை யோவன்றி வாய்மைமன
வுருக்கமி லான்மனை யுற்றனை யோவன் னுடலிலெங்கு
முருக்க மலரணி யுண்டா கியதென் மொழிசுவையே.

(எக)

வக்ரோத்திகருவிதையின் பேதங்களும் அவற்றிலக்கணங்களும்.

விதித்துளவக் ரோத்திகரு விதைக்குளயர் பிரேமகரு விதைகும்பம்போற்
கதித்தமுலைச் சவுந்தரிய கருவிதையென் றிருவகைதன் கணவனேய
மதித்துமதர்த் திடுமடந்தை பிரேமகரு விதைதனது வடிவன்பொற்பால்
உதித்தசெருக் கினளந்தச் சவுந்தரிய கருவிதையென் னுணர்த்துநாலே.

(அ௦)

பிரேமகருவிதாநாயகிக் கிலக்கியம். தலைவிசகியொடு சொல்லியது.

மாமி பொருமையென் னுமென்கண் சாடை வழித்திரும்பும்
சாமி யெனக்குத் துகுமணிப் பூண்க டராமலீரான்

பூமிமி லேனைபர் போதனை யாற்றப்பிப் போவதுண்டோ
தேமிளிர் சோலைச் சுகவனர் வெற்பிற் செழுங்குயிலே.

(அக)

சுவந்தரியகருவிதாநாயகிக்கிலக்கியம். தலைவிசகியொடுசொல்லியது.

வழுபற்ற மோகத் தெளிவேநின் னீள்கண் வனசநகை
முழுமுத் துரைய முதந்தனஞ் செப்பென்றென் முற்றுதிக்குள்
கொழுநற்கு நானென்ன சொல்வேன்சொல் லாவிடற் குற்றமன்றோ
செழுமைச் சுகவனர் வெற்பு லொவிய சித்திரமே.

(அஉ)

மானவதியின் பேதங்கள்.

மானவதி மானமிக்காண் மணவாள நபராத மதித்தேயந்தக்
கானளக மயில்வெளியிற் காட்டுசெய்கை மானமது கருதுங்கலை
ஈனமறு குருமான மினங்கியமக் தியமான மிலகுமான
மானவகை யாலொருமுன் ருமவற்றி னியல்பையினி யறிவிப்போமால்.

(அங)

திரிவிதமானங்களும் உண்டாவதற்குக்காரணம்.

வேற்றுவனி தையைக்கொழுநன் மேவுகுறி நாயகிதன் விழிக்குநேராத்
தோற்றுதலு மவனவன்பேர் சொல்லுதலு மன்னவனத் தோகைதன்னை
ஏற்றுமன மகிழ்வொடுபார்த் திடலுங்கா ரணமாக வெழந்தேறிற்கும்
சாற்றுக்குரு மானமுதன் மூன்றுமுறை வகையினென்பர் சான்றோர்தாமே.

(அச)

குருமானநாயகிக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

எதிர்சக் களத்தி பதவிரற் கொம்புக் கிண்சுவி
பதிநெற்றி தோன்றச் சுகவனர் வெற்பிற் பதிவரக்கண்
டதிகச் சினங்கொண் டனன்செங்கட் பார்வையி னுற்செவிசூழ்
கதிர்முத் தெலாம்புது மாணிக்க மாணவக் காரிகைக்கே.

(அரு)

மத்தியமானநாயகிக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

தழுவுது மன்பன் மறுமதி னுமந் தனைச்சொல்லவர்
பொழுதி னவன்றிருப் பொன்னு பரணப் புயவரைகள்
விழுமிய செஞ்சல சம்பூத் திலங்க மிகமுனிந்தான்
மழுவணி யுங்கைச் சுகவனர் நாட்டின மாமயிலே.

(அசு)

இலகுமானநாயகி கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

உலகையிற் காதலி யோடுறை கோன்மற் றொருத்திகனைப்
பவமொழித் தானுஞ் சுகவனர் வெற்பிடைப் பார்த்துடனங்
கிவளிறைத் காணினைன் னாமோவென் றெண்ணி யெதிர்திரும்ப
அவனுதற் றீட்டிய மான்மதஞ் சிந்துர மாகியதே.

(அஎ)

திரிவிதமான நிவர்த்தியின் இலக்கணம்.

மிகவருந்தி நிவர்த்தியெயத் தகுந்துளது குருமானம் வேண்டியேசற்
றகமுழுந்து பரிகரிக்க லாவதுமத் தியமான மவைபோலின்று

இதழ்விலன்ப நெளிதாகத் தணித்திடப்பட்டதுதான்மற் நிலகுமானம்
பகரினெந்த வகையினுந்தீர்ப் பருமானங் கடினரசா பாசமாமே.

(அஅ)

ருருமானவீர்த்திக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

தத்திய தத்தைநின் பேற்றேசக் கேட்டதைத் தான்பிடித்தேன்
கொத்திய திப்படி வேற்றேரீ நகத்தின் குறியிடுதெனப்
புத்திகொ னேலென் றனிச்சத்திற் கோன்கஞ்சப் பூப்புணைய
ஒத்தினி தாகக் கலந்தான் சுகவன ரூர்வஞ்சியே.

(அக)

மத்தியமானவீர்த்திக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

மோகன மாலே கிடைத்த துனக்கெனு முன்முழுது
கீகரு தாதவன் பேரெனச் சிறுத னீதியுன்றென்
ருக மதினப் பணிமோன் கொடுவர் துணிந்திடலும்
தேக மகிழ்ச் சுகவன ரூர்வஞ்சி சேர்ந்தனனோ.

(க0)

இலகுமானவீர்த்திக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

பிரிவெளி தோவெப் படித்தனித் தாளிந்தப் பேதையெனும்
பரிவத னுன்மெலப் பார்த்தே னலதொரு பாவமுமின்
றரிய வழுகிழந் தார்தஞ்சன் பார்முனி வற்றுமெனக்
குரிசி றழுவச் சுகவன ரூர்வஞ்சி கூடினனோ.

(கக)

இரசாபாசத்துக்கிலக்கியம். தலைவன்பாங்கனெடு சொல்லியது.

பணிந்தே னுபசரித் தேன்றொழு தேன்பொற் பணிகொடுபேய்
அணிந்தே னடிக்கடி யானை யிட் டேனன் வரிவைகினம்
தணிந்தா விலைமனங் கல்லோவென் னாசை தகாததெனத்
துணிந்தான் சுகவனர் வெற்றினன் பாவென்ன சொல்லுவதே.

(கஉ)

ஏகசையான்னியோன்னிய வியோகசையோகத்திற்கும்
பிரேமா திக்கியத்திற்கு மிலக்கணங்கள்.

ஒருடின் னணையிலொரு வரையொருவர் பிரிதலுள முவந்து சேர்தல்
கருதேக*சையான்னி யோன்னியவி யோகசையோ கந்தா னாகும்
இருதேக மோருயிரென் றிடும்படிநா யகிபுருட ரென்போர் தம்பால்
வருநேய மிகுதிபிரே மா திக் கமெனும்பழைய வடநான் மாதோ.

(காஉ)

ஏகசையான்னியோன்னிய வியோகசையோகத்துக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

துணைவ னதரச் சிவப்பினைக் கண்டு சுருள்பகிரா
தணையிசை நாயகி பின்காட் டினவனெ தருளிலென்
றிணையவ னும்புறந் தந்தான் சுகவன ரின்பவெற்பிற
கணைமத னுற்றாயி லூடவர் நேர்ந்து கலந்தனரோ.

(கூச)

பிரேமா திக்கியத்துக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

தொனித்த மறைக்குமெட் டாத சுகவன் சோலைவெற்பில்
தனித்தனி நாம்பிரிந் தான்மய லாமொன்றிற் சனைதமும்

கூறு

சிங்கார ரச 'மஞ்சரி'.

'இனித்த வுரைபுந் கிரீடையு மில்லவென் தேபதியும்
எனித்துவர் வாய்மயி லுந்தேர்வர் செய்யக் கடவதென்னே.

(கூடு)

இத்தனை மலர்களா விக்குச்சம் முடிவுபெற்றதெனல்.

கதைதவிரந்த பொதுவியல்பாற் கனதனநா யகுகளிலக் கணமு மற்றும்
முறையமைந்த மலரிடுதொன்று முனமலர்ந்த விரண்டுமெனு மூன்று பூவால்
முறைசிறந்த முதற்குச்சம் துலங்கவலங் கரித்தனமத் தொன்னு லொப்ப
மறைவிலின்ப மலிரிரண்டா வதுகுச்சம் தனையினிராம் வகுப்பா மன்றே. (கூசு)

நவது மலர் முற்றும்,
முகலாவதுகுச்சம் முற்றிற்று.
ஆகச் செய்யுள் - கருள்

இரண்டாவது குச்சம்.

அஷ்டவிதநாயகிகளின் பெயர்.

'தினமகிழ்கூர் சுவாதீன பதிகையொடு வாசகசச் சிகையே யன்றிக்
கனவிரகோற் கண்டிதைவிப் பிரலத்தை கண்டிதைபொற் கலச நானுந்
தனகலகாந் தரிசைபுரோ டிதபதிகை மலர்ந்தொகிர்த தலிர்ப்பூங் கொம்பர்
அனவபிசா ரிசையிவர்மற் றட்டவித நாயகிக ளாவர் மாதோ, (க)

சுவாதீனப திகாநாயகியினிலக்கணமும், அவன் குணங்களும்.

பகலேரவுந் தனதுமன தறிந்துசொன்ன படிநடக்கும் பதிவாயந் துள்ளாள்
சுகமருவுஞ் சுவாதீன பதிகையென்ப ரவட்குமலர்த் தோட்டஞ் சுற்றல்
புகழ்மதனன் களிச்சுகிழாப் புரிதன்மத மகங்காரம் பூணல் பின்னும்
மிகரினையுந் காரியமங் விதமுடித்தல் குணங்களுென விளங்கு மன்றே. (உ)

முத்தாசுவாதீனப திகைக்கிலக்கியம். தலைவிசையொடு சொல்லியது.

முலையிற் பருமையு மூர்லிற் காந்தியும் மோகவிழி
வலையிற் குடிலமு மாடலிற் பாடலில் வல்லமையும்
இலையெற் கெனினு மிமையாமற் பார்ப்ப வெனைக்கொழுநன்
மிலையோற் சுகவனர் வெற்பணங் கேயென்ன விந்தையிதே. (ங)

மத்தியாசுவாதீன ப திகைக்கிலக்கியம். தலைவிசையொடு சொல்லியது.

தடமா முலையொடு தற்கும் பலசர சத்தினுக்கும்
இடமே கொடாதுடை நாளினுக் கித்கொண் டிடர்செயினும்

திடீராய்க் கன்ன பொடுவேண் வேனெனைச் சிறியெங்கும்
நடவாணி தென்ன வியப்போ சகவனர் நாட்டணங்கே.

(அ)

பிசபுடாசுவாதினபதினைக் கிலக்கியம், தலைவிக்குச் சகிசொல்லியது.

முகநகை வாய்க்கண் மொழிமுலை மற்று முறையினைந்து
மிசவளர் மோகக் கனியா நினையன்றி வேறுளவெம்
மகவிரை யுங்கன லுடுமெண் னுதுன் வழியொழுதுக்
திசுப்பதி யோடென்ன பேதஞ் சகவனர் சேலநிலை.

(இ)

பரக்யாசுவாதினபதினைக் கிலக்கியம், தலைவிசகியொடு சொல்லியது.

முனைவேல் விழிமட வார்பலர் தன்மனை மொய்த் துலவப்
புனைமேடை தண்ணை புறமுன்றி லாயம் பொழில் தினும்
எனையேயல் வல்லபன் பார்க்கன் றன்னிது வென்னவிற்தை
வினைதீர் முனிவர் பரவுஞ் சகவனர் வெற்பணங்கே.

(ஈ)

சாமானியாகுவாதினபதினைக் கிலக்கியம், தலைவிசகியொடு சொல்லியது.

வேனேர் விழிமட வார்பனை தோறு மிருந்திருக்கத்
தானேகொக் கோக குருவென் றெனையத் தலைவெண்ணி
வானே யெனப்பொன் மணிபெய்து தொண்டெயர் வானிதென்ன
நானேமெச் சிக்கொள்ள லாமோ சகவனர் நாட்டணங்கே.

(உ)

க-வது மலர்முற்றும்.

வாசகசச்சிகாகாயியி னிலக்கணமும், அவன் குணங்களும்.

ஆகமுற்ற வணிந்துபதி யணுகுமிர்போ தெனக்கலவிக் கான வெல்லாம்-
சேகரித்து வைத்தெதிர்பார்ச் திருப்பவனோ வாசகசச் சிகையா மென்பர்
மேகமொத்த குழற்சகிமார் தமைப்பரிசா சித்தல்பல விதகோ ரிக்கை
தாசமுற்றுத் தூதிகோத் தான்வினவன் முதலவன் டன்பண் பாமே.

(அ)

முத்தாவாசகச்சிகைக் கிலக்கியம், கலிக்கற்றும்.

சுருள்செயல் புட்பந் தொடுத்தல் வயங்கச் சுடர்திருத்தல்
பொருள்பிற தேட விவற்றிற் சகிகள் புடைவிரையக்
குருநகை சற்றரும் பத்துகில் சோரவுட் கூசவன்பன்
வருவழி பார்க்கு மொருமான் சகவனர் மண்டலத்தே.

(ஆ)

மத்தியாவாசகசச் சிகைக்கிலக்கியம். கவிக் கூற்று.

தொழிலைச் சகிசுட்குக் காட்டலிற் புட்பந் தொடுக்குமயில்
எழிலிற் பிறரை வெலவேண்டல் போற்பணி யேந்நுமன்றிப்
பழியற்ற வோவியம் பார்த்தென மெத்தப் பதிவருமல்
வழியுற்று நோக்குஞ் சுகவனர் வெற்பின் மதனகவே. (க0)

பிரபுடாவாசகசச்சிகைக்கிலக்கியம். கவிக் கூற்று.

நறைகுழ லூட்டி நகைதுகில் பூட்டி நறுங்கனப்
நிறைமலர் கஞ்சன மெல்லா மமைத்து நிமிர்படுக்கை
அறைகமழ் சண்பகத் தால்வேயந் தெனத்தன் னணிநகவுற்
நிறைவரல் பார்க்குஞ் சுகவனர் வெற்பி னிளங்குயிலே. (க1)

பரயோவாசகசச்சிகைக்கிலக்கியம். கவிக் கூற்று.

அத்தையைத் தூங்கவைத் துத்திபத் தைக்கடி தாங்கவித்தோர்
தந்தைமுன் மேடைப் புறவொலி காட்டித் தனிப்புரணி
மெத்தையி லோலை யசைந்திடச் சுற்றி மிகத்தடவி
எத்தயற் சோரனைப் பார்க்குஞ் சுகவன நின்புரத்தே. (க2)

சாமானியாவாசகசச்சிகைக்கிலக்கியம். கவிக் கூற்று.

கச்சு மெகிழ்க்கக்கைக் காப்பும்பிற் கொங்கை களைப்பிடிக்க
மெச்சு கடுக்கனுஞ் செவ்விதழ்த் தேனுண்ண மேற்சரமு
முச்சுத வெண்ணி மணம்பூசி யன்ப ருளமயங்க
நச்சுறு கண்ணி யிருந்தான் சுகவனர் நாட்டிடத்தே. (க3)

2-வது மலர்முற்றும்.

விரகோற்கண்டிதாநாயகியி னிலக்கணமும், அவன் குணங்களும்.

குறியிடமுற் நிதுவரையிற் கொழுநனிங்கே யடுத்திலனை கூடற் சென்று
செறியிரகத் தோடுசிற்திப் புவள்விரகோற் கண்டிதையாற் தேக கைதல்
அறிவறுகொட் டாவியிட லழல்வருந்த னெங்கல்வினா யாட்டு ருமை
வறியனெனப் பாங்குகள்பான் மனத்துயர்கூறுதன்முதலம் மயில்பண் பாமே. (க4)

முத்தாவிரகோற்கண்டிதைக் கிலக்கியம். கவிக் கூற்று.

பதியுற்றி லானெவட் கூடினன் கொல்லெனப் பன்னு மின்னு
ரெதிர்சொற் சொலாதுறும் நான்மிக் குயிர்க்கு மினுப்பை மல
ரதின்மெய்க் கவுள்வெளுக் கப்புறம் பார்த்தில ளாய்விழி நீர்
முதிரத் தளருஞ் சுகவனர் வெற்பினொர் மொய் குழலே. (க5)

மத்தியாவிரகோற்கண்டிதைக் கிலக்கியம். கலிக்குற்று.

அழைத்தில ளோமின் னழைத்து மிருட்கஞ்சி யண்ணிலனே
பிழைத்தெவன் பாற்சிக்கி னானே மன்னென்று பிதற்றியிரு
குழைப்பொலி பூந்துகள் வீழ்த்தெனக் கண்புலல் கூர்கரசெய்
துழைப்பது மக்கைச் சகவனர் வெற்புற்ற தோர்குயிலே. (கங்)

பிரபுடாவிரகோற்கண்டிதைக்கிலக்கியம். தலைவசொல்லியது.

காயே விராத்திரி நீயேயெற் கண்ணை கடினனிருள்
நீயே பிதாமரங் காணிங்க ளோடுகளை நீடினசகூட
ஈயே யிமிர்புதர் நீயே சகியன்ப நெய்திலனென்
வாயே மலர்ந்து சகவனர் நாட்டென்புண் மாற்றுமினே. (கங்)

பரகியாவிரகோற்கண்டிதைக்கிலக்கியம். தலைவசொல்லியது.

வனம்புகுந் தும்புய னீர்த்துளி மூழ்கியும் மாமலரால்
அனங்களைப் பூசித்தும் வெட்கத்தைத் தானம தாகவிட்டுந்
தனத்தனி யுற்றும் விழிப்பாம் விரதந் தனைத்தொடுக்கேன்
இனங்குறி யன்பன் சகவனர் வெற்பினிங் கெய்திலனே. (கங்)

சாமானியாவிரகோற்கண்டிதைக்கிலக்கியம். கலிக்குற்று.

அந்தப் பிரிய னினுவரை யேனிங் கடைந்திலன்மற்
றெந்தச் சிற்ற்க்கி பகட்டின ளோபொன் னெலாமவட்குர்
சிந்தத் துணியினென் செய்வேனென் னுள்ளந் திகைத்துருத்தான்
கந்தச் சகவனர் வெற்போர்பெண் மையளிற் கட்டினலே. (கங்)

க - வது மலர் முற்றும்.

விப்பிரலத்தாநாயகியினிலக்கணமும், அவர்குணங்களும்.

செப்பியசார் படைந்துபதி வராமையினிப் படிமோசஞ் செய்தா னேயென்,
றெப்பிலதா மனத்துயர முழப்பவன்விப் பிரலத்தை யுணர்த்தன் னாட்கு
மெய்ப்பொருவே தனைபெழும் செறிதல்சகி களைமுனிதல் விரகங் கூர்தன்
மைப்படிவான் விழிவழிநீர் மருவுதன்மூர்ச் சித்தலின்ன வகைப்பண் பாமே. (20)

முத்தாவிப்பிரலத்தைக் கிலக்கியம். கலிக்குற்று.

பாங்கியர் தப்பு மொழியானி ருஞ்சம் படர்ந்துபதி
ஆங்கில நென்பது கண்டிற் நீங்க வறிகிலளாய்த்

தேவநய கள்ளுண் வண்டென்ன மருண்டு திசைகொறுமோர்
பூங்கனி நோக்குஞ் சகவன வாதர் பொருப்பிடத்தே. (௨௧)

மத்தியாவிப்பிரலத்தைக் கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

உற்றே நிகுஞ்சத் தொருவரு பின்மை யுணர்ந்துயிர்ப்பாழ்
பொற்றே னிதழுவதக் கப்பாதிப் பற்பதி பூஞ்சருளுஞ்
சற்றே திறந்தகட் பார்வையும் வாய்க்கைத் தழுகழ்ப்புழ்
பெற்றே சகவனன் வெற்றியினி வறொரு பெண்மறந்தே. (௨௨)

பிரபுவாவிப்பிரலத்தைக் கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

குறிவாரி னெப்பிபங் கண்பனி லிமையிற் கூர்மயலே
யறிசகி மார்த்துஞ் சொலவில்லைத் தூது மனுப்பவிலை
மறிமருள் கண்ணி புறம்பார்த்தி டாதவர் வாரிபொரர்
பொறிமத னைப்பண் டெடுத்த சகவனர்ப் போற்றினனே. (௨௩)

பரமாவிப்பிரலத்தைக் கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

நாண நதிபைக் கடந்துசர்ப் பத்தை நடுமிதித்து
மாண விருடுணை யாகக் குறிவையின் வந்துமன்பற்
காணமை யால்கண் ணிடியையெங் கூற்றின் கடாவொய்யாப்
பேணுகின் றுளச் சகவனர் வெற்பொரு பெண்மெலிந்தே. (௨௪)

சாமானியாவிப்பிரலத்தைக்கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

காமா துரரனை வோரையு மெத்துங் கபடியிவ
னோமா றினொரு தூதிசொல் லாலென் றிசைந்தபுகர்
தாமா வறியவன் டாமணிழி காட்டித் தளிர்க்கைகொட்டிப்
பூமா முறுவல் சகவனர் வெற்றிற் புரிந்ததுவே. (௨௫)

ச - வது மலர் முற்றுள்.

கண்டிதாநாயகியினிலக்கணமும், அவன் குணங்களும்.

அயல்வனிதை தனைப்புணர்ந்த வடையாளத் துடனுதயத் தணுகா நின்ற
நயபதியை மிகமுனியு நாயகிகண் டிதைகுணங்க ணுநங் காலை
இயல்பொருளி லுரைபகர்த லின்னலொடு தனித்திழைச் செறிதல் வாளா
உயர்புகிய சித்திரமொத் துறுதல்கண்ணிர் கொளல்முதுகென னுணர்ந்த லாமே.()

முத்தாகண்டிதைக் கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

கலசக் குறிகடன் மார்பிடைத் தோன்றுவ காண்பனெனச்
சலசக்கை யாற்சொந்த நாயகன் றன்விழி தான்மலரக்கக்
குலபத் தினிவ்ளை யாட்டிது வென்றுநங் கொண்டின்றுள்
புலர்ப் பொழுதிற் சுகவன நாதர் பொருப்பிடத்தே.

(௨௭)

மத்தியாகண்டிதைக் கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

குதலை யொருத்தி சுகவனம் வெற்பிற்பன் கொண்டெனஞ்சி
லிதர தனக்குறி கண்டெதி ரொன்று மியம்பிலன்பில்
பதறி யுயிர்த்திலன் பாண வுதய பருவமதில்
வதன மிலக்குதல் போலக்கண் யிரை வடித்தனளே.

(௨௮)

பிரபுடாகண்டிதைக் கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

அன்னிய மான்றாக குங்கும நெற்றி யணிந்துதயர்
துன்னிய நாயக னைக்கண் டெயிர்ப்புவன் சொற்றனிரந்தோர்
மின்னிது மங்குள மென்னச் சுகவனம் வெற்பிலவன்
றன்னியல் காணச் சுகைக்கண் னுடியைத் தந்தனளே.

(௨௯)

பரகியாகண்டிதைக் கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

மாற்றவ டாயத் தணிதோய் காழ்த்தொடு வாணுதயத்
தேற்ற பதிவரக் கண்டய லோர்க்கஞ்சி யேகடுஞ்சொற்
சாற்றல ளாய்க்கட் புனல்விரற் கொண்டிடுற் சார்ந்தசடி
மேற்றெளித் தாண்மெய்ச் சுகவனர் வெற்பொரு மெல்லியலே.

(௩௦)

சாமானியாகண்டிதைக் கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

சீர்த்திடு கொங்கை யுதயத்துன் மார்பிற் றெரியுதடா
பார்த்திட வேடிக்கை யாயெனக் கீந்த பணந்தவிரப்
பூர்த்தி யுடன்பணி யொன்றரு ளென்றொரு பூவையன்ப
னார்த்திரு வாழி பறித்தான் சுகவனர் நீணிலத்தே.

(௩௧)

௩ - வது மலர் முற்றும்.

கலகார்தரிதாநாயகியி னிலக்கணமும், அவன் குணங்களும்.

அன்பனைவெஞ் சினத்தாலெண் னுதயிந்தித் தவமானித் தகற்றிச் சென்ற
பின்புகுழைந் தாகுலிக்கும பேதைகல கார்தரிதை பெருமூச் சீடு

வன்பிரமை பரிதாப மதனவே துனையமுறை வகைக்கா காச்சொல்
என்பமுத லானவைமற் றிவள்ளுணங் களாகவெடுத் திசைப்பர் மேலோர். (௩௨)

முத்தரகலகார்தரிதைத் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

சினந்தேகு நாதன்பின் சென்றுப சாரஞ் செயாடனது
மனந்தேர் சகிமுத லோர்க்குவெட் கத்தினவ் வாறுசொலாள்
கனந்தோய் சுகவனர் நாட்டினங் காற்பொரக் கட்டினல்நொண்
டனந்தாழ் சிறுநடை மின்படுக் கைக்கு ளயர்குவளே. (௩௩)

மத்தியாகலகார்தரிதைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

லுடர்ச்சு மார்க்குச் சொலாவிடிற் றிருவ தில்லைசொல்ல
மடநெடு வெட்கம் விடாதென்செய் வோமென் வல்லவனற்
றொடர்கல கஞ்சொல வன்னவர் பாற்சென்றுஞ் சொல்கிலளாய்
உடனெதிர் சென்னி வளைத்தாள் சுகவன ரூர்வஞ்சியே. (௩௪)

பிரபுடாகலகார்தரிதைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

வாதுக்கிங் கேன்மட்டி வாயே துலரிந்தனை வாள்விழிகா
ளேதுக்கெங் கோன்முன் சிவந்தீர்கை காள்விரைந் தேன்கலக
நீதித்தப் பாக விளைத்தீர்நன் றினர் நினைஞுவரோ
சோதிச் சுகவனர் நாட்டென் றொருகுயில் சோர்ந்தனளே. (௩௫)

பரகியாகலகார்தரிதைக்கிலக்கியம். தலைவி சொல்லியது.

தயிரிய பந்தயம் போயிற்றன் றேவெட்கஞ் சாய்ந்ததுற்றோர்
செயிரெழு நொந்தனர் வாய்க்கால்க ளான திரைநதிகள்
உயிரினு மன்பனைப் போபோவென் றேன்சினந் துள்ளதன்றோ
பயில்விதி யின்பயன் யார்க்குஞ் சுகவனர் பாரிடத்தே. (௩௬)

சாமானியாகலகார்தரிதைக்கிலக்கியம். தலைவி சொல்லியது.

உயர்பொற் குவிபல தந்துஞ் சுகவன ரூரிலென்பார்
றயவுற்றுச் சம்பள மில்லாமற் சேவகத் தன்மைசெய்த
நயசித் தசன்பிழை யொன்றேன் பொறுதின்று நான்சினந்தேன்
வயதுச் சிறிக்கெட் கையோ பிடரின் மதியுண்மையே. (௩௭)

சு - வது மலர் முற்றும்.

புரோடிதபதிகாநாயகியினிலக்கணமும். அவன் குணங்களும்.

தனதுநகர் விடுத்துமறு தலத்தினிற்சென் றுறைந்தசொந்தத் தலைவன் றன்னை
மனதுதனி னினைத்துருகி மழைமுகில்கா னுமயில்தோல் வறந்தா நின்ற
அனதிகரு நடைபுடைய வரிவைப்புரோ டிதபதிகை யவத்தை பத்தும்
பனசுபண கடிதடவப் பைந்தொடிதன் குணங்களெனப் பகர லாமே. (௩௮)

முத்தாபுரோடிதபதிகைக்கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

அல்லல் சங்குட் குணர்த்தாள்ளைம் பாசி யனையழித்து
மெல்ல வதிறுயி லாவ்வெளிக் காட்புனல் விஞ்ச விடாள்
சொல்ல மிடற்றிற் கான்பத றுளிச் சுகவனநூர்
வல்லவி பெண்ணத்தை மன்மத லேயுறி வாண்மதித்தே. (௩௯)

மத்தியாபுரோடிதபதிகைக்கிலக்கியம். தலைவிக்ையை வினாவுதல்.

பண்ண வேடுங் வளையரை ஞாண்கலை பார்க்குரிசை
வாண்டுழல் வேனிலில் வேறுதத் தோன்றிய வாறென்னசொல்
வினிய வணங் சும் சுகவன நாயகர் வெற்பின்மிகைச்
செண்டு வந்தத் திண்டெழு துந் முலைத் தேன்மொழியே. (௪0)

பிரபாபுரோடிதபதிகைக்கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

முத்தா ரமுமரை ஞானுங் கமல முகிழ்வா மும
பத்தா நடந்தவன தோயின் னடந்தன பாசுபந்து
சத்தா முபநுள தோளில் தோவெனத் தாதறிய
வித்தாரி முன்னக் சுகவனர் வெற்பில் விவர்த்துற்றதே. (௪௧)

பரியாபுரோடிதபதிகைக்கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

ஆம்மாயி சல்தம் புறப்பூவைப் பார்ப்ப னைததொடாள்
எம்மாய மோவென் றிறங்குகங் கைக்கு மெதிர்புகலாள்
விம்மா விசுவாயர் சொந்த மனத்தாள் விடைகொடுப்பள்
கமமா சுகவனர் நாட்டுநிர்க் காள்வஞ்சி சோர்த்தந்தியே. (௪௨)

சாமானியாபுரோடிதபதிகைக்கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

ஆன்புநர் ரீதி லுடையா விவனென் றறிந்துநண்பன்
பின்ன தனங்க ளனந்த முதவர் பெறுவகெண்ணிக்
தென்புயர் கண்ணின் மிளகுரைத் திட்டுச் சிமிட்டி நின்ற
மென்புனல் காட்டுந் தெருவிற் சுகவனர் வெற்பொர்மின்னே. (௪௩)

எ - வது மன்றமுற்றும்.

அபிசாரிகாநாயகியினிலக்கணமும், அவன் குணங்களும்.

நனைத்தலைவ னனுசரிக்கத் தானவனை யனுசரிக்கத் தகுந்த செய்வாள்
வினைத்தவபி சாரிகையந் நேரங்கட் கேற்றவணி நிறைத்தல் சங்கை
கனத்தமதி வலிகபட மரியனின் முயற்சியைந்தக் கன்னி பண்பாம்
அனத்தைதிகர் கூவியைபர கையபி சாரிகைகட் கற்ற மொன்றே. (சச)

முத்தாபி சாரிகைக்கிலக்கியம். தலைவிக்குச் சுகிசொல்லியது.

மேக கணிதன் பயண நிமித்தம் விளக்கமின்னா
தோகை யிருநிறத் தாள்குவர்க் கோழி சுபமொலித்த
நாக நிகநிக்குஞ் சஞ்செலற் கீது நலசமயம்
வாகர் சுகவனர் வெற்பணங் கேயெழு வாய்மகிழ்ந்தே. (சரு)

மத்தியாபிசாரிகைக் கிலக்கியம். தலைவன் நுலவியொடு சொல்லியது.

நாக மிதித்து வருவாயென் பொற்புய நண்ணவொல்வாய்
மேக விடிக்குமங் கஞ்சாயிங் கென்சொல் வெறுத்துருக
கோகன கத்தைத் திருப்புவை யென்செய் குவதிதற்கு
மாகர் துதிக்குஞ் சுகவன நாதர் வரைமயிலே. (சசு)

பிரபுடாபிசாரிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

தனபார நின்னடை தாங்கா திருளிற் றளிரடியால்
ஆனமேயெவ் வாறுசெல் வாயென்ற பாங்கியை யாயிழைபார்த்
தெனதா மனோரத முங்காம பாகனு மிங்கிருக்கப்
பினரேது தாழ்வு சுகவனர் நாட்டெனப் பேசினனே. (சஎ)

பரகீயாபிசாரிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

இரவே பகல்புய லேகதிர் வல்லிரு னேயொளிலெங்
கரவா கியவழி யேமார்க்கங் காடுக ளேபடுக்கை
தரநீல மெத்தை யுடைமுந்தி யேயெனத் தான் றிரிவள்
விரகா னலத்தி னொருத்தி சுகவனர் வெற்பிடத்தே. (சஅ)

சாமானியாபிசாரிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

பரிபுர மாட வளைகள்பண் பாடப் பனைத்தழலை
சரிசரி யென்று குலங்கவுல் லாசத் தனிநடைபெற்
றுரியபொன் னுசை பிடித்துந்த நண்ப னுறையுள்வந்தாள்
ஆரிய சுகவனர் வெற்பி லொருத்தி யனநிகர்த்தே. (சக)

சந்திரிகாபிரிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

கலைமதி தோன்றிய போதனிற் றுணங் கலைமதிபெற்
நிலைதிக்கு பூணின் என்ப னிருக்கு மிடங்குறித்து
மலைமுலை யேந்தி நெடுமா லெனும்படி வந்தனளால்
அலைநதி குஞ்சுக் கவன நா த ரணிவெற்பினே.

(௧௦)

திவாபிரிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

பதியர சன்சொற் படிக்கே விழாவணி பார்த்துவர
விதிமுறை யாருஞ் செலும்போது தாமும் விரைந்துடன்போ
யதிக வலுவ லீருட்பது போற்றின்னின் றுடினரோர்
மதிமுக மாணம்பு மாணுஞ் ககவனர் மண்டலத்தே.

(௧௧)

நாயகிகளின் விரிதொகை.

முதல்வருத்த நாயகிகள் பதினறுவ ருந்திறத்தான் முறையே யிந்த
விதமடுத்த வெண்மர்களாய் விளங்குவரவ் வாறு தொகை விரிக்குங் காலை
இதமிருத்த நூற்றிருபத் தெண்மருத்த மாதிகுண விசயமா லன்றோர்
உத்திசுற்று முலகின்முன்னூற் றென்பத்து நால்வர்க்கு யோங்கு வாரே. (௧௨)

இருபுழுது

இத்தகைய ரினந்திவி யாதிபே தத்தாலா யிரத்து நூற்றைம்
பத்திருவ ராஞ்சாதி பேதத்தாற் கணக்கிழற்பற் பலராய் நிற்பர்
அத்தகைய சுவாதின பதிகாதி பேதமுத்தைக் கமையா வேனும்
உத்தமமுன் னூலுளவென் றுணர்த்துமென்பர் சிலரதுகொண் டுரைத்தா மன்றே.

அ - வது மலர்முற்றும்.

இன்னுஞ் சில நாயகிகள் வருமாறு.

இன்ன வித் நாயகிக ளெவரினுஞ்சம் பந்த மொன்று மிலரா யின்னும்
பன்னரிய பிரவச்சற் பதிகையென்றுஞ் சமாகச்சற் பதிகை பென்றும்
வன்னமுலை நாயகிகள் மற்றிருவ ருளரென்பர் வடநூல் வல்லோர்
அன்னவர்த மிலக்கனா மு மமைகுணமு மினிவிவரித் தறைது மதோ. (௧௩)

பிரவச்சற்பதிகாநாயகியினிலக்கணமும், அவன் குணங்களும்.

அக்கணத்தி னூர்ப்பயண மதுசெயநிச் சயித்தபதி யணங்கே நீங்காப்
பக்கமுற்ற பிரவச்சற் பதிகைமனத் துயர்மருண்ட பார்வைதரபம்
மிக்கடுத்த மூர்ச்சைபெரு மூச்சமிட றிறையெசொல் வெள்ளம் போனும்
மைக்கயற்கண் ணீர்ப்பயணத் தடைக்குறியின் னனவவள் பூவ்வருபண்பாமே. (௧௪)

முத்தாபிரவச்சற்பதிகைக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

தலைவன் பயணஞ் சொல்லுடனேயுட் டளர்வினைய

அலைமென் கொடிமுகம் பாதி வளைக்க வதுதெரிந்து

நிலையங் கவன்பிரி யாதச் சுகவனம் நீள்வரைமீன்

முலையொன் திடக்குபில் போற்சக நாவின் முழங்குகனே.

(198)

மத்தியாபிரவச்சற்பதிகைக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

அயல்போ வதனைச் சுகவனம் வெற்பு நடுத்துணர்த்தக்

கயலேர் விழிப்புனல் காட்டா டடைச்சொற் களைப்புகலார்

இயல்பா முயிர்ப்புகொ ளாடன் றலையெழுத் தீதெனுமச்

செயல்போல நெற்றியைத் தொட்டா ளடிக்கடி சொலிழையே.

(199)

பிரபுடாபிரவச்சற்பதிகைக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

பயணசித் தத்தையன் பன்சொல வெள்ளிலை பாகுநல்கித்

தயவிரகக் கட்டுமுற் றும்போய் வருக தடம்புயவென்

இயல்சுபச் செய்தி யினிக்கேட்பை யிவ்வள வேபெனநன்

னயனுறத் தானறி வித்தார் சுகவனம் நாட்டணங்கே.

(200)

புரகோபிரவச்சற்பதிகைக் கிலக்கியம். தலைவி தலைவனோடு சொல்லியது.

மாமணக் கேள்வற் றுரும்பாக்கி னேனத்தை மாமனுக்கு

நாமமிட் டேனெறி கெட்டே னுனைநம்பி நான் பயணம்

நீமதித் தாய்விடு மாவுழ் சுகவனம் நீள்வரையோய்

காமவெப் பூடு விழற்கு மிந்தக் கசட்டுடற்சே.

(201)

சாமானியாபிரவச்சற்பதிகைக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

அகல்வேனென் றன்பன் சொலநாத வென்மெய் யதன்முனெய்த்து

மிகவே வளைகை நழுவின பார்நின் விரலன்னியும்

புகலா மிதிலென் றவன்மோ திரத்தையப் போதுமெத்திக்

கக்கேரு நோக்கி சுகவனம் வெற்பிற் கவர்ந்தனனே.

(202)

கூ - வது மலர் முற்றும்.

சமாகச்சற்பதிகாநாயகியி னிலக்கணமும், அவன் குணங்களும்.

பதிமறுதே சத்திருந்து வரக்கண்டான் சமாகச்சற் பதிகை யாமத்

ததியெழுபே ருவகைபுள கதிசயநோக் கொடுவிரக சாந்தி மூரல்

அதிவிதமா முன்னுரைபா ராட்டன்முக மலர்ச்சியொன்று மறிவு ருமை

எதிர்தருமா னந்தவிழிப் புனல்குறிப்பு முடிதன்முத லிவள்பண் பாமே.

(203)

முத்தாசமாகச்சற்பதிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

இத்தனை நாட்சென்றும் வாராத தென்னின்ன மென்றிரங்கும்
அத்தகி யன்பன் புசுமுலை வேர்வை யடியலம்புஞ்
சுத்தநன் னீரெனத் தந்த நகைவெண் ணெரிவர்க்கித்
துத்தமி சேக்கை சுகவனர் வெற்றிடென் துற்றினே. (கூஉ)

மத்தியாசமாகச்சற்பதிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

தூரத் திருந்து பதிவரம் கண்டன்பு தூண்டவன்மித்
சேரத் துணிவளித் கேகத் துடிப்ப டுருத்தியண்நி
நேரொத்த தாலசை யத்தெரி யானு நிறம்புனைகிற்
காரப்பொற் பாவை நிகர்த்தான் சுகவனர் கானமின்னே. (கூஉ)

பிரபுடாசமாகச் சற்பதிகைக்கிலக்கியம். விஞ்ஞை.

தனமிசை பொற்புங் கணின்மரு ளைக்கழுஞ் சாயரிதழ்
துனநகை யும்பெற நேர்பதி தந்ததென் சொல்லதுகேள்
அனநடை கிள்ளை மொழியம் புயமதிற் கானமென்மை
இனிமை மணத்தன் சுகவனர் வெற்றிடை யீந்தானே. (கூச)

பரஃயாசமாகச் சற்பதிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

வருதலை வன்றெரு ளுடேகத் தன்மனை வாய்க்கதவிள்
அருகினில் வந்தொஞ் சரித்தங்கு ளாரொற்கா டாதசொல்லி
வெருவற நோக்கி விரசக் கனவினை வேர்வையெனும்
ஒருகட லாலவித் திட்டான் சுகவன் ழூர்வஞ்சியே. (கூடு)

சாமானியாசமாகச்சற்பதிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

வந்திடு நேய நெதிர்போய் மெய்போற்கண் மழைபொழியத்
தந்திர மாயழைத் துள்ளாக்கி மெத்தை தனிவிருத்திப்
புத்தி மகிழும் படிசெய்து மெள்ளப் பொருண்முடிப்பைச்
கிந்தி விடாதுகைக் கொண்டான் சுகவன் சேலமின்னே. (கூஃ)

கௌ-வது மலர் முற்றும்.

சுகிது த்கனினிலக்கணமும், அவர் குணங்களும்.

அருமையொடு மிகநேசித் தகமகிழும் படியேநா யகியின் பக்கம்
மருவியுறை பவச்சகியாம் வளைதலுபா லம்பனம்பின் வழாத சிட்சை
வெருவில்பரி காசமவன் குணத்துது செலத்தகுந்த மின்னா தூதி.
பருவவிர கந்தெரியப் படுத்தலுஞ்சேர்க் குதலுமிவள் பண்பா மன்றே. (கூஃ)

அலங்கரித்த லுக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

வகைவகை கோல முலைக்கிடும் போது மணுள்ளவிறற்
றகையுயிர் பாய்வன போலவன் கையைச் சகியெழுத
நகைகொ டுத்தடிச் சுகவனந் வெற்பினன் னங்கைகண்ணின்
முனைவிரி மாலிகை யாலடித் தாளொரு மோகினியே.

(௬௮)

உபாலம்பனத்துக்கிலக்கியம். தலைவியைச் சகிவினாவுதல்.

பருவ மழையி னுலகந் தழைக்கும் படிவருங்கார்
பொருவ வுனதுளம் பூரிக்கச் செய்யும் புமானிடத்தில்
கருணையி லாதிருக் கின்றனை யர்க்குக் கரணமென்றே
வருண குடில சுகவன நாதர் வரையணங்கே.

(௬௯)

கிட்கிலக்கியம். தலைவிக்குச்சகிசொல்லியது.

சுகமண வாளனைத் தேடிப் பொழிற் புதர் துன்னுவையேல்
பகலளி கோடிபண் பாடிச் சமுனும் படரிரவில்
திகழும் நேகச கோரத் திரளிவை தேர்ந்துசெல்வாய்
மகபதி போற்றுஞ் சுகவன நாதர் வரையயிலே.

(௭௦)

சகிகன்றாயகியைப்பரிகசித்த லுக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

பலவு மெழுதி யுளசித் திரப்பொற் படத்தொருபால்
குலவு சுகவன நாத ருருவுங் குறித்தமைத்து
மெலவிவர் யாரென் றிசுனையர் கேட்கமுன் வெள்கிநகைத்
தலர்விழி யால்விடை தந்தாண் மகிழ்ந்துசொர் னும்பிகையே.

(௭௧)

நாயகிநாயகனைப்பரிகசித்த லுக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

சூதாட வீற்றன் பணிகோன் மறைக்கச் சுகவனநன்
னாத வெடுத்த தருள்சத் தியத்துக்கு நாணுவையே
நீதா னனலவிழி கொண்டாய்வெம் பாம்பொடு நீர்தரித்தாய்
ஆதார மேயவை யென்றார் சிரித்துச்சொர் னும்பிகையே.

(௭௨)

விரகந்தெரிவித்த லுக்கிலக்கியம். நாயகனுக்குத் துதி சொல்லியது.

பங்கய நெங்கு மிலங்க வருந்திப் படைத்தஞ்ஞல்
நங்கை யெனும்பெருந் தீபங் கடைத்திசை நண்ணியதால்
சங்கை தவிர்ந்தெழில் பொங்கநின் னேய் தயிலினைற
வெங்கய துங்க னிறைஞ்சுஞ் சுகவனந் வெற்பரசே.

(௭௩)

சேர்த்தலுக்கிலக்கியம். நாயகனுக்குத் துதிசொல்லியது.

சரசந் தெரிபவர் மெச்ச மிராஸந் ததுசுரும்பின்
திரளென் றிடவிரு ளெங்கும் வளைந்தது தேர்த்துளூர்
நிரகங் கொளக்கீண விற்பூட்டி னுன்மத வேள்விரந்து
பரவுஞ் சுகவனந் வெற்போய்செய் வாய்செய் பவைகலையே.

(எச)

கக-வது மலர்முற்றும்.

இத்தனை மலர்களாலிக்குச்சம் முடிவுபெற்றதெனல்.

எட்டுவித நாயகிக ளிலக்கணமும் பின்னிருவ ரியல்பும்புத்து
மட்டுவிதி மலராக மற்றமைந்த பலவுமொரு மலையோகக்
கட்டுளவப் பதினொருபூக் களிவிரண்டாக் குச்சமதைக் கவினச்செய்தாம்
நெட்டுவரிப் புவிமதிக்க நிறைமூன்றூர் குச்சமினி நிகழ்த்து வோமால்.

(எடு)

இரண்டாவது குச்சம் முற்றும்.

ஆகச்செய்யுள் கடிஉ.

உ

சிவமயம்.

மூன்றாவது குச்சம்.

நாயகர்களிலக்கணரம்பம்.

வளமைதிமு சேலநகர் வளர்ச்சு வளைசுந்திரு மலர்த்தான் போற்றி
இளமுறுவ னாயகிக ளிலக்கணமு முட்பிரிவி ரியல்பு மேனை
உளபலவு மிரண்டுகுச்சத் துணர்த்தவந்தா மினியவர்கட் குரிய ராய
தளவவணி நாயகர்பே தழுமிலக்க ணமும்பிறவுந் தகவிந் சொல்வாம்.

(க)

நாயகர்பேதமும் பதியினிலக்கணமும் அப்பதியின் பேதமும்.

நாயகர்கள் பதியுமுப பதியுநல்வை சிகனுமென நவிலு மூவ
ராயமவை ரங்கவர்க்கு ளரியபதி விதிமுறைவேட் டவனு மன்றோன்
ஏயவனு கூலனென்றுந் தட்சிணனென் றுந்திருட்ட லென்று மேனைத்
தூயசட னென்றுமொரு நான்குவகைப் படுமென்பர் தொன்னூல் வல்லோர்.

(உ)

பதிக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

அதிவே னிலினுஞ்சொர் னும்பிகை மேனிகள் றுதுவப்ப
மதியே யமுத சுதிர்வி சுனது மணிப்படத்தாந்
புத்தா நிழலினை வாசுகி யேகுடை போற்புரிவாந்
நதியே புனறுளி யென்னுஞ் சுகவன நாயகனே.

(ந)

அனுகூலதக்ஷிண நாயகர்களின் ஸூலக்கணம்.

கலகமதர் விழிப் பரமங் கையர் கடமைச் சொப்பனததுங் கருதா தென்றுங்
குலமனைவி மீதிலன்பு கூர்ந்திருக்குங் கார்தன்னு கூல னாகும்
பலதருண நாயகிகள் பாலுமொன்று போற்பிரியம் படைத்து நிற்போன்
உலகுபுகழ் தட்சிணனென் றுரைப்பர்மற்றோ ரியல்புமெடுத் துணர்த்துவாமே. (ச)

அனுகூலநாயகனுக்கிலக்கியம். தலைவன் சொல்லியது.

தரையே மிருது வடைபாணு வேதண் சகியினொளிர்
னிரைபாதையேகுன் றுகிதென்ற லேயுடல் வேர்வைதணி
யுரைசோலை யேயணித் தாவாய் சுகவன ஞர்முலைமால்
வரைநா யகியெழுந் தான்மலர் கொய்து வருவதற்கே. (ரு)

தக்ஷிணநாயகனுக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

சித்தச னுங்கொட ரித்தனை மாகுந் திரவிலெவ்வா
றெத்த சமரச பார்வைவைப் பேனென் றெருபுருடன்
முத்த நகையெழு மெய்புள கெய்த முன்றியின்பாய்
அத்தர் சுகவனர் வெற்பிற்கண் மூடி யமர்ந்தனனே. (ரு)

திருட்டசடநாயகர்களினிலக்கணம்.

தவறியற்றி யிருந்துமதிற் சங்கையின்றி நாயகிமுன் சார்ந்து டின்னும்
அவன்வெறுக்கக் கண்டுமக லாதுரிமை பாராட்டி யன்பு கூர்வோன்
உவகைமிக்க திருட்டனடர்ந் தோங்குமிரு களபழுலை யுடையோர் தம்பாற்
கவடவித்தை சாதிக்குங் கனசமர்த்தன் சடனென்னலாங் கருதுங் காலே. (எ)

திருட்டநாயகனுக்கிலக்கியம். தலைவி சகியொடு சொல்லியது.

மணிவடத் தாலடித் தோட்டிவிட் டேனெனச் மாணையவன்
கணிசமுற் றுலெனப் பார்த்திருந் தான்புறங் காப்பினைநான்
தணிவறத் தேடிநின் தேன்றனுந் தேடவந் தான்செடுக்கேன்
நணிபிணைக் குட்படுத் தானென் சுகவனர் நாட்டணங்கே. (அ)

சடநாயகனுக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

செழுமலர் சூட்டிச் சரம்பூட்டி நானத் திலகமிட்டு
வழுவற நம்பிய மாதரை ஞாணை வளஞ்செயல்போன்
முழுநிருவாணத் தொதுள்ளச் சேலை முடியைமெல்ல
விழுமிய கேள்வ னவிழ்த்தான் சுகவனர் வெற்பிடத்தே. (க)

சட்பேதங்களுமவற்றிலக்கணமும்.

வருசடனி லடங்கினராய் மானியென்றுஞ் சதுரனென்றும் வழங்கா நின்றோர்
இருவருள் ரவர்கடமின் மானிமன வுரோசமுள்ளோ நென்ன லாகும்
கருவவுரை களினைனுங் காட்டுதொழில் களினைனுங் கடல்குழ் ஞாலத்
தருமைபெறு வியங்கயமுள் எவன்சதுர நெனவுணர்த்து மாதி னாலே. (க0)

மானிக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

உனதுள மோவச் சிமஞ்சொற் களோவமு தொக்குமெனச்
சொனவுட னேர்சின் றிடாதபல் போய்ப்பின்னுந் துன்னிமுக
வனமலர் கோட்டிச் சுகவனர் வெற்பவன் வைகலுந்தன்
கனவிச னந்தெரி வித்தெனப் பார்த்தனர் காரிகையே. (க1)

வார்த்தையால்வியக்கியத்திற்கிலக்கியம். தலைவன் தலைவியை வினாவதல்.

நமனு நடுங்கு நடுகிசி யூடர் நதிக்கரையில்
கமழ்தரு சோலைசெல் கின்ற யுனது களத்தெனசொல்
அமல சுகவனர் வெற்பி லுனக்கய லானலனை
சுமர்வழி பாபென் னினுந்துணை யாரத் தலிவழிக்கே. (க2)

தொழிலால் வியக்கியத்திற்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

ஒழிலாக வேயெனு மிச்சம்ப முத்தைக்கைக் குள்ளமைத்துப்
பயிலா லுயர்ந்த பதிவிறதை காட்டிடப் பார்த்துமணி
வெயிலார் மனைநிலைச் சித்திரச் சூரிய ளிம்பமிசை
மயிலோர்க்குத் தூரிப்பொட்டி டட்டான் சுகவனர் மாநிலத்தே. (க3)

க-வது மலர் முற்றும்.

உபபதிவைசிக் நாயகர்க்குள் இலக்கணம்.

வரம்புகெட மறைந்தொழுக வல்லவனே யுபபதியாம் வகுத்துப் போந்த
உரங்கொளனு கூலாதி பேதமிவ னுக்குமடுத் துள்ள வேனும்
தரம்பரவு சடத்துவமே முக்கியமாம் பரத்தையர்தஞ் சரச போகம்
நிரம்பவழி கின்றசுகி தானைவை சிகனெனலா நினைக்குங் காலே. (க4)

உபபதிக்கிலக்கியம். தலைவனொல்லியது.

அதிபயத் தரலேமை யாதுற்றுப் பார்க்கவொண் னாதுவரை
இதினொலிப் பாமென்ப தாலே முயங்கற் கிடமுமில்லை
ததியிதழ்ப் பற்குறி புட்கூரல் காணத் தகாதெனிலிப்
பதிப்புடற் றோய்வொரு கோய்வோ சுகவனர் பட்டினத்தே. (க5)

உ-வது மலர் முற்றும்.

வைசிகனுக்கிலக்கியம். தலைவன்பாங்கொடு சொல்லியது.

தண்டை புலம்ப வளைபம்பக் கும்ப தனந்ததும்பக்
கொண்டை குலுங்கக் குயிலிசை காட்டிக் குலாவுமிவள்
அண்டை யினங்குவ தேயின்பம் பொன்செல வாயினுமென்
புண்டைநஞ் சுண்ட சுகவன நாதர் பதிநண்பனே. (௧௬)

வைசிகநாயகபேதமும் உத்தமவைசிகனிலக்கணமும்.

அத்தகுணை சிகனுத்த மாதிசுணத் தால்னகைமுன் றுகத் தோன்றும்
முத்தநகை நாயகிமற் றெத்தனைகோ பங்கொளினு முகங்கோ னுமன்
மெத்தவுப சாரமவட் கொத்தபடி யடுத்தித்து விரும்பிச் செய்வோன்
உத்தமவை சிகனுமென் றுணர்த்துவர்முன் னூல்களின லுயர்ந்து னோரே. (௧௭)

உத்தமவைசிகனுக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

விரிகோபத் தாற்பொது மான்கண் சிவந்த கிதந்தெரிந்தும்
தெரியாநெத் தேபுறம் பாராது முன்சொற் சிரிப்பகற்றிப்
பரிவாமெத் தைக்குட் குனிந்துந் நிலைமடிப் பான்பதிபின்
சரியாகத் தாமற் தொடுப்பான் சுகவனர் சார்பிடத்தே. (௧௮)

மத்திமவைசிகனிலக்கணம்.

கருவபரி மளகலப கனதனநா யகிவெகுண்ட காலத் தன்னில்
அருகிலுள தன்சினமு மன்புத்தோன் றுகடக்கி யவடன் பண்பாற்
பருவமன நிலைபறிய லாமெனச்சும் மாவிருக்கும் பதியே லின்பம்
மருவுபதி விதசரச மத்திமவை சிகனென்று வகுக்க லாமே. (௧௯)

மத்திமவைசிகனுக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

சரச மகற்றி விழ்சிவப் பேற்றித் தலைவிதனத்
திரவெழு தத்தகுங் கோலம் பலவழிப் பேர்நினைந்து
வரவிடன் மெச்சி யறிவோ மிவடன் மனதென்பூண்
உரக் சுகவனர் நாட்டவன் விட்டின்புன் னுற்றனனே. (௨௦)

அதமவைசிகனிலக்கணம்.

கருணையம் வெகுளிலெட்க மிவைமுழுதாற் தான்விடுத்துக் கனிவு கூர
முருகுவிரி மலரளக முகிழ்முறுவற் களபவின முலைந் லாரை
மருவுபொழு திதுசெயலா மிதுசெயலா சாதெனுமம்மனவி சாரம்
ஒருசிறிது மின்றியிருப் பவனதம வைசிகனென் றுரைக்க லாமே. (௨௧)

அதமவைசிகனுக்கிலக்கியம். தலைவி சொல்லியது.

நீதி கருணைவெட் கங்கோப நம்பிக்கை நீங்கியிந்த
மேதினி வேசையர் மென்மை யுடம்பை மிகவருத்தும்
வாதின் னுமிவ நென்னதந் தாலு மனஞ்சுகியேன்
போதின் னேத்துஞ் சுகவன நாதர் பொருப்பிடத்தே.

(உஉ)

ஈ-வது மலர் முற்றம்.

புரோடிதநாயகனிலக்கணம்.

வேறு.

தனாந்துபாய்த் திதயாஞ் சாரத் துற்றழி
வினங்குகா யாகிதனை பொண்ணி பொண்ணியங்
குணங்கியே மிகவருஞ் சுகது கின்றவன்
அணங்குகர் புரோடித னது மென்பவே.

(உ௩)

புரோடிதநாயகமேதங்கள்.

புரோடித பேசுதன் றும்பு கன்றிழை
புரோடித பதிவெய்த புண்ணி நிச்செலும்
புரோடித வுடயதி பெனப்பொ லம்புனை
புரோடித வைசிக நென்னமொ ருந்துமே.

(உ௪)

புரோடிதபதிக்கிலக்கியம். தலைவன் சொல்லியது.

கடிது - வாலி முலைவிரி நீர்மொற் கவான் கதலி
படிதுழன் மலைய முகமதி சொற் சுகைத பாக்கைவமலர்
வடிவியை தோன்ற வளர்ப்புங் கொடியை மநிழற்கணையா
விடினக லாது சுகவன நாட்டென் றிரகவெப்பே.

(உ௫)

புரோடிதவுபதிக்கிலக்கியம். தலைவன் சொல்லியது.

புனலாடச் செல்லும் பொழுதிற் றொடர்ந்துபின் போனவென்னை
முனையேத் தோடுடல் பூரித்துப் டார்ந்து முறுவளித்துத்
தனதாகத் தொண்டுகொண் டாண்டாளை யிண்டுத் தழுவவீரை
மனதாவற் கெண்ணினிச் செய்வேன் சுகவனர் மாநிலத்தே.

(உ௬)

புரோடிதவைசிகனுக்கிலக்கியம். தலைவன் சொல்லியது.

மெலநடை தோன்றவெண் மெட்டி கலீரென மேனியின்னப்
பலநிதி மான்கள்கட் பார்வை வலைக்குட் படத்தெருவு
மெலமவ் வேசை தனைநான் மிளிந்திட வுடயடைக்க
மலைய னுக்கென்ன செய்தேன் சுகவனர் மாதலத்தே.

(உ௭)

அபிஞ்ஞநாயகாபாசன்என்னும் இவர்களினிலக்கணம்.

ஆசறு மபிஞ்ஞ மன்றி நாயகா
பாசனு மெனவிரு பதிகள் கற்றுணர்
தேசின நபிஞ்ஞத் தெளியி லாதவன்
ஏசிய நாயகா பாச னென்பவே.

(௨௮)

அபிஞ்ஞக்கிலக்கியம். தலைவி சகியொடு சொல்லியது.

எனதுளத் தாடிருக் கின்றவ னென்பதற் கேற்கினை
வனவனைத் துந்தெரிந் தவ்வவ் வனைமன் மதனுமெச்சத்
தினநடத் துந்தொழி லாற்சகி யேயிச் சிநேகபதி
தனதுபுத் திக்கினை யுண்டோ சுகவனர் சார்பிடத்தே.

(௨௯)

நாயகாபாசனுக்கிலக்கியம். தலைவியொடு சொல்லியது.

ஆரும்பு காமலர்க் கான்றனிச் சென்றரு காயவற்குக்
கோருங் குறிப்பைக்கண் ணாற்காட்டிப் பாகிலை கொள்வதுபோல்
நேருந் தனந்தெரி யத்துக னீத்துமென் னெஞ்சறியான்
தேரும் படிக்கென்ன செய்வேன் சுகவனர் சேலமின்னே.

(௩௦)

பரிகாசநாயகனிலக்கணம்.

உளன்பரி காசக னென்ன வோர்பதி
களங்கறு வெவ்விலக் கணனன் னானெனில்
இளங்கொடி யனைவவ ரிதயம் வெள்குற
வளங்கெழு பகடிசெய் வகையில் லல்லனே.

(௩௧)

பரிசாசகனுக்கிலக்கியம். சலிக்கூற்று.

விழியிற் சகிதனை யேவுகின் றுயன்றி மென்மதுர
மொழியுத் தரவிலை யென்னச் சுகவனர் மூரல்கொள
வழிபொற் கதிர்மதி மாழுகங் கேட்டினன் வாணகைதோய்
எழியிற் பொனிகொல்வைச் செவ்வாய்ச்சொர் னும்பிகை யென்னுமின்னே.

திவ்விய நாயகபேதம்.

திவ்விய வியன்முதற் நிகழ்முப் பேதமும்
அவ்விய நாயகி கட்டக டெத்தபோல்
இவ்வித நாயகர் கட்டு மேற்குமென்
றொவ்விய வடகலை யுணர்த்து மென்பவே.

(௩௩)

திவ்வியநாயகனுக்கிலக்கியம். தலைவி சொல்லியது.

திங்கள் புயங்க மிரண்டு மிணங்கச் சிரந்தமைத்து
வெங்கன லேந்திப் புலியுதித் தால் மிடற்றடக்கி
அங்கச னைச்செயித் தோராஞ் சுகவன ராமொருவர்
துங்க விடைப்பொலிர் துற்றொரென் னெஞ்சந் தொடர்ந்ததுவே. (௩௪)

அதிவ்வியநாயகனுக்கிலக்கியம். தலைவி சொல்லியது.

வடங்களைச் சிறி மலரிக்கச்சு யெற்றி வளங்கலந்து
திடம்படைத் தோங்கிய வென்முலை யாணைபச் சீக்கிரத்தல்
கடம்பனைப் பெற்ற சுகவனர் வெற்றிநகண் கரட்டிநின்றேன்
தடம்புபுத் துண்ணெடு டூட்டினல் லான்மதந் தாழ்வரிதே.

திவ்வியநாயகனுக்கிலக்கியம். தலைவி மனத்தோடு சொல்லியது.

வின்முனை ராம னருச்சுன னுதியர் மேன்மையெலாம்
பன்முறை கேட்டிருக் கின்றேனன் னோர்பற் பலருமீவன்
முன்மரு விற்பகன் மின்மினி போல்வர் முகக்குறிப்பில்
நன்மன மேயிச் சுகவனர் வெற்பன்னென் னுட்டெய்வமே. (௩௫)

ச-வது மலர் முற்றும்.

நருமசரிவர்களின் பேதம்.

வேறு.

செப்பிவந்த பதிகளிடத் தினிரரும சசிவரெனச் சிலநான் டன்னோர்
ஒப்பிநின்று கிடைகளுக் குதவிசெய்வோ ராம்விவரித் துணர்த்துங் காலே
தப்பிகந்த பீடமர்த்த கலும்விடனுஞ் சேடகனுந் தனைநே ரில்லாத்
துப்பிசைந்த விதூடகனு மென்றொருநால் வகையினராய்த் தோற்று வாரால். (௩௬)

நருமசரிவர்களினிலக்கணம்.

வருபீட மர்த்தகனின் மொழிகொடுநா யகெனத்தை மறுப்போ னின்பம்
தருகாம தூலில்வல்லோன் விடன்றலைவி தலைவர்களைச் சமய நோக்கி
ஒருகுழல் சேர்ப்பவன்சே டகனங்க விகாரமன்ன வுரைமற் றாலும்
தெருளாய பரிசுசஞ் செய்கிற்போன் விதூடகனாந் தெரியுங் காலே. (௩௭)

பீடமர்த்தகனுக்கிலக்கியம். தலைவியொடு சொல்லியது.

அடமன தாடிருந் தாலுஞ் சரிசொல்லி னாமெளிமை
தொடர்நினை வுன்னை விடாதுடல் வாசிக்குந் தோய்கினத்துள்

விடவிழி சேப்பப்பெற் றோன்பெற்ற தேபலன் மேலுமவன்
திடவிர தத்தைவத் தித்தேன் சுகவனச் சேலமின்னே.

(௩௯)

விடனுக்கிலக்கியம். தலைவிக்குச்சொல்லியது.

மதிமலை மாருதம் வந்தவன் டோதை மலித்தவினை
பதிசூழ தேச்சுரஞ் சர்வேச் சுரமயிற் பரிவெமன்
றெதிரறு மாத்திரை யாமத பண்டித நெய்தியுநின்
கொதிசின நோயுள் தாமோ சுகவனச் சூன்றணங்கே.

(௪௦)

சேடகனுக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

பருவ முகிலங்க தேவரு ின்றறு பர்ததுவக்கும்
கருவ மயிலுயி தேவந்த திங்கினித் தாடியொன்
மருவனர் காவினமக்கென்று நீர்க்கி வான்றனைபம்பால்
பூருவன் மெலவெலிச் சென்றன் சுகவன சூரிடக்கே.

(௪௧)

விடாடகனுக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

நாயகி மேன்முந்தி நாயகன் பற்றி நயத்திழுத்துப்
பாயணை நண்ணி முலைக்கச் சளிழ்ச் சூழ் பருவமதிள்
போயயல் வைக லற்சேவல் சாதகம் போலொலித்தான்
நேய நெருவன் சுகவனச் செற்பவ னின்றஞ்சவே.

(௪௨)

நி - வறுமல் முற்றும்.

சாத்துவிகோதயவிலக்கணம்.

அன்னியரின் பத்தையிச்சிப் பதனாற்றே கத்தினிலுண் டாருந் தோற்றம்
தன்னிகருஞ் சாத்துவிகோ தயமதுதான் சிறுவேர்வை தம்ப மேன்மேல்
மன்னியெழும் புளகஞ்சொற் திமொற்ற நடுக்கமொளி மழுங்கல் பாட்பம்
துன்னிவரும் பெருமயக்க மென்றிருநால் வகைத்துமுன் னூற் துணியி தாமே.

சாத்துவிகோதயத்துக்கிலக்கியம். சகியெண்ணியது.

சொற்றளர் வுங்கவுள் வெண்மையுங் கொங்கைத் துணைவெயர்வும்
உற்றகண் ணீரு மதர நடுக்கு முடற்பொடிப்பும்
கற்ற நடைமந் தழுமன மூர்ச்சையுங் காணுவவிப்
பொற்றொடி பார்த்தனன் போலுஞ் சுகவனச் செற்பவனையே.

(௪௩)

செங்காரபேதமும் சம்போகசிக்காரத்தினிலக்கணமும்.

வேறு.

கலையுணர்த்துசிங் காரஞ்சம் போகசிங் காரம்
இலகு விப்பிர லம்பசிங் காரமென் றிரண்டாம்
பலவி தக்கல வியம்புரி பொழுதெழும் பண்பே
மலைவ கற்றுசம் போகசிங் காரமா வழங்கும்.

(சரு)

சம்போகசிக்காரத்துக்கிலக்கியம், நாயகன் சொல்லியது.

கூர்மங் குறுங்கக் குலமணி ராகங் குழைந்தலுங்கப்
பார்விண் சலித்த குதிகொண்ட வெற்பம் பரஞ்சுழன்ற
காரமஞ் சலைந்த மதிபொங்க வெங்குங் கணமுதிர்ந்த
சீர்மன் சகவன் ருமாலை நான்கொஞ்சிர் சேர்வொழுதே.

(சச)

விப்பிரலம்பசிங்காரத்தினிலக்கணம்.

பிரிவு பெற்றழிக் கருத்தியன் முற்றமுற் பிழைபால்
பரிய மயபரு வத்தினிற் றேன்றியபான்மை
உரிய விப்பிர லம்பசிங் காரமென் றுரைபயர்
அரிய பத்தெனு மவத்தையு மத்தினுண் டாமால்.

(சௌ)

விப்பிரலம்பசிங்காரத்துக்கிலக்கியம், கவிக்கூற்று.

படர்மழைக் காவிண்கண் டன்பன் வரும்வழி பார்க்கவுயிர்
மிடறதித் தன்றவன் முற்பறந் தாயினு மேவவன்னுள்
அடர்தனக் குன்றி டியவிழைத் தோகை யருகணிந்த
மடலுடைத் தாமச் சகவன் ருர்வஞ்சி மால்வியர்வே.

(சடி)

தசாவத்தைகளின்பெயர்.

வேறு.

உரியவபி லாசைசரிந்தை மிருதிஞா கித்தனைபின் னுத்துவேகம்
சரியில்லை பனந்தணிபா வுன்மத்தம் வியாதிபொல்லாச் சடதையோடு
தெரியிய மெனுமிவையே திகழ்ந்ததசா வத்தைகளாஞ் செவ்வை யாக
வரிசைவட நூற்படியே யவற்றினிலக் கணங்களையும் வருத்துச் சொல்வாம். (சக)

மேற்கூறிய தசாவத்தைகளின் இலக்கணம்.

கலவிரகை யபிலாசை யிவையிலிவை காண்பமெனுங் கருத்தே சிந்தை
குலவிமரு வியசெயலைக் குறித்திடுதல் மிருதியன்பர் குணவி சேடம்

பலவுழுறை முறையெடுத்துப் பகர்தல்குண கீர்த்தனையுட் பரிவு கூர்ந்து
விலகரிய பிறபொருள்கண் முழுநையுந்தாம் வெறுப்பதுத்து வேக மாமே. (100)

இதுவுமது.

காதலரைக் குறித்துவரு கற்பனைச்சொல் விலபனமுற் கண்டை யென்றோர்
பேதமதிற் படுமதுதம் மவசரத்தாற் பயனிலவாப் பேசும் வார்த்தை
ஏதமனத் துயரிலுண்டாம் பிரமைமற்றுள் மத்தமது விரண்டாய்த் தோன்றும்
வாதையுடைக் காயகவுன் மத்தமொடு வாசகவுன் மத்த மென்றே. (101)

இதுவுமது.

மதனார மடரவந்த சந்தாப மெய்யிளைப்பில் வகைவி யாதி
அகனமெனு மோகவிகா ரத்தையன்றி மற்றொன்று மறிவி லாத
விதமுடைய வுபிருளதோர் வெவ்வவத்தை சடையென்பர் மேலை நூலோர்
இதமதில திலயமதற் கிலக்கணமோ டிலக்கியஞ்சொற் றிடவேண் டாவே. (102)

அபிலாசைக்கிலக்கியம், நாயகன் சொல்லியது.

தாவிச் சுகவனர் வெற்பின் மடந்தை சவுந்தரிய
வாவிக்கு னேயென் மனம்பார்வை விழந்தன மற்றவற்றில்
பாவித் தனிமனம் பாரத்தி னுழந்தது பார்வைநெய்தின்
மேவிச் சமுன்று மித்தந்தவற் தோலென்செய் வேனிதற்கே. (103)

சின்னதக்கிலக்கியம், நாயகன் சொல்லியது.

இந்தப் புதருற் றடிக்கடி கூவுநின் றேன்துடில்போல்
அந்தக் குமரி வசந்த பருவ மடுத்ததெனச்
சொந்தத் தொடுதன் விழித்த மரைமலர்த் தோரணநேர்
முந்தப் புரிவன் சுகவனர் வெற்பின் முயன்றுநின்றே. (104)

மிருதக்கிலக்கியம், சுகிசொல்லியது.

அருமைப் பதியைப் பிரிந்துமெண் னேகண் ணருவினொளாள்
ஒருநெட் டெயிர்ப்பும் விடாண்மெய்ப் புதுப்பொடிப் போடிருப்பன்
வெருவச் சமணமுன் வென்ற சுகவனர் வெற்பிலன்னான்
மருவிச் சுகித்தபண் பெண்ணினள் போலுமில் வாணுதலே. (105)

குணகீர்த்தனைக்கிலக்கியம், நாயகன் சொல்லியது.

மொய்யே நளக மடந்தைபொற் கும்ப முலைநெருநிம்
கையேகை நன்னலங் காணுங்கண் னேகண் கலந்தமுந்தும்

மெய்யேமெய் செரல்நின் வுற்றெனி யோசெனி வேறுவனோ
மைமேயய் கிரீப சுகவனார் வெற்பின் மதிவலர்க்கே.

(நுக)

உத்துவேகத்துக்கிலக்கியம், நாயகன் சொல்லியது.

ஆதிச் சுகவனார் வெற்பினிட மானனை யாகரைல்கி
எதிச்சித் கோமகிப் பாலைபுத் தென்ற வெணும்புலியும்
வாதிக்கு மால்வலை வேள்வே நிலனும் வரம்புநிந்தாய்
நீதிக்கி தோமுறை நிராழி வேத நிரந்தரமே.

(நுக)

உற்கண்டைக்கிலக்கியம், நாயகன் சொல்லியது.

அடிக்கடி விதி வராமற் றன் விட்டடி வட்டத்துவனோ
படித்தெவ ரென்னதொன் னாரோனின் நேலந்தப் பாவைமனம்
படித்திட லேதிது காறுமெல் வாழினிப் பேய்ப்பதவேள்
வாந்நனை வேதை கடப்பேன் சுகவனார் மால்வெற்பினே.

(நுக)

சாயகவன் மத்தத்துக்கிலக்கியம், கலிக்கூற்று.

நிசுமனை மேற்புகிங் கிண்கவர் தோன்றும் விதழில்பொன்
முசுமனை விந்தையகே மணுநன் மொழிந்தெகிர்வொற்
புசுக்கில தாந்கினம் போலு பிவட்டுகென்று போயதனைச்
சுகவன னுத்தன் புளகத்தை நீட்டித் துறாவினனே.

(நுக)

வாசகவன் மத்தத்துக்கிலக்கியம், நாயகன் சொல்லியது.

திரும்ப வலகன் சுகவன னுந்வஞ்சி செவ்விசுவம்
விரும்பி ஈடந்துட் பதிர்கன தெஞ்சை விடுக்கவொஹம்
வெரும்பரி கோளிலை சென்றால் வொழிந் மாத்திரமுன்
டநுந்பிர போதன மென்னிதிற் செய்ய வதுகற்குமே.

(சுடு)

விவாதிக்கிலக்கியம், தலைவனோடு சுகசொல்லியது.

பொருதுண வம்புகொன் தின்னம் புகவினிப் புங்கொடியும்
வருமத னுஞ்சரி யாவா ரொன்னுமும் மாமதனுங்
கருவ மதிக மனையு மிவ்வடை யாதிருக்கக்
கருணை புரிதி சுகவனார் வெற்பினங் கூதலனே.

(சுக)

சடவைக்கிலக்கியம், தலைவனோடு சுகசொல்லியது.

விழிசமு லாதிரை யாதசை யாதா விருந்து செவ்வாய்
மொழியி லாது வனோதொடி தண்டை முறைமொழியா
தெழில்புனை பாவைமொய் பாமேனு வின்மொய் ரோமுரைக்கல்
சுழிபுள வெய்துந் சுகவனார் வெற்பினங் காரிகையே.

(சுஉ)

செரிசுனை பேதமும் அவற்றிடுபிலக்கணமும்.

காதலர்குத் தாபிந்நாணுங் காட்சிதெரி றாமதகான் கருதுங் காலை
ஓகருமைச் சொப்பனமுந் சித்திரமு மெகார்த்தமுமென் றெருநுன் றுநும்

நோதலறக் கனவினிடை நோக்கலெழிற் சித்திரத்தி னோக்க ஹண்மை
ஆதரவுற் றெதர்நோக்க லாமவைதா முறையினென்ப ரறிந்து னோரே.

(சுந)

சொப்பனதெரிசனத்துக்கிலக்கியம். தலைவிசெய்யொடுசொல்லியது.

நேற்றிர ஆடு திருட னொருவனென் னேரடுத்து
மேற்றிகழ் பொற்பணி யொன்றுந் தொடாது விரைவினுள்ளாய்த்
தோற்றிக யத்தைக் கவர்ந்தேந் னானென்ன சொல்லுவனயான்
கூற்றினை வென்ற சகவனர் வெற்பிளங் கோகிலமே.

(சுந)

சித்திரதெரிசனத்துக்கிலக்கியம். தலைவிசெய்யொடுசொல்லியது.

உல்லாச மாகவென் னுள்ளுறை காளை யுருவவியல்
பெல்லா மமைந்த தெவளவும் பேத மிலதெனினும்
'சொல்லாது வார்த்தை யுணைத்தா னுங் கொங்கை கொடாதுபுறம்
செல்லாகம் மாவிச் சகவனர் வெற்பெழிற் சித்திரமே.

(சுந)

எதார்த்ததெரிசனத்துக்கிலக்கியம். தலைவிசொல்லியது.

மனமே வருந்தல் விழிகா ளிமையன்மின் மாறவினிர்
சினமேகொளேல்துளிர் திங்கா ளுலர்பயிர் தேறவெழும்
கனமே யெனும்படி நான்றெரி சிக்கச் சுருணையினென்
முனமே சகவனர் வந்தா ரிகோவெண்ண முற்றுமே.

(சுந)

இத்தனைமலர்களாலிக்குச்சம் முடிவுபெற்றதெனல்.

திரிவிதநா யகர்த்தமுப் பூவாகப் பிறிரியல்போர் சொழும்பூவாகப்
பரிநாமாசுவர்பண்போர் பூவாக வேண்பவோர் னாய்பூ வாகச்
சரிமலர்க ளாறினின்முன் னுங்குச்சம் புனைந்தவங்குச் சங்கண் மூன்றில்
புரிவுறுசிக் காரரச மஞ்சரிமுற் றிற்றுலகம் புகழ் மாதோ.

(சுந)

* = வது மலர் முற்றுயர்.

முன்னருவது குச்சம் முற்றுயர்.

வாழி.

முனல்வாழி கடல்வாழி முனிவர்தவம் வாழிமறை முதுநூல் வாழி
அகிலாதி புவனமுழு வதர்வாழி தாழிவாழி யறிநீர் வாழி
சிக்ஃவு மலர்ச்சேலைச் சேலநகர் வாழிபெருஞ் செல்வம் வாழி
மலர்ச்சேலர் னுய்க்கைத்தாய் வாழிசுக வனநாதர் வாழி மாதோ.

மு.

சின்கார ரச மஞ்சரி

ஆகச் செய்யுள் உறூ.

சுருதி
(1) நூல் - மூலம்.

பழநிஸ் தவம்
முத்தமிழ்ச் சக்கரவர்த்தியாகிய

முருகு.

மு. மாம்பழக்கவிச்சிங்கநாவலர் வர்கள்

இயற்றியருளிய

பிரபந்தத்திரட்டு.

இரண்டாம் பாகம்

சந்திரவிலாசராம், தனிச்செய்யுட்டுகொண்டவர்.

இனம்

மறைவா ஜிஹா பெரியதான் தான் மாபக்கவந்தி கட்டி

முருகுந், பிச்சாண்டி ஆச்சார்யரவர்கள் குமாரம்

M. P. பழநிச்சாமியாசாரியால்

தொகுக்கப்பெற்று

ம. து. 1

வவேகபாது அச்சியந்திரசாலைப்பூ

பதிப்பிக்கப்பெள்ள.

1908.

சேலம் ஜில்லா வேளுக்குறிச்சி ஐமீந்தார்
ஸ்ரீ வேலப்ப கவுண்டரவர்கள் மீது

இயற்றிய
சந்திரவிலாசம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருச்சிரபுரம் எஸ். பி. ஜி. காலேஜ் தலைமைத் தமிழ்ப்புலவராகிய மகா-நா-ஸ்ரீ

அ. க. அமீர்தம்பிள்ளையவர்களிற்றியவை.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

சீர்பூத்த பெருங்கோக்குட் வென்வன்வன் செழியனிவர் செங்கோ லோச்சி
வர்பூத்த குடைகவித்த தமிழலகிற் சேரல்கோ னிசைநீர் நாட்டிற்
கார்பூத்த கொலலிவரைத் தென்பாங்கர் கூவையெனும் கனக்குன் றண்மிப்
பேர்பூத்த பொழில்வேளுக் குறிச்சியெனும் பதிவாழ்க்கைப் பிடார் செல்வன். (1)

மஞ்சையமை கைத்தலத்தான் வளமிகுவே ளாண்குலத்தான் மாண்பின் மூத்தான்
நஞ்சையபூ பதிதவத்தான் மஞ்சதரு வெனவுதித்தா னரருட் சீர்த்தான்
விஞ்சையனாக் கலைபயின்றான் வேலப்ப பூப்பதியை விரைப்பூந் தார்சே
ரஞ்சையநேர் தோணிவப்ப வருத்தமிழின் பாப்பதியு மாக்கி மன்னே. (2)

இறையவன்முன் முன்னன்பி னைந்திணையென் நெடுத்திசைத்த வியனூல் சொல்லை
தறையவன்பிற் கைகோள்க ளிரண்டினின்று தூறுகளவிற் றணிவில் காதற் [றும்
ஹையவன்சேர் முதற்றிணையி லியற்கையமை கைக்கிணையிற் றுயர்பெண் கூற்
பிறையவன்முன் நிலையுமமைத் தகப்பொருட்குங் கிலக்கியமாப் பிறங்குமாதே. (3)

சேந்தமிழு மதுசேர்பன் நிலமொழியு நவமணிபோற் றெறிய வண்ண
வந்தமிழு மெனுமிசையு மடக்குமுதற் சொல்லணிபு மருவிப் பாக
முந்தமிழு வமையிருசி லேடைமுன்னு மணிதிகழ முதிர்பா லாழி
யிர்தமிழு தெனவினிப்ப தூறகவல் விருத்தபாப் பியற்றிச் சேர்த்தே. (4)

முந்திரவி லாச கற்றுஞ் செங்கதிர்முற் கோணஞ்சண் முயங்கு வான்மீ
ணிந்திரவி லாச லமே கம்புணரி நதிபுடவி யிமையோ ரும்மே
வுந்திரவி லாச வண்ட மொப்பவொரு பான்மதியோ சொவு மாற்றற்
சுந்திரவி லாச மென வடவியிற்பேர் விளக்கியிந்நா றந்தித் டானே. (5)

இன்னவனி யாவனெனி னியற்புலவிர் கேண்மின்க ளிமயப் பாவை
முன்னவனி யாவையுந்தன் சிற்றுதரத் தடக்கியருண் முற்றாக் கொங்கை
தென்னவனி லாவுதிரு மகளாகக் குடைநிழற்றத் திருக்கை லாய
மன்னவனி லாமரபின் மணிமோலி புனைந்ததுசீர் வையை நாடே. (6)

சொன்னாட்ட விளங்குதமிழ்நாட்டி லசுரர்குலந் தொலைத்துத் தாருப்
பொன்னாட்ட ரசகொடுத்துப் புரந்தரனைப் புரந்தசெவ்வேற் புலவன் மேவித்
தன்னாட்ட மடியவர்க்குத் தந்தருளா வினங்குடிப்பேர்ச் சயில மார்ந்து
பன்னாட்ட வம்புரிந்தார் பரவுதிருப் பழனியெனும் பதிவாழ் வற்றேன். (7)

கோதுபதி யாதகுணன் விசுவமறை யவர்குலத்துக் குருசி லோங்கன்
மோதுபதி யானைமுக னுறுமுக னிவர்மறவா மனத்தன் கல்வித்
கோதுபதி வாரகன்போ லுதித்தவன்செம் பியனாட்டி லொளிநங் கோன்மைச்
சேதுபதி வாகனமும் கவிச்சிங்க மெனுஞ்சிறப்புந் செய்யப் பெற்றேன். (8)

காதினியோர் கண்ணாகக் கருதுமன மேடாகக் கலைக ளெல்லா
மேதினியோர் நூல்விட்ட தில்லையெனக் கற்றுணர்ந்தோ னெப்பா னூலு
மோதினியோர் முறையென்னு துரைவிரித்துச் சொல்லவல்லோ னுயர்பாவாணர்
மேதினியோர் மன்னர்குழா மெச்சபுகழ் மாம்பழக்க விச்சிங் கேறே. (9)

இச்சிறந்த நூலதனை யிருந்தமிழ்தேர் பெரும்புலவ ரினிதி னாய்ந்து
மெச்சியுளங் களிகூர விரற்கையா லெழுதாது விளங் கெழுத்தி
லச்சியற்றித் தந்தனனாற் திருச் செங்கோட் டிறைவனினை யடிபை யென்றும்
நச்சிமகிழ் நன்மனத்தான் கிட்டினசா மிப்புலமை நலமிக் கோனே. (10)

நாகப்பட்டணத்துக்கடுத்த நாகர் மகா-நா-நா-நா

வா. குலாம் காதிறு நாவலரவர்களியற்றியவை.

கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

நிலைவணக்கந் தரவுலகிற் குறுகிலமன் னவர்பதியாய் நிற்போ னிக்குச்
சிலைவணக்கந் தரமார் னனையவனென் னுளமாழ்சித் திதலை பூத்த
முலைவணக்கந் தரமடவார் கிழியெழுது மழகினனைம் முகன்றூட் கென்றும்
தலைவணக்கந் தரவமர்ந்தோன் மடம்பேளுக் குறிச்சிமிகத் தழைக்க வாழ்வோன்.

வந்திரவி பனிதெறவிற் பகைமுழுதும் புறம்போக்கி வாழும் வாழ்க்கை
மந்திரவி சயசித்தி மாறாத முன்றிலுளான் வள்ளன் மான்மே
கந்திரவி யப்பெருமான் வேலப்ப கவுண்டனிரு கவின்றோன் விம்மச்
சந்திரவி லாசமெனு மரியவொரு நறும்பிணையல் சமர்ப்பித் தானால். (2)

ஓம்பழக்க வினைமறவான் புலவர்குழா மொருங்கேத்து முரிமை யுள்ளான்
பூம்பழக்க விச்சுர வர்த்தியென விலகுபுகழ் பேர்வை பேர்த்தோன்
பாம்பழக்க வியதுணர்ந்தும் பன்னூல்செய் வல்லவன்சீர்ப் பழனி வாசன்
மாம்பழக்க விச்சிங்க நாவலனென் டிசைமுழுதும் வயங்கி யோனே. (3)

கொளக்கவரும் பொருட்டாகச் சொற்றுக வழக்காறு குவிந்தா றுள்ளம்
பிளக்கவரும் வலிகெழுமு மந்தலை வேலப்பப் பெருமா னென்னும்
அளக்கவரும் புகழுடையா னதுமதியே முன்னக வச்சி லீன்னும்
விளக்கவரும் படிச்செய்தான் றிருச்செங்கோட் டிழித்தழைக்கும் வித்து வானால்.

தருங்கனந்தம் புயவலியா னிலக்கனத்தே. னினிதொழுகக் கல்வி. மான்கண்
மருங்கனந்தம் பேர்பரவப் பிரசங்கத் தொடுகவியும் வழங்க னோக்கில்
இருங்கனந்தம் பெருமிதமே யெண்டிசையு நியவியவ னியன்முற் றோர்ந்து
தருங்கனந்தம் பெற்றகருட் டினசாமி முதலியெனும். தமிழ்வல் லோனே. (5)

சேலம் முனிசிபல் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராசிய மகா-நா-பூதி,
சரவணப்பிள் றொயவர்களிய ற்றியவை.

பண்ணா மறைபாடும் பரமனடி. யாரெனவே பரிவு கூரு
மெண்ணா யடியேனென் றிறைஞ்சுதலு முளநடுங்கி யென்னே யெங்க
எண்ணுநன் றாசொலிக்கும் வண்ணென் றுரைத்திடலு மைய யார்க்குங்
கண்ணாற் திருவேட நினைப்பித்தி ரினிதேகக் கடவி ரென்றே. (1)

பொருவரிய பத்திவழி நிலைநின்ற வேந்தன்முதற் புகழ்சால் வேந்தர்
மருவியர சியற்றியசீர்ச் சேரலநாட் டினிற்கூவை வரைப்பா லென்றும்.
பெருவளஞ்சேர் தருவேளுக் குறிச்சியினஞ் சையமகிபன் பெற்ற செல்வக்.
தருமணியாம் வேலப்ப பூபனைப்பாட் டெடைத்தலை வாகக் கொண்டே. (2)

புந்திமகி ழிரதமறைப் பொருளியல்புஞ் சொல்லினோடு பொருளி னுமான்
புந்திகழ விந்துலே யின்னுலெந் தாலிலெந்நால் புகன்மி னென்னச்
சந்திரவி வாசமெனும் பாமாலை புனைந்தெவர்க்குந் தகைமை சேர்தன்
சந்திரப்பேர் விலாசமதைப் புலப்படுத்தா னன்னைவன்பேர் சாற்றக் கேண்மின். (3)

வேறு.

சாந்தணி முலைக்கொம்பர் போலிடையாள் சாம்பனி யளித்தருள் வேலுடையான்
சேந்தொளிர் மலர்ப்பத மேகினைவான் தேம்பொழிற் பழனியி லெயுறவான்
ஆய்ந்தவர்க் குறுதுணை யாமறிவான் ஆந்தமிழ்க் கடல்வங்க மேயனையான்
வாய்ந்தந் கவிச்சிங்க மேவிசையான் மாம்பழக் கவிச்சிங்க நாவலனே. (4)

வேறு.

இன்னநூ லதனை யன்னவன் பாலன் பிசைந்துனா னிமையவ ரேத்தும்
பொன்னவிர் திருச்செங் கோடுனுந் தெய்வப் புண்ணியப் பதியிடை வதிவோன்
பன்னருங் குணஞ்சால் கிருட்டின சாமிப் பாவல னனிதவ முயன்று
வண்ணப் திரத்தா லெழுதியீர் தெவர்க்கும் வளமலி புகழ்மரு வினனே. (5)

திருச்செங்கோடு சிற்றம்பல நாவலரவர்கள் மாணுக்கராகிய மகா-ந-ந-புரீ
பழனிவேல் உபாத்தியாயரவர்களியற்றியது.

ஆம்பல்தொனித் தாத்திரட்டு மரிமருகன் முருகனென வவனி யோர்கள்
தாம்புகமும் வேன்குறிச்சி நகர்க்கதிபன் வேலப்பன் றரிக்க நாளும்
தேம்பலசொற் சந்திரவி லாசமெனு நூற்பனுவற் றெரியல் தந்தான்
பூம்பழனஞ் சூழ்பழனி மாம்பழக்க விச்சிங்கப் புலமை யோனே.

திருநெல்வேலி ஜில்லா புரியங்குடி மகா-ந-ந-புரீ
முத் துவிரக்கவிராயரவர்களியற்றிய
அகவற்பா.

பூமலி கமலப் பொருட்டில்வீற் றிருக்கும்
மாமகன் கலைமகன் வளர்திருச் சமுகன்
நன்கலைக் கியான நாலெட் டிரட்டியுந்
தென்கலை வடகலைத் திறமெலா முணர்ந்தோன்
நன்மதித் குடையா னளிர்மதித் குடையான்
வன்மழற் றெறிநு டிருவலர்க் குடையான்
பொருபடைக் டுகயான் புலவரைக் கையான்
தருவென நல்குந் தண்மலர்க் கையான்
வேலப்பன் பேரன் மிகுநிதித் குபேரன்
வாலசி வகனென வரும்வியப் பேரன்
மல்லனி புயத்தான் வதனவும் புயத்தான்
கொல்லியம் பொறையான் குவ்வெனும் பொறையான்
கச்சணி முலையார் களமன சங்குலாம்.

மச்சநல் லாற்றினன் வல்லீரு வாற்றினன்
 தாழ்விலாப் பவுட தழைத்திடு மகபதி
 வழுர் நாட்டினு னிசைபுகழ் நாட்டினுன்
 காசையா மிராமன் கைச்சிலை சிராமன்
 வேளையம் புரியான் யிண்டொழில் புரியான்
 குவையத் தங்குந் குலமணிப் புயத்திடு
 குவையத் தரித்த கொற்றவ னோறு
 கும்ப ரிணத்தின்மேற் கொடுவர் நடந்தொன்
 வெம்பரி நடாத்திமாற் றுரைவெல் வென்றியான்
 தும்புரு விசையான் சொற்குறை விசையான்
 கம்புகும் பத்தடக் கடாப்பொழி கயத்தான்
 மேழியந் துவசன் விதவனுத் துவசன்
 ஊழிபோந் தானு முரைபெய நாதான்
 பம்முரங் குலையப் படரும்கிண் கடக்கும்
 மும்முர சொலிகளு முழங்கிய வாயிலான்
 குருமொழி தன்னைக் குலமறை மொழியாய்
 மருவியே நடக்கும் வாய்மைபெற் றுடையான்
 எயில்குழந் தெழில்பெறு மிராசநன் எனவாழ்
 கயிலாச நாதர் கழலினை பணிவோன்
 நித்தநூல் மறைப்பொரு ளாகிய நிமலி
 அத்தனூ ரம்மை யடியினை தொழுவோன்
 கடையங் கிரியைக் குமரனங் கிரியை
 வுக்கையாய்ப் பரவு முகிதசந் குணவான்
 புருட்சிங் கேறு புருடமா மேரு
 அருடரு புருடோத் தமனவிச் சிகாமணி
 மஞ்சையன் பாக வழுதிமுன் காத்த
 நஞ்சையன் பால் னரபரி பாலன்
 பாலப்ப மென்னப் பயிலநச வசனன்
 வேலப்ப பூபன் மிகுபுகழ் நாட்டித்
 தேம்பழ னங்கள் செறிபொழிற் பழனி
 மாம்பழக் கவிக்கிங் கேறுவாக் கழுதாய்
 கற்பனை யலங்கா ரக்கவி னூர்த்
 சொற்சுவை பொருட்சுவை தொனிச்சுவை யினிதாய்
 அடிமடக் கிடைமடக் கந்தம தான
 கடைமடக் குருவகங் கலந்தந் பொருளாய்
 நந்திர வியமென நாவலர் மகிழ்ச்
 கந்திர விலாசத் தமிழுரைத் தன்னே.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று

உ
முருகன் றணை.

சேலம் ஜில்லா வேளுக்குறிச்சி ஜமீந்தார்
ஸ்ரீ வேலப்ப கவுண்டரவர்கள் மீதியற்றிய
சந்திரவிலாசம்.

காப்பு விருத்தம்.

மணிகொண்ட கூவையலைக் குகனருஞ்சேர் வேலப்ப மாலை வாழ்த்தித்
திணிகொண்ட பசுந்தமிழாற் சந்திரவி லாசமெனுந் தெரியல் சூட்டக்
கணிகொண்ட பொருள் பலவும் பெறற்பொருட்டிங் கன்பர்மனக் கனிவண் டெண்ட
வணிகொண்ட வொருதடங்கோட் டற்புதப்பூங் கற்பகத்தி னடிநேர் வாழே.

இராசிபுரங் கைலாசநாதர் துதி.

சீர்பூத்த செழுங்கமலத் திருவருஞ்சேர் வேலப்பச் செல்வாக் கேய்த்த
வார்பூத்த நறுந்தமிழாற் சந்திரவி லாசமெனு மாலை சூட்ட
நீர்பூத்த வயல்புடைகு ழிராசிபுரத் தினிலமர்ந்து நிலைபெற் றோங்கு
மேர்பூத்த கயிலாய நாதரிரு பாதமல ரிதைஞ்சு வேமால்.

நூல்

பாட்டோடத்தலைவன் சிறப்பு.

கார்கொண்டவு தாரன்கன
கங்காசுல துங்கன்பொன
பார்கொண்ட நேசன்குண
பலவண்டமி முறியுந்துரை
தார்கொண்டபு யத்தான்மிக
றருநஞ்சய தீரன்பெற
சீர்கொண்டதொல் புகழான்முதி
சீலப்பணி தானேபுனை

பேர்கொண்டகு பேரன்
லங்காரது ரங்கன்
நேர்கொண்டவு லாசன்
நலவண்டிடை செறியுந்
வேர்கொண்டசெ யத்தான்
வருமின்பகு மாரன்
யோர்கொண்டசொ லிகழான்
வேலப்பபு மானே.

(1)

இதுவுமது

மலர்மாதைம் னம்பூசிப்
மகளைத்திரு வதனத்தினு
நிலமேதொழ நிமித்தோனினு
நீதித்துரை கூலவக்நரி
விலகாதொளி மணவான்மறை
வேளைப்பதி வேலப்ப
பலவாழ்வினு மகவானிகர்
பரவுஞ்சக மருவுமபுகழ்

மணிமார்பதி னும்பா
மகழ்கொற்றவை துணைமா
நெறியானிது விபசீர்
நேயக்குக னிருதாள்
மிடைசோலைகள் புடைசூழ்
விநோதப்படி மகன்
பரிசேபெறு தலினுற்
பகைகொஞ்சமு மிலையே.

(2)

இந்நூலின் வரலாறு.

அருளே வடிவார் திருச்செங்கோட்
ளம்மை பெரிய நாயகியை
மருளே தவிர வருங்கூவை
வளர்க்கும் புகழ்வே ஞக்குறிச்சி
பொருளே பொழியும் விளியகுலப்
புதல்வ னெனுங்வே லப்பதிட
தெருளே யுளபெண் கனிலொருசுத்
செழுஞ்சந் திரணைச் சகியாமற்

டர்த்த ராஜ் சரணையெங்க
யத்த னூரம் பிகையையன்பர்
மலைவே லவணைப் பணிந்துசெல்வம்
மன்னன் பரஞ்சை நகர்க்கதீபன்
புயலிங் கிகாந்ந சயசாமி
புருடன் பவனிப் பொலிவுகண்ட
தனிமால் கனியத் தனித்துதித்த
சிடுத்தாள் பலசொற் றெடுத்தாளே. (1)

பாட்டுடைத்தலைவன் வரும்பலனிக்கும், சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

அடிமடக்கு.

புகழ்வான் புலவர் புடைசூழப்
போய்ப்பின் பிரியா மாக்கள்களி
தகவாய் பலரு முகமலரத்
சரிக்குமரிகள் விரும்பிமொய்ப்பத்
திகழும் பொழில்வே ஞக்குறிச்சிச்
சிங்க முலவும் பவனியெனத்
நகமாங் கிளைக்க வருமுலையார்
ளமெக்கா துதவித் கின்றவென்சொன்

பொருந்துங் கவளத் தந்திமுந்தப்
பூப்பக் கனதண் டிகைபரவத்
தழைக்கும் பேரிக் குவளைவிஞ்சச்
தனியா தெதிர்த்தார் கலியலறத்
செல்வ நிதிவே லப்பதுரைச்
தெரிய வெழுந்தாய் செழுநிலவே
நகமாங் கிளைக்க வனக்குபில்போ
ளமெக்கா துதவித் கேட்பாயே. (3)

சத்திரனுக்கும், தலைவிக்குச் சிலைடை.

அடிமடக்கு.

மையல்லவா முலைபொலிய
வளைந்தவார முதுகுலவ
மையல்லவா முலைபொலிய
வளைந்தவார முதுகுலவ
செய்யவனிகை குடியிற் நஞ்சுந்
சிங்கவரவா லுடைந்தேன்சீர்
ஐயமில்லா நிருவருமபண்
னருமைமசியே பொருநாராதி

மானச்சோதி புறந்தவா
மஞ்சங்கடுக்க வருவாய்நீ
மானச்சோதி புறந்துவா
மஞ்சங்கடுக்க வருவோனான்
பெய்தின்புர வேலப்பதுரைச்
சிங்கவரவா லுடைந்தாய்நீ
பதனூர்சரியா மெனத்துணியிந்தே
யாமன்முழுதுங் கேட்பாயே.

(5)

கடைமடக்கு.

வருந்தவருமங் கருமபிழையே
மருவெப்பகலும் படிமுயலே
திருத்த மருநங் கணனிடையே
திருமங் கணமே கலைபினமே
பருத்த முலையங் வனக்கனியே
பரவு மாட்சி யம்மனையே
விருத்த முடைய வூர்கோளே
வேலப்பனுமென் முகந்தானே

மருவான் வருமங் கருமபிழையே
மயல்வெப்பகலும் படிமுயலே
சிறுதை மருநங் கணனிடையே
செலுங்கங் கணமே கலைபினமே
பகைதார் முலையங் வனக்கனியே
பரிவேன் மாட்சி யம்மனையே
வினம்பு முடைய வூர்கோளே
விரும்பாக்கபட முகந்தானே.

(6)

கடைமடக்கு.

பாலேகிசுர்த்த வெண்ணிலவே
பரிவாய்மிருக சரிடமே
மாலேவினைத்த வருமகமே
வயங்கித்தோன்று முத்திரமே
சேலையடுத்த திடவசமே
சிவலுத்தினமா மாதிரையே
மேலேகொழித்த வனமணலே
வேலப்பனுமென் முகந்தானே

படைவேன்விடுபு வெண்ணிலவே
பகர்தண்ணெனுமோர் சரிடமே
வருந்திச்சுழன்று வருமகமே
மாறாதொலிசு முத்திரமே
சேராமுலைமுக் திடவசமே
செறிந்ததிருளின் மாதிரையே
வெறுத்தேனந்த வனமணலே
விரும்பாக்கபட முகந்தானே.

(7)

கடைமடக்கு.

மகளிர்க்கிரங்காக் கலைவிதுவே
மணிசூழ்விமான வாகனமே
நிகரற்றுயர்ந்த மண்டலமே
நீர்கான் றிருந்து பரிசிலையே
ககனத்துலவுங் கார்த்திகையே
சுறுத்தமாலை வெம்புள்ளே
மிகமெச்சியரா சிமகரமே
வேலப்பனுமென் முகந்தானே

மாறாதாடைக் கலைவிதுவே
வராதோடந்த வாகனமே
நிகழ்த்தற்கெளிதோ மண்டலமே
நினக்குமுருகாப் பரிசிலையே
காணச்சகியென் கார்த்திகையே
காமற்குருப்பு வெம்புள்ளே
வெதுப்புமெனைவி சிமகரமே
கிரும்பாக்கபட முகந்தானே. (8)

கடைமடக்கு.

மதியினலர்ந்த வலிக்குளமே
வயங்குமதன்வாய்ப் பச்சிலையே
புதியகொடியின் முற்றுணரே
பொறிவண்டுகள்வந் தண்ணறவே
யதிகதுலேதக் தினமுருகே
யடுக்குங்கிழங்கே யிருந்தாரே
விதியினுயருஞ் சத்தமியே
வேலப்பனுமென் முகந்தானே

மலைக்குங்குயிலின் வலிக்குளமே
வளைப்பான்மதன்வாய்ப் பச்சிலையே
புகலுங்குறிப்பு முற்றுணரே
புலருங்களப்ந் தண்ணறவே
யன்பினேற்கித் தினமுருகே
யறியாமயலா யிருந்தாரே
மெலிந்தேன்முலைவிஞ் சத்தமியே
கிரும்பாக்கபட முகந்தானே. (9)

மன்மதனுக்கும், சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

அடிமடக்கு.

அதிராவண்ட மதனில்வந்தா
அப்புவாரி நீயுதிப்பாய்
பதிமானினைவைத் திருந்தனைவிந்
பாவமுதிரப் பவர்க்கருணை
மதியாகிருதர் வலியடக்கு
மார்வம்புணர நயந்தேன்றாய்
புதிதாமதியே விரைந்துநிரும்
பூச்சந்தனமும் பொலியவணி

யதிராவண்ட மதனில்வந்தான்
அப்புவாரி யவனுதிப்பான்
பதிமானினைவைத் திருந்தவிடான்
பாவமுதிரப் பணலாமோ
மால்வேலப்ப மகராசன்
மார்வம்புணர வகுத்தடர்ந்தார்
புதிதாமதியே னுனைச்சகியென்
பூச்சந்தனமும் புலர்ந்தனவே. (10)

சிவனுக்கும், கொல்லிமலைக்குஞ் சிலேடை.

அடிமடக்கு.

கங்கையேய்த் தீ மாதங்கங்
கடுக்கைகாட்டிக் கலேவளைத்துக்
செங்கைதோன்று மழுவினன்போற்
செய்பொற்புய வேலப்பதுரைச்
சங்கையாமற் புத்ததிருநித
தானங்கடுத்தாய் மதன்குடையாய்க்
கொங்கையேற்ற மலர்புலரக்
கொடுமையலவா வெழக்கொத்தாய்.

கலந்துகுலர் தலையணிந்து
கனத்தேவரைமுன் பரித்தலினும்
நிகழ்க்கொல்லி மலைக்கதிபன்
சிங்கமகிழுஞ் செழுநிலவே
தங்கையாமற் குடியிருக்கும்
தானங்கடுத்தாய் தமிழேனைக்
கொங்கையேற்ற முறவலிமை
கொடுமையலவா குறிக்கினிதே. (11)

உமாதேவிக்கும், கொல்லிமலைக்குஞ் சிலேடை.

கடைமடக்கு.

தனராத்தண்ட மடங்கலேபுந்
தாங்கியாண்டு மறைதிகழ்ந்து
புளமேன்மையினு லுமைமெனநின்
ஊரவோர்புகழ் வேலப்பசெய
வளராதின்ற ரோக்கணியே
மறையாதுதிக்குஞ் சித்திரையே
மொவெசுததும் பனித்துளியே
விரிந்தநெய்தற் கொழுந்தடமே

தான்பெற்றருளி புத்தாமழத்
தழைக்குமரனோர் புறமேவி
ரோங்குங்கொல்லி மலைக்கதிப
வசுதன்மகிழுஞ் சசிதழுவி
மாரூர்கொணர்வா ரோகணியே
மதன்பேரினைகவிஞ் சித்திரையே
மெலிவாமிதயம் பனித்துளியே
விரும்புந்தென்றற் கொழுந்தடமே. (12)

முன் குமரக்கூவுளுக்கும், கொல்லிமலைக்குஞ் சிலேடை.

பின் சந்திரனுக்கும், திருமாவக்குஞ் சிலேடை.

ஆறுமுகங்கொண் டபனகத்தை
டண்டத்தினையா தரித்தருளி
வீறுகதிர்னேற் கரகுமர
வேளைப்பதி வேலப்பதுரை
கூறுத்தியி லுற்பவித்துக்
கூரகட்கஞ்சங் கொடுத்திரிய
தேறுபுகழ்மா லாயிருந்துந்
கிளப்பதனன் னுனக்குணத்தான்.

யடக்கிக்கணிவாய்க் குஞ்சரிவேட்
யங்கேகயமேற் பொலிதலினுல்
வேளாங்கொல்லி மலைவேந்தன்
மெச்சம்புதிய வெண்ணிலவே
குலன்செய்ய வல்லிதழீஇத்
கோலமாண முனங்காட்டிக்
தினமுமாலா யிருக்குமெனைக்
கிரியாரோபின் பெரியாரே. (13)

விநாயகனுக்கும் கொல்லிமலைக்குஞ் சிலேடை.
கடை மடக்கு.

துதிக்கைகொடுபா சாங்குசமுற்
துயவாணை முகமேந்திச்
சுதிக்குறியல்பால் விநாயகன்போற்
கவடப்புய வேலைப்பதுரை
வொதிக்குறிலவு முதிர்கனலே
கொழிக்குமழையா மெனக்கணையே
மதிக்குமனசுந் தேருந்தே
மருந்திற்கசக்கு மருந்தேனை

தோற்றியேகக் கோட்டுத்துத்
ஞ்ஞுமுத்திருந் ச் மருநியிகக்
காணுங்கொல்லி மலைக்கோயான்
கருத்துக்கொசந்த கலைமதியே
கொலைவொடுத்த முதிர்கனலே
கொடுமைகாட்டு மெனக்கணையே
மாதாவுரைகா தேருந்தே
மதுரக்கனிப்பு மருந்தேனை.

(14)

பிரமதேவனுக்கும், கொல்லிமலைக்குஞ்சிலேடை.
கடைத்திரிபு.

மாகம்புவன முறைபடைத்து
வரிசைக்கலைமா னினந்தழுவி
யேகந்தவிரு மஞ்சுதலை
கிறைவானெனும் வேலைப்பதுரை
யாகந்தனின்மால் கொடுத்தானே
யளித்தான்மகன்போர் கொடுத்தானே
தாகஞ்செயுமென் கித்தனையே
தனிப்பா யினிக்கோ பந்தனையே

வழுத்தமலர்மீ தினிற்பொலிந்து
மடங்காதிருக்கும் பலவாடந்தே
யேந்தியயனங் கொல்லிமலைக்
பெவருந்தொழவிங் கெதிர்கோன்றி
யந்நாவிடரைத் தடுத்தானே
யரும்பார்த்துரைப்பர் வடுத்தானே
சலித்தானொனைத்தான் முந்தனையே
சசியெயுனக்கோர் வந்தனையே.

(15)

இந்திரனுக்கும், கொல்லிமலைக்குஞ் சிலேடை.
கடைமடக்கு.

மங்குறாசச் சிரகீட்டி
மாருத்தேனு மணிபடைத்து
பொங்குநேவர் கோமகனைப்
புலவோர்புகழ் வேலைப்பதுரை
இங்குநீதி மறந்தனையே
யிதுமெலவர்தம் பண்பலவே
சங்குதான் கைக்கமையாதே
துய்யேய்வருத்த முன்னிலையே

வலியவரவெண் கரிகாட்டி
மதிக்கவரிசற் தனந்தழுவிப்
போலுங்கொல்லி மலைக்கதபன்
புந்திக்கினிதாம் புதுநிலவே
யெவர்பாற்பயின்றாய் மறந்தனையே
யிசைக்குங்குயிலும் பண்பலவே
தாமாயெனிற்பின் கமையாதே
தழவின்கொடிதா முன்னிலையே.

(16)

முன் ஆதிசேஷனுக்கும், கோல்லிமலைக்குஞ் சிலேடை.

பின் சந்திரனுக்கும், பாலுக்குஞ்சிலேடை.

அகிலநிலைமேற் சுபநதேவதூதர்
மடந்நெழுநீர் காட்டி மீட்பவன்படைத்த
மநிழங்கிலேதே ரவந்தனென
வரிசைத்துரை வேலப்படை
துகலின்றியவான் தனிவூதித்துத்
சுருங்கிசிரம்பு முறைசமுவித்
பகருப்பொருளாய் விலைபுழுறும்
பாலைசிறத்த நீயெனக்குப்

மறமினாந்து கொடியவரிட
சுகந்தமுடையோடு புறத்தேகந்
வளருங்கொல்லி மலைக்கதிபன்
வள்ளற்குருதாய் வாருகிலவே
துன்னற்கடந்தாழியிற்றுருந்து
துதிபெண்டிரையு மதியெனவே
பாந்தமுகை லனைவருக்கும்
பாலைசிறத்த பரிசென்னே.

(17)

முன் அகத்தியமுனிக்கும், கோல்லிமலைக்குஞ்சிலேடை.

பின் அசுரனுக்கும், சந்திரனுக்குஞ்சிலேடை.

சும்பத்திவருங் காரணத்தூதர்
கோடண்டலைமுன் பயின்னுளநாதர்
வம்பர்க்கருளாத் தமிழ்முனிபோல்
வாண்புகழ் வேலப்பசெய
வெம்பற்பெரிது தோன்றமெல்ல
மேவுமாகம் பொலியின்று
இரப்பர்ப்பிரிந்தார் தமக்குமுற்று
நிருக்குமுனதோர் பெயர்க்கிணங்க

சுலனிப்பொதியங் குடி கொளலாற்
சுருகித்தமுடங் கடக்கியதால்
வளருங்கொல்லி மலைக்கதிபன்
மதனன்மகிழும் புதுகிலவே
விரும்புமுழைவாய் காட்டிவன்மை
மேன்மேல்வடிவான் புடைவிசி
மிடரேபுரிந்து தானவனென்
விகல்வதழகோ வியம்பாயே.

(18)

திருமாலுக்கும், கோல்லிமலைக்குஞ்சிலேடை.

முதன்மடக்கு.

வருந்தாமதமா வினையுடைய
வானந்தொசுந் தத்திகிரி
மருங்காசினிதாங் கனந்தன்மிசை
மாதவராக னெனும்படிநின்
றாங்காரமுக்குங் கடலுநிரு
தவதன்புயர்கோன் வேலப்ப
கரும்பாலனங்க னடர்த்திதது
காயத்தகாதக் கினிவடிவாங்

வழிகாட்டியுமை வனம்படைத்தும்
மலிந்துமாவை யாதரித்து
யமர்ந்துமந்தி யாண்டழைத்து
றவங்குங்கொல்லி மலைக்கதிபன்
தருங்காரமுக்குநஞ் சவைத்தறத்தே
தனதன்புயமே தழுவவெண்ணிக்
கரும்பாவனங்கைத் திமெனேநீ
காயத்தகாதக் கதிமதியே.

(19)

**சூரியனுக்கும், கொல்லிமலைக்குஞ் சிலேடை
கடைமடக்கு.**

தேறனோடப் புள்ளலம்பச்
திரண்டமுளரி வாய்விடுப்பச்
மாறலாகாக் கதிரவன்போல்
வளமைப்புதழ் வேலப்பதுரை
தூறலோயா தினமயலே
தூவுந்தென்றற் பொருந்தாதே.
நீறலேதோ முத்தினமே
நித்தஞ்சொலுவள் விடுத்தாயே

சிறப்புத்தருமுற் பலங்குவியத்
செயுமாதலமெத் திசையுமிக
வளருங்கொல்லி மலைக்கதிபன்
மசிழவுதித்து வருநிலவே
சுழற்றுமெனைமுற் தினமயலே
சோர்ந்தன்றி லுங்கண் பொருந்தாதே.
நிமிடமெனக்கு முத்தினமே
நீயுங்கொதிக்க விடுத்தாயே. (20).

பாட்டேத்தலைவன் புயத்துக்கும், கொல்லிமலைக்குஞ் சிலேடை.

அங்குவலைய மிசைப்பொலிவுற்
யருமைப்புளக மெழத்தழைத்திட்
லெங்குமுவட்டாக் தனதுபுய
னெவரும்புதழ் வேலப்பதுரை
பங்குபெறுபல் கலைநிரம்பப்
பதைக்கமலைவா யலதலையென்
மங்குலளக மாதர்பழி
மதயென்றிடுதற் கெப்படிச்சம்

றகலாவிரைமஞ் சரிதழுளி
டாக்கமெந்து மமைதியின
மெனவாழ்கொல்லி மலைக்கதிப
பிதையமிகமெச் சியநிலவே
பயின் றும்பயிலா தவர்போன்று
பதைக்கமலைவா யதிர்த்தடக்காய்
மதிக்கமதியி லாவுணையு
மதித்தாரோசொல் விதித்தாரே. (21).

**சோலைக்கும், கொல்லிமலைக்குஞ் சிலேடை.
முதன்மடக்கு.**

தூயவரும்புங் கவருமொய்ப்பத்
தூதிக்கவரிமா விசைகாட்டத்
தாயதமிழ்வே றுக்குறிச்சி
கதிபனெங்கள் வேலப்ப
மேயவமுத மெனுங்குரண
வியக்கும்பூர மேயெனைக்க
சேயவனுட மேபொருமால்
கெட்டும்பரணி யேமுலைமென்

தொடுத்தற்கான மலர்பொலியத்
தோன்றிவளமை சிறப்பவயர்ந்
யணிதண்டிலேநேர் கொல்லிமலைக்
வதுலன்மகிழும் புதுநிலவின்
மேயவமுத விடலாமோ
வியக்கும்பூர வரும்பழிப்பர்
சேயவனுட னாற்றுவனே
செட்டும்பரணி திருத்தேனே. (22).

சரஸ்வதிக்கும் கரைசையாற்றுக்குஞ் சிலேடை.
கடைத்திரிபு.

திருத்தவனப்பங் கயம்பொலியத்
சிவனமுனியாழ் கைகிறப்பச்
பொருத்தமுளசொற் புகழ்வாணி
புனிதகுண வேலப்பசெய
கருத்துமுழுது மிரும்பாயே
கருகுங்குளிர்ச்சி தரும்பாயே
யுருத்தவுனது கொதிப்பாரே
யுண்மையிதுக ருதிப்பாரே

தெளிவானவரும் படி கமுந்தக்
செறிந்துமிகப்பல் கலைதோன்றப்
போலுங்கரைசை மாந்தியான்
போசன்மகிழும் புதுநிலவே
காய்வாய்குநீண விரும்பாயே
கசப்பளதட்டித் திரும்பாயே
யுடம்பிற்கொளச்சம் மதிப்பாரே
யொருமித்தேசி யுதிப்பாரே. (23)

திருமகளுக்கும், கரைசையாற்றுக்குஞ் சிலேடை.
அடிமுதன்யடக்கு.

கனமாமலைபெற் றிடலா லுங்
கனிசெவ்வனமேற் கொளலா லுங்
வனமாலிகைப்பொன் மடந்தையென
வளர்தின்புய வேலப்பதுரை
சனமேயறிய முலைவிழியஞ்
சனமேமேளா யந்தோவி
சினமேதுனக்கல் வளவுகுயிற்
சினமேபேசி நீகதிர்வீ

கஞ்சங்குலவு சிறப்பா லுங்
கார்ப்பான்மருங் வரலா லுங்
வளஞ்சூழ்கரைசை மாந்தியான்
மனத்துக்கிசைந்த வான்மதியே
சனமேயணிந்தும் பசந்தனவ
சனமேமொடுத்தாய் தயைவிடுத்தாய்
சினமேவியபா வியும்பல்லுஞ்
சினமேனியைப்புண் செய்தானே. (24)

பூமிதேலியுத்தரீயத்துக்கும், கரைசையாற்றுக்குஞ் சிலேடை.
அடிமடக்கு.

வரிசையாக மணந்துமுலை
மாறாவாரம் படைத்துமிக
றெரியவணியுத் தரியமெனத்
செயவேலப்ப பாண்டியன்மெச்
கரீயமலைக் காட்டலருங்
கவடமதரைப் பலனிலையே
பிரியவனைக்கும் புடையடுக்கும்
பின்னுமோதி யவம்புகுமே

மறையப்பரந்தம் புயந்தமுலை
வளமாமுந்தி கொடுபுவிமின்
திசுமுங்கரைசை மாந்தியான்
சியவெண்ணிலவே தினந்தொறுநீ
கரீயமலைக் காட்டலருங்
கவடமதரைப் பலனிலையே
பிரியவனைக்கும் புடையடுக்கும்
பின்னுமோதி யவம்புகுமே. (25)

பாட்டுடைத்திலேவன் கருணைக்கும், கரைசையாற்றுக்குஞ் சிலேடை.
அடிமுதன்மடக்கு.

அடித்தாமச்சங் கலைந்தொதுங்க
வயலெங்கிணங்கே ணாமையெய்த
தொடுத்தேவனத்தன் கருணையெனத்
சுரதமுதன் வேலப்பரைய
மடுத்தேயாத மலர்வாச
மலைக்கானின்ற வரந்தமுத்த
கடுத்தாணை நீயுமென்னாக்
கவருமுனையார் பலவெங்கக்

வதிக்கவையு மறைந்தோட
வெவ்வானனமும் பொலிவுதரத்
தோன்றுங்கவரசை மாந்தியான்
ஹரைமெச்சிய நற்சுடர்மதியே
மடுத்தேயாத வனைத்தொடுத்தன்
மலைக்கானின்ற வேளைமில்லெண்
கடுத்தாணை தாற்றுாவனே
கவருமுனையார் களிப்பாரே. (26)

கங்கைக்கும், கரைசையாற்றுக்குஞ் சிலேடை.
அடிமுதன் மடக்கு.

அரவமணியார் கோமர
யழியாக்கனகற் தனையேந்தி
விரவுகவரசை மாந்தியான்
மேன்மைச்சுதன்வே லப்பனெனை
நிரவிவருமவ்விய மதிநீ
வில்லை நினைத்தா நெருங்காயில்
கரவிலென்று மதன்விரைப்பான்
கலையோவாது பெறுமுணுநன்

படுத்துவானத் தையுத்தழவி
யலைகுழுகங்கை போல்வளமை
விஞ்சைபல்தேர் நஞ்சயமால்
மேவாவெனை தனிற்சினந்தே
நிரவிவருமவ்விய நினைக்க
வில்லைநினைத்தா நிகழ்த்தென்னே
கரவிலென்று நிரங்காய்லெங்
கலையோவாது காட்டினையே. (27)

திருப்பாற்கடலுக்கும், கரைசையாற்றுக்குஞ் சிலேடை.
அடிமுதன் மடக்கு.

வானத்தார முதுவாரி
மருங்குபடைத்துக் கனகமலை
தானந்திம்பாற் கடல்போல்த்
சுரசகுண வேலப்பதுரைச்
பானத்தேனைப் பழத்தினையுண்
பாரமரிவை நானினைத்துப்
கானத்துடு குயிலிசைக்குங்
கருகுமலருங் கொடிதாம்பொங்

மலியத்தோன்றி யரியமர
வரச்சூழ்புரினம் பலவுடைத்தாய்த்
தழைக்குங்கவரசை மாந்தியான்
சாமிமகிழந் தனிநிலவே
பானத்தேனைப் பகைப்பதென்ன
பாரமரிவை பணலாமோ
கானத்துடு திகழ்மணியுங்
கருகுமலருங் காய்தருமே. (28)

மன்மதனுக்கும், தாசிக்கும், நந்தனவன் துக்குஞ் சிலேடை.
கடைமடக்கு.

தகுந்தவிழைந் கொளலாலுந்
தழைக்குங்களை யேந் துதலாலுந்
முருந்தணிநீன் மெடுத்தமுந்நீர்
மொய்க்குந்தருந் தனலவங்கண்
பிசுந்தபுகழ்வான் கங்கைகுல
நிருதுபுனை வேலப்பமனு
புகுந்தங்குக்கு மரும்பிணையே
புகுந்நுப்பொலிந்த குவலயமே

தாமர்க்கங்காட் டிடலாலுந்
தருமாலையும்பெற் துதலாலு
முரசமதனுங் கணிகையும்பேரன்
முறைகுழிராசி புரநாடன்
விசையன் புகியென் டிசைவண்கங்
வேந்தன்மகிழ் கிரிநிலிற்
புடைக்குந்தன்மா மரும்பிணையே
பொருந்தாமனந்தாய்க் குவலயமே:(29)

தேவர் நாட்டிற்கும், இராசிபுரநாட்டிற்குஞ் சிலேடை.
அடிமுதன்மடக்கு.

மயங்காராக வண்டாம்பொய்ப்ப
வாரியமுதற் கலித்திண்க
செயங்கூர்பொன்னு டெனவயங்கிச்
செல்வத்துரை வேலப்பனெனுந்
புயங்காதலித்தா ரனந்தருண்டம்
போதென்னகமே பகைகொல்லபண்
தயங்காமனது மெழுகுனது
தாவாநின்பா யிரக்கமிரா

வாசவனங்கண் முறைகுழ
வருந்தாருவகை சிறந்தோங்கிச்
செழிக்குமிராசி புரநாடன்
திடசற்புருட சிகாமணிதன்
புயங்காதலித்தா ரணிவனீந்த
போதென்னகமே புதிதணந்தார்
தயங்காமனது தழுவலையாத்
தாவாநின்பாய் தருமதியே. (30)

முன் சக்கரவர்த்திக்கும் வ்யவ்ருஞ் சிலேடை.
பின் தீப்பந்தத்துக்கும், சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

தேருங்கயமும் பலபடைபுஞ்
சிறப்பத்தோன்றி வரிதழவிச்
வாரும்பணியேவ் தென்னவய
டருள்வேலப்ப சாமிபெணை
நேருங்கலைசற் றுதலாலு
நீர்வான்கட்டங் கிடலாலு
சோருந்தமியேன் மனங்கவர்த்
சுடர்தீப்பந்த மாகவன்மந்

சேர்க்குமுழிபு மணிமுடியுஞ்
செயும்பேரநெருக்கிப் படிசெர்ள்
லணிசுழிராசி புரநாடன்
யணையாநாளிற் பணிமதியே
நிகழ்த்துமொருகோல் பெறலாலு
நிலைக்கத்தயிலம் புகலாலுஞ்
துள்ளுந்நாமக் கள்வனுக்குச்
தொடுத்தாய்வருத்தங் கொடுத்தாயே)

பூமிதேவி முகத்துக்கும், இராசிபுரநாட்டுக்குஞ் சிலேடை.

இடைமடக்கு.

வளமைத்தடங்கண் மலருமணி
வளைவார் செவியும் பொலியததல்
கொளலிற்புவிமான் வதனமெனக்
குணவேலப்ப குமணனெனைக்
களபத்தனமு நிமிர்ந்தனவெங்
கயரெத்தனமு மதனனுள்ளக்
தளவக்கணையு விரங்காத
தழல்பொங்கணையுஞ் சகிப்பினுநீ

வாயுமாம்பல் வரிசைகளும்
வயனத்தோடு மணந்துகனங்
குறைதீரிராசி புரநாடன்
கூடாநான்வெண்மதியேயென்
கடுவொத்தனமுங் கசந்தனமங்
கள்ளத்தனமு மவன்விடுக்குந்
தாய்வக்கணையு முனைப்பார்க்கத்
தருபுன்கணைநான் சகியேனே. (32)

முன் வித்துவான்களுக்கும், யோசிகளுக்கும், வயலுக்குஞ்சிலேடை.

பின் குறிசொல்லும் பூசாரிக்கும், சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

அடுக்குமேட்டை விலக்கவினா
லாய்ந்திட்டவித்தை யடக்குதலா
றெடுக்குமேன்மைத் தமிழ்வலருந்
சுடர்ந்தமிழ்முத் துணைநகைக்குந்
கடுக்கைமுடிப்புங் கவனிநுதான்
கருணைச்சுதன் வேலப்பகொடைக்
யடுக்கைபிடித்துப் பலகறைவைத்
யொருபூசாரி யெனவருநீ

லப்பால்வாசித் திடமிகலா
லணிபாவனத்தந் துறைதரலாற்
சுகயோகரும்போற் குழ்பழனச்
துதிசேரிராசி புரநாடன்
கருதித்தொழருந் சயதுரைதன்
கன்னன்மகிழ்வெண் கலைமதியே
தோங்கியஞ்சக் கரங்காட்டி
யுள்ளமயலெந் கோட்டிலேயே. (33)

தேவரம்பைக்கும், வாழைமரத்துக்குஞ் சிலேடை.

கடைமடக்கு.

மருங்குறுவண்டு வருந்தமலர்
வயங்கித்தாங்கு வளைகாய்கண்
நெருங்குவகையா னடநீடு
நீதிமகவா னரசுபுரி
பொருந்துமணியாய்ப் பொலிராசி
புயவேலப்ப பூபன்மெச்சம்
மிருந்தமததந் தாவளமே
விலையோபானந் தாவளமே

வரிசைக்கொங்கை யெதிர்த்துமுந்த
மதர்ப்பவிழையும் பலவிரம்ப
நிலையாலரம்பை நிகரரம்பை
நிழற்கற்பகப்பந் துரைத்தழுவிப்
புரநாட்டிபன் கிரிகாட்டும்
புலியேரலியேல் புறத்திருநு
யிகலுக்கெங்குந் தாவளமே
யிகழ்ந்தேன்மிகவுந் தாவளமே. (34)

வயலுக்கும், சோலைக்குச் சிலேடை.
அடிமடக்கு.

சங்கவாவி நெருங்குதலாற்
றம்மேற்பன்னத் தழைத்துளதாற்
பொங்கர்நேர்பன் னையுப்பொழிலும்
புனிகாத்தருள் வேலப்பகுண
கங்குலாவி யேவருந்தக்
கங்குலாவி யேவருந்தக்
லெங்குமார்க்க வருங்குளையு
லெங்குமார்க்க வருங்குளையு

றவழ்கும்கா னிலம்புகலாற்
றருவானெல்லையாந்திடலாற்
புடைநூழிராசி புரகாடன்
புனிதன்மகிழ்வெண் மதியேநீ
காடியகியா திகழுகின்றாய்
காடியகியா மென்னெருத்தே
ரெத்தனைபுநீர் பையுமறைந்தா
ரெத்தனைபுநீர் தியற்றுவே.

(35)

பாட்டுடைத்தலைவன்கைக்கும், முகிலுக்குச் சிலேடை.
கடைமடக்கு.

மதிக்குமணிபுத் திரையாழி
வங்கவாரையா தரித்துநிக
றுதிக்குத்தனது கரதலம்போற்
கொடர்ந்தேவருட முப்போகஞ்
லெதிர்க்கும்பைசவர் மதந்தகமிக்கு
ளின்றறுரை வேலப்பபுவ
யதிர்க்குஞ்சொலரிந் தவளவிட
பாவாங்கிந்து மருளாயே

வயங்குபாயம் படைத்துமுன்னி
மகிழ்ந்துகனக முறைதரலாற்
நெருங்கார்மதியும் மழைபொழியத்
கார்க்குநிராசி புரகாட
மெங்கவரும நஞ்சயவே
னெந்தம்மனமெச் சியநிலவே
மறித்தாரநீயுந் தவளவிட
யந்தோதமியேன் மருளாயே.

(36)

கடலுக்கும், அகழிக்குச் சிலேடை.
அடிமுதன்மடக்கு.

லனாவாயிருக்கும் படித்துழவும்
மடங்குமாவத் தையுங்காட்டு
லனாவாய்மடுத்தன் றருந்தியமாற்
வகழ்குழுவேளைப் பதிமுறைகாத்
களைபேய்கொடுத்தா னீயுமீடர்
கனவிலனைவா னீயுமொரு
வினாமாயலென் முலையுனைப்போன்
வேளைமதியே னுள்ளமுமவ்.

வயங்கக்குளிர்கொண் டலைநிரப்பும்
மாறுவளம்பெற் றிமெதரு
கடங்காக்கடலே யெனத்தழைத்தீ
தருள்வேலப்ப மகிபனிந்தக்
களைபேய்கொடுத்தாயெனக்கனைத்தாண்
கனவிலனைவா யெனினுமவன்
மெள்ளக்கரத்தாற் றெழுதன்மதன
வேளைமதியே மெலியாகே.

(37)

சக்கரவாளகிரீக்தும், மதிவசுத்ருச்சிலேடை.
அடிமுதன்மடக்கு.

அரியமாவைச் சுமந்துளதா
லமர்வண்டரைநின் றுடக்குதலா
வரிசைசேர்ச்சக் கரகிரிபோன்
மூல்வேலப்ப, மகராசன்
பரியவீரத்தன மோபெண்
புதங்குட்குளைத்தாய், படையீரன்
திரிகையாலென் பையனுரைசர்,
தீயநியம நீயலது.

லலையாக்கருவி பலயிகலா
லணிகாப்புடைத்தா சியதிறத்தால்
மதிவசுத்ருவேளைப் பதிக்கதிபன்,
மகிழும்புதிய வான்முதியே
பரியவீரத்தன மடர்விப்
பதங்குட்குளைத்தா யதைமறந்து
திரிகையாலென் பையுமுருக்குந்,
தீயநியம தாககின்றே. (38)

முன் கோபுரங்களுக்கும், இராமனுக்குச் சிலேடை.
பின் வைத்தியனுக்கும், சந்திரனுக்குச் சிலேடை.

தூணிவமக்தார் முகந்தழுவித்
சூழ்மாகவசர் கொட்டுநின்று
யாணிமணிக்கோ புரங்கலெல்லா
முருமைவேளை வளம்பதிகாத்
பாணிபிடித்தா லுனம்பிடிக்கும்.
பற்பவகைசின் தூரத்தினெடு
வீணிலெவர்க்கும் பண்டிதமே.
அரதசுரத்தைத் தணிக்காத்

தொலையாவடிவா எரிகன்படைத்துச்
தொடருந்தான வரையடக்கி
மயோத்திக்கரசு னெனப்பொலியு
தருள்வேலப்ப மகிபெனைப்ப்,
பரிசுதோரார் பழிபூரார்
பலமாத்திரையு மசித்துவந்து
மிகக்காட்டினையிங் கெனக்குமட்டும்
விதமேதுரைப்பாய் வெண்மதியே. (39)

மேன்மாடங்களுக்கும், கற்பகத்தருவுக்குச் சிலேடை.
இடையுங்கடையுமடக்கு.

திருத்தமாக, மதினாந்தாற்
சிர்வலாரி வருஞ்சிறப்பாற்
சூருத்தவாத், மணிமாடக்,
சூலவம்வேளை நகர்தலைக்குங்
சூருத்தைத்திருப்பாய் கொதித்திருப்பாய்
சூலவங்குவிப்பாய், கலங்குவிப்பாய்
வருத்தத்தினையே பொருத்தினையே
முயலேவினைத்து வடிவினைத்து

சினையாவண்மை மேற்கொள்ளாற்
றினமுமணமே பெறுதலினாற்
சூழக்கற்பகமே பெணப்பொலிந்து
குமணன் றமிழ் வேலப்பதுரை
காமற்காவா யெனைக்காவாய்
களங்கமொழியாய் கதிமொழியாய்
வளைசோரந்தயர்க்கு மடந்தையர்க்கு
மதியிலிதுவே மறுவிதுவே. (40)

நட்சத்திரங்களுக்கும், பெண்களுக்குஞ்சிலேடை.

கடைமடக்கு.

மாற்றமொழி புட்கரத்துறலால்
பாலையேற்று மின்னுதலான்
பொற்றவளரு மினமகளிர்
புகுதவயரும் வேளைநகர்ப்
தேற்றமனத்தி னிணையானே
திகைக்குங்கதிர்ந்தி யகற்றயே
யாற்றவிரக மிசையாதே
யதனூலிம்முங் கடிதடமே

வருமெல்லிடைதோன் றுழையினுண்
மற்றுமுலையா வனமிகலாற்
போற்றரசையு மணிமேடை
புகழ்மேலப்ப புனிதனெனைத்.
சிறிஅஞ்சகியே னிணையானே
சிலேவெனெனத்தி யகற்றயே
யடருங்கலன் மிசையாதே
யலவாவிடுதி கடிதடமே.

(41)

குபேரனுக்கும், கடைத்தெருவுக்குஞ்சிலேடை.

இடைமடக்கு.

சங்கம்பதும மெனநிதியர்
தழைத்துவளத்தை யேந்தளகை
துங்கம்பரவு தனதனைப்போற்
துயபுகழ் வேளைப்பதிவாழ்
சிங்கம் பவனிவந்தெனையெத்.
சிலைமா மதனவேன்கலகர்
பங்கர் திரைக்குநிலவேயிப்
பழியே தருந்தானிகழ்த்துதிவின்

தழுவிச்சமர்க்கின் னரர்மதிக்கத்
தாவென்றித்த வரிசைபெற்றுத்
துலங்கப்பலவா வணநெருங்குற்.
சுமுகசெய வேவப்பதுரைச்
தினன்பின் பவனிகற்கிலே
தினமா மதனமயக்கம்மந்தோ
படிநொற் திரைக்குமெளியேன்மேற்
பகையே திருந்தா தழன்றயே.

(42)

பூமிதேவிகண்ணுக்கும், வேளைமாநதர்க்குஞ் சிலேடை.

அடிமுதன்மடக்கு

வீறுதருமம் பல்கவென்று
விரவப்பரவு மணிதோன்ற.
கூறுபுகழ் வேளைப்பதியிற்
கோமானறமிழ் வேலப்பசெய்
வாறுபெருக நுகர்ந்துபசி
யலுக்குமலைக்கு மதற்குமஞ்சி
மாறுமியந் தமிழேற்கே
மலினமேணி கஷத்தொடுத்தாய்

மேன்மைதழைக்க வாய்ந்தவருள்
விளங்கிப்புகிமான் விழிபோலுங்
குபேரனெனவீற் றிருந்தருளெனீ
குமணனென்தீர்த்து கொடுத்தமய
யாறுபெருக முதுமகற்றி
யலுக்குமலைக்கு மன்றியுநான்
மாறுமியந் தோவுணரா
மலினமேணி வான்மதியே.

(43)

தருமசத்திரங்களுக்கும் மெகத்துஞ்சிலேடை.
கடைமடக்குப், அடிமுதன்மடக்குப்.

பழங்கற்கண்டு நன்னவன்னம்
பரிந்தேயமையத் தோளைத் தந்து
வழங்கற்புதத்தான் மழைமுழுவோன்
மரியும்புகழ் வேளைப்பதிவாழ்
முழங்கப்பவணி வந்தடுத்தான்
மோகவிலையான் விலக்கவச
கழங்கைக்கான வினையையத்தி
களைத்தேனலரை வெறுத்துமனங்

படைத்துக்கருரை யாதிரப்
பரவப்பாலப் பனநிறைத்து
மாறுத்தரும சத்திரங்கண்
மால்வெலப்ப மகிபனிய
முத்திலெனக்கார் வந்தடுத்தான்
மோகவிலையான் முழுத்திங்கான்
கழங்கைக்கான பூவைமயில்
களைத்தேனலரை யுகமாமே. (44)

அளகாபுரிக்கும், வேளைமாநகர்க்குஞ்சிலேடை.
கடைமடக்கு.

வளமேயனைய புட்டகவி
மலிவவரும்பொன் விலமுழுதும்.
தளகாபுரியே யெனத்தழைக்கு,
தரகாபுரி வேலப்பசெய.
களவேமதனன் படித்தானே
கங்குல்கலைய மாட்டாதே.
தளர்வாபிதனைத் திருத்தாயே.
சீமரி லுணக்குஞ், சடைவிலையே

மானன்களிக்கச் சாகத்திருவர்
வயங்கத்தான் வளகயிலுயர்ந்
மருமையேனா புரியிலிருந்
வண்ணற்கைசந்த வெண்ணிலவே
சாய்வாய்நீரிப் படித்தானே
கலைந்தால்விரக மாட்டாதே
தளர்வாதனைத் திருத்தாயே
தவறுமெனக்குஞ் சடைவிலையே. (45)

காமதேனுவுக்கும், வேளைமாநகர்க்குஞ் சிலேடை.
கடைமடக்கு.

தருமச்சுவர்க்கம் பொருந்திநிற்குந்.
தகவானிறையின் பணிதழுவுஞ்
கருதிச்சொலுமிக் காரணத்தாற்
சதிக்கும்புகழ் வேளைப்பதிவாழ்
மருவிச்சுக்கிக் கருவதென்று
மயங்குமெனது பயந்தேற்றாய்
இருளைப்பெரிய தாக்கினையே
யிடைவிடாதிங் சதிர்த்தேவே

தழைக்குங்கோட்டை முகங்காட்டுந்.
சமயத்தமிழ்தன் பால்வழங்குந்.
காமதேனு வையுபிகர்த்துக்.
களவேலப்ப சாமிநமை
மயலோமனங்க வருவதென்று
வருத்தம்பலவும் பயந்தேற்றாய்
யெனினதோமதன தாக்கினையே
யெடுத்தெய்தனன்பைங் சதிர்த்தேவே.

சிந்தாமணிக்கும், வேளாமாநகர்க்குஞ் சிலேடை.

கடைமடக்கு.

அனந்தங்குதிரை யிடைவரலர்
லழியாவெயில்சுற் றிடுதலினு
கனந்தந்தருள் வேளைப்பதிபிற்
கனாசற்ருண் வேலப்படுனோ
சினந்திங்கெளிபேற் குறும்பேறு
தினநான் மனநொந் தானன்றோ
வினந்தன்கிரணம் பொழியாயே
யியம்பற்கரிது நின்றிருட்டே

வவ்வானையுமே வியசிறப்பா
லணிகுழ்நிந்தா மணியுமெனக்
கலிநீர்த்திடம்கட் டியசெயகங்
கரன்மெச்சியவெண்கலை நின்வே
மொத்தாயுனக்கிக் குறும்பேறு
தெளித்தாற் சுடர்தந்தானன்றோ
யித்தியுமிழ்பண் பொழியாயே
யெனையச்சுறுத்து நின்றிருட்டே. (47)

முன் வீரலட்சுமிக்கும், குவளாமாலைக்குஞ் சிலேடை.

பின் சைவாசாரியனுக்கும், சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

மருவுமடலு நலமதுவும்
வண்டர்பரவி வரத்தழைக்கு
மருமையிவையால் விந்தையென்றே
யணிகுழ்புய வேலப்பதுரை
பருவமுகிற் படிந்துபொடிப்
பலகைபொலிந்தக் கரமஞ்சம்
மொருமைமனவா ரிதிமதிம்
குதவிப்பரத னுகியதென்

வயங்கக்காட்டு முனைநோக்கும்
மாறாருக்குட் சிறந்திலங்கு
யாருமதிக்கும் படிசுவனை
யன்புகிசைந்த வெண்டிங்காள்
பையுமிழ்பற்றுருத்தி ராக்கமுற்றுப்
பயின்றேசைவப் பழம்போன்று
னுதயவலையாற் கவாந்துமதற்
னொழுங்கோவுனக்கி னுரைப்பாயே. (48)

முன் இரூபிதிக்கும், குவளாமாலைக்குஞ் சிலேடை.

பின் இராமனுக்கும், சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

முன்னுளம்போ திவருவதான்
முறையாகக்கண் ணையுறலான்
சொன்னுவலர்வாழ்த் திருநிதிபோற்
தொடையற்புய வேலப்பகுலோத்
மின்னாச்சடைவற் கலைபடைத்து
விஞ்சத்திரரா சியிற்பயின்ற
யென்னாருமன் னதுநிசமே
திடுதல்வேண்டு மவற்குறவா

மூவாவண்டங் குலவுதலான்
முதிரச்சுகந்தந் தேற்றுசையாற்
றோன்றாநின்ற செழுங்குவளைத்
துங்கங்கிசைந்த தாமதியே
மிகக்கோதண்ட மேற்கொண்டு
வித்தாலிராம னென்பருளை
லெதிரும்னக் கரணையடர்த்
யிருந்தாய்கருத்தேதியம்புகவே. (49)

கடை மடக்கு.

விரிசைப்படி தெரிசித்தெழில்
வயனத்தட ஸயனத்தீரன்
விரிவுற்றிடு குவளைத்தொடை
வேலப்ப குணலப்ப
பரிவுக்கொரு புகலேபுள்
பாருக்கரு ஊகிலேனயல்
பெரிவிப்பிது தணியேமுலை
யிந்தத்தென நிலவேகளை

வலைநிற்சுழன் மடவார்
வலிதிற்பதி வனபோல்
மிடைபொற்புய முடையான்
மீதிற்பெரு மயல்கூர்
பகைவிட்டெதிர் புகலே
பாரும்புனை துகிலே
யிடைதப்பிய தணியே
பென்றெய்த் தடுநிலவே.

(50)

திருமால் சக்கரத்துக்கும், குதிரைக்குஞ் சிலேடை.

இடைமடக்கு.

அமரர்ணங்க விசையினுயர்ந்
யசையாமற்றன் றுணையைக்காத்
கமலநெடுங்கைத் திகிரியைப்போற்
கருணைத்துணை வேலப்பகுண்
தமரதர்வகத் துடனெனமெத்
சங்கவாரி யிடைத்தோன்றித்
பமரமுயங்கும் புரிமுழலார்
பண்ணுமுனையோர் தண்ணவனென்

தறக்கண்டகர்யா ரையும்டக்கு
தாடல்படைத்துத் திருமாலின்
கதிகொண்டலாவி வரும்பரியான்
கனவான்மகிழும் கதிர்மதியே
தநிரந்தரங்கத் தியதவள
தழுவாரி யிறைத்திறைத்துப்
பலருமுயங்கும் படிக்கொடுமை
பதுவுமுனையோர் படிந்துமையே. (51)

சிங்கத்திற்கும் குதிரைக்குஞ் சிலேடை.

அடி முதன்மடக்கு.

அங்கங்கத்தி ன்ணிபெறலர்
லமர்வாயங் காக்குதலா
அங்கநீகர்த்துப் பங்கமத்தந்
சீர்த்திபுண் வேலப்பதிட
சங்கமனைத்து மறந்துளங்க
தனைவேதனைத் தனைபலவர்
பொங்கவுதித்திட டிளம்பிணைமான்
பொருட்டாலன்றோ புவிபுனையம்

லருங்கல்லனைகாட் டிவருதலர்
லறமாவெற்றி யதுகொளலாற்
திகளைத்துகளை செயும்பரியான்
செயபூபதிமென் மயலாகிச்
சங்கவருக்கு மெனக்கேயித்
தனைசொல்லினும் தனைமதியாய்
போல்வாரையுமிப் படிவருத்தும்
புவிபென்றிடுமற் புதனிலவே. (52)

முன் சரபத்துக்கும், குதிரைக்குஞ்சிலேடை. பின் கள்ளனுக்கும், சந்திரனுக்குஞ்
சிலேடை.

முட்டைவிடுத்துத் தோன்றியதான்
முழங்கெக்கெந்தோ கையினெழலான்
சட்டைவிசித்த மணிமாற்பத்
சரபநிகர்க்குந் தூரகதசுந்
வட்டையுருட்டு முலைநெருடி
வாங்குத்திரத்தி னெடுப்பின்றும்
குட்டையுடைத்துங் கனம்புகுந்துங்
கொடியேனருவ வுணர்வைபுங்கைக்

முற்றுக்காலெட் டுண்மையினுன்
முறைகுழுகஞ்சங் காக்குதலாற்
தரியாரெனுங்கே சரிகள்கிந்தச்
தரவேலப்ப தனத்தெனனை
மருவாநாள்வெண் மதியேரீ
வையத்துறக்கந் தெரிந்துவந்துங்
கொள்ளைக்கள்வ னாகிண்பின்
கொண்டவியப்பென் கூறுவனே. (53)

அடிமுதன் மடக்கு.

ஆண்டத்தணி தண்டைத்தொனி
பாடிக்குதி போடத்ததி
வண்டச்சம ரின்கர்த்தர்து
மாலச்சுவ வேலப்ப
கொண்டற்குடை யும்பெற்றெழில்
கோவித்தனை நீதிக்கழ
கண்டற்பமு தங்கைத்தமை
காமற்கமை தீதிற்பழ

யண்டத்தணி விலதா
பாடிக்குதி ரிலைப்போல்
வண்டச்சம துறநேர்
மகிபற்குசை மதியே
கொண்டற்குடை வருரீ
கோவித்தனை மதமா
கண்டற்பமு மருளாய்
காமற்கமை கருதே.

(54)

அடிமுதன் மடக்கு.

மனவேகமு மனுவாமென
மருளப்பல மொசுற்றிய
கனமேவர சரைமோதுபு
காமர்ப்பரி வேலப்ப
யனலார்களை வடிவாலெளி
யாகாதக மீதோர்நிலை
யெனதாவனு முணராய்ப்பழி
வினியாரரு குளபேரென.

மனவேகமு முகில்வான்
மருளப்பல வகைவா
கனமேவர வுடன்மீள்
கருளற்குசை மதியே
யனலார்களை முனிவா
யாகாதக குணரீ
யெனதாவனு நெடிதா
வினியாரரு ளினதே.

(55)

அடிமுதன்மடக்கு.

என்றுந்திட முனிவோர்துதி
 ரெழுதுசியு மெழுதுசிய
 குன்றும்படி யுமுலாயமர்
 கோல்ப்பரி வேலப்ப
 யொன்றுங்கன லீணவீசினே
 யோகோதய வாகாய்பகை
 கன்றும்பய வொருநாறுபு
 சுவடத்தன மடர்வுற்றமி

யென்றுந்திட விரைதே
 தெனவேபணி மினவே
 குன்றும்படி யெதிர்பாப்
 குறைவந்தகை மதியே
 யொன்றுங்கன மறியா
 யோகோதய ருளமேல்
 கன்றும்பய நெனநீர்
 சுவடத்தன தடமே.

(56)

முன் மேகத்துக்கும், யானைக்குஞ் சிலேடை. பின் சிவனுக்கும், சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

கோடுகடலை மருவியந்தக்
 கோவந்தீரக் கலகமிசைக்
 னீடுபருவ மழைமுக்கலாய்
 நின்னுழுமுங்கு மால்யாணை
 வாடுமருண றுரணமணி
 மானபரன் வேலப்பதிட
 நாடுவிடையிற் பொலிந்துகன்னி
 நம்பணிகர்த்த நீமதற்கு

கும்பழுகந்து தடித்துவிஞ்சிக்
 கொண்டுதானங் குலவுதலா
 நெருங்கிப்பகைவெம் பணிகள்சுந்த
 நிருபனொருபன் னிருகதிரும்
 மகுடமகவா னிடர்தனிர்த்த
 மதிமான்மகிழ மாணேந்தி
 நயந்துகலந்து மெய்வெளுத்து
 நடபாகியதென் னனின்மதியே.

(57)

மந்தரகிரிக்கும், யானைக்குஞ் சிலேடை.

அடிமுதன்மடக்கு.

கனத்தகாமோர் பாற்பொருந்திக்
 கடினப்புரகை யுடைத்தாகிக்
 சினத்தபனகற் தழுவியதாற்
 செறுநர்சேனைக் கடல்கலக்கிச்
 மனத்தி னினைத்த வனைத்துமற
 மதிமா நிதி வேலப்பதிட
 தனத்தை வளர்த்தாய் நான்பலதெந்
 தனத்தை யறியா யந்தோகந்

கடம்பமரமொய்த் திடத்தழைத்துக்
 காணலுயர்ந்தக் கால்வயங்குச்
 சிகரப்பெருமற் தரநிகர்த்துச்
 செயம்பெற்றுலவுந் திறற்களிற்றான்
 மனத்தி னவர்க்கு பிகத்தருசம்
 மதிமான் மயலால் வருந்தெனது
 தனத்தை யலர்க்குத் தோற்றசின்னத்
 தனத்தை யொடுதோன் றியுஞ்செயே.

அடிமுதன்மடக்கு.

தரங்கத்தமர மெனவோயுக்
தரங்கத்தமர முறித்ததம்மாந்
தூரங்கப்படையும் பொடித்தடர்சின்
சுழல்குஞ்சர வேலப்பசெய
வரம்பற்றேனை முனிந்துசன்ம
வஞ்சமான வளதுகரு
பிரங்கச்சாடை சொலுமுரா
மென்னவாவு செழுதுபடை

தரங்கத்தமர ருடைந்துபல
தரங்கத்தமர விசிவந்த
தூரங்கப்படையும் படியுழங்கிச்
தூரையைக்கவந்து சுவிக்கமுன்னான்
வரம்பற்றேனை வித்துநின்றாய்
வஞ்சமான மிலதுசின்தை
பிரங்கச்சாடை கிழிக்குமுலை.
மென்னவாவு மிளநிலவே.

(59)

உவமைவிலக்கு.

நரைக்கவடிவே படைத்ததன்றி
நாலுமருப்பு முகத்தென்கி
புரைத்தவொருவர் சுமந்தலைவ
வொக்குநமக்கென் நெக்களித்திட்
வரைத்திண்புப் வேலப்பருண
வருந்துமெனீரீ வருத்துவது
திரைத்தன்கடலு முனைக்காணிற்
கிநிதுமடங்கா தலறுமெனிற்.

நடுக்கமடைந்து குணக்குடைத்தாய்.
நாளுபிடிவெங் தொடியோனென்
தொழியாதயிரா வதமதுவோ
மலவிப்பகைவென் றெனியாரனை
மகராசனைக்கண் டாசைகொண்டி
மதியோமதியே வடவைவளர்
நிகைப்பாலோடிப் பயமிசுத்துச்
சேரார்தமிலார் சோராரே.

(60)

திரிபு.

கவளக்கரு வாய்கப்பணி
கறமுற்றட ருவதொத்தெதிர்
விவரப்பணி விவர்கட்குறு
வேழ்ப்புரடி வேலப்ப
யுவர்க்கடு ஷீனைமெச்சுவ
ருருகாமன முடையாயிடர்
தவனத்திர விடைதொட்டன
தைத்தேறுவ சற்றேமய

திவளக்கரு மலைகால்
பொரமுற்றட மதனால்
திவரப்பணி நிழல்பாய்
வினோதநகிசை மதியே
தெவரிக்கடு மையினு
தருகாமன லவனோ
ளவனத்திர மவைநேர்
லைத்தேறுவ தரிதே.

(61)

இதுவமது

நீடிக்கய மோடித்தனி
நீலப்புய னீன்க்கரி
வாடித்துள வீறிட்டுவி
மாலற்புத வேலப்பு
வேடிக்கைய தாகப்பிறர்
வீதித்தலை யேசச்செயல்
பூடிக்கதிர் தாய்நிற்குவின்
'மோதித்ததி மோகித்தனை

சாடிக்கய தனின்மா
போலப்புய வமரார்
சேடித்துள கவிதூர்
மான்மெச்சிய நிலவே
கூடிக்கய வினராய்
சோதித்தலை சுவடா
மோடிக்கதிர் கலர்யா
வாதித்ததி தயமே.

(62)

இடைமடக்கு.

மதமைக்கடல் விதமொத்தெழ
வடவைப்பொறி வடிவைப்பெற
சிதறித்தரி யலர்புக்கிடை
சிலப்படி வேலப்பு
விதமித்தனை பெனவுப்பகை
நிலைவஞ்சக மிதுதென்றவி
புதவித்திட மதைவிட்டெனை
வுணர்வேனிலை சகியேனுன.

மலிகட்டன வதிலவாழ்
வகுவித்தரி னொன்றேர்
திரியப்பொரு கனிதூர்
தியாகற்குசை மதியே
நியமித்தனை துயிலா
னிகழுவஞ்சக நினையா
யுனைவித்திட வியல்போ
தொருவேனிலை யினியே.

(63)

கடைத்திரிபு.

வேந்தர்முதலோர்க் குளசகல
மேன்மேலோங்கக் கொழுஞ்சுரம்பாய்
போந்தகடவுட் காமவல்லி
பூமாண்மகிழ் வேலப்பசெய
காந்தகிரியென் மனதிரும்பே
கைகடப்பினுநீ யிரங்காயே
நீந்தலரிது மயலலையே
கெருங்குந்தென்றல் வெம்புலியே

விருதுக்கொடியுந் தனிற்படர்ந்து
விளங்கித்தருமக் கற்பகத்திற்
போன்றமேழிக் கொடிக்கதிபன்
பூமானிரண்டு புயதலுமந்
கருவமுணக்கங் கெனதிரும்பே
கருதுன்செயல்காரு கிரங்காயே
நிதந்திரிவ்வா நியலலையே
நீதிமறந்த வம்புலியே.

(64)

தேவர்களுக்கும், மேழிக்கொடிக்குள் சிலேடை.

கடைமடக்கு.

முற்றுந்நருவா னலந்தமுவி
முறையினுமும் கண்டுநின்று
மற்றுண்டையோர் பலருமொக்க
வாகைபுனைவே லப்பதுரை
சற்றுங்குளிரா மதித்தீயே
தணிப்பொன்னிருந்த கவைத்தாளோ
சுற்றுங்குரண வாவணியே
ஊதிக்கவெழுந்த வருந்ததியே

மொழியுமேரு வந்தமிழ்நு
முன்னிவந்திப் பார்க்கருவி
வளருமேழிப் புகாக்கையினுன்
மயலான்மனச் வருந்துமென்பாற்
தமியேற்கிதஞ்சம் மதித்தீயே
தாய்காவணியேங் கவைத்தாளோ
சோர்ந்துநுழை வாவணியே
ஊள்குருமவசந்த வருந்ததியே. (65)

கடலுக்கும், மேகத்திற்கும், ஸரசுக்குள் சிலேடை.

அடிமுதன்படக்கு.

வாரமலைபெற் றிடுமணத்தை
வானந்தாமை படைக்குமின்ன
சேரவுவமித் திபும்படிநித்
செயமும்முரசான் வேளைநகர்
யாழமுதிக்குமுலை நெருடி
யருத்தியென்னை முயங்கினன் றி
தூரமதியை விடுத்தனைசுந்
சோமாதருக்கே னல்லபரி

■ளர்க்குஞ்செல்வர் திடநேரும்
வகையாற்கடலு மழைமுடினுஞ்
தியழுந்திடுதி டெனத்தொனிக்குஞ்
செழிக்கும்புகழ்வே லப்பதுரை
யாழமுதிக்குமுலை யிதழை
யருத்தியென்னை யடங்குவதோ
தூரமதியை நுதல்வெயர்க்குஞ்
சோமாதருக்கே னுயர்செயலே. (66)

இந்திரனுக்கும், பிரம்மனுக்கும், திருமாவும், சிவனுக்கும், ஸரசுக்குள் சிலேடை.

நாகமடுத்துச் சக்கரத்தை
நல்லவாகை காட்டியிந்த
மோகமகவா னிகர்த்ததன் றி
முரசுபதிவே லப்பனெனை
சோகமதனை விளைப்பதுவே
தூரோகியான வுணக்கவைநான்
வேகமுடனே தக்கனிட்ட
மேலோர்சாபத் தடிக்கடிபோய்

நாளும்படைத்து வார்பொருந்தி
நான்குவிதகா ரணத்தாலு
மும்மூர்த்திகட்குஞ் சரியாமும்.
முயங்கும்படிநீ முயலாமற்
தொழிலாக்கொண்டாய் துணிந்துருத்
சொலினும்பழிக்கஞ் சுதல்வருமோ
வெய்யசாப மேற்றுமின்ன
வெள்காதமுந்தும் வெண்மதியே. (67)

வேறு மடக்கு.

வின்குந்தரி யலர்குந் திடை
நிகவின்பணு குகவந்திண்
ஹலகம்பெரு குகவென்றித்
னோநா ததமிழ் வேலையா
மலருந்தணி வடிவங்கொடு
வழிதண்கதிர் பொழியங்குண
நிலவன்பழி யலவாடொர
நீதந்தவி ரகமேனெழு

விடர்கங்குக வறியோர்
விவஞ்சப மதனா
மொலிமுந்துழு முரடா
ஷதாபரபு குடைபோன்
வளர்கின் றனை யதுபோல்
வகைகொஞ் றமு மறியாய்
மெருவன் பழி யலவா
நீதந்தவி ரகமே

(68)

வேறு கடைமடக்கு.

குருவினாண் கடவாத
கொடையால்வளர்க்குந் தருமதுரைக்
தெருவினாடு பவனிவரச்
செய்தான்மயலைப் பொறுக்காதே
கருவவாதற் சகமீது
கனித்தோசமைய மருங்கேது
பொருவதோயா தீங்குதித்தாய்
புலம்புமெனக்கு மாணலமே

குணவான் றமிழ்நூல் கடவாத
கோன்வேலைப் தருமதுரை
சென்றேன்மதனென் பவனிவரச்
கிந்தைதிறஞ்செப் பொறுக்காதே
கனத்தாரெவ்வஞ் சகமீது
கலப்பாயுனக்கு மருங்கேது
பூவைபனையார் தீங்குநித்தாய்
பொருத்தியருள்சோ மாணலமே. (69)

அடிமுதன்மடக்கு.

மலையே நிகர்த்துத் தினந்தொறுங்க
மலையே தணித்து வறிஞர்பொரு
முலையே யனைத்துக் குவையொடு
முகில்வேலைப் மகராசன்
விலையே முடிக்குக் குழலவிழ
விலையே வளைத்துக் கடற்பெருந்த
விலையே யகத்துன் விலையேவே
விலையே ததிறசற் றருள் வரம்வி

மலையே யிருத்தற் கிசைந்துதெவ்வர்
மலையே விலக்க மடந்தையர்பூண்
முலையே மணக்கும் படிவளர்தோண்
முகத்துக்களைத்த முழுமதியே
விலையே யுணக்கத் தருகரும்பு
விலையே முழக்கப் பொருமதன்
விலையே நீயுந் தருவாயென்
விலையே நின்ற ஹலையேனே. (70)

அடிமுதன்மடக்கு.

மனையே யெனப்பு விருந்தவெம்மம்
மனையே நடத்தி வினையிலங்கை
முனையே பெறுவி ரியர்கூழ்
முறைகாத்தருள்வே லப்பனெனு
சனையே குரில்காட் டிடக்கொடுவஞ்
சனையே னுறவு பிடித்தனையோ
னினையே வரும்போற் றுவருடன் றுன்
னினையே நினைந்தால் விருகமத

மனையே மனசு களிக்கவனு
மனையே கணையால் வலியடக்கி
முனையே மூலகு மொருகுடைக்கிழ்
முகிலுக்கைசந்த முழுமதியே
சனையே மிருத்து வருத்தினே
சனையே பணிய தனைவிடுத்தா
னினையே பொரப்பெண் பழிவினைந
னினையே மையரை முனையாயே. (71)

இடைமுதல் அடிமடக்கு.

அருமைத்தான தமிழ்த்திறமை
வருட்சந்தான மெனப்புலவோர்க்
தருமற்புதசற் றுணர்நிதியெத்
சகரபதிவே லப்பதுரைச்
வருமச்சமரு னுனக்கென்ன
மமதையாற்ற வனக்கொடுங்கா
வுருவக்கனலான் முனிந்தனையே
யுருவக்கனலான் முனிந்தனையே

யறிந்துதான வனிமதிக்க
கனத்தான முபசரித்துத்
தருமப்பயிரும் வளர்க்குமெங்கள்
சாமிக்கிசைந்த தனிநிலவே
வருமச்சமருள் ளினோப்பாய்விண்
மமதையாற்ற வசமாமோ
யுள்ளமுலையு மெய்தானே
யுள்ளமுலையு மெய்தானே. (72)

இடைமடக்கு.

சோல்முரண்.

அலைகுழுகடலை யடைத்திலங்கை
ரரக்கர்கடலை வளைப்பவடர்த்
சிலைவாழ்குரத்தான் சதுர்வித்தந்
சேனாபதிவே லப்பகன்
கலையாயறிவைக் கலைத்தாய்மால்
கனலாய்மிகவுங் கன்னராய்சீர்
மலையாய்கமல மலைத்தாய்தேன்
மறவாய்புகந்தே மறந்தாய்சொன்

யதையங்கடலை யாக்கியெதி
தமரர்க்கடலை விளைத்துநின்ற
திரத்தானுரத்தான் வரத்தின்மிகிக
சீமான்வரிலென் செய்யவல்லாய்
காணுப்தணந்தார் கண்டாய்வெங்
கல்லாயல்ல கற்றாயுண்
மணவாயாம்பன் மணந்தாய்போர்
மதியாய்செலத்தா மதித்தாயே. (73)

அடிமுதன்மடக்கு.

ஆனையிடர்தீர்த் ததிருமழை
யானெடுங்காண் டபமுடை
மானையருளாற் புரந்துதிரு
மாலேப்புயவே லப்பசெய
தானமிருத்த மதப்பாவி
தானையுறுத்தத் தருமமறந்
யேனைமடவார் போலவெளி
யேனையோவுன் காந்திசுகி

யானை தருங்கோ பாலர்தமை
யானையடல்வி டணையனு
மானையுரத்தி லிருத்திவளர்
மாலேப்பார்த்தேன் மனம்பார்த்துத்
தானையலக்கு ளொன்றெழித்தெய்
தானநிகர்த்தாய் நீயுமிங்கே
யேனைநினையா யறக்கொடுமை
யேனையெனத்தோன் நியமதயே. (74)

சுருப்பத்துக்கும் சந்திரனுக்குஞ்சிலேடை.

ஓடியெலியு மொதுங்கமருண்
வுடல்வானீண்டு வன்படங்கொண்
டாடிவருநேர் மையுந்தழவி
தப்புற்றிருந்து சிறியெழுந்
பாடிமதுர கவிவலவர்
பதியின்றெடுத்த நயருளவிற்
தேடியனைவ னுகிலென்ன
திடகொக்கோக காருடமந்

ஓமங்கையரத் தவளைசிந்த
டுரிமையாம்பல் வாய்நிரித்திட
யடருமால காலமுயிர்த்
தரவேநிகர்த்தா யானாலும்
பரவுமுதார நஞ்சயலு
பனன்வேலப்ப சாமியெனைத்
செய்வாய்மதயே யவனுணர்த்துந்
திரத்தாலுனைநான் செயிப்பேனே. (75)

சோதிடனுக்கும் சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

குப்பல்சேர மருவலர்பொன்
குமரனருள்பூண் டிந்திரன்போற்
சுப்பராய கனயோக
சொந்தத்துறைவே லப்பசெய
தப்பலோடு மங்கமஞ்சந்
தாக்கற்காமக் கவடிநடை
செப்பமாகக் கணிதமுறுந்
சிறந்து மெனக்குச் சுப்பலனைத்

குவித்துவணங்கக் கவையலைக்
கொலுயிற்றிருந்து கோன்முறைசெய்
சுமுகற்கோய துணைவனெங்கள்
துங்கன்மகிழும் தூய்மதியே
தழுவிமேலோ ரையும்பார்த்துத்
தனைநோந்தஞ்சா தகங்காட்டிக்
திடனாலொருசோ திடனெனவே
தெரிந்தேன்சொலாமற் சினந்தாயே. (76)

யானைக்கும் சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

மயக்கோடுபய மெதிர்காட்டி
வானத்துதிக்கை தனைத்தழவி
யயர்க்காமதமால் யானை சிகர்த்
ளலர்பூவணமேல் விழிதுயிலு
நயக்காதலினு லெனதுழலை
நாளொலாமென் மனக்குகையி
செயக்கூர்வடிவேற் காநருண
சிங்கங்கண்டு கொண்டாலென்

வளர்ந்துவரும் தகம்படைத்து
வனமுழலைத்துக் கனல்விளி
தடர்க்கின் றினெலண் சுடர்த்திங்கா
மமையந்தொறுமின் னருள்சுரந்து
நளிர்வெற்பிடமு நான் விழிக்கு
னடுவுமொருந்தி நயம்பயக்குஞ்
செகன்மோகனவே லப்பதுரைச்
செய்வாயதனைச் செப்புவைவே. (77)

குறத்திக்கும் சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

மலருங்கமலா சனமடந்தை
வரிசைப்பழறி வேலதுரை
திலகன்கவிஞர் தராதரங்க
செயவேலப்ப தயாநிதிபாற்
குலவுங்கலையே யடுத்துநிறை
குன்றிமலை யிசைத்துவந்து
சுலமெங்கணுமெச் சியகுறத்தி
தனித்தோர்குறியுஞ் சொலாதமுன்று

வளர்ந்தசயவே எவற்குளைய
மகிழ்சிறையன் மண்டலிகர்
டெரியுமருமை மதியுதி
சென்றமனத்தைத் தேடுமென்முன்
கூடைகாங்கிச் சிறந்துபின் னுங்
குணமாத்திரைக்கோ லங்காட்டித்
தனைப்போலிருந்து மெனைப்பார்த்துத்
சசியேயுனக்குத் தகாதிதுவே. (78)

அடிமுதன் மடக்குத்திரிபு.

கந்தா சியதைத் தகர்த்துவிண்மே
கந்தா சலமே போற்றிரிந்து
தந்தாவளத்தை யடர்த்துவெல்லுந்
சத்தரபதிவே லப்பதுரைச்
வந்நானவனை முன்பார்த்து
வளைத்தான்சிலைய தாயாமல்
பந்தாமெனவே திரண்டதனம்
பரிந்தேனந்தோ மயற்கூடே

கந்தா னதிரச் செறுமிமத
கந்தாகவத்திற் கலந்தவொன்று
தந்தாவளத்தை நடத்தியெங்கள்
சாமியிதி தனிப்பவனி
மகிழ்ந்தேன்மதனும் பின்பார்த்து
வளர்ப்பாட்டவா ரோயாமல்
பருக்குமுனக்கு முரண்டதனம்
பகையென்றொடுத்தாய் முயற்கூடே.()

இந்திரனுக்கும் பாட்டேடத்தலைவனுக்குச் சிலேடை.

மடக்கு

சுற்றத்தவரெங் கணுநெருங்கத்
தொடர்கற்பகத்தா ருடன்மலியச்
கொற்றப்புயவே லப்பதிட
சூரிசில்போலப் பவனிவந்தான்
மற்றக்குரிசில் வெளிவயிரம்
வைத்தானறிய வெனதுரினை
மூற்றப்பகைப் தாகாதே
மோசமதியே வாதுதகு

தொகுபண்ணவர்கள் வாழ்த்தெடுப்பத்
சுபவாலிபமேற் கொண்டுநிமிர்
கோலாகலன்பொன் னுலகாண்ட
கும்பிட்டாசைக் கடல்குளித்தேன்
வைப்பதியற்கை யிவனதையுள்
வைத்தானறிய மாட்டாய்நீ
முறையீடேற்கா தாகாதே
மோசமதியே னுனைநானே. (80)

வடவாமுகாக்கினிக்கும், சந்திரனுக்குச் சிலேடை.

கடைமடக்கு.

படர்த்திடலாற் கொழுந்துகளைப்
பற்றியாழி நிற்பதனாற்
லடருங்கடின வடவைநிக
மதுகாணுருவப் பொருள்வெதுப்பு
சுடர்கொண்டுண்ப்போற் கவற்றூதே
சோமரீயிப் படிப்போரே
திடமுந்திடவாழ் வேலப்ப
சீமானருளுஞ் செய்யானே

பாரிக்குதலால் வெம்புகையாற்
பலமாதரையு முருக்குதலா
ராகுமொருபோ துனக்கெனலா
மல்லதருவ வறிவினையுஞ்
துளிக்கண்ணீர்பார்க் கவற்றூதே
தொடுப்பதெனநற் படிப்போரே
செயினோர்தமையான் வேலப்ப
செயில்வேள்கணநெஞ் செய்யானே. (81)

அடிமடக்குங் கடைமடக்கும்.

பலக்குஞ்சரமுஞ் செயநாடும்
பலக்குஞ்சரமுஞ் செயநாடும்
தூலக்குங்கவிநா வலர்க்குதவு
சுதனுகியவே லப்பகன
கலக்குங்கிரண் தானவனே
காமக்கடற்பண் பெண்ணை
விலக்குங்கரமு மஞ்சரியே
மேனிமெலிவுங் கண்டாயே

பரியுமணிபு மாதைகளும்
பரியுமணிபு மாதைகளும்
சுமுகவிநாச நஞ்சயவேள்
துரைதானென்னைச் சுகியநாட்
கவடவினைசெய் தானவனே
காயேலினிப்புன் பெண்ணை
விநிப்பிற்புலரு மஞ்சரியே
வெய்யோன்வரிவிந் கண்டாயே. (82)

கடைத்திரிபு.

மெய்தோப்பழநிக் சுந்தனமே
வித்தைக்கருள்வே லப்பகன
செய்தேன்மிகவிம் முந்தனமே
தினிசொல்வதுநிக் தந்தனமே
பொய்தானுடைய நுந்தனமே
போகிற்கனற்று நந்தனமே
பெய்தான்மகன்பூ நொந்தனமே
யிந்துவோரீ யிர்தனமே

வியதாள்பரவிச் செந்தனமே
வேந்தையெதிர்த்து வந்தனமே
தேமற்பலக வந்தனமே
தெரியேன்சுகிமார் தெந்தனமே
பூசுவெறுக்குந் சந்தனமே
பொருந்தாதாக பந்தனமே
விசலுமவன்ச யந்தனமே
யினாகும்பணிப்போற் சூந்தனமே. (83)

கடைத்திரிபு.

வந்தாள்நென்பொன் மேதகமே
மலிழந்தேறியவே லப்பகுண
தந்தான்மிகுத்த தோதகமே
சரச்ச்களபச் சேதகமே
யந்தாமரைப்பன் னோதகமே
யரைக்குணிலாது வேதகமே
சந்தாமதற்குக் காதகமே
சேர்ந்துமவிடாய்வெம் பாதகமே

வலர்வைத்திறஞ்சப் போதகமே
மசிபனெனக்குட் பேதகமே
தாய்க்குச்சபாவ சாதகமே
தனத்திலினைக்கு மாதகமே
யானேன்கசக்கு மோதகமே
யனிமுந்திர்த்த பீதகமே
செய்தோன்மணங்குன் ருதகமே
திங்காளுனக்விந் தேதகமே. (84)

விலக்கு.

திருமாலெனவா மவன்களிறார்
சிவப்புநிறமே தவற்கனங்கன்
வருவானிவனா ரெனமடவார்
வந்தான்பவனி தொழுதுநின்றேன்
யருமாமறைதே ரத்திரிப்பே
மணையனியற்கைத் தொழில்களைவிட்
பருமீன்மகர நண்டுமுண்டு
படர்தேரையுங்கைக் கொண்டுமற்றும்

செல்வனலனந் திரனுகிற்
சிலைவெள்யாஞ்செய் தவப்பயன்போன்
மயங்கவளர்வே லப்பதுரை
வழுவோவிதுவேன் மலைத்தனை
ரந்தனாண் கணிற்செனித்து
டாமோடு மாரந்தன்றிப்
பழகச்சிங்கத்-தையுமடுத்துப்
பார்க்கும்பாவிப் பழிவிலவே. (85)

தலைவிக் கும், சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை

அடிமுதன்மடக்கு.

மாரா தீரா நதிசுலசோ
மாரா குவளை மலர்ச்செழுந்தா
தாரா தார நிகர்த்துதவ
களைப்போற்றினர்மங் கையர்பலருங்
நீராமைய னுன்படைத்தேன்
சேலையணைவாய் நான்விடுப்பேன்
பேராநிலத்து நானிருப்பேன்
பெருமான்பவனி லாநீயெப்

மாரா மாநஞ் சயமால்கு
மாரா ணுவசே கரசதுரா
தாரா வெனவே லப்பதுரை
சந்தித்தவன்சந் தரம்பார்த்தேன்
நீராமைய னீபடைத்தாய்
சேலையணைவாய் நீவிடுப்பாய்
பேராநிலத்து நீயிருப்பாய்
பெருமான்பவனி கண்டாயே. (86)

கடைமடக்கும் இடைமடக்கும்.

கவளக்கனிற்றின் மும்முரசங்
கறங்கத்தனிலு மருங்குமுலுங்
குவளைப்புயலே லப்பதுரை
கும்பிட்டனர்மங் கையர்பலருங்
கவளக்கலையா னிறைநிலவே
தக்கவரையும் காணெனத்
வெவருக்கோது வேனிதைம்பா
விச்சையொருவ ரடக்குவதோ

கங்கொம்புறுமி மும்முரசங்
கதிக்கனிசைத்தேன் மருங்குமுலுங்
குமணனெனவே பவனிவந்தான்
கும்பிட்டனர்நான் கூடநின்றேன்
தமியேற்கலையா நிலைகாட்டத்
தனைநான்வரையும் கனல்வாயோ
விணங்கக்கோது வதற்குவிந்தே
விரங்கியொருவ மாட்டாயே. (87)

தூது.

தாவியுலகெங் கணும்படர்ந்து
சமுகந்தனிற்சென் றிசைவுபெறத்
வாயியனமுண் டகம்பயிலு
வளர்நந்தவனைத் தவிர்க்காது
கூவியலைமென் குயில்காமக்
கொஞ்சங்கிளிபோர்க் குதிரைதென்றல்
மேலியிவைவயன் புடனுதவ
மெலியும்பொழுதிங் கெனக்குமுன்னோ

தழைக்கும்புகழ்வே லப்பதுரை
தக்கதூது விடுப்பமெனில்
மலைவாயிருக்கு மயில்ப்பூவை
மழைக்கார்கொடையாற் பயம்படைக்கும்
கொடியவிரோதிக் குரியசின்னங்
கொடிஞ்சித்தேர்வண் டவன்சிலைநாண்
விரையாவெனவே நான்வருந்தி
மின்வந்தத்தோள் வெண்மதியே. (88)

ஓர் தும்பமுமோர் மீனமுமுன்
றுடையாயதுமுன் றுடையான்மற்
சீர்கொண்டிருகாற் கிரண்டுதித்த
செழுங்கற்கடகம் படைப்பன்பின்னுஞ்
நேர்கின்றவன்வெம் பணியிரண்டே
நிறைத்தாளாதனு ஹைவெவ்வே
தார்மென்கொடியே லப்பதுரை
தவிர்த்தென்றெனைக்காத் திடுமிருத

நென்கிவ்விருண்டுண் டவட்குநிலலென்
றொருதற்கடக வரிமைபெற்றாய்
சிறப்பன் நியுங்கைத் தலத்தாபிரு
சிலராகியினைப் பலராகி
நீகாண்பனபொற் பணிபனந்த
நிலரினை நிலாணக் கத்தஞந்த
தந்தவிக்கப் பெருநர்ச்சை
சஞ்சுவனிபோன் றனன்சகியே. (89)

படக்கு.

மின்னனிகர்த்த வவன்பார்க்கென்
வேளைமனது விருப்பென்றாள்
னென்னவருத்த மொழியென்றா
னெல்லாங்கடச் செய்தியென்றா
னன்னநடப்பைந் தோலககுறிப்
தடர்திற்காவ்வே லப்பதுரை
மன்னவனைக்கண் இருகியபன்
வாட்டந்தவிர்க்க வேண்டுமென்றான்

மீதுதயவா யானுனக்கிவ்
வேளைமனது விருப்பென்றே
னென்னவருத்த மொழியென்றே
னெங்கோன்கடச் செய்தியென்றே
பதனற்குறிப்பை யறிந்துநகைக்
யருமைக்கொலுவுற் றடிவணங்கி
மாதர்குமிலோர் சித்தினிப்பெண்
மதியுயிருச்சம் மதித்தானே. (90)

தலைவன்புரிந்த தண்ணருள் கூறல்.

மாலையினைத்தேங் கெனெனவவம்
மாலையொடுத்தான் வேலப்ப
வேலைகடக்க வணிகலமு
வெல்லும்படிதா னையுங்கொடுத்தான்
காலதனிற்றுத் திருந்தசெழுங்
கனியப்புறஞ்சோர்ந் தனதேடிக்
சோலைமலர்ப்பஞ் சணையடுத்தென்
றுயின்றேன்சிறிதங் கெனதாசைத்

வனிதைதொழுது சொலக்குவனோ
மகிபனதுவன் நியும்தன்
மேன்மேற்கொடுத்தான் பனகமுழுதும்
மீண்டருயிலா வணவபெற்றுக்
கமலம்போல முகமுநெஞ்சங்
களபமுலைமேற் கச்சுமிட்டுச்
நேற்றானுகி மதனுநின்ருள்
துரைவந்திடக்கண் டேன்மதியே. (91)

மனதுகனிந்து கனவில்வந்த
வசந்திலடுத்தென் றையெடுத்து
தனதுகரங்க ளா லுடம்பைத்
தயவாய்ப்பேசிப் பரிமளசந்
எனதுசிவந்த வாய்க்கினிக்க
திருந்தசுருந் திருந்தவளித்
வுனதுமதம்பின் னிடத்திடம்பெற்
யுசிதக்கலவி செயத்தொடுத்தா

மகராசேந்தரன் மலரணைமேல்
மடியிலிருத்தி முத்தமிட்டுத்
தடவிலருத்தந் தனைத்தணித்துத்
தனங்கள்பூசித் தாரஞ்முடி
லேலவிலவங் காதிதன்சேர்த்
திட்டமனைத்து நிறைவேற
ரோங்கும்புயவே வப்பதுரை
னுலகினதற்கொப் பிலைநிலவே. (92)

கலவிச்சிறப்புரைத்தல்.

அடிமுதன்மடக்கு.

கலையு மிரவிச் கையுமணிமே
கனத்தைக் கடித்தேன் பலவாலிங்
பலையு மிதழிற் பதித்தான்சோம்
பனகபடத்தை நெருடினிவிற்
மலையு முமுத கலசமுநேர்
வாய்க்கு ளமைத்துச் சுவைதிருத்தி
னலையு மனமு நிலைபெறநா
யாசைத்துறாவே லப்பனெனை

கலையு நெகிழ்த்தா நெகிழ்த்தவுடன்
கனத்தைத்தொடுத்தான் கனம்படைத்தேன்
பலையு மறந்தேன் பருவமதிற்
பனக படத்தை விடுகனக
மலையு முலையைப் பிடிக்கசுரு
வாய்க்கு மெனக்கை மல்குவித்தே
னலையு மகிழ்ந் படிதயவா
யனைந்ததென்சொல் னென்மதியே. (93)

அடிமுதன்மடக்கு.

கனக புயத்தி லனைத்திரண்டு
கனக விழிநாச் சுழற்றியனங்
பனக மிளக்கிக் கழுத்திளஞ்சோ
பனக வினப்பற் பலவுறுப்பிற்
தனக லவைமேற் றிமிரந்தேமெத்
தனக லசங்கைக் கொண்டுபொருந்
யனக குணவான் குபேரவுளை
யுருமைக்கலவி நடத்தினன்மற்

கனக வுளையுஞ் சுவைத்தலர்கோ
கனக மலைக்குங் கடிதடமாம்
பனக முகினிற் புட்குரலென்
பனக மழுத்திப் பரிமளசந்
தனக வணிதாங் கியபருவ
தனக நடென் றனைமயக்கி
யனக விகைவே லப்பதுரை
றதுசொல்லுவதற் கடங்காதே. (94)

வேறு.

அரிதாகிய மதனாகம
 லறிவைக்கரி சுரவிக்ஞையி
 வரிமாமுலை யுரமேபொர
 மறுகத்தொடை யிறுகத்திரள்
 புரியோதிமி னிறைத்தேனொரு
 பொழுதொத்திட மருவிப்பல
 விரிமோகன விதுவேயெனை
 மிகவுந்தய மொடுகொஞ்சிய

வறுபோகம துளதா
 னமையப்பணி முதிரா
 வளையோலிட விடைநூன்
 வடமுத்துக மலர்குழ்
 புறம்கெழு நயநேர்
 புதுமைதொழில் களினுல்
 வேலப்பம சிபன்
 விதமிங்குத விதமே.

(95)

வாமக்கிரி நாணித்தநி
 வளருந்தன ரதிபுஞ்சிலை
 நேமப்படி சோதிப்பை
 நிலைகண்டுப ரதிகொண்டிரு
 காமக்கடல் பாயத்தரு
 கலவித்தொழின் முடுகிச்சுப
 தாமப்புய வேலப்ப
 தருமெத்தையி லெனைமெச்சிய

மாறத்தகு வனவாய்
 மதனுஞ்சரி யெனவே
 ரிதானித்தமு துளதோர்
 நினைவுங்கனி வுறநீள்
 காடுதத்தனை தரமோ
 களபப்பரி மனமார்
 தயாளப்பரபு வணிகூர்
 ததிரற்றதி மதியே.

(96)

கடைமடக்கு.

கடற்கண்மடவார் நிதம்பரதங்
 கைக்கொண்டடங்காத் தனவாரினை
 யடர்க்கவவன்பின் காட்டியது
 மாரவார முழக்கியது
 திடத்தபுகழவ் வேலப்ப
 சியபூங்குழலைக் கோதியதுந்
 தொடக்குமெனது தவந்தவமே
 தொடுக்கார்பிறவன் மங்களமே

கருதுசமுக னிதம்பரதங்
 கடவிக்கயற்கே தனவாரினை
 மசையாமணியங் காட்டியது
 மனைத்தோர்சங்க முழக்கியதுந்
 சீமான்றிரும்ப வேலப்ப
 திங்காள்சிலநன் கோதியதுந்
 தோன்றாதினிழந் தவந்தவமே
 சுகித்தவகைமா மங்களமே.

(97)

தலைவிக்குள் சந்திரனுக்குள்சிலேடை.

அடிமுதன்மடக்கு.

மருவினுயர்ந்த மலரணைமேன்
வாசமாயென் கண்மணியே
யருமைமடிக்குள் வைத்துவெயர்
யப்பான்மருங்குற் கலைருழ
பெருகவளைகங் கணம்பொலியப்
பெற்றுத்தழைக்க மாலைமுந்தப்
தருமநிதிவே லப்பதுரைச்
தரக்கண்டுவந்தே நமிற்பேதஞ்

மருவிநலந்துய்த் ததிகவிச
வாசபாசென் நெண்ணெமெச்சி
வதற்றிக்கலவி யினைப்பாற்றி
வலைவார்முறைநின் றிடவாரம்
பெருங்கற்கடசுஞ் சேமகரம்
பின்னலிலங்க வலங்கரித்துத்
சாமியெனக்கு முனதுதன்மை
சற்றுமிலைக்காண் சந்திரனே. (98)

கடைத்திரிபு.

கருணைபுரிந்த வப்போது
கங்குலகலச் சங்கதிரும்
மருவிமகிழ்ந்த சொற்பனத்தின்
மணிகாஸ்புகுவோர்க் காளைநகர்
நிருபனுயர்ந்த கூவைவரை
நெஞ்சனனந்தேன் பாலப்ப
பருவமுஞ்ந்த நேர்வந்தான்
பலித்ததெனநான் நண்ணவ்வே

கயவரநிவை யொப்போது
கடற்றோன்றியது செங்கதிரு
மகிமைபிசகா மற்பனத்தின்
வளநீர்வயல்குழ் வேளைநகர்
நின்ருகன்றூட் பூவைவரை
நீத்தார்க்கருளும் வேலப்ப
பார்த்தேனெழுமு னார்வந்தான்
பணிந்தேனெவர்க்குங் கண்ணவனே. (99)

வாழி.

தயவோர்வடி வா மயிர்க்குண
ததியேறினத்த படிசகல
லயன்மால்பரவுந் திருச்செங்கோட்
யருமைப்பெரிய நாயகியு
செயமேபுனையுங் கூவைமலைச்
திருவுந்தமிழ்வா ணியும்வாழி
வயல்குழ்வேளை மாநகரில்
வாழிகளைஞர் வாழிபுகழ்

சரசத்துரையைத் தெரிசித்த
சவுபாக்யமும் தழைத்தனவா
டர்த்தநாரீ சுரன்வாழி
மத்தனூரம் மையும்வாழி
செவ்வேள்வாழி முகில்வாழி
தேவர்முதல்யா வரும்வாழி
வளர்வே லப்பமகராஜன்
வளமைபலவும் வாழியவே. (100)

சந்திரவிலாசம் முற்றிற்று.

முருகன் றுணை.

தனிச்செய்யுட்கோவை.

மாட்சிமைபொருந்திய இராமராதபுரம் சம்ஸ்தானம்

ஸ்ரீமாந் பொன்னுச்சாமித்தேவாவர்கள்

மஹாசமுகத்திலியற்றிய சிங்கார ரசமிக்க

செந்தமிழ்க்கவிகள்.

திரிபு.

தலைவி பாங்கியிடந் தன்னிலைமைகூறித் துதுவிடுத்தல்

வன்னவிலக் காமனம்பு மலரெளிதோ முலைகளவை வந்தெப்போதுந்
துன்னவிலக் காமனம்பு துநற்கணியும் வெறுத்தனளி துபிரயாச
மென்னவிலக் காமனம்பு மென்சொல்பொன்னுச் சாமிமன்ன நெணுரேந்தரன்
முன்னவிலக் காமனம்பு னாமுனனைக் கலந்துகொஞ்சி முயங்கத்தானே.

தோழிதலைவனிடஞ் சென்றுகூறல்.

மருவமருந் தனங்கனக வனமுலைகண் முழுதுமிருண் மதமாவேறி
வெருவமருந் தனங்கனக மிகுத்தகளை புகுத்தவுனை மேவற்கிதே
பருவமருந் தனங்கனக படிசகியென் றிரங்குமிவன் பயந்தீர்ப்பாய்க்
தருவமருந் தனங்கனக சார்தமிழோர்க் குதவுபொன்னுச் சாமிமாலே.

(2)

இதுவுமது.

கனத்தடங்கா வுனதுமபல் வலைப்புருமான் வசந்தமென வந்தபூஞ்சந்
தனத்தடங்கா வெம்புலிக்கு மம்புலிக்கு மயங்கியஞ்சத் தருமோ காப்பாய்
கனத்தடங்கா முரசதீர்மந் கலசமுக முகசலச கன்ன முன்னுட்
கனத்தடங்கா தலித்தஞ்சற் செயித்தபொன்னுச் சாமியெனுஞ் செங்கண்மாலே

இதுவுமது.

குடங்கனக வடம்பழகு கொங்கைசெங்கை பங்கயங்கைக் குங்கோன்மீனப்
படங்கனக மருண்டலிழி யெனுங்குழில்வர் தனள்கலந்து பலகீரீடை
தொடங்கனக குகன்கருணை துலங்குவள ரலங்கீர்தமெய்ச் சுருணலோலா
தடங்கனக சயிலபுய செளரயபொன்னுச் சாமியெனுத் தனசிக்கேதே. (4)

நங்கையின்றுயரறி நற்றய்கூறல்.

மகரவட ரெடுங்கொழிமன் மகன்னெனது மகண்மனத்தை வலிமையேயிக்
ககரவட ரெனக்கவர்தா னதையிவன்பெற் றிடவருளிக் காப்பாய்முந்நீர்
அகரவட மொடுவளைந்த நிருதர்படை முழுதுமன்று ரெளியவில்லே
துகரவட சயிலபுய சுமுகபொன்னுச் சாமியென்னுத் துரைச்சிக்கேதே. (5)

இதுவுமது.

பொருகரும்பு ரெடுஞ்சிலவேள் பூட்டியமர் காட்டியடர் போட்டிதன்னான்
முருகரும்பு குழன்மாதன் மோகமுற்று வருந்துவது முறையோகாப்பாய்
பருகரும்பு தியவமுதப் பசுந்தமிழோர்க் கிசைந்தமனப் படியேயாவந்
தருகரும்பு னிதமுடிலே செளரயபொன்னுச் சாமியென்னுஞ் சரதமாலே. (6)

மகணிலையறிந்து தாய் வண்கேட்குணர்த்தல்.

பொருகுவட னயகளிற்றில் வந்தபொன்னுச் சாமியன்னன் புயங்கண்டாளாம்
பெருகுவட கலைக்கொருதன் பெருங்கடலா மெனதுதவப் பேதைபூங்க
திருகுவட முலைகள்விம்மித் தியங்குவள்சந் திரண்புஞ்செந் தியென்றேகி
யுருகுவட ருமமுமக்குண் டெற்றதையங் கவர்க்களிகா ளுரைசெய்விரே. (7)

மன்மதோபாலம்பனம்.

வருமதனு நினைச்சிலர்தண் மதிக்குடையோ நென்பரது வழுவேமாதர்ப்
பொருமதனு நீவருமம் புரிவதெலாம் புரிவிநீர்ப் புவனங்காக்குந்
தருமதனு திபதியொன்னுச் சாமிசெழுங் *கத்திகைதான் றருமேலன்னான்
பருமதனு கம்தகரும் பைங்கழைவிற் கொருநாளும் பயப்படேனே. (8)

துதுசென்ற தோழிகூறல்.

வண்டனங்க மிலிநிலவு வலிதுதென்றற் புலியெனமான் வருந்திச் செங்கை
வண்டனங்க னிகள்களப் வகைவெறுத்து மிகவுனது மயலினுற்று
வண்டனங்க மலரணையு மறந்தனன்மற் றிவள்முகம்பார் வாணர்க்கென்றும்
வண்டனங்க வரிசினிகை வழங்குபொன்னுச் சாமியன்னு மதிவல்லோனே. (9)

* கத்திகை = மாலே.

சமஸ்தி 7 சந்தனம் வந்த கட்டளைக்கலிப்பா

சந்தச்சந்தன மெய்யிற்பொருக்கெழுக் கனவசந்தனம் பா லுன்றல்மோகமே.
முந்தச்சந்தன மேவிச்செந்தேனும முதுங்கசந் தனவென்றே மயங்கினள்
இந்தச்சந்தன குந்தரளப்பினர் தெழுகச்சந்தன மின்னிவட் குச்சுகந்
தந்தச்சந்தன தெவ்வமுந்தீர்த்திடத் தயவுகர்பொன்னுச் சாமிநரேந்தரனே. (10)

வேறு.

ஏனமாதங்க மேயமுதேவுன தெண்ணாயாதெம் மிடத்திற் சொலற்கென்ன
மானமாதங்க வத்தையையுதென வழத்துகென்றனை மாந்வேண்ட. நின்மய
லானமாதங்க மெல்லாங்குளிர்த்திட வணைகுவாயொன்ன லார்படை வென்னிடத்
தானமாதங்க மேயிற்பொருத்துமந் தரபுயபொன்னுச் சாமிநரேந்தரனே. (11)

மடக்கடிவிருத்தம்.

மருவிரி பந்து வெருவுற நொந்து வளைகிமிழ் கடைபட முந்து
வடகிரி கோடத் தடமுனை வாட மருண்டுபம் பரஞ்சமுன் றுடப்
பருமணி பொறுத்துக் கருதுகச் சறுத்துப் பணைத்தொளிர் கண்கறு கறுத்துப்
பலத்தொடர் நீங்குந் தவத்தரு மேங்கும் படியடி படர்ந்தடர்ந் தோங்கும்
இருமுலைபிந்து மொருமுலைபொருந்து மெழின்மதன் வரவிவள் வருந்து
மியல்கொள லாமா நயகுணசோமா விற்பநன் கருஞ்செழும் தாமா.
தருவெனுநேமா பொருபலவிமா சுகமெலாம் பணிரகு ராமா.
தயையமலர் மின்னுக் கியைபுயபொன்னுச் சாமிரா ஜேந்தரவுத் தமனே (12)

காலந்தாழ்த்துவந்த தலைவி காரணங்கூறி வேண்டேல்.

வருந்தவனை தனிகவிக்கு மகுட முன்னுள்
வழங்கினையச் செழுங்கருணை மதித்துத் தான்யான்
பொருந்தவனை பொருவினிர வினில்வா ராறு
போதுகழித் தணனிதனைப் பொறுத்தல் வேண்டும்.
திருந்தவனை கருங்கடலிற் புரிந்து சென்று
தியவரக் கியர்ப்புலியின் நிரள்வாய் மான்போ
விருந்தவனை. பொருங்கவுட னிலங்கை சாய்த்த
விதைவபொன்னுச் சாமியென்னு மியல்வல் லோனே. (13)

ஒப்புநலங்கூறி யுரிய தாய் வேண்டல்.

கனகவனத் தானைதனைக் கடிந்துமுலை வளர்ந்துமையல் காட்டி நானும்
பனகனண்ணி யமலைகைத்துப் பசுவடுத்தே மலையேந்தும் பண்பான் மாலாம்
எனதுதவப் பேதையைவே ளென்பவனம் மானெனவு மிரங்கா தெய்தாற்
நினமுமெவ்வா றதுசகிக்குஞ் சேர்திபொன்னுச் சாமியென்னுஞ் செய்கிங்கேஜே

தலைவியின்; பரிசெலாமுணர்ந்த பாங்கிசென்றுரைத்தல்.

படிபுகழ் ந்தம்பத்துப் பணவரவுற் றிருந்துமிளம் பாவை நல்லாள்
வடிவுபெறு மதன்னென வளர்நினது புயந்தழுவா வகையான் மிக்க
மிடியரென நெடிதுருகி மெலிசுவனோ விவண்முகம்பார் மின்ன ரொன்றார்
தடமகுட முடிதடவு சரணதீவ்யா பரணபொன்னுச் சாமி மாலே. (15)

சமையல் விவரங்கேட்டபோது சொன்னது.

முதிர்கொடிக்கொத் தவரைக்காய் கத்தரிக்காய் நண்பருப்பு முலைமாதஞ்சி
மதிமிகவு மிளகுரசு மாகிமத நெய்ததியால் வருந்துவாளோ
கதிர்குலவு நினதுபுயக் காமருபூந் தாமமுந் கவிஞர் நானுந்
துதிபுதுவைப் பதியதிப சுமுகபொன்னுச் சாமியென்னுந் துரைச்சிங்கேறே. (16)

உவமை விலக்குகள்.

சந்திரன்.

தலைமைபெறு நிருபர்சிகர மணியாய்ச் சான்றோர்
தமக்கணியா யுதித்தபொன்னுச் சாமியென்னுந்
கலைநிதியே கலாநிதியின் முகம்போ லென்பர்
கவிஞர்சில ரதுநிதமிக் கவின்கொள் வாமென்
றலைநினைடைப் பணிந்துபுடிந் தெழுந்து மாசோ
டாமைகண்டு வெள்குமெலிந் தறவுங் கூனி
மலையுமல துனதுமுகம் போன்று வெய்ய
வனுக்குமராக் கலியிருநீ மாற்றிடாதே. (17)

கலைவாணி.

வரமுயர்தென் புதுவைபுரி தவத்தின் சீரால்
வந்தபொன்னுச் சாமிமன்னு வளருந் கல்வித்
தரமுணர்ந்து வியந்துதமிழ் மடந்தை தானுந்
தன்மெய் வெண்மை யாழ்வெறி தவழும் வண்டர்
பரவுமல ரிடைக்குடிபுக் கிருந்துமேலாம்
பயனிலமா மினமினியப் பயன்கொள் வாயிந்
நரபதிபா னமையிவரே பெற்ற தாதா
நாமகளே யாமெனநின் னுவுந் றானே. (18)

அறுமுகன்-குறுமுனி.

தடசயில புயபொன்னுச் சாமிமன்னு நினதுகல்வித் தரத்தா னுணி
யடலுடைய குகனுமறு முகங்காட்டி யையனென வமர்ந்தா னன்றிக்
குடமுனிவ னுத்தமிழி லாங்குவடு மேவியின்னங் குறுகு வானேற்
புடவிறனி லெவருளார்நற் புதழ்வளரு முனக்குநிகர் புகலற் கம்மா.

(19)

காமதேனு.

குடிலநெறி பயின்றுபுலை விரும்பிமட மிகுந்துபயங் கொடுமுட் றெற்
கடியசுர பிளையடைவோர் கருதுபொருள் பெறுவரெனிக் கபட மின்றிப்
படிமொழிதப் பாதுதிறல் பழுத்தமர்வென் றனந்தநிதி படைத்த நினை
நெடிதுறுவோ ரொவைபொருந்தார் மேம்பொன்னுச் சாமியென்னு நிருப ரேதே.

கற்பகதரு.

உவந்து வந்து தாழ்வானே நருவுகொளக் கடியவல ருடைய தாக
நிவந்து வெம்பா மரமெனவாழ் கற்பகமுற் றவரேபன் னிதிகொள் லாரேற்
பவந்த விரமே லவர்பயிலப் பழிமு னிந்து மதிச்செழுங்கற் பகமாய்ச் சீர்த்தி
துவன் ற பொன்னுச் சாமிமன்னு நிளையடைவோர் பெறும்பயன் யாஞ் சொல்லற்பாற்றே.

மழைமேகம்.

கருவிழுகில் கடல்கவர்ந்தோர் பருவாரிதும் புனல்பொழியக் கற்றே மல்லான்
மருவுபிறர் பொருள்விரும்பா ததுதினமு நவமணிபொன் வாரி வாரிக்
தருமுசித சமுக்கொன்னுச் சாமிமக பதிசெழுங்கைத் தலம்போ லேமென்
றுருவமிக்க கறுத்துவெற்பி னூடொதுங்கிப் பணித்து வின்சென் றுறைபடி மாதோ.

இராஜசமுக்கத்தின் பெருமை கூறியது.

மங்கரிய பங்கவிடர் வெங்கலியின் முங்கலுறு வார்மீனற்குள்
பொங்கவக ளங்கசமு கங்கருணை வங்கமது போலுமாலோ
கொங்கர்சக ரங்கர்க்கை விங்கர்பல ருங்கரமுன் கூப்பக்கீர்த்தி
தங்கவளர் தங்கஜய சிங்கமென்னு மெங்கன்பொன்னுச் சாமிமாலே.

(23)

படிசேட்கேக்கொண்டது.

வடிகொளமு தனையபல கலையுமுணர்ந் தடைகுரர்ப்புன் மருளாங்கங்குல்
விடதரன் கருள்செயுநின் பெருந்தகைமை யறிந்திருந்தும் விரும்பாவிண்ணம்
படிபடியென் றடிக்கடியெய் படிமொழிவல் படிமகிழும் படினடோறும்
நெடியபுகழ் வளர்க்குமது நீதபொன்னுச் சாமியென்னு நிருபரேதே.

(24)

படியளவுசெய்யக்கேட்டது.

கனப்படிபு மிதுவெனுப்பொற் கமலதர தலசுமுதா கனிந்தசெந்தே
னெனப்படிவண் டிநிர்குழற்பொன் னிணங்கு பொன்னுச் சாமிமன்ன லியம்பக்கேண்மோ
மனப்படியா னினைத்தபடி வந்துபடிப் படியுணர்தந மாட்டேனின்னே
தினப்படியிப் படியுனக்குச் செலும்படி யென் றொருபடிச் செய்துவாயே. (25)

உத்தரவுப்படி படிவிராணைசெய்வோர் நடந்துகொள்ளாததைப் பற்றிச்சொல்லியது.

லாமிவுளித் திடநெந்தேர் வானிரவி மறையமலர் வ னோர் துவ
நெடுமுனற் கொடுத்தபொன்னுச் சாமிமகி பாவொருசொ னிசுழந்தக்கேண்மோ
பூமிமிசைப் பத்தினைப் புத்திகனில் வைத்தினிது புத்திநின்றோர் க்துச்
சாமிவரங் கொடுத்தாற்பூ சாரியினுற் பின்னரென்ன தடைசொல்வாயே. (26)

பாராச்சேவகர் தடுத்தமை கூறியது.

தருமகுண மிதுமுனது சமுதமுறர் வறுமையெனச் சலிக்கக்காய்ந்து
வருமிரவி வெயில்குண் மயங்கியின்றி யானிங்கு வந்தபோழ்தி
லருமைதவீர் பாராச்சே வகர்தமது பெயர்ப்பொருளை யறியக்காட்டிக்
கருவமொடு தடுப்பதென்னே காமர்பொன்னுச் சாமியெனுங் கருணைமாலே. (27)

இறைவர், தமது கரங்களைப் பிடித்துக்குலுக்கியபோது சொன்னது.

அவனிபுக முனதுதிரு வடிமலரி நெழுதுகனா லன்றுநீங்கப்
பவமதகன் றொருகரிய பாறையும்பெண் னாகுமெனிற் பாராவாரர்
துவளவழு தெடுத்தினிய சுரக்கருணின் திருக்கரத்தாற் றொடப்பெற்றேற்குக்
கவலையினி யுளதாமோ காமர்பொன்னுச் சாமியென்னுங் கருணைமாலே. (28)

தமக்குக் காந்தல் வந்திருந்தபோது கூறியது.

உன்னினிய சன்னிதிநா றொருவியயன் மருவியதா லுடனேசைவ
நன்னிலவிட் டன்னியநா னடைபுகுமீ னவனையன்று நலிந்தகாந்த
லென்னிடத்துந் தன்னிவருத் தியதுசற்றே வுனகருளயந் திருந்தேன்வெண்பூத்
தன்னில்வரு கன்னிதிரு வென்னுமின்னு மன்னுபொன்னுச் சாமிமாலே. (29)

காந்தல் தீர்ந்தபோது சொன்னது.

சொற்செறிமுத் தமிழ்வலர்க்குத் துரங்கமணி சரங்கவிகை துலங்குந்தந்தப்
பொற்சினிகை முதலனருள் புனிதபொன்னுச் சாமியெனும் புயலேயுன்றன்
மற்செழுந்தண் கருணைநெடு மழைநனைப்ப வதனலென் வறுமையாய
முற்கூறும் பிற்சினந்த முதுசுரமு மிகவயலாய் முடிந்த மாதோர். (30)

சிரங்குவந்தலிவரம் தெரிவித்துக்கொண்டது.

மிக்கவடிவிற்காத்த விரியன் போனமை விதித்தலன் பாவியென்றே
வேதனை வெறுத்தயர் வேதனை வினைக்கின்ற வெஞ்சிரங் கானவைகளின்
பேலெலார் தானவர்கண் மிசைகொடுத்தன் றாரீ விடுகளை மிடைந்ததொப்ப
மேவின வவற்றியல் விரிக்கவெளி கோவிண்ணு விண்ணென் றிசிப்பனசில
செக்கர்வன முன்னெனச் செறிவசில மாறாத தினவுபுரி கின்றனசில
சிறியசில பெரியசில வெரிவசில நாலென்று சேர்ந்தொன்று பட்டனசில
தெரிவையர் தனம்போற் செழித்தடி பரந்தெழு சிலந்திசில வுள்ளவாலித்
தேசமொவ் வாமையோ தண்ணீர் விரோதமோ தெரியாது பிணியினேகற்
தொக்கதமி யேனைத் தொடர்ந்ததா விரவெலார் னுக்கமிலே யொருமாதமாச்
சூழ்பனி வருத்தமோ சொல்லமுடி யாதுமேற் றாயசாக் காட்டிரண்டு
துப்பட்டி யிட்டிடன் றோளுற முழந்தாள் சுருட்டினு நடுக்கறது
தொந்தரை யிவற்றைச் சுகிப்பதெப் படிமுன்பு சொன்னசொற் படிநடாத்தித்
தக்கவுத் தரவுதற் தெம்மையெம் மூர்க்குநீ சடுத்தி லனுப்பவேண்டும்
தானவயி மாணமுந் லானசிவ ஞானதுறை தமதுமா தவகுமாரா
தமிழ்முத்து ராமலிங் கச்சேது பதிமநிழ் சகோதர சபாபுஜிதா
தர்மப்ர தாபபொன் னுச்சாமி ராஜேந்திர சதுரங்க தளசிங்கமே.

(31)

போர்வை கேட்கேக்கொண்டது.

கற்போர்வை திகரெவருங் கலிதுறந்து புதுவைவயற் களங்கடோறு
நெற்போர்வை கியபடிநன் னிதிப்போர்வைத் திடவுதித்த நிபுணநாளும்
பொற்போர்வை வேலாருள் பூத்தபொன்னுச் சாமிமன்னு புகழுக்கேற்ற
நற்போர்வை யின்னமெற்கு நல்கலிலை பனிவருத்த நவிலொணுதே.

(32)

கவிச்சிங்க மென்ற பட்டம் பெற்றப்போது.

கங்கங்குலவு கதிர்வேலான் கனகமேரு கருணைமுகில்
பொங்கம்பெறுதென் புதுவைவளர் பொன்னுச்சாமி பூபனெனக்
கெஞ்சுந்திறல்கூர் கவிச்சிங்க மெனுமோர்பெயரிட் டெழில்வளமை
தங்கும்புகழ்மே லாங்கலையுந் தந்தேயெனையா தரித்தனனே.

(33)

வேண்பா.

சேயே யனையர் செழுப்புலவோ ரீன்றெடுத்த
தாயே யனையை பொன்னுச் சாமிமன்னு—துய
கனங்கொடுத்தன் னோர்மேற் கனியுமன்பா லுண்ணத்
தனங்கொடுத்து நீவளர்ப்ப தால்.

(34)

உபயார்த்தமுள்ள வித்தைச் சம்பிரதாயம்.

அட்டவரைகளையுண் டனந்தனை விழுங்கியே முண்டத்தை யுங்குலுக்கி
யஞ்சாம் நீடியைப் பிடித்துப் பொடித்துமரு வலந்தமையெ லாங்கசக்கி
மட்டரியகனலைப் பிழிந்தசா ருக்கியதை வயிறுகொள வாய்மடுத்து
வனவேங்கை வையச்சிமிழில் வைத்தடக்கிக் கொடுமகிழ்ந்து விளை யாடவல்லேம்
துட்டவெங் கலிதனை வெருட்டவொரு வித்தைநீ சொல்லிக் கொடுத்தல்வேண்டும்
துங்கவக ளங்கசது ரங்கதள விங்கிதச மங்களவ லங்கர்தகுண
வட்டுடைப கட்டுமெழி லீட்டுளம ருட்டுமிள வட்டமுலை யிட்டமடவார்
மதனவன் னப்பூமி துதிசெய்பொன் னுச்சாமி மகராஜ சுகபோஜனே. (35)

சமஸ்தி.

வெண்பாக்கள்.

மாலாம்பொன் னுச்சாமி மன்னர்பிரான் நன்னாட்டிற்
சேலாங்கண் மங்கையர்வா சிக்குநல்யாழ்—நீலா
பரியிற் பெரியகொடும் பாலை குளிரும்பூ
கிரியிற் கிரியுருகுங் கேட்டு. (36)

என்றுமொரு தன்மைத் தெனவினிக்கு மொன்னலரை
வென்றபொன் னுச் சாமி விறல்வேந்தே—துன்று
வரிகிலைக்கை வேளயிலான் மாய்ந்தகிர வஞ்சக்
கிரியின்மயல் காட்டறிஞர் கேள். (37)

போலுரைமட் டம்புகல்வர் பொங்குபொரு ளொன்றியார்
சிலபொன் னுச் சாமியெனுஞ் சிங்கேறே—சால
மணியாக்க மில்லாத வன்கணரைத் தேடிக்
கனதனவெ னக்கடறிற் கண்டு. (38)

சமஸ்தி-நற்று-கலித்துறை.

அளிக்கும் பனைக்குஞ் சரவரி யான்முத லாரும்ஞ்சங்
களிக்கும் பனைக்கும்பிட்ட டாறு முகனைக் கலந்தெமது
ந்ளிக்கும் பனைக்குந் தெரியாமற் சேர்தரு ணத்திலிந்தப்
புளிக்கும் பனைக்கு நடுவேபொழுது புறப்பட்டதே. (39)

மாட்சிமை பொருந்திய இராமநாதபுரம் சம்ஸ்தானம் மஹாராஜா
ஸ்ரீமாத். முத்துராமலிங்க சேதுபதியவர்கள்

மஹாசமுகத்திலியற்றிய

கவி ரத்னங்கள்.

மங்கல வாழ்த்து.

புகழான்ற நகமின்ற பொன்னின்முலைக் கன்னியொரு புறந்தழீஇப்ப
லகிலாண்ட முதலாண்ட வருண்மோன சிவஞான வமலன்காக்க
பகர்பூங்காத் தொறும்புவை பதங்கோவைச் செழும்பாவைப் படிக்குந்தேவை
நகரேந்தர சமுகமுத்து ராமலிங்க பூமவுளை நானுமாதோ. (40)

திரிபு.

னோங்குவட்ட முதகனக கும்பமன்பு கொண்டுவிண்டு குலவுஞ் செந்தே
னாங்குவட்ட வுண்டுநனி யண்டுமலர்ச் செண்டுமிணை யலவென் றோட்டி.
யோங்குவட்ட முலைவனிதை புனதுமயல் பெருகினன்சே ருவந்து வெள்ளிப்
பூங்குவட்டன் மலர்த்திருத்தாள் போற்றுமுத்து ராமலிங்கப் புனித மாலே. (41)

அனங்கனம்பு மழைபுலிங்க மலைசெவிகட் குருக்கியசெம் பவிர்நிங் கட்கோ
மனங்கனம்பு மண்ணிபொல்லா வஞ்சகியென் றிரங்குமதி மறந்து சோர்ந்திம்
மினங்கனம்பு தியகனிபால் வெறுத்தனள்கண் பார்த்தருள்வாய் வியந்தனேக
தனங்கனம்பு ரவிதமிழோர்க் குதவுமுத்து ராமலிங்க தளசுங்கேறே. (42)

சந்திரோபாலம்பனம்.

பொருப்பவனி தனிற்படர்வ தெனக்குலவு சினக்கனிற்றிற் பொலிந்து தோன்றித்
திருப்பவனி வந்தமுத்து ராமலிங்கச் சேதுபதி சீர்கண் டெற்ற
விருப்பவனி தையர்பலர்க்குண் மெலியவள்யா னோபனைத்தாய் வெள்ளிக் குன்றி
விருப்பவனி தனையுணர்ந்தன் றோமிதித்தா னினையினமோர்ந் திலேநி லாவே. (43)

மன்மதோபர்லம்பனம்.

திடக்கடவி கடக்களிறு சினக்கடின மனப்பகைவர் திடுக்கிட் டோடி.
விடக்கடவி முடுக்கியமர் வெல்லுமுத்து ராமலிங்க வேந்தன் சோர்தான்
சடக்கடவி நடக்கைவிடு சரத்தைமுடி யுரத்தகடற் றடாரி தன்னை
யடக்கடவி யிடைக்குழிலை யகற்றுநினை மதிப்பதிலை யனங்க வேளே. (44)

யமகம்.

வடங்கலங்க ளபங்கழங்கு மறந்துனன்பு சிற்ற்திணங்க மதிக்கா நின்ற
வடங்கலங்க சனம்பிளொந்த மனந்திருந்த நிவந்தகொங்கை வரைபின் பச்சு
வடங்கலங்க நகம்புரிந்து மகிழ்ந்துகொஞ்சி முயங்கெதிர்த்த மருவ லார்க
வடங்கலங்க வெலுந்துரங்க மகிபமுத்து ராமலிங்க வரிசை மாலை. (45)

இதுவுமது.

மாமனத்தை யிவர்காவல் வலிதோநா னுச்சுதினி மயங்கிநீவிம்
மாமனத்தை யணிதஞக்கு மாட்டுபணி சூட்டுமணி வளைகள் பூட்டம்
மாமனத்தை யுறவைவிடெவ் வகையினுஞ்சென் றழைத்தினிது வருவன்சேது
மாமனத்தை யலர்புகழு மதன்னமுத்து ராமலிங்க மாலைத் தானே. (46)

திரிபு.

அம்மானர் தியும்பகலு மகமிகவான் சன்னைதன்னை யன்னை நோக்குச்
சம்மானர் தனம்புகினுந் தொடர்வளெனில் நீலிடுத்த தூதுக் கென்ன
மம்மானர் தரங்கமதி விணங்குமவ சரமேன்கா ணிலங்குஞ் சாலைவச்
சம்மானர் தமிழ்க்குதவு சமுகமுத்து ராமலிங்க ஐயசிக் கேறே. (47)

இதுவுமது வேறு.

கோலப் பம்பர நேர்முலை மீறநிற் கூடமாமயல் கொண்டு மருண்டுதீம்
பாலப் பம்பர மன்னமு மின்னமும் பருகிலாளைக்கண் பார்ப்பது வார்ப்பல்
ராலப் பம்பர வாபர ணத்தனை யர்ச்சித் தேதொழு மன்பா வதிந்திரை
சாலப் பம்பர ஞாலம்புரந்திரே தாமவேன்முத்து ராமலிங் கேந்தரனே. (48)

வேறு.

எல்லியஞ்சு மாதவரை யாகுந் தாய்க்கு
மிலைக்கருணை சகிக்குமன மிரங்காதென்றே
சொல்லியஞ்சு மாதவரை யுடுத்த வாடை
சோருமுனை நேருமெதிர் தொணிக்ருமவேலைப்
பல்லியஞ்சு மாதவரை வளைப்பான் காமப்
யாவியெனில் யாவர்சகிப் பார்கா ணிரந்தச்
சல்லியஞ்சு மாதவரை யினிது காக்குந்
தலைவமுத்து ராமலிங்கத் தமிழ்க் கோமானே. (49)

வேறு.

ஒருவேடன் கணைவெருவ வருவமயற் பெருவலைபுற் றுழன்று மற்றுன்
திருநாமங் கருதுமிந்தத் திங்கள்முகச் செவ்வாய்மான் றியங்க லாமா
வருமான யாதரித்து மதந்தி யதுமான வாழ்வித் தன்பு
தருமான யளித்தருளுந் தலைவமுத்து ராமலிங்கத் தமிழ்க்கோ மானே. (50)

உனதுமயற் பரவைபடிந் துறுகரைகா ணுதுடைந்துள் ளுருகுங் கன்னி
தனதுகனக் குடமிரண்டிற் தருமெனினி முத்தமொன்று தரலா காநோ
வனகதங்க வணிகுலங்க வமர்கலங்க வடர்துறங்க வருட்பர சங்க
வனசதுங்க வனிதைபொங்க வளருமுத்து ராமலிங்க வரிசை மாலே. (51)

மிருதங்கம் வாசித்தபோது சொன்னது.

எத்தலமு மதிக்குமுத்து ராமலிங்கச் சேதுபதி யெனுந் ரேந்தரன்
கைத்தலத்தின் மத்தளவி சித்திரங்கண் டத்தகைதாங் கற்பா னன்றோ
சித்தமதில் வாணனுந் திபுமுருள்பூண் டவராய்வெண் சிலம்பு டின்னஞ்
சுத்தமதி வைத்தசுடை யத்தனைந் பத்திசெய்து துதிக்கின் றுரே. (52)

வீணுகாணஞ்செய்த பொழுது பாடியது.

மந்தரநேர் புயத்தன்முத்து ராமலிங்கச் சேதுபதி மதூர சிதச்
செந்தரமோர்ந் தியக்கரெலார் தினமுமய லுற்றதன்றித் திருந்து விணைச்
சந்தரநா ரதனுமந்தத் தும்புருவு மிம்பரிடை கோற்றா ராகி.
யந்தரமீ தலைந்தனரே லதற்குவமை யெதைப்புகல்வ தறிந்து மாதோ. (53)

எற்றுச் சமஸ்தி.

அஞ்ஞைகளைத் தினந்தினங்கொண் டாடினனி பாடிமிழ் யதனாற் பல்லை
ஞ்ஞையெனத் திறக்காதெற் புரக்குமுத்து ராமலிங்க ரேந்தரா கேண்மோ
கஞ்ஞையு ளு சிறியர்பெரி யோனாயும்வெல் குவாங்கியார் கடப்பா ரேள்கான்
மஞ்ஞையிடற் றுட்புகுந்த முள்ளெயிற்று வல்லரவ மகிழுந்தானே. (54)

சால்வை. பெற்ற போது சொன்னது.

சால்வைத் துப்பட்டி. லகு வள்ளுறாவேன் மன்னர்மன்னன் மகிழ்பா வாணர்
மேல்வைத் துப்பட்டி கையன் னமுங்கொடுத்தா தரித்தருளும் விவேகன் நன்னீ
ரேல்வைத் துப்பட்டி னஞ்சுழ் முகவைமுத்து ராமலிங்க மெனுந் ரேந்தரன்
சால்வைத் துப்பட்டி யொன்று தந்தெனது புறநெக்கத் தையுந்தீர்த் தானே. (55)

உருமால் பெற்ற போது சொன்னது.

மருமலை யணியுநவ மணிமகுட நிருபர்வந்து வணங்கச் செல்வந்
தருமலை வயல்புடைசூழ் தமிழ்முகவை புரந்தருளுந் தளசக் ரேசன்
தருமலை நிகருமுத்து ராமலிங்கச் சேதுபதி செழும்பொற் கெண்டை
யுருமலை யெனக்களித்தா னுளத்திருந்த மருண்மலை யோடிற் றன்றே. (56)

விகேவி.

மருவமுலை காட்டுகின்ற வனப்பினர்நீ ரிற்றுகித்து வளையும்பின்பூண்
டருமைபெறு பதம்படித்தங் காடிவரு வார்தாந்தா ரணிப நேர்வார்
தருதுமுறை விடுவர்கணி கையரல்ல ருயர்படைசூழ் கருத லாரைப்
பொருதரக விஜயமுத்து ராமலிங்க பூபாவுட் பொருள்சொல் வாயே. (57)

வேறு.

†வரிவளை பூணுவர் கைகாட் டெவநடை வாய்ந்திருப்பர்
சரிபெறு மத்தளத் திற்கணங் காநிற்பர் சாந்துகொள்வர்
சரிசூழல் வேசைய மல்ல நொடியினிற் சூழ்ந்துசொல்வாய்
விரிகதிர் வேன்முத்து ராமலிங் கேந்தர விதரணனே. (58)

†திரைதரு மெய்யினர் தேம்பி யிளைத்துத் திரிவர்முது
நரையினர் மாலைக்கண் ணாய்கிகக் கூனி நடுக்கமுற்றார்
உரைசெயுங் காலேவிருத்த ரலர்மதி யோர்ந்து சொல்வாய்
விரைகமழ் தார்முத்து ராமலிங் கேந்தர விதரணனே. (59)

இதுவுமது.

ஈகலைதாவு மா னுங் கலந்து வருஞ்சிங் கழுமெருது
மலையாடு மேயு மருந்துமுண் டாமுள் வளைந்திருக்கும்
அலைபூங் கொடியொடு தேரன்றுமென் சொல்வன மல்லவிது
கிலைதோய் புயமுத்துராமலிங் கேந்தர செயசிகங்கமே. (60)

குடை கேட்டுக் கொண்டது.

வேண்பா.

கைக்கொடைக்கு நீயெடுத்த கற்குடைக்குந் தோற்றுடைந்த
மைக்கருங்கார் நின்னையுற்று வாழுமெனை—யெக்க
நடுக்குவதென் சொல்கமுத்து ராமலிங்க பூபா
தடுத்தருள வேண்டுமினித் தான். (61)

*படை - வான். †படை - வழித்திண்ணை. ‡மதி - சந்திரன். *விது - சந்திரன்.

பின்முடுகு வெண்பா.

ஆஞ்சே லெனப்பலந்தந் தானினியார் நேர்நடக்கு
நெஞ்சே கவிப்புலியை நீவெருட்டு—விஞ்சபெருஞ்
சீர்படைத்த கோனலந்த தேமலர்ப்பொன் மாதிரைக்கு
மார்பன்முத்து ராமலிங்க மால்.

(62)

இந்தா முகத்திவண்மா லெல்லாரீ சுக்கையொன்று
தந்தாலல் ளாது தணியாதாற்—பைந்தாது
மொய்த்ததார்வ ணங்குமார்ப் முத்துராம லிங்கராஜ
சித்தனேயி ணங்கியோகை செய்.

(63)

காமனென வுண்ணைக் கருதுமின்னைப் பின்னையிங்கே
காமனென வந்தொருவன் காய்வதென்னே—நேமமக
ராசனங்க மேன்மைமுத்து ராமலிங்க பூபமெத்த
வரச மொன்று தாரணுப்பு வாய்.

(64)

எலிக்கும் புலிக்கும் சிவேடை

பாயுங் கடிக்கும் பசுகருவா மெபுசிக்குஞ்
சாயுங்குன் றிற்றாவிச் சஞ்சரிக்குந்—தூயபுகழ்
தேங்குமுத்து ராமலிங்கச் சேதுபதிப் பாண்டியனே
வேங்கை யொரு சிற்றெலியா மே.

(65)

கொச்சகக்கலிப்பா.

வாகார் கலவி வகைநடத்தும் வேளைதனி
லாகாதென் தேனலதங் காகாதென் தேனோரான்
பாகா மெனுமதுரப் பாவாணர் போற்றுகின்ற
நாகாதி காரமுத்து ராமலிங்க பூபதியே.

(66)

ஆசை மிகமீறு ததுசுடியேன் மேவுதுரை
யேசலா மென்றதலா லேசலா மென்றேனே
வாசபா ஷென்றுதமிழ் வாணரைமெச் சிப்புரக்கும்
ராசமா சேந்தரமுத்து ராமலிங்க பூபதியே.

(67)

தோடவிழ்ப்பு வேள்கணையாற் சோருந் துகிலோடுங்
கூடவளை யென்றதலாற் கூடவளை யென்றேனே
ஆடலனங் காணமயி லாடவண்டு பாடுசெம்பி
நாடனெனுஞ் சேதுமுத்து ராமலிங்க பூபதியே.

(68)

தட்டியார் நீக்குவிப்பார் சந்ததமுந் தென்றல்வருந்
திட்டியுடென்றதலாற் றிட்டியு டென்றேறே
யட்டியா காமலெனை யன்புற் றணைவதனில்
நட்டியா சொல்கமுத்து நாமலிங்க பூபதியே.

(69)

வன்னமது ரக்கலவி மாறாது செய்துநா
றென்னகர மென்ற தல்லா லென்னகர மென்றேறே
கன்னல்கமு கொக்குந் கமுனிபுடை சூழ்முகவை
நன்னயகு ணைமுத்து நாமலிங்க பூபதியே.

(70)

சந்திரவிலாச நூலேற்ற வேளுக்குறிச்சி ஜமீந்தார்
வேலப்பகவுண்டரவர்கள் மீதியற்றியவை.
மங்கல வாழ்த்துக்கள்.

ஆசிரியம்.

பொன்பூத்த தினகரப் புத் தேவி:னிந்தவாம் புரவியுண் டயர் ஷயிர்ப்பப்.
புனலருவி தெண்டிரை புரட்டுதென் பொதியப் பொருப்பிற் பிறந்து, பாங்கர்ய்
பொலிசனை படிந்துபல புட்பமக ரந்தமேற் பூசிமுத் தமிழ் மணந்து
பூஞ்சந்த னாடவி புகுந்துலவி வருசிறு புதுத்தென்ற லால சைந்தே
மின்பூத்த னண்ணிடை விசம்பரம் பையர்கலவி வெயர்வகல வால வட்டம்
விசுநெட் டிலைவாழை மென்கனி சொரிந்தமுது விறிவயன் மடை யுடைப்ப
விரிகதிந் குடவளைக ளுதவுநித் திலமதனை விரைவொடு திருத்து மின்ப
மிக்கவள மைப்பழநி வெற்பிலுறை:சிற்பரனை வேண்டித் தினர் துதிப்பா
மன்பூத்த காவிரெடு வாவிலினை யாடுமட மாதாரி மழைமதர்க் கண்
வலையென வெருண்டுசின: வானைபா யப்பனி மதிக்கலை கிழிந்து சிந்து
மதுரவழு தினைமெள்ள வாய்மடுத் தரவிந்த மலரமளி தோறு மன்னம்
மழலையம் பார்ப்பின மகிழ்ந்துதுயி லப்பருவ வாழையடர் கின்ற சோலைத்
தென்பூத்த வண்டுமுரல் வேளையம் பதிசெழுந் திருவிஜய வனிதை புலவோர்
செய்துளாத போபலன் சித்திக்க வினியபுகழ்: திகழுவந் தவத ரித்துத்
திசையெலா நிதமதித் திடரீதி மனுமுறை செலுத்துநதி ருலசி லாக்ய
சேப்பர தாபருண வேலப்ப பூபனுயர்: சிர்பெற்று வாழ்க வென்றே..

(71)

இதுவுமது.

மல்வாவி தோய்ந்துவரு மகுடகோ டிகளைமறை மாமுடி லெனக் குறித்து
மரகத கலாபமயில் பரதநட மேபுரிய மருவுலவு சோலைக் ளெலாம்
விலகாது தேன்கனி வியந்துதவ மென்குவளை மெச்சியிமை யாது நோக்கு
மிக்கசீர் ளளமைதிக முத்தனூ ரம்பிகைதன் மெய்ப்பதஞ் சென்னி வைப்பாம்
புலவோரை மூட்பாற் போவது தகாதுநம் பூபனைக் கண்டு கொளினெப்
பொருளுங் கிடைக்குமவண் வருகென் றழைத்திதல் போன்றசை துகிற் பதா
பலமாட நெடுவிதி பசில்வேளை நகராதி பதிபுருஷ சூடா மணி [கைப்
பகருநஞ் சய வுசித மால்பெற்ற வேலப்ப பாண்டியன் வாழ்க வென்றே. (72)

வெண்பாக்கள்.

கங்கா குலவிஜய காண்ம. பனைமதன
சிங்கார ராஜ சிகாமணியை—மங்காத
செல்வமுயர் வேலப்ப சீமானைக் கண்டு கவி
சொல்பவர்க்குண் டாமே ஈகம். (73)

விஞ்சையினோர் போற்றுகின்ற வேளுக் குறிச்சிவளர்
நஞ்சையமால் பெற்ற நராதிபதி—மஞ்சைநிகர்
புண்ணியவான் வேலப்ப பூபன் சமுகமுற்றோர்க்
கெண்ணியவெ லாம்பலிக்கு மே. (74)

சீதமுகில் போலுஞ் செயநஞ் சையமகிபன்
மாதவகு மாரன் வசேகரவான்—சீதமுறை
காட்டிவண்டார் மாலைக் கவின்புயவே லப்பதுரை
பேட்டிகண்டார்க் கேதுகலிப் பேய். (75)

கஞ்சமங்கைக் கின்பமனை கல்விக் குரகபதி
தஞ்சமென்றோர்க் குச்சமய சஞ்சீவி—வஞ்சமுதி
ரண்டார்க் கடலரிவே லப்பமகி பன்சமுகங்
கண்டார்க் குளதோ கலி. (76)

வேலனை ய கண்ணார் ஸிரும்பி மடலெழுது
சிலகுண வேலப்ப சிங்காரன்—கோலமலர்
மெய்கருணை நெஞ்சம் விளங்குகுக் வேளிருக்கை
கைகள்கட லுண்டெழுந்த கார். (77)

சிலேடை,

மாகந் தனைப்போற்றி வண்மையுற்று வாலிபம்பெற்
றாகுந் தருக்குலவு மற்புதத்தாற்—பாகுஞ்செந்
தேனுமென வோதுதமிழ் தேர்ந்தருள்வே லப்பதுரை
தானுமக் வானுஞ் சரி. (77)

இதுவுமது.

பார்க்குள் வளம்படைத்துப் பன்னுங் கலையேந்தி
யார்க்கு மிடியை யகற்றியதாற்—போர்க்குவடி
வேலே செலுத்துமெங்கள் வேலப்ப பூபதியை
மாலே யெனலா மதித்து.

(79)

உவமைவிலக்கு.

கன்னனெனக் கேட்டதன் றிக் கண்டா ரொருவருண்டோ
அன்னதுன்மை யேனு மவனுமிந்த—மன்னபுகழ்
வேலப்ப பூபனெதிர் மேவிற் கலைமதிமுன்
கோலக் கதிருவிவா கும்.

(80)

இதுவுமது.

மேகமிடி பெற்றதன்றி விண்டருவண் டர்க்குதவு
மாகபிலை முட்டுளது மற்றிவற்றை—நாகரிக
வுத்தமவே லப்பதுரைக் கொப்பிடுவ தெப்படிநாம்
வித்தைசில கற்றிருந்து மே.

(81)

சோதிடத்திறமை கூறியது.

வல்லானென் றுரு மதித்திட முக் காலமுத
லெல்லா வியம்பு மெடுத்துரைக்கு—முல்லாச
மாதிடஞ்சேர் வேலப்ப மன்னன் கணித்திட
சோதிடங்கள் யாவுமுணர்ந் து.

(82)

வினைவாசித்தபோது.

தம்புருவு நாரதனுந் தன்னுபல கின்னரரு
மிம்பர்வர நாணி யிருந்தின்னம்—பைம்பொன்னெடு
துணைநே ரும்புயவுத் துங்கவே லப்பதுரை
வினைநா தங்கேட்பார் மேல்.

(83)

வேட்டைப்பெருமை.

வெம்புலியு மம்புலியும் வெண்கயிலை நாதனைவிட்
டம்புலியில் வாராம லஞ்சியவாற்—பம்புமொன்னார்
கோட்டையெகிர்த் துளிசெயுங் கோமான்வே லப்பதுரை
வேட்டைதனைக் கண்டு வெருண்டு.

(84)

கோட்டைக்கும் வேட்டைக்குஞ் சிலேடை.

மலைபுடைய தாயிருக்கும் மாவாணை நேருங்
கலைபுளனு கோலமிகக் காட்டும்—தலைமைபெறு
தாட்டிகன்வே லப்ப தயாளமகி பன்சபையிற்
கோட்டைதனை வேட்டையெனக் கூறு. (85)

வேட்டைக்குஞ் சாட்டைக்குஞ் சிலேடை.

கோலங் குலாவுதலாற் கூட்டுவார் காட்டுதலால்
மேலும் பிணையும் கிரவுதலாற்—சிலஞ்சேர்
பாட்டையறி வேலப்ப பாண்டியரா சன்சபையில்
வேட்டைதனைச் சாட்டையென விள். (86)

வேட்டைக்குந் துப்பாக்கிக்குஞ் சிலேடை.

வேலைமிகப் பெற்றுளதால் மிக்கபுத்தி மான்கொளலால்
கோலமய மேவுங் குறிப்பதனால்—மாலெனவே
நாட்டையாள் வேலப்ப ராசேந் திரன்சபையில்
வேட்டைதுப் பாக்கி வெடி. (87)

யானைக்கும் பனைமரத்திற்கும் சிலேடை.

மாக்களைமே லேந்துதலால் வாழுமடல் காட்டுதலால்
நீக்கரிய காய்தணையு நீட்டுதலா—ஊக்கமிசூஞ்
சேணையுன வேலப்ப தேவேந் திரன்சபையில்
ஆனைபனை தானென்ன லாம். (88)

மலைக்கும் வலைக்கும் சிலேடை.

வடநு மடுக்கும் மருவு முளையும்
உடையகுறிப் பன்றியுமே லோங்கும்—நெடிய
கலைபயில்வே லப்பகொடைக் கன்னன் சபையில்
மலையை நிகர்க்கும் வலை. (89)

அஷ்டநாகபந்தம்.

நேரிசைவேண்பா.

காம லகரி கடலா மமையாது
தாமசம தேது சலாமேவி—நீமருவே
சீராமா மாநேம தேகபுனி தாகழைவின்
மாராவே லப்பகூ மா. (90)

நூதன விசித்ர உபயநாகபந்தம்.

மன்மதன்கை வாகை மடங்காது பன்னலென
தன்ம கனக தனிபனியித்—துன்னாது
சிலப்ர தாபசுக தேகவின்பந் துன்னுதுங்க
வேலப்ப பூபரீ மேவு.

(91)

விடைகேட்க்கொண்டது.

மஞ்சார் பொழிற்பழனி மாநகர்விட் டெழுதப்பட்ட
டஞ்சாறு மாதங்க ளாயினகாண்—செஞ்சாவி
வேளைநல்லூர் வேலப்ப வேளே யிதுநல்ல
வேளையருள் செய்வாயென் மேல்.

(92)

சுதுரங்கபந்தம்.

கலித்துரை.

நேதி ராகமின் வந்தா டதியிதி னேடியரு
டாரதின் வஞ்ச மிலட்டி தகாதய தண்கமலை
வீரகண் பாரா விழ்ச்சந் திரன்பணு மெப்பபுதுமை
பாரணி நேய புயாசல வேலப்ப பாண்டியனே.

(93)

விருத்தம்.

மணிகொண்ட கற்பகப்பூ வண்ணைச்செந் தேனருவி வழங்குஞ் செல்வக்
கணிகொண்ட கூவைமலைக் கந்தனர விந்தபதங் கருத்திற் சேர்ப்பாம்
திணிகொண்ட மேருவெனத் திரண்டுபரி மளகளபந் திமிர்ந்து பைம்பொன்
னணிகொண்ட தடம்புயவே லப்பமக ராசனைக்காத் தருள்க வென்றே.

(94)

யமகம்.

கமலவனி தையும்புகழ்மங் களசாசி யுனதுமயல் கனிந்து கங்குற்
கமலவ்னி தனிலகற்றுங் கதீர்மதியு மெதிர்பொரவிற் காம வேண்மிக்
கமலவனி லானமட்டுங் காட்டவருந் தினள்வருமங் கருதல் சன்மார்க்
கமலவனி யாயமிது கருணைபுரி வேலப்ப கண்ய மாலே.

(95)

வாகனமு மிதழும்வகை வகைசுவைத்து முத்தபிடு வளைக்குங் கன்னல்
வாகனமு துரையிரதி மதனனென மருவுதிச மயமோங் குஞ்செல்
வாகனமு நிதியுநவ மணியுமணி பணியுந்சால் வையுமே லான
வாகனமு மதுரகவி வலர்க்குதவும் வேலப்ப வரிசை மாலே.

(96)

ஒட்டிவண்டி மிரும்புநழி யோனுமுனக் கிணையலன்மற் றுரையேன் மெத்தக்
கட்டிவண்டி கழுமெனது கருணையனை புரிதிநமை கைத்தாய் பொல்லா
மட்டிவண்டி வேளைகண்டு வருவேன்யான் பொறுபொறுபா வலர்க்கு வாசி
பெட்டிவண்டி முதலவருள் வேலப்ப மோகனகெம் பிர மாலே. (97)

குடகரட ிடிதர்திதை கொணரமகி முனதுமயல் கூர்ந்தே னின்ற
வடகரட் றெடிதுமுயல் வதலதயர் கிலண்ணைய வருவாய் வண்மைத்
திடகரட மானவெலி; திதிதிடென மடவியர்க டிரண்டு மொய்ப்பத்
தடகரட கடகளியு தனிவிலவு வேலப்ப சரச மாலே. (98)

குடங்கனென வளர்த்துபுழு கணிந்துபரி மனங்குலவு கொண்கைச் செவ்வாய்
மா ற்தையுனை நினைந்துமதி மறந்துமயல் மிதுந்தினிது வந்தாள் சேர்வாய்
தடம்புயசுந் தரநீரா தமிழ்வானர்க் குபகரா தனகு பேரா
திடம்பரவு நஞ்சையரா ஜேந்தரனருள் வேலப்ப செயபூ மானே. (99)

பெட்டி வண்டி கேட்டது:

வட்டிணங்கு முலைமடவார் மடலெழுதம் வேலப்ப மதனுகேண்மோ
சுட்டியொன்றுஞ் சொல்லாமற் சடுதியிலென் மனப்படிக்குச் சதங்கை மாலே
கட்டியெங்கு மதிக்கவலல கடினநடை விடைகளொடு கவின்பெற் றோங்கும்
பெட்டிவண்டி முதல்வரிசை பெரிதருளி யனுப்புவதுன் பெருமை தானே. (100)

ஆயன்பார்த்துச் சிருட்டித்தா லாயுவுக்கும் பஞ்சமுண்டோ வதுபோ லீந்த
வியன்பார்க் து தாதிக்குண மேன்மைபெறு முனக்கருளென் மேலுண் டாகில்
மயங்காப்பொன் வரிசைபெட்டி வண்டிகொடுப் பதுவுமொரு மலையோ சொல்லாய்
நயங்கீர்த்தி படைத்தமகா ராஜதுங்க வேலப்ப நனை வாணே. (101)

சுரதருவைச் சாடிந்தவர்க்குச் சடுவெயிற்றோ டையுநறுநீர் துறைகண் டார்க்குப்
பரவுதவ னமுமமுதைப் படைத்தவர்க்கு நரைதிரைவெம் பசியும் போல
விரைவினினின் சமுதமுற்றோர் மிடியபடையா ரென்பதுண்மை வெறும்பேச் சன்று
சுரதநய குணசமுத செனயதிட வேலப்ப தளசிங் கேறே. (102)

தவறாம லுள்ளசமா சாரமெல்லாஞ் சொல்லிவிட்டேன் சமயங் கண்டாய்
இவனேதோ வெழுதினென் றெள்ளவும் பராமுகஞ்செய் திடக் கூடாது?
பவநீர் மிடியகலும் படியுடனே யனுப்புவதுன் பார மையா
சிவகவை மலைமுருகன் நிருவருள்சேர் வேலப்ப செயசிங் கேறே. (103)

வயத்ததமிழ்க் கவிப்புலவோர் மனக்குறிப்பைத் தெரிந்துமுத மலர்ந்தே யந்தம்.
படிக்குவந் துரைநீயென் பதனலென் கருத்தினுண்மை பலசொல் கின்றேன்.
அடிக்கடியிப் படியேதோ வலட்டுகொ னெனநினையா தருளால் வேண்மம்
நடித்துவரு துரகதிட நகுலசய வேலப்ப நயபூ மானே. (104)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி விருத்தம்.

சந்ததமும் தராதரங்கண் டவரவர்க்குத் தகுவரிசை செயுமுனது சமுகந் தேடி
வந்ததுமென் குறிப்புவவ சியமுந்தோன் ற வகுத்திருந்து மிப்படிந்தா மதிக்கலாமா
இந்தவொரு காரியத்திற் கென்னசம்மா வித்தனையோ சனைபுகலே யினிய செல்வஞ்
செந்தமிழி னருமையுணர் குணவிவேக திடசமுக வேலப்ப செயசிங் கேடே. ()

கட்டளைக்கலிப்பா.

தப்ப ராய சகிமார் சுளபசந் தனமி தென்னக் கணலீனை விசிவஞ்
சிப்ப ராய வரிணும்பொல் லானென்ன செய்வன் யானினிச் சேர்ந்தெனை யாளுவா
யொப்ப ராய சரமைச்ச ராதிரல் லோர்கள் சூழ வுலகம் புரத்தருள்
சுப்பராய மகிபன் சகோதர தூய வேலப்ப நேபகெம் பிரனே. (106)

ஆசிரியம்.

உபயார்த்தமுள்ள வித்தைச் சம்பிரமம் கூறியது.

மலைவின் றி மாதரணி வளையாழி யேழுமொரு வண்ணக் குடத் தடைத்து
வானத்தை யுந்தாண்டி வரைகள் பல வற்றையு மறைத்தகங் கையில டக்கி
யலேகின்ற கானக மனைத்தையுங் கைக்கத் தாற்சின்ன பின்ன மாக்கி
யற்புதத் திசைபெற் றமர்ந்தந் திகளையு மடக்கவிளே யாட வறிவேம்
கலைதின்று திரிசின்ற கடுவேங்கை யொன்றுண்டு காய்ந்ததனை வெல்ல வகைதாங்
கற்றிலேம் பலர்தமைக் கதியென் றடுத்தமவர் கட்டுமது தெரிய வில்லை
சிலைதங்கு புயதுங்க் செயசிங்க மெனுநீ தெளிந்தருள் செயிற்செய்ய லாஞ்
சிலக்குணைமன வேலப்ப ராஜகன தீரப்ர தாப முகிலே. (107)

‘கட்டளைக்கலித்துறை.

சிலைகொண்ட காமன் சினங்கொண்டு போர்செயச் சிந்தை நொந்து
மலைகொண்ட கொங்கை மதங்கொண்டு வாடி வருந்து வனோ
விலைகொண்ட பஞ்சனை மேற்கொண்டு லீலை விதம் புரிவாய்
கலைகொண்ட வாணர் கவிக்கருள் வேலப்ப காண்டிப் பனே. (108)

இதுவுமது.

கோலம் புனைமுலைக் கும்பங்கள் விம்மக் குழைந் துருஞ்
காலந் தனிற்களை தொட்டான் மதனுங் கருணை யின்றிச்
சாலங்கள் செய்யத் தகாதினி முத்தந் தர வருவாய்
ஞாலம் புகழ்கன வேலப்ப ராஜ துங்கனே. (109)

கோச்சகம்.

காரடர நீடியபூங் காவனத்தி லிட்டுளது
பாரவளை யென்றதலாற் பாரவளை யென்றேறே
சோரமிது வெவ்னவெவன் சும்மா மனம்பொ ஷப்பன்
வீரர்துதி வேளைநகர் வேலப்ப பாண்டியனே. (110)

* நம்பினே னிவ்னையெந்த நாளுமென்ன நீசெயினுங்
கும்பிடே னென்றதலாற் கும்பிடே னென்றேறே
வம்பிலே சென்றுமதுங் வணர்களை வன்கய்யால்
வெம்பிடா மற்புரக்கும் வேலப்ப பாண்டியனே. (111)

விருத்தம்.

தருவு மணியு முகிலுநிதி தானுங் காம தேனுவுமே
நருவு கொடுவந் தெனப்பலரு முவப்பக் குணமு பொழுங்குமண்புந்
திருவு நலமுங் குலமுநனி திகழத் தோன்றித் திருந்துபுகழ்
மருவு நமது வேலப்ப மகிபன் வாழி வாழியனே. (112)

கலித்துறை.

புயல்வாழி வாழி புனிவாழி நன்மை பொலிந்து செந்நெல்
வயல்வாழி வாழி வளம்வாவி சீர்க்களை வாழி தமிழ்
இயல்வாழி செல்வமு மின்பமும் வாழி யினி வருட்
செயல்வாழி வாழிநம் வேலப்ப ராசசெய சிங்க மே. (113)

செந்தமிழின்சுவைத் தெள்ளமு தஞ்செவி தேக்கி மிகச்
சொந்தம னைந்தென் மனப்படி நல்கித் தூயர் தவிர்த்துச்
சந்ததமுங்கன சற்கீர்த்தி செல்வந் தழைக்க வளர்
மந்தர திண்புய வேலப்பபாண்டியன் வாழிய வே. (114)

சேலம்ஜில்லா திருச்செங்கோடு தாசில்தார்
மானுவேல் துரையவர்கள்மீதியற்றியவை.

திரிபு விருத்தங்கள்.

மணிகொண்ட நெடுங்கடல்சூழ் வருபுலன சராசரம்பா வையுமே நல்கி
பணிகொண்ட மலர்மணம்போ லனைத் துநிறை தணிப்பொருளை யகத்துத் சேர்ப்
கணிகொண்ட கலக்டர்ஜட்ஜி கவர்னர்முத லெவருமகிழ் கல்விச் சொல்வத் [பாம்
திணிகொண்ட களப்புய செயமாணு வேலரசு செழிங்க வென்றே. (115)

பனவரிசைத் துதிசெய்திருச் செங்கோடு சங்ககிரி பரிபா லீக்குங்
கனவரிசைத் தாசில்தி காரசவு பாக்கியவான் களப கும்பத்
தனவரிசைத் கண்மடவார் சரசமதன் மானுவேல் சமுதர் தன்னைச்
செனவரியிற் கண்டுதெரி சிப்பவர்கட் கெப்பொருளுஞ் சித்தி யாமே. (116)

திடக்கரடக் கயமகரத் திருடன்முது கிடவட்பூர் தென்றல் கோபம்
விடக்கரடக் காடுபயில் வெம்புலினே ரம்புலிபோய் வெள்கா நிம்ப
வடக்கரடக் கருங்குடக்கர் மற்றவர்கொற் றவரம்பயங்கம் மயிலைச் சேர்வி
கடக்கரடக் கடகளிறார் கனமாணு வேலெனுஞ்சிங் கார வானே. (117)

இகலகல விடாமதனம் பெடாவகைவந் திடாயெனிலிங் கெணையார் காப்பர்.
புகலகல மனத்தின்மயல் பொறுப்பரிது மறுப்பதென புகழ்முதத் தந்தர்
துகலகல கலெனவணி தொனிபரவ வினியவிதழ் சுவைத்துக் கொஞ்சிச்
சகலகல விடும்புரிசந் தமமாணு வேலெனு முதத் தமிழ்ச்சிங் கேறே. (118)

யமகம்.

வண்டனந்த மதப்பயல்சம் மதப்படிதன் மதத்தொந்தா மதமி லாதென்
வண்டனந்த னிலம்பமைத்து வருத்தியதாற் கருத்துருசி மபலி னாற்று
வண்டனந்த னையுமறந்தேன் மலரணையி லெனைமருவ வருவாய் சித்
வண்டனந்த முறைசெழுந்தார் மணிமார்ப மானுவேல் மதிவல் லோனே. (119)

பலக்குமுத மலர்த்துமதிப் பாவிசதிர் துவியெதிர் பகைக்கு மேன்மேற்
பலக்குமுத தியினெலிவிற் படைமதனப் பயல்கணைதைப் பதினொங் கைக்கும்
பலக்குமுத நாட்சொனசொற் படிதவரு தெனையினிக்கண் பார்கற் றோர்க்குப்
பலக்குமுத வருட்குணவிற்ப பனமாணு வேலுசித் பாக்கிய வானே. (120)

தாசிலதி நமதுதுரை தாமமெனிற் றடுப்பன்வையச் சலியாள் காண் மா
தாசிலதி சையுங்குமுனுஞ் சரியமுலே தடித்ததெனைத் தழுவ லாகா
தாசிலதி நமதாகத் தயவுபுரி யாததென்ன தமிழ்ச்செங் கோட்டுத்
தாசிலதி காரசெய தரமானு வேலுசுதி சுரச வானே.

(121)

வேண்பாக்கள்.

தக்கதிருந் செங்கோட்டுத் தாசிலதி காரஞ்செய்
மிக்க புகழ்மானு வேல்முகபன்—பக்க
லத்தேகோ மினிச்சிறிது மஞ்சாதே நெஞ்சே
தடுத்தேகோ மருட்சஞ் சலம்.

(122)

மாலேமாற்று.

மாருதன லாவேனு மாரதிர வாசுரத
தாருவன காமான தாவேரு—மேருவே
தானமா கானவரு தாதரச வாரதிர
மானுவே லானதரு மா.

(123)

வேறு.

தூயகரு ணைக்கதிராற் றூரியற்கு மஞ்சாத
மாயமிடி வல்லிருளை மாற்றுமே—நேயமொடு
பூமிதனை யானும் புகழ்மானு வேலெனுமென்
சாமிமுக சந்த்ரோ தயம்.

(124)

அற்பர்கொடைக் கோடைக் கலுத்துலர்ந்த வாணரெனு
நெற்பயிரெ லாந்தழைக்க நேருமே—கற்பகம்போற்
கீர்த்தி பரவுங் கிளாமானு வேல்முகபன்
வார்த்தை யமிர்த மழை.

(125)

உற்றூர்க் கமிர்த முறாதூர்க் கிடியேறு
கற்றூர்க் குதவுங் கருணைமுகில்—மற்றூர்க்குஞ்
சீமா நெனத்தாசில் செய்துபுவி காக்கின்ற.
மாமானு வேல்மன்ன வன்.

(126)

சதுரங்கபந்தம்.

நேம னதிவித காம னனைவர்க்கு நேயகம
சேம சகாயன் சிதபஞ்சன் சீர்சின வாவிசய
தாமன் மனதிற் சலிக்கா னருட்கல்வி சால்பினெடு
மாமணி நேர வளர்மானு வேல்கன வாசுகனே.

(127)

சிங்கார ரசக்கலித்துறைகள்.

வேடிக்கைக் காரி வெருசுகக் காரி மிகமதனால்
வாடிக்கைக் காரி வகைக்காரி யுண்ணை மருவவந்தாள்
பாடிக்கை நீட்டிப் படிக்கின்ற தூயசொற் பாவலரைத்
தேடிக்கை யாதருள் செய்மானு வேலெழிற் சித்தசனே. (128)

பங்க மிலாதபொற் பாவை யன் னுண்ணைப் பார்த்து மயல்
பொங்க னீளமுலை பூரித் தடரப் பொருந்தினன் சேர்
சங்க கிரிதிருச் செங்கோ டெழில்பெறத் தாசில்செயுந்
துங்க குணை சுகமானு வேலுத் துரைச் சிங்கமே. (129)

சினத்துக் கொதித்தன திங்களந் தென்றலுஞ் சேர்ந் தெனது
தனத்திற் செழிக்கு நகக்குறி வைத்துத் தழுவு கண்டாய்
கனத்துப் பருத்த களப புயாசொற் குவி வலவர்
மனத்திற் குறித்த தருள்மானு வேலெனு மன்ன வனே. (130)

திருத்திய பஞ்சணை மேல்வினை யாடித் தினமு மெனை
வருத்திய காம மயக்கந் தனிய மகிழ்ந் தனைவாய்
தருத்திர னைந்துஞ் சலாஞ்செய்து நாணத் தமிழ்ப் புலவோர்
கருத்தி னினைத்த தருள்மானு வேலெனுங் கா வலனே. (131)

பந்தைப் பழித்துப் பருத்துப் பசும்பொற் பணி யணிந்த
விந்தைப் பரிமள மென்முலை மான்மயன் மீறினன் சேர்
முந்தைப் பலகலை யுந்தேர்ந் தறிவின் முதிர் புலவோர்
சிந்தைப் படியருள் செய்மானு வேலெழிற் சித்தசனே. (132)

வேறு கலித்துறைகள்.

படிநாட்டி யும்பர் பதிநாட்டி யானும் பராபரன் பொன்
னடிநாட்டி வாழ்முனத் தான்மானு வேல்வந் தரசர் கட்டு
முடிநாட்டி நீதி முறைநாட்டி நாளு முதிர் தருமக்
கொடிநாட்டி பெங்குங் குடிநாட்டி நீன்புகழ் கொண் டனனே. (133)

நிசங்கட்டி வேத நிலைகட்டி வேண்டு நிதி வறிஞர்
வசங்கட்டி ஸ்கு மதிமானு வேலருள் வள்ள லொரு
தசங்கட் டியபொருத் தத்தமிழ் வாணர் தமைப் புரக்கத்
துசங்கட்டிச் சீர்த்திச் சுமைகட்டி னுன்கடல் ருழ்சுகத்தே. (134)

சொலவு மினிய துரைமார் சபாசெனத் தூயகலை
பலவு முணர்விற்பனமானு வேல்வள்ளல் பாருலகிற
குலவு கருணைத்துப் பாக்கிடு னூற்கொடைக் குண்டுகொண்டு
புலவர் வறுமைப் புலிகளை வாட்டிப் புரட்டுவனே. (135)

வற்றது பொக்கிச வாரி படிந்து மதூரகளி
கற்று ரெனுமா லங்குரி பொன் மங்கலகமழை
முற்புலவர் முடிமுடிமழை பெய்யு முதுற்சொனசொற்
சற்றி கிழங்குவு முபாணு வேல்கைத்தலைமுடிலே. (136)

வெருவா லகோர மிடிநெடுங் கோடை வெயில்வெதுப்ப
வருதாக துன்பத்தை வாணர்க் கிமைப்பினின் மாற்றுங்கண்டர்
தருவா வியசுயின் விக்கோரி யாமெச்சத் தாசில்செய்யுந்
திருமானு வேலுத் துரைகட் கருணைச் செயுங்கடலே. (137)

எட்டி பழுத்த தெனவிற் திருக்கின்ற வினகுன
மட்டி புலுத்தரை வாழ்த்தி யலுத்ததென் வாயினிமேல்
வெட்டியி லப்படிக்கட்டப் படாதென் மிடிதளிப்பாய்
அட்டி செயிற்புக லார்மானு வேலெனு மற்புத்தனே. (138)

தேர்ந்துமுன் சங்க கிரிதனில் வந்துள் செயசமுக்குந்
சார்ந்தவன் தேசொலிக் கொண்டனின் ணப்பந்தனைமுடித்து
நேர்ந்தவெம் மூர்க்கு விரைவிற் செலவிடை நீதருவா
யார்ந்த புகழ்பெற் றருள்மானு வேலெனு மற்புத்தனே. (139)

சகல கனமும் பொருந்திய செல்வத் தயாநிதிநீ
மிகவுப சார மடிக்கடி நான்சொல வேண்டுமதேன்
பகலு மிரவு நினைவே கொண்டாடும் படிவிடைதந்
தகமகிழ் கூர்ந்தருள் வாய்மானு வேலெனு மற்புத்தனே. (140)

விதண்ட வாதிகளான சில மூர்க்கர் வந்து மொட்டைத்தலைக்கும் மயிர்த்தலைக்கு
மினையாக வோர் விருத்தம் கலித்துறை வேண்பா வியற்றுகிரேன்று .
வலிந்தறைகூலி விடுத்த காட்களை யக்கணமே யெதிர்த்
தழிகதும்படி தோடுத்த விழைகள் வருமாறு.
விருத்தம்

குலவுசடை பிலைசடைக் குச்சுராக் கடிதாங்கக் கொண்டை காட்டி
புலவுபரி மளப்புக்கொண் டொங்குவரு மதுபெண்கட் கொழிந்த தாகிற
பலருமுண்டை பெனப்பழிக்கப் படுஞ்சகுனத் தடையாமிப் பண்பா விர்த்
புலகின்மயிர்த் தலைக்கினையோ ஆனமொட்டைத் தலைபுகர்வி ருனார்வி லீரே. (1)

கலித்துறை.

உயிர்த்துணை மாத ருவப்ப மணந்தந் துளமுருக்குந்
செயிர்த்தலொன் னூர்பணி சீர்மானு லேல்வனார் தேசமதி
லயிர்த்திடக் கட்டை யெனத்தோன் றிடாதழ காகியநன்
யயிர்த்தலைக் குச்சரி யாமோமொட் டைத்தலை வம்பர்களே. (142)

வேண்பா.

வேலைநிகர் சீர்மானு வேலுத் துரைநாட்டின்
மாலைகொளுஞ் சம்பங்கி வாசமிசூங்—காலேதொறு
நெட்டைத் தடியர்க்கோ லீல மயிர்த்தலைக்கு
மொட்டைத் தலைசரியா மோ. (143)

விருத்தங்கள்.

கற்பணசொற் பொருள்சிறந்த கவிபாடி யெப்படிப்பற் காட்டி னுறு
மற்பம்மதிப் பதுகிடையா தருமையிலீல பெருமையிலீல யனந்தந் தொல்லை
பற்பலவித் தையுந்தெரிந்த பாண்டியன் யாதல்கண் பார்த்தல் வேண்டிந்
தற்பரணைப் பணிகனசந் தரமானு வேலெனுமுத் தமிழ்ச்சிங் கேதே. (144)

இவைதரும மிவைபாவ மெனமதியார் நமக்கினிமே லெதிரே தென்று
சுவையிலி யுமாந்திருப்பார் தலைபசையார் வாய்பேசார் தாசிக் கென்றத்
சுவைசுவைய தாககிதி கொடுப்பார்மெய்ப் பொருள்புகழாக் குறியா ரிந்த
நவைபர்தமி முறிவர்களோ நவிம்தானு வேலெனுநன் வயபூ மானே. (145)

உனதுதிரு வருளொருசற் றுளதாகிற் கதிர்முனிரு ளுடையு மாபோ
லெனதுகுறை முழுதுமிமைப் பினிலகலு மென்பதற்குக் கெனசந் தேகம்
மன்னுகனி னினைத்தபடி வறங்கொடுத்தல் வேண்டுமிதேவர் வருத்த மன்று
கனதுதியி னுயர்ச்சயகங் கணமானு வேலெனுஞ்சிங் கார வானே. (146)

துன்பவிருட் கடற்படிந்து சுழலுமெனக் குன்கருணைத் தோணி நல்கி
யின்பககக் கரைகாட்டி யெப்படியு மெனையினியீ டேற்றல் வேண்டும்
யின்பொருவக் ருபசாரம் பேசேனெல் லாமுன்னு பெருமை கண்டாய்
வன்பரமதத் தினைத்தணித்து வளர்விசய மானுவேல் மதிவ லோனே. (147)

வேறு.

பதிவிடுத்துப் பதினென்கு மாத மான படியாலுங் கடனாலும் பலகோ யாலும்
துதிசிலர்க்கு நெடுநாட்சம் பளங்கன்செல்லாத் துயராலுங் கடைக்கணக்குச் சுமந்த தாலும்
மதிசுனிற்சிந் தித்ததினனம் நிறைவேருத வகையாலு மிரவுபகல் வருந்தி நொத்தேர்
ததியிதுகண் பார்த்தேனே கவித்தல் வேண்டிந் தளமானு வேல்விஜய செளர்ய வானே. (1)

வேறு.

சொல்லைக் காட்டி யருத்தத்தைக் காட்டிந் துதியைக் காட்டிச் சுளிக்கு முழுத்தர்பார்
பல்லைக் காட்டியே யானலை யாவகை பலனைக் காட்டிப் பயத்தனை யோட்டுவாய்
கல்லைக் காட்டி யினரீரைக் காட்டிமாய் சனியைக் காட்டிக் கலசத்தைக் காட்டிப்பொன்
கல்லைக் காட்டி வளர்முலை யார்புகழ் மானு வேல்விச வாசசக் ரேசனே. (149)

சில அரிய பெரிய சித்திரகவிகளுக்குச்

சூத்திரம்.

சதுரங்கபந்தம்.

விருத்தம்

அறுபத்து நாலாயுதத் திரண்டைம் பா னுற்பாணன்

கருத்துமுப்பத் தாநிருபத் தாநிருபத் திரண்டு

பெறும்கு ரங்கனொன்று முதுகிலேழு வரைகிற்ப்பப்

பின்னுமைம்பத் தேதழைம்பன் னுன்றொருநாற் பான்முன்

னுறுமுப்பத் தைத்திருபத் கொன்பனுபன் வேழ்பதினைந்

துளவெழுபத் திரண்டுமுத லெழுபத்தெட் டுரு

மறுவற்று வரப்பாடுங் கவிதைசது ரங்கபந்தம்

வழுத்திவாய் தெழுபத்தெட் டெழுத்தின்முடி சுவதே.

(150)

துருவத்தறிப்பு;

{ 1+61—2+62—3+50—4+41—5+36—6+26—7+22 } மொத்தஎழுத்
{ 15+78—17+77—29+76—35+75—43+74—53×73—57+72 } துகண் 78.

அஷ்டநாகபந்தத்தின் சூத்திரம்.

ஆசிரியவிருத்தம்

முப்பத்து நா லுக்கு நாலாகு மா லுக்கு முப்பதும் றெட்டாகுமாம்

மொழியுமெட் டுக்கிருப தாம்பன்னி ரண்டுக்கு மூவாறி லக்கமெனலாக்

ஒப்பற்ற விருபத்தி ரண்டுக்கு நாற்பதா மோருமிரு பத்துநாலுக்

சூருமுப் பத்திரண் டிருபதோ டாறினுக்குரியநாற் பத்துநாலும்.

தப்பற்றி டச்சிறந் திடுமுப்ப துக்குத் தழைத்தநாற் பத்திரண்டாம்

சார்தர வுரைத்திட்ட விவ்விவக் கங்களிற் றவறாம லக்கரங்கள்

செப்பிரநாற் பத்தொன்ப தாமெழுத் திற்செய்த செய்யுளெண் னாகபந்தஞ்

செங்களப குங்கும மணங்கமழ் தரும்படி திணிலுகு கொங்கைமாதே

{ 4+84, 6+88, 8+20, 12+18, } மொத்தஎழுத்துகள் 40
{ 22+40, 24+32, 26+44, 30+42. }

நூதன விசித்திரவுபய நாகபந்தத்தின் சூத்திரம்.

எட்டினுக் காராகு மெண்ணைத் தினுக்கே யியைந்தபதி னுலதாரும்
 ஈரெட்டி னுக்குவரு பதினெட்டு நாலேத் தினுக்குநாற் பத்தாறுதான்
 தொட்டவிரு பத்திரண் டெண்மூன்று நாலேழ் துலக்குமிரு பத்தாறுதான்
 தோன்றுமெண் ணுறுக்கு முப்பதாம் பத்தைந்து தூயழுப் பத்திரண்டாம்
 திட்டமுறு முப்பத்து நான்கினுக் கைம்பத் திரண்டதா மாறேழுடன்
 செப்புநாற் பத்தினு லைம்பதிற் றெட்டுடன் சேர்வதோ ரறுபதாரும்
 சுட்டமில் லாமலறு பத்துமூன் றக்கரக் களையுடைய வெண்பாவிது
 கமழ்விசித் திரவுபய நாகபந் தனமாந் கணிந்துருகு செஞ்சொன்மாதே. ( )

துருவக்குறிப்பு.

{ 6+8, 14+40, 16+18, 20+46, 22+24, 26+28 } மொத்தஎழுத்துக்கள் 68.
 { 30+48, 32+50, 34+52, 42+44, 58+60. }

ஸ்ரீமாந் பொன்னுச்சாமித்தேவாவர்கள்

விருப்பத்தின்படி கூறிய யோகினியறியும்

விருத்தம்.

நிறைமதிமுற் றித்தொடுத்து நிலைமகவான் குபேரனங்கி நிருதி கூற்ற
 னறைபுன லுக் கிறைகாற்றீ சானியன்மற் றிவர்திசைவிண் ணவனி யாக
 முறையிருக்கும் யோகினிதன் முன்மரணம் பால்பிணிமுன் முதிர்ச்சி வெற்றி
 தறைவிணிற்பின் மத்திமயித் தன்மைகண்டு வழிநடக்கத் தக்க தாமே. (153)

சென்னை ஹைக்கோர்ட்டு லாயர்

குருமூர்த்தி அய்யரவர்கள்மீது

ஆசிரிய்விருத்தம்.

புவிதாங்கு கணபண புயங்காதி பதியும் புதன்நிடம் கமையாதநின்
புன்யசாம் ராஜ்யவத் புத்குண நயங்களைப் புதழ்வதெப் படிமுற்றனோர்
புனிதவே தாகம்பு ராணஷ்ட சாஸ்த்ரசம் பூர்ணவித் யாவிரோதா
பூசரசி ரேஷ்டசத் புருஷோத்த மாதெய்வ பூஜா பலப்ரதாபா

கவிதாங்கு மதுராச கற்பனா லங்கார கமனஜன பரிபாலனா
காயத்ரி மந்த்ராஜப கவசவப யாஸ்தகங் கணசுல கூண ஸ்வேகா
கடினகர் விதபாப கண்டன சமத்கார காம்பிர்ய நிஷ்களங்கா
கற்பக சமாஜோப காரா சமஸ்தமங் களசமுக ரமணிகார

செவிதாங்கு மகரகுண் டலமகுட கேபூர தேசாதி தேசராஜ
சேவிதச யினயகுயின் ஷிக்டோரி யாமெச்சு திவ்யமுத் ராப்ரசன்ன
செயலாய ருத்யோக தீரா க்ருபாநயன திலகமுக சந்த்ரோதயா
சென்னைபுரி வாசராஞ் சிதசுபா விதவஜ்ர தேகா துரந்தரீகா

குவிதாங்கு கனதன ரூபேரா வகோரகஸி கோபா மஹாணு பாவா
குங்குமப டிராகத் பூரம்ருக மதகனப கோலவெக் ஞோபவித
கோகனக மலர்மாலி காபரண மணிமாற்ப கோமள சவுக்ய நிபுண
குலகீர்த்தி யறுகூல பலபூர்த்தி வரசீல குருமூர்த்தி மதலோலனே. (154)

விருத்தம்.

மாகநிதி சுரபிசந்தா மணிதருக்கள் பயஞ்செனித்து வருப தார்த்த
மேகமது பின்வெருத்து விடுமிவற்றை யுனக்குறிகர் விளம்ப லாமோ
தேகதிட வேதகுல சிகாமணியாய் லாயர்முறை தினன டாத்துங்
கோகனக வதனகன குருமூர்த்தி ராஜதிவ்ய குணபூ மானே. (155)

அஷ்டநாகபந்தம் வெண்பா.

வேத குலதீப மேலா கியலாய
ராதி கருணை யகலாம—னீதநய
முதறி வாகு முனலோலன் மானபர
நீதகுரு மூர்த்தி நிதி. (156)

கலித்துறை.

கற்றார்க்குக் கற்பகங் கல்லார்க்கு வல்லிடி. கண்டுகொள்ளப்
பெற்றார்க்குக் கெய்வங் திருவுக்கும் வாணிக்கும் பிடரும்பி
யுற்றார்க் கமிதந் துரைமயர்க்கும் கண்மணி யோங்குலகன்
மற்றார்க்கும் தாயநங் குருநூர்த்தி ராஜ வரோதயனே.

(157)

பேறையூர் வித்வான் லிங்கையரவர்கள் சந்தித்தபோது அவரது
வித்வ சாமர்த்தியத்தை மெச்சிக்கூறியது.

மலைத்தவனு மலைத்தவனு குலவச்சுத நாமகணை மட்டுவோ யென்பார்
கலைத்திறமைக் கம்பனுமோர் கம்பமென நிற்புனானைக் கண்டா லென்றா
விலைக்கமுது கற்பகக்கா வித்திறகு லென்கவரி யிரட்டும் பேறை
நிலை உட்புழை வீரசைவ லிங்கையதே சிவனுக்கார் நிகரா வாரே.

(158)

அப்போது லிங்கையரவர்கள் சொல்லியது.

காம்பழகாய் மிருதுவுற்ற தோளியிகள் மதனனிலக் கணங்கொளி
யாம்பழமை யானபுகி னெண்புரா ணப்பொருளு மாய்ந்து தோர்ந்து
தாம்பழகி யேயெவருஞ் சபாஷெனமுத் தமிழ்விதிக்குத் தகைமை வாய்ந்த
மாம்பழவா ணையொருபோ தென்னினுங்கண் டோர்க்கமுத வாக்குண் டாமே.

வேறு யமகம்.

கற்றடங்கா வாணருளக் கருவமெனப் பூரிக்குங் களபக் கொங்கைக்
கற்றடங்கா மனசுகொடுங் கணைபொறுக்கு மோசிறியேன் கலவிக்கிங்கேக்
கற்றடங்கா தலித்தமின்னார் கருங்கயர்ந்தே நெனைக்காப்பாய் கலியின் மீத
கற்றடங்கா வதிர்சமுக கோபால சாமியெனுங் கருணைக் கோவே.

(160)

தேன்றற் சிறப்பு வெண்பா.

ஒத்தகுணத் தன்ப னுரத்துறங்கு காதலிக்கு
மெத்தவருத் தத்தை விளைத்ததே—சுத்ததிடம்
காமனம்பா லுள்ளங் கலங்கும் புதுக்கமலப்
பூமணந்தோய் தென்றற் புலி.

(161)

உமேலைப்பேட்டை தாசில்தார்

விசுவநாத முதலியாரவர்கள் கூறிய வெண்பா.

கும்பமுனி யோவொட்டக் கூத்தனே சேடனே
கம்பனே காளமே கந்தானே—பம்புவிடப்
பாம்பணியுந் தேவருளும் பாலனுற்று வாழ்பழநி
மாம்பழக்க விச்சிங்க மால்.

(162)

உபயார்த்தமுள்ள பிராதுவிண்ணப்பக்கவிகள்.

(தாராபுரம் தாசில்தாரவர்கள்மீது)

ஆசிரியவிருத்தம்.

சீரில்து தாராபுரம் தாலுக்கா தாசில் செயுமகா ராஜராஜ

ஸ்ரீகணய பார்த்தசா மதிமுதலி யாரவர்கள் திவ்யசமு கத்தினுக்கு
நேரினெழ திக்கொண்ட விண்ணப்ப மென்னெனில் நேற்றிராப் போதுகுப்பான்
நெடுநாட் குறிப்பினு லேயென தகத்தெய்தி நிறையுடைமை யைத்திருடினான்
காரிய மெவர்க்குந் தெரிந்ததே மச்சமுங் கைக்குள் ளிருக்கின் ததாம்
காண்பதெளி தல்லவா ரண்டிற் பிடித்திடுதல் கடமைபினி லாவுமுள நாரற்
கூரிய பழங்குற்ற வாளிகளு முகவியிக் கொடியதுஷ்ட டீனையடக்கக்
கூடா விடிற்சேர ருணமொடுங் காதுதயை கூர்ந்துர கூடித்தருள்கவே. (163)

பழநித் தாசில்தாரவர்கள்மீது

வனமலி பழநித் தாசில்கா ராகவனர் மகாராஜ ராஜஸ்ரீ

மாதவ ராயரவர்கள் முன்னிலையில் வாழ்த்துவிண் ணப்ப மென்னெனில்
கனவினன் சொக்கத் தலைவனு மொருவன் கரும்பய லாகவந் தெதிர்த்தான்
கடியகுட் டையுந்தா னுடைப்பனூர் தகப்பன் கைவிலங் கிணமுறித் தவனும்
உளமனை தோறும் புகுவனும் காண வொணுதவ னுமளன் செய்தி
யொன்றல் வென்றன் தனமுடிப் பவிழ்த்தா னுற்றநா ணயமெலாங் கவர்ந்தான்
அளவையில் வயிர்க் கற்பையுங்கொள்ளை யடித்தனன் சாக்ஷியுண் டனேகம்
அடுத்திடு சமன்சேர்த் தவைகளை விசாரித் தமுல்செலுத் துவதும் தருளே. ( )

பெரியகுளம் தாசில்தாரவர்கள் மீது.

மகராஜ ராஜஸ்ரீ தாசில்தா ரிருளப்ப மதியுதி தனது திவ்ய

வரசன்னி தானத்தி னுக்குவந் தனமொடு வரைந்துகொள் பிராதென்னென்ற
பகர்வாதி கன்னியெதி ரிகள் காம னென்றுகண பதிபிரண் டறிசாட்சிகள்
பார்த்திட்ட முத்தொன்று சந்தன பிரண்டுமறு படிசொக்க விங்கழன்று
மிகவாதி யாமென்னை முதலாவ தெதிரிதடி விசையினுல் வாட்டுகின்ற
வேளையி வீரண்டாவ தெதிரிகர மதனூல் வெதுப்பியது கொஞ்சமன்று
திக்குகாய மேயுண்மை தெரிவிக்கு நகைகள்சில சிதறியன கொள்ளைகூடச்
சேர்க்கைசா கூகிள்விசா ரீணைசெய்தெ திரிகளைத் தெண்டிக்க விதுசமயமே. ( )

ஒருமதன்ன் பிராதுவர ஷுடன்வாதி யெதிரி யென்பது ணர்ந்தே லாய
 ரருக்லியம் புலதுமதித் தமர்வனசாட் சிகளையுமங் கதட்டி யாட்டி.
 யிருதிடமுங் குறித்துவரி யிசைநோக்கிக் காலண்ட ரியல்பாய்க் கொண்ட
 தருணமிதஞ் சாதூரட்சித் தாற்சுகிர்ந்த மிருளப்ப சரச மாலே. (166)

இதுவுமது.

நானெழுதிக் கொண்டுவந்த விண்ணப்பந் தனைமதித்து நலிவாக் காய
 மானதைநே ரினிற் பார்த்து மனுசார சாட்சிகளா லனைத்துங் கேட்டு
 மேனெதிரி களையடக்கி யேழையா மெனைக்காக்க வில்லைசித்தந்
 நானெனது பாக்கியமெய்த் தையயனந்த ராமையசந் தரபூ மானே. (167)

பழநி சிரஸ்தார் சுப்ரமண்ய அய்யரவர்கள் மீது.

மார்க்கமதி லொருவேடன் வல்லமையா லெனையெதிர்த்து வளைபூ ணுடை
 சேர்க்கையொடு கொள்ளையிட்டான் சிக்குவதோ வரிதுதுப்புத் திறத்தான் மெல்ல
 மூர்க்களெனு மவனைவரன் முறையடக்கி யென்குறிப்பை முடிக்க வேண்டும்
 தார்க்களப் புபசிரஸ்தார் சுப்ரமண்ய கண்யனெனுஞ் சரச மாலே. (168)

இதுவுமது.

ஏற்றமதி பார்த்துதுழைந் திடுதிருட்டு வலமாய நென்பான் பெற்ற
 சேற்றமத வெங்கட்டன் றினமுமடக் கருப்பனைச்சேர்த் திக்கொண் டென்பால்
 மாற்றறிய கலகமிட்டான் மாதசெல்லாஞ் சாட்சிருக மதித்துத் தீர்ப்புச்
 சாற்றவினி யென்னதடை தயவுபுரி சுப்ரமண்ய சரச மாலே. (169)

இவர்கள் ஒரு சுமயம் நாவலரவர்கள் வீட்டிற்கு வந்து பேசிக்கொண்டிருந்து
 சற்றேரேம் நீத்திரை செய்யப் பள்ளிகொண்டபொழுது சொல்லியது.

பரிதிரிலா வினுங்குளிரப் பரவுதிரைப் பயோததியிற் பண்ணன்குக்
 தெரிவரிதாய் நெடுவடபத் திரம்பெருத்து நெளித்தலைந்து செயல்யோசிக்கப்
 புரிதவம்பா தெனதகமுற் பூண்டதுகிற்ப் பெறவென்றும் புரத்தற் பண்பாம்
 விரிதுதிலா வண்புண்ப விப்ரகண்ய சுப்ரமண்ய விஜயமாலே (170)

சிரஸ்தார் இராமசாமி அய்யரவர்கள் மீதியற்றிய

பிராது விண்ணப்பங்கள்,

இகல்கருப்பத் தேவன்மகன் காமத் தேவ் நென்னிலத்தி னூடுதன்கா லினைநே ரோட்டி.
மிகமதர்த்திட்டு டேற்றணையைத் தடுத்து நீரை விலக்கிவரம்பையும்ழித்தான் விசாரித்தன்னே
னகமொடுக்கிச் சுகபோக மெனக்கு வாய்க்க வறல்செலுத்தி யெனையகித் தருள வேண்டும்
சுகமதிக்கப் பழரிதனிற் சிரஸ்தா ராகித் தருமநடாந் தியராம சாமி மாலே. (171)

இதுவுமது.

கரணிக்க நாட்டாண்டமக் காரண் நண்டத் காரணத் வியினாலே கருப்பன் யாரும் [யான்
பிரமிக்க வயல்புதுந்து போரிற் கொள்ளை பெரிதிட்டா நென்னசெய்வேன் பேதையேன்
பாவுற்ற பண்ணையில்வாழ் குடும்பர் சாட்சி பள்ளிகட்குத் தெரியவரும் பட்ட பாடு
தரணிக்கு ளவையடர்த் தெனையக் கூக்கச் சமயமிது மெய்யராம சாமி மாலே. (172)

இதுவுமது.

சங்கன்மக னுனபொல்லாத் தடிவீர னிருளினையுந் தான்கூட் டிக்கொண்
டெங்கள்வள வினிற்புகுந்தா நென்னசெய்தா னேநகைமற் றெல்லாங் காணேன்
அங்கவனை யடக்கியென தணிதனத்தை முறைப்படிசேர்த் தருளல் வேண்டுந்
துங்கமிது வேதகுல னுரைராம சாமிமகா சகுண வானே. (173)

இதுவுமது.

அடுத்தவள வெல்லிபகைத் ததைபுங் கோதை
படித்ததையு மாரியுஞ்சேர்ந் தடங்கா மற்போர்
தொடுத்ததையு மறிக்கைசெய்து கொண்டேன் கேட்டுந்
சுற்றிலுள்ளோ ரெல்லாருஞ் சொல்வார் சாக்ஷி
சடுத்தமிரு மேற்றடிப்பு மப்போ தேபார்த்
ததுதானே யெதிரிகளைத் தண்டி யாமல்
விடுத்ததென்ன நடப்பைவிசா ரிக்க வேண்டு
மெய்யராம சாமிமகா விவேக வானே. (174)

நாவலர்போற்றும் நடுவெழுத்தலங்காரம்.

மையனுபரி மதிபரிதி வடங்கள்விழுதி யலர்தூற்ற

வலிதுதரணி பகைபுணரி மனதுபதடி கொடிதுபய

லையலனைமார் தொழில்பவரி யாகவருந்து வாட்குமுன்பின்

னடுத்தேர்க ணடுவுநிலை யறிவித்திடுதல் வேண்டாவோ

செய்யவிடைசோர் வனவிரண்டுந் திரண்டுமதனை யன்பைநன்றைத்

திதைமகிழ்வைக் கவியையெனைத் திரத்தையெனநின் னுருத்தொழுமித்

தையறனைக் கலந்துகொஞ்சித் தழுவச்சமய மிதுகண்டாய்

தர்மப்புவா. கியராம சாமீராஜ தயாநிதியே.

(175)

இ-ள். உபரி, பரிதி, விழுதி, தரணி, புணரி, பதடி, புயல், பவரி என்பவற்றின் நடுவுநிலை பரிபூரண தயவு, இதனை மேற்கூறியவாறு வருந்துவாட்கு அறிவித்திடுதல் வேண்டாவோ என்றவாறு. மற்றைய விரண்டக்கரங்களைச்சேர்த்துப் பின்னர்க்கூறிய, மதனை..... திரத்தையென்பவைகளிற் கூட்டி முறையே. மதனை-உரி, அன்பைப் பதி, நன்றை-விதி, திதைத்தனி, மகிழ்வைப்பரி, கவியைப்படி, என்னைப் புல், திரத்தைப் பரி யெனச்சேர்த்துப் பொருண்முடிபுகொள்க.

மாலையமாற்று நேரிசைவெண்பா.

மானேமி சாமரா மாருதம தானவல

தானேய மேனேரா தாதாநா—பூநாதா

தாரானே மேயனே தாலவன தாமதரு

மாமராம சாமிரே மா.

(176)

சதுரங்கபந்தனம், கலித்துறை.

திங்க ளதனை யடர்முக மாது சினேகியணி

கொங்கியல் போதினை நேர்தன மீதற் குரோதமென்னே

தங்க ளளரு மனைமேற் கவினமின்னைச் சாரினிமா

மங்கை திகழும் புயராம சாமி வரோதயனே.

(177)

இயற்றமிழ்வலர்புகழெழுத்தலங்காரம்.

பதினான்குசீர்க்கழிநெடுலடியாசிரியம்.

அய்யநீ யணுகூர் மவுத்திக புரமென் றறிந்ததி லேழுநான் கணையா
ளங்கிலை மாற்றெட் டகன் றுபின் னுரை சோர்ந் தாதியீற் றயலொடந் தமதாய்ச்
செய்யவைந்தேழெட் டணிபுக முதனாற்செறிவினாவு வருமெழுத் திரட்டத்.
திப்புழுப் போன்றைத் தெட்டிகழந் தாறு திகழ்திற் பாதிரான் கிரைத்து
வெய்யவங் கதினமுன் விலக்கியைந் தேற்றிமேற் றன துவகையே விரும்பி
மிகமெனில் தனளிங் கைந்துறான் கவட்டு வேறெவ ருணையல தருவ்செய்
தாய்ப்செந் தமிழின் சுவையெலாந் தெரிந்த தொண்டை மண் டலநதிசூலத்துச்
சய குண நதியா கிப்பெருந் தனகைமச் சுப்பரா யேந்திர துரையே. (178)

குறிப்பு:—

மவுத்திகபுரம் என்பது கோயமுத்தூர்,

{ 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8 }
{ ம வ த் தி க பு ர ம் }

சமஸ்தி 7 கவரிவருப்படி யமகம்.

சங்கவரி சுதன்காமம் தழைக்கவரி சிலைவரைத்துத் தையல்காணச்
சங்கவரி நென்சொழமெய்த் தவங்கவரி வளைக்கலந்து தழுவு நூற்பா
சங்கவரி யகவிசர் தமக்கவரி தயப்படிஞர் சரம்பொன் மானு.
சங்கவரி சிவிகையருந் தக்கதுங்க சொக்கலிங்க தனசிங் கேறே. (179)

போடிநாயக்கனார் ஜமீன்தார்

ஷங்காரு திருமலைப்போடய துரையுவர்கள்மீது.

நலக்குவளை கடற்பேரி தொனிப்பமன துணைத்தேடி நா ள்க டோறுஞ்
செலக்குவளை மலர்ப்பகழி மதப்பயலு மெதிர்ப்பவழு திணைக்கைப் பென்றே
விலக்குவளை யணைத்ததர வினிப்பருண்மாம் பழக்கவியை மெச்சிச் செம்பொன்
பலக்குவளை தருவங்கார் திருமலைப்போ டயஜயசிற் பன்ன மாலே. (180)

காமராஜய பாண்டிய துரையவர்கள் பட்டாபிஷேக காலத்திற் சொல்லிய

வாழ்த்துக்கவி.

ஆசிரியம்.

சீர்பூத்த பங்கயச் செங்கய மெனும்படி திருந்தியின் னருள் பொருந்திச்

செய்யகம் பளமுழுது முய்யவிமை யாதொளிர் செழுங்கட் கொழுங்கட் பசுந்
தார்பூத்த குமுலமுதை யன்பரித யத்திற் சரற்கால மதிபோல் வருஞ்

சக்கால தேவிதனை பெக்கால முந்தொழுது தலையால் வணங்குகிற பாம்
வார்பூத்த கொங்கையிசை மங்கைதிரு நங்கையிக மகிழ்காசை நகராதி பன்

வரசீல வார்துல கிரீடிவங் காருதிரு மலைப்போட யேந்திரன் செய்
'நேர்பூத்த மெய்த்தவமு முத்தமிழ்த் தவமுநில நிறைதவமு முறை விளக்கும்

நீதிமான் காமரா ஜயபாண்டிய துரையவர்கள் நீடுழி வாழ்க வென்றே. (181)

மகுடஞ் சூட்டிய தினத்தில் ராஜசபையிற் கவிப்பிரசங்கம் நடந்தபொழுது
முன்னிரண்டடிகளாற் சபையிலொருவர்துறித்த வினாவும், உடனே கொ
டர்ந்து கூறிய கவிச்சிங்கத்தின் விடையுஞ் சேர்ந்த

வெண்பா.

மாம்பழத்தைப் போலு மதரமிசு மாம்பழஞ்சொல்

லாம்பழமை கேட்டுமுடி யாட்டிலனென்—நாம்புதுமை

யின்கா சினிபொறுத்தா மென்னுமோ வென்றிருந்தான்

மன்காம ராஜயபு மான்,

(182)

கோம்பை ஜமீன்தார்

திருமலை சக்கப்பாச்சி துரையவர்கள் மீது

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி விருத்தம்.

திருமேவு பசுந்தமிழ்மாம் பழக்கவிச்சிங் கேந்த்ர

சிகாமணிவா சகங்கோம்பை சிறந்திடவீற் திருக்குந்

தருநேர்கல் தூரி ரங்க குமாரதள வாய்ப்பா

தாபமரு டாதிபத்ய சற்குணசக் ரேசன்

அருள்யோக திருமலைசக் கப்பாச்சி மதவே

என்பினொடு காண்கவுண தருமைதெரிந் திடநா

மொருவார மாகவின்கே யுற்றனமா தவின

ஹுடனழைத்து வரிசைசெயி ஹயர்புகழுண் டாமே.

(183)

சந்தக் கொச்சகம்.

வட்டமுலை மெத்தவும தத்தெழில்ப டைத்தகது
 மத்தத்த லத்தினேசி கர்த்துவன மக்கணைகள்
 விட்டனம் தப்பயறு தக்கமுமி லைத்தயவென்
 • மிசைபுரி தற்குப் போட்டி யாகு மோ
 சட்டமொடு மெத்தையிலி ருத்தியொரு முத்தரிநி
 சற்றெனினு மிக்கொடுமை யைத்தனிச கிப்பரிது
 சிட்டர்ப்புத் சற்குணச வுப்பதிட முற்றசெய
 திருமலை சக்கப் பாச்சி ராஜனே.

(184)

வேறு சந்தம்.

எவரொப் பிபவிப ரிதமித் திரவனை
 யிதுபுத் தியிலறி கிலனித் தனைமன
 கவடத் தொழில்சரி யலவற் புதமுலை
 களப புயத்திற் சேர்த்து மேவுவாய்
 •புவனத் தரசர்கள் கிரமப் படிதரு
 பொருளிட் டடிமுறை பரவப் பொலிவொடு
 திவர்பற் பலவிரு துளசற் குணஜய
 திருமலை சக்கப் பாச்சி ராஜனே.

(185)

வீருத்தம்.

மலரகித வேதாந்த வாரிபடிந் தானந்த மதிக்குள் முற்றிக்
 கலககுண வரவொளிப்பக் கனிவாய்விண் டதிர்த்துகடைக் கண்மின்காட்டி
 அலர்கருணை மழைமொழிபே ரருளானந் தக்குயின்மே வணிவெற் பென்றுங்
 குலவுதுரைப் பாண்டியனைக் கண்டவர்தம் பண்டைமனைக் குறைதீர் வாரே.*(186)

விருதுகொண்ட பசுந்தமிழ்மாம் பழக்கவிச்சிங் கங்குறிக்கும் விவரம் வாண
 ரருமைகண்டு வரிசைபல்லக் கருன்புரியுந் துரைப்பாண்டிய வதிபா கேண்மோ
 திருவுகந்த வுத்தோகர் சிற்சிலர்கேட் டிருப்பதறந் தேடி யேணுங்
 கருதுகின்ற சுவாகிரண்டு கணமனுப்ப வேண்டுமனங் கனிந்து தானே. (187)

உத்தமபாணையம் சீனியாசாரியாரவர்கள் மீது.

நடுவெழுத்தலங்காரம்.

இருப்பினொடு வசந்தமன்னை யினியகுழும் பினுக்குதித மிடுப தார்த்தம்
விருப்புறபாத் திபயிவற்றி னடுநாமா மற்றிரண்டும் விரிப்பக் கேண்மோ
திருத்தாகவை யமுதாமரு வலர்மீது விடுபுனைமே தினிமே வியார்க்கும்
பெருத்ததில் விமனென்ப பேசமிஞ்சுத் தருங்கருணை பெருகு வாயே. (188)

குறிப்பு:— இருப்புமுதற் பாத்திப மீறவுள்ள வைத்தின், பரியாயப்பெயர் முறையே ஆசீர், வேனில், தாரார், மசால், உரிமை என்பன. இவற்றினடு வெழுத்துக்கள் = சீனியாசாரி. ஏனையவிரண்டக்கரங்கள் சேர்ந்தான, ஆர், முதலியவற்றை, அமுதாதியவற்றிற் குக் கூட்டி, பெருண்முடிபு கொள்க.

அப்பாச்சி பின்னையவர்கள் மீது

அப்பாச்சி யம்போல வாழ்நூல்கா கித்தடைந்தாரக் கருனார் பார்ப்போ
யப்பாச்சி தறிவிணி லலைபுலவீர் பிறமாத ரருமைக் கொங்கை
யப்பாச்சி கரப்புயன்கா ரணையான்சங் கரமுர்த்தி யருள்சே யெங்கள்
அப்பாச்சி பூகியைக்கொண் டாடுமின்கா ரியகித்தி யாகுந் தானே. (189)

அருமந்த நகரம் வித்வான்

சுந்தரராஜவய்யங்காரவர்கள் மீது

மதிபரிதி தனதரு மருங்கினு நெருங்கியெழு மறையாத மின்பொருந்தி
வடமேரு கிரிமீது மலமுரீல முகிலொன்று வருகின்ற காட்சியேபோ
லதிர்தலு சங்குசக் ராயுத லிலங்கமல ரரிவைதிரு மாற்பில்வாழ
வணியுவண் மூர்ந்தன் றழைத்தமத யானேழு நடுத்தபொரு னைப்பணிகுவாம்
நதிசுலவு மதுமந்த பதிமருவு சஞ்சீவி நாதனு ராதனைவழா
ஞானவே தியர்திலக நயவமித்த குணவழகர் நன்னிதி தவத்துதித்தோன்
யுதிமகிமை யண்ணு மதன்சகோ தரனுசித சுமுகன்முத் தமிழ்வினோதன்
சுரராஜ் னனையசந் தரராஜ மணிசெழுந் கூகமொடு தழைக்கவென்றே. (190)

ஷெயரவர்களியற்றிய பிரபந்தங்கட்குக் கோடுத்த

சாற்றுக்கவிகள்.

திருவுலவு புனிவனிதை திலகமுக மென்னச் செழித்தோங்கு வில்லி புத்தூர்ச்

தென்கோதை மன்மகிழ நன்கோதை புத்திதருதேவரமு தினுமி னியவாய்க்
கருவுலவு கற்பனை யலங்கார வின்பக் கணிப்பதிக மாலைசூட்டிக்

கருணா கடாசூப்பரி பூரண விலாசசுப கனயோக வாழ்வு பெற்றான்
மருவுலவு சோலைசுதிர் வாம்பரி விடாய்தணிய வளருமது மந்த நகர்வாழ்

மந்தர்வே தியர்கிசு மணிசகல சாஸ்த்ரதிட மதுரநய வசனப்ரபு
தருவுலவு கரனெங்க ளமுகர்மா முகனீன்ற சம்புத்ர வித்வ சரபம்

சரதகுண புனிதசுந் தரராஜ ஜயமுத் தமிழ்ச்சுக்ர வர்த்தி தானே. (191)

வலசந்த னாளிலைவர் பொருட்டுச் சென்ற மாலெனவான் படிமாட மருகெ லாமங்
கலசந்த னுடவிமா ருதமு லாவித் கமழ்மதுரை யங்கயற்கட் கௌரி மீது

பலசந்த மாலைவனை வருங்கொண் டாடப் பாடினா னனுமந்த பதிவாழ் கின்றோன்
சலசந்த னாதனமார் திருவார். வேத சற்குலசுந் தரராஜ சாமி தானே. (192)

இக்குவிசு தக்கமல மெழிலார் கின்ற வின்மொழிவான் முகத்தமர்ந்த விரண்டு வானை
யக்குவிசு தத்தரளத் தசனம் பொன்னு ரலர்நிகரு மடிதிகழ்ந்த வடலை யின்சீர்த்
திக்குவிசயப்பதிகந்தமிழாற்செய்தான்செழித்தவனசுத்தலங்கறெரிநூன்மார்பன்
சொக்குவிசு யற்கருள்வோ னருள்சேர் ஞானச் சுந்தர ராஜக்கவிஞ சுகுணன் மாதோ

மதிவலவ ரிதயவண்டு மகிழவின்சொற் றேனுதுகர் மணமுஞ் சான்ற

பதிமல ரணிகயற்கட் பாவைபதஞ் சூட்டியருட் பயன்பெற் றுனாற்

புதியபொழி லனுமந்த புரிவேத குலதிலகன் புலவர் கோமான்

சுதிர்பரவு மழுகர்வரோ தயன்சுதன்சுந் தரராஜ சாமி தானே. (194)

கலித்துறை.

செந்தாதி னம்புயத் திண்புயன் வேத கிரேட்டனென்று

நந்தாதி லங்கு ரிதியனு மந்த நகரில்வனர்

பந்தாதி பன்சுந் தரராஜ வேன்சொன்ன பட்டப்பிரா

னந்தாதி யின்சுவைக் கொப்போ விளர்த்தநல் லாரமுதே. (195)

திருக்கோதை தாளிற் செழுந்தமிழ் மாலை செகமதிக்கப்

பெருக்கோதை வாரி யமுதிற் புனைந்தருள் பெற்றனா

லிருக்கோதை யன்பொற் பனுமந்த நன்னக ரிந்திரமெய்த்

தருக்கோதை வென்றுள சுந்தர ராஜ நயாநிதியே. (196)

பழனித்தலம் வே, மவுனகுரு நுத்ரமூர்த்தி யாசாரியாரவர்களுக்கு
அருளிய சாற்றுகவி.

சேகலவித புவனர க்ஷக்ச்சி தானந்த தத்துவ சொருப மோக்ஷ
சாஸ்வதவ கண்டலா க்ஷாத்தார வற்புத தயாவிராட் விஸ்வகர்ம
தாரக ப்ரம்ஹபஞ் சானனோற் பலவித்ய தபமந்த்ர ஜபவிநோதர்
ஷண்மதஸ் தாபனர் சதாமங்க ளாகர சபாசன்ய தான வரதர்
சத்யநிஷ் களபஞ்ச வேதவித் தாகத் தழைத்தோர் மகத்வ கர்த்தர்
ஸாஸ்த்ரவஷ் டாதச புராணாக மப்ரபல சர்வ கலையும் படைத்தோர்
தவன கயிலாசசகி தரநீல கண்டர்புகழ் சாமர்ய பௌ ரோஹிதத்
தலைவராய் சிருங்கேரி, தனில் விளங் கியத்வஷ்ட சங்கராச் சார்ய மூர்த்தி

பகரீய நெல்லையம் பதிவீற் றிருக்கின்ற பரசமய கோளரி யெனும்
பரமகுரு சீனந்தல் மேவு சிவ ள்க்குரு பரவுதிற் தினி புராதி
பத்யதிட மௌனகுரு நுத்ரமூர்த் திக்கடவுள் பலனுதவு போத லூரிற்
பவரஹித புனிதவி ரப்ரம்ஹ தேசிகன் பலவன நிறைந்த விப்பூர்
பார்த்திபன் வெங்கடாச் சாரி கெம் பிர சௌபாக்யமிரு நந்தி கொண்டைப்
பகவானுந் சிவசங்கர யோகேஸ்வ ரன்கவிஞர் பன்னுசீர்க் கன்ன புரிவாழ்
பாஸ்கரோ தயஞான மூர்த்தியுயர் தில்லையிற் பவுசத் துயர்ந்த தீவ்ய
பக்திவடி வாங்கமல மூர்த்திமெய்த் ஞானியிவர் பதத்யான மனசி ருத்தி

லிகடமத தடகும்ப விஜயகுஞ் சரதூரக வீரவா ரேசர் சேனை
வெருவிமுது கிடநடன மிகெலப மரகத விசித்ரமயி லேறி வென்று
வின்னாடர் வெஞ்சிறை விலக்கியிற் திரனுக்கு மேன்மைமணி முடித ரித்து
வேதனுக் கும்பொதிய நாதனுக் கும்ப்ரணவ விவரம தனுக்ர கித்து
வேண்டிமுன் ஞானினிற் பாண்டியன் கூன்கர வியாதினை நீற்றின் மாற்றி
மேவுமொரு நக்கீர தேவனிட ரைத்தீர்த்து விருதருண கிரி நாவினில்
வீற்றிருந் தவனா லனைக கவிமாலிகை மிலைந்துகிவ போத மூட்டி
மெய்யான தென்பழி மலை மீ தமர்ந்தவடி வேற்கந்த நாதன் மீது

மகாசல் நிதியணைய வாவிபுண்ட சூழ்பழி மாககர் தழைக்கு திபுணன்
மதுவமிழ் சகஸ்த்ரதள வனசகெம் பிரபரி மளதாப களப மார்பன்
மங்களச் சயம்புயில் வப்ரம்ஹ குலசிகா மணிமுத்தை பாச்சாரி தன்
மாதவ குமாரவீஸ் தாரவே லாச்சாரி வரதிட சுபுகர் ரத்னம்
மதிமௌன குருநுத்ர மூர்த்தியாச் சாரியெனு மஹாப்ர சங்க துல்யம்
வடியிட்ட தெள்ளமுது முக்கனி சருக்கரையு மத்தித்த தாமி தென்ன
வழுவாத வகைகீர் தனப்ரபந் தத்தினை வகுத்தரங் கேற்றி யப்பால்
வளர்ச்செண்ணி பச்சிற் பதித்துமிக நீழே வாழ்வுபுகழ் பெற்றன னரோ. (197)

சொக்கநகர் ஆபத்துக்காத்த பிள்ளை அவர்கள் மீது பாடியவை.

திரிபு.

புக்கனகர் தினம்புகழப் புவிவனிதை திருவதனும் புயமே போலுஞ்
சொக்கனகர் வள்ளலெங்க டுணையாபத் துக்காத்த துரையைக் கண்டா
லெக்கனகர் விசநுமுனார் விஹராவர் வறுமைமன விருளும் பின்னிட் [வாரே
டொக்கனகர் வறுமெனிலன் னோன்பெருந்தன் மையையெவர்தோர் துரைசெய்

யமகம்.

மானேச ராகவரு மக்துயில்முந் தியதாலும் வசந்தத் தேர்ப்பூ
மானேச ராகவரு மலர்க்கணைநூ வதலாலு மலைத்தாள் காப்பாய்
மானேச ராகவரு மனுமுதன்மற் றெவருமெச்ச மருங்கை நீதி
மானேச ராகவரு மகிழ்வாபத் துக்காத்த மதிவல் லோனே. (199)

இதுவுமது.

கனகமலை யுடையமுதில் கடியவரை மருவுமணி கவனித் தால்வன்
கனகமலை தருமிருகங் கபிலையெனி லுனக்கிவைநி கராரு மாமோ
கனகமலை வாணிகற்றோர் கங்கைசொக்க புரிசெய்தவங் களிநுற் றோன்றிக்
கனகமலை மிசைநிலக்காய்க் கதித்தபுக முாபத்துக் காத்தவேனே. (200)

சாமானிய வசனங்கனையே செய்யுளுருவாகச் சொல்லுந் திறமை
வாய்ந்த பிள்ளையவர்கள் கவிச்சிங்க நாவலரவர்களைப் புகழ்ந்து
சொல்லிய வசனம்.

கம்பனும், ஓட்டக்கூத்தனும், புகழேந்தியும், ஓளவையுங், காளமேகமும்,
படிக்காசுத்.தம்பிரானும், பரஞ்சோதி முனிவனும், சிற்றம்பலமும், வெண்பாப்
புலியும், வாலசிம்மமும், மற்ற கித்வான்களும், பழனி மாம்பழக்கவிச்சிங்கீத்துக்
கணையா ? உலகத்தாரே.

விருத்தம்.

கம்பனுமொட் டக்கூத்த னும்புகழேந் தியுமவையுங் காள மேக
மும்படிக்கா சுத்தம்பி ரானும்ப ரஞ்சோதி முனிவ னுஞ்சிற்
றம்பலமும் வெண்பாப் புலியும்வால சிம்மமும்ற் றகித்து வான்க
ளும்பழனி மாம்பழக்க விச்சிங்கத் துக்கணையா வுலகத் தாரே.

அப்போது கவிச்சிங்கம் சொல்லியது.

அருமணலைக் கயிறுதிரித் தாங்குலக வாசகமே யமைபாட் டாகத்
தருநினதுத் தமமகிமைத் தரத்தைநினைக் குந்தொறுமாச் சரியம் யார்க்கும்
வருமொருவர்க் கெளிதலவிம் மார்க்கமம்மா கலசமுனி வனுங்குன் றுற்றான்
கருமுகில்தற் பகமலர்ப்பூங் காவொத்த வாபத்துக் காத்த வேளே. (202)

பிள்ளையவர்கள் சொல்லியது.

பயங்கொண்டு கருத்துநிலை மாறிமதி தோன்றாத படிக்கு நின்ற
நயங்கண்ட வாக்கின்றி யோடுமுகி லுனக்குநிக ராகா நற்ச
மயங்கண்டு தீர்திற மோங்கறியின் பப்ரசங்க மதுரச் சொல்லாற்
செயங்கொண்டு கவிமாரி பொழியுமாம் பழப்பயலாஞ் சிறப்புற் றேனே. (203)

கவிச்சிங்கம் சொல்லியவை.

மணியுரக பதிநாணல் வணங்கினன்பின் புற்றிருந்தான் வனவான் மீக
னணிகலச முனிபயங்கொண் டனன்வாணி மதைவாய்நின் றலர்மேலானான்
தணிவரிய வுனதுகவித் தரந்தொரிந்தென் றுலுனக்குச் சமானம் யார்காண்
கணிதமுத லுளசகல கலையுமுண ராபத்துக் காத்த வேளே. (204)

வனம்புகுதா னிராமனிரா வணன்கூர னிரணியனிவ் வலியோர் மாயார்
முன்னுரியோ தனன்சினையான் முனைநளன்பஞ் சலர்குதின முயல மாட்டா
ரனந்தகலா நிதியாயின் னருட்டகடலா முனைப்போலோ ரமைச்சண் டானாற்
கனம்புகழ்குட னுதருமை கழறுநாய் ராபத்துக் காத்த வேளே. (205)

திருவுலவு சுமந்திரன்சத் தியகிர்த்தி திருந்துபட்டி திகழப் பாச்சி
யருமைமதி யூகியின்னோர் யாருநிற்கொவ் வாரேனென் றுன்மற் றன்னோர்
சருவஜன சகாயர்களா தயிழறிந்தா ராகவிதை தாஞ்சொன்னாரா
கருதுபல கலைபியல்புங் கற்றாரா வாபத்துக் காத்த வேளே. (206)

மந்திரிமார் கவியறியார் வாணரர சியலறியார் வழக்க மீதான்
முந்தியுனோர் தமிலெவரை மொழிதுநினக் குவமைமனு முறைசொன் மேன்மை
தந்திரகா ரியங்கவிமுத் தயிழருமை மிகுந்துநிதி தழைக்கப் பெற்றுக்
கந்தருவா திபனுமெச்சக் கணம்படைத்த வாபத்துக் காத்த வேளே. (207)

கலித்துறை.

கல்விக்க கொருகடல் காவலர்கட்குரு கண்மணிசெஞ்
சொல்லிற் பனன்மரு வார்க்கடி யேறு துறையறிந்த
கல்வித் துவஜன்ர்க் கோருரை யாணி நளினமலர்ச்
செல்விக்கிருப்புநம் மாபத்துக் காத்த செய்கிங்கமே. (208)

கனத்தினு மன்பினர் கண்ணினு மெண்ணில் கலையுணர்ந்தோ
ரினத்தினு மன்ன னிடத்தினுஞ் சென்னி யினுமெனது
மனத்தினும் வாக்கினும் வல்லவர் நல்ல மதிப்பினுமெத்
தினத்தினு முள்ளவ ருபத்துக் காத்த செயசிங்கமே.

(209)

சிலவர் பலகற் றனமென்பர் பாடத் திகைத்தலுப்பர்
நலவர் செவிமனந் தித்திக்கச் சொற்களி நாட்டினைபெய்
புலவர் வரினும் புலவரன் றோசின் புகழ்மெகரியின்
வலவர் துதிபுரி யாபத்துக் காத்த வரோதயனே.

(210)

வெண்பா.

என்னகவி யப்பா வினம்பரிது மற்றகவி
என்னகவி யப்பா வினிதுனதே—யன்னகவி
நீதா நயப்பு நிதியாபத் துக்காத் து
நீதா நயப்பு நிதா.

(211)

முற்று நினைத்தான் முறையறியின் போல்வாரே
மற்று நினைத்தான் வழத்தார்யார்—கற்றுவுல்ல
வாபத்துக் காத்த வரசே புலவோர்த்
தாபத்துக் காத்த ஐவர்.

(212)

செய்ய மதியார் செயமதிப்பார் மீதுகொளார்
செய்ய மதியார் செயமதிப்பார்—துய்யபுகழ்
மாலாபத் துக்காத்த வள்ள லுண்மை யன்பென்னு.
மாலாபத் துக்காத்த வம்.

(213)

அன்னவயற் சொக்கபுரி யாபத்துக் காத்தவாளா
லுன்னருமைக் கென்ன லுண் டோவுதளி—முன்னுகுறள்.
கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்
டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு.

(214)

இருவர்களுக்கும் வசனாநுபமான கவிகளால் நடந்த
சம்பாஷணைகள்.

பிள்ளையவர்கள் சொன்னது.

முன்பு போசன் சமூகத்திலிருந்த காளிதாசன் போலிலை பெந்த கித்வானுன்
ள்ன்பர்கள். நல்ல புத்திமான் மாம்பழக் கவிச்சிங்கத்துக் கொடியிலையென்பேன்
நிச்சயமிது.

வேண்பா.

முன்புபோ சன்ச முகத்திருந்த காளிதா
சன்போ லிலையெல் தவித்வானு—மென்பார்கள்
நல்லபுத்தி மான்மாம்ப முக்கவிச்சிங் கத்துக்கொப்
பிலையென்பேன் நிச்சய மிது.

(215)

கவிராயரவர்கள் வசனம்.

நமது துரையவர்களைக் காண வின்றைக்கு மனசு துடிக்குது கண்டு முறை
நீட்டுக் கொள்வதுசிதமோ கூடாததோ சொல்லுங்கள் பிள்ளையவர்களே.

வேண்பா.

நமது துரையவர்க ளைக்காண வின்றைக்
குமன, சுதுடிக் குதுகண்—டுமுறையிட்டுக்
கொள்வ துசிதமோ கூடாத தோசொல்லுங்
கன்பின் னையவர் களே.

(216)

பிள்ளையவர்கள் வசனம்.

அய்யா கவிராயரவர்களே தங்களுக்குச் செய்யுமரியாதி விஷயத்தில் அய்ய
ரும் நானுஞ்சொன்னோம் நம்மெசமா னுஞ்சரியென் னுஷப்பிமனசஞ்சமுக்கமாச்சுது.

வேண்பா.

அய்யா கவிராய ரவர்களே தங்களுக்குச்
செய்யு மரியா திவிஷயத்தி—லையருநா
னுஞ்சொன்னோ நம்மெசமா னுஞ்சரியென் றெப்பிமன
சஞ்ச முக்கமாச் சுது.

(217)

கவிராயரவர்கள் வசனம்.

தாங்களறியாத சமாசாரமென்ன உத்தரவு வாங்கு பெண்ணை ஊர்க்கனுப்பி
வைப்பதற்கெல்லாங் கிருபைதான் வேண்டும் மாணேஜரவர்களே மெத்த நம்பி
னேன் விண்பேச்சல்ல நிசம்.

வேண்பா.

தாங்களறி யாதசமா சாரமென்ன வுத்தரவு
வாங்கியென்னை யூர்க்கனுப்பி வைப்பதற்கெல்—லாங்கிருபை
தான்வேண்டும் மாணே ஜரவர்களே மெத்தநம்பி
னேன்விண்பேச் சல்ல நிசம்.

(218)

பிள்ளையவர்கள் வசனம்.

நமது பிரபுவிடத்தினிலே மருமசங்கதி முழுதும் பேசி முடிவு செய்திருக்
கிறேன் அதிக சந்தோஷந்தானே அய்யா கவிராயரே.

வேண்பா.

நமது பிரபுவி டத்தினி லேம
ருமசங் கதிமுழு தம்பே—சிமுடிவு
செய்திருக்கி றேன திகசந்தோ ஷந்தானே
அய்யா கவிராயரே.

(219)

மருங்காபுரி ஐமீந்தார்
புரீரங்க கிருஷ்ணமுத்து வீரப்பூச்சய துரை
அவர்கள் மீது பாடியவை.

கருதுவங்க வடமுடைய காமனமலர்க் கணைகொடிநகர் கணைராற் சோபந்
தருதுரங்க வாநுத்தமென்னுற் சடுக்கரிது சடுக்கரிது தடுக்கற் றேர்க்கு
வருதுரங்க மாணவன்டி மாடுபல்லக் கணிரால்கை மணிபொன் னெல்கும்
விருதுரங்க கிருஷ்ணமுத்து வீரப்பூச் சயராஜ விஜய மாலே. (220)

திசைவாங்கு போசுவினுஞ் சிறந்தனை நீ பொன்னுனது திறக்கைப் பாடி.
யிசைபொருந்து மென்போல்வா ரேன்காளி தாசுவினு பிவிதி னேங்கார்
வசைதவிர்த்து வளபிசுந்து வளர்மருங்கா புரிக்கழங்க வருகெம் பிற
விசைய ரங்க கிருஷ்ணமுத்து வீரப்பூச் சயராஜ விவேக வானே. (221)

வான்மணந்த பொழின் மருங்கை வரோதயன்மம் னவர்கன்கா மணியொன் னுரைக்
காண்முயங்க விடுபடையான் கன்தொடையான் மனுநடையான் கல்விச் செல்வன்
மேன்மைரங்க கிருஷ்ணமுத்து வீரப்பூச் சயதுரைமுன் விரும்பிச் சென்றே
ரேன்மயங்க வவர்க்கணையா ரெப்பொருளு மப்பொழுதே யெய்துத் தானே. (222)

விரும்பிரங்க கிருஷ்ணமுத்து வீரப்பூச் சயதுரைசெய் விருந்தின் போது
தரும்புழுகு சவ்வாது சந்தனதாம் பூலமணந் தழைத்து வாவ
வரும்புதிய தென்றலையல் வானவர்கண் டதிசயித்து வாய்மை தேறி
யரும்புநகை யரம்பையர்தோ ளணைந்தனர்மா தவருமதி லன்புற் றுரே. (223)

சிந்தையன்பு திருந்தியநின் செயரீதி யதுகாரத் தினுமஞ் சாமல்
நிந்தைகொண்ட கலிவீர னென்றபயல் கீத்தினை நீட்டிக் காட்டிப்
பந்தையமுஞ் சொல்லெமிகப் பகட்டுகொ னவனைநிர்த்துள் படுத்த வேண்டும்
விந்தைரங்க கிருஷ்ணமுத்து வீரப்பூச் சயராஜ விவேக மாலே. (224)

விருந்து நடத்தியவிமரிசைகூறல்.

வருந்தியொரு சுவையறிந்தார் விண்ணோ ரன்று
மற்றவரு மிமையோராம் வகையிப் போது
திருந்தியுள் வறுசுவையு மெங்கட் கூட்டச்

சிந்தைவைத்தாய் நீதான்மெய்த் திருமா லையா
பொருந்தியுல கினினுங்கள் புரிந்த தேநட்
புண்ணியம்பொற் பதிமருங்கா புரியாள் வேந்தே
விருந்தினிது சுருணரங்க கிருஷ்ண முத்து
வீரப்பூச் சயராச விசைய மாலே. (225)

கற்பகத்தை யடைந்தவர்கொந் தாலு நன்னீர்க்
கடலினிடைப் படிந்தவர்தா கங்கொண் டாலும்
பொற்பதிக்கு ளிருக்குமுழி தினைக்கைப் பெற்றோர்
பொங்குகனல் வெம்பசியாற் புழுங்கி னாலு
மற்படைத்த மழைநிச்சென் றவரவேர்த் தாலும்
வளருணக்கான் பவர்வருந்து வதுதா னுண்டோ
விற்பனப்ர தாபரங்க கிருஷ்ண முத்து
விரப்பூச் சயராச விசைய மாலே.

(226)

வேட்டைச்சிறப்பு

கட்டளைக்கலித்துறை.

கேரள மும்பணி யுங்கொலும் ரங்க கிருஷ்ணமுத்து
விரது ரந்தரன் வேட்டைகண் டேயத்தி வேங்கையுஞ் சோர்ந்
தாரணி யந்தனி னின்றன பேர்பற்றி யம்புலிவின்
வாரண முந்தின மெய்வெருத் தாற்பின் வகுப்பதென்னே.

(227)

வெண்பா.

மிக்கரங்க கிருஷ்ணமுத்து விரப்பூச் சையதுரை
சக்ரபதி திவ்ய சமுகமதைச்—சிக்கெனவே
கண்டாலும் வாழ்த்திச் சகிபாடி னாலுமன்பு
கொண்டாலுஞ் செல்வ மிணங்கும்.

(228)

விர்தைரங்க கிருஷ்ணமுத்து விரப்பூச் சையதுரை
சுந்தைமகிழ் வேட்டைத் திறமதித்து—முந்தி
யொலிப்புலிகம் பித்த ஷயர்த் தமிழ்வாணர்
கலிப்புலிபோய் விட்டதன்றே காண்.

(229)

மன்னித்துக் கொள்கவொரு வார்த்தைவிரைந் தித்தடவை
என்னிஷ்ட முற்ற விரிதருள்வாய்—பொன்னுற்ற
விர்தைரங்க கிருஷ்ணமுத்து விரப்பூச் சையனென
வந்ததுங்க ராஜநன்னே மா.

(230)

திங்கள்கா ணக்குமுதஞ் செங்கதிர்கா ணக்கமல
மங்குல்கா ணப்பயிர்போல் வாடிமுன்பி—னங்கவையை
வெற்றிரங்க கிருஷ்ணமுத்து விரப்பூச் சையமன்து
மற்றிவைநோர் தொத்தேன் மகிழ்ந்து.

(231)

கடவுர் ஜமீந்தார்.
கருணாகிரி முத்தைய துரையவர்கள் மீது
பாடியவை.

யமகம்.

கனகமலை முலைவளர்க் கலைதளர வளையுளரக் கவிபுங் கங்குற்
கனகமலை யகற்றுமதி கொதிக்கவெயர் வுதிக்கமயல் கதிக்க மான்ம
கனகமலை தரப்பொருதால் யானொருத்தி யாற்றுவவனே கலந்து சேர்மோ
கனகமலை குலவுபுயா கருணைகிரி முத்தையசற் கண்ய வானே. (232)

இதுவுமது.

கடினகர மதின்முலையைக் கசக்கினொரு டுறுக்குதொடை களைக்கன் னத்தைக்
கடினகர விடாதீணத்துக் கட்டுசபா ஷெனக்கிசைமோ கனநீ லீலை
கடினகர னுதிக்குமட்டுங் கனிவினொடு நடத்துசலங் கடவு ரென்னுங்
கடினகர மணிமகுட கருணைகிரி முத்தையசற் கண்ய வானே. (233)

இதுவுமது.

தங்கவட்ட னயகளபத் தனமோங்க மனமேங்கத் தயங்கி ராமா
தங்கவட்ட மதிக்கவிதைத் தனிமதனெய் தன்னசகிக்கத் தருமோ காப்பாய்
தங்கவட்ட டியிற்பகடு சங்குழக்கும் வயற்கடவுர் தனிற்சற் கீர்த்தி
தங்கவட்ட திசைதொழுவாழ் கருணைகிரி முத்தையசற் தரபூ மானே. (234)

விருத்தம்.

விருதரசர் தமிழ்நளனோர் மிடிபிடித்தா னரிச்சந்தரன் விலையா ளானான்
தருமனொரு பொய்யுமுரைத் தன்னவியையன் பேடிபொல்லாத் தடியன் வீமன்
அருள்குமண் னடவிபுக்கா ன்னையகன்னன் கானீன னதனல் யாரைக்
கருதுவது நினக்குவமை கருணைகிரி முத்தையசற் கண்ய வானே. (235)

ஓபளக் கொண்டம நாயக்கரவர்கள் மீது

நடுவெழுத்தலங்காரம்.

சுரர்களரி தொண்டுநெட்டி துலங்குப்பஞ் சிவயோகத் தொகையு டொன்று
விரவுதனி மனையினடு விரைந்துதவு முனும்பினுமோ மிகநன் னுலைக்
கரவையன சத்திரத்தைக் கவியைமனத் தன்பையொன்னார் களைச்சி லத்தை
யுரமருவு திருநாள் வோபளக்கொண் டமராஜ வுசித மாலை. (236)

இதன்பொருள்.

(தேவர்-விண்டு-அடிமை-தக்கை-பகுதி-சமாதி-விடுதி) இவைகளின் நடுவெழுத்துக்கள் (வண்டிக்குமாடு.) வனைய முன் பின்னான விரண்டக்கரங்களைச் சேர்த்து, நன்னுன் முதலியவற்றை முறையேகொண்டு கூட்டிப் பொருள் கண்டுகொள்க.

விடுகவி

கவரிசூடை படைமுதலாங் கனசேர்க்கை யமைந்துகுழை கதிக்கப் பூண்டு
திவருமணி முடிபொறுத்துச் செழுங்களத்திற் போர்கடிந்து செங்கோ லோச்சி
விவரமொடு படியாள்வர் வேந்தரல்ல தேர்த்திதற்கு விரைந்தர்த் தஞ்சொல்*
' ஔவகைவளர் திருஞான வோபளக்கொண் டமராஜ வுசித மாலே. (237)

இதுவுமது.

மருப்பழகு முடியுடையார் வண்டிவருந் தாருரத்தார் வான்மேற் கொண்டார்
விருப்பமுள நலகதிபார் மெய்யின் மிக்கார் கான்மருவு மேன்மை யாளர்
பொருப்பனைய சளபதம் புயத்தேவ மல்லவிடை புதல்வாய் தன்ம
வுருப்புனித திருஞான வோபளக்கொண் டமராஜ வுசித மாலே. (238)

ராஜ்ய துரையவர்கள் மீது.

திரிபு.

மோகனகா தனத்தவள மதிக்கொடிது கனல்வசந்த முழுது மென்றே
யாகனகா தனத்தவள ரண்டிழைபூ ரிப்பனித முழுத மூறக்
கோகனகா தனத்தவள னையவனிதை கூரைகுல குணை ராஜ
மாகனகா தனத்தவள வளைகலைசோர்ந் தனன்கலந்தி வளைக்காப் பாயே. (239)

இதுவுமது.

நிரம்பலக்கு முலைகுறித்தென் னேரமுமம் மாரனெய்யு நிலைமை தானோர்
வரம்பலக்கு மரிசகிக்க வசமோகண் பார்நவமா மணிபைம் பொன்வத்
திரம்பலக்கு மதகளிறு திடதுரகன் குடைகவரி செயடால் கண்ட
சரம்பலக்கு நாவலர்க்குத் தருராஜ ராஜேந்தர் தளசிக் கேதே. (240)

இதுவுமது.

கனகவட நிலவுபல கதிப்பெருக்கி மதிபுருக்கிக் கரைக்கப் பூங்கோ
கனகவட னெடுங்கணைபெய்க் கா லுமலை போலுமலை களின்மேல் ஷன்மோ
கனகவட மொடுதொடுத்தாற் கன்னியென்ன செய்வளிணிக் காத்தல் வேண்டும்
கனகவட புபஜபகங் கணராஜ மகிபொன்னுங் கருணை மாலே. (241)

விருத்தம்.

பருவமதி கதிர்விசப் பரியாசக் குயிலேசப் பகருல் லாசக்
கருவமதன் சணைதூறக் கடல்சீற முலைநீறக் களிவா பூற
மருவமயல் பெருகினதென் மனப்படிநீ கலவிசெய்ய வருதல் வேண்டும்
துருவனென வலகமெலார் துதிராஜ மகராஜ துரைச்சிங் கேறே. (242)

ஜானகிராம துரையவர்கள் மீது

மன்மதோபாலம்பனம்.

திடக்கடக்கடா சலுநர் ஜானகிரா மேந்த்ரனெனைச் சேர்ந்தான் பூநீ
தொடக்கடக்கடா லெடுத்தாற் தோன்றவகை யிலையினிமேற் சம்மா வில்லை
மடக்கடக்கடா நமனை வாய்த்தவராற் சிதைத்துமின்ன மதந்தீ ராவுன்
சடக்கடக்கடா மதனா தனித்தவர்பா லலதுனது சமர்செல் லாதே. (243)

குயில்விடுதாது.

முகடகட திரவிரைவின் முடுகெடுநு வரையினெடு முனிந்து போர்செய்
விகடகட களிறுநட வியஜயஜா னகிராம வேன்பாற் சென்றேன்
மகடகட தனிக்குழலு மலிதுகிலு நெகிழமுலை வளரக் கைசோர்ந்
துகடகட கடுனவளை தொடிதாரு மயில்குயில்காள் சொல்லுயிரே. (244)

கலித்துறை.

அட்டா னினிமால் சுகியாதென் றன்னை யணைத்துமுத்தங்
கொட்டா முலையைக் கசக்கடாமனக் கூச்சமதை
விட்டா துகிலை விலக்கித் துடைக்குள் விரைந்துமண்டி
யிட்டா சமயமென் சானகி ராமதெப் னேந்திரனே. (245)

இதுவுமது.

மாலேத் திரள்புயன் ஜானகி ராம மகபதிபூஞ்
சோலையி லென்னை யழைத்து நிலாவினிற் றுந்துடையாஞ்
சேலையை மெல்ல நெகிழ்த்திமல் லாத்திப்பின் செய்தகித்ர
வேலையை பென்னசொல் வேனன்ன மேவெகு வேடிக்கையே. (246)

**கன்னிவாடி ஜமீன்
குமாமலையாண்டியப்பைய துரையவர்கள் மீது
பாடியவை.**

மானகரா வண்ணைவென்ற வரன்புதல்வன் சரங்கரினான் மனத்தி னாடு
மானகரா திருந்துமிக வருந்துமிது பொருந்துவதோ மலர்க்கண் பார்சன்
மானகரா வல்லக்க வார்துலகு டாமணியாய் வளர்தென் கோதை
மானகரா திபுகுமர மலையாண்டி யப்பையசன் மார்க்க வானே. (247)

வாகனந்தர் தம்பதிய வைத்துமுலை தொட்டணையெவ் வகைக்குநீ நிர்
வாகனந்தர் தொழிலறியா மதப்பயலை முடுக்கிவிடு வதுசா மர்த்யம்
வாகனந்தர் தமிழ்பயின்ர வானந்தர மதித்துதவி மகிழுமேலா
வாகனந்தர் தருள்குமர மலையாண்டி யப்பையசன் மார்க்க வானே. (248)

**பழதித்தாலு கா ஓவார்சியர் ஆசீர்வாதம் பிள்ளையவர்கள் மீது
உபயார்த்தமுள்ள விருத்தம்,**

இவ்விட ரோட்டு மராமத்துப் பார்த்த தினிதனை கட்டநீ ரிசைந்தால்
ஒவ்விய குளமுந் தெற்குவாய்க் கா லு மொழுக்கமும் போகமு மோங்கும்
வெவ்விய லாற்றுப் பாலவே லையுப்பின் விசிதமார் தாமத மென்னே
மவ்வலங் குழலார் மதனிக ராசீர் வாத்தச் குணசிகா மணியே. (249)

கலித்துறை.

இலங்கைப்புவி னனிகறனை வென்ற விறைமருகோன்
றுலங்கைப்புவி யுடை யான்சுதன் கார்த்த டுணர்தனையி
கலங்கைப் புவி முலை வள்ளரி னுணன் கருணைநிறை
வலங்கைப்புவி தனைக்காண்போர்க் கிருநிதி வாய்த்துமே. (250)

கட்டளைக்கலிப்பா.

பூணங் கோட்டையடர்முலை சிந்தைமேற்
பூரிக் கப்பெரும் போர்புரி மன்மத
பாணங் கோட்டை யவருரை வாட்ட நின்
பால்வந் தேனெனைப் பார்கண் டதியிது
காணங் கோட்டை படர்நித் திலநகைக்
கமல வாணி கடாசூதம்பெற் றேயுயர்
சேணங் கோட்டை யதிபா திருபுலைத்
தேசி கப்படி மக சுரேசனே. (251)

இவர்கொடுத்த ஈற்றிற்குச் சொல்லிய

கவித்துறை.

கக்கரக்கோ வெணுஞ் சேயிசு முள்ளொடு காதலன்மிஞ்
சிக்கரக்கோ கனகம்பற்றி மேனின்ன சேனைப்பிரா
னிக்கரக்கோ தண்டம் வாங்கியு நாணித் திடாதிருத்தான்
கொக்கரக்கோ வெளக் கூயது வாமணக் கூட்டாநின்னே. (252)

தேவநகாட்டைசின்னையச் செட்டியாரவர்கள் மீது சொல்லிய

கவி.

கலைநி தெய்வீர் சோமன் காரிகை யுய்யமால் சேனை
னிலை பதி யாத தென்ன விந்மிதோ விநித.மையா
நிலைவா மனைந்து சொல்ல நிறைமணி பாடம் பைம்பொற்
சிலைநு முயர்ந்த தேவைச் சின்னையச் செட்டி யாரே. (253)

பாகற்பட்டி மிட்டாதார்
ரங்கசாமி பிள்ளையவர்களீது

நடுவெழுத்தலங்காரம்.

சிமிழ்வனிதை நாரதன்னைத் திருவினை செய்யவனநி திருத்து நேமன்
நிமிருமெருத துத்திமிலின் நிலைப்பதத்தி னடுவரிப்பேர் நிருபாகேண்மோ
நமிதபம துரைசென்ன நாயமுஞ் தனையுலுத்த நரரைச் செஞ்சொ
லமிர்தகவி நாவலரை யருள்புகழார் பரிபாலித் தறஞ்செய் வாயே. (254)

(இதன் பொருள்) சிமிழ் முதல் திமிலீறுகவுள்ளவற்றின் பரியாயப் பெயர்
கள் பரணி-நங்கை. மகதி-பூசாரி, நிமில். இவைகளின் நடுவெழுத்துகள் (ரங்கசாமி)
வ்னைய வெழுத்துகளிறண்டினைச் சேர்த்து பின்னர்க் கூறிய. வைந்தினுக்கும் பொருள்
காண்க.

விருத்தம்.

கடலினெழு மமிர்தனைய கவியருமையறியாமற் கடிநாய் போல
மாடமடென வாய்திறக்கும் மட்டிலுத்தப் பயல்கள்கண்டு மனசு காணச்
திடநடன துரகதமுந் திரவியசம் மாணமுந் திறத்துக் கேற்ப
வுடனருளி விடைதருவா யுத்தரங்க சாமியெனு முயர்வு னோனே. (255)

கலித்துறை.

கனக்கொடை யாளன் கவிரங்க சாமிமெய்க் காமன்வெற்பி
 லெனக்குள செல்வ மிரண்டு குடத்தன மென்பதனும்
 றனக்கன மேயிதம் பத்துப் பணந்தரச் சாற்றுகின்றான்
 சினக்கதிர் வேல னிடையினைப் பாமெனத் தேர்ந்திலனே. (256)

இதுவுமது.

தரைப்பொலி தெய்வத் தருரங்க சாமித் தயாளன் வெற்பில்
 விரைப் புரி வார்முழன் மின்னனை நீரிந்த வேளையுங்க
 ளுரைப்படி யேழுத்தம் வேண்டிய மட்டு முதலுவன்பெற்
 றரைப்பண நீர்தரச் சம்மதி யாத தறிவினமையே. (257)

அஷ்ட நாகபந்தம்.

வேண்பா.

வாராத தேதோ மயிலே சினமேது
 சீராருந் துது செலேகாம—நேராகங்
 காயு மயநேரா காதேநன் னேமகம
 தூய ரங்கசாமி துரை. (258)

வண்ட பொம்மைய நாயுக்கரவர்கள்மீது

வாத்தியங்களாகவமைத்த

துறைக்கலி.

சிறுபறைமல் லரிபம்பை துத்தாரி பூரிமுழற் சின்னம் பேரி
 யுறுமிடங்கா கஞ்சரிசந் திரவலய முரசுசங்க முடுக்கை காள
 மறுகியதாற் புத்திதத்தி மத்தளங்கைத் தாளமயல் மாற்ற வேண்டுந்
 தறுகண்மரு வலர்பரவுஞ் சரணுடைய பொம்மேந்தர தளசிங் கேறே (259)

இதுவுமது ராகங்களாக.

பூரிகள காம்பரியி னோடுபட மஞ்சரிகாம் போதி தோடி
 யாரபிநா மக்கிரியை மோகனம னோகரிகல் யாணி தேகி
 சீரியமு காரிமத்தி மாபதிஸ்திரீ ராகவகை தெரிதல் வேண்டுங்
 கூரியபன் னுட்டையுங்கைக் கொண்டவண்ட பொம்மேந்தர குணபூ மானே.

ஆயுதங்களாகக்கூறிய

வேண்பா.

சக்கரஞ்சூலங்குந்தாமழக்கோடாவிசை
தொக்கநீணிலவடிவான் துப்பாக்கி—மிக்கொழுஞ்
சஞ்சாவி பிரங்கி தானு மிவன்முகம்பா
ரஞ்சாத வண்டபொம்மை யா.

(261)

பட்சிகளாகக்கூறிய வேண்பா.

மாரியன்னம்மஞ்சனாத்தினாலுள்ளான். வள்ளிகவு
தாரிகாரு டன்குருது, தாராபோய்—நாரையுறும்
தூக்கணத்தான் கொண்டலைத்தான் குழுவானம் பாடிமயில்
காக்கைவண்ட பொம்முதுங்கா கா.

(262)

சடைமுடியென்னும் பெயர்கொண்டவோர் கணிகைமாதின்

நடனகீதத்தைப் புழிந்துபாடியது.

படைவிழிகோங்கும்புழுலை மயிற்சாய லன்னநடை பாலின் சொல்லான்
இடைதுவங்ககனையதே சிகமெனுமோர் பரதவிசை யிதற்கொப்பாக
விடையுடையோன் தில்லைலா டியதைதிகர் யாவர்களும் விரும்பி மெச்சச்
சடைமுடியி னடங்கண்டே பூர்வசிவா னுலகமதிற் றுன்சென் றுளே.

(263)

கருநில், கவிச்சிங்கமவர்களுக்காகப்

பாட்டுக்கச்சேரி நடந்தபோது சொல்லியது:

அருமைபர வியகருவு ரகிலாண்டம் புரிந்ததவ மதனால் வந்த
விருதுபுனை மாரிமுத்து மிருகங்க மும்முத்து மீனாள் கிதச்
சுருதியுடன் னரசிம்மன் றொடுத்தபிட்டி விசையுமனத் துறவோர் கேட்டார்
பொருள்கள் பிறிது னவெனவின் பொழுதுகழித் திட்வனத்திற் புகமாட் டாரே.

வேறு.

மலர்வனிதை யருணைக்கு மதுரிதமுத் தமிழ்வாக்கு மகிழ்வண் டாக்கும்.
பலவளமு நனிதேக்கும் பசிவறுமைப் பிணரீக்கும் புகையைத் தாக்கும்.
கலகமன சினிவிக்குங் கடினபவ விருள்போக்கும் கருதித் காக்குந்
தலமுழுது மகிழினாய தம்பிமக பதிகருணைச் சமுடந் தானே.

(265)

தேனாட்சி தவின்தவேள் சினந்தெனது மனம்பெரிது திகைப்பக் கங்குற்
பாணாட்சி மயமுலைமேற் பகழிதொட்டான் மீய்ச்சுக்கப் படுமோ மாளே
வாணாட்சி யதனைமக வாற்குள்கூர் வேற்கிறைதான் வழத்து மெங்கள்
மீனாட்சி மகிபதியை யழைத்துவரி லுனக்குந்ல மிகவுண் டாமே.

(266)

இரதபந்தம் வெண்பா.

மோடி கருதினுள்ள மோக மெனிதாமோ
 கேடி யுறவே செபுமெவருங்—கடிவைப
 பேறேந்து பூமானெப் பிடு மினிதுதவு
 விதேந்து கந்தப்ப வேள். (267)

அஷ்டநாகபந்தம் வெண்பா.

ஆசை நெடிதா மதுதாழ லாகாது
 வாசமய மீது மதாசலமா—பூசநரு
 தேகாம காதேசு தேடிசைவு தாமகலா
 வாகா கிருட்டிணபூ மா. (268)

விசித்ர உபயநாக பந்தம்.

தாசிலதி காரசர சன்கிருட்டி ணைதிபதி
 யாசைமினே யானேனிந் தந்திவந்து—பூசவிடுந்
 திட்டினவு லாவுதிசை தேவமுது மேசகியா
 தட்டியே னீயே யருள். (269)

ஆலமரத்திற்குட் அறுகம்புல்லிற்குஞ் சிலேடை.

பூமீயுங் காரும் பொலியும் பலனுமுண்டு
 நேமவடி யார்மகிழ நின்றிலங்கு—மாமிவையாந்
 சிலமுறு மானைமலைத் திவ்யகண்ண பூபதியே
 ஆலறுகம் புல்லுறிக ராம். (270)

சேலம் ஜில்லா, முன்சீப் கோர்ட்டு வக்கீலும்

சித்தாந்த சபைத்தலைவருமான

அப்பாசாமி பிள்ளையவர்கள் மீது.

படர்கழன வகங்காரப் பழந்தரிசாய்த் தெழுந்துநெடும் பாசக் காமத்
 தொடர்சிகைய முணிந்துவினைப் பாகெறிந்து மோகவ்னந் தொலைய விட்டி
 யடர்துரித ம்விழவுக்கி யருங்கருணை மதங்கொழித்தங் கடங்கா ஞானத்
 துடமருவு பெருமையப்பா சாமிமழ களிற்றெமையா தரிக்கு மாதோ. (271)

மலரகித வேதாந்த வாரிபடிந் துணர்வெனுஞ்சூல் வயங்கத் தோன்றிச்
சலனவினை நெடுங்கோடை தணியவின்ப மயிலெழுந்து தருக்கி யாடப்
பலவடியார் மனஞானப் பணைதழையக் குணவரையிற் படர்ந்தெஞ் ஞான்று
மலர்கருணை மழைபொழிபு மப்பாசா மிப்புயலை யடைந்து வாழ்வாம். (272)

பொருவரிய துவிதவிருள் புறமிடப்பற் பலவறமீன் பொலிந்து சூழ
மருவடியார் கரகமல மலர்குயிய வணையர்நிறு மனத்தன் காந்த
முருகவியற் தேத்துநர்வா யொண்குமுத நிரைவரிய வொளிர்மெய்த்ஞானத்
தருணவருட் கிரணவப்பா சாமிமுழு மதியைநண்ணித் தாகந் தீர்வாம். (273)

தளர்வரிய பற்பலநூற் றடம்புணைவாய்ப் துயர்ந்துபத்தி தளிர்ந்தெஞ் ஞான்றும்
வினாபொறுமை சமந்தமமில் விதமலர்ந்து சார்தநறை வியப்ப விசிக்
தினாகருணைத் தேன்கிவிற்றி யன்பர்கட்குள் பக்கனியைத் திருந்த நல்கி
வளர்புகழப் பாசாமி மாலெனுங்கற் பகத்தைநண்ணி வாழ்து மாதோ. (274)

காமவிருள் விடியவகக் கடுங்குளிரு மொடுங்கநெடுங்கலக்க மீனூர்
நீமதிவேண் மதியுமறைந் திடச்சமய வாதுகள்வாய்ச் செழுஞ்சே தாம்பற்
பூமறுகி யடங்கவன்பர் புனிதமுக மனநனினம் பூப்பத் தோன்றும்
மாமருவப் பாசாமி வான்கதிராற் பொருளுணர்ந்து மயக்கந் தீர்வாம். (275)

லிக்டமதக் களிற்றையடர்த் தகங்கார வாளிகிண வேங்கை காமப்
பகடிடம்பக் கடமைதர்க்கப் பன்றிதுவே டக்கரடி பவதுன்மார்க்க
வகடடர்பற் பலவிலங்கு மகன்றெதுங்க வெகுண்டெழுந்திங் கதிர்ந்து தோன்றித்
திகழ்ந்திடுமப் பாசாமிச் சிங்கமொன்றுண் டிடர்நிரந் திறத்து ருதே. (276)

பொறைநிறைநல்லொழுக்கமுதற்பொருள்செறித்தவிவேகவங்கம்பொலியவூர்ந்து
மறைபகரு நெறிதனைச்சேர் மாண்பினர்க்குக் கதித்தீவை மரபிற் காட்டி
நிறைசுருண மணிதழுவி நிமலவின்ப வமுதநல்கி நிலைபெற் றோங்குந்
தறைபுகழப் பாசாமித் தடங்கருணைக் கடலடைந்து தாகந் தீர்வாம். (277)

பனகமணி முடிக்கிடந்த பாறிலெவ்வா றில்லறத்திற் பரம ஞான
ஜனகனிருந் தனன்கொலெனுஞ் சந்தேக மறவதற்கோர் சான்றே யாங்கு
கனகநிறை மனைவாழ்விற் கலந்துமப்போ ருகநீரிற் கனிந்து தோன்றும்
அனகணப்பா சாமிதனை யாவரினை யாவர்நெரிந் தறையின் மாதோ. (278)

மதிமவுலி பெனுங்கருண நிதிவரத் தருட்பாக வழிகைக் கொண்டாங்
கஞ்செனன மரணவென்றோ யகலவுப தேசம்ருந் தளித்தெஞ் ஞான்றும்
துதிவிமலப் பத்தியத்தின் றுரையமைத்தன் பரைப்பரம சுகத்திற் சேர்க்கும்
நதிசூலவப் பாசாமி ஞானபண்டி தனைபினிது நண்ணி வாழ்வாம். (279)

உறுனர் பவ நெடுந்தரங்க வொலிக்கடலுங் கலிக்கடலு மொருங்கு நீந்த
மறுவிற்பெரும் புணையாய்மும் மயக்கற்று மிருதுசஞ்சி வனியாய் வாய்மை
பெறுமறிஞர் தமக்கணியாய்ப் பிறங்குதிரு வருளுருவாய்ப் பிறழா நீதி
நெறியியலப் பாசாமி நிதிபையடைந் தனமெமக்கு நிகர்மற் றியாரே. (280)

சேலநகர் சிவகுருநாதபிள்ளையவர்களீது

விருத்தம்.

வளையார வாரநெடு வாரிசித்த டாரிகத்த வருந்திக் கைக்குள்
வளையார நிறுத்துவது மறுத்துநிலா வெறுத்துநிலா மனங்கொண் டேங்கி
வளையார மையத்திருத்த வல்லருளை யல்லதனி மணஞ்சூழ் பூங்கு
வளையார மினிதருள்செய் மதனசிவ குருநாத வரிசை மாலே. (281)

தருணங்கா ரியந்தெரிந்து தருந்தகவி ராயர்கட்குத் தருஞ்சம் மானங்
கருடன்காற் கெச்சமெனக் காணுமெங்கு மாதலினுற் கணிவு கூர்ந்து
வருமன்பால் நீயெனக்கு வரிசைசெய்கின் றதைப்பவரு மதித்தல் வேண்டும்
துருவன்போல் வளரமிர்த சுருணசிவ குருநாத துரைச்சிங் கேறே. (282)

சேதுபதி சம்ஸ்தானஞ் சிவகங்கை முதலெந்தத் திசைநான் சென்ற
போதுமெவர் பார்த்தாலும் புகழ்ந்துசபா ஷெனமதிக்கப் பொலிவுண் டாக்கி
போதுகன சிலிகைகிறப் புடனேதந் திடல்வேண்டு முயர்ந்த பைம்பொற்
சுகமழ் குவளைபுனை சரசசிவ குருநாத தளசிங் கேறே. (283)

நதிவெழுத்தலங்காரம்—கலித் துறை.

இறைபடிப் பூட, லுரைநா நடுவை யினிதுணர்ந்து
முறையெனக் கீர்தருண் மற்றவை யோவெனின் முற்றுமணி
நிறைவுறத் தேர்பரி பெற்றிரு போற்றுதி நீன்குவனே
நறைமலர் தாம சிவகுரு நாத நராதிபனே. (284)

(இறை, படிப்பு, ஊடல், உரை, நா.) பூபதி. கல்வி. புலவி. வாக்கு. சிசுவை.

போடிநாயக்கனார் ஜமீன்தார்

காமராஜ பாண்டிய துரையவர்கள்

பட்டாபிஷேககாலத்திலியற்றியது.

இராகம்-சௌராஷ்ட்ரம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி

கனராஜீ கங் கைக்கொண்டானே—சென்னைக்

கவர்னர்ஜட் ஜிகலெக்ட ரெவருமெச் சுஞ்சிமானே.

(கன)

அநுபல்லவி.

வனச தளசரஸ் வதிதிரு

மரது

மருவி வளரவளர் மகிதல

மீது

பனக ரதிபனெனும் படிமிக

வோது

பனுவற் காமராஜய பாண்டியதுரை யிப்போது.

(கன)

சுரணங்கள்.

யோக வேதவேதியர் துய்ய—தவவேள்விரன்

ரூக வாய்மைத்தருமமு மூய்ய—தவறிடாமல்

வேக மாதமும்மாரி பெய்ய—வருடமோர்முப்

போக மாகியினிமை செய்ய—வஞ்சமும்பொய்யும்

வெங்கலி யும்பினி யும்பசி யும்புற

னோடச்—சுபசோபன

மங்கள முந்தயி மும்புக முங்குதி

போடப்—பகைவர்கண்டு

தங்கள கந்தைத விர்ந்துவ னந்தனை

நாடக்—குளிரந்தமுழுத்

திங்களை வென்றுவ யங்குசெ முங்குடை நீடப்—பாவாடைகுஞ்ச

மொய்க்கவிசி ரித்தொகைபி டுத்திடுசு ருட்டிகளு லாவ—மசகிசொ

லிக்கவிட பக்கொடித னிக்கருட டக்கயமுன்

மேவ—முற்றவிருது

மொக்கவிர வித்தினக ரக்கடவு னைச்சிறிது

நீவச்—சுமுன்றிரண்டு

பக்கமும சைத்தபரு நித்திலம ணிக்கவரி

தாவச்—சகலசட்ட

திட்டமு முறைசெலுத் தியவதி

கார

பூஇந்தி யன்சக்ரவர்த் தினிதயை

சூர

அட்டதி சைபுந்தன தடிநிழல்

சேர

அமிர்த வசனனெங்க ளருமைப்ர புகெம் பீரக்

(கனராஜ)

2. மலர்வேள் சுந்தரபாண்டிய போசன்—மனுவிஞ்ஞான
 குலசேக ரபாண்டியவுல் லாசன்—அவர்க்குரிய
 பலவான் சொக்கலிங்கபாண்டி யேசன்—கந்தசாமிநன்
 னலனா கியதுணைவிஸ் வாசன்—காமயசாமி

யிங்கித னென்றிவ ருஞ்செறி பந்தினர் யாரும்—கார்யாதிபரும்
 தங்கிய கம்பள வங்கிச ரும்பெரி யோரும்—ப்ரதானிகளும்
 பொங்கிய மந்திரி களுகுறி சம்பிரிதி மாரும்—கனிவுகொளக்
 கொங்கின ரங்கரக் லிங்கரெ னும்பல பேரும்—தொழுதுதெண்ட

னிட்டிசைவு பெற்றுநிதி கொட்டிவெகு கப்பமது கட்ட—பரர்க்கெனவே
 கட்டியர்மு முக்கியது தித்தொனிதி ரைக்கடலை யொட்ட—மேருவுங்கர்னம்
 விட்டிளகி டப்பரிம எத்திரள்பு யக்கிரிம ருட்ட—பால்யுகன்னிகள்
 வட்டிளமுலைத்துணைம தர்த்தனிர விக்கைகளில் முட்ட—மயல்பெருகி

யவரவர் விமரிசை யடிக்கடி பேச
 அந்தண ரெவருமந்த் ராக்ஷதை விச
 நவநல வணிகள்விண் ணகரையு மேச
 நயசசரித திடஜெய சமுகவி லாசக் (கனராஜ)

3. மாதர் திவ்யநடன மாட—மதுரிதசங்
 கீதர் கல்லுமுருகப் பாட—சர்க்காருத்யோக
 நீதர் கினேகமொடு கூட—கலைஞ்ஞானவி
 நோதர் கவிஞர்கள்வி சேட—ஜோடிசால்வையுங்

கண்டிகை யுங்கட கங்களு மங்குலி மின்னும்—கணையாழியும்
 தண்டிகை யுஞ்சர முந்துகி லுங்குவி பொன்னும்—வர்னவிசித்ர
 வண்டிக ளும்பரி யுங்கட தந்தியு மின்னும்—வேணவரிசை
 கொண்டிக யங்கனம் கிழந்துதி ருந்தினர் பின்னும்—போஜனவகை

சொற்றிணை தற்குநினை யிற்புலவர் கட்டுமுடி யாது—கொடுத்தபாக்கு
 வெற்றிலை கத்துவம்வி ரிப்பரித தற்குவமை யேது—சந்தனம்பன்னீர்
 முற்றியபு துப்புமுரு பச்சைபொடி யத்தர்கள்சவ் வாது—கமகமெனச்
 சுற்றிலும ணப்பதொர்வி யப்பலவி டக்கைதவி லாது—சின்னம்பேரிபாண்ட

வாத்யமு முரசொலி மலியவு தாரன்
 மாம்பழக் கவிச்சிங்கம் வாழ்த்துப காரன்
 பாத்யச ஜனபரி பாலன தீரன்
 பருவ காம ராஜய பாண்டிய தனகு பேரன். (கனராஜ)

பொள்ளாச்சிக் தாலாகா ராமபட்டினம் ஜமீந்தார். ஸ்ரீமத்
கனம் நந்தகோபாலசுந்தரையதாரைவர்கள் அரண்மனையில் நடந்த

கல்யாண வைபவம்.

இராகம்-தோடி தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அரண்மனைக் கல்யாண வைபோகம்—சொல்ல
அமைபுமோ இங்கும் விமரிசையுமனேகம்

(அரண்)

அநுபல்லவி.

வரமருவு கங்கப்ப வம்ஸசல் லாபன்
மலையாண்டித் துரைபெற்ற மதன்குண தீபன்
பரவு ராமபட்டினப் பாண்டியன்பிர தாபன்
பதுமமுக நந்தகோ பாலசுந்தரைய பூபன்

(அரண்)

சுரணங்கள்.

• 1. இந்த நிலவளமை காண—இந்திரவிமானம்
வந்த தெனப்பெருமை பூண—வெகுவிசித்ர
முந்த மதிவலர்கள் பேண—வேலைகளைக்கண்.
டந்த மயனுமதி நாண—வாழைகமுரு

பொங்கவி லோந்தக ரும்புமொ முங்கினி. னாட்டிக்—கந்தற்பனைச்ச
ரங்களுக்கு லுங்கநெ ருங்குகொ டுங்கைக ணீட்டி—வாணப்பொம்மைகண்
சங்கமெ னுந்தொகை யுந்தணி வென்றிட மாட்டி—குளோப்புலஸ்தர்
எங்கனு மின்பரி நைந்தசெ மும்பரபை. காட்டிக்—சொலித்திணங்கக்.

கொட்டகைதி ருத்தில வற்புதமி தற்புதமி தென்னப்—பூர்ணகும்பங்கண்
இட்டசுரு திப்படிதி சைத்திசைதழைத்தினிது மன்ன—முனைப்பாலிகை.
வட்டமிசை யச்சகல பக்கமு மணிக்கவரி மின்னப்—பைந்தோரணங்கண்
கட்டியகி ளர்ச்சிபிடை மற்றுயர்நிலைத்தவிசு. துன்னச்—சுபசோபன.

மங்கள் சீதம டந்தையர் பாட.
வாழ்த்திப் பெரியோர்கள் மந்தராக்ஷதை போட.
இங்கித வாணரெல் லாருங்கொண் டாட.
எங்கள் சொந்தமகரா ஜேந்தரன். செய்யுமிசேட.

(முறை)

2. சல்லரி தூந்துபி தடாரி—டங்காநகாரா
மல்லரி ஜண்டைதவில் பேரி —உறுமிதுடி
வெல்லரி தாகியதுத் தாரி —தாரை எக்காளஞ்
சில்லரி மாமுரசு பூரி —வாங்காக் கர்னாக்கள்

கொம்புத வண்டைகு டம்பண வங்குமு னாக—சின்னஞ் சாரங்கி
தம்புரு வின்சுர மண்டலி ரஞ்சித மோக—விணைபிட்டில்வ
லம்புரி பம்பைத டங்கட லுண்டெழு மேக—கர்ச்சனைபோலப்
பம்பிய திரந்துழு முங்கவு டன்பல மாகத்—தித்திகைத்தாள

மத்தளமி டக்கைசுர பத்தினுட னுத்தமர்கள் படிக்க—திரிகிடஜெனு
தத்தியெயை நப்பரத சித்தினிகள் பற்பலரு நடிக்க—அவர்கள் கற்ற
வித்தையைய தித்தரசர் கட்கிருபு யக்குவடு தடிக்க—வேட்டுப்பாவாடை
மொய்த்திடுசு ருட்டிகொடி வர்க்கநிறை யக்குடைகள் பிடிக்க—நானாவிநோத

வாண வேடிக்கைகள் வகைவகை சேர
வரிசையிட்டனைவரு மகிழ்வது கூர
வேண பந்துஜனங்கள் விகிதர்க ணேர
விருப்ப முடனடத்து மேன்மைப்படி சிங்கார (அரண்)

3. ஞான வேதியர் பெருங் கூட்டம்—விசியபூரி
தான மதில் வறுமை ஒட்டம்—எடுத்ததென்றால்
ஆன தீம் போஜனசி ரேட்டம்—என்னசொல்வது
வான காம தேனுவுந் தேட்டம்—கொள்ளத்தக்கது

சந்தன குங்கும மும்புழு கும்பனி நீரும்—பச்சைக்கற்பூரக்
கந்தமு மண்டம ளந்தன நின்றிமை யோரும்—ஏற்றார் தாம்பூல
விந்தைவி ளம்புவ தன்னுவி ருந்தினர் யாரும்—வஸ்த்ராபரணச்
சந்தர சம்பரம் துங்க மடைந்தனர் பாரும்—வேங்கடாசல

சக்கரத ரக்கடவுள் சத்யபத துத்யவிச வாசம்—உள்ள தனது
மக்கள்மரு மக்கள்கன முற்றபவ னித்திருவுல் லாசம்—விரித்துரைக்க
மிக்கெவர்க ருத்தினிலு திக்குமியல் மெச்சியது தேசம்—அஷ்டடைஸ்வரயமும்
ஒக்கவபி விர்த்திமரு வப்பல லக்ஷ்மிமுழு நேசம்—வைத்தன னென்றும்

பொருந்து புகழ்வளர் புண்ய சரீரன்
புவனபரி பாலன புனிதகெம் பிரன்
திருந்து மாம்பழக் கவிச்சிங்கவு தாரன்
சிலநிதி நந்தகோ பாலளரைய திரன்,

{ அரண்மனைக் கல்யாண வைபோகம்—சொல்ல }
{ அமையுமோ இங்குநம் விமரிசையு மனேகம். }

சீட்டுக் கவித்திரட்டு.

மாட்சிமை பொருந்திய சிவகங்கைச் சம்ஸ்தானம்

மஹாராணியாரவர்கள் மீதியற்றிய

மங்கலவாழ்த்து.

சீர்கொண்ட கிரணநித் திலமெறித் தெறியும்வெண் டிரைக்கருங் கடல் குடித்துச்
செறிகொண்ட லைப்பிடி யெனத்தழுவி யதனொலி செவிப்புகுந் திட மருண்டு
செங்கட் கடாக்கவுட் சும்பகெம் பிரதந் திகன்விரைந் தன திரும்பித்
திடுதிடென் றெதிரத் திடுக்கிட்டு வானரத் திராசுர தருப்பாய் தொறுந்
சினமுகையுடைந் துகனிசிந்தலின்வழிந்தபைந்தேன் கணைநிறைந்துமீறித்
தனைவினைத் தருவிபாய்ச் சென்றுபுடை வயல்படர் திருப்பரங் குன் றமர்ந்த
சிவசுப்ர மண்யதே; சுகணையும் பலவளமை திகழ்வின் றபுல்லத்தி வாழ்
தெய்வமா மையானையு மேனாதி யங்காள தேவிபையு மினிது தொழுவாம்

கார்கொண்ட குவளைநின் றிமையாது நோக்கக் கனிந்துந் தி நிதி யிறைப்பக்
கலமயி லகவுகூந் சோலைமு தண்டங் கடந்துமார் த் தாண்ட னித்தங்
கவனவிச் சித்ரமா கதநிறத் துரகதக் கடுநடை விடாய் தணிக்குங்
காவண நிகுத்துவான் கடவுளர் தமக்குநிழல் காட்டுதென் பாண்டி நாடாங்
கன்னிகண் மணியாய்க் கதித்தசிவ கங்கைமுற் கருதிய தபோ பலத்தின்
காரணத் தாலது சிறப்பவர் நகர்தனிற் கருணைபொறை சீல மன்பு
கற்பறிவு முதலமிர்த சற்குண மனைத்துங் கலந்தொரு சொரூப மாந
காட்சியிற் செவிரிவல் லவராஜ ஜகன்மோ கனன்வரத் தவத ரித்துப்

பார்கொண்ட புகழ்முத்து வகிகளு தேந்தரதிட பாண்டியலை: யின்று சினர்
பாஞ்சாலர் காம்போஜர் சிங்களர்க லிங்கரைம் பத்தாறு தேசத் தரும்
பயபத்தி யொடுகப்ப மிட்டடி வணங்கப் பராக்கெச் சரிக்கை யென்று
பலர்கட்டி யங்குந் நலவித்வ ஜனர்துதி பரவமுதிர் வேத ஞான
பண்டிதர்க ளாசீர் வதிக்கமந் திரிமார்க்கள் பக்கத் திசைந்து சூழப்
பந்துக்கள் சேனாதி பதிகள்கரு ணிகர்கார் பார்கணியர் சேர்வை காரர்
பழமைப்ர தானிகள் பணிந்துபணி கேட்பமேற் பணிமதிக்குடை தழைப்பப்
பாவாடை மஜகிரி சுருட்டிகுஞ் சங்கவரி பசியபொன் னூல வட்டர்

தார்கொண்ட டால்விரு தனெகஞ் சொலிப்பத் தடாரிதவில் நாக சின்னர்
தாரையெக் காளந் தவண்டைதுடி கொம்புதுத் தாரிசின் னங்கள் கர்னூ
தவளசங் கந்தியிலை முரசுறுமி பூரிகைத் தாளமத் தள மிடக்கை
சல்லரி யுடுக்கைங் கானகார் தணைதணை தணைரென முழங்கி யார்ப்பச்
சத்யபா ரிஷ்டரதி காரரா பர்த்திஷ்டர் தனது கட்டளை நடாத்தத்
தமிழ்வாணி திருமகள் சதாநட மிடத்தர்ம் தானமெண் டிசை வழங்கத்
தங்கநவ ரத்தனவில் தாரஜய சிங்கா தனத்திருந் தரசு செய்யுந்
தாயெங்க்காத் தமமஹாராணியென்கோன்மைசெய்யாக்யநெடிதோங்கவே. (286)

பழனித்தேவஸ்தானம் தர்மகர்த்தாவாகிய
பாப்பன்பட்டி மிட்டாதார் கணம்
வெங்கிடசாமி நாயக்கரவர்கள் து
வேட்டைப்புக்குச்சி.

மதினும்பை பணிகங்கை நதிசந்த மதுபொங்கு மலர்கொன்றை யணிசெஞ் சடா
மகுடமுடி நிமலரிரு கமலபத் மதுதினமு மனசின்மற வாத நேமா
வாய்ந்ததினர குமுறுகடல் காய்ந்தடினு முயர்சிகர வடமேரு கிரிய சையினு
மருவுதிரி புவனநவ கிரகநிலை பிசுகிடினும் வாய்மைதவ ருத பூமா
மதனபுள கிதநளின களபமுலை வனிதையர்கள் மடலெழுது ரூப காமா
வண்டின மடர்ந்துமது வுண்டுசுதி கொண்டிசை மகிழ்ந்துபயில் கின்ற தாமா
மருவலர்கள் படைகண்முது கிடமுடுகி நடனமிட வருவியுப துரக பீமா
முண்டல நயம்பரவ வும்பர்பய மன்றகல வந்தகோ தண்ட ராமா

கதிகொண்ட வண்டப்பி ரண்டமென் டிசையுங் கலங்கவெண் கிரி குலுங்கக்
காந்தார பாஞ்சால காம்போஜ குருநிடத கரஸ்மீர மொடுகே ரள
காஞ்ஞை சிங்கள கலிங்ககே கயகுடக கல்யாண சோழ பாண்டய
கனவங்க முதலான தேசத்தி லுள்ளவர்கள் கையினும் சன்னை காட்டக்
கனகமணி முரசுதுடி திமிலைதவில் குடமுழவு கருதுமல கோசை தித்தி
கைத்தார மத்தளஞ் சல்லரி தடாரிசங் கம்பம்பை சொம்பு வாந்தா
கானங் காறடங் காநாக சுரநகர் கணகணென் றெலி முழங்கக்
கவிதைபல விருதால் வட்டஞ் சுருட்டிடால் கதிர்மண் டலத்த ளாவ

விதிக்கொண்ட கட்டியர் பராக்கெச் சரிக்கையென வேல்வல்ல யஞ்சக் கரம்
வீரசமு தாடுவளை தடிசுடா ரஞ்சவன மேலான பிண்டி பாலம்
வெடிகே டயங்கத்தி முதலாய் தங்கொளி வீரியர்கள் சூழ்ந்து போற்ற
வெஞ்சின் மிகுங்காடி தந்திபுலி பன்றிமுயல் மேவுகட மான் மரைமுதல்
மிஞ்சுமிருகங்கையடர்ந்தவைகள் குன்றவெதிர்வென்று திறல்கொண்டுமீளும்
வீரப்ர தாபாவு தாரப்ர பலச்சுழக மேன்மைமக ராஜ யோகா
மேதினியை யான்கின்ற கும்பினித் துரைமார்கள் மெச்சிய குணை லோலா
மெய்மைசே ராயவார் குலதிலக நெனவளர் விலாசசம் பன்ன சீலா

துதிக்கொண்ட சகலலோ கந்தளும் பணிகின்ற சுஞ்ஞான பழை புரித்
துயதே வஸ்தான தர்மகர்த்தாவெனுந் தோர்த்தண்ட ரமணி கரா
சுருதியுணர் புலவர்களி யிருளகல வருமுதய சுபகிரண வதன சோமா
துஷ்டரை யடக்குமதி விக்ரம விதகூண கலகூண சொரூபாகரா
சுரமுத மணியகவி விஸ்வகுல மாம்பழஞ் சொற்குநிதி யருளு தாரா
துரைராஜ சிங்கமென் றெவருமெச் சியமகா குரகெம் பிர தீரா
சுத்ததிட முற்றகுரு வப்பழுகில் பெற்றருள் சுபுந்ரகௌ மார வீரா
துங்கமது நீதமதி வெங்கிட சுவாமியதி சுந்தரச பாவுஜித னே.

சேலம் ஜில்லா முத்தபுரிசமஸ்தானம் ஜமீன் தாரணியவர்கள் மீது இயற்றியது.

சூருவபரி பூர்ணதண் டாபுதக் குமரகுரு சாமிகரு ணவி லாசம்
சரஸ்வதி கடாசுப்பர சன்னவித் யாப்ரபல சாமர்த்ய வித்வ சரபம்
தூர்க்கமிடு வோர்பற் களைப்பொடிப் பொடியாத் தகர்க்கின்ற வஜ்ராயுதம்
சண்டாந ரைப்பினக் குங்கண்ட கோடாலி சார்ந்தவர்க் கொரு கற்பகம்
ஷட்சாஸ்தர் பொக்கிஷங் காவ்யக் களஞ்சியம் தவவிஸ்வ குல சிரோஷ்டம்
சம்ப்ரம வளம்பரவு தென்பழநி யம்பதி தழைக்கவரு சந்த்ரோதயம்
தானசேது பதிசமஸ்த தானமுத லெங்குஞ் சபாஷென மதித்த ரத்னம்
சற்ஜனர்கள் புகழ்மாம் பழக்கவிச் சிங்கத் தமிழ்ச் சக்ரவர்த்தி நிருபம்

விருதுபுனை நாமக்கல் முதலாக வொன்பதெனு மிட்டாஜ் ஜமீந்தாரி யாய்
வீற்றிருக் கின்றமது ரிதவமிர்த குணநிதி விவேகசௌ பாக்ய சாலி
மிதுமன்ன தானசத் திரதரும ரட்சகி விளங்குபல தெய்வ பத்தி
விமலகுரு பத்திப்ரா மணபத்தி தவறாத விசுவாசி சாது சங்க
வேதாந்த சிரவண மஹாராசி போலப்ப விஜயகர் னுவ தாரன்
மெச்சபத் தினிசுலட் சணசிகா மணிவிதி விடாதமது நீத சீலி
விற்பனல வுங்கமகி பாலனை ஸ்விகார விதியிற் படைத்த மாதா
விச்சித்ர முத்தபுரி மேவுமுத் யாலமமை மேன்மேன் மகிழ்ந்து காண்க

கருதலர்கள் பணிராம நாதபுர சேதுபதி கண்யசமு கத்தி னிற்போய்க்
கவிமழைபொழிந்தேகவிச்சிங்கமெனமகிமைகைக்கொண்டதொன்றுதானே
கற்றிடு மனேகபா னாயகாரர் வண்டிக் கடுக்கன் சரங்கொ லுசுகள்
கவிகைதண்டுகைகுதிரைவெருஜோடிசால்லைபொற்கண்டையுருமால்கள்சோமன்
கனகவெகு மதியடிக் கடிநடத் திடநெடுங் கல்விக்கொடிகட்டி னேங்
கவினுமிச் சில்லாவில் வேளுக் குறிச்சிவளர் கருணைவே லப்ப பாண்டியன்
கனபெட்டி வண்டிமா டுதவினான் புத்தூர் கனிந்தமா நந்தி துருவங்
கமழ்துமர மங்கலங் கொங்குறு புரமெழில் கதித்தவிட் டம்பா னாயம்

அருமைபர வியபால மேடுபா கற்பட்டி யாதிமிட் டாதா ர்க
ளனைவோரு தூறுரு பாவினிற் குறையாம லங்கங்கு் நலகி னூர்க
ளதுமுழுது நீகேட் டிருக்கலாம் நமதுசெய லறியாத பேர்க ளில்லை
அன்பிலா தவரிடத் தணுகிடோ மொருவேளை யணுகினுஞ் சம்மா விடோ
மாயிரம் வசைபாடி யாகிலுந் தூற்றுவோ மதிலழிந் தவ ரனந்தர்
அறிவாளர்தம்மைவலியத்தேடிவாழ்த்துவோமதில்வாழ்ந்தபேர்களுக்கோடி
யாதலா லிப்போ தசட்டைசெய் யாமலே யைஞ்ஞாறு பொன் முடிப்பும்
அஸ்வமொன் றும்வண்டிமாடிசுண்ணெடுக்கொடுத்தகிர்த்திபெறவேண்டுமே. (288)

ஜமீந்தார் ரங்ககிருஷ்ண முத்துவீரப் பூச்சய

துரையவர்கள் மீது.

பூவார் கடம்பணி புயக்குமர குருபாதம் புயசதோ தயத டாகம்
புனிதசரஸ் வதிநடன சாலிகாவ யாகம புராணசாஸ் த்ராந்த ரங்கம்
பூர்வவே தார்தரத் னாகர மிலக்கணப் பொக்கிஷம் புலவர் திலகம்
புனைகற்ப னுலங்கர் தப்ரபந் தத்தமிர்த பூரண விசித்ர கும்பம்
'போற்றுபது நித்தலத் தேற்றுமா ணிக்கவற் புதமய நிவாத தீபம்.
புறமிகழ் பவர்க்குமதி யார்க்குங் குதர்க்கரென் போர்க்குமொரு வஜ்ரா யுதம்.
பொல்லாவு லோபகண் டனகண்ட கோடாவி போதஞர் யப்ர காசம்
புரவலர்கண் மகிழ்மாம் பழக்கவிச் சிங்கமிப் பொழுதுதேர்ந் தெழுது கடிதம்

மூவா வளம்பரவு வேழமலை யானெந்த முனைவரெதி ரிடினு மலையான்
முத்திறைத்தொழுகுபாலாற்றினுனைழைகளின்முதிர்கொடும்பசியாற்றினுன்
முகிலனைய கருமலைப் பெருமாள் கயற்கணி முழுக்குபை பழுத்த செல்வன்
மோகனசொ ரூபகம் பளசில்ல வார்வம்ச முதல்வன்முத் தமிழ் விநோதன்
மூவகைக் கவர்னர்க லெக்டர்ஜட் ஜிகளாதி மொழிதுரைக ளெவரு மெச்சு
மொய்பொழின் மருங்கா புரிச்சமஸ் தானமது முறைமஹா ராஜ போஜன்
முத்துவீ ரப்பூச்ச யப்ரபு தவத்தினின் முனைத்திதி ரங்க கிருஷ்ண
முத்துவீ ரப்பூச்ச யேந்தரகெம் பிரதுரை முகமலர்ந் தினிது காண்க

தேவாதி தேவன திடத்தினிற் பத்தியுஞ் சிவபோகர் பாலி னன்புந்
தீனஜனர் மீதினி விரக்கமுந் தருமத் தினிற் பிரிய மும் பொறுமையுஞ்
சீலமுமு தாரவது கூலமும் பற்பல சிறப்புங் குறிப் பறிதலுந்
திமாய்ப் படைத்ததிட சாலிரீ யாதலாற் சிலசெய்தி தெரிவிக்கி றேழ்
சேதுபதி யானபொன் னுச்சாயி முன்சமத் திகன்பாடி விருது பெற்றேழ்
சிவகங்கை கோம்பைதேவாரமெழு மலையிளசை திகழ்போடி நாயக்க னூர்
தேரிடைய கோட்டைகட வூர்புரவி பாளையஞ் செயராம பட்டி னம்பின்
சேர்ந்தவூர் றுக்குளி சமத்தூர் முதற்சமீன் செய்யயிட் டாக்க ளெங்கும்

பாவா லனேகதண் டிகைபெட்டி வண்டிபொற் பணிகுதிரை ஜோடி சால்வை
பாலிக்க வயல்மானி பழுமுதவ மற்றசம் பன்னர்களு முபச ரிக்கப்
பார்த்தவத் யோகரை ரோப்யருமி ணங்கவெப் பதியுளோ ருந்து திக்கப்
பாரெலாங் கல்விக்கொடிகட்டி னேம்நமது பான்மையறி யாதவர்க ளியார்
பாரதா ரந்தரா தரமருமை கண்டுபரி பாலிப்ப தற்கு வல்ல
பாண்ட்யனென் னுன்னைநெடு னாளாக நம்பிப் பசுத்தேடி வருகன்று போற்
பருவமதி னுனதுசமு கம்புகுந் தோந்தக்க படிசகல சம்மான மும்
பரிவாய்நடாத்தியொர்சவாரியுந்த் துசுப்பலன்மேன்மைபெறவேண்டுமே. (289)

இதுவுமது.

தரும நாசபுர தேவபதி யாம்பொன்னு ஸாமிக ராஜன் மெச்சித்
தந்தவெகுமதியோ கணக்குக் கடங்காது தருமவே னுக்குறி ச்சிச்
சத்ரபதி வேலப்ப முகிலெய்சீட்டுக்கவி தனக்குழம் தூறு ரூபா
தகுபெட்டி வண்டிமா டருகினு னவன்மீது சத்திர விலாசஞ் சொனேம்

அருகே யழைத்துரு பாபிரண் டாபிரமு மதிக்கவரி சையு நல்கினு
ஹங்காங் குயர்ந்தமிட் டாதார் ஜமீன்தா ரனேகபல் லக்கு வண்டி
யணிகோடி சால்வைமுத லா னனிம ரிசையடிக்க கடிநடத் துவதி யற்கை
யனகபாப பன்பட்டி வெங்கட்ச வாமிமா லருமைமா னிப சகாயன்

வருமேன்மை தேர்த்திடைய கோட்டைகட லூர்முதல் வயங்குசிற் சிலர் புக்கள்
வருடத்தி னுக்குரு பாதாறு தூறுதரு வதுசகச மின்னு முள்ள
வகையெலாம் விவரிக்க முடியாது கனத்யாக வள்ளலென் றுனை யடுத்தோம்
மரியாதை தகுதியாய்ச் செய்துமே லானவொரு வாகனமு முதவல் வேண்டும்

முருகார் புயத்தின் கீர்த்தியெங் கும்பரவு முதபுலவர் கட்டிக் திடின
முந்துகரு டன்காற் சதங்கையே போலுமனு முறைமருங் காபுரியில் வாழ்
மோகனு முத்துவி ரப்பூச்ச யேந்த்ரனாள் முகசந்த்ர ரங்க கிருஷ்ண
முத்துவி ரப்பூச்ச யப்ரபு வெணுநதிரு முகுந்தசக் ராதி பதியே. (290)

இதுவுமது.

தடமகுட குண்டல சடானனும் போஜுகுத சற்குரு வரப்ர சாதம்
சரஸ்வதி விலாசமுத் தமசேது பதிமேச்ச சண்டப்ர சண்ட வாக்கி
தார்க்கிகர் குடோரிசண் டானவஞ் சகரைத் தகிக்கிற் ற வடவாக்கினி
சர்வபூ ஜிதமாம் பழக்கவிச் சிங்கத் தமிழ்ச்சக்ர வர்த்தி சனது

முடலைபுடை யடையலர்கள் செவிகள்கிடு கிடுகிடென முகிலினு முழங்கு வெற்றி
முரசினன் மருங்கா புரிச்சமஸ் தானதுரை முத்தமிழ் விவேக ப்ரபு
முல்லைமலர் மாளிகா பரணகம் பளகுல முழுத்யாகி ரங்க கிருஷ்ண
முத்துவி ரப்பூச்ச யேந்த்ரகெம் பிரஜகள் மோகனன் மகிழ்ந்து காண்க

திடநமது மகிமையுந் தரமுங் குறிப்புந் தெரிந்துகொள் ளத்த குந்த
திரனென் றுணைநம்பி மெத்தநாட் காத்துளோந் திவ்யகவி ராஜர் தம்மைச்
சிறிதும் வருத்தலா காதுசற் கீர்த்தியே சுகையாத நிசப தார்த்தம்
சிலசொலற் கேகாந்த பேட்டிகேட் டோந்தயவு செய்யாத தால தலையின்

னிடமதனில் வெளியிடுக றோம்பெட்டி வண்டிமா டிசைசால்வை சோம னுருமா
 லேற்றவா பரணமிவை வரிசையா கக்கொடுத் திடுவதன் றியும் ருமையா
 யிவ்வேனோ யாயிரத் தைத் தூறு ரூபாவு மீயவேண் டியத வசியம்
 இன்றைத் தினம்பயண் மாகிலுந் தடையின் றி பேற்படுத் துவது நலமே.

இதவுமது.

காலமே யெழுதியுள கவிதைகளி னாலுட் கருத்தெலாந் தெரிய வரலாம்
 கருதுபிர யாணமின் றைக்குநா னைக்கென் று காக்கவைப் பது ஞாயமா
 சீலமே ஸ்யநமது வேண்டுமோ ளென்னவொரு திரணமல வோ வுனக்குச்
 சிறிதும் பராமுகஞ் செய்யத் தகாதினிச் சீக்கிரத் தினி லழைத்து
 ஞாலமே புகழக் குறிப்பைநிறை வேற்றிவிடை நல்கவேண் டியத வசியம்
 நல்லிஷய மிதுமுன்பின் யோசிக்க வேண்டா நமக்கோ சகிக்கு தில்லை
 மூலமே யெனவன்று கூப்பிட்ட மதயாண முன்வந்த ரங்க கிருஷ்ண
 முத்துவி ரப்பூச்சு பேந்த்ரகரு ணாகூர முத்தமிழ் முழுத்பா கியே.

மங்கல வாழ்த்து.

புயலீந்து வந்துதவழ் பொழில்புடை யடுத்ததண் புனனாட்டு வனிதை வதனம்
 போன்றுள்ள திரிசிர புராசலத் தோங்கியருள் புரிதாயு மான பரணப்
 பொன்னடிக் கங்கையே யன்னகா வேரிநதி புனைதிரு வரங் கேசனைப்
 பூந்துழாய்க் கருமலைப் பெருமானை யிருகுழை பொருங்கயற் கட்டு மரியை

வயல்விஞ்சு தென்பழனி மாமலை விமானத்துள் வைகுதண் டாயு தக்கை
 வரசுப்ர மண்யபக வாணையன் பினர்நெஞ்சில் வருசக்க தேவி தன்னை
 வரன்முறைசுகாலமுகங்குதிமலர்நாய்வழுத்தியெதிர் தொழுதுபணிவாம்
 வளரிநதி யாசகர வர்த்தினி யெனப்பெயர் வயங்கு குவின் ஷிக்டோரி யா

செயல்கண்டு தயவுமிக வைத்திடக் கவர்னாஜுட் ஜிகன்கலைட் டரும் திக்கத்
 திசைமன்னர் கப்பமிட வறுமைபகை யகலச் செழுந்தரும் முழுது ிடச்
 செந்தமிழ் மருங்கா புரிச்சமஸ் தானத் தினிற்கொலு விருந்து நீதித்
 திறநடத் துந்துரைப் பாண்டியன் கம்பளச் சில்லவார் குலசி ரேஷ்டன்

முயல்கின்ற காரியா காரிய நிதானிகொடை முகிலருமை யறிவி வேகி
 முரசயதி முத்துவி ரப்பூச் சயப்ரபு முழுத்தவத் தாலு தித்த
 மோகனகி ரீடிகன யோகமக ராஜனெழின் முதிர்சமுத ரங்க கிருஷ்ண
 முத்துவி ரப்பூச்சுபேந்த்ரன் பெருஞ்செல்வமொய்த்தகனை புகழ்தழையவே. ( )

சென்னை ஹைக்கோர்ட் லாயர் செல்லமையரவர்கள் மீது.

தென்பழி யம்பதித் தண்டா யுதக்குமர தேசிகன் பத சேகரம்
தீய்தவ னாம்போஜ ஐயசல க்ஷணவாணி திட்பரத் நடன கூடம்
தெழிலக் கியனிலக் கணசமுத் திரமடை திறந்மது ரப்பர வாகம்
சேதுபதி சமுக்கமெச் சியமாம்ப முக்கவிச் சிங்கமெழு தியபா சரம்

பொன்பரவு நவரத்ன பூஷண லங்கித் புயாசல சபா பூஜிதன்.
புகிதசதுர் லேகபா ராயணன் பரம்புறஞ் புண்யகா ருண்ய தேகன்
புகழ்மதுரை மீனாட்சி சுந்தரேஸ் வரரநுள் பொருத்துசென பாக்ய சோமன்
பூர்ணகா யத்ரிஜப சந்திவர் தனஜோம. போதலெக் ஞோப விதன்

மின்பரவு முகில்போல வித்வஜவர் கட்டுதவடி விட்பன்ன கன யோகவான்
மேன்மைவேல் கடநா ரணேந்தரன் சுதாசுரன் வினோதபட் டாபி ராம
வித்தார ணேச்சிறிய தநையெனு முத்தமன் வியந்துரை மாந்ரு கியாரமு
மிகமதித் திருலாய ரெனுஞ்செல்ல மகராஜ வேள்கனிவு கூர்ந்து காண்க

இன்பமுன நின்பேட்டி. கண்டுகொண் டப்பா விசைந்தசுஞ் சாரஞ் செய
வெண்ணியுன துத்தரவை யெதிர்பார்த் திருப்பதா லெம்மைவிரை வினில்வ ரவழைத்
திதயக் குறிப்பைநிறை வேற்றுவு துணைச்சார்ந்த தினியதற் குபசார மேன்
எல்லாந் தெரிந்தவாக் கென்னவிவ ரிப்பதினி யிதுசமய மிதுசமய மே.(294)

நெல்வேயம்பதி வாசிகளான ஸ்ரீ பஞ்சபரம்புற.

சந்ததியாரவர்கள் மீது.

தட்டமருட மகரகுண் டலதிட ஷடானன தயாநிதி தியான புனிதம்
சந்தே சாகித்ய சமபூர்ண தனகுமப சரல்வதி சபா மண்டபம்
தனசேது பதிசமஸ் தானபூ ஜிதவித்வ சாமர்த்தய ரத்ன தீபம்
தகுபழி நகர்மாப் பழக்கவிச் சிங்கத் தமிழ்ச்சுக்ர வர்த்தி நிருபம்.

கட்காட விகடவைங் கரஞ்சு கயமுகக் கடவுளெனு மக்க சாலேக்
கணபதியை யும்பரம கல்யாணி யாய்வந்த காமாக்ஷி யம்மை தீனையுங்
கருதுபெரி யோர்கள்பர சமயகோ. ளநிநாதர் கமலபத் முடி. குழிவோர்
காயத்ரி மந்த்ரசெப சந்தியா வந்தனர். கனகலெக். ஞோப விதர்.

வடகுறவி குழல கணேத்தும் படைத்தே வளர்க்கும்கி. மைப்ர. தாபர்
வரபஞ்ச வேதபா ராயணர் விநோதமுகில் வாகனார். சமர்த்தர் மாந்தை
மாநகர்க் கதிபர்திரு நெல்வேலி தனில்லாழு மதுரநய குணா. சுசீலர்
வல்லவிங் வப்ரம்புற வம்சசந் ஜனர்களும் மகிழ்வுகூர்ந். தினிது காண்க.

அட்டலரசர் முதலாரு மருமையா யுபசரித் தூண்பல் லக்கு வண்டி
யணினோடி சால்வைவஸ்த் ராபரண வெருமதி யடிக்கடி கொடுத்து மெச்சு
வற்புதக் கல்விக்கொடிக்கடி னேநம்மை யறியாது பேர்க. ளில்லை
யாதலால் விவரிப்ப தென்னநிறை கீர்த்திபெற் றருளவிது நம்சமய மே.

அம்பாசமுத்திரம் சுப்பராய முதலியாரவர்கள் மீது.

செந்திரு மடந்தைதமிழ் மங்கைகுல வஞ்சரச திவ்யபெரற் கமலா சனம்
திருத்திய விலக்கிய விலக்கண மனைத்தையுந் தேர்த்தைய கண்ட ரவம்
செப்பரிய கற்பனை யலங்கார பிம்பஞ் செனித்தகெம் பிர கும்பம்
தேவரமு தேநிகரு நாற்கவித் துறையுந் தெரிந்தமது ரப்ப வாசம்

சந்தன சுகந்தநய மந்தர தடம்புய சவுந்தர மிகுந்த வஜிதம்
சமயநிர் விஷயசிவ குமரகுரு பரனுபய சரணமற வாத சித்தம்
சம்பரம் நிறைந்தபதி னெண்கண புராணதிட தத்வப்ப சங்க துல்யம்
தர்க்கங்கள் பேசிக் குதிக்கின்ற பேர்பற் றகர்க்குங் கடுங் குந்தளம்

வந்தவர் தமைக்கண் டொளிக்கின்ற லுத்தர்களை வகிக்கின்ற வஜ்ரா யுதம்
வளமைபெறு விஸ்வகுல திலகமாம் பழநிற்கர் வளர்கின்ற வ்தன் தீபம்
வட்டநில முற்றுமகிழ் முத்தைய விதகூணன் வரத்தினிலுதித்த செல்வம்
மகிமைபெறு சுகவசன மாம்பழக் கவியேறு மனமகிழ்ந் தெழுது மோலை

கந்தர விலாசன்ச முத்தரக ரரசுபுரி தோர்த்தண்ட கருணா கரன்
தூயபுகழ் சேர்சுப்ப ராயவா னவராய சுமுகனெதிர் கொண்டு காண்க
சுகீர்தருண கர்ணவ தாரதுரை யெனவே துதித்துணைப் பாடி வந்தோம்
தொடுகடக மொடுகுதிரை பொன்னுறு சரிகையணி சோமனுரு மாலருள்வையே.)

தென்காசைநகரிற் றேவாங்க சரிதம்பாடி அரங்கேற்றிய

சமயத்திற் கூறியது.

சேர்பூத்த பழனியம் பதிதனி லிருந்துனது தென்காசை நகர்வந்து நாம்
சேர்ந்தமா தங்கொரு நான்கான தாலருள் சிறந்ததாய் தந்தை புறவோர்
தேடிய சினேகரிவ ரன்பினு லெங்களுந் சீக்கிரஞ் செலவெண்ணினோம்
தேவாங்க சரிதந் தனைப்பகற் பொழுதில்மகிழ் செய்துநீ கேட்ப தன்றிக்

கார்பூத்த வந்திதன் னினுமொரு முகூர்த்தமிக் காணதேகேட் டருள வேண்டுங்
கருதுதிரு வனிதையது தினமுநட மிடுசமுக கனகபுய சயில விதுரா
கற்பக மெனப்பெயர் படைத்தரு வொத்தவுப காரகர் னுவ தாரா
கவிலவவர் புகழ்மிர்த கிணமதி வதனசுப கன்னியர்க் கினிய மாறா

தார்பூத்த முல்லையணி மார்புகெம் பிரவிஸ் தாரரண குர வீரா
தனதனிக் கானரா ஜயராஜ போஜன் றவத்திலவரு நவச புத்ரா
சக்களா தேவியிரு சரணமலர் பரவுகன சகலசௌ பாக்ய சீலா
சரசமது ரிதவசன துரிதகோ தண்டவுத் தண்டதோர்த் தண்ட ராமா

வார்பூத்த களபமுறு மதமுலை மடந்தையர்கள் மடலெழுது மதிக ரூபா
மாம்பழக் கவிநா வலன்றமிழை மெச்சிநவ மணிகுலவு மினிய பணிகள்
வளர்ச்சிகை குதிரைபல வரிசையுந் தருகின்ற மதனசுக ரமணி கரா
வங்காரு திருமலைப் போடைய தயாளஜய மகராஜ சுக போஜனே. (297)

குமரமங்கலம் சுப்பராயபிள்ளையவர்கள் மீது

பார்கொண்ட நலகண்ட பகிரண்ட நிதைதண்ட பாணிபொற் பததி யானம்
பநுவமதி முகதவள பாரதி கடாக்கூவிற் பனகலைக் ஞான ிட்டம்
பலபுனித வளமைசெறி பழனிநகர் வளர்ஞான பாஸ்கரோ நயவி லாசம்
பாவலோ பிகன்பதை பதைக்கவடர் கோடையிடி பரமநய சுகுண கழம்

சீர்கொண்ட விஸ்வகுல திலகமெத் திசையுஞ் செயிந்தசா மர்நய துல்யம்
திவ்யரச வேதார்த சிரவணவி னோகரஞ் சித்திட சபா பூஜிதம்
திண்டுமுண் டிப்புலவர் கண்டகோ டாவிமுதிர தீர்க்கவை ராக்ய சித்தம்
சேதுபதி சமுகமெச் சியமாம் பழக்கவிச் சிங்கமினி தெழுது நிருபம்

வார்கொண்ட முலைமலர் மடந்தைமரு வியகளப மார்பந்தி குலசி ரேஷ்டன்
வண்டிமீர் செழுங்குவளை மாலிகா பரணம்ருக மதசெளர்ய புய பூதரன்
வரிசைபெரு கிபகுமர மங்கல மெனும்பதியில் வாழுக ராஜ. பேரஜன்
மதுரம்ருது வசனகன வான்சுப்ப. ராயஜய வள்ளலெதிர் கொண்டு காண்க

கார்கொண்ட முகிலைக் கடக்குகின் கொடையுங் கதித்தோங்கு ளெளபாக்யமுங்
கல்விபர தாபமும னேகராற் கேட்டுனைக் கருதிவர் தனமா தலாற்
கவனவாய் புரவியுங் கண்டையுரு மா லுங் கவின்சோம னுஞ்சாலவை யும்
கனகமைஞ் னூ அமிக் கணமே கொடுத்திக கருணைசெய் திடவேண்டு மே.

இராமபட்டணம் ஜமீந்தார் நந்தகோபாலதுலாயவர்கள்மீது.

காலால் நடந்துவரு களிராஜ ருக்கொரு கணக்குறற் குதிரை யேறும்
கல்விமான் கட்கொரு கணக்குவண் டியிலவருங் கவிவலர்க் கொரு கணக்குங்.
கனபெட்டி வண்டியுள விதவான் களுக்கொரு கணக்குமே னுலில் வந்த
கவிஞரா னோக்கொரு கணக்குச் சிபாரிசுக் காகிதங் கொண்டு கண்ட

மாலான புலவருக் கொருகணக் குச்சாலீவை வஜ்ரசு கடுக்கன் முருகு
வாய்ந்தகெண் டைச்சோம னுருமா லணிந்திட்ட வாணருக் கொரு கணக்கு,
மற்றுமிப் படிபே வழக்கமிப் போதுசில மனிதர்தரு கின்றவரிசை
வயணடம் பங்களை மதிப்பதே யலதுதமிழ் மகிமையா வரு மறிவரோ.

மேலான சல்வித் தராதரம் பார்த்துதவு விஜயகர் னுவ தார
விற்பன்ன னீயன்றி வேறொருவ ரிலையென்று விகவுரினை யேறம்பி னோம்.
மேட்டில்விட்டா லுநின்பெருமையேபள்ள த்தில்விட்டா லுநின்பெருமையே
வீறுகைக் குபசார மேனானக் குச்சகல விதமுந் தெரிந்தி ருக்கும்

கோலாக லக்கீர்த்தி குறையாத செல்வங் கொடுப்பவர்க ளேயு யர்ந்தோர்
கூர்ந்துநல் லோர்தமக் கருளுவது கருடன் குலாவுகாற் கெச்ச மாகும்
கோகனக வனிதைகுடி கொண்டமணி மார்புங் குமகளப புய பூதரா
குணராம பட்டண சமஸ்தான கனநந்த கோடால புலனேந்தர் என. (299)

உடுமலைப்பேட்டை பஞ்சப்ரம்ஹ சந்ததியார்கள் மீது
மங்கலவாழ்த்து.

சீர்பூத்த றேணநித் திலமணி கொழிக்குந் திரைக்கட விடத்து தித்துத்
தமிழ்படல்லைதாச் சிதைக்குங் கதிர்க்கைசத் திடுகவரி போன்ற துவசச்
சுகரகோ புரகனக மண்டப விதானச் செழுங்காஞ்சி விற்றி ருக்குந்.
தேவிகா மாசுபியைத் தென்பழனி வருகுமர தேசிகனை யினிது பணிவாம்
தார்பூத்த குழுதப் புயக்கர்முன் னூன்மார்பர் தனியுதம் விருது முடையோர்
தருமெக்கு சீலர்மகு டன்பாகர் மாந்தைவின் தாரமுதில் வாகனத்தோர்
சாஸ்த்ரவே தாகம சமர்த்தர்கா யந்நிறைப சந்திவர் தனவி ரோதர்
சர்வஜகல் ருஷ்டிப்ர தாப்பிஞ் சப்ரம்ஹ சந்ததிக ளான மேலோர்

பார்பூத்த வடுமலைப் பேட்டைவாழ் பெரியதன பாண்டியதுரை யங்க ணைந்தரன்
பாவலர் சகாயனுவ் கற்பினி மகிபன்விற் பன்னசப் பைய தீரன்
பதவாகி சந்திரகு மாரகெம் பிரவான் பலசாலி திரிமூர்த்தி வேள்
பருவவழி மரிசாமி மேருசின் னச்சாமி பாஞ்சால புருஷ ரத்னம்

நேர்பூத்த தாசரம னிகரன் வரதப்ப நிஜவசன நயவி வேகி
நீதிசங் கரயதாஷ் டகன்வை யாபுரி நிதானகுரு மூர்த்தி நிபுணன்
நியமமுயர் தருமிவர் முதற்சகல சற்சனர்க ண்டுகளை தழுவி யெந்த
நிறைசெல்வ முங்கல்வி புங்கண்ய மும்பெற்று நிதமுந் தழைத் தோங்கவே.

இடையகோட்டை ஜமீந்தாரவர்கள் மீது.

தடமகுட விபுதர்பணி சரணசிவ குமரகுரு தனதுகரு ணைவி லாசம்
தவளவடி வுடையநய சரஸ்வதி கடாக்கழித் சனகலைக் ஞான பீடம்.
சகலவஜி தப்பரப் தமுநொடி தனிற்சொ லுஞ் சண்டப்ர சண்ட வாக்யம்
தமிழருமைய யறியாத சண்டாளர் மாற்பைத் தடாரிக்கும் வஜ்ராயு தம்.

திடீசரத குணதபன கீபமெத் திசையுஞ் செலுத்தும்பர சங்க திவ்யம்
திருத்திய விலக்கிய விலக்கண மெனப்பகர் திரைக்கடல் கடந்த வங்கம்.
சிற்றறி வுலுத்தரைத் திரணமு மதிக்காத தீர்க்கவை ராக்யசித்தம்
சேதுபதி சமுதமெச் சியமாம் பழக்கவிச் சிங்கமெழு தியவா சகம்.

வடகுவடு கிடுகிடென. நடனமிடு துரகபதி மாகனக பதித ளபதி
மதனரதி பதிசக்ர பதிமிகு தனாதிபதி மானகம் பனாகு லபதி
வளமைதிக முாயபுரி வரிசைலட் சமிபதி மகிபதி தவத்து தித்த.
வரபூதர் நித்யசப தவமெய்ப்ர பலசுத்த வசனமக ராஜ போஜன்

அடர்தொடைய லணிமுத்து வேங்கடாத் திரிவிஜய வன்பனெதிர் கொண்கொண்க
அதிகமதி யூகியென் றுனதுசமு கத்தையா மாவலெடு தேடி வந்தோம்
ஆதலால் மனதில்மகிழ் வாக்குட னேவர வழைத்தூற்ற கவிதை வினவி
அமைபெட்டி வண்டியொ டிரண்டெருது தூறுபொன் னவ்வழர் தரல்வேண்டு மே.

ஆய்க்குடி ஜமீன் மாணேஜர்வர்கள் மீது.

தடகரட கடவிகட சமரகஜ குமரகுரு சரணமகு டாதி பத்யம்
சரஸ்வ திவிவாசமுத் தமசேது பதிமெச்ச சண்டப்ர சண்ட வாக்ரம்
தன்மையறி யாதவந் மைப்பொடிப் பொடியாத் தகர்க்குங் கனக்கு டாரம்
தருபழி நகர்மாம்ப முக்கவிச் சிங்கத் தமிழ்ச்சகர வர்த்தி சனது

வட்குவடு திகம்ருக மதகனப புயகண்ப வானிந்தர குலவி ரீடி.

மதகெருவ பருவமுலை வனிதையர்கள் மடலெழுத வளர்மதன கோலா கவன்
வளமைதிக ஸூயபுரி யோபனக் கொண்டபா மகராஜ னுள்ளி சைந்த
மாணேஜ ரதிகார மா னுலக நாதமதி மந்திரி மகிழ்ந்து காண்க

திடமுடைய நமதுசெய் திகளெலா, நன்றாய்த் தெரிந்தே யிருப்ப துமலாற்
சிறுவயது தொட்டுப் பழக்கமல வோவுனது சித்தமிப் படியான தேன்
செல்வாக் கிருக்கின்ற போதுசற் கீர்த்தியைத் தேடுவது தான்வி வேகம்
திரள்விதைக் காப்பதிக் காயில்லை யாவெல்லி செட்டிலெக் கேக லெக்கா

திடமுழவ துஞ்செல்லு மெங்கள்சொல் வித்வான்க ளென்னகின் ளுக்கீ ரையா
வினியசொந் தப்படி வெனத்துணிந் தெண்ணியிதை யெழுதினே முன்னீ
யெவ்நமக் காதரவு நீபரா முகமா யிருந்தாற் சுமாவிலவ மா யன்றி
வெல்லா முடிக்கவேண் டுவதுனது கடமையினி யிதுதேர்ந்து கொளவேண்டு மே.

முருங்கைநகர் மிட்டாதார்

சின்னகிருஷ்ணம் நாயக்கரவர்களமீது.

தென்பழனி மலையில்வளர் தண்டாபு தக்குமர தேசிகன் பதசேக ரம்
தவயகலை வானிசிம் மாசனந் தேசப்ர சித்தநவ ரத்ன தீபம்
சிற்றறிவு னுத்தத் திருட்டுப் புரட்டரைத் திக்குன்ற வடனாக் கினி
சேதுபதி சமுகமெச் சியமாம்ப முக்கவிச் சிங்கமெழு தியவா சகம்

பொன்பரவு களபதிட புயவரத ராஜரநுன் பொங்குசெள பாக்யசிமான்
பொழில்குழமு ருங்கைநகர் வளர்கம்ம வார்வம்ச் புண்யநய குணவி வேகி
புனிதவான் சுப்பைய பூபதிவ ரத்தில்வரு புத்ரசற் புருஷ மேரு
பூமிபுகழ் சின்னக்கி ருஷணமா மகராஜ போஜனதிர் கொண்டு காண்க

வன்பர்களை மனமிசை மதிக்கவே மாட்டோ மகிழ்ந்துளைப் பேரலு யர்ந்த
மதியுதி களைமெத்த வாழ்த்துகின் தறுவே வழக்கமென் னுணரமது
மகிமைதனை யறியாத பேர்களியார் செய்திமுழு வதுமுனக் குத்தெரியு மே
மற்றொருவ ரைப்போல நம்மைநினை யாரெந்த மன்னருங் கொண்டாடு வார்

யின்பருவ மழைமேக மும்பழகு கொடையுடைய விஜயனென் றுனைவி நும்பி
வீறுசீட் டிக்கவிய னுப்பினே மாதலால் ிடுதியொன் றேற்ப தெத்தி
விசுவாச மாயுபச ரித்துவித் யாப்பரபல மேன்மைபார்த் துத்த குந்த
வெகுமான லக்கினு னுனதுசற் கீர்த்தியி லிர்த்தியா சுப்பெருகு.மே.(803).

தங்கப்பாட்டுகள்.

வேளுக்குறிச்சி ஜமீன்தார் கனம்
வேலப்ப கவுண்டரவர்கள் மீது.

விசபுகழ்நாவும்

வேதகயிலாச

மிஞ்சுதர்மகர்த்தன்

வேலப்பகீரிடி

வித்வஜனர்குழ

வீரியமங்காத

மேளந்திருந்த

மின்னுர்களாட

விருதுகதிக்க

வெஞ்சினத்தின்மோது

விதிவரக்கண்டேன்

விம்முதுநிதம்பம்

ராசிபுரமேவும்

நாதர்விசுவாச

கொஞ்சுதிருநிர்த்தன்

கோலக்கவிபாடி

எத்திசையும்வாழ

பேரிசைசங்கீத

தாளம்பொருந்த

வொன்னுர்களோட

நிருபர்நுதிக்க

குஞ்சரத்தின்மீது

காதன்மிகக்கொண்டேன்

கம்முதுகதம்பம்

வேளைபார்த்ததுகவி செய்தால்—தங்கம்

வெகுலோடி புண்யமடி.

(1)

வாரிலகுபூரி

மல்லரியெக்காளம்

வல்லகொம்புதாரை

வாட்டியடர்ஜண்டை

மத்தளமிடக்கை

மன்னுதவில்நாக

பேரிகைதடாரி

சல்லரிகைத்தாளம்

வெல்லுபம்பைபோரை

மீட்டியதவண்டை

தித்திகளுடுக்கை

சின்னமுமனேக

மணிமுரசமு மொலிமீற

பணிபவர்கலி பசிமாற

வனிதையர்பலதுதிசெய்யக்

மந்திரிமாற்புடைதுன்ன

மாலைப்பொற்புயவாகன்

வந்தனனவொழில்சீண்டேன்

கனிவொடுஜகதலமுய்ய

விந்திரனாமிவனென்ன

வேலப்பப்ரபுடிகள்

சந்ததமிகமயல்கொண்டேன்

மனசினி லதுசகி யேனே

தனதுணை யலதிலை மானே

மன்னெதர்சென்று
வனக்கங்கள் காட்டி

சொன்னபடிவந்து
யிணக்கமாய்க்கூட்டி

வந்துநீயெனைரசுஷித்தால் தங்கம்
வாஞ்சை மறவேனடி..

(2)

வில்லைப்பிடித்துப்
பிசைமுறுக்கி
வீறுகள் கூறிச்
வேள்வருவானே
விற்களை யென்னை
வெற்றிமிகுபேட்டி
வேண்டினிதான

பல்லைக்கடித்து
யேசியுறுக்கி
சிறுதல்மீறி
வாள்விழிமானே
படர்வதன்முன்னை
பெற்றினிமைகாட்டி
பாண்டியனான

வேலப்ப மகாராசனைத் தங்கம்
மேவவர நீசொல்லடி..

(3)

சித்தர்முனிவோரும்
சேவைசெய்துசூழங்
திருமுருகேசன்
செஞ்சொலுபகாரன்
சிந்தைமகிழ்பாலன்
சிலப்ரதாபன்
சித்தசனைப்போலே
செய்யதுகில்லீக்கப்
சேர்தொடையினைத்து
செண்டுமுலைதொட்டுக்
தேகதிடமாக

முத்தர்முதல்பாரும்
கூவைமலைவாழந்
கருணைவிலாசன்
நஞ்சையகுபேரன்
விற்தையநகூலன்
வேலப்பபூபன்
மெத்தையதின்மேலே
பையவசமாக்கி
மார்பினிலினைத்துச்
கொண்டுசூறியிட்டுத்
மோகசமபோக

திவ்யசக லீலைதன்னை தங்கம்
செய்ததென்ன சொல்வேனடி..

(4)

வேறு.

மங்களகுணகிதிவீர
மகிபதிநஞ்சயசாமி
மாலொப்பப்புகழ்யோகன்
வரிமலரணைதனில்வந்து
வளைசரிபரிபுரமாட
வண்டிசைகொண்டையலங்கச்

கங்கணவிஜமனுதார
சுகிர்தசுதன்கனபூமி
வேலப்பப்ரபுடிகள்
கரிகரவகைகள்புரிந்து
வினைமதசலந்தியோட
செண்டிருகொங்கைகுலங்க

மருவியசமரதி யென்னசொல்வேன் தங்கம்
மதன்னு மெதிர்வர மாட்டானடி..

(5)

வேறு.

மங்கையர்க்கினேகன்	கங்கைகுலவாகன்
மாலற்புதசிலன்	வேலப்பகுணலன்
மலரணைமீது	மெலவொருபோது
வந்துவினையாடிச்	சிந்துகனிபாடி
மையலையுண்டாக்கி	துய்யவிடைநீக்கி
வட்டமுலைநின்றித்	தொட்டமுதுநன் றி
வரிச்சவைபோகச்	சரிசுகமாக
மன்மதனைப்போலே	பெண்ணைப்பொருந்தாலே

மயக்கி விடியு மடநிம் தங்கம்

வாட்டியதை பென்ன சொல்லோன்.

(6)

மர்லைநெடுநேரம்	சோலையதேனேரம்
மரமலர்கொய்து	தாமசஞ்செய்து
மகிழ்கின் றபோதே	சகியென் றமாகே
வாலப்ரபுகன்	வேலப்பவைபோகன்
வந்தென்முலைதொட்டான்	பந்தயமுமிட்டான்
மதிழுகங்கோட்டி	யதிநயங்காட்டி
வணங்கியவென்னை	யிணங்கியபுன்னை
மறைவில்வருத்தித்	குறைவறிருத்தி
வாழிதில்மல்லாத்திச்	சாதிதியாய்நேத்தி
மண்டியிட்டிக்கொண்டு	கண்டித்தழித்தேண்ணு
மன்மதபூரை	பென்மனதாரை

வளர நடாத்தியதைத் தங்கம்

மறக்க முடியாது.

(7)

துய்யசோமவாரம்	மத்தியானநேரம்
துய்யபுனலாட	நேயமொடுகூடத்
தோகையர்கள் துன்ன	வோகைபெறுகின் னைத்
தோட்டமதற்கொன்று	தேட்டமதாய்நின்ற
சோக்குகவிவிடாது	நோக்குகிறபோது
சோலைக்குயில்மாரன்	வேலப்பவதாரன்
குதிலெனையேச்சுச்	காதிலொருபேச்சுச்
சொல்லுவதுபோலே	வல்லமையினாலே
தொட்டித்தழித்தான்	வட்டிணைபிடித்தான்

சொக்கினே னதுமு தலாய் தங்கம்

தூக்கமுங் கிடையாதடி.

(8)

சாணையிட்டுத்தீட்டி வேணகத்திபூட்டி
தந்திரமாய்விசிப் பந்தயமும்பேசிச்
சதலநுங்குடிச் சொகுசுகொண்டாடி
சகுதியிலேவற் படிவிடுசேவற்
சண்டைபார்த்துநின்றேன் கண்டுநேர்த்தியென்றேன்
தலத்திலேந்தரன் வேலப்பசந்தரன்
சவ்ணையொன்றுசெய்தான் யெண்ணையொன்றுவைதான்
தனித்ததை யாலோசித்தேன் தங்கம்
தப்பாதாயத நாரனடி.

(9)

தலவுநிலாவும் பலபலபூவும்
தலைநின்றித்தேற்றறுஞ் சிறுதென்றற்காற்றும்
கொச்சியொயிலேற்ற வஞ்சியர்ப்கன்போற்ற
கோலப்பரநான் வேலப்பத்யாகன்
கோதிலாகமேடை மீதுலாவுசாடைக்
குறிப்பைநன்றாகப் பார்த்தேன் தங்கம்
குறியிப்பிரியனடி.

(10)

மருங்காபுரி ஐயின்தார்
மங்ககிருஷ்ண முத்துவீரப்பூச்செயதுரையவர்கள்மீது.

புதியபலாவும் கதலியுமாவும்
பெயர்ந்தமருங்கா மலிந்தமருங்கா
புரிக்காராசன் வரிசைசேர்போசன்
பூஜிதகம்பாசோமன் பூஜனைஞ்சிதநேமன்
புஞ்சரசுருணிதி சுஞ்சகுலதனபதி

புத்தமான் வேய்த்தார்ப்புயவரை
முத்துவீரப்பூச்செயதுரை

புத்தமான் வேய்த்தார்ப்புயவரை உத்தமவீராரீரன்
பொங்குமுத்தமிழ்க்குதார தங்ககிருஷ்ணமுத்துவீரப்
பூச்செயகிரீடிமெள்ள வாச்சரியமாகவுள்ள
பூமலர்மெத்தையிலவந்து தேமல்படைத்திருபந்து
போலுமுலைச்சிமிழ்தொட்டு மேலுக்கக்குறியிட்டுப்

பொக்கிஷ நிலையதுகண்டு
பக்குவ மதித்த முண்டு

பொன்னின்வளைசிந்த மின்னிடையருந்தப்
புளகிதமொடுதாடைபூட்டி வளர்பலகலனிகள்காட்டிப்
பூரணதயவுவைத்தான் தங்கம்
புண்புபகாரனடி.